

BAKTAY ERVIN DR.

A csillagfejtés könyve

Az asztrológia elmélete és gyakorlata

KAIROSZ
KÖNYVEKASZTÓ

400
133

BAKTAY ERVIN dr.

A CSILLAGFEJTÉS KÖNYVE

AZ ASZTROLÓGIA ELMÉLETE ÉS GYAKORLATA

SZÁMOS ÁBRÁVAL ÉS TÁBLÁZATTAL

FSZEK XV/3 könyvtár

KAIROSZ – KÖNYVFAKASZTÓ

Fedélterv:
Kissík Fényirdája

Reprint kiadás
Készült a szerző kiadása alapján

© Baktay Ervinné, 2000

ISBN 963 9302 13 9

A kiadásért felelnek:
a Kairosz Kiadó és a Könyvfakasztó Kiadó ügyvezetői

Előszó

Baktay Ervin dr. *A csillagfejtés könyve* – *Az asztrológia elmélete és gyakorlata* című művének 2000. évi kiadásához

Baktay Ervin műve 1942-ben jelent meg a szerző saját kiadásában. Győrffy László 1935-ben megjelent *Asztrológia* című munkája után ez volt a második komoly magyar nyelvű asztrológiai könyv, mely méltán igen népszerűvé vált. Baktay a 20. század legjelentősebb asztrológusainak munkáit használta fel elsődleges forrásként. A német Karl Brander Pracht, Alfred Frankhauser, Freiherr von Klöcker, Friedrich Schwickert, Johannes Vehlow és két angol, Charles Carter és Vivian Robson munkásságából válogatva igyekezett egy közérthetően megfogalmazott asztrológiai alapművet alkotni. Könyvében a klasszikus asztrológiai alapelvek mellett az évezred utolsó századában óriási fejlődésnek indult nyugati asztrológia legfrissebb eredményeit is bemutatja. *A csillagfejtés könyve* olyan karriert futott be, amiről alighanem Baktay Ervin sem álmodott. Mivel ezt követően majd ötven évig nem jelent meg hasonló mű Magyarországon, több asztrológus generáció is ezen nőtt fel, és tankönyv lett belőle. A könyvből megismerhetjük az asztrológiát, mint az egyik legősibb világnézetet. Baktay bemutatja a világkorszakokat is, mely napjainkban, a New Age, a Vízöntő kor kezdetén megkülönböztetett figyelmet váltott ki az érdeklődő emberekből. A műben megtalálható a világkorszakokhoz kapcsolódó ősi magyar mondavilág ismertetése is. A kötet legnagyobb érdeme az, hogy módszeresen, közérthetően mutatja be az asztrológiát: tárgyalja az asztrológia megértéséhez szükséges csillagászati alapismereteket; megismerteti az olvasót a horoszkóp alap-elemeivel és kiszámításának módszerével; segítséget nyújt a horoszkóp alapelemeivel és kiszámításának módszerével; segítséget nyújt a horoszkóp kifejtésének elsajátításához, és bevezet a prognózis készítésének rejtelseibe. További érde-

me, hogy nem misztifikálja el a témát, hanem az ősi, több ezer éves hagyományoknak megfelelően igyekszik tényszerűen feltárni az asztrológiai összefüggéseket.

Baktay Ervin dr. kiváló tudós és író volt. Kevesen tudják, de az asztrológus Baktay – mert gyakorló asztrológusként is működött – azonos az orientalista Baktayval. Azzal, aki Kőrösi Csoma Sándor emlékét kutatva beutazta Indiát és Nepált; aki az indiai állam által is elismert művet alkotott az indiai művészetéről; aki remek útikönyveket utazásairól; aki *Szanáthana Darma* címen összefoglaló művet írt a hindu filozófiáról és aki magyarra fordította a *Káma Szutrát*. Kellemes és igényes, de közérthető stílusa *A csillagfejtés könyvét* is olvasmányossá tette.

Bár az 1989. évi reprint kiadás óta számos asztrológiai mű jelent meg a magyar könyvpiacra, Baktay Ervin műve ma is „kötelező” olvasmány minden asztrológia iránt érdeklődő számára. Szerencsére napjainkban az asztrológia már Magyarországon sem igényli, hogy megvédjük, hiszen a magyar törvények is tudományos rangra emelték: 1998 óta természetgyógyászati módszerként alkalmazható. Ezért igen fontos, hogy a jövő asztrológusai színvonalas, magyar nyelvű (és lehetőleg magyar szerzők által írott) szakirodalmat is kapjanak a kezükbe. Bár Baktay Ervin művének első kiadása közel hat évtizeddel ezelőtt jelent meg, ez a könyv a mai napig az egyik legjobb magyar asztrológiai mű. Ajánlom minden asztrológia iránt érdeklődőnek.

Dr. Szepesi János
asztrológus-tanár

Bevezetés.

Ennek a könyvnek az a célja, hogy az érdeklődőt megismertesse az asztrológiával, rendszeresen végigvezesse a szükséges alapismereteken, majd az ezeken alapuló technikai eljárásokon, végül pedig az asztrológiai értelmezés szempontjain és a horoszkóp kifejtésének elvein. Az egymásra következő ismereteket lépcsőzetesen, fokról-fokra, az egyszerűbbtől az összetettebb dolgok felé haladva közöljük, hogy az összefüggések áttekinthetőbbek legyenek. Ezért ismétlések fordulnak elő, pl. a planétákat is többször tárgyalja a könyv; az alapismeretokről szóló részben csupán csillagászati szempontból, a horoszkóp kiszámítását ismertető részben mozgásaik és helyzetük matematikai szempontjából, a jelentés-tartalmakról szóló részben asztrológiai természetüket és hatásaikat ismertetve, a kifejtés elveit összefoglaló részben pedig már az összes többi asztrológiai vonatkozással egybehangolva. Ugyanígy jártunk el a többi asztrológiai alapelemmel, az állatövi jegyekkel, a horoszkópházakkal, a fényszögekkel, stb. is. Ezzel, reméljük, sikerült elérni, hogy amint az olvasó előre halad a könyvben, az újonnan felmerülő kérdések és szempontok szervesen kapcsolódnak az előző, már megismert vonatkozásokkal, s így az egész kevésbbé bonyolultnak, világosabbnak tetszik.

A hasonló munka többé-kevésbbé elkerülhetetlenül kompiláció jellegű. Az asztrológia elmélete és gyakorlata túlnyomórésztben ősrégi hagyományokon alapszik, ebben a tekintetben tehát kevés hely marad az egyéni, „eredeti” közlés részére. A modern asztrológiai irodalom hovatovább áttekinthetetlen bőségűvé dagad, s minden író kénytelen meríteni az előzők munkájából. Ha valahol, ezen a területen igazán szükséges is a kollektív igyekezet; a már felismert és gyakorlatban kipróbált elvek és módszerek közkinccsé válnak. Arra törekedtünk, hogy a terjedelmes szakirodalomból a legjobb, leghelytállóbb eredményeket használjuk fel, anélkül, hogy az egyik vagy másik módszert kü-

lönösebb előnyben részesítőik. Az ilyen átvételek esetében — amilyenekkel különben minden asztrológiai munkában találkozunk — nem tüntettük fel a forrást, hiszen akkor a szöveg minden oldalát megjegyzésekkel és utalásokkal kellett volna tele-tűzdelni. Ahol azonban egy-egy szerző jellegzetes és feltűnően önálló nézeteiről van szó, ott a forrásra mindig hivatkozunk. Leggyakrabban felhasznált forrásmunkáink Brandler-Pracht, Carter, Fankhauser, Glahn, von Klöckler, Robson, Schwickert (Sindbad), Sebottendorf és Vehlouw munkái voltak.

Világos érthetőségre, mértéktartásra, a fellengzős rejtelmesség elkerülésére törekedtünk, hogy az érdeklődő a könyvből valóban megtanulhassa az asztrológiát, minden különösebb nehézség nélkül. Hogy ez mennyire sikerült, annak megítélése az olvasóra tartozik.

I. Miről van szó?

1. Az asztrológiáról általában.

A csillagos ég tanulmányozásával foglalkozó tudományt régen görög műszóval *asztrológiának*, „csillagismeretnek“ nevezték. Az asztrológia magabazárta ennek az ismeretnek két részét: az *aszttronómiát*, vagyis az égitestek mozgásaival és fizikai sajátosságaival foglalkozó tudományt, s az *asztromantikát*, azaz a csillagoknak a földi életre gyakorolt hatásával foglalkozó ismeretrendszert, az úgynevezett „csillagfejtést“.

Az asztrológia tehát eredetileg az éggel, az égitestekkel foglalkozó tudomány egészét jelentette. A régi csillagászok egyaránt foglalkoztak aszttronómiával és asztromantikával, sőt az előbbi jóformán csak az utóbbinak segédeszközeként szolgált. A modern csillagászat — aszttronómia — megalapozói még egészen természetesnek találták, hogy az asztromantika területén is működjek, így pl. Kepler, a 17. század elején dolgozó nagy csillagász, Rudolf császárnak és kora előkelőségeinek horoszkópokat készített. A modern csillagászat többi nagy megalapozója, a középkor és újkor határán s az újkor elején működött nagynevű csillagászok szinte kivétel nélkül foglalkoztak az asztromantikával és nem kételkedtek ennek helytálló igazságában.

Csak a legújabb kor — főleg a 19. század — egyre erősödő természettudományos, majd szélsőségesen materiális szemlélete készítette arra a csillagászokat, hogy a látszólag immateriális elemeken alapuló, természettudományosan akkor még alá nem támasztható asztromantikát komolytalan, „tudományellenes“, légbőlkapott babonának bélyegezzék. Ettől az időtől fogva a csillagászat egyedül az aszttronómiát tekintette tudománynak, az asztromantikát száműzte a tudományok sorából, s vele együtt az „asztrológia“ kifejezést is, hiszen ez — láttuk — még magába foglalta a csillagfejtést. Az asztrológia aztán végleg elvesztette

eredeti jelentését és egyértelművé vált az asztromantikával, a „csillagjóslással“.

Azzal, hogy az asztrológia kiszorult az elismert tudományok területéről, rohamos hanyatlásnak indult. Ez természetes: mindaz, amit elzárnak a világosság elől, ami kénytelen-kelletlen a megbélyegzettség foltját viseli, előbb-utóbb a homályba húzódik, az ellenőrizetlen bizonytalanság rejtelmébe menekül. És miután a komoly tudósok nem tartották magukhoz méltónak az asztrológiával foglalkozni, ennek ősi hagyományai és rendszerei szükségképen az áltudósok, a vásári nyeglék, kuruzslók és jóvendőmondók kezébe jutottak. Amit aztán ezek űztek vele, az végképen elvette a kedvét minden komoly tudósnak attól, hogy egyáltalán figyelmére méltassa az asztrológia több évezredes tanait.

Így volt s így maradt ez csaknem napjainkig. De a jelen század elejétől kezdve az egyetemes tudományban is átalakulás indult meg. A mult században tetőfokára jutott anyagelvű szemlélet lassan-lassan erejét kezdte veszteni. Egyre több olyan hang szólalt meg, amely a materiális felfogás tarthatatlanságát igyekezett bizonyítani, s egyre több nagyszerű felfedezés történt, amelyeknek következtetései megdöntötték a merő anyagelvi és kvantitatív magyarázatokat. A természettudományok minden területén egészséges újraértékelésnek kellett megindulnia. Hiszen szinte egyik napról a másikra megdőlt pl. az egész molekuláris fizika és az atom-vegytan; az elektron-elmélet pedig veszedelmesen közeledett a középkori alkhimisták tételéhez, amely szerint az anyag lényegében egynemű, s az elemek már csupán csak alakváltozatai ennek az egyetemes anyagnak. Mi több, az anyag maga is megszűnt „anyagszerű“ lenni és mainapig megfektetlen erők sugárzásává, rezgéseivé, hullámozásaivá változott át. S a tudomány immár visszavonhatatlanul rálépett arra az útra, amely a nyers materiális-kvantitatív magyarázatot elégtelennek találja és ismét felismeri a jelenségek kvalitásainak döntő fontosságát. A világ többé nem durva anyag, amelynek titkát egyedül mennyiségekben, számszerű áttekintésekben lehet megközelíteni, hanem valami egészen más, sokkal finomabb és megfoghatatlanabb tartalom, amelyben a minőségi érték mélyebben gyökerezik a mennyiségileg kifejezhető elemeknél. A vita még nem dőlt el, vannak tudósok szép számmal, akik a régi

iskola felfogását mindenáron át akarják menteni a megváltozott világképbe, de a tudósok legújabb nemzedékei nagy többségükben elégtelennek találják a régít és lázasan kutatják, keresik az új magyarázatokat.

Ha végleges ítéletet nem mondhatunk is, annyit bizonyosra vehetünk, hogy a tudományok fejlődése egészen új, egészen más irányba mutat és a leszűrt eredmények következtetései sohasem fordulhatnak többé vissza a mult század letűnt felfogásához, a csak materiális, merőben kvantitatív szemlélethez.

A felfogás lassú átformálódása már a mult század végén s századunk elején odavezetett, hogy egyesek ismét komolyan kezdtek foglalkozni az asztrológiával. Az alapvető érdem a német *Brandler-Pracht*-é, aki nemcsak az ősi asztrológiai tanokat foglalta össze modernebb értelmezésben, hanem kísérleteket tett abban az irányban is, hogy az asztrológia alapelveit természet-tudományosan magyarázza. Részben vele egyidőben, részben kezdeményezését követve, az angol, francia és német asztrológusok egész sora tűzte ki feladatául, hogy az ősrégi ismeretrendszer megszabadítsa a tudománytalanság és üres babona megalázó bélyegétől és bebizonyítsa, hogy tételei valóban helytállóak és ellenőrizhetően igazolhatók. Az asztrológia modern művelői arra törekedtek és törekednek, hogy visszaállítsák ennek a rendszernek a hitelét és rámutassanak arra, hogy az asztrológia megérdemli a „tudomány“ nevet. Egyesek már azt követelik, hogy az egyetemek adjanak helyet az asztrológia tanulmányozásának, létesítsenek asztrológiai tanszéket, mert ez az ismeretrendszer csak akkor válhatik ismét komoly értéké, ha a tudomány nyilvánosságának napfényében szigorú ellenőrzésnek és kritikának vetik alá, és csak így ragadhatjuk ki a tudományos képzettség nélküli nyeglék és hivatásos jósok kezéből.

A nagy változások lassan érlelődnek s ezért nincs mit csodálkozni azon, hogy a tudományosság hivatalos képviselőinek nagy többsége ma még hallani sem akar a „nevetséges babona“ és a „régén haszontalannak bizonyult“ asztrológia feltámasztásáról, még kevésbé arról, hogy ezt bebocsássák az elismert tudományok központjaira, az egyetemekre. Az asztrológiai irodalom eközben egyre gyarapodik és értékben is emelkedik. A népszerű közhasználatra szánt és meglehetősen naív asztrológiai „szakácskönyvek“ mellett évről-évre több kiváló munka jelenik meg az

angol, francia és német irodalomban, s e művek írói immár nem obskurus műkedvelők, hanem jónevű tudósok, kitűnő tollú szakírók, széles és alapos műveltségű, egyetemes tudású elmék. Nem egy professzor, egyetemi katedrán működő tanár is akadt már, pl. Németországban, aki nyíltan és fenntartás nélkül lándzsát tört az asztrológia mellett.

Érdekes megfigyelni az asztrológia ellenében felhozott érveket és támadásokat. Ezeket általában két csoportra oszthatjuk. Az első és legnagyobb csoport egyszerűen „elvől” támadja, vagy még támadásra sem méltatja az asztrológiát. A hivatalos tudósok — elenyészően csekély kivétellel — ide tartoznak. Nevet ségesnek találják még a föltevést is, hogy egyáltalán figyelemre méltassák ezt a „babonát”, s ha mégis véleményt mondanak róla, az egyszerűen elítélő, *anélkül, hogy ítéletüket megalapozni, érvekkel vagy bizonyítékokkal támogatni próbálnák.*

Különös ez a jelenség, hiszen így — éppen a tudományosság hivatalos képviselői tagadják meg a tudományos gondolkodás és véleményformálás régóta elfogadott alapelveit! Tudományosan helytálló vélemény csak az olyan lehet, amely a szóbanforgó tárgyat a rendelkezésre álló eszközök segítségével előbb megismerni igyekszik, tételeit aláveti a tudományos kritika ellenőrzésének, kísérletek révén próbára teszi az állítások helytálló vagy tarthatatlan voltát, s amikor már minden lehető szempontból lelkiismeretesen lemérte, megvizsgálta a felmerült kérdés egész komplexumát, akkor szűri le az összegezett ítéletét. Az asztrológiát elítélő vagy elvető állásfoglalásokban hiába keressük a tudományos véleménynek ezt a kritériumát. Mi több, elég néhány egyszerű kérdést intézni a szigorú ellenzőkhöz, hogy lássuk: az illető, bármilyen kiváló tudósa legyen is a maga szaktudományának, *egyáltalán nem tud semmit az asztrológiáról*; ennek célkitűzését, rendszerét, eddigi eredményeit még csökevényesen sem ismeri, s az egész kérdésről csak annyit tud, mint amennyit bármely tájékozatlan laikus: hogy az asztrológia valami olyan dolog, amely a „csillagokból jósol”, s mint ilyen, egy kalap alá vehető a vásári planétahúzó tengerimalac tudományával, vagy a jövőendőmondó cigányasszonyok praktikájával. S az ilyen ítélőnek eszébe sem jut, hogy véleménye *teljesen tudománytalan*, tehát nem lehet bizonyítóereje. Mert csak tudománytalannak nevezhető az az állásfoglalás, amely nem is pró-

bálja megismerni a megítélendő tárgyat, hanem *a priori*, minden mérlegelés és ellenőrzés nélkül mond véleményt. S ebből az következik, hogy a tudományosság hasonló képviselőinek elítélő véleménye nem tekinthető tudományos tekintélyű bírálatnak, hanem csak magánemberek alkalmi és felelőtlen megnyilatkozásának. Röviden: *az asztrológia tudományos cáfolata mind mainapig teljességgel hiányzik.**)

Az asztrológia ellenzőinek másik, lényegesen kisebb csoportjával már érdemes komolyabban foglalkozni. Ezek, bár többnyire hiányosan és előítéletektől korlátozva, de mégis többé-kevésbé ismerik az asztrológia rendszerének főbb alap-tételeit és gyakorlati alkalmazásának — a horoszkópiának — kezdetleges formáit. Még ez a hézagos ismeret is meggyőzte őket afelől, hogy az asztrológia állításait nem lehet egyszerűen kétségbevonni; legalább annyit kénytelenek elismerni, hogy „van valami a dologban”, mert az asztrológia tanainak alkalmazása tagadhatatlan tényeket tud feltárni. Ezért nem is az asztrológia aaptalanságát hangoztatják, hanem *alkalmazhatóságával* szemben támasztanak kételyeket, sőt olykor határozott ellenvéleményt. Ismételjük: a kritikusoknak ezt a csoportját már sokkal komolyabb figyelemre kell méltatnunk. Mert az asztrológiával kapcsolatban tényleg élebevágó szempontok merülnek fel, s a lelkiismeretes gondolkozónak nem szabad szemet hunynia ezek előtt.

Így például, ha elismerjük is az asztrológia helytálló, kétségtelen valóságokat feltáró lehetőségeit, nagyon komolyan mérlegelni kell azt, vajjon *milyen mértékben szabad alkalmazni azokat a gyakorlatban*. De ez a meggondolás minden más természettudomány gyakorlati alkalmazásában felmerül. A vegyész minden kétely előállíthat borzalmas hatású mérgeket vagy robbanóanyagokat a maga zárt laboratóriumában, de eredményeinek gyakorlati alkalmazása már egészen más elbírálás alá esik: súlyos megfontolások és nagyon szigorú korlátozások válnak itt szükségessé, mert az a tény, hogy a kérdéses anyagok valóban előállíthatók és hatásosan alkalmazhatók, még nem egyértelmű

*) A kitűnő fiatal csillagász, Kulin György, nemrég megjelent „A távcső világa” c. munkájában hosszasan foglalkozik az asztrológiával, s végül elítélő véleményt fejez ki. De a fentebbi kritériumnak az ő, máskülönben a szokottnál komolyabb állásfoglalása sem felel meg; megállapításait másodkézből vette, kísérletnek, elfogulatlan ellenőrzésnek ő sem vetette alá az asztrológiát.

azzal, hogy minden meggondolás nélkül, akárki felhasználhassa is azokat úton-útfélen! Az orvostudomány még szembeszökőbb példákkal szolgál erre: az orvosnak sok minden a hatalmában áll, amit mégsem vihet véghez bármikor és bárhol, minden korlátozás nélkül. Tudománya és készsége sok mindent könnyen lehetővé tesz, amit azonban más, magas szempontú elvek eltiltanak.

Ugyanígy jogosan felvethető az a kérdés, *vajjon hasznos-e, kíváncsi-e az asztrológia tanainak általánosan hozzáférhetővé tétele és széleskörű gyakorlati alkalmazása*, föltéve, persze, hogy azokat előbb már valóban helytállóknak, valóságokban gyökerezőknek ismertük meg. Ha az asztrológia — mint ahogyan legkomolyabb művelői is állítják — csakugyan feltárhatja az ember leggyökeresebb lelki-fizikai összetételét, jellembeli mi-voltát, erőit és fogyatékosságait, lehetőségeit és korlátozásait, sőt bizonyos fokig prognózisokat is mondhat afelől, hogy az adott alkotóelemek hogyan és mikor fogják kifejteni rejlő lehetőségeiket — igen, ha az asztrológia mindezt megteheti, akkor elkerülhetetlenül fölvetődik a kérdés: mennyiben szabad ezt alkalmazni, mennyiben válik javára az embereknek, ha önmagukról és a hozzájuk közelállókról olyan dolgokat tudnak meg, amelyeket az élet általában elrejt előlünk; s nem okozhat-e súlyos károkat, ha valaki előtt feltárjuk mindazt, amit talán jobb, ha nem ismer; és nem kelt-e ártalmas hatásokat, például kártékony autoszuggeszciókat egy-egy horoszkóp, beteges lelki kényszerrel terelve az illetőket abba az irányba, amelyet a horoszkóp megjelöl, esetleg anélkül, hogy ennek kétségbevonhatatlan alapja volna. Sőt még abban az esetben is, ha az asztrológiailag megállapítható körülmények és bekövetkezhetőségek tényleg megváltozhatatlan és elkerülhetetlen természetűek, még mindig kérdéses lehet, vajjon előnyére válik-e az embernek, ha előre tudja, mi vár rá...

Ezek az ellenvetések valóban komolyabbak és megszívlelendőbbek, mint az olyan elítélő vélemény, amelynek fogalma sincs arról, hogy mit jelent az asztrológia. Vizsgáljuk meg hát a kérdést ebből a szempontból.

Kétségtelen, hogy az alkalmazott asztrológia károkat is okozhat, lelki megrázkódtatásokat idézhet elő és ezzel talán egyes esetekben több veszélyt rejt, mint amennyi haszonnal

járhat a gyakorlatban. De ez nem csak az asztrológiában fordulhat elő! Azt mondhatjuk, hogy minden természettudomány, amelynek eredményei a mindennapi életben gyakorlati felhasználásra kerülnek, ugyanezekkel a kockázatokkal jár. Az elektrotechnika legpompásabb alkotásait sem ítélnék el és dobhatjuk ki az életünkből, csak azért, mert tájékozatlan és hebehurgya emberek ügyetlenül bánnak a számukra érthetetlen eszközökkel, például rövidzárlatot s ezzel tűzveszedelmet idézhetnek elő, vagy a magasfeszültségű áramvezeték megérintésével, elvágásával halálra ítélik magukat és másokat. Továbbá: hibáztatható-e a vegytudomány, ha egyes műkedvelő vegyészek, odahaza folytatott kísérletezéseik közben, robbanásnak esnek áldozatul vagy súlyos sérüléseket szenvednek, vagy ha kisgyerekek gyufával játszva felgyújtják a házat? Elítélhető-e az orvostudomány, amiért laikusok mindenféle betegséget és pszihikai eltévelyedést szuggerálnak magukba orvosi könyvek olvasása közben, vagy ha tanulatlan és korlátolt emberek a rosszul megértett orvostudományi olvasmányok hatására másokat kuruzsolnak és végzetes kárt okoznak nekik? — Ugyanígy magát az asztrológiát sem szabad elítélni, csak azért, mert visszaélhetnek vele és mert egyesek kárát láthatják a vele való foglalkozásnak. Sőt ellenkezőleg, éppen ezért szükséges komolyan foglalkozni vele, a „jósnők“ és újságokban hirdetett „Institút“-ok kezéből éppen ezért kell kiragadni és helyes megvilágítással, kellő intelmek kíséretében, ellenőrizhető módon kivinni a boszorkánykonyhák beteges homályából a nyilvánosság verőfényébe. Így mindenestre kevesebb veszéllyel járhat.

Mert kiküszöbölni, egyszerűen elítélni és semmibevenni amúgysem lehet. Határainkon nem állnak meg azok a szellemi mozgalmak és áramlatok, amelyek Nyugateurópában már legalább két évtized óta egyre szélesebb körökben terjednek el. Az asztrológia iránti érdeklődést sem eltiltani, sem megakadályozni nem lehet. Helyesebb tehát, ha lelkiismeretes kritikával tudomást veszünk róla és megvizsgáljuk, mit ér.

Igaz ugyan, hogy egy-egy érdeklődés vagy eszmeáramlat széles elterjedése még nem bizonyíték arra, hogy valóban értékes és valóságban gyökerező tényekről van szó. Annál inkább figyelemre kell méltatni tehát az asztrológiát, hogy lássuk, megérdemli-e az érdeklődést, vagy pedig csak múló, értelmetlen divatot jelent-e az egész.

A kérdés lényege az marad, hogy egyáltalán elfogadható és bizonyíthatóan igaz-e mindaz, amit az asztrológia állít. Mert ha nem állja meg a helyét, akkor minden eszközzel küzdeni kell ellene, hogy végképpen elveszítse hitelét a megdönthetetlen ellenérvek és bizonyítékok súlya alatt. De ha igaznak és ellenőrizhetően helytállónak bizonyul, akkor hozzáférhetővé kell tenni a komoly érdeklődők számára, még pedig olyan formában, hogy a kellő ítélőképességgel nem rendelkezőknek minél kevesebb veszély jelentsen. A legelső feladat eszerint mindenképpen az, hogy az asztrológiát, ha lehet, igazoljuk, s tanainak helytálló voltát olyan módon bizonyítsuk, hogy az állított tényekről mások is meggyőződhesse, ha nem sajnálják a fáradságot, megismerkedni az alkalmazott módszerrel.

Az asztrológiának főntebb említett „elvi“ elítélőit csak arra kérjük, hogy foglaljanak el valóban *tudományos* álláspontot: részesítsék a tárgyat legalább a „kétely jótéteményében“ s vallják meg — egyelőre csupán maguk előtt — hogy csakugyan túl keveset tudnak arról, amiről ítéletet kellene mondaniuk. A kétely jogos, de a tudományos kételynek elfogulatlannak kell lennie és nem állhat meg *a priori* véleményeknél. Tudományosan elfogadható vélemény az asztrológiával kapcsolatban csak kétféle lehet: az, ha valaki beismeri, hogy a tárggyal nem foglalkozott, nem ismeri feltevéseit és módszereit, nem próbálta ezeket ellenőrizni, tehát egyáltalán nem mondhat véleményt a dologról; vagy az, hogy igenis fáradságot vett magának ahhoz, hogy a rendszert megismerje, tételeit gyakorlatban alkalmazva, szigorú kritikával ellenőrizte a tan állításait; akkor aztán vagy elismeri az asztrológia helytálló voltát, vagy pedig szabatos ellenérvekkel, világos, szakszerű indokolással kell megalapoznia elutasító álláspontját. *Ha valaki nem az itt említett két megoldás egyikét választja, akkor elítélő véleményét semmiképpen sem lehet figyelemreméltónak tekinteni, még akkor sem, ha egyébként valamelyik természettudomány nagytekintélyű professzora volna.*

Az asztrológiát sokszor vallási szempontból is támadják vagy elítélik. Lássuk, mennyire jogosult ez az állásfoglalás.

A világ minden vallása, a magasrendű, fejlett vallások is tele vannak asztrológiai vonatkozásokkal. Szinte minden nagy vallási ünnep asztrológiai alapokon áll. Erről és a hétköznapi

elnevezésének asztrológiai vonatkozásairól még szó lesz. Ugyancsak rá fogunk mutatni a két úgynevezett kozmikus tengely sarkalatos pontjainak, az Oroszlán, Bika, Vízöntő és Skorpió csillagképeinek nagy szerepére a vallásokban. Egyelőre elég, ha megjegyezzük, hogy a katolikus templomainkban látható jelképek, a négy evangélistával kapcsolatba hozott szimbólumok — az oroszlán, a bika, az ifjú (angyal) és a sas — az előbb említett négy sarkalatos égi pont ősrégi jelképei. Az Ószövetség egyes helyei és János Jelenései egyértelműen, ismételten is utalnak erre a négy pontra. Ezek az ősi asztrológiai elemek azonban részben feledésbe mentek, részben az újkor óta még a vallás terén is többé-kevésbé érvényesülő racionális irányzat folytán elvesztették eredeti jelentésüket és mélyértelmű szimbólumokból felszínes allegóriákká halványultak.

De most nem ezekkel a kérdésekkel akarunk foglalkozni, hanem az esetleges egyházi ítélettel az asztrológiával szemben. Lehetnek egyházi férfiak, akik az asztrológiában vallásellenes törekvéseket látnak, de ez még nem a hivatalos egyházi felfogás. Az egyház nem ítéli el az asztrológiát. Egyetlen hittétel sincs, amelyből ezt lehetne kiolvasni. A történelmi tanúság is bizonyítja, hogy jelentékeny egyházi személyek foglalkoztak az asztrológiával, amíg ennek hitelét az új idők gondolkozása meg nem ingatta. *Regiomontanus* (Johannes Müller) korának egyik legjelesebb csillagásza és asztrológusa volt, utóbbi minőségében az úgynevezett horoszkópházak kiszámításának egyik módszerét dolgozta ki; Mátyás királyunk udvarában is asztrológusként működött, majd IV. Sixtus pápa regensburgi püspökké nevezte ki. A pápának kiváló asztrológusok álltak szolgálatukra, akik többnyire maguk is magasrangú papok voltak; ez a tény magában is bizonyíték arra, hogy az egyház az asztrológiát sohasem sorolta a tévtanok vagy a tilalmas gondolatrendszerek közé. Kepler a buzgó katolikus Rudolf császárnak készített horoszkópokat; Richelieu bíbornok, a francia nagyhatalom megalapozója, minden lépésében udvari asztrológusának, Morin-nek horoszkópszámításaira támaszkodott.

Ismételjük, hogy amennyiben ma egyházi személyek kifogást emelnek az asztrológia ellen, ebben nem hivatkozhatnak sem hittételekre, sem egyházi döntésekre. Az ellenvetés sokszor csupán tévedésen és az asztrológia félreértésén alapszik. Így

pl. egyik legkiválóbb magyar egyháztudósunk Aquinói Szt. Tamás bölcseletének ismertetésében azt mondja az asztrológusokról, hogy ezek tagadják az isteni gondviselést, mert az emberi sors irányítását a csillagoknak tulajdonítják. Ez bizony súlyos tévedés, mert egyetlen komoly asztrológus sem tulajdonítja a sorsot közvetlenül a csillagok hatásának, s a csillagokban nem látnak végokat. Ellenkezőleg, az asztrológia hangsúlyozottan tanítja, hogy a csillagok csak Isten és az egyetemes Törvény akaratának közvetítői; a belőlük felénk sugárzó erőhatások csak módosulásai a Világegyetem nagy központi erejének, Isten létárasztó és törvénytszabó akaratának. Az asztrológia sohasem lehet vallásellenes, hiszen éppen azt igazolja, hogy felsőbb erő és akarat, a mindenségen keresztülkasul átáradó egységes törvény uralkodik mindenben, s amit a horoszkópból kiolvas, az csak csekély és vázlatosan megsejtett része az egyetemes törvényszerűség határtalan egészének. De megcáfolja a fenti ellenvetést maga Aquinói Szt. Tamás, a keresztény bölcselet apja, mert az asztrológia alaptételét félreérthetetlenül helytállónak tartja.*)

Tévedés az a gyakori ellenvetés is, hogy az asztrológia

*) „... Az égitestek nem lehetnek az emberi cselekvésnek közvetlen okai, hanem csak közvetve. Az égitestek közvetlenül hatnak a testekre, de a lélek erőire nem közvetlenül, hanem esetlegesen. Tudni kell, hogy az égi testek behatásai közvetve és esetlegesen érvényesülhetnek az értelemben és az akaratban. -- Az emberek többsége szolgája a szenvedélyeknek, amelyek az érzéki vágy függvényei és amelyekkel az égitestek együttműködhetnek. A bölcsek, akik az ilyen szenvedélyeknek ellen tudnak állni, ritkák; ezért van az, hogy az asztrológusok sok dologban előre megmondhatják az igazat, főleg pedig általánosságban. De nem minden esetben, mert semmiféle akadályozza meg az egyes embert abban, hogy szabad akaratával ellenálljon a szenvedélyeknek. Ezért aztán az okos asztrológusok azt mondják, hogy *„a bölcs uralkodik a csillagokon”, de csak annyiban, amennyiben uralkodni tud a szenvedélyein*“.

(Summa Theologica, 1-ae, 115. quaestio, 4. art.)
 „... Minden érzékelő erőt esetlegesen irányíthatnak az égitestek. Az akarat is kaphat indítást a csillagok sugárzásától, ahogy pl. valaki a hideg beálltával érzi, hogy tüzet kell raknia. Semmiféle tiltja azt állítani, hogy valaki a csillagok hatása alatt hajlamos a haragra vagy valami hasonló szenvedélyre, ahogy természetszerűleg a legtöbb ember engedelmeskedik a szenvedélyeknek, amelyeknek csak a bölcsek állnak ellen. Ezért van az, hogy a legtöbb dologban helytálló az, amit az emberi cselekedetekről az égitestek járásának vizsgálata után előre megmondanak.” (S. Th. 2-ae, 9. quaestio, 5. art.)

Így Szt. Tamás! Lényegében ezt vallja minden komoly asztrológus is, s a megfelelő helyen szintén ki fogjuk fejteni, hogy a csillagok hatásai nem predesztináltak, ellenállhatatlanul irányítják életünket, ha belátás és bölcsesség révén kifejlesztettük a helyesen értelmezett szabad akaratot, amely, persze, csak a nagy, isteni törvény irányában haladhat, nem az egyéni vágyak felé.

tagadja a szabad akaratot, amely pedig a katolicizmus egyik alapvető tétele. Az asztrológia nem tagadja a szabad akaratot, csupán rámutat, hogy a szabad akarat csak az egyetemes, tehát isteni akarat megszabta keretek közt érvényesülhet, vagyis az egyéni életekben több-kevesebb megszorítás alá kerül. Ez megfelel a valóságnak, hiszen a szabad akarat hittétele sem állítja azt, hogy az ember határtalan és minden körülmények közt főtétlenül érvényesíthető szabad akaratokkal rendelkezik.*) A szabad akarat inkább az eltérő lehetőségek közt való választás több-kevesebb szabadságában áll. A döntések választóján kisebb-nagyobb mértékben szerep jut szabad akaratunknak, hogy jobb-vagy balfelé fordulunk-e. A horoszkóp még azt is feltárja, milyen mértékben érvényesülhet az egyik vagy a másik egyén szabad akarata; az emberrel veleszületett adottságoktól és további belső fejlődésétől függ, mennyire élhet valaki a helyesen értelmezett szabad akaratával, vagy milyen mértékben válik a külső hatások játékszerévé. Erre a kérdésre az úgynevezett „karma”-tan igen értelmes választ ad, s a megfelelő helyen ki is térünk rá. De itt elég leszögezni, hogy soha semmiféle komoly asztrológus nem állította, hogy a csillaghatások szerepe kizárná vagy lehetetlenné tenné a szabad akaratot!

Az asztrológia igazi kritériuma önmagában van. A saját rendszere és eljárásai alapján kell alávetni a vizsgálatnak, hogy eredményei mennyiben helytállóak. Így világos képet nyerhetünk értékéről és fogyatékoságairól is. Mert mi tagadás, az asztrológiának éppúgy megvannak a maga gyöngyei, mint minden emberi igyekezetnek. Ezek a fogyatékoságok ugyan részben annak tudhatók be, hogy a modern asztrológia sok tekintetben még tapogatózik, amikor az ősi, de veszendőbe ment ismereteket rekonstruálni akarja. De különben a komoly asztrológusok sem állítják, hogy ismeretrendszerük tökéletes és hiánytalan volna. Még nagyon sok a tennivaló ezen a téren is és az asztrológia, mint minden emberi tudás, fejlődő és fejleszthető. Sok részletkérdésben még kiváló asztrológusok is egymással ellentétes következtetésekre jutnak és szenvedélyes vita folyik köztük pl. az úgynevezett „házak kérdése”-ben, az ese-

*) „... Az emberi szabadság nem abszolút szabadság, nem abszolút indetermináltság. — Az akarat lényegesen a jóra irányuló képesség. — Az emberi szabadság képesség, csira... igazi tetteket kiváltó képességgé való kibontakozása azonban sok biológiai és külső életfeltételtől függ...” (Schütz: Dogmatika, 39. §, 2. t. 3.)

mények prognózisának alapul szolgáló direkciós számítások dolgában stb. Mindamellet az asztrológia leglényegesebb alapjaiban, a planéták és az állatövi jegyek sajátos és kölcsönös hatásaiban nincsen eltérés felfogás és felfogás közt. Ezek a valóban kozmikus elemek már régen fölébe kerültek az emberi spekulációknak, s a kérdések, amelyek fölött még vita folyik, mind az asztrológiának földi viszonylataira vonatkoznak.

*

Az asztrológiának éppen úgy megvan a maga módszere, a maga szisztematikája, mint mindegyik tudománynak. Csak ennek az alapján lehet közelíteni hozzá. A fizikai csillagászat összes eredményei sem használhatók fel pl. arra, hogy velük az asztrológia állításait megdönthessék. Az asztronómia és az asztrológia, mióta útjaik visszavonhatatlanul elváltak, úgy viszonylik egymáshoz, mint teszem az anatómia a modern lélektanhoz vagy pszichopathiához. A pszihikai jelenségekkel foglalkozó orvos éppúgy nem nélkülözheti az anatómiai alapismerteket, pl. az agy s általában az idegrendszer anatómiáját, mint az asztrológus a csillagászati alapfogalmakat, de az anatómus csak a maga tudományos területének ismeretével nem szólhat még hozzá a pszichiáter-orvos megállapításaihoz. És megfordítva.

Kétségtelen, hogy az asztrológia módszertana és gyakorlati alkalmazásának elvei sokban eltérnek a modern természettudományokétól. Éppen mert napjainkig csak igen kevesen foglalkoztak vele szigorúan természettudományos alapon, *nomenclaturája és tételeinek megszövegezése még mindig régies, ősi hagyományokon alapuló* és ezért sokszor nagyon homályos azok szemében, akik nem szokták meg és nem tudják helyesen értelmezni. Ez a körülmény is hozzájárul ahhoz, hogy a hivatalos tudományosság képviselői kételkedve vagy ellenszenvvel nézzék. A természettudományok a legutóbbi egy-két évszázad folyamán hatalmas fejlődésen mentek keresztül, sok-sok nemzedék tudósai járultak hozzá az ismeretek kibővítéséhez, egybehangzó rendszerbehozásához és a szakkifejezések szabatos kialakításához. Az asztrológia még nem érte el ezt a fokot. *Kénytelen olyan kifejezésekkel és magyarázatokkal élni, amelyek az ókor és a középkor gondolatvilágára emlékeztetnek.* De a kifejezés még nem minden; az a fontos, hogy amit velük mondunk, magában véve

helytálló-e. Majd ha az asztrológia elfoglalja helyét az elismert tudományok közt, akkor megindulhat a rendszer modernszellemű kidolgozása és a módszertan átalakítása, a hagyományos tételeket modern természettudományos módon alátámasztó magyarázatokkal együtt. Egyelőre nem szabad fennakadnunk azon, ha az asztrológia még ma is gyakorta azokkal az elvekkel és kifejezésekkel él, mint egykor Ptolomaeus vagy a középkor nyugati és arab tudósai, akik csillagászok és alkhimisták, fizikusok és filozófusok voltak egyszemélyben.

Vannak már kiváló asztrológusok, akik eredményesen megkísérelték a természettudományos módszerek alkalmazását az asztrológiában és sikeresen zsugorították szűkebbre a szakadékot, amely az asztrológiának évszázadokon át száműzött ismeretrendszerét a közben nagyrafejlődött tudományoktól elválasztja. A Fankhauser*) igen találóan mutat rá annak fontosságára, hogy az asztrológiát ki kell emelni a bizonytalan, szétfolyó miszticizmus légköréből és természettudományos alapokra kell helyezni. De nem szabad túlságba vinni a természettudományos törekvést, semmiesetre sem a múlt század tudósainak példáját követni: a *misztika* szerepe mindig jogosult fog maradni éppen az asztrológiában. A misztika a jelenségek gyökeréig hatol és olyan összefüggéseket tár fel, amelyeket természettudományos eszközökkel egyáltalán nem, vagy csak ritkán közelíthetünk meg. Egészen világos, hogy tudományos megismeréseink távolról sem ölelik fel a megismerhetőség egészét. Ezt még a legelfogultabb tudós sem állítja. Vannak dolgok, amelyek megnyilvánulnak, de szabatos, éles körvonalakat nem vesznek magukra. Az ilyen dolgokat lehetetlen élesen pontos meghatározással megragadni, formába szorítani és különálló, szinte megfogható valósággal felruházni. Ám ugyanakkor lehetetlen tagadni az érvényüket, a jelenvalóságukat. Éppen az élet egészével és a lélek határtalan lehetőségeivel foglalkozva bukkanunk olyan elemekre, amelyeket képtelenség materiális-kvantitatív módszerrel megörögzíteni. A legrégebb megismerő módszer, a misztikus szemlélet ezeket a gyökeres, alapvető tényeket nagyon tisztán meglátta és ki is fejezte a maga módján. A kifejezés módja persze erősen elüt attól, amit mi természetes, vagy tudományos fölfogásnak nevezünk. De ez még nem jelenti azt, hogy a felismerés maga

*) Alfred Fankhauser: „Das wahre Gesicht der Astrologie“ és „Horo-skopie“, Orell Füssli-Verlag, Zürich—Leipzig.

helytelen volna, vagy csupán képzeletbeli alapokon nyugszik. Aki nem sajnálja az időt és fáradságot, az látni fogja, hogy az asztrológiának sok ilyen „misztikus“, modern értelemben logikátlannak tetsző vonatkozása tökéletesen helytálló és sokkal több lényegeset tud mondani, mint amikor sűrített eszmetartalmát megpróbáljuk felbontani logikus, racionálisan megszövegezhető részletekre. Ilyenek például az egyes égitestek hatásaira vonatkozó ősrégi hagyományok. A legkülönbözőbb, legszétágazóbb tapasztalati területekre áradnak ki ezek a hatások és semmiféle logikus, tudományos magyarázattal nem tudjuk megtalálni az okát, hogy miért erednek ennyire eltérő hatások ugyanabból a principiumból. *A gyakorlati alkalmazás, az asztrológiai tapasztalat viszont mégis kétségbevonhatatlanul bizonyítja, hogy a látzólag értelmetlen következtetések meglepően találóak.* Ezen a téren a tudományos kutatásnak és rendszerezésnek még igen nagy feladatai és lehetőségei vannak, de elhihetjük, hogy a legszabatosabb meghatározások, amelyek a jelenségek szövevényét pontosan szét fogják boncolni alkotóelemeire, sem mondhatnak majd lényegben többet vagy mást, mint a régi, „misztikus“ magyarázat.

Akármennyire húzódozzék is valaki a hasonló „misztikus“, homályos és bizonytalan gondolatformáktól, egyelőre még feltétlenül dolgoznunk kell velük az asztrológiában. És érdemes is megismerkedni a gondolkozásnak ezzel a legősibb módszerével. Rájövünk, hogy minden eszmélés alapja benne rejlik a „misztikus“ megismerésekben és a logikusan, szabatosan körvonalazható eszmék vagy fogalmak mind úgy sarjadzanak ki a „misztikus“ eszme-töből, mint a virágok a növény gyökeréből. A misztika szerepe azonban nem lehet lesújtó érv az asztrológia tudományos ellenzőinek fegyvertárában. Mert itt az a fontos, hogy milyen eredményeket lehet elérni ezzel vagy azzal az eszközzel. Ha az eredmény kétségbevonhatatlanul helytállónak bizonyul, akkor az alkalmazott módszer is helyes. Legfeljebb szokatlan, furcsa.

Az, amit misztikusnak szokás nevezni, nem jelent még annyit, hogy érthetetlen és követhetetlen. Csak eltérő szemléletet követel. Az emberi elmének nem csak egyféle megismerő módszer áll a rendelkezésére. Valamikor, az ősi kultúrák ifjúkorában az elme még nem csak tapasztalati, logikus úton jutott a té-

nyek ismeretéhez. Intuitív, benső megérzésből fakadtak az alapvető megismerések, s ezek éppoly mély valóságtartalmat hordoztak, mint a mértani axiómák, amelyek nem szorulnak logikai bizonyításra. Az indiai jóga-bölcsélet megőrizte ennek az ősi megismerőrendszernek az emlékét és titkát. Azt tanítja, hogy a megismerő bensőleg eggyé válhat a megismerendő objektummal és akkor létrejön a „közvetlen meglátás“, amely teljesebb, ki-merítőbb és egybefogóbb a tapasztalati megismerésnél. Tudjuk — a legújabb lélektan már rámutatott erre — hogy a legnagyobb szerűbb felismerések első mozzanata rendszerint nem az ok-okozat logikus figyelembevételének alapján áll, nem az észszerű és tudatos gondolkozásból pattan ki, hanem valami egészen más, különös szellemi vagy elmeállapotból, az úgynevezett intuicióból. Az emberiség legősibb, leggyökeresebb, legalapvetőbb felismerései és fogalmai így jöttek létre valamikor. Ezt a fejlődési fokozatot *pre-logikus*-nak nevezhetnők. Csak évezredekkel később jutott vezető szerephez az ok-okozat összefüggésekben gondolkozó nagy-agy, s amilyen mértékben ennek logikus szemlélmódszere fejlődött, olyan mértékben csökevényesedett el a közvetlen megismerés ősi képessége, amelynek sok modern tudás szerint megvolt a maga külön szerve is az ember agyidegrendszerében. *) Ma a *logikus* gondolkozásmód fejlettségének korát éljük, s ez magyarázza meg, miért jutott olyan magas fokra a tudományos kutatás a legutóbbi egy-két évszázad óta. De mintha már jeleit láthatnók, hogy a logikus gondolkozásmód eléri a maga felső határát és újra ráeszmél a logikántúli megismerés lehetőségeire. Kör ez, ciklus, amely visszajut oda, ahonnan valamikor elindult. De a kör kezdete és befejezése közt mégis szint-különbség van: közben az emberi elme óriási utat tett meg, megtanult bánni az aggyal és a gondolkozás módszereivel, végigjárta az ok-okozat összefüggések észszerűen követhető és kifürkészhető területének óriási részét. Amikor eléri a logikántúli eszmélés határát, nem a *pre-logikus* gondolkozáshoz tér vissza, hanem egyesíti a logikus eszmélés eredményeit az ősi megismerőmódszer lehetőségeivel: *post-logikus* fejlődési foknak nevezném ezt a kíváncsi és remélhető szellemi állapotot.

Mindez talán nagyon fellengősen hat, s ezért most csak annyit szeretnék hangsúlyozni, hogy logikus felfogásunk ne

*) L. Carl Ludwig Schleich munkáit.

akadályozzon meg bennünket a misztikus módon szövegezett hagyományok értékelésében. Próbáljuk meg lefordítani ezeket a mi józan, lehetőleg észszerű gondolatmeneteink nyelvére, de ne riadjunk vissza tőlük. És mindenkor alkalmazzuk a legmegbízhatóbb kritikai módszert: vizsgáljuk, ellenőrizzük, igaz-e, találó-e, helytálló-e az így elért megállapodás? Mert ha mindenképen ilyennek bizonyul, akkor az eléréséhez vezető módszer sem volt haszontalan.

2. Az asztrológia alkalmazása.

Az asztrológia alaptétele az, hogy a Nap, a Hold és a bolygók, azután az állatövi jegyek és a jelentékenyebb állócsillagok bizonyos hatásokat sugároznak Földünkre, s ezeknek a hatásoknak az összessége nemcsak a földi életet általában, hanem az egyéni életet külön-külön is döntően befolyásolja. Az említett elemek mindegyikének megvan a maga sajátos hatása, helyesebben hatáskomplexuma — mert összetett, sokrétű hatásokról van szó — s ez mindenkor érvényesül. De az egyes elemek sohasem érvényesülhetnek függetlenül a többitől. Elkeverednek egymással és éppen a hatások vegyülése eredményezi azt az összeget, amely egy adott időpontban egy adott földrajzi helyre vonatkoztatva a hatások minéműségét tartalmazza.

A tudományos csillagászat az égitestek fizikai sajátosságait, a bolygók mozgásait kutatja, általában a csillagok életének anyagi természetű és matematikailag kifejezhető mozzanatait vizsgálja. Úgy is mondhatnók, hogy a csillagászat az érzékelhető, vagy tudományos eszközök révén érzékelhetővé tett világ-egyetem „anatómiáját” és „fiziológiáját” tárja fel. Ezzel szemben az asztrológia, a csillagászat adataira támaszkodva, de egészen más szempontból kutatja az égitestek természetét: legáltalában „ kozmikus lélektan”-nak, „a csillagok pszichológiájának” nevezhetnők ezt. Mert az asztrológia azt állítja, hogy az égitestek az érzékekkel észrevehető fizikai hatásaikon kívül elvontabb, finomabb, szellemi hatásokat is közvetítenek, sőt ez a természetük bensőbb, lényegesebb kifejeződése, ugyanúgy, mint ahogy az ember lelki-szellemi mivolta finomabb és gyökeresebb, mint a fizikai testisége, mely tulajdonképpen csak burka, hordozója és eszköze az előbbinek. A merőben anyagelvű magyarázat tehát nem földheti az asztrológia lényegét. Az asztrológus, ugyanúgy,

mint az élet egyetemességének minden hirdetője, a világot lelkesnek tudja és lépten-nyomon igazolva is látja, hogy szellem, öntudat és céltlító értelem uralkodik az egész mindenségen s azon belül minden folyamaton és jelenségen. Ezt az egész mindenségre kiterjedő öntudatot és értelmet a hívő Istennek nevezi és ismerjük el, hogy minden más körülírás csak halvány árnyékát adhatja az egyetemesség és teljesség emberfölötti fogalmának.

A csillagok — ahogy már a régi bölcsek tanították — Isten központi és egységes erejének közvetítői. Modern hasonlattal úgy foghatjuk fel ezt, hogy Isten a mindenséget éltető és fenntartó Erő áramforrása. Belőle sugárzik ki az a végtelenség tére keresztül; a csillagok pedig úgyszólván transzformátorokként és áramelosztó központokként működnek. Az erők, amelyeket sugároznak, nem belőlük magukból erednek, hanem a Lét egyetlen forrásából; a csillagokban azután az egyetemes Erő széteszik, külön sajátosságokat ölt magára, s a kisebb, mondjuk lokális erőközpontokból már módosulva, de mindig a nagy, egyetemes célnak megfelelően, árad tovább. A világegyetem tehát voltaképpen az erők örök sugárzásának, áradásának határtalan színtere. Ma már ezt tudományosan is megérthetjük, hiszen tudjuk, hogy minden, ami van, erők sugárzásából jön létre. Maga az anyag, amelyet azelőtt valami szilárd, megfogható dolognak tartottunk, nem egyéb, mint elektronok sugárzása, s minden egyes atom-mag magában is egész kis Naprendszer, amelyben a pozitív töltésű mag körül a negatív töltésű parányok keringenek. A világ valóban csak sugárzás, erők áradása, a kozmikus sugárzásokban áradó erők bonyolult kapcsolódása, s ezekből állnak elő a hosszabb-rövidebb élettartamú erőörvénylések, amelyek azután mint egyedek: Naprendszerek, Napok és bolygók, élőlények vagy dolgok jelennek meg.

Az állócsillagok miriádjai mindmegannyi külön Naprendszer Napjai, s olyan mérhetetlen távol vannak tőlünk, hogy a hozzájuk tartozó bolygókat még a legerősebb távcső sem láthatja meg. Hozzánk, földlakókhöz, legközelebb van és életünknek is közvetlen kozmikus keretet ad a mi Naprendszerünk. Központja, éltetője a Nap, az ő erői tartják szabályos körforgásban és keringésben a Földdel együtt a rendszerbe tartozó égitesteket, a mi társbolygóinkat. A Naprendszer tagjai közt tehát szorosabb kapcsolat áll fenn és együttesen külön, kisebb egységet alkotnak

a világegyetemben. A távolabbi világok sugárzó erői is elérik rendszerünket s így a Földet is, de távolságuk és idegen rendeltetésük folytán csak csekélyebb és kevésbé közvetlen befolyásuk lehet a földi életre, mint a magunk Naprendszerébe tartozó égitesteknek. A világok óriási nemzetében a mi Naprendszerünk csak apró család, de hatása a családon belül mindennél közvetlenebb és erősebb. A Nap valóban atyánknak tekinthető, tőle ered a létezésünk s ő gondoskodik életünk fenntartásáról is. A nagy egyetemességben ő is csak egyike a sok kis erőközpontnak, de a Földről nézve nem ismerünk nála nagyobb, hatalmasabb erőforrást. A Nap, mint rendszerünk áramközpontja, átsugározza erőit a hozzátartozó bolygókra, s ezek a kisebb központok az így beléjük áradt erőket közvetve, a maguk sajátágaival átszínezve árasztják tovább. Olyan ez, mint a fehér, helyesebben színtelen napfény, amely, ha prizmán megtörjük, különböző színű fénysugarakra bomlik. Ugyanígy változtatja meg az egységes központi erősugárzás színezetét is mindegyik bolygó. A maga természetének megfelelő módosulásban adja tovább a sugárzást. Ezért más és más természetű pl. a Jupiter, a Mars, stb. sugárzása. S ne felejtsük el, hogy itt nem csupán fizikai sugárzásokról beszélünk, bár bizonyosra vehető, hogy a fizikailag észlelhető és mérhető sugárzások a finomabb, szellemibb természetű erők hordozói s ezektől nem választhatók el.

Az egyetemes Erőnek így többszörösen átalakult, módosult sugárzásai szétáradnak és keresztülkasul hatolnak egymáson is. Mi a Földön élünk, részünkre tehát a Föld mintegy a bonyolult sugárzások középpontját, vagy helyesebben célpontját jelenti. Mindenfelől érik kis világunkat a nagy áramok, összevegyülnek és szinte pillanatról-pillanatra változik a viszonylatuk. Ha feltételezzük, hogy egyik-másik bolygón szintén van szerves élet, akkor azt is beláthatjuk, hogy azt a bolygót a rendszeren belül áradó erősugárzások másképpen, más vegyüléssel, más szögekben, más irányokból érik, mint Földünket. A többi bolygóra hulló áramok közt például a Földből kiinduló sugárzások is szerepet játszanak, míg mi magunk itt a Földön ezeket a földsugárzásokat, miután bennük élünk, egészen másképpen érezzük. Eszerint az asztrológiai szemlélet szükségképpen csak a Földet tekintheti a sugárzások középpontjának; hiszen azok hatásait kutatva, csak a Földről észlelhetjük mindet, ahogyan reánk irányulnak. S ezért nem tudománytalan és nem képtelen az a

felfogás, hogy asztrológiailag nem sokat törődünk azzal, vajjon a Föld kering-e a Nap körül, vagy sem. A Naphoz elfoglalt helyzeteinken, a központi égitest és a Föld viszonyán mitsem változtat az, hogy melyik mozog és melyik áll. Az asztrológia természetszerűleg mindig geocentrikus szemlélet kell, hogy maradjon, bár ez semmiképpen sem érinti a fizikai csillagászat megállapításait.

Az asztrológia azt vizsgálja, hogyan érik Földünket, annak meghatározott pontjait, meghatározott időben, a Naprendszerünk égitesteiből felénk áradó sugárzások, s ezek természetének ismeretéből vonja le következtetéseit. A Nap legnagyobb, legdöntőbb szerephez jut ebben, hiszen láttuk, hogy minden más sugárzás is részben közvetve a Napból ered, részben pedig a Nappal való kapcsolata szabja meg a természetét. Így például az égbolt minden táját benépesítő állócsillagok — távoli Napok — kevésbé vagy egyáltalán nem hatnak a földi életre, viszont azok az állócsillagok vagy állócsillag-csoportok, amelyek a Nappályának mentén helyezkednek el, már nagyon is érezhető, sőt döntő befolyást gyakorolnak Földünkre. Itt is közvetett Naphatásokról van szó, hiszen éppen az ad az állatöv csillagcsoportjainak kiemelkedő jelentőséget és sajátos hatást, hogy a Nap sorra áthalad a sugármezőjükön és erőivel mintegy aláfesti hatásait összegét. Sőt, hogy mennyire a Nap szerepe a döntő ebben, azt mindennél jobban igazolja az ősrégi tapasztalat, s az asztrológia egyik alaptétele: hogy a Nap tizenkét egymásra következő évi pályaszakasza tartalmazza az állatöv szakaszainak hatásait, függetlenül a valóságos állatövi csillagcsoportok — csillagképek — helyzetétől. Mert a Földtengely elhajlása folytán a Nap évről-évre az állócsillagképek állatövének más és más pontján éri el az úgynevezett Tavaszpontot, s a Nappálya állatövének jegyeit mindig ettől a ponttól számítjuk. A Nappálya állatövének tehát a Kos jegye a Nap mindenkor Tavaszpontjától kezdődik, akkor is, ha a Nap az állócsillagképek állatövének más csillagcsoportjában van. Ezt alább, a megfelelő helyen, részletesebben megmagyarázzuk, most csak azért utalunk rá, hogy kiemeljük, milyen döntő befolyása van a Napnak a kozmikus erősugárzások módosításában a Földre nézve.

Összegezve az elmondottakat, arra a felismerésre jutunk, hogy az Egyetemes Erőnek számunkra, rendszerünk számára

rendelt áramelosztó központja valóban a Nap, s a löbbi égitest sugárzásai, amelyek minket érnek, voltaképpen csak a Nap-erők átszínezett, átalakult sugárzásai. Az isteni létárasztó erő a mi földi világunk számára a Napban testesül meg, s ezért lényegben nem is tévedtek a régiek, akik a Napban istenséget láttak. S akkor is közeljártak az igazsághoz, amikor a többi égitestnek, elsősorban Naprendszerünk égitesteknek, szintén isteni személyiséget tulajdonítottak. Hiszen mindegyikük csakugyan erőket sugároz s ezekkel döntően hat életünk mozzanataira. A véges, rövidéltű emberi lényhez viszonyítva valóban isteni magasságban állnak és végzetes isteni erőkkkel szólnak bele életünkbe. A régi mitológiák istenalakjai nem is egyebek, mint Naprendszerünk kisebb-nagyobb áramelosztó és árammódosító központjainak, illetve hatásaiknak a megszemélyesítései, jelképes megtestesítései. Nem az égitesteket nevezték el képzeletszülte istenekről, hanem ellenkezőleg: ezek az istenalakok csak kifejezői voltak a csillagok megismert, valóságos hatásainak. A Mars bolygót nem a hadistenről nevezték el, hanem a bölcsek ősidők óta rájöttek, hogy a Mars bolygó hatásainak döntő szerepük van a harcra, háborúra, küzdésre, s általában minden férfias, crötelmes vagy erőszakos tevékenységre, s ezeknek a hatásoknak az összességét jelképezték Mars istenalakjával. S ezért azonosak az istenségek minden mitológiában: Ares éppúgy a hadistent és a Mars bolygót jelentette a görögöknél, mint a rómaiaknál Mars, a germánoknál Tyr, a mezopotámiai kultúrákban Nérgal, Indiában Mangala, stb. Jupiter, Zeus, Thor, stb. szintén ugyanazt a fogalmat, az életen uralkodó működéseknek ugyanazt a módosulását fejezték ki. A mitológiáknak mindenütt a világon közös alapjuk volt, még pedig asztrológiai. A később kifejlődött magasabbrendű vallások éppúgy asztrológiai felismerésekben gyökereznek, hiszen ezek közvetítik földi világunk részére az Isten egyetemes megnyilatkozását. De a fejlettebb, újabb vallásokban az asztrológiai gyökerek sokszor elhalványultak, vagy készakarva is elrepleztettek. Mindamellett világosan felismerhető összefüggések vannak az asztrológiai megismerések és a vallások szimbolikája közt. Aki az asztrológia egész rendszerét alaposan megismeri, az meglepetve eszmél rá, hogy mennyire azonos elemek lépnek elébe a világ minden vallásának jelképeiben, s azt is megérti, hogy éppen ezek az egyezések mutatnak rá a Vallás kozmikus,

istenti gyökereire. Az is kozmikus folyamatok, tehát asztrológiailag megérthető folyamatok következménye, hogy miért követték egymást a nagy vallások és miért kaptak ezek más és más jelleget, más és más jelképeket. De a gyökerek ugyanazok és az egyetemesség eszméit a bölcsek és látnokok mindenkor az Ég Könyvéből, Isten hatalmának felénk fordított arculatából, a csillagok világából olvasták le.

A kozmikus erők sugárzásai mindenben áthatnak és mindenütt, mindenkor kifejtik hatásaikat. Létesítenek, formálnak, változásokat idéznek elő, szétbontják a meglévő formákat és újakat hoznak létre. Mindezt a Központi Értelem, Isten elképzelhetetlenül hatalmas terve szerint. Mi ezt a mérhetetlen elgondolást nem tekinthetjük át a magunk véges értelmével, de a bennünk élő égi szikrának elég fénye van ahhoz, hogy a folyamatokat észrevegyük, az összefüggések legnyilvánvalóbb megnyilatkozásairól tudomást szerezzünk és a valóban Isteni Színjáték színpalái mögé legalább röpke pillantást vethessünk. S ha nagyon kevés is az, amit a felséges műből így felfoghatunk, ez is elég ahhoz, hogy ámulva, áhitatos elragadtatással eszméljünk rá: milyen hallatlanul egyszerű eszközöket alkalmaz az Isteni Erő, hogy a látszólag végtelenül bonyolult létfolyamat milliárdnyi változatosságát létrehozza! A mi földi világunkban például ezek az eszközök egészen korlátozott számúak: A Nap, a Hold, a hét régismert bolygó, amelyekhez az újabban felfedezett három bolygó járul, azután a tizenkét állatövi jegy. De az egyetemes törvény megszabta mozgások és égi folyamatok szakadatlanul újabb és újabb kapcsolatokba hozzák egymással ezeket az alkotóelemeket, úgyhogy egy-egy kombináció vagy variáció sohasem ismétlődhetik meg! S ezért nincs és nem is lehet két azonos viszonylat-összesség az említett alkotóelemek közt, tehát — ha azok hatása rányomja bélyegét az élőlényekre és az eseményekre — nem fordulhat elő két egészen hasonló élőlény, két egészen egyező eseményfolyamat vagy történés ezen a Földön. S a korlátozott számú alkotóelemek kapcsolódásainak ez a határtalan változatossága kifejezést nyer a horoszkópban, mert ahhoz, hogy két ember horoszkópja azonos legyen, az kellene, hogy mind a ketten a Földnek ugyanazon a pontján és ugyanabban a pillanatban szülessenek. Ez talán sohasem következik be, de ha bekövetkeznék, akkor is eltérések mutatkoznának a két ember között.

S itt ki kell térnünk az asztrológia, illetve horoszkópia lehetőségeinek határait. Mert ha a tapasztalat kétségtelenül igazolja is, hogy az asztrológiai elemek — égitest-állások, ezek viszonylata az állatövi jegyekhez, egymáshoz és a Föld adott pontjához — jellemzően és határozottan befolyásolják az illető ember jellemét, testi-szellemi értékeit vagy fogyatékosságait, erőit és gyengeségeit, sorsának alakulását és irányzatát, azért mégis vannak dolgok, amelyekre nézve a horoszkóp nem ad semmiféle felvilágosítást. Így például az asztrológiai ismeretek mai állása szerint, nem lehet megállapítani egy horoszkópból, vajjon férfira vagy nőre vonatkozik-e, azután nem lehet megállapítani, hogy milyen társadalmi környezetben született. Úgy látszik, ezek olyan — hogy úgy mondjuk — karmikus adottságok, amelyek „horoszkópon kívüli“ elemeknek tekinthetők.

Az asztrológia ellenfelei ebből az egész rendszer haszontalanságát szeretik kiolvasni, elfelejtve, hogy milyen kevés az, amire a horoszkóp nem ad feleletet, de milyen sok és értékes az a felismerés és tájékoztatás, amelyet feltár. A téves ítélet onnan ered, hogy az asztrológiában sokan valami titokzatos bűvészkedést látnak és azt hiszik, érvényessége attól függ, vajjon meg tud-e felelni a legképtelenebb rébuszokra is. Ugyan mi szükség van arra, hogy egy névtelen horoszkópot odaadjunk az asztrológusnak és megköveteljük tőle, hogy állapítsa meg, fiú vagy leány születési képlete-e az? Ez igen csodálatos és bámulatraméltó mutatvány lenne és tökfilkók előtt talán bizonyítékul szolgálhatna az asztrológia igazára, de teljesen fölösleges dolog. Elvégre amikor valakiről horoszkópot készítünk, akkor azt is tudjuk, fiú vagy leány-e az illető, s ugyanúgy megtudhatjuk azt is, hogy milyen környezetben, milyen nemzetben, valóságban és családban született. Mirevaló talányt csinálni valamiből, ami kézenfekvő? Elég az, hogy ha csupán ennyi adatot tudunk, akkor az illető ember testi-szellemi összetételét, hajlamait, képességeit, sorsvonalának főbb irányait és még sok más adatot kiolvashatunk a horoszkópból. Nem elég csodálatos ez, ha már mindenáron csodálatos dolgokra fáj a fogunk? Nem elég útbaigazítás az embernek, ha ennyit megláthat az élet nagy rejtelméből?

Meglehet, az asztrológia további fejlődése még ezekre a kérdésekre is feleletet fog adhatni. Kísérletek már folynak és

meglehetősen százalékarányban sikerült is eltalálni a horoszkóp tulajdonosának nemét. De biztos eredményt még nem lehet elérni. Nem is fontos, legalább egyelőre nem. Ne várjunk a horoszkóptól többet, mint amennyit adhat. Úgyis éppen eleget ad. Ne tekintsük minden titkok kulcsának, valami mágikus tolvajkulcsnak, amelynek segítségével behatolhatunk a lét legelrejtettebb kamrájába is. A horoszkópnak az élet ismeretlen és bizonytalan útján legalább annyi a haszna, mint a térképnek, amikor ismeretlen tájakon vándorlunk. Ha megtanultunk térképet olvasni, ez nagyon sok hasznos tájékoztatással szolgálhat; nem tévedhetünk el, láthatjuk, helyes úton haladunk-e, felismerhetjük a környező dolgokat, megítélhetjük, hogy ez vagy az a tereprészlet milyen messze van és hogy járható ösvény vezet-e felénk, stb., stb. Ugyanígy a horoszkóp is tájékoztat az élet útján. Még többet nyújt, mint a térkép, mert arra nézve is felvilágosít, mennyire futja erőnkől, mekkora távolságoknak vághatunk neki teljes bizakodással, mi az, amit nem érhetünk el és hol fenyegetnek veszélyek. Hiszen már ez is nagyon sok! A térkép nem mondja meg, hogy az út melyik táján érhet bennünket zivatar, vagy hol találkozunk valamivel, aminek nagy szerep jut életünkben. Ha tehát a horoszkópban tájékoztatót, tanácsadót látunk, akkor nem fogunk csalódni benne. Ha azonban olyasmit akarunk kiolvasni belőle, amit nem tárhat fel előttünk, akkor a csalódásnak vagy tévútra kerülésnek egyedül a magunk helytelen felfogása lesz az oka.

A horoszkóp mindennél nagyobb segítségünkre lehet a legfontosabb feladat megoldásában: hogy *megismerjük önmagunkat*. Öszinte tükröt tart elénk, amely nem hízeleg a hiúságunknak, de igazi értékeinket is világosan mutatja. Megismerhetjük belőle sorsunk fő irányvonalait, azt, hogy mi a nekünk rendelt igazi út és mik azok a szakadékok, amelyek fenyegethetnek. Az úgynevezett „rossz hatások“ vagy „szerencsétlen“ hajlamok egy horoszkópban nem azt jelentik, hogy az illetőnek elkerülhetetlenül véghez kell vinnie a jelzett sötét tetteket, vagy magatehetetlenül engednie kell a romlásba taszító hatásoknak. A horoszkóp a tendenciákat mutatja, hogy lássuk, milyen hajlamok és adottságok élnek bennünk: figyelmeztet jó képességeinkre és hibáinkra, jó és rossz hajlamainkra egyaránt, s feltárja az eshetőségeket, amelyek azokból származhatnak. Az önmegismerés és önfejlesztés útján azután valóban ki-ki a maga

sorsának kovácsává lesz. Ha vakon enged előnytelen hajlamainak, akkor a jelzett rossz következmények fele halad; ha a minden emberben meglévő több-kevesebb jó hajlamokat és képességeket igyekszik tudatosan fokozni, akkor a saját sorsában jelzett jó lehetőségek erejét növeli és a rosszakét csökkenti. Lehet, hogy vannak elkerülhetetlen, végzetszerű dolgok, amelyeknek semmiféle igyekezettel nem vehetjük elejét. De itt is az a döntő, hogy miképpen fogadjuk az eseményeket, milyen módon reagálunk azokra! A fejlett, öntudatra ébredt ember egészen másképp visel el egy csapást, mint egy másik, aki vakon átkozza a felsőbb hatalmakat, vagy a balszerencsét, amiért őt baj érte. A súlyos sorscsapások előtt egészen másképpen áll meg az egyik ember, mint a másik. Az öröm, a szerencse is másképp hat az egyikre, mint a másikra; van, akit elvakít és elbizakodottá tesz a siker, van, aki hálásan fogadja, mint Isten ajándékát, de szerényen és alázatosan néz az élet további eshetőségei elé, készen arra, hogy nyugodtan viselje el a veszteségeket és csapásokat is.

A helyesen felfogott és alkalmazott asztrológia feltétlenül etikus, magasrendűen erkölcsi irányba tereli a vele foglalkozót. Megérti, maga előtt látja az emberi sorsok törvényszerűségét és letagadhatatlanul felismeri, hogy a tettek következményei sohasem maradhatnak el. Meglátja a rejtett rügókat, amelyek egy-egy sorsfordulatot előkészítettek vagy felidéztek, s megérti, hogy a mindenségben nincsenek vakesetek, véletlenek, amelyekre nem vonatkoznék az egyetemes törvény. A világ dolgait, a zűrzavaros jelenségeket, az emberek sokféleségét, az ijesztően bonyolult történéseket megszokja magasabb nézőpontból figyelni, s a káosz értelmes renddé válik szemében. Megtesz mindent, ami erőitől telik, de nem esik kétségbe, amikor súlyos akadályok tornyosulnak az eredmények útjába. Tudja, mikor járnak kezére a szerencsés körülmények és látja, mikor kell óvatos előrelátással ügyelnie, hogy az ártó hatások ne szakadjanak rá ellenállhatatlan erővel. És megtanulja, hogy emberi szabad akaratát alárendelje egy felsőbb, nagyobb akaratnak; mert akaratunk csak addig marad szabad, ameddig a nagy rend pozitív iránya felé mutat. Az élet, az események, az emberek, a dolgok értelmet nyernek szemében és biztosabb lábbal járhatja útját.

Ez az asztrológia alkalmazásának és a horoszkóp tanulmányozásának legigazabb értéke. Éppen ezért a horoszkóp-

nak a jellemre, a hajlamokra, képességekre, hibákra, stb. vonatkozó része az, amelyiket legérdemesebb tanulmányozni, s ez biztosítja a legmegbízhatóbb eredményeket is. Kétségtelen, hogy igaz a régi, bölcs megállapítás, hogy „*az ember sorsa: a jelleme*“, mert összetételünk, viselkedésünk, törekvéseink és reakcióink mintegy eleve megszabják, hogy milyen dolgokkal kerülünk kapcsolatba, milyen események érjenek bennünket. S ilyen értelemben a horoszkóp mindjárt prognózissal is szolgál a jövőre nézve. A születési képletben benne vannak azok a kilátások — jók, rosszak egyaránt — amelyeket adottságaink felidézhetnek. Olyan jó vagy olyan rossz, ami a születési képletnek ellentmond, nem is érhet senkit. Ha így fogjuk fel, akkor a horoszkóp a szó szoros értelmében jóslatokat is tartalmaz, még pedig egészen megbízható jóslatokat.

De egészen más a helyzet, amikor a kíváncsiság, vagy a jogtalan előnyök biztosításának vágya arra készíti bennünket, hogy részletesen, szinte napra kiszámítva igyekezzünk jóslatokat találni a horoszkópban a jövőre nézve. *Amennyiben megbízható, sőt egészen csodálatosan találó a horoszkóp, amíg az ember külső-belső mivoltáról, összetételéről és lehetőségeiről van szó, olyan bizonytalan és megtévesztő, mihelyt minden áron a jövőbe akarunk látni és le próbáljuk tépni a bekövetkezendőket takaró fátylat.* És éppen ebben a tekintetben élnek vissza a horoszkóppal és az asztrológiával a legtöbben. Maga a közkeletű „csillagjóslás“ elnevezés is erre utal. Beteges kíváncsiság, nyughatatlan viselkedés készíti a legtöbb embert arra, hogy megismerje a jövőt. A tájékozatlan és köznapi gondolkodású emberek nagy többsége elsősorban azt várja az asztrológiától, hogy megbízható jóslatokkal szolgáljon neki. Az ilyen ember többnyire egészen triviális dolgokat szeretne megtudni: megnyeri-e a főnyereményt és mikor, sikerül-e ez vagy az a hasznos ígérő terve, mikor nősül meg, vagy megy férjhez és milyen lesz az élettársa, anyagilag előnyös lesz-e a házassága, mikor tehet nagyobb utazást, „áll-e“ neki valami különösebb szerencse. Mások — az aggodalmaskodók és óvatosak — a balszerencse fordulatait szeretnék előre megtudni, sőt olyan is van, aki minden áron azt akarná kiszedni az asztrológusból, hogy mikor fog meghalni.

A komoly és lelkiismeretes asztrológus jól tudja, mit fe-

leljen az ilyen érdeklődőknek, s azt is tudja, milyen mértékben élhet a „jóslásokkal“. *Aki asztrológiával foglalkozik, pillanatra se felejtse el, mekkora erkölcsi felelősség hárul rá, amikor mások előtt egy és mást feltár.* Még a jellem, a hajlamok és sorsirányok kifejtésében is óvatosan kell eljárnia, helyesen megítélve, milyen emberrel áll szemben, mennyit és hogyan mondhat meg neki. A jóslások dolgában pedig még nagyobb megfontoltság ajánlatos. Először azért, mert ha kétségtelen bizonyossággal ki lehetne is olvasni egy-egy bekövetkezendő eseményt, nem szabad azt mindig és akárkinek leplezetlenül feltárni. Másodszor azért, mert a jóslások, különösen az annyira elvárt, pontos, napra szóló jóslások — egyáltalán nem megbízhatóak. Bizonyára igen mély oka van annak, hogy a horoszkóp, amely az általános adottságokat és lehetőségeket olyan világosan meg tudja mutatni, egyszerre szfinksszé válik, mihelyt a jövő titkait igyekszünk fürkészni. Bizonyos, hogy a horoszkóp alapján meglehetősen „találati százalékarányban“ kiszámíthatók a főbb események bekövetkezésének időpontjai, de az is tagadhatatlan, hogy eddig még nincs olyan módszer, amely lehetővé tenné, hogy minden lényeges eseményt, annak pontos természetét és mikéntjét, dátumszerű pontossággal előre kiszámíthassuk. Az eljárásokat, amelyek az asztrológiai prognózisban szerepelnek és bekövetkezendő események, fontos dátumok megállapítására vonatkoznak, *direkció-* (irányító-) *számításoknak* nevezzük. Egész sereg különféle ilyen direktiószámítás van, s az asztrológusok közt igen eltérő vélemények uralkodnak a használhatóságuk felől. Abban azonban minden becsületes, elfogulatlan asztrológus megegyezik, hogy egyik direktiószámítás sem ad abszolút biztos, tévedhetetlen eredményt, s ha a bekövetkezendő eseményt helyesen állapítja is meg, a bekövetkezés időpontjában többnyire igen nagy tévedések állnak elő. Az is megesik, hogy pl. egy alárendelt jelentőségű eseményt meglehetősen pontossággal sikerül előre megállapítani, de semmi nyomát nem találjuk egy másik, sokkal jelentékenyebb és utóbb valóban bekövetkező eseményeknek a direktiókban. Az asztrológiai gyakorlat azt mutatja, hogy a már bekövetkezett eseményekre *utólag* majdnem mindig sikerül megtalálni és kiszámítani a támogató direktiót, de a megelőző prognózis — a jóslás — már sokkal bizonytalanabb.

Ismerjük be, hogy a bekövetkezendő eseményeket egészen

részletes pontossággal és dátumra a mai asztrológusok ritkán tudják megjósolni. A régiak, legalább ami az egykorú feljegyzésekből kiderül, mintha többet tudtak volna ezen a téren. Lehet, hogy régi eljárások veszendőbe mentek és majd csak a jövőben fog sikerülni pontosabb eredményeket biztosító eljárásokat felfedezni. Igaz viszont az, hogy *bizonyos természetű időszakokat, periódusokat, majdnem teljes bizonyossággal lehet előre megállapítani.* Így pl. kiszámítható, hogy X. vagy Y. esetben ekkor meg ekkor körülbelül ilyen vagy olyan hosszú időtartamú, előnyös, szerencsés, vagy ártó, hátrányos periódus következik be, s ez milyen téren érezteti hatását elsősorban. Az ilyen, hosszabb-rövidebb periódusokon belül olykor egyes kiemelkedő eseményekre is sikerül rámutatni, s ez dátumszerűen beválhat, de akkor is csak szűkebb időhatárok közt, nem egy bizonyos napon, amelyet esetleg megjósoltak. Itt megint nem szabad túlkövetelőnek lennünk! Az is nagyszerű, szinte megdöbbentő dolog, hogy ennyit előre megláthatunk a jövőből. Bizonyára nem is válik javára az embernek, hogy bizonyos bekövetkezendő dolgokat a legteljesebb bizonyossággal és napra előre tudjon. Ismét a térképpel való hasonlatosságra utalunk: a prognózis inkább csak vázlatosan jelezheti a jövőben beálló ilyen vagy olyan természetű periódusokat, s tájékoztatásul, figyelmeztetésül vagy előkészítésül ennyi elég is. Az asztrológia története és a mai asztrológusok tapasztalata ismer ugyan nem egy esetet, amikor jövőben események pontosan bevágtak a jelzett dátumokon, de az ilyen feltétlenül helytálló prognózisok száma aránytalanul csekély a téves prognózisokéhoz képest és erősen emlékeztet a sűrű lövöldözésre, amikor a golyók nagy többsége messze elkerüli a célt, de egy-kettő az átlagos eredmények törvénye szerint célbatalál.

Könyvünkben arra törekszünk, hogy az asztrológia tételei és eljárásai közül elsősorban azokat emeljük ki, amelyek a tapasztalat szerint kétségtelenül beváltak, vagy az esetek nagytöbbségében helytállóknak bizonyultak. A többi módszert vagy eljárást olyképen ismertetjük, hogy esetleges fogyatékságaira is rámutatunk, a tanulóra bízva, hogy kísérleteket téve az illető eljárással, igyekezzék tapasztalati úton meggyőződni annak használhatósága felől. Nem mondunk végleges ítéletet olyan kérdésekben, amelyek még szembeszökően vitások, nem akarunk az egyoldalúság és elfogultság hibájába esni. Törekvésünk

nem az, hogy egy-egy kedvenc módszer mellett törjünk lándzsát, hanem hogy az asztrológia mai fejlettségéről áttekinthető képet adjunk, amennyire a keretek megengedik. Munkánk semmiképpen sem merítheti ki az asztrológia egész területét és mai fejlettségének minden eredményét. Aki komolyan folytatni akarja a tanulmányokat, amúgy is kénytelen előbb-utóbb a külföldi irodalommal foglalkozni.

*

Az asztrológia értelmezésében és gyakorlatában két dologra van feltétlen szükségünk: *a logikus, következtetni tudó képességre*, mely a sokféle elemet kombinálni, egybehangolni tudja, azután bizonyos fokú *intuícóra*, amely ösztönösen áttekinti az összefüggéseket. A logikus kombináló képesség nélkül az asztrológus semmire sem megy; az, ha valóban fejlett, némileg még az intuíció hiányát is pótolhatja. De az asztrológiai munkát csak a két képesség együttes támogatása teszi teljessé, magas színvonalúvá. A horoszkóp maga is utalásokkal szolgál arra, alkalmas-e valaki hasonló tanulmányokra vagy sem, sőt azt is feltárja, nem válik-e az asztrológiával való foglalkozás az illetőnek kárára. Ezekről a megfelelő helyen még beszélünk.

II. CSILLAGÁSZATI ALAPISMERETEK.

„Horoszkóp“ (horoscopus) magyarul „óra-kép“-et jelent. Ezt úgy kell érteni, hogy a horoszkóp a születés órájában — helyesebben: pontos idejében — mutatkozó csillagállásokat tünteti fel, a Földnek egy meghatározott pontjához — a születési helyhez — viszonyítva. A horoszkóp felállításához tehát szükséges, hogy a megadott időpontra kiszámítva le tudjuk jegyezni a Nap, a Hold, a bolygók állásait, és más, a horoszkóp szempontjából fontos adatokat, amint azok a születés pillanatában tényleg mutatkoztak, s ezt a képletet kapcsolatba hozzuk a születési hely földrajzi pontjával.

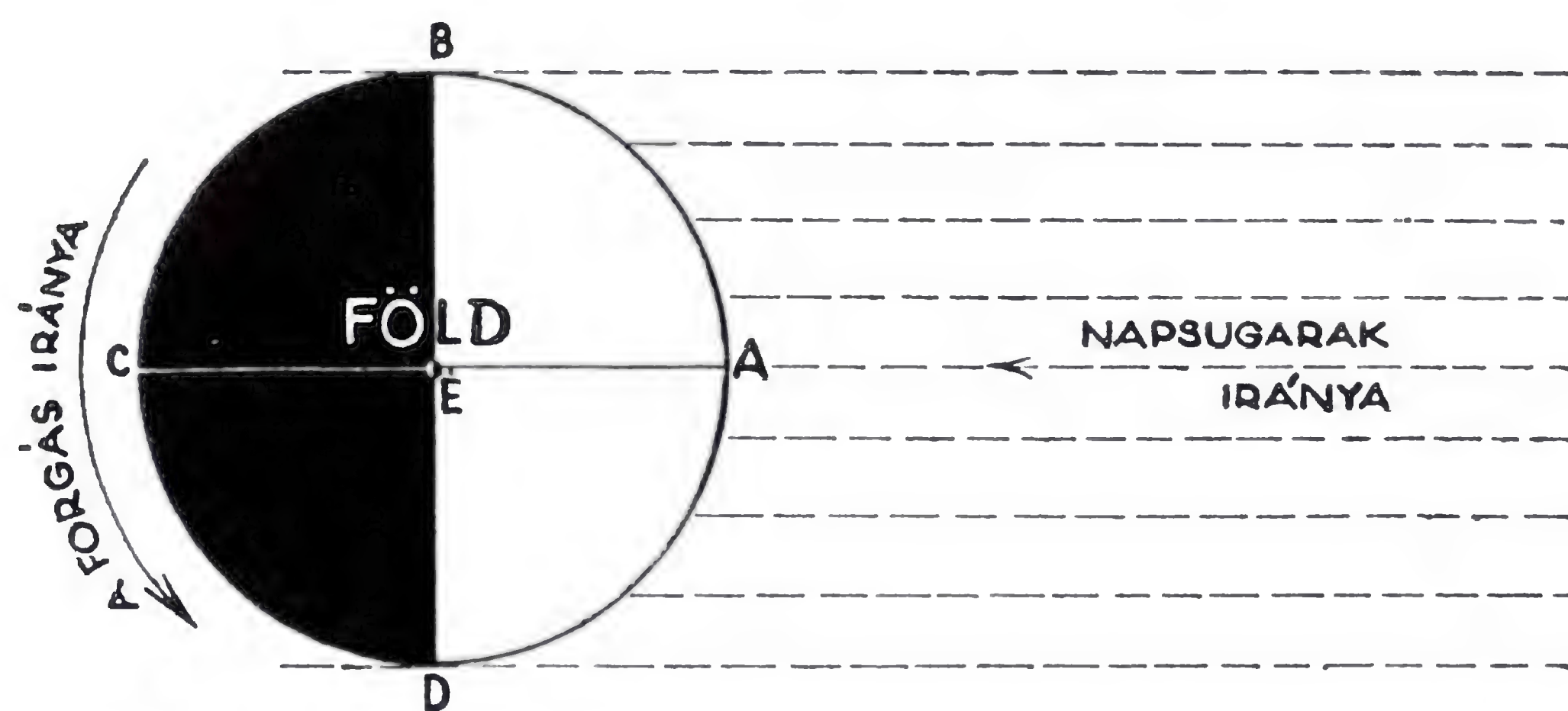
A régi csillagfejtőknek mindezt egyenkint kellett megállapítaniuk és kiszámítaniuk, hosszadalmas, sok csillagászati és matematikai tudást igénylő eljárással. Ma már könnyebb a dolog. Évtizedekre terjedő kész táblázatok állnak rendelkezésre, s e táblázatok alapján kényelmesen összeállíthatjuk a szükséges adatokat. A felmerülő számítások olyan egyszerűek, hogy bárki, ha a négy számtani alpművelettel (összeadás, kivonás, szorzás és osztás) tisztában van, minden különösebb nehézség nélkül elkészülhet velük.

Égitest-állásokról s ezeknek a Föld egy bizonyos pontjához, valamint egy megadott időponthoz való viszonyáról lévén szó, eikerülhetetlenül szükséges, hogy az ezekre vonatkozó, főleg a csillagászati alapfogalmakkal tisztában legyünk. Ez azonban ne riassa vissza az érdeklődőt! Először is, az idevágó csillagászati stb. alapfogalmakat nagyjából minden iskolázott ember ismeri; másodsor, olyan egyszerű és kevés az, amire itt szükségünk lesz, hogy minden értelmes olvasó hamarosan megtanulhatja. Ha többet akar tudni és érdeklődése felébred a csillagászati ismeretek iránt, az csak előnyére válik, de nem elengedhetetlenül szükséges.

A fontos tudnivalókat a következőkben foglalhatjuk össze:

1. A Föld mozgásai.

Mindenki tanulta az iskolában, hogy a Föld a Nap körül kering, s ugyanakkor a saját tengelye körül is forog. Tehát egyidejűleg kettős mozgást végez. Mi földlakók ezt a mozgást közvetlenül nem vesszük észre, de igenis észrevevessük a Föld mozgásainak következtében beálló változásokat az égbolton, a Nap és a csillagok helyzetében. A Föld nyugat-keleti irányban forog, s ezért látjuk a Napot felemelkedni Keleten és alászállni Nyugaton, holott a Nap a valóságban mozdulatlanul áll. (1. ábra.)

1. ábra. A Föld nyugat—keleti irányban forog, ezért, amikor D ponton a Nap felkelni látszik, akkor A ponton éppen dél van, B ponton a Nap éppen lenyugszik, C ponton pedig éjfél van. E = északi sark. A Nap aránylag óriási távolságban van a Földtől, ezért sugarait párhuzamos vonalakkal jelezzük.

A régiek ezt a látszólagos Napmozgást még valóságosnak tartották és azt hitték, hogy a Föld áll mozdulatlanul és a Nap kering körülötte. Ezt a felfogást *geocentrikus* (Föld-középi) világrendszernek nevezzük. Az újkori csillagászok azonban felfedezték, hogy a Nap látszólagos mozgásának oka a Föld forgásában és Nap-körüli keringésében áll; ezt a felfogást *heliocentrikus* (Nap-középi) rendszernek nevezzük. Az előbbit *Ptolomaeus* ókori csillagász fejtette ki rendszerében, az utóbbinak elveit *Copernicus* újkori csillagász foglalta össze; ezért a geocentrikus felfogást másképpen *ptolomaeusi* rendszernek, a heliocentrikus pedig *copernicusi* rendszernek is nevezzük.

A geocentrikus felfogás sok kifejezése évszázadok, sőt évezredek alatt annyira gyökeret vert a köztudatban, hogy még a tudományos csillagászat is nagyrészt ezeket használja. Így pl. nem mondják, hogy „a Föld elforgásának következtében a Nap felemelkedni látszik“, hanem, hogy „a Nap fölkel“, stb.

Az asztrológia szempontjából mitsem változtat a dolgokon az, hogy geocentrikus vagy heliocentrikus felfogással tekintjük-e az égitestek mozgásait. Itt csupán az a *viszony* fontos, amely a Föld és az égitestek helyzete közt mutatkozik, s ez a viszonylat ugyanaz marad, akár a Föld, akár a Nap s az égbolt mozgása folytán állna elő. Ezért általában mi sem hangsúlyozzuk többé, hogy a Nap mozgása látszólagos, hanem egyszerűen a Nap körútjáról, a Nap mozgásáról fogunk beszélni. A régiek, miután a Földet tekintették állónak, a Napot is a planéták (bolygók) közé sorolták. Egyszerűség kedvéért, hogy ne kelljen minden alkalommal „a Napról, a Holdról és a bolygókról“ beszélnünk, mi is többnyire a régi asztrológiai kifejezést fogjuk alkalmazni, s amikor „planéták“-at mondunk, a Napot és a Holdat is ezek egyikének tekintjük.

2. Fokbeosztás.

A csillagászati számításokban *körvekkel* kell dolgoznunk. A Föld gömbalakú, gömbalakúnak látjuk az égboltot is, s a gömbfelületeken csak köríveket vonhatunk. Hogy számítási egységgel rendelkezünk, a teljes körívnek egy meghatározott részét, bizonyos töredékét kell egységül vennünk. Ősidők óta szokássá vált a teljes kört 360 egyenlő részre osztani. Ennek is csillagászati alapja van: már a régiek megfigyelték, hogy a Nap kb. 365 nap alatt teszi meg körútját az égen; a számot kikerekítették 360-ra s ezt tették a körív beosztásának alapjává.

A kör 360-ad részét *ív-fok*-nak, röviden *fok*-nak nevezzük s a számítás egységének tekintjük. Egy-egy fokot 60 *ív-perc*-re, egy-egy ív-percet 60 *ív-másodperc*-re osztunk fel. Még az ív-másodperceket is feloszthatjuk ív-harmadpercekre, s így tovább, de ilyen pontos számításokra az asztrológiában nincs szükségünk, ezért csak a fokokat, ív-perceket és ív-másodperceket vesszük figyelembe. A fokszámításban magától értetődik, hogy ív-percekről és ív-másodpercekről van szó s ezeket nem tévesztjük össze az idő-percekkel és idő-másodpercekkel; rövidség kedvéért tehát egyszerűen csak *perc*-et és *másodperc*-et mondunk.

A fok jele $^{\circ}$, a perc jele $'$, a másodperc jele $''$.

Pl. $21^{\circ} 41' 36'' = 21$ fok, 41 perc, 36 másodperc.

3. Számítás fokokkal.

A fokokkal végzett számítási műveletekben figyelembe kell vennünk, hogy a percek, másodpercek stb. nem a század, hanem a hatvanas beosztáson alapulnak. Összeadáskor, ha a másodpercek összege 60-nál többet eredményez, csak a 60-on alul maradó összeget vesszük másodperceknek; a 60 másodperc 1 percnél felel meg, ezt tehát átvisszük és hozzáadjuk a percek összegéhez. Ugyanígy, ha a percek végösszege 60-nál több, ezt a 60 egységet átvisszük és hozzáadjuk a fokok összegéhez.

$$\begin{array}{r} \text{Pl. } 27^{\circ} 47' 51'' \\ + 63^{\circ} 36' 19'' \\ \hline = 90^{\circ} 83' 70'', \text{ de a 60-on felüli egységeket átvive:} \\ 91^{\circ} 24' 10''. \end{array}$$

Kivonáskor, ha nagyobb perc- vagy másodperc-számokat kell kivonnunk kisebbekből, az utóbbiakat kiegészítjük még 60" vagy 60' (1 fok vagy 1 perc) hozzáadásával; ezt természetesen le kell vonnunk a percek, illetve fokok számából.

$$\begin{array}{r} \text{Pl. } 49^{\circ} 21' 17'' \\ - 22^{\circ} 38' 53'' \\ \hline \end{array}$$

A 21'-ből 1'-et átvisszünk a másodpercekhez: $60'' + 17'' = 77''$; a percek száma így csak 20' marad. A 49°-ból átvesszünk 1°-ot a percekhez: $60' + 20' = 80'$; a fokok száma így csak 48' marad. Vagyis:

$$\begin{array}{r} 48^{\circ} 80' 77'' \\ - 22^{\circ} 38' 53'' \\ \hline = 26^{\circ} 42' 24'' \end{array}$$

A teljes körben 360° van, ha tehát az összeadásban a fokok végösszege 360-nál több, akkor az eredményből le kell vonnunk 360-at.

$$\begin{array}{r} \text{Pl. } 229^{\circ} 48' 54'' \\ + 185^{\circ} 42' 27'' \\ \hline = 415^{\circ} 31' 21'' \\ - 360^{\circ} 00' 00'' \\ \hline = 55^{\circ} 31' 21'' \end{array}$$

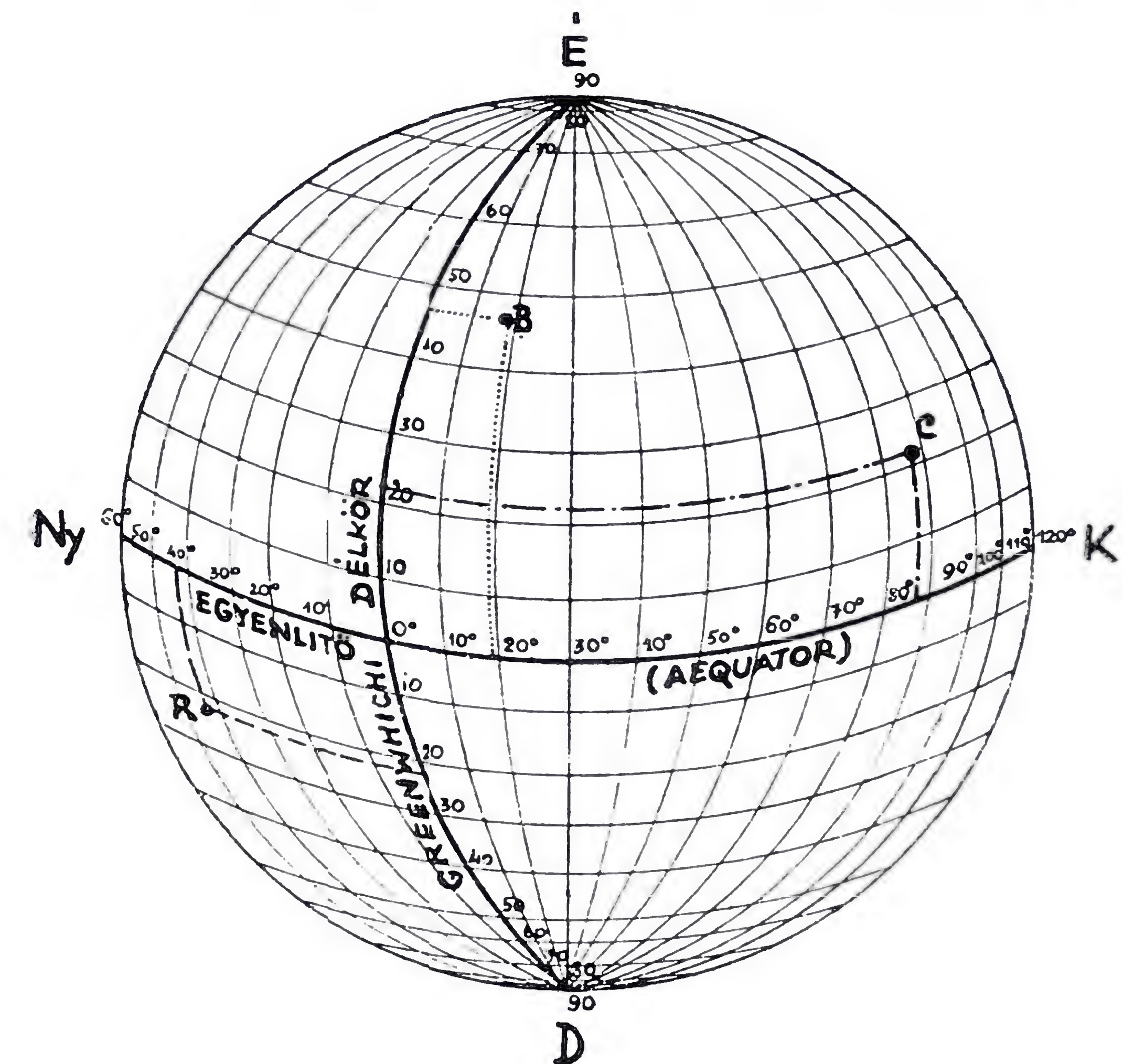
Hasonlóképpen az időadatokkal végzett számtani műveletekben is figyelembe vesszük, hogy egy órában 60 perc, egy percben 60 másodperc van, s ha pl. az összeadásban a végösszeg több mint 24, akkor 24 órát — egy napot — levonunk.

Az egész nagyon egyszerű és kevés gyakorlattal mindenki megtanulhatja.

4. Pontok meghatározása a Föld felületén.

Ahhoz, hogy egy gömbfelületen valamely pont helyzetét meghatározhassuk, bizonyos állandó alapköröket kell felvennünk. Ha két ilyen, egymásra merőleges körünk van, akkor a gömb felületén minden pontot könnyen meghatározhatunk olyképpen, hogy megjelöljük, milyen távol fekszik a két alapkörtől. A távolságokat fokokban, percekben és másodpercekben fejezzük ki.

A hasonló beosztást, amelynek segítségével, (akár síkon két alapegyenes, akár gömbfelületen két alapkör, akár a térben két vagy három alapsík alkalmazásával) valamely pont helyzetét meghatározhatjuk, *koordináta-rendszernek* nevezzük.

2. ábra. Földrajzi pont meghatározása a Földgömbön. A délkörök átmennek az északi és déli sarkponton (E—D), a szélességi körök az egyenlítővel párhuzamosak. A hosszúságot a greenwichi 0°-délkörtől számítjuk keletre és nyugatra 180°-ig, a szélességet az egyenlítőtől északra és délre 90°-ig, a sarkpontokig. Pl.: Budapest (B) 19° 4' kel. hosszúság és 47° 30' ész. szélesség; Calcutta (C) 88° 20' kel. hossz. és 22° 33' ész. szél.; Rio de Janeiro (R) 43° 10' nyugati hossz. és 22° 54' déli szél. alatt fekszik.

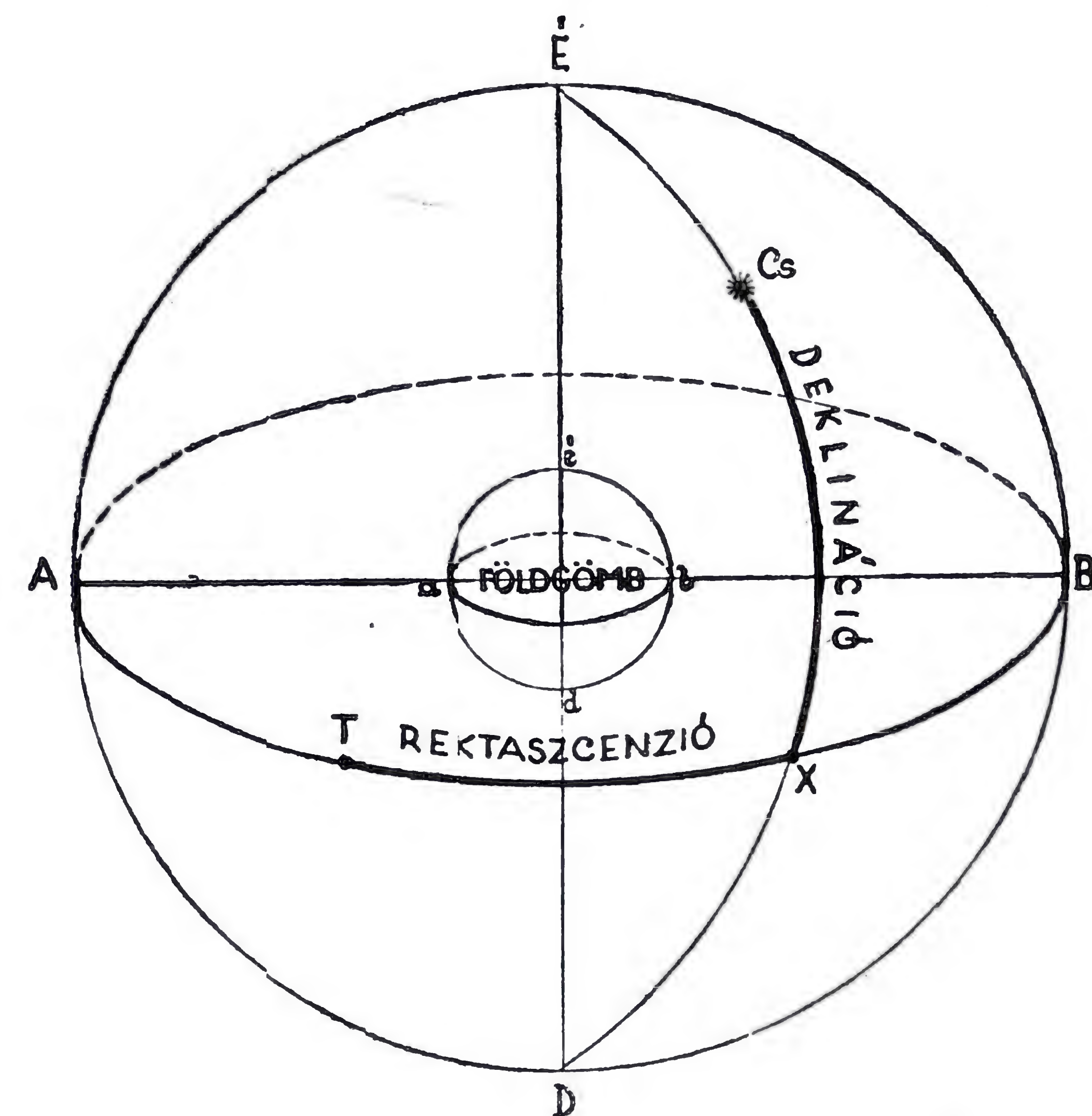
A Föld felületét is ilyen képzelte vonalhálózattal, körökkel osztjuk be (2. ábra). Azt a kört, amelynek minden pontja egyenlő távol van úgy az északi, mint a déli sarkponttól, *egyenlítőnek*, latinul *aequator*-nak nevezzük. Ha az egyenlítő körén át képzeletben egy síkot fektetünk, akkor az északi és déli sarkpontot összekötő egyenes (a Föld *forgástengelye*) erre a síkra merőlegesen áll s ezt az egyenlítő körének középpontjában metszi. Az egyenlítőt tekintjük a hálózat egyik alapkörének, kiindulásának. Képzeljünk most a Földgömbön olyan köröket, amelyek az egyenlítő síkjára merőlegesen állanak, és átmennek úgy az északi, mint a déli sarkponton. Az ilyen köröket *meridiánoknak*, magyarul *délköröknek* nevezzük; majd alább látni fogjuk, hogy miért. Számítalan ilyen kört vonhatunk a Földgömbön, de ezek közt egyetlen olyat sem találunk, amely annyira nyilvánvaló módon alapul szolgálhatna a számításban, mint ellenkező irányban az egyenlítő. Ezért meg kellett egyezni abban, melyik délkört tekintsék a számítás kiindulásának. Régebben több ilyen földrajzi alap-délkör szerepelt, míg végül nemzetközi megegyezéssel azt a délkört jelölték ki kezdőkör gyanánt, amely a London mellett fekvő *greenwichi* csillagvizsgálón vonul át.

Az észak-déli irányban képzelte köröket, vagyis a délköröket, *hosszúsági köröknek* is nevezzük, míg az egyenlítővel párhuzamos körök az úgynevezett *szélességi körök*. A hosszúságot a greenwichi délkörtől kiindulva keleti és nyugati irányban számítjuk; a *greenwichi délkör a hosszúság 0 foka*, innen mindkét irányban 180°-ig számítunk. Valamely pont földrajzi hosszúságának megjelölésekor tehát fel kell tüntetnünk, hogy *keleti* vagy *nyugati hosszúságról* van-e szó. A hosszúságnak illetően meghatározásával meg tudjuk jelölni, milyen távol és melyik irányban fekszik valamely pont Greenwich-től számítva a Föld felületén. Ha meghatározzuk még a szélességet is, vagyis azt, hogy fokokban kifejezve milyen távol fekszik az illető pont az egyenlítőtől, hozzátéve, hogy ettől *északra* vagy *délre* fekszik-e, akkor szabatosan megjelöltük a kérdéses pont helyét a Földgömbön. Ez az utóbbi adat az *északi* vagy *déli szélesség* foka. A szélességet az egyenlítőtől észak vagy dél felé 90°-ig számítjuk, a szélesség 90-ik foka a sarkpontokat jelöli. Az északi és déli sarknak természetesen nincs hosszúsági foka.

5. Pontok meghatározása az éggömbön.

Minthogy a csillagos égboltot a Földről szintén gömbfelületnek látjuk, még pedig olyan gömbnek, amelynek Földünk látszólag a középpontjában áll (3. ábra), a földi koordináta-rendszert kiterjeszthetjük az égboltra is, hogy az égbolt bármely pontját, vagy a csillagok bármelyikének helyzetét meghatározhassuk.

A Föld egyenlítő körén át fektetett síkot képzeletben kiterjesztjük, meghosszabbítjuk a világűrben és ahol ez a sík az égbolt gömbfelületét látszólag metszi, egy körívet kapunk. Ez lesz az *égi egyenlítő* köre. Nyilvánvaló, hogy az égi egyenlítő és

3. ábra. Az éggömb víziatos képe és pont meghatározása az éggömbön az egyenlítőhöz viszonyítva.

a—b—a = a Föld egyenlítőjének köre.

A—B—A = az égi egyenlítő.

é—d = a Föld forgástengelye.

É—D = Világtengely.

Cs = égitest.

T = Tavaszpcnt.

T—x = az égitest rektaszcenziója, jelzése: AR.

x—C = az égitest deklinációja, jelzése: δ (delta: görög d).

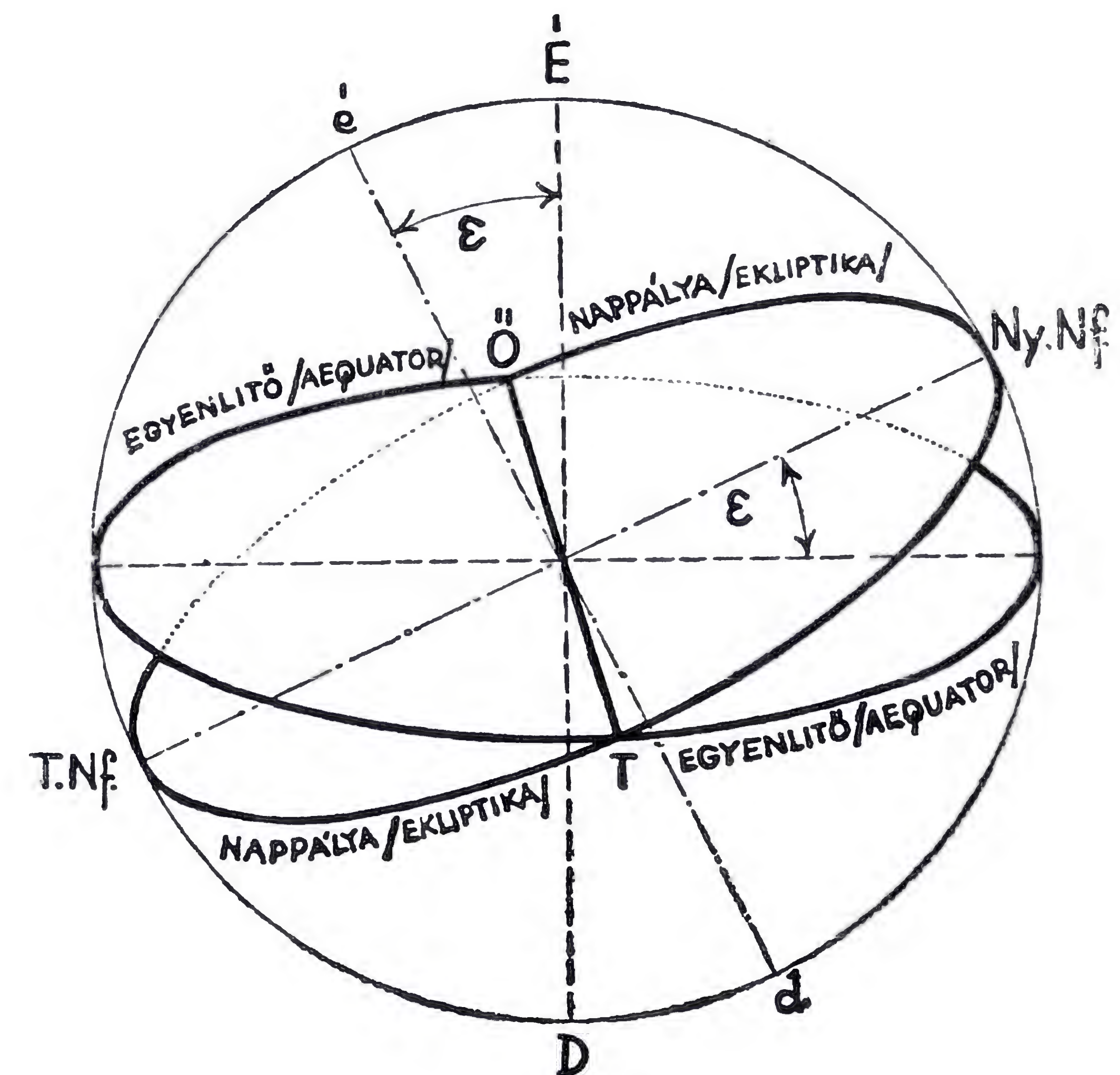
a földi egyenlítő ugyanabban a síkban fekszik. A Föld északi és déli sarkpontján keresztül fektetett egyenest — a Föld forgástengelyét — mindkét irányban a csillagos égboltig meghosszabbítva, megkapjuk az égbolt tengelyét, a *világtengelyt*, s ennek két csúcspontját, az *égbolt.északi és déli sarkát* (pólusát)

Az égbolton való helymeghatározáshoz tehát a koordináta-rendszer egyik alapkörét, az égi egyenlítőt megkaptuk; innen az egyenlítőre merőleges égi köríveken észak és dél felé számítva, fokokban kifejezhetjük, milyen távol áll valamely égitest az egyenlítőtől. Ezt a távolságot azonban nem szélességnek nevezzük, mint a földi pontok távolságát a földi egyenlítőtől, hanem megkülönböztetésül *deklinációnak*, magyarul *elhajlásnak*. Van tehát *északi és déli deklináció*; az előbbi +, az utóbbit — jellel tüntetjük fel, de szokásos a *N* és *S* betűjelzés is. A földi hosszúságnak megfelelő mérést az égbolton — az égi egyenlítőn — éppúgy egy meghatározott pontból kiindulva kell végeznünk, mint ahogy a Földön a greenwhichi délkör a kiindulás 0-foka. Az égi egyenlítőn a kiindulást az a pont jelöli, ahol a Nap a tavaszi napéjegyenlőség idején áll. Ezt *Tavaszpontnak*, vagy másképpen *Kos-pontnak* is nevezzük, azért, mert a Nappályát is innen kezdve számítjuk, s a Nappálya-állatövön itt van a Kos jegyének 0-foka. Íme, új fogalmak merültek fel! De mielőtt megmagyaráznók, mit jelentenek ezek, elégedjünk meg annyival, hogy az égitestek helyének meghatározásában a második adat az égitestnek a Tavaszponttól való távolsága lesz. Az égbolton való számításban ez tehát megfelelne a földi helymeghatározás hosszúsági adatának, itt azonban nem kelet és nyugat felé számítjuk a fokokat, hanem *mindig egyirányban*, még pedig a Nap évi mozgásának irányában a Tavaszponttól, 0°-tól 360°-ig, s ezt a távolságot nem hosszúságnak, hanem a kérdéses pont vagy égitest *rektaszcenziójának*, (*egyenes emelkedésének*) nevezzük.

6. A Nappálya (ekliptika).

Tudnunk kell, hogy a Nap körpályájának — tudományos műszóval az *ekliptikának* — képzelt síkja nem esik egybe az egyenlítő síkjával. A Nap nem az égi egyenlítő körén látszik haladni, hanem ettől eltérő, hozzá bizonyos fok alatt hajló körön. Ennek oka az, hogy a Föld tengelye, vagyis a két sarkpontját

összekötő egyenes, nem áll merőlegesen a Föld keringési pályájának síkjára, hanem *elhajlik* tőle. Az elhajlás szöge nem állandó, lassan változik. Változása annak tudható be, hogy a Föld forgástengelye maga is elmozdul és képzeletben meghosszabbított csúcsa az égbolton egy kisebb kört ír le. Jelenleg a Föld-tengely meghosszabbítása az északi félgömbön a „Kismedve” csillagkép egyik csillaga felé mutat, (tehát ez most a *Sarkcsillag*), de lassankint egyre inkább eltér ettől az iránytól és kb. 25920 év alatt egy egész kört ír le; vagyis mától számítva 25920 év múlva ismét a mostani Sarkcsillag felé fog mutatni. A Föld-

4. ábra. A Nappálya elhajlása.

A Nappálya síkja 23° 27' szög alatt elhajlik az egyenlítő síkjától.

T = Tavaszpont, a tavaszi napéjegyenlőség pontja, a felfelé ívelő Nappálya metszéspontja az egyenlítővel. Itt áll a Nap márc. 21-én.

Ny. Nf. = Nyári Napforduló, vagy nyári solstitium pontja; a Nappálya északi, felemelkedő félkörének legmagasabb pontja az egyenlítő fölött. Itt áll a Nap jún. 21-én.

Ö = Őszpont, az őszi napéjegyenlőség pontja. A lefelé ívelő Nappálya metszéspontja az egyenlítővel. Itt áll a Nap szept. 23-án.

T. Nf. = Téli Napforduló, vagy téli solstitium pontja; a Nappálya déli, alászálló félkörének legmélyebb pontja az egyenlítő alatt. Itt áll a Nap dec. 21-én.

(epsilon, görög e) = a Nappálya ferdeségének szöge (23° 27').

tengelynek ez az elfordulása olyan lassan megy végbe, hogy évszázadok alatt is alig vehető észre. Amennyi a Földtengely eltérése a világtengelytől, fokokban kifejezve, természetesen ugyanannyi a Nappálya síkjának eltérése is az egyenlítőtől. Ezt az eltérést a *Nappálya (ekliptika) ferdeségének* nevezzük és kikerekítve, $23^{\circ} 27'$ -nek vesszük. A Nappálya síkja tehát $23^{\circ} 27'$ -nyi szög alatt metszi az egyenlítő síkját. (4. ábra.) Ebből következik, hogy a Nappálya köre két pontban metszi az egyenlítő körét, s a Nap pályájának — az ekliptikának — egyik félköríve az egyenlítőtől északra, másik félköríve pedig az egyenlítőtől délre terül el. Azt a pontot, amelyet a Nap akkor érint, amikor az egyenlítő alatti, vagyis déli pálya-félívéről átlép az egyenlítő fölé, északi pálya-félívére, *Tavaszpontnak* nevezzük, még pedig azért, mert a Nap épen a Föld északi féltekéjének tavaszkezdetén (március 21.-én) éri el ezt a pontot. Egy félév múlva, amikor a Nap az egyenlítő körén ismét áthalad, de ezúttal az ekliptika felső, északi félívéről az alsó, déli félívére lép át, a Nap eléri az *Őszpontot* (szeptember 23.). Minthogy a Nap ezen a két napon pontosan az egyenlítőn van, a Földnek úgy az északi, mint a déli féltekéjén egyenlő hosszú a nappal és az éjszaka. Ezért ezt a két pontot a *Tavaszi*, illetve *Őszi napéjegyenlőség (aequinocitium)* pontjának is nevezzük. Mindebből következik az is, hogy amikor a Nap az egyenlítőtől északra, azaz fölötte járva eléri az egyenlítőtől számított legnagyobb távolságát*), akkor úgy a Tavasz-, mint az Őszponttól 90° -nyira áll az ekliptikán, s ezért a Föld északi féltekéjén ekkor (június 21.-én) leghosszabb a nappal s legrövidebb az éjszaka; míg a déli féltekén épen megfordítva áll a dolog. Mivel a Nap ezen a ponton túlhaladt, a nappalok egyre rövidebbek, az éjszakák egyre hosszabbak lesznek, az Őszponton (szeptember 23.) megint egyenlő hosszú a nappal és az éjszaka; majd amikor a Nap az egyenlítő alatt, ennek déli oldalán ismét eléri legnagyobb távolságát az egyenlítőtől, tehát újra 90° -nyira áll úgy az Ősz-, mint a Tavaszponttól, akkor az északi féltekén a leghosszabb éjszaka (december 21.), míg ugyanakkor a déli féltekén a leghosszabb nappal és legrövidebb éjszaka ideje következik be. A Nappályának ezt a két, legmagasabb és legmélyebb, egymással pontosan szemközt álló pontját *solstitiumok-*

*) Ez természetesen egyenlő a Nappálya ferdeségi szögével ($23^{\circ} 27'$).

nak, *Napfordulóknak* nevezzük; az északi a *nyári Napforduló*, a déli a *téli Napforduló*.

7. Állócsillagok. Csillagképek.

Az égbolt telve van olyan csillagokkal, amelyek — ellentétben a bolygókkal — állandóan ugyanazt a helyzetet foglalják el egymáshoz viszonyítva. Ezért a Naprendszerünkhöz tartozó égitesteken — helyesebben a bolygókon — kívül a többi égitestet, az égbolt számtalan csillagát állócsillagoknak nevezzük. Mindenki megfigyelte már, hogy az állócsillagok csoportjai az égbolton bizonyos, sohasem változó alakzatokat, úgynevezett *csillagképeket* mutatnak. Ilyen csillagkép pl. a Nagymedve vagy Göncölszekere, a Fiastyúk, a Vadász (Orion), a Cassiopeia, a Hydra, stb. Azon a körön, amelyet a Nap évi pályája leír az égbolton, tizenkét ilyen jellegzetes csillagkép következik egymásután. Ezeknek a csillagképeknek az ég titkait kutató bölcsek már ősidők óta különös jelentőséget tulajdonítottak, épen azért, mert megfigyelék, hogy a Nap örökön-örökké ezeken a csillagképeken vonul át, újra meg újra, amint körútján évenként megkerüli az égboltot.

A különböző művelődéskörök más és más ismert alakzatokhoz, lényekhez vagy tárgyakhoz hasonlították és ezekről nevezték el a csillagképeket. A Nagymedve (*Ursa maior*) elnevezése például a görög-latin kultúrkörből ered; a magyarok Göncölszekerének, a régi indusok a Hét Risinek (mennyei szentnek), a régi angolszászok Merítőkanálnak (Dipper), stb. nevezték el. A Nappálya mentén egymásután következő tizenkét csillagképnek is más és más neveket adtak a különböző művelődésű népek. Nyugaton azok az elnevezések mentek át a köztudatba, amelyeket az úgynevezett középtengeri (mediterraneus) kultúrkör vezető népei adtak nekik. Miután a nevek többsége állatokra vonatkozik, a tizenkét csillagkép körét *Állatövnek*, görög eredetű műszóval *Zodiákusnak* nevezzük. A nevek azonban nem csupán pusztán megjelölést fejeznek ki, hanem igen mélyértelmű jelképek, szimbólumok rejlenek mögöttük, mint majd később látni fogjuk.

A régiek a Nappálya körét a tizenkét csillagkép alapján 12 részre, szakaszra osztották be; mindegyik szakasz 30° -ra terjed ($30 \times 12 = 360$). Az állatövi csillagképek sorrendjét a Nap évi mozgásának irányában számítjuk.

Az állatövi csillagképek nevei:

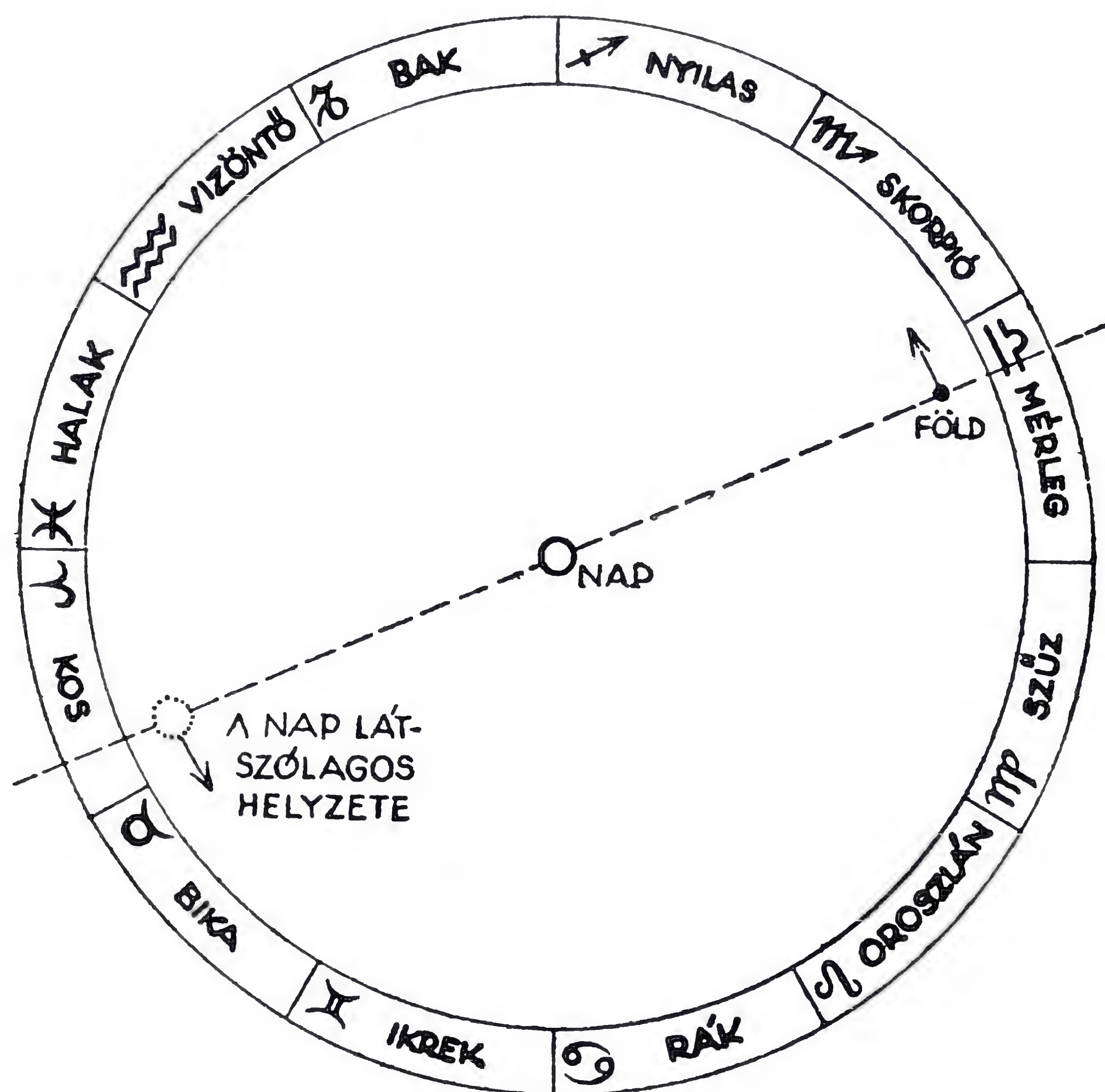
1. Kos (Aries)	7. Mérleg (Libra)
2. Bika (Taurus)	8. Skorpió (Scorpio)
3. Ikrek (Gemini)	9. Nyilas (Sagittarius)
4. Rák (Cancer)	10. Bak (Capricornus)
5. Oroszlán (Leo)	11. Vízöntő (Aquarius)
6. Szűz (Virgo)	12. Halak (Pisces)

Régen a könnyebb megtanulhatóság kedvéért hexameter-sorokba foglalták az állatövi csillagképek neveit:

*Kos, Bika, Kettős, Rák, az Oroszlán és Arató Szűz,
Mérleg után Ollós, Nyilas és Bak, Kanta, Halakkal,
(Kettős: Ikrek, Ollós: Skorpió, Kanta: Vízöntő.)*

8. A Tavaszpont tovahaladása. Állatövi jegyek.

A Nap örökösén az Állatöv körén végzi látszólagos keringését, ami annyit jelent, hogy a Föld valóságos keringése a Nap körül ezen a körön megy végbe. (5. ábra.) Mondottuk, hogy az

5. ábra. A Nap látszólagos mozgása az ekliptikán s az állatövi jegyekben. A Föld a Nap körül keringve végighalad az Állatöv körén, a Földről azonban úgy látszik, mintha a Nap haladna. Tehát amikor a Föld pl. a Mérleg jegyében jár, akkor a Földről nézve, a Kos jegyében látszik haladni.

állatöv csillagképei mindig ugyanazt a változatlan helyzetet foglalják el az égbolton; de a Nap útjának négy sarkalatos pontja (a Tavaszpont, stb.) nem jut mindenkor az állatövnök ugyanazokra a pontjaira. Az ekliptika ferdeségének szöge, a Föld forgástengelyének főntebb ismertetett lassú elmozdulása folytán, változik, s ezért a Tavaszpont, valamint az évi Nappálya többi sarkalatos pontjára helye is eltolódik az ekliptikán. Minthogy a Földtengely az említett elmozdulás körét a Nap látszólagos körútjának irányával *ellenkező* irányban írja le s vele együtt az egyenlítő síkja is elmozdul, a Nappályának az egyenlítővel való metszéspontjai — a két napéjegyenlőségi pont — szintén eltolódnak, még pedig a Nap mozgásával *ellenkező* irányban, *hátrafelé* haladva az állatöv csillagképeinek során. Ezt a *praecessió* jelenségének, magyarul *a Tavaszpont tovahaladásának* nevezzük. E jelenség folytán a Nap bármely év március 21-én az ekliptikának nem ugyanazon a pontján halad át az egyenlítőn, mint a megelőző év március 21-én, hanem mindig kb. 50 másodperccel hátrább. Az elmondottakból nyilvánvaló módon következik, hogy ha a Föld tengelyének elmozdulása 25920 év alatt ír le egy egész kört, akkor a Tavaszpont praecessiója is ugyanennyi idő alatt halad körül visszafelé az ekliptikán s az ezen fekvő Állatövön: évenként kb. 50 és $\frac{1}{4}$ másodpercet, 72 év alatt kb. egy fokot, 2160 év alatt pedig kb. 30 fokot, vagyis egy állatövi jegynek megfelelő ívet tesz meg. ($72 \times 30 = 2160$, $2160 \times 12 = 25920$).

Valamikor, abban az időben, amikor a középtengeri művelődéskör csillagtudósai a Nappálya sarkalatos pontjait megállapították, a Tavaszpont a Kos csillagképének 0-fokára esett. Ezért a Nappályát is tizenkét szakaszra osztották és minden ilyen 30—30 fokos szakaszt az Állatöv egy-egy csillagképéről neveztek el. Innen ered hogy a Tavaszpontot másképpen *Kos-pont*-nak, a nyári Napfordulót *Rák-pont*-nak, az Őszpontot *Mérleg-pont*-nak, a téli Napfordulót pedig *Bak-pont*-nak is nevezték, hiszen ezek következnek 90—90 foknyi távolságra egymásután az Állatövön. Ugyancsak ez a magyarázata, miért nevezték el *Ráktérítő*-nek és *Baktérítő*-nek azt a két kört, amelyek az egyenlítővel párhuzamosan futnak s azt a legnagyobb távolságot jelzik, amelyet a Nap a nyári és téli Napforduló idején az egyenlítő fölött és alatt elér ($23^{\circ} 27'$). A „térítő” elnevezés onnan ered, hogy a

Nap ezeken a pontokon *megfordulni* látszik; június 21-ig emelkedik, egyre távolodik az egyenlítőtől, de attól kezdve ismét közeledik hozzá, eléri az Őszpontot az egyenlítőn, majd ismét távolodik az egyenlítőtől déli irányban, amíg a téli Napforduló idején el nem éri legnagyobb távolságát az egyenlítőtől, és így tovább.

Ezek az elnevezések közkeletűekké váltak és még ma is használatosak, holott a valóságos Tavaszpont, s vele együtt a többi sarkalatos pont is hátrafelé eltolódott az Állatöv csillagképeihez viszonyítva. A Tavaszpont pl. ma már nem esik egybe a Kos csillagkép-szakaszának 0-fokával, hanem kb. a Halak csillagképének elején jár és egyre jobban közeledik a Vízöntő csillagképéhez. A Nappályának 12 szakaszra való beosztását azonban a csillagászok egészen az újkori tudományos csillagászat kialakulásáig megtartották, s ezt a 12 szakaszt, a Tavaszpont hátramaradásának ellenére, továbbra is a csillagképek neveivel jelölték. Eszerint az ekliptika körén két, egymással nem egyező állatövet kell figyelembe vennünk! Az egyik az *állandó, valóságos Állatöv*, az állócsillagképek köre; a másik a *Nap évi körútjának Állatöve*, amelynek kezdőpontját a mindenkori Tavaszponttól számítjuk. Megkülönböztetésül az állandó Állatöv esetében *csillagképekről* beszélünk (a Kos, Bika, Ikrek, stb. csillagképei), a Nappálya eltolódó Állatövében viszont nem csillagképekről, hanem úgynevezett *állatövi jegyekről* van szó (a Kos, Bika, Ikrek, stb. állatövi jegyei). Az állatövi jegyek beosztása eszerint mindenkor változatlanul a Tavaszponttól kezdődik, ez a Kos jegyének 0-foka, tekintet nélkül arra, hogy melyik pontra esik az állatövi csillagképek körén. Az állatövi *jegyek* fokbeosztása tehát a következő:

Elnevezés	Jel	Fokok a Tavaszponttól
1. Kos	♈	0°— 30°
2. Bika	♉	30°— 60°
3. Ikrek	♊	60°— 90°
4. Rák	♋	90°—120°
5. Oroszlán	♌	120°—150°
6. Szűz	♍	150°—180°
7. Mérleg	♎	180°—210°
8. Skorpió	♏	210°—240°
9. Nyilas	♐	240°—270°

10. Bak	♑	270°—300°
11. Vízöntő	♒	300°—330°
12. Halak	♓	330°—360°

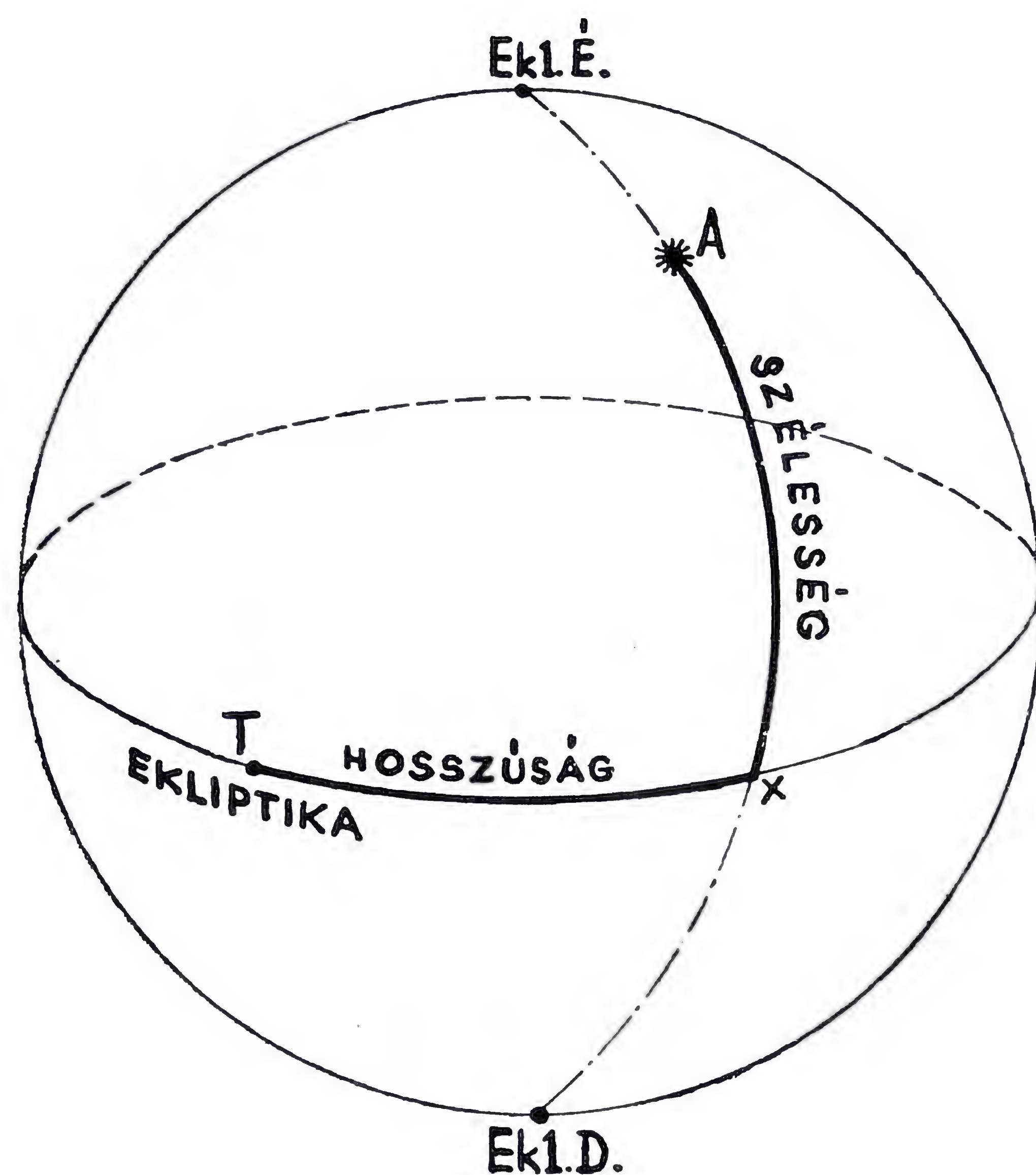
Igen fontos, hogy az olvasó, ha komolyan akar foglalkozni az asztrológiával, az állatövi jegyek neveit, jeleit, sorrendjét és ekliptikai fok-határait hibátlanul megtanulja.

Az asztrológiában ez a Nappálya-állatöv, vagyis az állatövi *jegyek* sora szerepel, mert a csillagfejtők évezredek óta megfigyelték, hogy az egyes jegyek hatásai nem az állatövi csillagképekkel, hanem a Nap körútjának fázisaival, szakaszaival függenek össze. Némely régi kultúrkör csillagfejtői, pl. a hindu asztrológusok, manapság is figyelembe veszik a csillagképek állatövét és ennek eltérését az állatövi jegyeiktől. A Tavaszpont eltolódásának és lassú hátrálásának a csillagképeken át az ősidők bölcsei rendkívül mély jelentőséget tulajdonítottak a földi létben. Minderről egy későbbi fejezetben részletesen fogunk beszélni, annál is inkább, mert éppen a praecessió jelenségével összefüggő tények igazolják legvilágosabban, milyen döntő és jellemző kapcsolat áll fenn a kozmikus folyamatok és a földi élet közt.

9. Pontok meghatározása az égbolton, az ekliptikához és az állatövi jegyekhez viszonyítva.

Láttuk, hogy a Nappálya bizonyos szög alatt hajlik az egyenlítő síkjához. A tudományos csillagászatban az égitestek helyzetét általában a fentebb leírt módon, az egyenlítőhöz viszonyítva határozzák meg, a már ismertetett rektaszcenzió és deklináció adataival. (L. 39. old.) Az asztrológiai számításokban, különösen a haladottabb fokon, ez a meghatározási mód is szerepel, de sokkal fontosabb, nagyobb jelentőségű szerepet játszik a meghatározás ősrégi módja, amely az égitestek helyzetét az égbolton nem az egyenlítőhöz, hanem a Nappálya köréhez, az *ekliptikához* viszonyítja. Az *asztrológia ismeretrendszerében az állatövi jegyek hatásai jutnak döntő szerephez és az a fontos, hogy az egyes planéták melyik állatövi jegyben tartózkodnak a megadott időpontban és milyen kozmikus kapcsolatban állnak egymással*. Régebben az újkori tudományos csillagászat idejéig, a csillagászok szintén az ekliptikához, illetve állatövi jegyekhez viszonyítva állapították meg a planéták és

állócsillagok helyzetét. Az asztrológia szükségképpen megmaradt ennél a módszernél és ezért a tudományos csillagászati évkönyvek és az asztrológiai táblázatok közt lényeges különbség van. Az előbbieket az égitestek helyzetét általában a rektaszcenzió és a deklináció szerint tüntetik fel, míg az asztrológiai évkönyvek (*Efemeridák*) az állatövi jegyek és fokok alapján mutatják a planéták állását. Némi gyakorlattal és a szükséges szabályok ismeretével a csillagászati évkönyvek adatait átszámíthatjuk az állatövi jegyek fokaira, de ezt a hosszadalmas munkát feleslegessé teszik az egyenesen asztrológiai célra készült, pontos számítások alapján összeállított ú. n. *Efemerisek* vagy *Efemeridák*.

6. ábra. Pont meghatározása az éggömbön a Nappálya köréhez (az ekliptikához) viszonyítva.

T = Tavaszpont, a Kos jegyének 0-foka.

A = égitest vagy meghatározandó pont.

T—x = az égitest vagy pont hosszúsága.

x—A = az égitest vagy pont szélessége. Ez esetben északi szélességről van szó.

Meg kell tehát ismerkednünk a helymeghatározásnak azal a módszerével is, amely az égitestek helyzetét az ekliptikához viszonyítva állapítja meg. (6. ábra.)

Az ehhez szükséges koordináta-rendszer egyik alapja maga a Nappálya, az ekliptika, a másikat az erre merőleges körök adják, amelyek átmennek az éggömbnek az ekliptikához viszonyított északi és déli sarkpontjain. Az ekliptikán valamely égitest vagy pont helyzetét a *Tavaszponttól*, vagyis a Kos jegyének 0-fokától kezdve számítjuk, a Nap haladásának, tehát az állatövi jegyek sorrendjének irányában. Ezt a távolsági adatot az égitest vagy pont *hosszúságának* nevezzük és az ív fokszámával, az asztrológiai gyakorlatban pedig a megfelelő állatövi jegy fokszámával fejezzük ki. Ha tehát pl. a Nap a Tavaszponttól számítva az *ekliptika* 56-ik fokában áll (56° a hosszúsága), ez ugyanannyit jelent, mint ha azt mondjuk, hogy a *Bika jegyének* 26° -ban van, hiszen tudjuk, hogy a Bika jegye a Tavaszponttól számított 30° és 60° közé esik. (L. a táblázatot a 46. oldalon.) Az Efemeridák mindjárt így tüntetik is fel a planéták helyzeteit.

A Nap mindig az ekliptika körén halad — hiszen épen a Nap pályáját nevezzük ekliptikának — s ezért a Nap ekliptikus helyzetének meghatározásában *csak a hosszúsági adat* szerepelhet. A Hold és a bolygók csekély eltéréssel nagyjából szintén az ekliptika síkjában mozognak, de ettől hol északi, hol déli irányban bizonyos szög alatt eltérnek. (A Hold pályája pl. kb. 5° -kal tér el az ekliptikától.) Helyzetüknek egészen pontos megállapításában eszerint a hosszúsági fokon kívül még egy adatra van szükségünk, amely kifejezi, hogy milyen irányban és hány foknyira távolodnak el az ekliptikától a kérdéses időpontban. Az ekliptikától való távolságot az ekliptikára merőleges körökön mérjük s az illető égitest vagy pont *szélességének* nevezzük. Mint a deklinációban, úgy itt is *északi* és *déli szélesség* szerepel, s ezeket vagy a + és — jelekkel, vagy az N és S betűkkel jelöljük. Az Efemeridák úgy a szélességi, mint a deklinációs adatoknál az N és S jelzéssel tüntetik fel az északi vagy déli eltérést.

Az asztrológiában elsősorban az égitestek hosszúsági fokát kell figyelembe vennünk. A rektaszcenziók és deklinációk, sőt a szélességek adatai is inkább csak a magasabbrendű asztrológiai számításokban jutnak szerephez (pl. az ú. n. *direkció*).

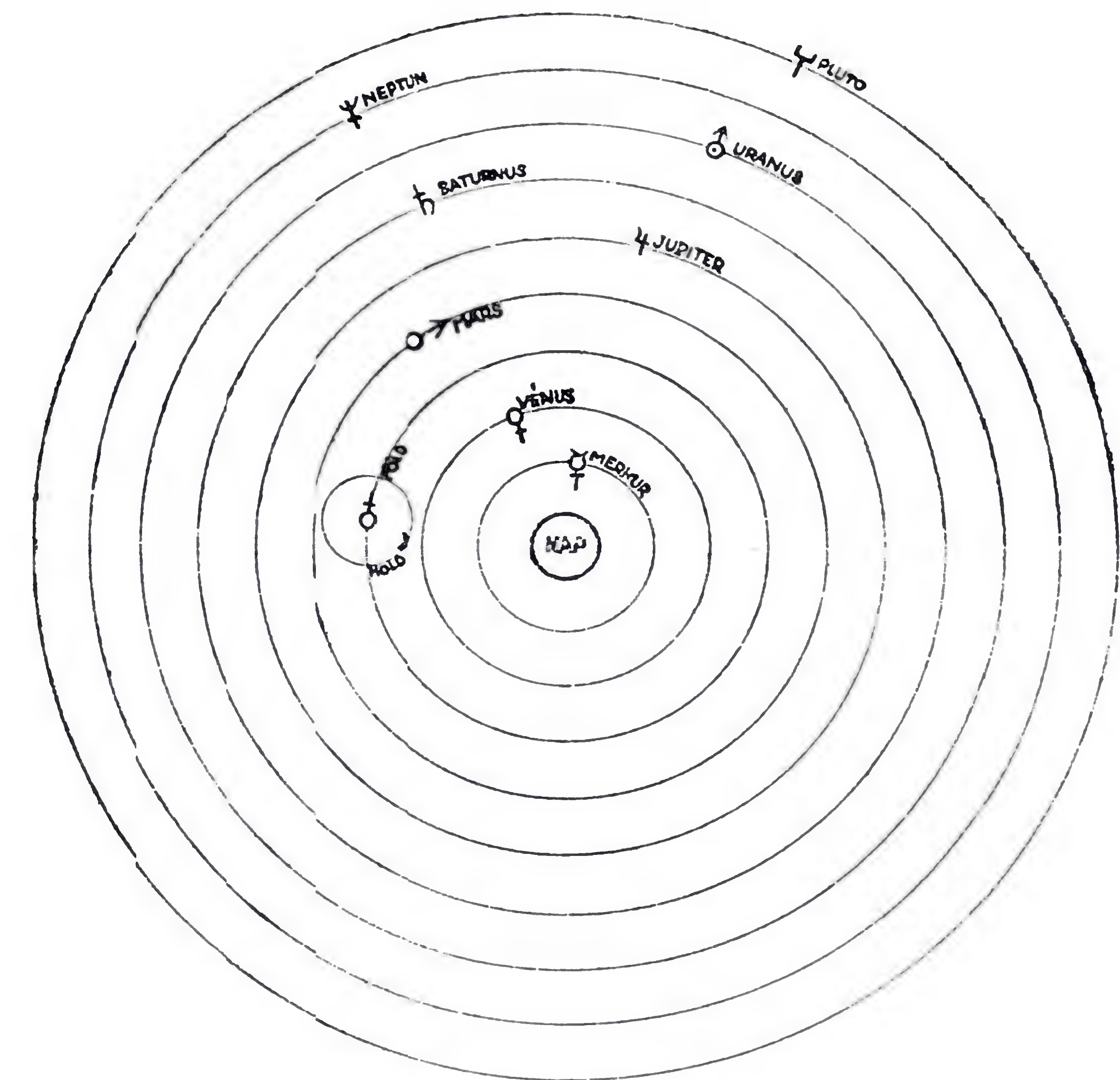
számításokban). A rektaszcenzió adatára szükségünk van a születési képlet felszálló pontjának — az *aszcedensnek* — megállapításában is, de a rektaszcenzió az ekliptika jegyeire és fokaira való átszámítását kész táblázatok felhasználásával elkerülhetjük. (A számításokhoz szükséges táblázatok a könyv végén találhatók.)

10. Naprendszerünk tagjai.

Naprendszerünk középpontjában a Nap áll s a bolygók a Földdel együtt körülötte keringenek. Ha azt mondjuk, hogy a Nap a bolygók keringési pályájának középpontjában áll, akkor ez csak képletes értelemben igaz, mert a bolygók pályája nem szabályos kör, hanem *ellipszis*, amelynek egyik *gyújtópontjában* (fókuszában) áll a Nap. Minél kisebb a két gyújtópont közti távolság, annál jobban közelít az ellipszis alakja a körhöz. A gyújtópontnak a középponttól való távolságát az ellipszis *excentricitásának* (közpononkívvüliségének) nevezzük. A bolygópályák excentricitásai különbözők, pl. a Mars pályájának ellipszise a legelnyúltabb, a Neptunusé leginkább hasonlít a körhöz. Mi azonban, minthogy csak szemléltetésről van szó, a bolygópályákat egyszerűen koncentrikus (közös középponttal bíró) köröknek vesszük. A 7. ábra szemlélteti így vázlatosan a bolygók körpályáit a Nap körül.

A bolygók a Naptól való távolságuk sorrendjében így következnek egymásután: *Merkur, Venus, Föld, Mars, Jupiter, Saturnus, Uranus, Neptunus, Plutó*. A bolygók a Naptól és egymástól igen nagy távolságban mozognak és ezek a viszonylagos távolságok folytán változnak is, aszerint, hogy a bolygók ellipszis-alakú pályáikon, különböző sebességgel haladva, közelebb-távolabb kerülnek a Naphoz vagy egymáshoz. Minthogy a Nap az ellipszis-bolygópályák egyik gyújtópontjában áll, a bolygók útjuknak egy pontján legközelebb jutnak a Naphoz, az ezzel ellentétes ponton pedig legtávolabb kerülnek tőle. Az első helyzetet *perihélium*-nak (*Napközeli*), a másodikat *aphélium*-nak (*Naptávol*) nevezzük.

A bolygókra vonatkozó főbb adatokat a következő táblázat tünteti fel:

7. ábra. A bolygópályák a Nap körül. A rajz vázlatosan tünteti fel a bolygók pályáját, elliptikus görbék helyett közös központtal bíró körökben, figyelmen kívül hagyva a bolygók egymástól és a Naptól való közep-távolságának arányait is.

Bolygó	Jele	Középtávolsága a Naptól millió km-ben	Nap körüli útjának ideje földi években
Merkur	☿	57.9	— 88 nap
Venus	♀	108.1	— 225 „
Föld	♁	149.5	1 év
Mars	♂	227.8	1 „ 322 „
Jupiter	♃	777.8	11 „ 315 „
Saturnus	♄	1426.1	29 „ 167 „
Uranus*)	♅ (♁)	2869.1	84 „ 7 „
Neptun	♆	4495.6	164 „ 280 „
Plutó	♇ (♁)	5678.6	249 „ 3 „

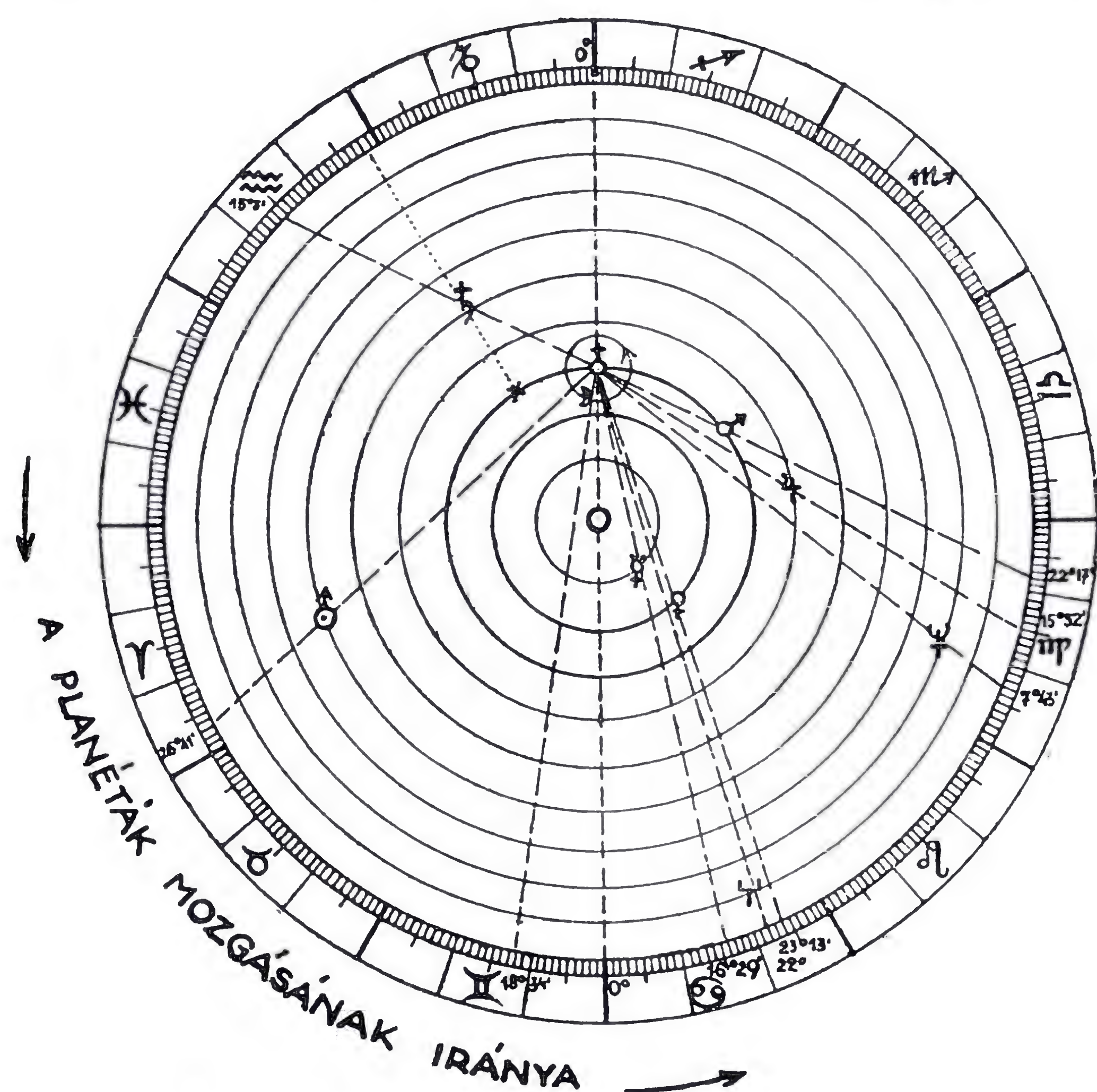
*) Az Uranus másik (zárjelbe tett) jelét is gyakran használják, különösen az angol művekben; ezek az Uranust általában *Herschel*-nek nevezik, felfedezőjéről.

Egészen a legújabb korig csupán öt bolygó volt ismert: Merkúr, Venus, Mars, Jupiter és Saturnus. Az Uranust 1781-ben *Herschel*, a Neptunt *Le Verrier* számításaiból kiindulva *Galle* fedezte fel 1846-ban; a Plutó felfedezése napjainkban történt (1930).

A Nap jele ☉, a Hold jele ☾. Ezeket s a bolygók jeleit éppúgy ismernie kell a tanulónak, mint az állatövi jegyek jeleit!

11. A planéták helyzetei az állatövi jegyekben.

Vegyük szemügyre a 8. ábrát, mely a bolygók pályáját és egy adott időpontban elfoglalt helyzetüket mutatja. A Föld is fel van tüntetve az ábrán és ha egyenes vonalakat húzunk a Földet jelző pontból a Napon, Holdon és bolygókon át, akkor ezeket az egyeneseket meghosszabbítva az Állatöv jegyeivel ellá-

8. ábra. A bolygók körpályája az állatövi jegyekben ábrázolva, az 1933 jún. 21-én éjfélkor elfoglalt helyzetük szerint. A bolygókat a Földdel összekötő egyenesek az Állatöv köréig meghosszabbítva, azokat az állatövi pontokat jelölik meg, amelyekben az illető bolygók az adott időpontban a Földről nézve éppen tartózkodtak. A Nap a Rák 0°-ában, a Hold az Ikrek 18° 34'-ében, a Merkúr a Rák 16° 29'-ében áll, stb.

tott ekliptika köréig, szemléltető módon ábrázoltuk, hogy az említett égitestek a Földről nézve melyik jegyben, s a jegyek hányadik fokában állanak. Mi egy mozgó pontról, a Földről látjuk az égitesteket, ezért számunkra a Napnak és a bolygók-nak az ekliptika fokaiban elfoglalt helyzete nem csak azok saját mozgásától, hanem attól is függ, hol áll éppen a Föld. Nyilvánvaló, hogy csak olyankor láthatjuk a planétákat azon a ponton, ahol napköri útjukon tényleg állanak, amikor a Föld éppen a Napot az illető bolygóval összekötő sugár irányvonalán halad át. Ha ennek az irányvonalnak a meghosszabbításán haladunk át, tehát úgy, hogy a Nap éppen a Föld és az illető bolygó közé esik, akkor természetesen nem látjuk a bolygót, mert ha a Nap nem takarná is el, a bolygó, minthogy ebben a helyzetében együtt kél és együtt nyugszik a Nappal, a Nap fényében nem válhat láthatóvá. De ha láthatnók, akkor az ekliptikának azon a pontján észlelhetők, amelyen napköri útján valóban áll. Minden más helyzetből csak többé-kevésbé torzult, eltolódott szög alatt látjuk a bolygókat.

12. Hátráló (retrográd) mozgás.

A Föld keringése folytán előáll a helyzet, hogy körútunk bizonyos pontjaira érve, az egyik-másik bolygót úgy látjuk, mintha megfordult volna és visszafelé haladna, valóságos mozgásának irányával ellentétesen. Képzeljük el, hogy a 8. ábrán feltüntetett Föld továbbhalad pályáján, mondjuk az x-pontig. Ha útjának ezen a darabján figyelemmel kísérjük, milyen irányban tolódik el a Földet a Saturnusszal (♄) összekötő egyenes, akkor megállapíthatjuk, hogy a Földről nézve a Saturnus látszólag visszafelé halad, valóságos útjával ellentétes irányban. Ha képzeletben továbbvisszük a Földet körpályáján, akkor egy későbbi pontban azt észlelhetjük, hogy a Földet a Saturnusszal összekötő egyenesnek a meghosszabbítása onnan kezdve már megint előre, egyenes irányban haladó vonalat ír le az ekliptika körén. Vagyis, amikor a Föld erre az utóbbi pontra jut, akkor a Saturnus ismét megfordulni látszik és folytatja útját a valóságos mozgásának megfelelő irányban. Az alatt, míg a Föld útjának ezt a részét megtette, természetesen a Saturnus is folytatja útját a Nap körül, de a Föld keringési sebessége annival nagyobb, mint a Saturnusé, hogy ez az utóbbi aránylag

csak kis útat tett meg a kérdéses idő alatt, nagyjából az ekliptikának ugyanazon a táján járt, s ezért a leírt jelenséget csak csekély mértékben ellensúlyozhatta.

A bolygónak ezt az időleges és látszólagos hátrafelé való mozgását a *retrográd mozgás* jelenségének nevezzük. Ilyenkor azt mondjuk az illető bolygóról, hogy *retrográd (hátráló)*, míg a valóságos mozgás irányában haladó bolygót *direkt-nek, (egyenes irányúnak)* nevezzük. A retrográd futást az illető bolygó jele mellé tett \mathbb{R} -jellel tüntetjük fel, pl.: $\mathbb{H} \mathbb{R}$. A direkt futásból a retrograditásban való átmenet határán — és viszont — a bolygó rövid ideig mozdulatlanul állani látszik. Ilyenkor azt mondjuk róla, hogy *stationarius (helybenálló)*.

A hátráló mozgás jelensége asztrológiai szempontból észrevehető hatásokkal jár; még visszatérünk rá a megfelelő helyen.

13. Csomópontok.

Többször szó volt már arról, hogy a bolygók keringési pályáinak síkjai kisebb-nagyobb szög alatt eltérnek az ekliptikától, a Nappálya síkjától. Ez eltérés folytán a bolygópályák körei éppúgy két, egymással pontosan szemben (180° -nyira) álló pontban metszik az ekliptika körét, mint ahogy ez metszi az egyenlítőt. Nyilvánvaló, hogy a bolygópálya fele a metszéspontokat összekötő egyenestől számítva az ekliptika fölött, a fele északra, a másik fele pedig alatta, tőle délre kerül el. A bolygópályáknak az ekliptikával való metszéspontjait *csomópontoknak, csomóknak* nevezzük. Azt a pontot, amelyen áthaladva a bolygó az ekliptika fölé jut, *felszálló csomópontnak*, a másikat, amelyen áthaladva az ekliptika alá kerül, *leszálló csomópontnak* nevezzük. A bolygók csomópontjainak nem jut különösebb szerep az asztrológiában.

14. A Hold csomópontjai.

A Föld körül keringő s vele együtt a Napot körüljáró Hold pályaköre szintén elhajlik az ekliptikától, tehát a Holdpálya is két csomópontban metszi az ekliptikát. A Holdpálya csomópontjai — mint a csomópontok általában — éppúgy változtatják helyüket, ugyanúgy eltolódnak az ekliptikán, mint ahogy a Nap tavaszpontja is eltolódik, de azzal a különbséggel, hogy a Hold csomópontjai sokkal rövidebb idő alatt írják le az egész

kört: 18 év 223 nap 18 óra és 30 perc alatt haladnak egyszer körül az ekliptikán, vagyis naponta átlag $3'$ -nyi utat tesznek meg, még pedig a bolygómozgások irányával *ellentétesen*, az állatövi jegyek fokain *visszafelé* haladva. A Hold két csomópontját az asztrológia figyelembe veszi és bizonyos jelentőséget tulajdonít nekik. Jelük:

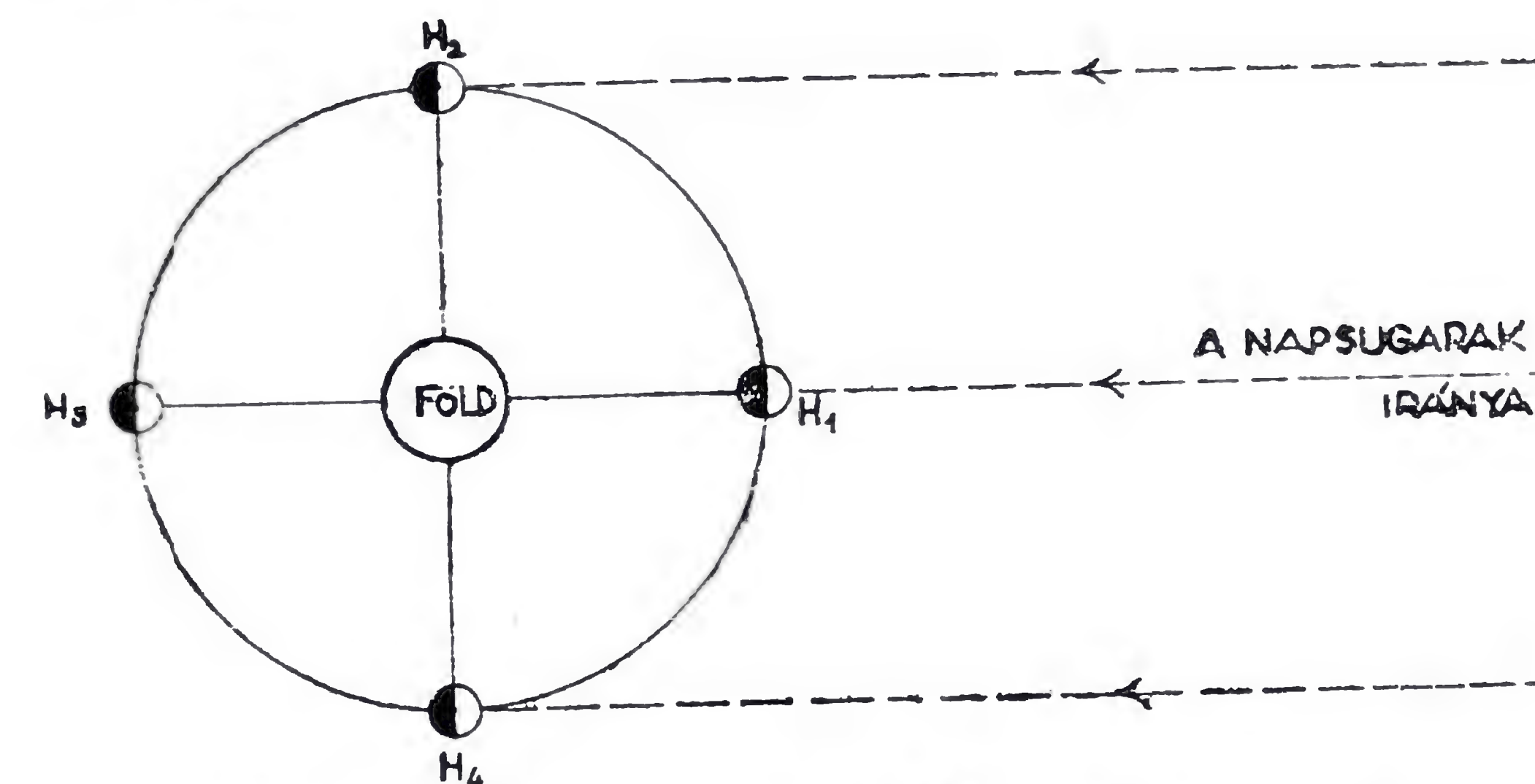
Felszálló Hold-csomópont Ω

Leszálló Hold-csomópont φ

Az elsőnek régi, jelképes elnevezése *Sárkányfej*, a másodiké *Sárkányfarok*. Az asztrológiában ezek a kifejezések ma is használatosak.

15. A Hold mozgása és változásai. Nap- és holdfogyatkozás.

Mindenki tudja, hogy a Hold szabályos időközökben változik, más és más alakot mutat. A nap- és holdfogyatkozások ténye is közismert. Ezeknek a jelenségeknek magyarázatát a 9. ábra szemlélteti.

9. ábra. A Hold útja a Föld körül és a holdváltozások.
H₁, H₂, H₃, H₄ = a Hold különböző helyzetei a holdpályán.

A Hold a H₁ pontba érve a Föld és a Nap közé kerül; de csak ami az irányt illeti, mert a pályaelhajlás folytán többnyire alacsonyabban, vagy magasabban áll, mint a Földet a Nappal összekötő egyenes. Csak ritkán, bizonyos időközökben történik, hogy a Hold pontosan, egyenes vonalban a Nap és a Föld közé kerül. Ilyenkor következik be a teljes vagy részleges *napfogyatkozás*, mert a Hold sötét korongja eltakarja előlünk a Napot, vagy ennek egy részét. Nyilvánvaló, hogy napfogyatkozás csak olyankor állhat be, amikor a Hold, a Nap és a Föld közé kerülve, egyben *pontosan az ekliptikán* áll, pályája metszi a Nap-

pályát: vagyis éppen egyik csomópontján halad át. Ugyancsak ilyen metszésponton következhetik be a holdfogyatkozás is, de ekkor a Föld kerül pontosan a Hold és a Nap közé, úgyhogy a Föld árnyéka ráesik a Holdra. Ezekből következik, hogy napfogyatkozás csak az ábrán jelzett H_1 holdhelyzetben, holdfogyatkozás csak a H_3 jelzésű helyzetben állhat be. Eklipszisz görögül „fogyatkozást” jelent, s ebből a szóból ered a nappálya körének elnevezése is, mert, mint láttuk, a fogyatkozások csak ezen a körön következhetnek be. Mivel a Föld és a Hold is szabályosan, határozott törvények szerint járják útjukat, a csillagászok előre kiszámíthatják a fogyatkozások időpontjait.

De a fogyatkozásoknak aránylag ritka eseteit kivéve, a Hold csak a Földet a Nappal összekötő egyenes irányán halad át. H_1 pontban a Nap sugarai a Holdat a Földtől elfordult oldalán érik, s ezért nem is láthatjuk. Ezt a helyzetet „újhold”-nak nevezzük. Ilyenkor a Hold a Földről nézve 0° -nyira áll a Naptól, s azt mondjuk, hogy a Nappal együttállásban (konjunkcióban) van. Amint a Hold tovább halad körútján, megvilágított oldalából egyre több válik a Földről láthatóvá: a Hold növekedőben van. Eléri a H_2 pontot s ekkor a Hold korongjának éppen a felét látjuk megvilágítva, D-alakban. Ezt „első negyed”-nek nevezzük. A Hold ezen a ponton — a Földhöz viszonyítva — a Nappal 90° -os szöget zár be (a 9. ábrán H_1 —F— H_2 szög). Erre a szögállásra azt mondjuk, hogy a Hold negyedfényben (kvadrát-aspektusban) áll a Nappal. A Hold tovább halad, megvilágított felülete mindjobban növekszik és a H_3 ponton már teljes körnek látjuk. Ez a második negyed és „telehold”-nak vagy „holdtölté”-nek nevezzük. A Hold itt 180° -os szögben áll a Naphoz; ezt a helyzetet szembenállásnak (oppozíciónak) mondjuk. Innen kezdve a Hold megvilágított köre napról napra kisebbedik és a H_4 ponton ismét csak félholdat látunk, ezúttal C alakban.*) Ez a harmadik, vagy „utolsó negyed”. A Hold itt megint 90° -ban, negyedfényben áll a Nappal.

A Hold kb. hét nap alatt jut el egyik negyedétől a má-

*) Innen ered a régi mondás, hogy „a Hold hazudik”. Amikor növekedőben van, D-alakot mutat, holott Decrescit latinul annyit jelent, hogy „fogyatkozik”; amikor fogyóban van, C-alakot mutat, pedig Crescit latinul annyi, mint „növekszik”. — De még könnyebb felismerni a Hold növekvő vagy fogyó állapotát a régi magyar hagyomány alapján: ha D-alakot mutat, akkor Dagad, növekszik, ha C-alaku, akkor Csökken, fogy.

sikig, teljes körútját a Föld körül kb. 28 nap alatt írja le. A holdmozgás és a holdváltozások fázisai szolgáltak alapul ősidők óta a hónap- és hét-beosztásnak, mint ahogy a Nap körútja az évet jelzi. Azt az időtartamot, amely alatt a Hold egyszer körüljárja a Földet, holdhónapnak nevezzük. De kétféle holdhónap van. Ha a Hold mozgását az állócsillagokhoz viszonyítjuk s azt figyeljük, mennyi idő alatt ér el a Hold egy állócsillagtól megint ugyanahhoz az állócsillaghoz, akkor a sziderikus Holdhónapot mértük, s ez 27. 32166 napot tesz ki. Ha azonban újholdtól újholdig számítjuk a Hold körútját, akkor ezt az előbbinél hosszabbnak találjuk, mert a Hold egyszeri körútjának ideje alatt a Nap is továbbhaladt útján, kb. 27 fokkal, s a Holdnak ezt a különbséget is még be kell hoznia, mielőtt a Naphoz viszonyítva megint ugyanabba a szögállásba juthat. Ezt szinódikus holdhónapnak nevezzük és 29.53059 napot tesz ki.

Ha a Hold a sziderikus körútját, vagyis 360° -ot, kb. 27 nap alatt teszi meg, akkor napi átlagmozgása ($360:27$) valamivel több, mint 13° . A Holdmozgás napi szélső értékei 11° és 16° közt váltakoznak.

16. Fényszögek (aspektusok).

A főntebb említett helyzeteket, amikor pl. a Hold — természetesen a Földről nézve — bizonyos szög alatt áll a Naphoz, fényszögeknek, fényszög-állásoknak, műszóval aspektusoknak mondjuk. Eddig csak a sarkalatos fényszögállásokról (együttállás: 0° , negyedfény: 90° , szembenállás: 180°) beszéltünk, de ezek közt a határértékek közt természetesen minden más szögállás bekövetkezik. Világos, hogy nemcsak a Nap és a Hold közt állhatnak elő a különböző ekliptikai fényszög-állások, hanem időnkint minden egyes bolygó valamilyen fényszögállásba kerül a többivel, a Nappal és a Holddal. Ha figyelmesen megnézzük a 8. ábrát, megállapíthatjuk, hogy pl. a Venus, amely $23^\circ 13'$ \odot -ban áll, kevés eltéréssel 60° -os szöget alkot a Marszal, amely a $22^\circ 17'$ ♄ -ben tartózkodik; a Jupiter ($15^\circ 52'$ ♃) csaknem pontosan 150° -os fényszögben áll a Saturnusszal ($15^\circ 51' \approx$). Így minden egyes planétáról megállapíthatjuk, milyen fényszögben áll bármelyik más planétával.

0° -tól 360° -ig minden szögállás elképzelhető. De láttuk a Holdnegyedek ismeretetésénél (9. ábra), hogy amikor a Hold

a H_1 ponthoz ér, akkor körútján a kiindulástól, H_1 -től számítva, 270° -ot tett meg, s ezt a szögállást mégis 90° -osnak mondtuk. Ugyanis a szögállások a 180 -ik fokon túl megint ismétlődnek; a mozgás irányában megtett út fokszámát 180° -on felül ki kell vonnunk a 360° -ból, a teljes körből, s a maradékkal jelezzük a szögállás fokát. Eszerint a szögállásokat a kiindulópontból mindkét irányban csak 180° -ig számítjuk.

A sok különböző fénysszög közül az asztrológiában csak a következőket vesszük figyelembe (l. 10. ábrát):

0° -os fénysszög elnevezése	együttállás (konjunkció)	jele	σ
30° -os	„ fél-hatodfény (semisextil)	„ \sphericalangle	„
45° -os	„ fél-negyedfény (semiquadrat)	„ \angle	„
60° -os	„ hatodfény (sextil)	„ *	„
90° -os	„ negyedfény (quadrat)	„ \square	„
120° -os	„ harmadfény (trigon)	„ \triangle	„
135° -os	„ másfél-negyedfény (sesqui-quadrat)	„ \boxplus	„
150° -os	„ ötjegy-fény (quincunx)	„ ∇	„
180° -os	„ szembenállás (oppozíció)	„ \oslash	„

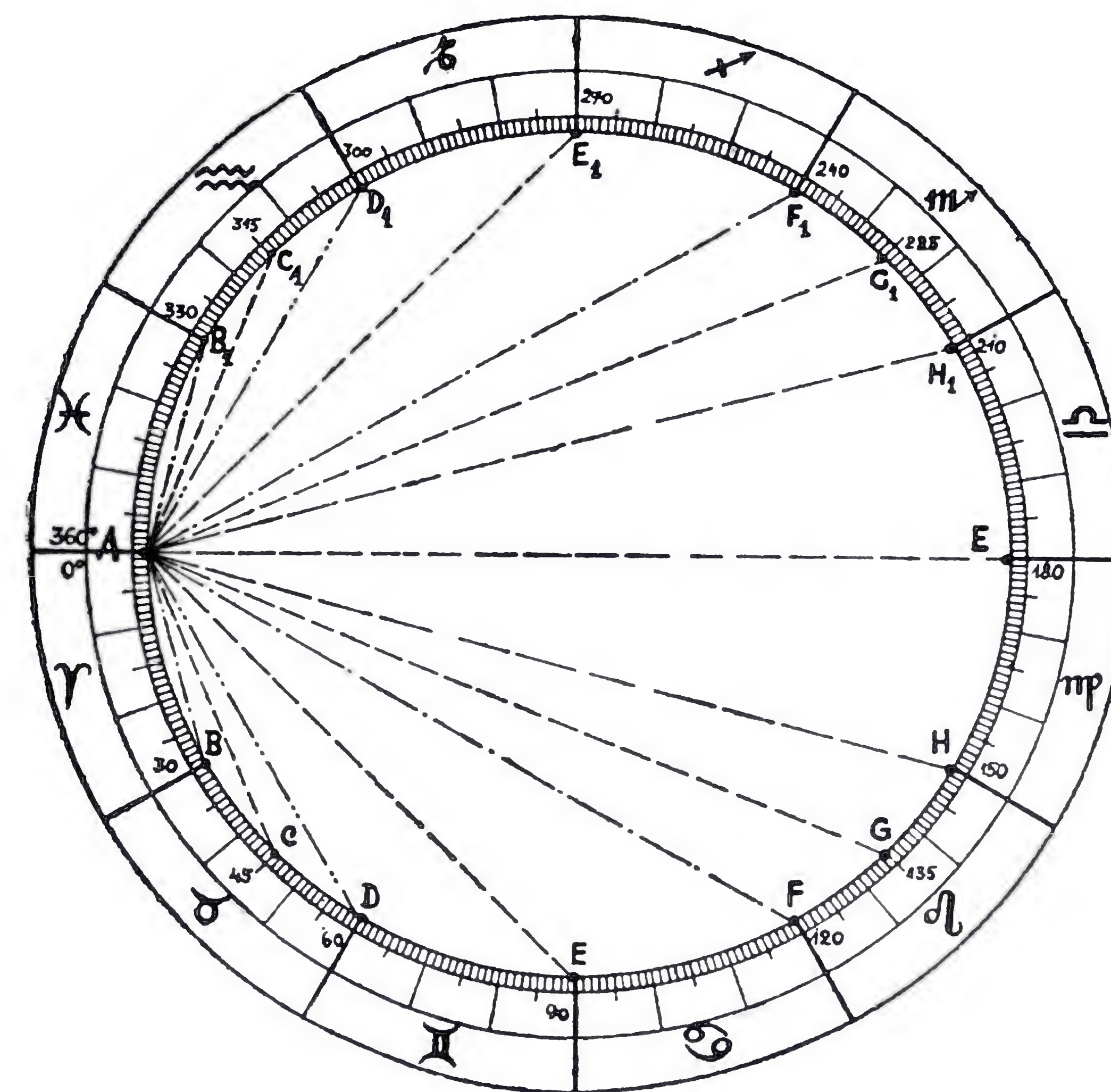
Aspektusnak tekintjük még az úgyn. párhuzamos (parelel) helyzetet. Jele: \parallel . Ha két bolygónak egyenlő a deklinációja, akkor párhuzamos helyzetben állnak egymással. Itt asztrológiailag a deklinációk fokszáma (szöge) a fontos; mindegy, ha az egyik deklináció $+$, a másiké $-$. A párhuzamos állást csak az asztrológia haladottabb fokán veszik figyelembe.

A fénysszögek elnevezéseit és jeleit szintén ismernie kell annak, aki az asztrológiával komolyan akar foglalkozni, mert a fénysszögek rendkívül fontos szerepet töltenek be.

Az égitesteknek egymáshoz viszonyított elhelyezkedéseit konstellációknak nevezzük.

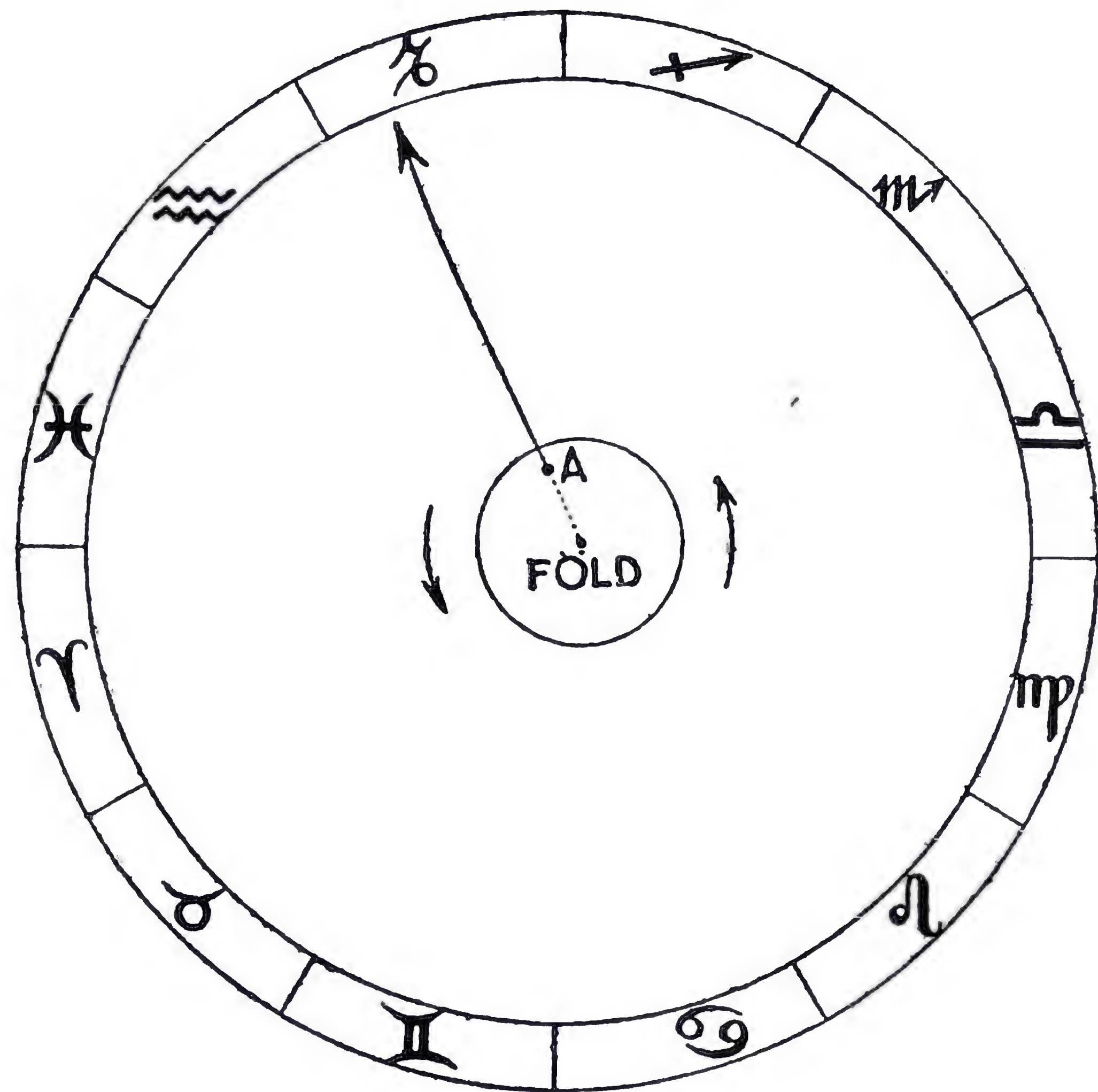
17. Az égbolt látszólagos körforgása.

A Föld 24 óra alatt egyszer megfordul a saját tengelye körül. Mint ahogy a Földnek Nap-körüli keringése okozza a látszólagos Nap-mozgást, ugyanúgy a tengelykörüli forgása az égbolt látszólagos mozgását okozza. Az égbolt tengelyének északi és déli sarkpontjai, minthogy ezeket a Föld forgástengelyének meghosszabbításai jelölik ki, mozdulatlanok maradnak, de az egész égbolt mintha e világtengely körül forogna. Ha felnézünk

10. ábra. A fénysszögek (aspektusok) szemléltetése.
A-pont B és B₁ pontokkal \sphericalangle (30°) fénysszögben áll.
„ C és C₁ „ \angle (45°) „
„ D és D₁ „ * (60°) „
„ E és E₁ „ \square (90°) „
„ G és G₁ „ \boxplus (135°) „
„ F és F₁ „ \triangle (120°) „
„ H és H₁ „ ∇ (150°) „
„ E ponttal \oslash (180°) „

a csillagos égre, időről-időre észrevehetjük, hogy pl. a Göncöl-szekere elfordult a Sarkcsillag körül. Az égbolt mozgását persze legfeltűnőbben azon az égi övezeten vehetjük észre, amely a két mozdulatlan égi sarkponttól legtávolabb van. Ez az övezet az egyenlítő körül terül el. Az ekliptika csak kis fok alatt tér el az egyenlítőtől, ezért az ekliptika mentén húzódó állócsillagképek övezete, az ebben elhelyezkedő Nappal, Holddal és bolygókkal együtt, feltűnő, nagy körben vonul át fölöttünk a forgó égbolton. (11. ábra.) Minél inkább közelítünk a földi egyenlítőhöz, annál magasabbra ível ez a kör a fejünk fölé; minél jobban közeledünk az északi vagy déli sarkhoz, annál alacsonyabban látjuk.

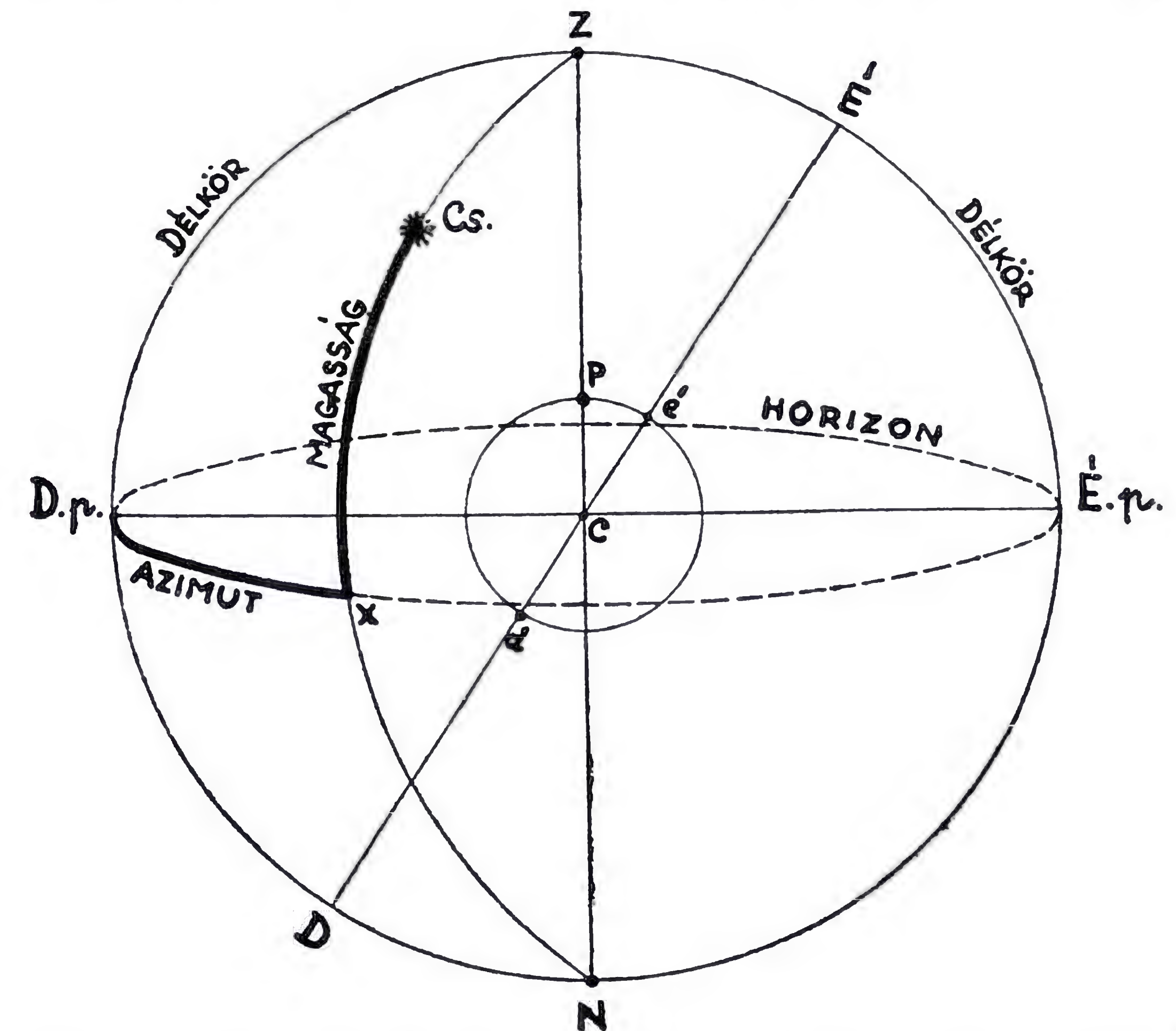
11. ábra. A Föld forgásának következtében az Állatöv minden pontja 24 óra alatt átvonul a Föld valamely adott pontja fölött.
A = földrajzi pont.

18. Láthatár (horizon).

A Nap, a Hold, a bolygók, az állócsillagok, vagy valamely meghatározott égi pont átvonulásának különösen feltűnő helyzetei vannak, a Föld adott pontjához, az észlelőhelyhez viszonyítva. Ilyenek: 1. az illető égitest vagy pont *felkelése* (aszcenziója), amikor keleten a láthatár fölé emelkedik; 2. *tetőzése* (kulminációja), amikor átvonuló körútján eléri a legmagasabb pontot az észlelőhely fölött; 3. *lenyugvása* (deszcenziója), amikor nyugaton a láthatár alá merül. A Nap tetőzését valamely földi pont fölött *delelésnek* nevezzük; az illető ponton ekkor van délidő.

Csillagászati művekben gyakran használják a „delelés” szót a többi égitesttel vagy égi pontokkal kapcsolatban is. De a „dél, delelés” fogalma a köznyelvben annyira összeforrt a Nappal, hogy helyesebb a kulminációt a „tetőzés” szóval kifejezni.

Láthatárnak vagy *horizontnak* azt a kört nevezzük, amelynek határáig egy adott pontról a Föld felszínén elláthatunk. Ez azonban igen bizonytalan, ha pl. magasabb helyen, hegyen vagy torony tetejében állunk, a láthatár természetesen tágabb kört mutat. A terep egyenetlenségei is befolyásolják a láthatár kiterjedését és teljes, szabályos körnek csak a nyílt tengeren látszik. Az ilyen láthatárt tehát, amely a bizonyos pontból körülnéző ember látósugarát határolja s azt a vonalat jelzi, mely a Földet az égtől elválasztani látszik, nem tekinthetjük valódi, abszolút horizontnak. A valódi láthatár az a kör, amelyet az:

12. ábra. A láthatár (horizon). Égi pont meghatározása a láthatárhoz viszonyítva.

- P = az észlelőhely pontja a Földön.
- C = a Föld középpontja.
- = a valódi láthatár köre.
- Z = zenit.
- N = nadir.
- é = a Föld északi sarka.
- d = a Föld déli sarka.
- É = a világtengely északi sarkpontja.
- D = a világtengely déli sarkpontja.
- D. p. = a láthatár Délpontja.
- É. p. = a láthatár Északpontja.
- Cs. = Csillag vagy égi pont.
- x—Cs. = a csillag magassága.
- D. P.—x = a csillag azimutja.

észlelőhelyből a Föld középpontján át állított egyenesre merőleges és a Föld középpontján áthaladó sík jelöl meg az éggömb felületén. (L. 12. ábra.)

A horizonhoz újabb koordináta-rendszer tartozik, amelynek segítségével az égbolt valamely pontját, pl. egy csillag helyzetét az adott földi észlelőhelyhez viszonyítva megállapíthatjuk. Az észlelőhely pontján és a Föld középpontján át fektetett egyenes — amely, mint láttuk, a valódi láthatár síkjára merőleges — az égboltig meghosszabbítva két pontot jelöl meg azon: az észlelőhely fölött lévő pont a *zenit* (tetőpont), az éggömb ellentétes pontja, mely az éggömbnek a Földtől eltakart oldalán van, a *nadir* (mélypont).

Ahol az észlelőhely délköre, amely természetesen átmegy a zeniten és nadiron, a valódi láthatár körét délen metszi, ott lesz a horizon *Délpontja*, vele szemközt, a délkör és a láthatár északi metszéspontján az *Északpont*. Ezeket tehát nem szabad összetévesztenünk az északi vagy déli sark pontjaival!

A horizontális koordináta-rendszerrel úgy mérjük egy *Kelet-* és *Nyugat-pontot*. Ezeket, hogy a vázlat áttekinthetőbb maradjon, a 12. ábrán nem tüntettük fel, de a 13. ábrán megfigyelhetők.

A horizontális koordináta-rendszerrel úgy mérjük egy adott égi pont, pl. csillag helyzetét, hogy ezen és a zeniten keresztül a láthatárra merőlegesen kört (úgynevezett *vertikális kört*) fektetünk; ez a láthatárt *x*-pontban metszi. Ettől az *x*-ponttól a merőleges körön a keresett pontig mért ív hossza a keresett pont *magassága*, a Délponttól keleti irányban a horizon körén az *x*-metszéspontig mért ív hossza pedig a keresett pont *azimutja*.

Emlékszünk, hogy a *hosszúsági* köröket — amelyek átmennek a Föld sarkpontjain — másképpen *délköröknek* (meridiánoknak) is neveztük. Az 1. ábrából láthatjuk, hogy valamely pontban (pl. A pontban) akkor van dél, amikor a Nap áthalad az illető pont délkörén, vagyis amikor a kérdéses ponton átmenő hosszúsági kör síkja pontosan egybeesik a napsugarak irányával, szabatosabban: a Napot a Föld középpontjával összekötő egyenessel. (Az 1. ábrán N—A—C.) *A hosszúsági kör tehát olyan kör, amelynek minden pontja fölött egyidőben tetőzik a Nap, eszerint minden pontján egyidőben van dél. Ezért nevezzük a hosszúsági köröket délköröknek.*

Természetesen nemcsak a Nap, hanem más égitestek, vagy az égbolt meghatározott pontjai is akkor tetőznek, akkor érik el legmagasabb helyzetüket az észlelőhely fölött, amikor a pont délkörén áthaladnak. Az égitestek napi átvonulásának köríve tehát a láthatárt két ponton metszi, keleten és nyugaton. A keleti metszésponton kél fel az égitest, azután a láthatár fölé emelkedik s eléri legmagasabb helyzetét a zenithez, vagyis tetőzik, majd útjának íve lefelé hajlik és végül a láthatárral való nyugati metszésponton az égitest lenyugszik.

19. Időszámítás.

A Föld kétféle mozgásának tartama szolgál az időszámítás alapjául. A Föld keringése folytán a Nap nagy körpályát ír le az égbolton; a Föld forgása folytán pedig a Nap s vele együtt az egész éggömb látszólagos körforgást végez fölöttünk. Az előbbi jelenség időtartama az *év*, az utóbbié a *nap*.

Sziderikus év és trópusus év.

A Nap útját meghatározott pontokhoz kell viszonyítanunk, hogy megállapíthassuk, mikor kezdi és végzi pályájának teljes körét. Ha azt mérjük, hogy mennyi idő alatt ér el a Nap valamely állócsillagtól megint ugyanahhoz az állócsillaghoz, akkor megkapjuk az úgynevezett *sziderikus* (csillag-) évet, s azt találjuk, hogy ez 365.2564 nappal egyenlő. Ha azonban azt mérjük, mennyi idő alatt jut a Nap a tavaszponttól ismét a tavaszpontig, akkor ezt *trópusus* évnek mondjuk. A trópusus év 365.2422 napot tesz ki, vagyis valamivel *rövidebb*, mint a sziderikus év. Az eltérés oka az, hogy a tavaszpont évről évre kb. 50"-cel hátrafelé tolódik az ekliptikán, a Napnak így ennyivel rövidebb utat kell megtennie 360° helyett, hogy újra a tavaszpontig érjen, viszont a meghatározott állócsillag pontjáig az egész 360° -os kört meg kell tennie.

Valódi nap, csillagnap és középnap.

Napnak azt az időt nevezzük, amely alatt a Föld egyszer megfordul a tengelye körül. De itt is különböző módokon mérhetjük a nap időtartamát:

A *valódi* vagy *Nap-nap* egyenlő azzal az idővel, mely a Nap két egymásra következő delelése közt telik el. Ha a valódi napot 24 részre osztjuk, az így mért idő a *valódi idő*, vagy *Nap-*

idő. Minthogy ez a Nap járásával függ össze, a pontosan megszerkesztett napóra a valódi időt mutatja.

Ha azonban azt az időt mérjük, amely egy állócsillag két egymásra következő tetőzése közt telik el, akkor ezt *csillagnap*-nak nevezzük. A csillagnap valamivel *rövidebb*, mint a valódi nap. Ennek az a magyarázata, hogy Föld, mialatt egyszer megfordul a tengelye körül, Nap-körül pályáján is továbbhalad kb. 1 fokkal; ezért a Nap helyzete ugyanennyivel előbbre jut az ekliptikán s a Föld forgásának még ezt a különbséget is be kell hoznia, hogy egy adott pontja fölött a Nap ismét delelőre érjen; viszont a Földnek az egy nap alatt megtett útja folytán 360° -nál kb. 1 fokkal kisebb fordulatot kell csak tennie, hogy ugyanaz az állócsillag ismét tetőzhessen.

A valódi nap maga sem mindig egyenlő hosszú. A Föld mozgássebessége napközben (perihélium) nagyobb, naptávolban (aphélium) kisebb, ezért a Nap delelései közt eltelt idő is ingadozik az év folyamán. Ugyanígy a valódi nap 24-ed részének, az így mért órának időtartama sem mindig egyforma hosszú. Az időszámításban eszerint folytonos zavarokat okozna, ha a valódi időhöz akarnánk igazodni. Ezért a csillagászok már régebben megszabták az úgynevezett *középnap* és *középidő* tartamát. A trópusi évet 365.2422 részre osztva, egy ilyen rész adja a középnapot, amely mindig egyenlő hosszú, s a középnap 24-ed része a középidő szerinti óra.

Az órabeosztás. Helyi idő.

Egy napban 24 óra van, az órát 60 percre, a percet 60 másodpercre osztják. Jeleik: óra = **h** (hora), perc = **m** (minutum), másodperc = **s** (secundum).

A Föld nyugat-keleti irányban forog, ezért ha a Föld egy bizonyos pontján éppen dél van, akkor az ettől keletre eső pontokon már elmúlt dél, a nyugatra eső pontokon még nincs dél, míg a Földgömb ellentétes pontján éjfél van. Tudjuk, hogy ugyanazon a délkörön minden pontban ugyanannyi az idő is. A Föld 24 óra alatt fordul meg egyszer a tengelye körül és egy körforgás 360° -nak felel meg. Eszerint $1\text{ h} = 360:24 = 15$, vagyis 1 óra egyenlő 15 fokkal. Ez annyit jelent, hogy a Földnek minden olyan délköre közt, amely egymástól 15° -nyira van, kerekén 1—1 óra eltérés mutatkozik időben. Könnyen kiszámíthat-

juk, hogy ha $15^\circ = 1\text{ h}$, akkor $1^\circ = 4\text{ m}$, és $1' = 4\text{ s}$. A hosszúságnak 1—1 foka közt tehát 4—4 perc időkülönbség van.

Ha valamely hely pontos földrajzi hosszúságának megfelelő időt mérjük, akkor ez az úgynevezett *helyi (lokális) idő*. De a helyi idő még egymáshoz aránylag közelfekvő helyeken is más és más. Pl. Jászberényben a helyi idő kb. 4, Karcagon kb. 8, Nagyváradon kb. 12 perccel több, Veszprémben viszont kb. 4, Kapuváron 8 perccel kevesebb, mint ugyanakkor Budapesten, s így tovább. Ha tehát a helyi időt használnók, akkor szinte minden városban át kellene igazítanunk az óránkat és képtelenség volna pl. a vasúti menetrendet szabályozni. Régebben mindenütt a helyi időhöz igazodtak az emberek; ez persze nagyon bizonytalan volt, de az élet is — pl. a közlekedés lassúsága — kevesebb követelményt támasztott és az időszámítás kisebb-nagyobb pontatlanságai nem okoztak komoly zavart. A vasútak megjelenése már arra kényszerítette az egyes államokat, hogy legalább határaikon belül egységesebb időszámítást vezessenek be, míg végül a tudomány nemzetközi megegyezéssel szabályozta a kérdést.

Zónaidő, egységes időszámítás.

Az egységes időszámítás azon alapszik, hogy a Földet a greenwichi meridiántól kezdve a délkörök szerint 15° -os zónákra, övezetekre osztották be, úgy, hogy a greenwichi délkört az első zóna középvonalának vették. Innen kiindulva, keleti és nyugati irányban következnek a további zónák. Az egyes zónák közepén (tehát a keleti és nyugati hosszúság 15° — 45° — 60° — 75° —stb.— 180° -án) áthaladó délkörök mindegyikétől keletre és nyugatra $7^\circ 30'$ -et (összesen 15° -ot) számítanak az illető zónához. Minden ilyen zónán belül a *középdélkör helyi ideje* szerint számítják az időt. Ezt nevezzük *zóna-* vagy *egységes idő*-nek.

A zónaidőket a megfelelő földrajzi elnevezésekkel jelöljük. Pl. Európában az első övezet, amely a nyug. hossz. $7^\circ 30'$ -étől a kel. hossz. $7^\circ 30'$ -éig terjed, a *nyugateurópai idő* zónája, s ezen a területen a greenwichi 0° -délkör helyi ideje használatos. Innen keletre a *középeurópai idő* zónája (k. h. $7^\circ 30'$ —k. h. $22^\circ 30'$), utána a *keleteurópai idő* zónája (k. h. $22^\circ 30'$ —k. h. $37^\circ 30'$) következik. Megfelelő zónaidőbeosztás van a többi világrészben is.

Az egyes államok természetesen nem mindig fekszenek

pontosan ezek közt a zónahatárok közt, de rendszeren ahhoz a zónához számítanak, amelybe a főváros, vagy az állam területének legnagyobb része tartozik. Magyarországon a közép-európai idő használatos.

A szomszédos zónák közt 1—1^h az egységes idő különbsége. Ezért kell az óránkat egy órával visszaigazítanunk, ha pl. kelet felől érkezve átlépjük a francia határt, vagy ugyanannyival előre állítanunk, ha pl. Franciaországból jövet német, szejci vagy olasz területre lépünk.

Az egységes idő, mint láttuk, csak a zóna középvonalát jelentő délkörön egyezik meg a helyi idővel. Így pl. a közép-európai egységes idő csak a Görlitz (Németország) áthaladó délkörön (k. h. 15°) pontos, Budapesten az órák már 16 perccel többet, Kölnben 27 perccel kevesebbet mutatnak, mint amennyi a tényleges helyi idő volna.

A helyi időt könnyen kiszámíthatjuk, az illető zóna egységidő-különbségét és a kérdéses hely hosszúságát figyelembe véve. (Az ehhez szükséges formulát a horoszkóp kiszámításáról szóló részben közöljük.)

A zóna- vagy egységes időszámítást nem egyidőben fogadták el a különböző államok. Az egységes időszámítás behozatalának dátumait a különböző országokban az 1. sz. táblázat tünteti fel. Az egységes időszámítás előtti időadatokat mindeütt *helyi időnek* vesszük.

Nyári időszámítás.

A világháború alatt több állam bevezette a *nyári időszámítást* a nyári hónapokra, s egyes államok azóta is alkalmazzák. Ez 1^h-val több, mint a szabályos zónaidő. Pl. a nyári időszámítás szerinti 8h, a zónaidő szerint csak 7h. A születési dátumokban tehát azt is figyelembe kell vennünk, nem esett-e a nyári időszámítás szakaszaiba. Az 1. b. sz. táblázat azt is feltünteti, hogy a különböző államokban mikor alkalmazták a nyári időszámítást.

Csillagászati időszámítás. Csillagidő.

A polgári napot éjféltől éjfélig számítjuk. 1925 óta a csillagászati számítás is éjféltől éjfélig veszi a napot, de azelőtt más volt a szokás: a csillagászati nap déltől a következő délig tartott. Ezt tudnunk kell, mert a legtöbb Efemerida a napi csil-

lagállásokat a régi módszerrel tünteti fel, minden napnak greenwichi dél-idejére kiszámítva.

A csillagászati évkönyvek és Efemeridák a planétáknak bizonyos időpontban elfoglalt helyzetét, stb. *csillagidőben* fejezik ki. Láttuk fentebb, mi a különbség a középnap és csillagnap, középido és csillagido közt. A csillagnap kb. 4 perccel (pontosan 3 m 56.55 s) rövidebb, mint a középnap, a csillagido tehát kb. 4 perccel marad el naponta a középido-tól. Ez a különbség egy év alatt 24h-t tesz ki. Úgy a csillagévet, mint a trópusi évet a Tavaszponttól szokás számítani, ezen a napon tehát (március 21-én) a középido és a csillagido még nem tér el egymástól, de egy év alatt a csillagnapok száma eggyel több lesz, mint a középnapoké.

A csillagászati és asztrológiai számításokban eszerint figyelembe kell vennünk a középido és a csillagido különbségét. Erre is kész táblázat szolgál (4. sz. tábl. a könyv végén).

*

Ezzel be is fejeztük a csillagászati alapfogalmak ismertetését. A horoszkóp kiszámításáról szóló részben majd utalunk ezekre és egyszerű formulákat adunk a különböző kiszámító és átszámító műveletekhez. Ismételten hangsúlyozzuk, hogy mindez egyáltalán nem nehéz és ha az olvasó figyelemmel kísérte s megértette az eddig elmondottakat, akkor a megfelelő helyen közölt példákat egyszer-kétszer utánaszámolva, könnyűszerrel elsajátíthatja az egész eljárást.

III. A HOROSZKÓP.

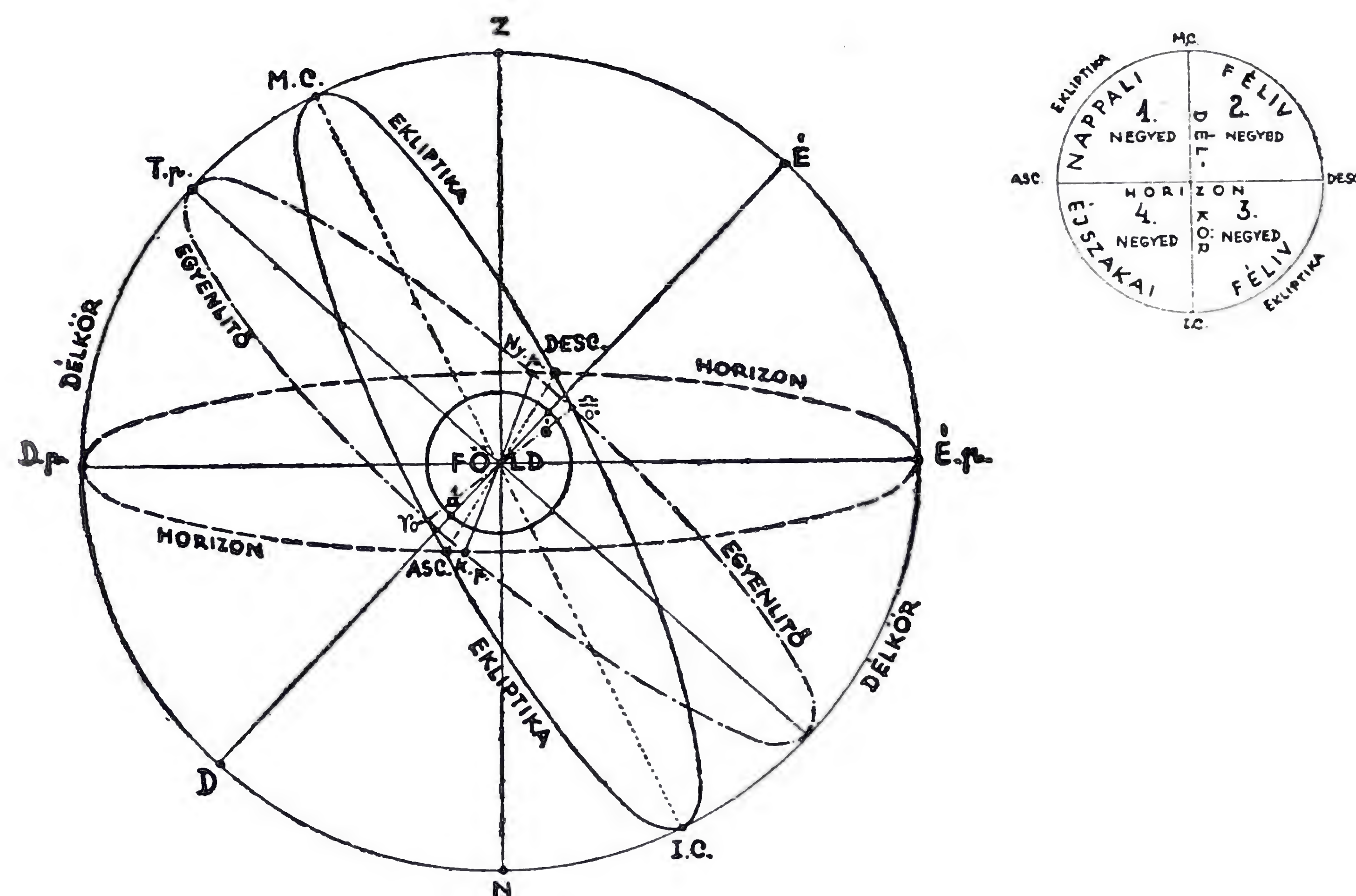
1. A négy sarkalatos pont.

A születés pillanatában mutatkozó planétahelyzeteket s ezekkel együtt az ekliptika állatövi jegyeinek helyzetét kapcsolatba kell hoznunk a születés helyével. Ebben a láthatár (horizon) igen fontos szerephez jut, mert a horoszkópban a leglényegesebb adat éppen az állatövnek, vagyis az ekliptikának az a foka, mely a születési hely láthatárán keleten a születés pillanatában fölemelkedik. Ezt a pontot, amely az ekliptikának a horizonttal való metszéspontja, *ascendens*-nek, felkelő vagy fel-emelkedő pontnak nevezzük. Jelzése: *Asc*.

Ezzel a ponttal éppen szemközt, tehát nyugaton, tőle 180° -ra van az ekliptika és a horizon másik metszéspontja, ez a *descendens*, a lenyugvó pont. Jelzése: *Desc*.

A születési hely délköre, mely merőlegesen áll a horizonra, szintén két pontban metszi az ekliptikát; a felső — láthatár fölötti — metszéspont a *Medium Coeli*, „az ég közepe”; az ezzel pontosan szemben, tőle 180° -ra lévő, másik, vagyis alsó — láthatár alatti — metszéspont pedig az *Imum Coeli*, „az ég mélye”. Jelzésük: *M.C.* és *I.C.*

A 13. ábra szemlélteti ezeknek a pontoknak a keletkezését. A vázlat feltünteti a horizonon kívül az egyenlítőt és az ekliptikát is. Látjuk, hogy a születési hely délköre mind a három két-két pontban metszi; tudjuk, hogy a láthatárral való metszéspontjait Dél-, illetve Északpont-nak, az ekliptikával való metszéspontjait pedig *M.C.*-nek, illetve *I.C.*-nek nevezzük. Az egyenlítővel való metszéspontjai közül a felső — láthatár fölötti — pont különösen fontos, mert ennek az úgynevezett *tetőző* (*kulmináló*) pont-nak a segítségével számítjuk ki az *M.C.*-t, majd az így nyert adat alapján az *Asc.*-t. Láttuk (39. old.), hogy az egyenlítőn a Tavaszponttól mért távolságot *egyenés emelkedés*-nek, *rektaszcenzió*-nak nevezzük. A 13. ábrán az egyenlítő tetőző pontja (T.p.) az *M.C.* rektaszcenzióját fejezi ki; megfelelő átszámítással ebből az adatból megkaphatjuk az *M.C.*

13. ábra. A horoszkóp sarkalatos pontjainak megállapítása.

Z = zenit. N = nadir.

É = a Föld északi sarka. D = a Föld déli sarka.

É.p. = az éggömb északi sarka. D.p. = az éggömb déli sarka.

D.p. = a horizon Délpontja. É.p. = a horizon Északpontja.

K.p. = Keletpont. Ny.p. = Nyugatpont.

K.p.—Ny.p. = a horizon metszéspontja az egyenlítővel.

T.p. = az egyenlítő felső tetőzőpontja.

M.C. = az ekliptika felső tetőzőpontja.

I.C. = az ekliptika alsó tetőzőpontja (mélypontja).

Asc. = az ekliptika felemelkedő pontja.

Desc. = az ekliptika lenyugvó pontja.

Asc.—Desc. = a horizon metszéspontja az ekliptikával.

A felső jobbsarokban lévő ábra a horoszkóp alabbeosztását mutatja: az ekliptika körével, a négy sarkalatos ponttal és a két fő tengellyel.

ekliptikai foksámát, amelyet az illető állatövi jegy foksámával jelölünk.

Az *M.C.* rektaszcenziója — jelzése *ARMC* (*Ascensio Recta Medium Coeli*) — a születési hely délkörével lévén kapcsolatban, a születési hely földrajzi hosszúságának, s az ezzel összefüggő helyi időnek alapján számítható ki, az alább közlendő formula szerint.

A 13. ábrán jól láthatjuk a fentemlített négy pontot, a horoszkóp négy sarkalatos pontját. Ezeknek helyzetét — az

ekliptika állatövi jegyei és fokai szerint — elsősorban fogjuk bejegyezni a születési képletbe, vagyis a horoszkópba.

A horoszkóp az ég, helyesebben az ekliptika vázlatos térképe, a négy sarkalatos pont világosan lerögzíti az ekliptikának a születés időpontjában elfoglalt helyzetét a születés helyéhez viszonyítva. Ez az égi térképvázlat azonban eltér a földi térképábrázolástól, mert míg ebben az utóbbiban mindig az északot tesszük felülre, addig a horoszkópban a dél kerül felülre, s az észak alulra. Ez megfelel a valóságos helyzetnek, mert az ekliptika tetőző pontját a születési hely fölött s tőle délre találjuk. Eszerint az M.C. felülre, az I.C. alulra jut a vázlaton. Ezért a keleti és nyugati irányt jelző pontok is fordítva jelennek meg a horoszkópban; az Asc. balkézre, a Desc. a jobb-kéz felőli oldalra kerül. Jól jegyezzük meg, hogy az Asc.-t és a Desc.-t összekötő tengely a láthatárt, az M.C.-t és az I.C.-t összekötő tengely pedig a délkört jelzi, mintha ezt a két körvonalat az éle felől látnók. A 13. ábra és a mellé rajzolt horoszkóp-vázlat figyelmes tanulmányozása mindezt világossá teszi.

A horoszkóp az ekliptikára, az ezen elhelyezkedő állatöv-re van vetítve. Ezt mindig szem előtt kell tartanunk.

A négy sarkalatos pont a horoszkóp körét négy részre osztja. Az első negyed az Asc.-tól az M.C.-ig, a második az M.C.-tól a Desc.-ig, a harmadik a Desc.-tól az I.C.-ig, a negyedik az I.C.-tól az Asc.-ig terjed. A Föld forgása folytán az Asc.-en felemelkedő planéta vagy állatövi pont az M.C. felé halad, ezen tetőzik, onnan lefelé fordul, a Desc.-en lenyugszik, majd, most már a láthatár alatt, eléri az I.C.-t, innen továbbhaladva pedig ismét eléri a felkelőpontot és újra a láthatár fölé emelkedik. Ez az égbolt látszólagos forgása, s a horoszkópban az óramutató mozgásával egyező irányban látszik haladni, mert a Föld valóságos forgása az ellenkező irányban megy végbe. A planéták saját, valóságos mozgása, akárcsak a Föld forgása és keringése, az óramutatóval ellentétes irányban történik. Az állatövi jegyek sorrendje és a planéták valóságos tovahaladása tehát a horoszkópban ebben az irányban követhető.

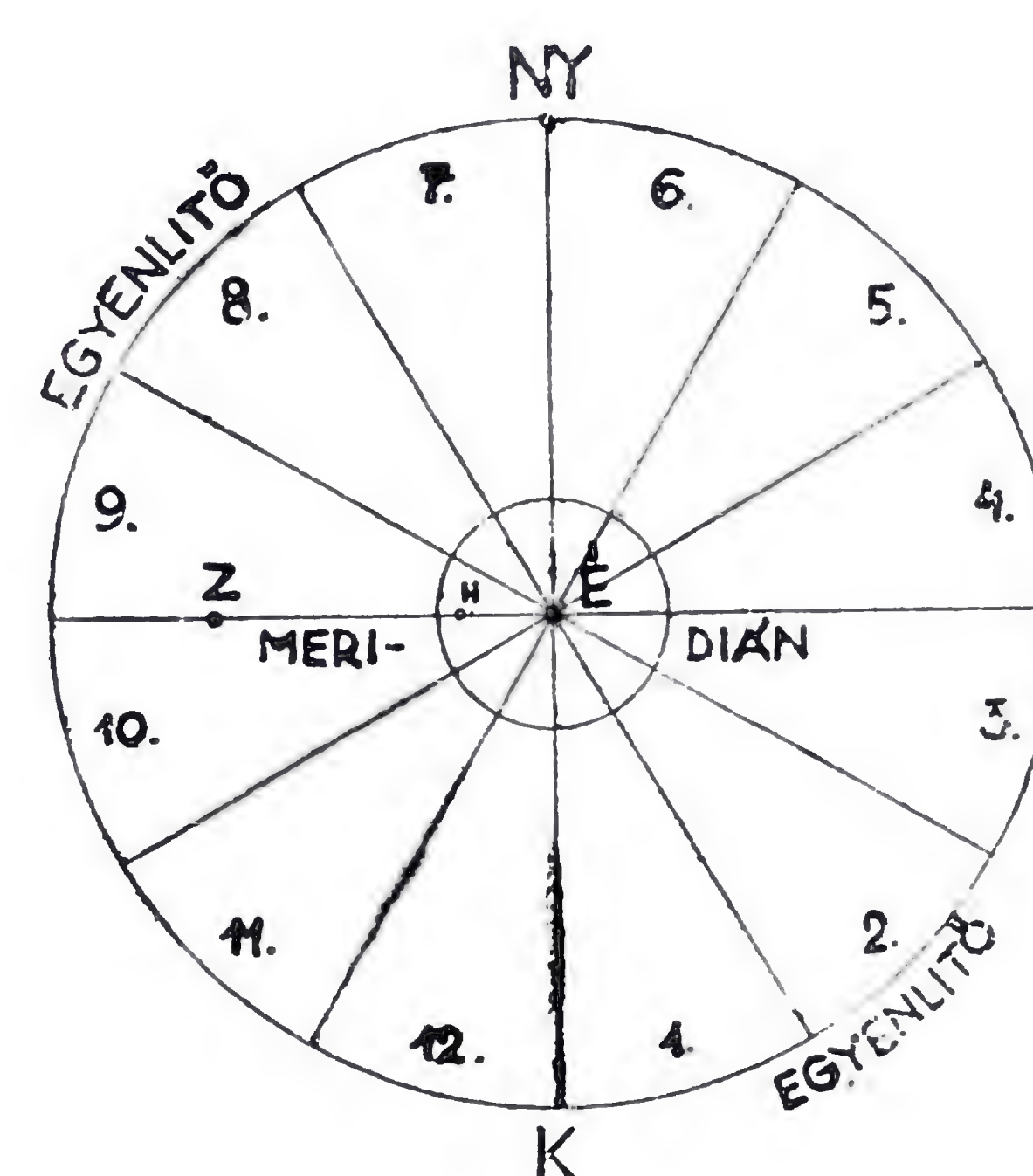
Az Asc.—M.C.—Desc. félkört, minthogy a láthatár fölött van, *nappali ív*-nek; a Desc.—I.C.—Asc. félkört, amely a láthatár alatt van, *éjszakai ív*-nek nevezzük. Mindegyik negyed tehát az illető ív felét foglalja magába, s ezt *nappali* vagy *éj-*

szakai félív-nek nevezzük. Az I.C.—Asc.—M.C. félkör az *emelkedő félív*, az M.C.—Desc.—I.C. félkör az *alászálló félív*.

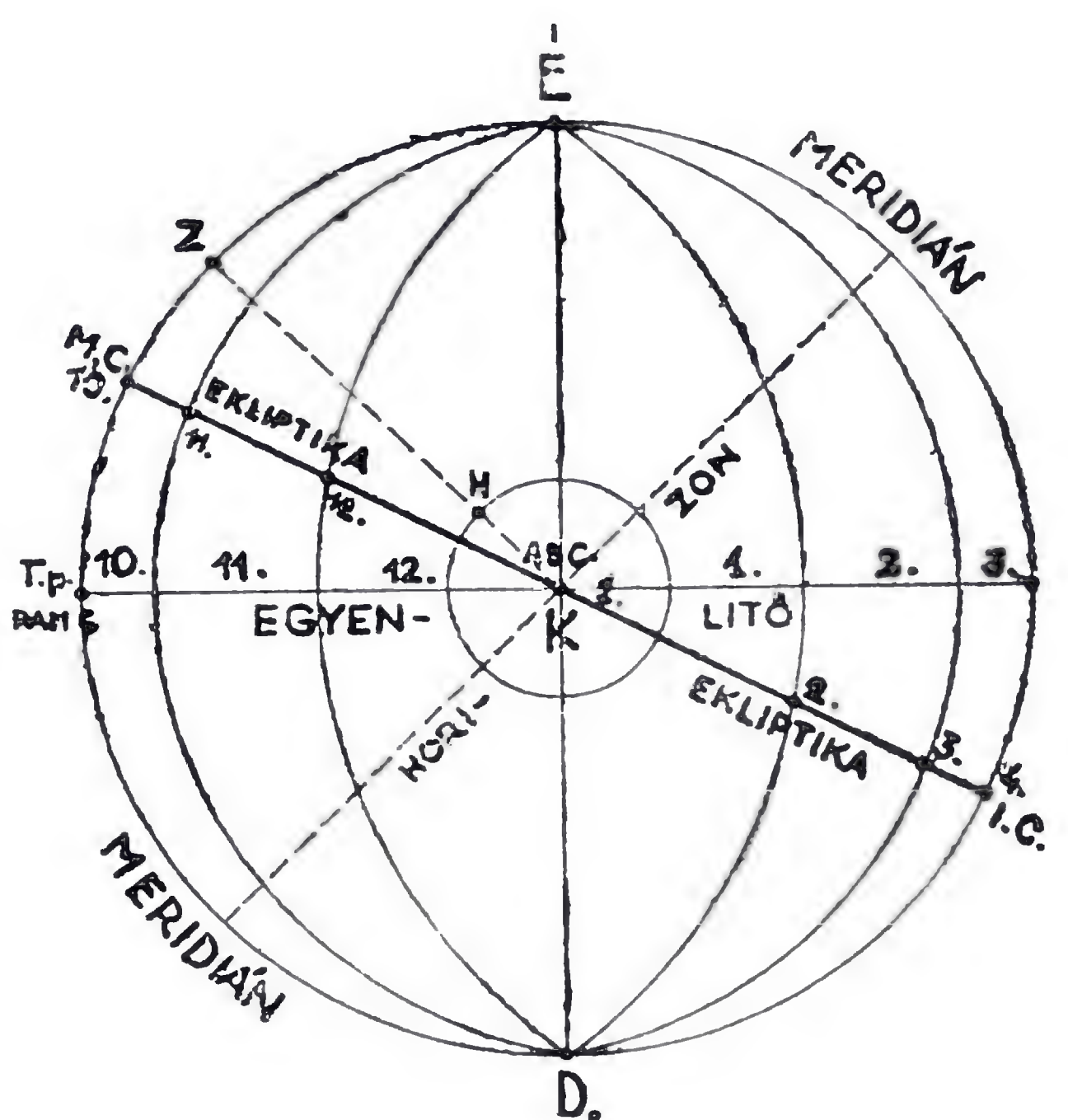
2. A házbeosztás. A horoszkóp tizenkét szakasza.

A horoszkóp kifejtésében a négy sarkalatos pont jut a legelőkelőbb szerephez. De az asztrológiai gyakorlat a Földet körülvevő teret még további szakaszokra osztja, mindegyik negyedet három-háromra. Így tizenkét térszakasz keletkezik; ezek természetesen gömbszeletek és a narancs gerezdjeihez hasonlíthatók. Ezeket a térszeleteket a horoszkópra vonatkoztatva *házak*-nak vagy a horoszkóp *szakaszai*-nak nevezzük.

A házbeosztás módszerein sokat vitatkoznak az asztrológusok. Több eljárás ismeretes, amelyek a teret más és más elvek alapján osztják szeletekre. Az asztrológusok túlnyomó többsége azonban a *Placidus*-féle házszámító módszert fogadja el, a készen kapható Háztablázatok is ennek alapján vannak kiszámítva, ezért mi is a *Placidus*-féle házbeosztást alkalmazzuk. *Placidus de Titis* középkori csillagász és asztrológus az első és negyedik negyed között, vagyis a felemelkedő félívet — a nappali félív első felét és az éjszakai félív második felét — hat sza-

14/a. ábra.

14/b. ábra.

A *Placidus*-féle házbeosztás szemléltetése.

E = észak. D = dél. K = kelet. Ny = nyugat.

H = születési hely. Z = zenit.

T. p. = az egyenlítő tetőzőpontja, az M.C. rektaszcenziója (ARMC).

(A 14/b. ábrán csak az egyszerűbb szemléltetés kedvéért esnek egybe az egyenlítő, az ekliptika és a horizon kölcsönös metszéspontjai; a valóságban ez az eset ritkán fordul elő.)

kaszra osztotta. A beosztást azonban az *egyenlítőn* vitte keresztül, mert ez állandó elem a számításban. Az egyenlítő tetőző pontjától — az ARMC-től — kezdve dél—kelet—észak—nyugati irányban 30—30 fokos távközöket mért le az egyenlítőn, az így nyert szakaszok sorszámozását azonban a Keletponttól kezdte, 1-től 12-ig. Minthogy azonban a horoszkóp az ekliptikára van vetítve, a 12 egyenlítői szakaszt is az ekliptikára kell átvetíteni.

A Placidus-féle házbeosztást a 14/a. és 14/b. ábra szemlélteti. Az első ábra a Földet és az éggömböt olyan helyzetben ábrázolja, mintha a világtengely északi sarka felől látnók. Így a belső kis kör a földi, a külső nagy kör az égi egyenlítőt jelzi. A második ábrán ugyanezt kelet felől nézve ábrázoltuk, itt tehát a Föld- és a világtengely függőleges, az egyenlítő pedig vízszintes egyenesnek látszik. Ha az egyenlítő körét a születési hely délkörétől kezdve, kelet felé haladva, 12 egyenlő részre osztjuk és az így nyert pontokon keresztül az egyenlítőre merőleges síkokat fektetünk, ezek a Földet, illetve az éggömböt 12 egyenlő gömbszeletre, térszakaszra osztják. A térszakaszok határait jól láthatjuk a két ábrán, a beosztás valóban leginkább a narancs gerezdjeire emlékeztet. Az áttekinthetőség kedvéért a jobboldali ábrán csak a keleti félgömböt ábrázoltuk, a túlsó, nem látható nyugati félgömbön azonban a térszakaszokat stb. könnyen elképzelhetjük a baloldali ábra segítségével. A 14/b. ábrán az ekliptikát is feltüntettük, az egyenlítőhöz $23^{\circ} 27'$ szögben hajló egyenes képében, mintha az ekliptika körét az éle felől látnók.

A horoszkópot tudvalévően az ekliptikára vetítjük, a horoszkóp házainak kezdetét jelző pontokat, az úgynevezett *házcsúcs*-okat tehát ott kapjuk meg, ahol az egyenlítőre merőleges beosztó körök az ekliptikát metszik. Mondottuk, hogy a születési hely délköre az első beosztó kör, ez az egyenlítőn ennek tetőzőpontját, vagyis az M.C. rektaszcenzióját jelöli meg, az ekliptikával való metszéspontja pedig az M.C.-t, amely a horoszkóp X. házának kezdete, csúcsa. Mivel az ekliptika elhajlik az egyenlítőtől, az egyenlítőn egymástól még pontosan 30—30 foknyira lévő szakaszhatárok az ekliptikára vetítve már eltorzulnak és nem egyenlő hosszúak. Ezért a Placidus-féle beosztást az *egyenlőtlen házak módszeré*-nek, *inekvális metódus*-nak nevezzük.

Említettük már, hogy többféle házszámító módszer isme-

retes, de ezek közt is a legtöbb egyenlőtlen házakkal dolgozik, ha eljárásuk többé-kevésbé eltér is Placidusétól. Így pl. a Regiomontanus-féle módszerrel nyert házcsúcsok, kettő kivételével, egyeznek a placidusi házcsúcsokkal, s az eltérő adatok közt is csekély a különbség. Újabban néhány modern asztrológus az ismertetett egyenlőtlen módszert részben vagy egészben hibásnak bélyegezte és különféle eljárásokat ajánlott. Egyrésztük megtartja az egyenlőtlen házbeosztást, de a házcsúcsokat nem a házak kezdőpontjának, hanem közepének tekinti; ennek a módszernek alapján pl. az I. ház a Placidus-féle 12. ház közepétől a Placidus-féle I. ház közepéig tartana, aztán a 2. ház következne, stb. Még végletesebb álláspontot foglalnak el az úgynevezett „egyenlő-ház módszer“ (ekvális metódus) hívei, Vehlów berlini asztrológus elméletére támaszkodva. Vehlów azt vitatja, hogy a házak, minthogy a Földet körülvevő mágikus erőmezőket jelentik, nem hozhatók kapcsolatba az ekliptika elhajlásával, s nem vethetők alá mértani és metamatikai számításoknak; mindig 30—30 fokosak, azaz egyenlőek, maradnak, tekintet nélkül az M.C. ekliptikai helyzetére. Szerinte tehát az M. C. nem a X. ház kezdete, hanem esetleg a 9. vagy a 11. házba is kerülhet. Az Asc.-t Vehlów és hívei is a horoszkóp alappontjának tekintik, de az I. ház *közepére* teszik; ilyképen az Asc.-től mindkét irányban 30—30 fokot számlálva megkapják a többi ház középpontját, ezeket a közöket pedig felezve, megkapják a házak határvonalait.

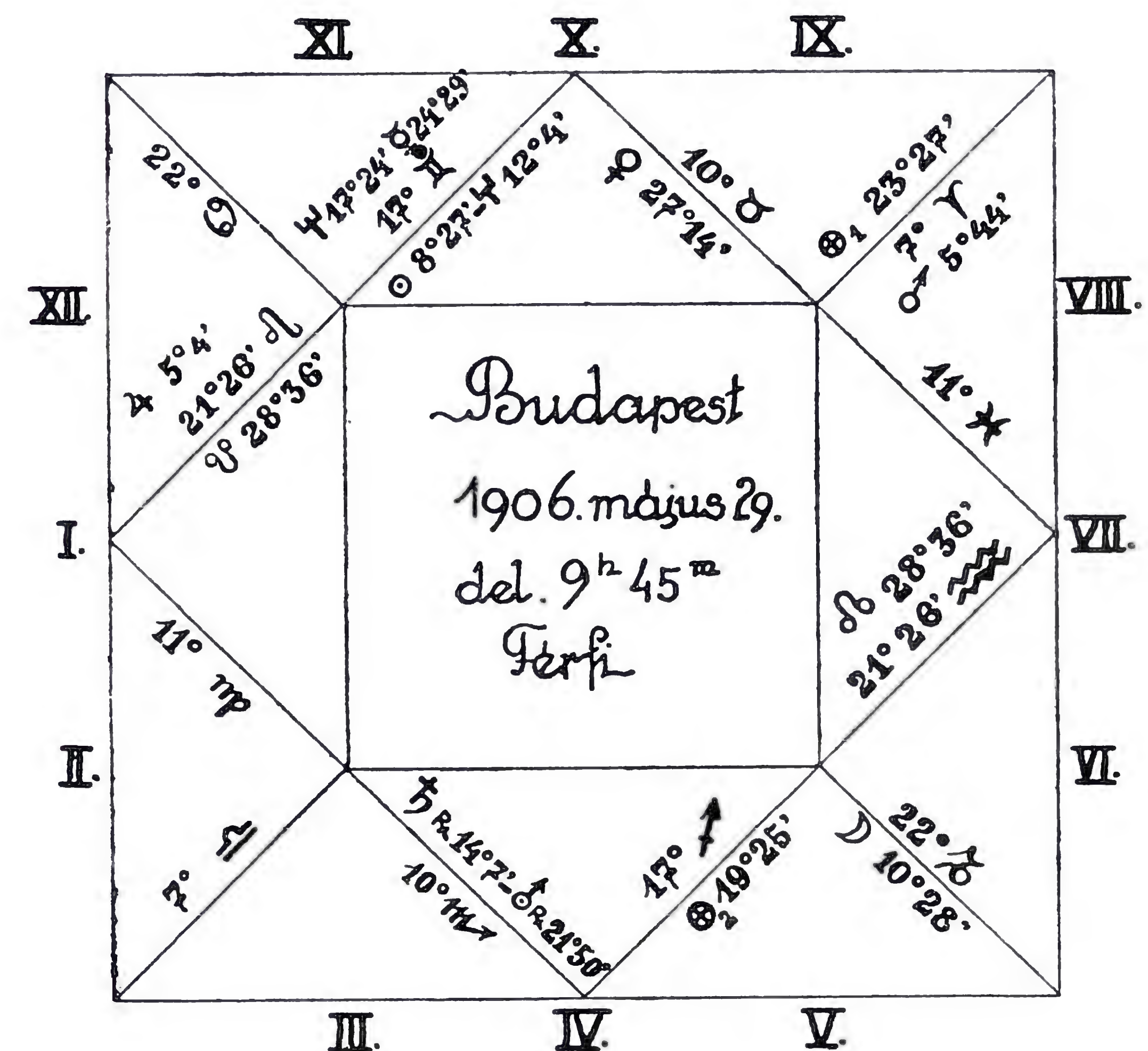
Az eltérő „iskolák“ követői ádáz haraggal támadják egymás módszereit, mindegyik egész sereg elméleti és tapasztalati érvet vonultat fel az ő saját külön módszerének igazolására s a többi megdöntésére. Az elfogulatlanul megállapítható tény az, hogy az egyenlőtlen házak módszerének csakugyan van egy kellemetlen fogyatéka: a magas szélességi fokok alatt, pl. a sarkkörön túl történt születés esetében a házak aránya erősen eltorzul, aminek oka az, hogy a magas szélességek alatt az ekliptika, vagyis a Nap pályája már csak kevéssel emelkedik a láthatár fölé, sőt tudjuk, hogy távol északon hónapokon át egyáltalán nem kél föl a Nap, vagy csak éppen érinti a láthatárt. Az ilyen helyen inekvális módszerrel készült horoszkópban a 9., 10., 11. és 12. ház, valamint az ezekkel pontosan szembenfekvő 3., 4., 5. és 6. ház esetleg összesen csak 25° -ot tenne ki, közülük

egyik-másik ház csupán 4—5 fokra terjedne, míg az 1. és 2., valamint a 7. és 8. ház több egész jegyet foglalna magába és a horoszkóp területének legnagyobb részét igénybe venné. Ilyen módon — Vehlow véleménye szerint — a házak értelmezése rendkívül zavarossá válik, s az ismert szabályok alig alkalmazhatók.

Az egyenlőtlen módszer hívei erre azt felelik, hogy a magas szélességek alatt már sokkal ritkábban laknak emberek, művelődési színvonaluk is alacsonyabb, életkörülményeik pedig éppen a magas szélességgel együttjáró éghajlati, stb. viszonyok miatt egészen mások, mint a mérsékelt égöv alatt lakó embereké; eszerint az eltorzult horoszkópházak nagyon is jellemzőek az ilyen emberek sajátságos, a mi égövünk életétől élesen eltérő életkörülményeire, s az ezekkel járó sorsalakulásokra. Az egyenlő házak hívei viszont diadalmasan mutatnak rá, hogy az ő módszerük minden szélesség alatt normális, használható horoszkópokat eredményez.

Azt is meg kell mondanunk, ha elfogulatlanok akarunk maradni, hogy mindkét módszer követői igen sok megbízható eredményt tudnak elérni a maguk eljárásával, s mindkét fél ugyanannyi tévedést is elkövet megállapításaiban. Az igazság, mint rendesen, itt is valahol középütt lesz. A horoszkóp leglényegesebb pontjai: a négy sarkalatos pont tekintetében nincs eltérés a különféle irányzatok közt. Ezeket mind egyformán számítják ki, ugyanazt az eredményt kapják. Ez a négy pont tehát az asztrológiának ősi, valóban minden vitán felülálló elemeit jelenti. Az egyenlő házak hívei is figyelembe veszik ezt a négy lényeges alappontot, az M.C.-t is, bár, mint mondtuk, ezt nem tekintik a 10. ház csúcsának. A négy sarkalatos pontot tehát az asztrológiai kifejtés alappilléreinek tekinthetjük, s ezeket nem érintheti a vita. Meglehet, hogy egyszer majd tisztázódik a házkérdés és az asztrológusok megtalálják a mindenképpen helytálló megoldást. De az is lehet, hogy a házak kérdése merő spekuláció és mindenképpen elvezet a lényegtől, a feltétlenül megbízható igazságtól. Kepler, a nagy csillagász és asztrológus, nevetségesnek ítélte a házkérdés körül már az ő idejében is felmerülő vitákat: *ő maga egyáltalán nem is törődött házbeosztással, a horoszkópban egyedül az ismert négy sarkalatos pontot vette vizsgálódásának alapjául.* Valószínű, hogy ő, az ég titkainak nagyszerű fürkészője, nagyon is tisztában volt a kü-

lönféle elméletek gyökértelen voltával és csak azokra az elemekre akart támaszkodni, amelyek mindenképpen, ősidőktől fogva megállják helyüket. De azt is be kell ismernünk, hogy ilyen kevés támaszponttal és segédeszközzel valóban csak az égi dolgoknak olyan nagy ismerője boldogulhat, amilyen Kepler volt, de a mai asztrológusok átlaga nem nélkülözheti a horoszkópházak „mankóit”. Mindamellett nem akarunk állástfoglalni a még távolról sem tisztázott kérdésben. Tanulásra szánt könyvünkben a legáltalánosabban elfogadott és alkalmazott házszámító módszert használjuk, s rábízuk az asztrológia haladó tanulója, hogy kísérleteket tegyen a különféle módszerekkel. Az egyoldalúság és elfogultság nem méltó az olyan mélyértelmű dolgok kutatójához, aminőkkel az asztrológia foglalkozik. A házkérdés a horoszkóp földi vonatkozásaihoz tartozik, s valószínűleg ez az oka, hogy — mint minden emberi, földi igyekezetben — annyira eltérő vélemények alakulhattak ki felőle. A horoszkóp égi, mondhatnók: örök elemei fölötté állnak az ellentmondásoknak és tanúságuk igaznak bizonyul a legkülönbözőbb házmódszerek ellenére is.

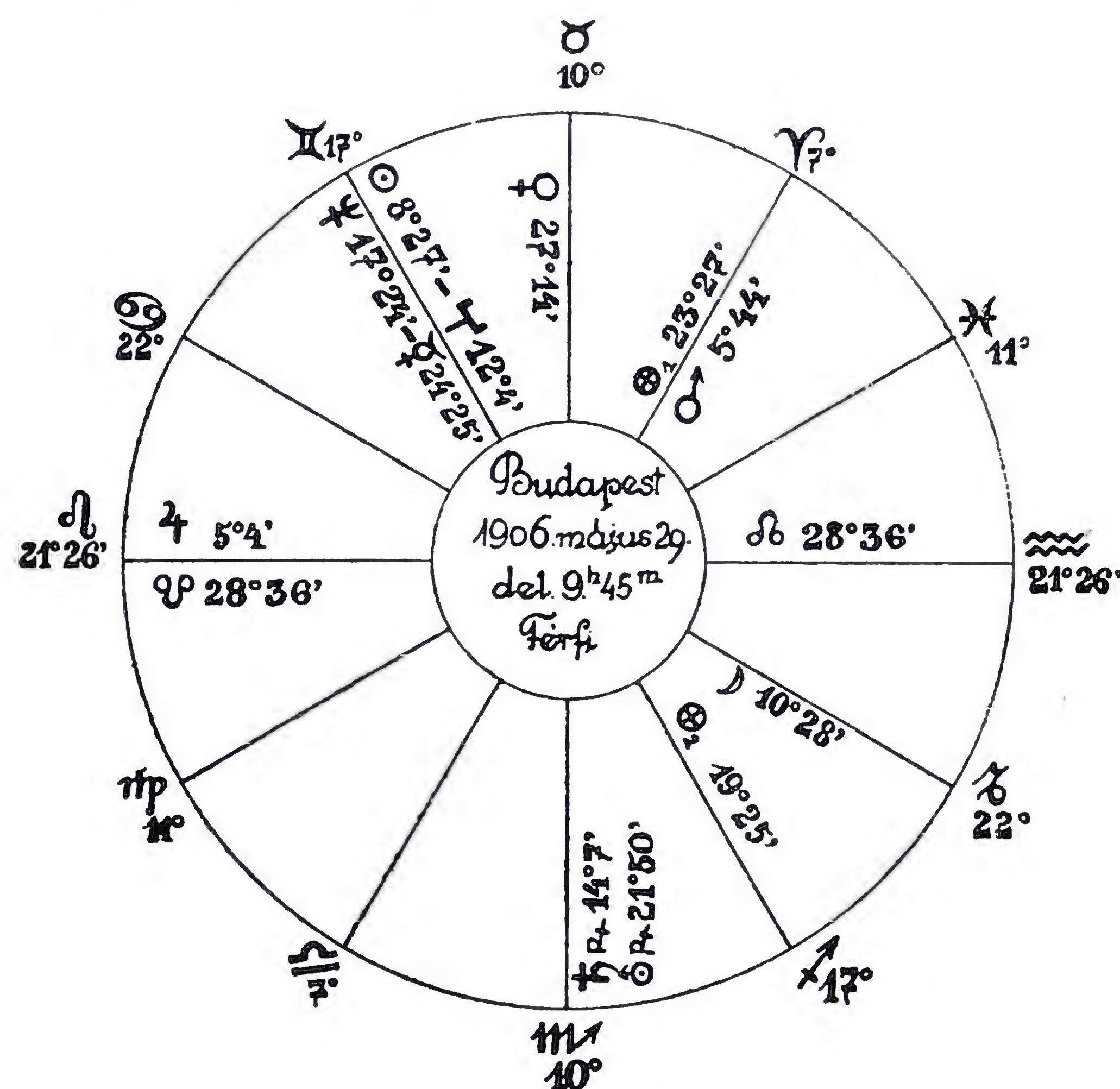

15. ábra. A horoszkóp régies, négyzetes ábrázolásmódja.

3. A horoszkóp kiszámítása és felvázolása

Az olvasó talán túl hosszadalmasnak találta az elméleti részt és örömmel fogadja, hogy végre eljutottunk az asztrológia gyakorlati részéhez. De a megelőzők nem voltak haszontalanok, aki megértette, világosabban fogja áttekinteni az asztrológia minden kérdését. *Az ezután következő gyakorlati eljárásokat az is alkalmazhatja, aki nem sajátította el alaposan az elméleti alapismereteket.* A közlendő szabályok és formulák segítségével kiszámíthatja és jól-rosszul kifejtheti a horoszkópokat, de ha behatón folytatja asztrológiai tanulmányait, előbb-utóbb kénytelen lesz visszatérni az elméleti ismeretekhez, hogy hiányos tudását pótolja.

A horoszkóp felvázolásának két, illetve három módja van. A régi asztrológusok többnyire a négyzetes ábrázolást alkalmazták, ez azonban elavult és ma már igen ritkán szerepel. (L. 15. ábrát.) A köralakú ábrázolás közelebb áll a valóságos képhez,

16. ábra. A horoszkóp vázlatos ábrázolásmódja köralakban.

Ha valamelyik ház egy egész jegyet zár magába, akkor ennek jelét a két illető házcsúcs közé, a körvonal mellé írjuk kívül, az ebbe a házba jutó planétákat szintén a körvonal mellé jegyezzük, a körön belül.)

hiszen az ekliptika is körnek látszik. A köralakú horoszkóp-ábrázolásban ismét két módszer kerül alkalmazásra. Az egyik, a vázlatosabb, abban áll, hogy az ekliptikát jelző kört 12 egyenlő szakaszra osztjuk, ezek a házakat jelölik, aztán a házcsúcsokhoz odajegyezzük, hogy melyik állatövi jegy melyik fokába tartoznak, s a planétaállásokat is egyszerűen csak bejegyezzük abba a házba, ahová jutnak, melléjük jegyezve annak az állatövi jegynek a jegyet és fokszámát is, amelyben állnak. (L. 16. ábrát.) Aki ezt a vázlatos ábrázolást megszokta, egészen jól tájékozódhat benne; előnye az, hogy nem kell hozzá sem körző, sem szögmérő, vagy kész nyomtatott horoszkóp-alaprajz; viszont hátránya, hogy a planétáknak és a horoszkóp lényeges pontjainak távolságait nem látjuk pontosan szemünk előtt, a fényszögek megállapításához s a magasabb asztrológiai műveletekhez szükséges méréseket és számításokat nem tudjuk olyan egyszerűen és áttekinthetően véghezvinni a vázlattal. Ezért a legtöbb modern asztrológiai munka a pontos ábrázolást ajánlja és mi is ezt alkalmaztuk. (17. ábra.) Az ekliptika körén pontosan feltüntetjük az állatövi jegyeket és ezek fokait, a házcsúcsokat a valóságnak megfelelő módon, az illető jegy megfelelő fokában jelöljük meg, a planétaállásokat pedig szintén pontosan a jegyek és fokok szerint tüntetjük fel. Az ilyen horoszkóp könnyen áttekinthető, mindenféle szögmérésre és egyéb számításra nagyon alkalmas és legjobban hasonlít a valóságos égi helyzethez. Aki nem juthat hozzá kész, nyomtatott horoszkóp-úrlaphoz, az is csekély fáradsággal felvázolhatja a pontos horoszkópot; körző, vonalzó mindenütt akad és az olcsó, keménypapírosból készült szögmérő segítségével a kört könnyen és gyorsan beoszthatjuk 30—30 fokos közőkre, vagyis az állatövi jegyekre, ezeken belül is legalább 5—5 fokonként jelezhetjük a beosztásokat, s így minden adatot majdnem egészen pontosan a megfelelő helyre tehetünk.*)

A horoszkóp kiszámításához elsősorban két segédkönyvre vagy táblázatra van szükségünk, ezek az *efemeridák* (csillagállástáblázatok), azután a *háztáblázatok*. A számítások folyamán szükséges egyéb táblázatokot könyvünk végén összegyűjtve találjuk.

Az efemeridák többek közt abban különböznek a csillagá-

*) Kész horoszkópúrlapokat a bizományos kiadóvállalat az összeg és portó előzetes beküldésének ellenében szállít. L. a kötet végén.

szati évkönyvektől, hogy a Nap, a Hold, a planéták és a Hold-csomópontok mindennapi hosszúság-helyzeteit az állatövi jegyek fokszámaival tüntetik fel, míg a csillagászati évkönyvek ezt más módon teszik, s olyan adatokat is tartalmaznak, amelyekre az asztrológiában nincs szükség. Az efemeridák beszerzése némileg megnehezíti az asztrológiával való foglalkozást, de egy-egy évre szóló efemeridákat aránylag olcsón kaphatni. A legismertebb efemerida-kiadványok a következők: legteljesebb a *müncheni O. W. Barth-Verlag* kiadásában megjelent „Die deutsche Ephemeride“ háromkötetes táblázatgyűjteménye, mely 1850-től 1950-ig tartalmazza a szükséges adatokat. A *B. Sporn-Verlag* (Zeulenroda, Thüringen) 10—10 évet tartalmazó füzetekben adja ki efemeridáit, 1881-től kezdve. Egy-egy évre szóló efemeridákat ad ki még a *J. C. Huber-Verlag* (Diessen vor München) „Astronomische Ephemeriden“ címen az 1919 évtől kezdve, az *Uranus-Verlag* (Memmingen, Bayern) pedig 1928-tól kezdve. Igen elterjedtek az angol „Raphael's Astronomical Ephemeris“ kiadványai, ezek egy-egy év adatait tartalmazó füzetek, 1830-tól kezdve. A tanulónak előbb-utóbb mindenesetre ajánlatos beszereznie valamilyen efemeridát.*)

Háztáblázat is többféle kiadásban jelent meg, igen használható a *Wolff-féle* „Felder- (Häuser-) Tabellen“, a 30.-tól az 59. szélességi fokig használható háztáblázatok (Regulus-Verlag, Görlitz), valamint a Raphael-féle angol „Tables of Houses“, amely 0° — 60° szélességig tartalmazza a ház-adatokat.

Könyvünk háztáblázatait is nyújt. A könyv végén található háztáblázataink az ész. szélesség 46., 47. és 48 fokára vonatkoznak, eszerint Magyarország legnagyobb részére felhasználhatók. A 46° -tól délre, vagy a 48° -tól északra fekvő magyarországi területeken történt születés esetében nyugodtan használhatjuk a 46° -ra, illetve 48° -ra vonatkozó ház-adatokat, egyrészt, mert egy-egy szélességi fok közt a ház-adatokban sincs jelentékeny eltérés, másrészt, mert a születés idejét amúgyis ritkán tudjuk egészen pontosan, s ha ebben több perc eltérés lehet, akkor a ház-adatokban egy-két szélességi fok közt mutatókozó eltérések sem jelentenek komoly hibát. Könyvünk háztáb-

lázatai természetesen bármely más, nem magyarországi területre is érvényesek az ész. szélesség 46. és 48. foka közt, sőt a föntiek értelmében a 45° és 49° közt is.

A szükséges segédeszközök birtokában hozzáláthatunk a horoszkóp kiszámításához és felvázolásához.

4. Születési hely és idő.

Elsősorban a *születési idő és hely* adataira van szükségünk. A születés pontos idejének meghatározásában két felfogás uralkodik: a nyugati asztrológusok általában azt a pillanatot tekintik az élet kezdetének, amikor a kisdéd először ad hangot, mert szerintük ez az élettudatra ébredés első jele; keleten viszont azt tartják, hogy a születés igazi pillanata az, amikor a köldökzsinórt elvágják: a gyermek ezzel válik külön lénné, mert odáig az anya testével összefüggő rész volt. Nézetünk szerint az utóbbi felfogás helytállóbb. A kettő közt azonban többnyire igen rövid idő telik el. Sajnos, ennyire pontos születési időadathoz ritkán juthatunk; rendszerint csak családi feljegyzésekre, még gyakrabban az anya vagy más idősebb családtagok emlékeztére vagyunk utalva, s az így nyert adatok ritkán egyeznek a születés pontos idejével. Az asztrológia magasabb fokán olyan eljárások ismeretesek, amelyek segítségével — a fontosabb események dátumainak alapján — ki lehet számítani a születés idejét; az ilyen eljárásokat „a születési idő kiigazításának (korrekturájának)“ nevezzük, de meg kell jegyezni, hogy nem mindig járnak feltétlenül biztos eredménnyel.

Ha megvan a születés ideje, akkor a születési hely földrajzi fekvését állapítjuk meg a hosszúság és szélesség fokai szerint. Ezt térkép alapján is megkaphatjuk. A hosszúsági fok a születési hely délkörét jelöli, segítségével a helyi időt, a csillagidőt és az ARMC-t számíthatjuk ki. A szélességi fokra a ház-állások megállapítása végett van szükségünk.

5. A születés dátuma és helyi ideje.

Először meg kell állapítanunk, hogy a születés idejében az illető országban milyen időszámítás volt érvényes. Igen régi dátumokon alapuló horoszkópok kiszámítására ritkán kerül sor, efemeridák sem állnak rendelkezésre, csak komoly csillagászati készültséggel rendelkező asztrológus foglalkozhat ilyesmivel;

*) Hogy az asztrológiával foglalkozni kívánók munkáját megkönnyítsük, a kiadóvállalat 1 P. és megcímzett, bélyeges válaszborték előzetes beküldésének ellenében megküldi a közölt születési adat kiszámításához szükséges kétnapi efemerida kivonatot.

ezért nem kell kitérnünk a régi, úgynevezett *juliánus* naptárra, mely a legtöbb európai országban a 16. század végefelé bevezetett *gregoriánus* naptárt megelőzte. De a keleti ortodox egyházhoz tartozó országok nem fogadták el ezt az újítást, s a legújabb időkig a juliánus naptár szerint számítottak, egyesek ma is ezt használják. A juliánus naptár 1800 és 1900 közt 12 nappal, 1900 óta 13 nappal marad el a nálunk használatos naptártól; pl. 1910 június 20-án Oroszországban és a régi naptárhoz ragaszkodó többi országban június 7-ét írtak. *Ha tehát a születési adat az ortodox naptárra vonatkozik, akkor 12, illetve 13 napot hozzá kell adnunk a dátumhoz.* A könyv végén az 1. a. sz. táblázat feltünteti, mely országokban érvényes az ortodox naptár, vagy meddig volt érvényben.

Azt is tudnunk kell, vajjon a születés idejében az illető országban már az egységidő-számítást alkalmazták-e vagy sem. Ha az adat az *egységidő bevezetése előtti* időből való, akkor egyszerűen *helyi időnek* tekintjük; ha azonban az *egységidő bevezetése utáni* dátumról van szó, akkor az egységidőben kifejezett születési időt *át kell számítani helyi időre.* A világháború óta sok országban alkalmazták időnkint a *nyári időszámítást* is. Ha a születés idejében nyári időszámítás volt, akkor ebből mindekelőtt *le kell vonnunk 1 órát*, s az így nyert adattal dolgozunk tovább.

Az egységidő bevezetését, valamint a nyári időszámítás alkalmazásának időhatárait a különböző országokban táblázat tünteti fel a könyv végén.

6. Egységidő átszámítása helyi időre.

Szabály:

Ha a születési hely Greewhichtől *keletre* van, akkor az egységidőből *levonjuk* az illető zóna egységidő-különbözetét, a maradékhoz pedig *hozzáadjuk* a szül. hely hosszúságának megfelelő időt;

ha a születési hely Greenwhichtől *nyugatra* van, akkor az egységidőhöz *hozzáadjuk* az illető zóna egységidő-különbözetét, az eredményből pedig *levonjuk* a szül. hely hosszúságának megfelelő időt.

Aki előtt ez nem világos, nézze át újra az Alapismeretekben az időszámításra vonatkozó részt.

Pl. *Budapesti születés ideje: 1896 május 29. d. e. 9 h. 45 m.* Magyarországon az egységidőszámítás 1891 január 10. óta érvényes, az adat tehát egységidőben van kifejezve és át kell számítanunk helyi időre.

Budapest a közép európai egységidő-zónába tartozik, ennek különbsége a greenwhichtől 1 h. Budapest Greenwhichtől keletre van, az 1 h-t eszerint levonjuk az egységidőben kifejezett adatból:

$$\begin{array}{r} 9 \text{ h } 45 \text{ m} \\ - 1 \text{ h} \\ \hline 8 \text{ h } 45 \text{ m.} \end{array}$$

Budapest kel. hosszúsága $19^{\circ} 3' 48''$, az ennek megfelelő idő a 2. sz. táblázat („Ivérték átszámítása időre”) szerint

$$\begin{array}{r} 19^{\circ} = 1 \text{ h } 16 \text{ m} \\ 3' = 0 \text{ h } 0 \text{ m } 12 \text{ s} \\ 48'' = 0 \text{ h } 0 \text{ m } 3 \text{ s} \end{array}$$

$19^{\circ} 3' 48'' = 1 \text{ h } 16 \text{ m } 15 \text{ s}$, kerekén $1 \text{ h } 16 \text{ m}$, mert a másodperceket 30-on alul elhanyagolhatjuk.

A hosszúságnak megfelelő időt a fenti eredményhez hozzáadva

$$\begin{array}{r} 8 \text{ h } 45 \text{ m} \\ + 1 \text{ h } 16 \text{ m} \\ \hline 10 \text{ h } 1 \text{ m} \end{array}$$

A csillagászati nap *déltől délig* terjed, az efemeridák is mindig a greenwhichi *délidőre* tüntetik fel a planéták helyzeit. Ezért az asztrológiában meg kell szoknunk, hogy az időt mi is déltől délig számítsuk. Ha tehát délutáni születésről van szó, akkor a helyi idő adatát megtarthatjuk, mert úgyis az előző déltől van számítva; ha azonban délelőtti születésről van szó, mint fenti példánkban is, akkor a születést megelőző déltől éjfélig eltelt időt, 12 h-t még hozzá kell adnunk:

$$\begin{array}{r} 10 \text{ h } 1 \text{ m} \\ + 12 \text{ h} \\ \hline 22 \text{ h } 1 \text{ m} \text{ a helyi idő.} \end{array}$$

Az így nyert helyi idő-adatot feljegyezzük, mert a további számításokban még többször szükség lesz rá.

Újabban ugyan a csillagászati napot is éjféltől éjfélig számítják, s némely újabb efemeridában már nem a greenwhichi délre, hanem az éjféltre vannak kiszámítva a planéta-helyzetek,

mint pl. az említett „Die deutsche Ephemeride“ 3. kötetében (1930—1950), míg az előző két kötet (1850—1889, 1890—1930) még a déli idővel számít. Ezért előbb mindig meg kell győződnünk afelől, hogy a használt efemerida déli vagy éjjeli időpontra vonatkozik-e. Ha már éjjélre van kiszámítva, akkor a helyi időt mi is éjjeltől számítjuk 24 h-ig. Erre a szempontra gondosan ügyeljünk, máskülönben kellemetlen hiba csúszik számításainkba!

Néhány példa a helyi idő kiszámítására:

1. Berlin, del. 9 h 17 m.

Berlin a középeurópai egységidő-zónába tartozik, ennek és a greenwhichinek egységidő-különbözete 1 h; Berlin Greenwhichtől keletre van, tehát:

$$\begin{array}{r} 9 \text{ h } 17 \text{ m} \\ - 1 \text{ h} \\ \hline 8 \text{ h } 17 \text{ m} \end{array}$$

Berlin kel. hosszúságának megfelelő idő a fentemlített táblázat szerint 0 h 53 m 35 s, kikerekítve 0 h 54 m, ezt az előbbi eredményhez hozzáadva

$$\begin{array}{r} 8 \text{ h } 17 \text{ m} \\ + 0 \text{ h } 54 \text{ m} \\ \hline 9 \text{ h } 11 \text{ m} \\ + 12 \text{ h} \\ \hline 21 \text{ h } 11 \text{ m} \end{array}$$

a helyi idő Berlinben.

2. Bayonne, Franciaország, dut. 9 h 43 m.

Bayonne a nyugateurópai egységidő-zónában fekszik, mint maga Greenwich: az egységidő-különbözet 0 h. Viszont Greenwhichtől nyugatra van, a hosszúságnak megfelelő időt tehát le kell vonnunk az egységidőben kifejezett adatból. Bayonne nyug. hosszúsága $1^{\circ} 28' 48''$, az ennek megfelelő idő 0 h 5 m 55 s. kereken 0 h 6 m.

$$\begin{array}{r} 9 \text{ h } 43 \text{ m} \\ - 0 \text{ h } 6 \text{ m} \\ \hline 9 \text{ h } 37 \text{ m} \end{array}$$

a helyi idő Bayonneban.

3. New-York, del. 8 h 32 m.

New-York a nyug. hosszúság $73^{\circ} 58' 24''$ alatt, tehát Greenwhichtől nyugatra fekszik és az amerikai „Eastern Stan-

dard Time“ zónájába tartozik amelynek egységidő-különbözete Greenwhichcsel szemben 5 h. Eszerint:

$$\begin{array}{r} 8 \text{ h } 32 \text{ m} \\ + 5 \text{ h} \\ \hline 13 \text{ h } 32 \text{ m} \\ - 4 \text{ h } 56 \text{ m} \text{ (a hosszúságnak megfelelő idő kikerekítve)} \\ \hline 8 \text{ h } 36 \text{ m} \\ + 12 \text{ h} \\ \hline 20 \text{ h } 36 \text{ m} \end{array} \quad \text{a helyi idő New-Yorkban.}$$

Ajánlatos az összes számítási példákat nem csak elolvasni, vagy átfutni, mert abból semmitsem tanulunk, hanem a táblázatok felhasználásával utánaszámolni; így hamarosan elsajátíthatjuk az eljárásokat!

7. A házcsúcsok megállapítása. A születési idő átszámítása csillagidőre.

Csillagidőben kell kiszámítanunk az M.C. rektaszcenzióját, vagyis azt a pontot a születési hely délkörén, amelyen az egyenlítő a születés idejében tetőzött. Először a születés helyének és napjának déli csillagidejét kell megállapítanunk. Ezt a következő módon kapjuk meg:

Megkeressük az efemeridában a születést megelőző dél greenwhichi csillagidejét, majd a 4. sz. táblázat („Napi középidej és csillagidő egyenlege“, a könyv végén) segítségével megállapítjuk a szül. hely hosszúságának megfelelő idő csillagidő-egyenlegét. Ha a születési hely Greenwhichtől keletre van, akkor a csillagidő-egyenleget a greenwhichi dél csillagidejéből levonjuk, ha tőle nyugatra van, akkor hozzáadjuk.

Vegyük a fenti példát: Budapest, 1896 május 29. del. 9 h 45 m.

Már a helyi idő kiszámításakor megkaptuk a hosszúságnak megfelelő időt, ez 1 h 16 m. A 4. sz. táblázatból megállapítjuk ennek a csillagidő-egyenlegét:

$$\begin{array}{r} 1 \text{ h} = 0 \text{ m} \quad 9.8565 \text{ s} \\ 16 \text{ m} = 0 \text{ m} \quad 2.6284 \text{ s} \\ \hline 1 \text{ h } 16 \text{ m} = 0 \text{ m} \quad 12.4849 \text{ s} \end{array}$$

Ha a másodpercek törtszáma 5-ön alul marad, elhanyagol-

1896

MAI

Tag	Sternzeit	☉ Länge	☉ Declin.	☾ Länge	☾ Breite	☾ Declin.
	H. M. S.	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "
1	2 39 39	11 34 31	15 N 19	4 3 17	48 13	27 3 28
2	2 43 35	12 32 39	15 37	17 34	3 28	25 44
3	2 47 32	13 30 46	15 54	0 25	2 33	22 34
4	2 51 28	14 28 51	16 12	12 53	1 33	18 27
5	2 55 25	15 28 55	16 29	25 2	0 30	13 39
6	2 59 21	16 24 58	16 45	6 59	0 N 34	8 26
7	3 3 18	17 22 59	17 2	18 48	1 35	2 59
8	3 7 15	18 20 59	17 18	0 V 36	2 33	2 N 33
9	3 11 11	19 18 57	17 34	12 25	3 22	8 0
10	3 15 8	20 16 54	17 50	24 19	4 4	13 12
11	3 19 4	21 14 49	18 5	6 21	4 35	17 58
12	3 23 1	22 12 43	18 20	18 33	4 54	22 4
13	3 26 57	23 10 36	18 35	0 II 55	5 0	25 14
14	3 30 54	24 8 27	18 49	13 28	4 51	27 15
15	3 34 50	25 6 17	19 3	26 12	4 28	27 52
16	3 38 47	26 4 6	19 17	9 8	3 51	26 59
17	3 42 44	27 1 52	19 30	22 15	3 1	24 35
18	3 46 40	27 59 37	19 44	5 35	2 0	20 50
19	3 50 37	28 57 20	19 56	19 9	0 51	15 54
20	3 54 33	29 55 1	20 9	2 mp 58	0 S 21	10 5
21	3 58 30	0 I 52 41	20 21	17 3	1 34	3 40
22	4 2 26	1 50 20	20 33	1 23	2 42	3 S 2
23	4 6 23	2 47 56	20 44	15 57	3 41	9 40
24	4 10 20	3 45 32	20 55	0 m 39	4 26	15 51
25	4 14 16	4 43 6	21 6	15 24	4 53	21 7
26	4 18 13	5 40 39	21 16	0 x 4	5 0	25 4
27	4 22 9	6 38 10	21 26	14 30	4 49	27 20
28	4 26 6	7 35 41	21 35	28 37	4 19	27 48
29	4 30 2	8 33 11	21 45	12 3 20	3 36	26 28
30	4 33 59	9 30 39	21 53	25 37	2 41	23 40
31	4 37 55	10 28 7	22 2	8 29	1 40	19 46

Tag	☿ Breite	☿ Declin.	♂ Breite	♂ Declin.	♀ Breite	♀ Declin.	♂ Breite	♂ Declin.
	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "
1	18 23	21 N 23	0 N 18	18 S 14	2 N 33	14 S 14	0 N 42	20 N 35
4	23 21	24 0	18 18	13 2	33 14	10 0	42 20	30 30
7	23 21	24 0	18 18	11 2	33 14	6 0	41 20	26 26
10	23 21	25 0	18 18	9 2	33 14	2 0	41 20	20 20
13	23 21	26 0	18 18	7 2	33 13	69 0	41 20	15 15
16	23 21	26 0	18 18	5 2	33 13	55 0	41 20	9 9
19	23 21	27 0	18 18	3 2	32 13	52 0	41 20	3 3
22	23 21	28 0	17 18	1 2	32 13	48 0	41 19	57 57
25	22 21	28 0	17 17	59 2	32 13	45 0	41 19	50 50
28	22 21	29 0	17 17	58 2	31 13	42 0	41 19	43 43
31	22 21	30 0	17 17	56 2	31 13	39 0	41 19	36 36

Egy hónapra szóló efemerida-táblázat

1896

MAI

Tag	☿ Länge	♂ Länge	♀ Länge	♂ Länge	♀ Länge	♂ Länge	♀ Länge
	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "
1	18 11 26	23 m 0	16 m 9	1 13	14 45	23 v 4	26 13
2	18 27	22 R 57	16 R 4	1 20	15 30	24 18	28 5
3	18 29	22 55	15 59	1 26	16 16	25 32	29 53
4	18 31	23 52	15 55	1 33	17 2	26 46	1 11 41
5	18 33	22 50	15 51	1 40	17 47	27 59	3 23
6	18 35	22 47	15 46	1 47	18 32	29 12	5 3
7	18 37	22 45	15 41	1 55	19 18	0 25	6 36
8	18 39	22 42	15 36	2 2	20 4	1 39	8 9
9	18 41	22 40	15 32	2 10	20 49	2 53	9 39
10	18 43	22 37	15 27	2 18	21 34	4 7	11 3
11	18 46	22 34	15 23	2 25	22 19	5 20	12 24
12	18 48	22 31	15 19	2 33	23 5	6 34	13 39
13	18 50	22 29	15 15	2 41	23 50	7 48	14 52
14	18 52	22 26	15 11	2 50	24 35	9 1	16 1
15	18 54	22 23	15 7	2 58	25 20	10 15	17 5
16	18 56	22 21	15 2	3 6	26 6	11 28	18 7
17	18 58	22 19	14 57	3 14	26 51	12 41	19 3
18	17 0	22 16	14 52	3 23	27 35	13 54	19 55
19	17 2	22 13	14 48	3 32	28 21	15 8	20 42
20	17 4	22 11	14 44	3 41	29 6	16 22	21 25
21	17 6	22 8	14 40	3 50	29 52	17 35	22 5
22	17 9	22 5	14 36	3 58	0 v 37	18 48	22 39
23	17 11	22 3	14 31	4 7	1 22	20 2	23 9
24	17 13	22 1	14 27	4 16	2 7	21 15	23 35
25	17 15	21 59	14 23	4 25	2 52	22 29	23 56
26	17 17	21 56	14 19	4 35	3 37	23 42	24 12
27	17 19	21 54	14 15	4 45	4 22	24 56	24 21
28	17 22	21 52	14 11	4 55	5 7	26 10	24 29
29	17 24	21 50	14 7	5 6	5 50	27 24	24 29
30	17 26	21 47	14 3	5 16	6 35	28 37	24 R 28
31	17 28	21 45	14 0	5 26	7 19	29 51	24 21
Tag	♂ Breite	♂ Declin.	♀ Breite	♀ Declin.	♂ Breite	♂ Declin.	♂ ♂
	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "	° ' "
1	1 S 31	7 S 24	1 S 30	7 N 35	1 N 42	20 N 58	0 5
4	1 33	6 33	1 28	8 57	2 4	22 31	29 55
7	1 34	5 40	1 25	10 18	2 19	23 42	29 46
10	1 35	4 48	1 21	11 37	2 27	24 32	29 36
13	1 36	3 55	1 17	12 53	2 26	25 1	29 27
16	1 37	3 2	1 13	14 7	2 18	25 12	29 17
19	1 38	2 9	1 8	15 18	2 0	25 8	29 8
22	1 39	1 17	1 3	16 25	1 35	24 50	28 58
25	1 40	0 24	0 57	17 29	1 0	24 19	28 49
28	1 41	0 N 29	0 51	18 28	0 19	23 39	28 39
31	1 41	1 21	0 45	19 24	0 S 28	22 52	28 30

(A „Deutsche Efemeriden“ II. kötetéből.)

hatjuk, ha 5-nél több, akkor egy egész másodperccé kerekítjük ki. A mi esetünkben tehát a csillagidő-egyenleg 12 s.

Nézzük meg most az 1896 májusára vonatkozó efemerida-táblázatot a 84. oldalon, mely egyben az efemeridák beosztását is szemlélteti. A baloldali első függőleges rovat a hónap napjait mutatja, a következő rovat („Sternzeit“) az illető nap greenwhichi déli csillagidejét. Példánkban délelőtti születésről van szó, az ezt megelőző dél tehát május 28-ikán van; ennek déli csillagideje az efemerida szerint 4 h 26 m 6 s. Budapest keletre lévén Greenwich-től, a fenti szabály szerint a budapesti hosszúságnak megfelelő idő csillagidő-egyenlegét *levonjuk* a greenwhichi dél csillagidejéből:

$$\begin{array}{r} 4 \text{ h } 26 \text{ m } 6 \text{ s} \\ - \quad \quad \quad 12 \text{ s} \\ \hline 4 \text{ h } 25 \text{ m } 54 \text{ s} \end{array}$$

Ez volt Budapest déli csillagideje 1896 május 28-án, vagyis a születést megelőző délből.

Ehhez hozzá kell adnunk a születés helyi idejét. Ezt már fentebb kiszámítottuk, tehát:

$$\begin{array}{r} 4 \text{ h } 25 \text{ m } 54 \text{ s} \\ + 22 \text{ h } 1 \text{ m} \\ \hline 26 \text{ h } 26 \text{ m } 54 \text{ s} \end{array}$$

De a helyi idő napi középidejében volt kifejezve, míg mi most csillagidőben számítottunk; ezért a 4. sz. táblázaton a helyi időnek is kikeressük a csillagidő-egyenlegét:

$$\begin{array}{r} 22 \text{ h} = 3 \text{ m } 36.8424 \text{ s} \\ 1 \text{ m} = 0 \text{ m } 0.1643 \text{ s} \\ \hline 21 \text{ h } 1 \text{ m} = 3 \text{ m } 37.0067 \text{ s, kereken } 3 \text{ m } 37 \text{ s.} \end{array}$$

Ezt még hozzáadjuk a fenti eredményhez:

$$\begin{array}{r} 26 \text{ h } 26 \text{ m } 54 \text{ s} \\ + \quad \quad 3 \text{ m } 37 \text{ s} \\ \hline 26 \text{ h } 30 \text{ m } 31 \text{ s} \\ - 24 \text{ h} \quad \quad \quad \text{(mert az órákat 24 h-ig számítjuk)} \\ \hline 2 \text{ h } 30 \text{ m } 31 \text{ s} \end{array}$$

Ez a végeredmény: az M.C. rektaszcenziója, a keresett helyre és időpontra vonatkoztatva, csillagidőben kifejezve. Az így nyert adatból megfelelő csillagászati számításokkal megállapíthatnók az M.C. ekliptikai fokszámát, majd az Asc.-t és a többi házcsúcsot is. De a kész háztáblázatok feleslegessé teszik

a hosszadalmas számításokat. Nézzük meg a könyv végén közzölt háztáblázatot és keressük ki belőle a születési szélességi fokának megfelelő sorozatot. A háztáblázatok csak egész fokokra vannak kiszámítva, ezért Budapest esetében, minthogy annak ész. szélessége a 47° és 48° közt van („ $47^\circ 29' 36''$ ”; kereken $47^\circ 30'$), nem találunk kész adatokat, vagyis a 47° -ra és a 48° -ra vonatkozó házcsúcs-adatok középértékét kellene vennünk.

A házcsúcsok azonban csak fokokra vannak kiszámítva a táblázatban, a percek elhanyagolásával vagy kikerekítésével. Csak az 1. ház csúcsa (Asc.) van percekre is kiszámítva. Ezért voltaképen elég, ha majd csak az 1. házra vonatkozó két adat középértékét vesszük, a többi házadatból pedig akár a 47° -ra, akár a 48° -ra vonatkozókat. A születési, úgynevezett „alap“- (radix-) horoszkóp kiszámításában nem érdemes hajszálnyi pontosságra törekedni, hiszen még a születési idő sem feltétlenül bizonyos; amellet a táblázatok is kikerekített adatokkal készülnek. Az eltérések azonban olyan csekélyek, hogy nem jelentenek számottevő hibát.

A háztáblázatok baloldali első adata a csillagidőt mutatja, ami — tudjuk — az ARMC-t fejezi ki. Keressük ki a mi ARMC-adatunkhoz legközelebb álló csillagidőt. Ez: 2 h 30 m 21 s. Közte és a mi adatunk közt olyan csekély az eltérés, hogy elfogadhatjuk. (Majd később mutatunk példát arra is, hogyan járunk el, ha az eltérés lényegesebb.)

Az így megtalált csillagidő-adattal a táblázaton egy sorban látjuk a házak csúcspontjainak fokadatait. A táblázat csak a 10., 11., 12., 1., 2., 3. házakat tünteti fel, mert az ezekkel pontosan szemközt, 180° -ra fekvő 4., 5., 6., 7., 8., 9. házak fokszáma azokkal egyezik, csupán az ellenkező, szembenlévő állatövi jegyekbe jutnak, s ezek jelét kapják.

A 2 h 30 m 21 s-nek megfelelő házadatok közt a 47° -os és a 48° -os táblázatban csekély a különbség, sőt több házcsúcs egyezik is. Elég, ha csak az 1. ház két adatának középértékét vesszük: $47^\circ = 21^\circ 13' \Omega$, $48^\circ = 21^\circ 39' \Omega$, középérték: $21^\circ 26' \Omega$ az Asc.

A táblázat sorrendjében így következnek a házcsúcsok, kiegészítve a szembenfekvő házcsúcsok adataival is:

10. = $10^{\circ} \text{ } \text{8}$	4. = $10^{\circ} \text{ } \text{m}$
11. = $17^{\circ} \text{ } \text{II}$	5. = $17^{\circ} \text{ } \text{7}$
12. = $22^{\circ} \text{ } \text{6}$	6. = $22^{\circ} \text{ } \text{8}$
1. = $21^{\circ} 26' \text{ } \text{Q}$	7. = $21^{\circ} 26' \text{ } \approx$
2. = $11^{\circ} \text{ } \text{mp}$	8. = $11^{\circ} \text{ } \text{K}$
3. = $7^{\circ} \text{ } \text{E}$	9. = $7^{\circ} \text{ } \text{Y}$

Megkaptuk horoszkópunk házcsúcsait, ezeket bejegyezhetjük a vázlatunkba (17. ábra). ..

(Közbevetőleg megjegyezzük, hogy a háztáblázatok függőleges rovataiban felül a házak számai alatt fel vannak tüntetve az állatövi jegyek, amelyek az alattuk sorakozó fok-adatokra vonatkoznak. De vigyáznunk kell, mert amikor a fok-adatok a függőleges oszlopokban újabb jegybe lépnek át, az illető jegy jele a fok-adat mellett mutatja, hogy onnan kezdve a legközelebbi jelzésig ez az állatövi jegy szerepel a lefelé következő adatokkal kapcsolatban.)

Tudjuk, hogy Asc. a vázlat baloldalára, az M.C. pedig felülre kerül, ellenpontjaik persze velük szemközt lesznek. A házcsúcsok mellé az illető jegybe írjuk oda a fokszámukat is. A középső kör tulajdonképpen a Földet ábrázolja, a házhatárok vonalait odáig húzzuk meg, aztán írjuk be a házak sorszámait. A sarkalatos házakat római számokkal, a többi arab számokkal szokás jelölni, s a sarkalatos pontokat összekötő tengelyeket vastagabbra húzzuk, hogy szembeszökőbbek legyenek. Így megkaptuk a horoszkóp alaphálózatát, s áttérhetünk a planéta-helyzetek meghatározására.

8. A planétahelyzetek meghatározása.

Az efemerida Greenwichre lévén kiszámítva, először is meg kell állapítanunk, hogy a születés helyi idejekor mennyi az idő Greenwichben. Ez így történik:

Ha a születési hely Greenwich-től *keletre* van, akkor a kel. hosszúságának megfelelő időt *levonjuk* a születés helyi idejéből; ha attól *nyugatra* van, akkor a születési hely nyug. hosszúságának megfelelő időt *hozzáadjuk* a születés helyi idejéhez.

Példánkban

22 h 1 m a születés helyi ideje,
 — 1 h 16 m a kel. hosszúságnak megfelelő idő,
 —————
 20 h 45 m

Ez felel meg a születés helyi idejének Greenwichben, vagyis ennyi idő telt el a születésig a greenwhichi dél óta. Meg kell állapítanunk, mekkora utat tettek meg a planéták ez alatt az idő alatt az előző greenwhichi délidőben elfoglalt helyzetüktől számítva.

A számítást táblázat segítségével könnyen elvégezhetjük, de hogy megértsük, miről van szó, megmagyarázzuk a számítás alapelvét. Az efemeridában minden planétáról kiszámítjuk, mekkora utat tett meg a születést megelőző déltől a következő délig, vagyis 24 h alatt. Akkor ezzel az adattal és az előző déltől eltelt idő (a születés greenwhichi ideje) adatával elsőfokú egyenletet állítunk fel, hogy megtudjuk, mekkora utat tett meg a planéta a jelzett idő alatt:

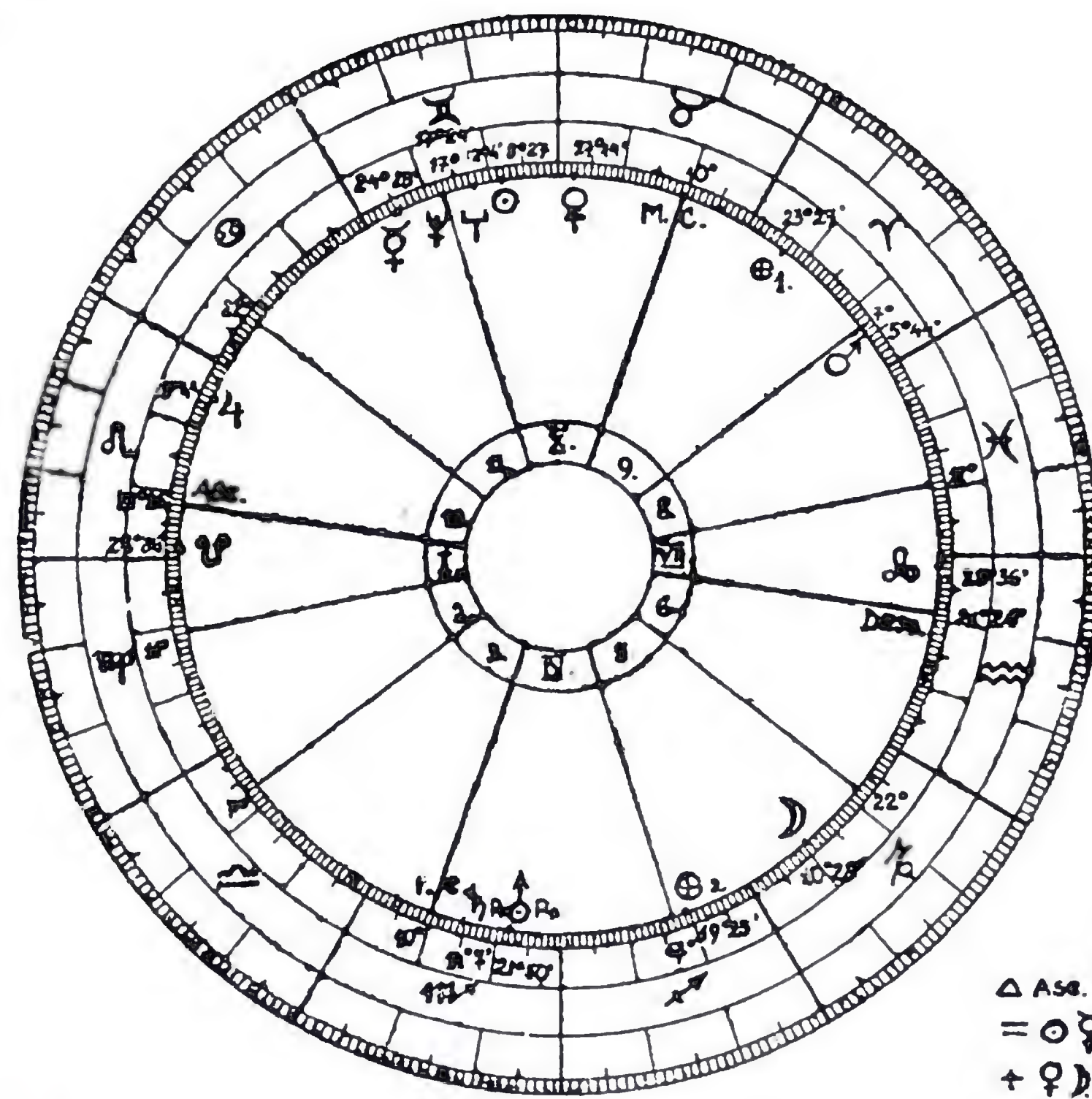
$X : \text{adott idő} = \text{Planéta útja 24 h alatt} : 24 \text{ h.}$

(X, azaz a planéta keresett útja úgy aránylik az adott időhöz, valamint a planétának 24 h alatt megtett útja aránylik a 24 h-hoz.) Az ismeretes szabály szerint $X =$ az egyenlet ismert beltagjainak szorzata, ezt osztva az egyenlet ismert kültagjával.

A szorzás és osztás, minthogy fokokról és ívpercekről, órákról és percekről van szó, meglehetősen hosszadalmas. Ezért az ú. n. logaritmusokhoz fordulunk. A logaritmusok segítségével a szorzás összeadássá, az osztás kivonássá egyszerűsödik. A planétaállások kiszámítására a *diurnális (napi) logaritmusok* szolgálnak, s ezek úgy vannak kiszámítva, hogy a 24 h-nak megfelelő logaritmus 0-val egyenlő, ami annyit jelent, hogy a fentebbi egyenlet megoldásában csak a két beltagnak megfelelő logaritmusok összeadására van szükség, hogy a keresett adatot megkapjuk. Ajánlatos alaposan megismerkedni a d. logaritmus-táblázat használatával, egyrészt, mert a planétaállások kiszámítását megkönnyíti és meggyorsítja, másrészt mert az asztrológia haladottabb fokán sok más számításban is hasznát vehetjük. A d. logaritmusok táblázata is a könyvünk végén található.

A d. logaritmus-táblán a felső vízszintes rovat számai (0-tól 23-ig) egyaránt jelentenek fokokat és órákat, a baloldali első függőleges rovat számai (0-tól 59-ig) úgy az ívperceket, mint az időperceket fejezik ki. A logaritmusok oszlopaiban az áttekinthetőség kedvéért nincsenek mindig kiírva az összes számjegyek, csak ott, ahol a számsorban változás áll be. A logaritmusok egész számokat és tizedes törtszámokat tüntetnek fel,

UDALKODÓ : ① (♀)
HYLEO : ①
ANARETA : ♀

△ Ase 4♂	4
= 0 ♀ 4 ♀	6
+ ♀ 1)	3
▽ 7 ♂	2
△ 0)	3
□ 4 Ase 7 ♂	6
○ 0 4 ♀	6

[illegible]

17. ábra.

Kiszámított és felvázolt horoszkóp, a szükséges adatok feltöltésével.

például az első d. log.-szám, amely 0 h vagy 0° és 0 m vagy $0'$ -nek felel meg, $3,7584$ (három egész, 7584 tizedes). A számok a függőleges rovatokban felülről lefelé csökkennek. s ahol hiányos számjegyek vannak feltüntetve, azokhoz mindig hozzá kell olvasni a legközelebbi fölöttük álló teljes számadat hiányzó jegyeit. Pl. $1^\circ 24'$ (vagy 1 h 24 m) d. logaritmusát keresve a megfelelő rovatban 41-et találunk, de ezt kiegészítve a fölötté álló legközelebbi teljes számadat hiányzó jegyeivel, tudnunk kell, hogy 1,2041 a keresett szám. A 3-as függőleges rovattól kezdve már csak négy jegyből álló számok következnek, mert mind törtszám, a 0 egészet hozzá kell gondolnunk. Néhány példa kiszámításával a tanuló megismerkedhetik a d. logaritmus-tábla használatával, az egész igen könnyű és egyszerű.

A planétaállások kiszámításához tehát a d. logaritmusokkal csak két adat szükséges: *a születés helyi idejének megfelelő greenwichi idő*, amelyet a fentebbi módon kapunk meg, aztán *a szóbanforgó planétának 24 h alatt megtett útja*, fokokban és percekben. A két adat d. logaritmusait összeadva *a planétának a jelzett idő alatt megtett útját* kapjuk meg, d. logaritmusban, ez utóbbi a táblázaton visszakereshető fokokra és percekre.

Példánkban a születési időnek megfelelő greenwhichi idő — röviden a születés greenwhichi ideje — 20 h 45 m. A d. logaritmus-táblán a 20-szal jelzett függőleges rovatban megkeressük azt a számot, amely a 45-tel jelzett vízszintes rovatban áll: 0.0632. Ezt a számot írjuk fel külön, megjelölve, mert *állandó adat* lesz számításainkban, hiszen az összes planétaállásokat ugyanerre az időpontra kell kiszámítanunk.

A planéták helyzetét az efemeridában használt sorrendjünkben is megállapíthatjuk, de helyesebb, ha a horoszkóp alá a szokásos sorrendben jegyezzük fel a planéták adatait: ☉ ☾ ♀ ♀ ♂ ♄ ♅ ♆ ♇ ♈ ♉ ♊ ♋ ♌ ♍ ♎ ♏ ♐ ♑ ♒ ♓. Utánuk a Hold csomópontjait is megállapítjuk és bejegyezzük. Egyelőre csak a hosszúsági adatokat vesszük figyelembe, a többi adatot, pl. a deklinációkat nem. Az utóbbiakra csak az asztrológia haladottabb fokán lehet szükség, mi legfőljebb majd csak az úgynevezett *parallel* szögállás végeit fogjuk a deklinációkat is figyelembe venni.

Az alábbi számítások alapjául szolgáló efemerida-táblázatot a 84. és 85. oldalon találjuk.

Az efemerida — két oldalon, amelyek azonban egybetar-

toznak — két táblázatot tüntet fel. A felső, nagyobbik táblázat függőleges rovatai a planéták hosszúsági fokait tartalmazzák (Länge), de a ☉ esetében a deklinációt, a ☾ esetében pedig a szélességet (*Breite*) és a deklinációt is, a hónap minden napjának greenwichi délidejére kiszámítva; azt már tudjuk, hogy a baloldali első függőleges rovat a hónap napjait jelzi, a következő függőleges rovat pedig a déli csillagidőket mutatja. A hónap napjait jelző rovat mindkét hasámban megvan. Az alsó, kisebb táblázatban a többi planéta szélességi és deklinációs adatai szerepelnek, *háromnaponként*, mint azt a baloldali első rovat dátumai mutatják. Az alsó táblázat jobbszélső függőleges rovata fölött a ♄ jelzés áll, itt a *felszálló holdcsomópont* állásait találjuk meg, ugyancsak *háromnaponként*, persze hosszúsági adatukkal. A hosszúsági adatok az állatövi jegyek jeleivel vannak ellátva.

Hozzálatunk a planétahelyzetek megállapításához.

A ☉ helyzete.

Hogy a ☉ 24 h alatt megtett útját megkapjuk, a születést megelőző délből elfoglalt helyzetét kivonjuk a rákövetkező déli helyzetéből:

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 29. } 8^{\circ} 33' 11'' \text{ II} \\ - \text{Máj. 28. } 7^{\circ} 35' 41'' \text{ II} \\ \hline 0^{\circ} 58' 30'' \end{array} \text{ a } \odot \text{ útja 24 h alatt.}$$

A d. logaritmus-tábla csak fokokra és percekre van kiszámítva, de a születési horoszkóphoz elég a kikerekített adat: $0^{\circ} 59'$. Az ismertetett módon kikeressük ennek a d. logaritmusát és hozzáadjuk a születés greenwichi idejének föntebb már kijegyzett d. logaritmusát:

$$\begin{array}{r} 0^{\circ} 59' = \text{d. log. } 1.3875 \\ + \text{d. log. } 0.0632 \\ \hline \text{d. log. } 1.4507 \end{array}$$

Most a fenti eljárást megfordítva, megkeressük az így nyert d. log.-nak megfelelő fok- és perc-adatot. Ha a táblázatban nem találjuk pontosan ugyanazt a számot, a legközelebbit vesszük. 1.4507-et csaknem pontosan megközelíti 1.4508, ez a ♀-jelzésű függőleges és az 51-es vízszintes rovatban van, vagyis

az eredmény $0^{\circ} 51'$: ennyi a ☉ útja az adott idő alatt. Ezt hozzáadjuk az előző déli helyzetéhez:

$$\begin{array}{r} 7^{\circ} 35' 41'' \text{ II} \\ + 0^{\circ} 51' \\ \hline 8^{\circ} 26' 41'' \text{ II, kereken } 8^{\circ} 27' \text{ II} \end{array}$$

Ez a ☉ helyzete a születés idejében. A ☉-ot berajzoljuk a képletbe, melléjegyezzük a fokszámát, s az adatot leírjuk a horoszkóp alá is, feltüntetve a ☉ helyzetét fok és perc szerint, az állatövi jegyet és a házat, amelyikbe jut: ☉ $8^{\circ} 27' \text{ II, X}$.

A többi planétával ugyanígy járunk el. Ismételten tanácsoljuk, hogy a tanuló valóban végezze el az összes közölt számításokat, akkor egy-kettőre elsajátíthatja az egészet!

A ☾ helyzete.

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 29. } 12^{\circ} 20' \text{ ♄} \\ - \text{Máj. 28. } 28^{\circ} 37' \text{ ♄} \end{array}$$

Vigyázzunk! A ☾ közben más jegybe lépett át! A következő jegy fokadatához hozzáadunk 30° -ot (az előző jegy hosszát) s így végezzük el a kivonást:

$$\begin{array}{r} 42^{\circ} 20' \\ - 28^{\circ} 37' \\ \hline \text{A } \odot \text{ útja 24 h alatt } = 13^{\circ} 43' = \text{d. log. } 0.2430 \\ + \text{d. log. } 0.0632 \end{array}$$

$$\text{A } \odot \text{ útja 24 h alatt } = 13^{\circ} 43' = \text{d. log. } 0.2430$$

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 28. } 28^{\circ} 37' \text{ ♄} \\ + 11^{\circ} 51' \\ 40^{\circ} 28' \\ - 30^{\circ} \text{ (egy jegy hossza)} \\ \hline 10^{\circ} 28' \text{ ♄} \end{array}$$

a ☾ helyzete a születés idejében.

A ♀ helyzete.

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 29. } 24^{\circ} 29' \text{ ♄} \\ \text{Máj. 28. } 24^{\circ} 29' \text{ ♄} \\ \hline 0^{\circ} 0' \end{array}$$

Az efemeridából látjuk, hogy a ♀ május 30-án már hátráló mozgásban van, s a planéták a hátráló mozgás kezdete előtt és befejezte után egyideig mozdulatlanoknak látszanak. Eszerint a ♀ helyzete ugyanaz marad, mint az előző délből volt:

$24^{\circ} 29' \text{ ♄}$ a ♀ helyzete a születés idejében.

A ♀ helyzete:

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 29. } 27^{\circ} 24' 8'' \\ - \text{Máj. 28. } 26^{\circ} 10' 8'' \\ \hline \end{array}$$

$$\text{A ♀ útja 24 h alatt} = 1^{\circ} 14' = \text{d. log. } 1.2891 \\ + \text{d. log. } 0.0632$$

$$\text{A ♀ útja az adott idő alatt} = \text{d. log. } 1.3523 = 1^{\circ} 4'$$

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 28. } 26^{\circ} 10' 8'' \\ + 1^{\circ} 4' \\ \hline 27^{\circ} 14' 8'' \text{ a ♀ helyzete a születés idejében.} \end{array}$$

A ♂ helyzete.

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 29. } 5^{\circ} 50' 7'' \\ - \text{Máj. 28. } 5^{\circ} 7' 7'' \\ \hline \end{array}$$

$$\text{A ♂ útja 24 h alatt} = 0^{\circ} 43' = \text{d. log. } 1.5249 \\ + \text{d. log. } 0.0632$$

$$\text{A ♂ útja az adott idő alatt} = \text{d. log. } 1.5881 = 0^{\circ} 37'$$

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 28. } 5^{\circ} 7' 7'' \\ + 0^{\circ} 37' 7'' \\ \hline 5^{\circ} 44' 7'' \text{ a ♂ helyzete a születés idejében.} \end{array}$$

A ♃ helyzete.

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 29. } 5^{\circ} 6' 0'' \\ - \text{Máj. 28. } 4^{\circ} 55' 0'' \\ \hline \end{array}$$

$$\text{A ♃ útja 24 h alatt} = 0^{\circ} 11' = \text{d. log. } 2.1170 \\ + \text{d. log. } 0.0632$$

$$\text{A ♃ útja az adott idő alatt} = \text{d. log. } 2.1802 = 0^{\circ} 9'$$

$$\begin{array}{r} \text{Máj. 28. } 4^{\circ} 55' 0'' \\ + 0^{\circ} 9' 0'' \\ \hline 5^{\circ} 4' 0'' \text{ a ♃ helyzete a születés idejében.} \end{array}$$

A ♄ helyzete:

A lassan haladó planéták (♃, ♄, ♅, ♆, ♇) esetében többnyire nem is szükséges kiszámítani az adott időben megtett utat, mert 24 h alatt is olyan rövid utat tettek meg, hogy hozzávetőlegesen megállapíthatjuk, mi a helyzetük a keresett időpontban.

Az efemeridából látjuk, hogy a ♄ hátráló mozgásban van (retrográd); 28-án déltől 29-ike délig csak 4' utat tett meg, még pedig hátrálva; nyugodtan a 29-iki déli helyzetét vehetjük:

14° 7' m a ♄ helyzete a születés idejében.

A hátráló planéták mellé ne felejtsük el odajegyezni a ♄ jelet!

Az ♅ helyzete:

24 h alatt csak 2' utat tett meg, tehát a máj. 29-iki déli állását vesszük, mert a születés ideje ehhez van közelebb:

21° 50' m az ♅ helyzete a születés idejében.

Az ♅ is hátráló mozgásban van!

A ♆ helyzete:

Csekély haladása miatt a május 29-iki déli helyzetet vesszük:

17° 24' II a ♆ helyzete a születés idejében.

A ♇ helyzete:

A ♇ (Plutó) helyzeteit az efemeridák általában még nem tartalmazzák, kivéve a legújabb kiadású, egy-egy évre szóló efemeridákat. Külön Plutó-efemeridák jelentek meg, az alábbi adat a Koppenstädter-Verlag (Elville am Rhein) kiadványából — „Pluto Ephemeride für die Jahre 1840—1940“ — való:

12° 4' II a ♇ helyzete a születés idejében.

A ♈ és ♉ helyzete:

Mondottuk, hogy a felszálló holdcsomópont (♊ „Sárkányfej“) helyzeteit az efemerida alsó táblázatában a jobbszélső rovat tünteti fel, háromnaponként. A ♊ naponta 3' utat tesz meg, még pedig hátrafelé az ekliptikán, az állatövi jegyek sorrendjével ellentétes irányban; látjuk a táblázatban, hogy fok-adatai csökkennek. Ha a keresett dátum éppen nincs feltüntetve, a legközelebbi adat alapján megállapítjuk a ♊ helyzetét.

Máj. 28. 28° 39' ≈

$$- \quad 3'$$

28° 36' ≈ a ♊ helyzete a születés idejében.

A ♋ („Sárkányfark“) vele éppen szemközt, tőle 180°-ra van az ekliptikán, fokszáma tehát ugyanaz lesz, de a szembenlévő állatövi jegybe jut:

26° 36' Ω a ♋ helyzete a születés idejében.

Ezzel egyelőre kiszámítottuk és feljegyeztük a születési horoszkóp alapelemeit. (17. ábra.) A deklinációkról majd később lesz szó.

9. A fényszögek meghatározása.

A fényszögek (aspektusok) nagyon fontos szerepet játszanak a horoszkóp kifejtésében, tőlük függ, hogy az egymással fényszögben álló planéták előnyös vagy hátrányos módon vegyítik-e sugárzásaikat és jó vagy rossz hatásokat váltanak-e ki. Minderről a horoszkóp kifejtését ismertető részben lesz szó, itt egyelőre csak a fényszögek megállapításának mikéntjével kell megismerkednünk.

Az Alapismeretekben már láttuk, mit értünk fényszög alatt és a fontosabb fényszögekkel, valamint jelzéseikkel is megismerkedtünk. Ezek:

♌ <i>együttállás</i> (konjunkció), ívhossz:	0°
♌ <i>fél-hatodfény</i> (semisextil) ívhossz:	30°
♌ <i>fél-negyedfény</i> (semiquadrat) ívhossz:	45°
* <i>hatodfény</i> (sextil) ívhossz:	60°
□ <i>negyedfény</i> (quadrat) ívhossz:	90°
△ <i>harmadfény</i> (trigon) ívhossz:	120°
◻ <i>másfél-negyedfény</i> (sesquiquadrat)	135°
⋈ <i>ötjegy-fény</i> (quincumx) ívhossz:	150°
♌ <i>szembenállás</i> (oppozíció) ívhossz:	180°
∥ <i>párhuzamos fényszög</i> (parallel): a deklinációk egyezése.	

Ezek közül erőhatású fényszögek: ♌ * □ △ ♌, félerejű fényszögek: ♌ ∠ ◻ ⋈.

A párhuzamos fényszög magában véve erőtlen, de ha az egymással egyébként fényszögben lévő planéták azonfelül még párhuzamos fényszögben is állnak, akkor ez erősen fokozza a fényszögkapcsolat hatását. Különösen áll ez az együttállásra nézve.

A fényszögek megállapításában a föntebbi sorrend szerint végigmegyünk a planétákon és mindegyikről meghatározzuk, fényszögben áll-e a sorban utána következő planétákkal, s ha igen, milyenben. A sorrendet azért jó betartani, mert így módszeresen haladunk végig az összes kapcsolat-lehetőségeken és nem felejtethetünk ki egyet sem. A fényszögek megállapításakor emlékeznünk kell arra, hogy minden planéta két irányban alkot-hat fényszögállást: előre, a jegyek sorrendjében, és hátrafelé, a jegyek sorrendjével ellentétes irányban.

Ha planéták fényszögállásba jutnak is egymással, az csak ritka esetben pontos. Pl. a példahoroszkópunkban a ☉ hatod-

fényben áll a ♌-sal, de ez a fényszög csak akkor lenne pontos, ha mindkét planéta a maga jegyének 8° 27'-ben, vagy 5° 44'-ben állana, mert akkor kerekén 60°-ot adna ki a két planéta távolsága egymástól. Azonban a ☉ 8° 27' II-ben, a ♌ 5° 44' ♎-ban áll, a távolság köztük eszerint 60°-nál több: 62° 23'. Mégis azt mondjuk, hogy hatodfényben vannak egymással. Ugyanis a planétáknak bizonyos *hatókört* (orbis) tulajdonítanak, s ha két planéta távolsága egymástól a kölcsönös hatókörök határain belül esik, akkor a fényszög fennáll. A hatókörök nagyságáról eltérnek a vélemények, de ha a könyv végén lévő táblázathoz („A planéták helyzeti értékei és a fényszögek hatóköréi”) igazodunk, akkor a bizonyosság határai közt maradhatunk. A hatókörök e táblázat szerint nem egyformák, hanem az egyes planétáknak kisebb-nagyobb hatókörük van, s azok a nagyobb, erősebb fényszögek esetében tágulnak, a kisebb, gyengébb fényszögek esetében szűkülnek. Ha tehát két planéta egymásközt fényszögét akarjuk megállapítani, a táblázaton meg kell néznünk a szóbanforgó fényszög rovatát és az ebben feltüntetett hatóköröket kell figyelembe vennünk az illető planétákkal kapcsolatban. Fenti példánkban *hatodfényről* lévén szó, a táblázat szerint ebben a fényszögben a ☉ hatókörét 5° 40'-nek, a ♌ hatókörét 2° 30'-nek vehetjük. A közös hatókör a kettőnek összege lesz, osztva kettővel: 5° 40' + 2° 30' = 8° 10' : 2 = 4° 5'. A ☉ és ♌ távolsága egymástól, mint föntebb láttuk, 2° 23'-cel több, mint 60°, tehát a közös hatókör határán belül marad. Ha távolságuk nem több, hanem kevesebb volna 60°-nál, de az eltérés a közös hatókör határán belül maradna, a hatodfény-szögállás akkor is fennállna köztük. Ezek az elvek az összes fényszögállásokra nézve érvényesek, de persze minden egyes esetben figyelembe kell venni a fényszögben szereplő planéták hatóköréit az illető fényszöggel kapcsolatban.

Aszerint, hogy egy-egy fényszögkapcsolat mennyiben közelíti meg a teljes fényszög fok-hosszát, más és más megítélés alá esik. A pontos fényszöget *teljes*-nek (partilis) nevezzük; ha a két planéta közül a gyorsabban haladónak tovamozgása folytán a fényszög teljessé válik, akkor ezt *közeledő* vagy *teljesedő* (applikációs) fényszögnek mondjuk, ha azonban a gyorsabban haladó planéta tovamozgása folytán a fényszög a pontostól eltávolodik, akkor ezt *távolodó* vagy *szétváló* (szeparációs) fényszögnek nevezzük.

Mindez könnyen érhetővé válik, ha példahoroszkópunkban megfigyeljük. A ☉ és a ♂ hatodfény kapcsolata pl. *távolodó* (szétváló, szeparációs), mert a gyorsabban haladó ☉ további útja folytán a fényszög fokhossza, növekedve, még inkább eltávolodik a pontos 60°-tól.

A fényszögek meghatározásához tehát ismernünk kell a planéták átlagos sebességét:

A ☾ napi átlagos haladása	13° 58'
A ♀ napi átlagos haladása	1° 19'
A ♀ napi átlagos haladása	1° 15'
A ☉ napi átlagos haladása	59' 8"
A ♂ napi átlagos haladása	38'
A ♃ napi átlagos haladása	4' 59"
A ♄ napi átlagos haladása	3' 49"
Az ♅ napi átlagos haladása	3'
A ♄ napi átlagos haladása	1' 40"
A ♄ napi átlagos haladása	11"

A fényszögek meghatározásában legcélszerűbb következőképpen eljárni: a szokott sorrendben végighaladva a planétákon, *jegyenként* figyeljük, hová jut a planéták keresett fényszöge. Tudjuk, hogy egy jegy hossza 30°, tehát magától értetődik, hogy valamely planéta félhatodfénye (30°) az általa elfoglalt jegytől számítva a két szomszédos jegybe esik, a hatodfény (60°) két jeggyel odébb, mindkét irányban, a negyedfény (90°) három jeggyel odébb, a harmadfény (120°) négy jeggyel odébb, a szembenállás (180°) pedig hat jeggyel odébb, vagyis pontosan a szembenlévő jegybe jut, természetesen a planéta fokhelyzetével azonos fokba. Ha így végigmegyünk ezeken a látens fényszög-pontokon, azonnal láthatjuk, áll-e más planéta a közelükben: ha igen, megállapítjuk, hány fokkal és perccel áll az illető fényszög-pont előtt vagy után: ha ez a távolság a két planéta közös hatókörén belül marad, akkor a két planéta közt fennáll az illető fényszög, s ezután már csak azt kell megállapítanunk a fenti módon, hogy a fényszögállás teljes, közeledő vagy távolodó-e. Ugyanígy járunk el a másodrendű fényszögekkel is, figyelembe véve ezek fok-hosszúságát. Pl. a félnegyedfény (45°) pontját úgy találjuk meg, hogy az illető planétával szomszédos két jegyben megkeressük a 30°-os távolságot, s ettől még 15—15 fokot mérünk vagy számítunk tovább mindkét irányba. A gya-

korlat a legjobb mester, ha a tanuló néhány próbahoroszkópon elvégzi a fényszögek kikeresését, hamarosan rájön a dolog nyitjára, s meglehet, hogy a maga természetének leginkább megfelelő módszert talál. Ugyanazt az eredményt többféleképpen el lehet érni és a gyakorlatban mindenkinek kialakulnak a maga megszokott eljárásai. Ha szabályos, fokokra beosztott horoszkópképlettel dolgozunk, akkor körzővel is lemérhetjük a fényszögeket, mindegyik planéta pontjától előre és hátra.

Vegyük sorra a példahoroszkópunkban mutatkozó fényszögkapcsolatokat:

A ☉ ötjegy-fényben (150°) áll a ☾-dal, mert fokhelyzeteik közt csak 2° a különbség s ez a ☉ és ☾ közös hatókörén belül marad. Látjuk azt is, hogy a fényszögállás *távolodó* (szeparációs), mert a gyorsabban haladó ☾ mozgása folytán a teljes szögállástól eltávolodik.

A ☉ együttáll (konjunkcióban van) a ♀-szal, mert az erre a fényszögre vonatkozó közös hatókör nagyobb, mint a ☉ távolsága a ♀-tól; az együttállás *közeledő* (applikációs), mert a gyorsabban haladó ♀ mozgása folytán szorosabbá válik az együttállás.

Főntebb már a példa kapcsán meghatároztuk, hogy a ☉ hatodfényben áll a ♂-szal, s a fényszög *távolodó*.

A ☉ hatodfényben áll a ♃-rel, a fényszög *távolodó*.

A ☉ együttáll a ♄-nal és a ♄-val, mert a közös hatókör nagyobb, mint a ☉ távolsága a két planétától; a fényszög *közeledő*.

Így megyünk végig a planétákon, megállapítva mindegyikről, hogy *a sorban utána következőkkel* fényszögben van-e. A sorban előtte lévőkkal való fényszögeit már az előtte lévő planétákat vizsgálva megtaláljuk. A fényszögeket a horoszkópvázlat alatt feltüntetjük, mindegyiket kétszer, a fényszögben szereplő mindkét planéta mellett, mint a 17. ábrán láthatjuk. Így könnyen áttekinthetjük, hogy melyik planéta milyen fényszögben áll a többivel.

A horoszkóp két fontos sarkalatos pontjáról, az Asc.-ről és az M.C.-ről is megállapítjuk, nem állnak-e fényszög-kapcsolatban a planéták egyikével-másikával. A haladott asztrológus a többi házcsúcsra hulló fényszög-sugárzásokat is figyelembe veszi, de egyelőre elég, ha az említett legfontosabb pontok fény-

szögkapcsolatára vagyunk tekintettel. Az Asc.-nek és az M. C.-nek némely asztrológus kisebb-nagyobb hatókört tulajdonít, mások azt tartják, hogy nem lehet hatókörük, hiszen nem sugárzó erőközpontok, mint a planéták; legbiztosabb, ha a sarkalatos pontoknál vagy házcsúcsoknál *egyedül a rajuk fényszög-sugárzást vető planéták hatóköreit* vesszük figyelembe, aszerint, hogy melyik fényszögről van szó. Példahoroszkópunkban az \odot negyedfényt vet az Asc.-re, az M. C. harmadfénnyt kap a \odot -tól és a ♄ szembenáll vele.

A \odot fényszögkapcsolatait is úgy állapítjuk meg, mint ahogy az Asc. és az M. C. esetében tettük. Példánkban a \odot negyedfényt kap a ♋ -tól. A ♋ a legtöbb asztrológus szerint egyáltalán nem szerepelhet fényszög-kapcsolatokban,

A főntebb említett \parallel (párhuzamos, parallel) fényszöget is megállapítjuk.

\parallel fényszögkapcsolatba akkor kerül két planéta, ha *deklinációjuk* egyezik. Megállapításához az efemerida deklinációs adataira van szükség. Megjegyzendő, hogy itt csak a deklináció fok- és perc-száma döntő, tekintet nélkül arra, hogy a planéták deklinációja északi (N) vagy déli (S). Vegyük a kiszámított horoszkóp-példánkat (l. 17. ábra). Tudjuk, hogy a \parallel hatóköre (orbisa) minden planéta esetében csak 1° ; ennél nagyobb eltérés tehát nem lehet a deklinációk közt.

Az 1896 májusára vonatkozó efemerida-táblázaton (l. 85. old.) kikeressük a deklinációs adatokat. A diurnális logaritmusok segítségével pontosan megállapíthatnók a születés idejében mutatkozó deklinációkat, de nem szükséges ennyire pontosan számítanunk. Hozzávetőlegesen is megállapíthatjuk, hogy ha egy, illetve három nap alatt ennyit meg ennyit haladt a deklináció, akkor a születés idejében mi lehet a deklináció megközelítően pontos foka. Pl. a \odot esetében május 28-án délben $21^\circ 37' \text{ N}$, 29-én $21^\circ 45' \text{ N}$ volt a deklináció, vagyis 24 h alatt $8'$ a különbség. A születés greenwhichi ideje 22 h 45 m volt, a greenwhichi déltől 1 h 15 m hiányzik; az efemeridában feltüntetett greenwhichi déli deklinációból eszerint $\frac{1}{3}$ -et kellene levonnunk, — bizvást vehetjük a déli deklinációs adatot: \odot dekl. $21^\circ 45' \text{ N}$. A \odot deklinációja 24 h alatt $1^\circ 18'$ -et haladt, a születési időben tehát kb. $3'$ cel volt kevesebb, mint a május 29-i efemerida-adat. (Kevesebb, mert a \odot deklinációjának fokszáma ép-

pen csökkenőben volt; erre mindig ügyelnünk kell a deklinációk megállapításában!) Eszerint a \odot dekl. $26^\circ 25' \text{ S}$. A többi planéta deklinációit az efemerida alsó táblázata tünteti fel, még pedig háromnaponként. Ezt figyelembe kell vennünk! A ♋ deklinációjában május 28. és 29. közt $47'$ a különbség, egy napra ebből $47 : 3 = 15.6'$ jut, a születési időben tehát a ♋ dekl. kb. $23^\circ 23' \text{ N}$ volt. Ugyanígy megállapítjuk a többi planéta deklinációját is; csak egy kis gondolkodás és figyelem kell hozzá, jó, ha az olvasó megszokja, hogy maga jöjjön rá az ilyen egyszerű számítások nyitjára. A ♋ dekl. kb. $18^\circ 45' \text{ N}$; a ♌ dekl. $0^\circ 45' \text{ S}$; a ♍ dekl. $19^\circ 41' \text{ N}$; a ♎ dekl. $13^\circ 41' \text{ N}$; az ♏ dekl. $17^\circ 58' \text{ S}$; a ♐ dekl. $21^\circ 29' \text{ N}$; a ♑ dekl. (ez nem a közölt efemeridából való!) $12^\circ 6' \text{ N}$. Ezeket az adatokat szintén bejegyezzük a vázlat alá (l. 17. ábrát), az illető planéták mellé.

Azért vettük a deklinációkat csak megközelítően, mert az asztrológusok többsége nem tulajdonít különösebb jelentőséget ennek a fényszögnek és általában *csak akkor veszik figyelembe, ha két planéta egymással együttállásban van*; ha ezen felül még \parallel -ben is vannak egymással, ez fokozza az együttállás hatását. Eszerint csak azoknál a planétáknál érdemes megállapítanunk a deklinációkat, amelyek a horoszkópban együttállásba kerülnek. A mi esetünkben a következő együttállások mutatkoznak: $\odot \text{♋}$, $\odot \text{♌}$, $\text{♋} \text{♍}$, $\text{♌} \text{♎}$, $\text{♍} \text{♏}$. Itt tehát érdemes megállapítanunk a szóbanforgó planétákról, vajjon \parallel fényszöget alkotnak-e egymással. Azt találjuk, hogy egyedül a \odot és a ♋ deklinációi egyeznek, különbségük kevesebb, mint a \parallel hatóköre, az 1° . A \odot és a ♋ tehát az együttálláson kívül még \parallel -ben is állnak egymással, ennek az együttállásnak a jelentősége erősödik. A \parallel jelét bejegyezzük a \odot és a ♋ rovatába, az $\text{♋} \text{♍}$ és az $\text{♌} \text{♏}$ mellé.

Az asztrológia haladottabb fokán szükség lehet a deklinációk egészen pontos megállapítására, de ismételjük, hogy a pontos deklinációkat a diurnális logaritmusokkal éppoly könnyen kiszámíthatjuk, ugyanazzal az eljárással, mint ahogy a hosszúságok kiszámításában tettük.

10. Az állócsillagok a horoszkópban.

Az asztrológia tanítása és a gyakorlati tapasztalat szerint a jelentékenyebb állócsillagok is figyelemreméltó, sőt olykor

rendkívül erős hatást gyakorolnak. Csak azokat az állócsillagokat vesszük figyelembe, amelyek a horoszkóp planétáival, az Asc.-sel, az M. C.-vel és másodsorban a többi házcsúccsal együttállnak. Ebben az együttállásban azonban a planéták hatóköre nem szerepel, hanem általában csak $1^{\circ} 30'$ hatókörrel számítunk. Ha tehát egy állócsillag hosszúsági foka és valamelyik planéta hosszúsági foka közt ennél nem nagyobb az eltérés, akkor az illető állócsillagot vele együttállónak tekintjük és bejegyezzük a horoszkópba. Az állócsillagok szélességi fokát is figyelembe szokták venni, mert minél kevésbé tér el a planéta szélességi fokától, annál erősebb a hatása.

A 7. sz. táblázat a könyv végén feltünteti a fontosabb állócsillagokat, hosszúságuk és szélességük szerint, s azt, hogy milyen természetű hatást tulajdonítanak nekik. Ezt az utóbbit a planétajelek mutatják, pl. a *Mirach* ♀ jellegű, az Aldebaranban a ♂ és a ♄ jellege keveredik, stb.

Tudjuk az Alapismeretekből, hogy az állócsillagok a Föld-tengely lassú elfordulása folytán igen lassan tovahaladni látszanak az égbolton, az állatövi jegyek sorrendjének irányában. Ez a tovahaladás évente kb. $50''$ -et tesz ki, kb. 72 év alatt pedig 1° -ot. Táblázatunk az állócsillagoknak 1927-re kiszámított adatait tünteti fel, eszerint a hosszúsági fokadatokat helyesbíteni kell olyképpen, hogy annyiszor $50''$ -et adunk hozzájuk vagy vonunk le belőlük, ahány évvel 1927. után vagy 1927. előtt történt a születés.

Példahoroszkópunkban a következő állócsillag-együttállásokat találjuk:

Aldebaran (jellege: ♂ ♄) ♂ ☉.

Praesepe (jellege: ♂ ☾) ♂ ♄.

Északi Szamár (jellege: ♂ ☉) ♂ ♄.

A Mérleg Déli Serpenyője (jellege: ♂ ♄) ♂ ♄.

Uruk (jellege: ♂ ♄) ♂ ☿.

β Centauri (jellege: ♀ ♄) ♂ ☿.

Ezeket is bejegyezzük a horoszkópunkba, az illető planéta rovatának végére, s esetleg a képlet megfelelő jegyébe és fokába is.

Az állócsillagok hatásairól is a horoszkóp kifejtését tárgyaló részben fogunk beszélni.

11. Az „érzékeny pontok“.

A középkori asztrológusok igen sok úgynevezett „érzékeny pontot“ vettek figyelembe a horoszkópban, de a modernek nagy többségének az a véleménye, hogy az „érzékeny pontok“ merő spekuláció eredményei és nincsen semmi jelentőségük. Az érzékeny pontok úgy keletkeznek, hogy bizonyos planétapárok egymástól való távolságát az ekliptika körére mérjük az Asc.-től kezdődően egyenes irányban. A planétapárok természetéből következtetnek az illető érzékeny pont jellegére is, így pl. a ♂ és a ♄ távolsága az Asc.-hez adva eredményezné a „Halál“ pontját, a ♄-tól a ♂-ig mért távolság a „Betegség“ pontját. Van aztán „Szerelem és házasság“-pont (♀—♄), „Utazás“-pont (♀—☾), „Okkultizmus“-pont (♄—☿), és még annyi „érzékeny-pont“, ahányszor a planétákat egymással kombinálni lehet.

Van azonban egy ilyen érzékeny pont, amelyet Ptolemaeus óta általában minden asztrológus elfogad és alkalmaz, ez az úgynevezett „Szerencsepont“, vagy „Szerencsekerék“, a ☉ és a ☾ távolsága egymástól. Jele: ⊕. A két „égi szövétnek“, a ☉ és a ☾ mindenesetre olyan kiemelkedő szerepet játszanak a horoszkópban és az emberi életben, hogy egymáshoz való viszonylatuknak tényleg lehet jelentőséget tulajdonítani. A Szerencsepontot úgy kapjuk meg, hogy a ☉ és a ☾ közti távolságot lemérjük a horoszkóp körén az Asc.-től kezdve, de mindkét irányban, vagyis két Szerencsepontunk lesz. Helyzetük a jegyekben és házakban, s a planétákkal való esetleges fényszögeik utalnak arra, hogy az illetőnek milyen vonatkozásban mutatkozhat leginkább a szerencse; helyesebben: milyen erők és adottságok hatnak legelőnyösebben az illető magatartására, hogy ez eredménnyel járhasson.

Példahoroszkópunkban az első ⊕ (Asc. + ☉—☾ távolság) $23^{\circ} 27'$ ♎-ban, a 9. házban; a második ⊕ (Asc. + ☾—☉ távolság) $19^{\circ} 25'$ ♂-ban, az 5. házban lesz. Mindkettőt bejegyezzük. A horoszkóp kifejtésében majd szó lesz róluk.

A párhuzamos fényszögektől eltekintve, minden adatunk együtt van, a horoszkóp kész (17. ábra).

12. A szabályok összefoglalása.

Összegezzük a horoszkóp kiszámítására vonatkozó, már ismertetett műveleteket, hogy vezérfonalul szolgáljanak a további horoszkópok felállításában:

1. Megállapítani, hogy a születési dátum milyen időszámításon és naptáron alapszik. Ortodox naptár szerinti dátumok esetében 1900 előtt 12 napot, 1900 után 13 napot hozzáadni. Nyári időszámítás esetében az időből 1 h-t levonni.

2. Születési idő az egységidő bevezetése előtt = *helyi idő*.

3. Egységidő átszámítása helyi időre:

Születési idő egységidőben

— Egységidő (zóna) különbség Greenwich-től keletre, vagy

+ Egységidő (zóna) különbség Greenwich-től nyugatra

+ Kel. hosszúságnak megfelelő idő, vagy

— Nyug. hosszúságnak megfelelő idő

= *Helyi idő*.

4. A ház-adatok kiszámítása:

Születést megelőző dél greenwichi csillagideje

— Kel. hosszúságnak megf. idő csillagidő-egyenlege, vagy

+ Nyug. hosszúságnak megf. idő csillagidő-egyenlege

+ Születés helyi ideje a megelőző déltől számítva

+ Az ennek megfelelő csillagidő-egyenleg

= *ARMC csillagidőben kifejezve*.

A születési hely szélességének megfelelő háztáblázatban kikeresni az ARMC csillagidejét s az ehhez tartozó házcsúcs-adatokat.

5. A planétahelyzetek kiszámítása:

Születés helyi ideje

— Kel. hosszúságnak megfelelő idő, vagy

+ Nyug. hosszúságnak megfelelő idő

= *A születés greenwichi ideje, azaz a planétahelyzetek kiszámítására szolgáló idő*.

A születés greenw. idejének diurn. logaritmusa

+ A planéta 24 h alatt megtett útjának diurn. logaritmusa

= *A planéta keresett helyzetének diurn. logaritmusa*.

13. Horoszkóp kiszámítása a déli féltekére.

Ha a születés a Föld déli féltekéjén történt, a horoszkóp kiszámításában ugyanúgy járunk el, mint fentebb, azzal a különbséggel, hogy *a végeredményhez hozzáadunk még 12 h-t*. Ez lesz az ARMC csillagideje, s ennek alapján keressük ki a házcsúcsokat a születési hely déli szélességével azonos fokszámú északi szélesség háztáblázatában. A házak fok-adatai megfelelnek, de *a házak sorszámai felcserélődnek*, vagyis a 10.-ből 4., az 1.-ből 7. lesz, stb. és viszont.

IV.

A HOROSZKÓPELEMEK ÉRTELMEZÉSE.

— A planéták, állatövi jegyek és házak jelentéstartalma. —

Kozmikus erőközpontunk, a Nap, és áramközvetítői Naprendszerünk égitestei, árasztják és jelképezik azokat a hatásokat, amelyek az életet Földünkön felépítik, fenntartják, átalakítják és felbontják a létezés végnélküli körforgásában. Egyszerűség kedvéért planétáknak neveztük rendszerünknek ezeket a tagjait, tekintet nélkül arra, hogy a Nap nem bolygó, hanem az egész rendszer központja és uralkodója. A planéták erői és hatásai szolgálnak az egész asztrológiai rendszer alapjául. Az állatövi jegyek, majd ezekkel kapcsolatban a földi tér erőmezői — a horoszkópházak — mind összefüggésben állnak a planéták különleges jellegével és hatásaival.

A planétákat az asztrológiai hagyomány két csoportra osztja: *jó* és *ártalmas* planétákra, köznapi nyelven: *jó* és *rossz* csillagzatokra. Ez azonban csak szólásforma és nem fejezi ki a planéták valóságos szerepét a nagy kozmikus rendben. A mi anyagi, földies nézőpontunkból ítélve, jónak vagy rossznak érezzük az asztrális behatásokat, aszerint, ahogyan mindennapi életünkben a kozmikus erőkre reagálunk. De az egyetemesség szempontjából nézve mindez egészen más jelentést kap. A világ-erőket kormányzó, tökéletes bölcsességgel és mindent átható akarral irányító Istenség kezében a planétasugárzások a hibátlan rend céljait szolgálják, s ebben nincsen szerepe többé a mi homályos értelmünk osztályozásainak, — vagy ahogy a hindu bölcsélet kifejezi: az ellentét-pároknak, — aminő például a „jó” és „rossz”. A kifejlésnek, a bontakozásnak, a szétterjedő életformálásnak a nagy rendben egyenrangú szerep jut azokkal az erőkkel, amelyek törvényszerű határt szabnak a táguló, építő sugárzásoknak és fékező, visszaszorító, zsugorító vagy felbontó munkát végeznek a maguk feladatának megfelelően. Ezek nélkül a fékek és ellenható erők nélkül a létezés tökéletes köre nem állhatna fenn, a körből, a teljességnek mindent magábafoglaló jel-

képéből szédült hiperbola válnék, vagy végleg megszűnnék a rend, az irányítás lehetősége. Az egyéni horoszkópokból is ráismerünk a fékező, gátló erők nagyszerű szerepére, ha egyszer már megtanultuk a csillagok bölcselétét. De amíg az ember a maga testiségének és sajátos, véges érdekszempontjainak szűk köréből nem bír kilépni, addig elkerülhetetlen, hogy a fékező, gátló és felbontó hatásokat kártékonyaknak, „rosszaknak” ne érezze, s ugyanígy, csak azt találja „jó”-nak, ami az ő zárt körén belül elősegíti, támogatja a vágyak beteljesülését. A „jó” és „rossz” kifejezésekkel tehát úgy teszünk, mint a „planéta” szóval: egyszerűség kedvéért megtartjuk, hogy kényelmesebben és közvetlenebbül általánosíthassunk, de közben tudnunk kell, hogy a köznapi kifejezések mögött milyen értelem rejtőzik. Amikor a „jótékony” vagy „ártalmas”, „jó” vagy „rossz” jelzőket használjuk, ne felejtjük el, hogy ezekkel csak a kétféle erőhatás különbözőségére mutatunk rá.

Az úgynevezett kártékony vagy ártalmas planétahatások igazi természetét legszembeszökőbbben az a tény tárja fel, hogy a tapasztalat szerint az olyan horoszkóp, amelyben szinte csak „jó” konstellációk mutatkoznak s ezek mellett alig, vagy csak csekély mértékben szerepel kártékonynak nevezhető hatás, rendszerint jelentéktelen, színtelen átlagemberre vall. Viszont ha kiemelkedő, jelentékeny, nagyhatású emberek horoszkópjait vizsgáljuk, azt találjuk, hogy ezekben a nagyerejű, építő és segítő erőhatások mellett egész sora mutatkozik a túlfeszítő, ellenző, gátló, akadályozó, tehát az úgynevezett „rossz” csillaghatásoknak. Ezek adják a serkentést, a magasfeszültségű hajtóerőt, amely a jótékony elemeket a legnagyobb energiakifejtésre készíti; nyers hasonlattal: a kiváló paripa nem torpan meg az akadályok előtt, hanem ellenkezőleg, minden erejét megfeszítve éppen olyankor éri el legnagyobb teljesítményét, amikor nem síma és könnyű terep fölött kell diadalmaskodnia. A sorstól már eleve kényelmessé és símává egyengetett úton járó ember ellanyhul, elbizakodik, magátólértetődőnek tart minden segítséget az életből, s az eredmény egy talán kellemes és rokonszenves, de gyöngécske, erőtlenség és végeredményben meglehetősen haszontalan ember.

Az emberi sorsok határtalan sokféleségében szintén általános törvény uralkodik. A hindu bölcsélet ezt a törvényt *karmá-*

nak nevezi. A szanszkrit szó maga „tettet“, „cselekvést“ jelent, de a karma fogalmának jelentése tágabb ennél: az akció és reakció egyetemes törvényét fejezi ki, amely szerint minden tett, cselekvés vagy tevékenység — végső értelemben tehát a legcsekélyebb gondolatrezdülés is — a hatások áramlatát indítja meg és ezzel elkerülhetetlenül velejár a visszahatás. A hatás és a visszahatás nagy kör, amely visszatér önmagába: a reakció a tévőre hull vissza, elkerülhetetlenül. A hindu bölcsélet piaszükus kifejezésével: „mindenkinek meg kell ennie a magaültette fa gyümölcsét“, a tettek következményei feltétlenül visszahatnak arra, akiből a hatás köre kiindult. „Bizony, nem szabadultok, amíg utolsó fillérig meg nem fizettetek“ — mondja az Írás, s az ősi bölcsesség is azt tanítja, hogy a léleknek vállalnia kell minden következményt, amelyet önmaga idézett fel. Nincs szabadulás, amíg az akció-reakció számláján tételek állnak terhünkre írva. A hindu felfogás szerint csak egy út vezet ki az életek körforgásából: a lelki megtisztulás, a felszabadulás: a fölemelkedett lélek nem „ültet el több fát“, mert a jót immár a jóért önmagáért, az egyetemes törvény szellemében cselekszi, nem vár érte viszonzást, jutalmat, s ezzel mintegy „megperzseli a tettek csiráját“, nem hajthat ki belőlük többé következmény. A keresztény felfogás is azt tanítja Pál apostollal, hogy a törvény csak addig nehezedik rá az emberre — a lélekre — amíg nem tölti be Krisztus.

Am amíg ez a felemelkedés, ez a felszabadulás vagy üdvösség be nem következik, addig a karma törvénye kérérlhetetlenül kíséri minden léptünket. Földi életünkben nem kaphatunk mást, csak amit kiérdemeltünk. Jó vagy rossz aszerint ér bennünket, ahogyan a Tökéletes Bölcsesség szükségesnek tartja, hogy a magunk építette úton tovább haladhassunk. Segítségeket kapunk, de a büntető ostor is fejünk fölött suhog. Ez azonban nem csupán holmi iskolamesteri fenyíték, hanem egyben ösztönzés, figyelmeztetés és útmutatás. A kártékornak nevezett hatások részben a múltból magunkkal hozott hibák következményei, részben a megtisztulás és felülkerekedés serkentői, sőt gyakran egyenesen eszközei. Az asztrológiai felfogás szerint az ember csak akkor születhet ismét földi életre, amikor a kozmikus hatások összessége pontosan megfelel annak a belső alkatnak, amelyet az egyén a maga előző életeiben, a vizsgatétek során kiala-

kított, megszerzett. Rejlő csirákban hozza magával a multak minden eredményét, summáját. Önmagában hordozza a jót, amelyben majd részesülhet, s a rosszat is, amelynek „fanyar gyümölcsét meg kell ennie“, hogy okuljon és ráeszméljen a Törvényre. Minél erősebbek a „rossz“ hatások egy életben, annál nyilvánvalóbb, hogy komoly vizsgatét áll az ember előtt, feladat, amely elől nem térhet ki, mert ha ebben az életben nem oldja meg, újra és újra vizsgáznia kell, amíg csak „felsőbb osztályba“ nem léphet. Ritka az olyan horoszkóp, amelyben nem volnának segítő, jótékony hatások is: ezek szolgálnak arra, hogy az ember tudatossá tegye őket és támogatásuk révén szembenézhesen a vizsgatétellel. Igaz, hogy vannak sorsok — s ezeket a horoszkóp is jellemzi — amelyek rendkívül súlyos tehertételeket mutatnak fel, s az ilyen esetekben az ember mintha reménytelenül próbálkoznék azzal, hogy a vizsgát megállja: a bűnhődés, a bukás az a fizetség, amelyet most fizetnie kell, mert a tehertétel túl nagy ahhoz, hogy egy életben le lehessen róni, s olyan súllyal nehezedik az emberre, hogy — mint a megrögzött adós — törlesztés helyett újabb, még nagyobb adósságokkal terheli meg számláját. Miért van ez így, erre nem adhatunk feleletet. A Mindenttudó Bölcsesség azonban nem téved: mindennek meg kell történnie, amit a Törvény megkövetel.

Az élőlények milliárdjainak más és más a sorsa, de a törvényszerűség mindegyik életben kifejezésre jut. A horoszkóp ezt a törvényszerűséget fejezi ki; nem a lelket, nem a „tévőt“ magát mutatja, hanem a testi-szellemi burkot, az adottságokat, amelyeket fejlettségi fokának megfelelően kapott a születésben. Az ember, a lélek, fölötté áll mindezeknek, hogy úgy mondjuk: „horoszkópon kívüli“ elem. S így válik érthetővé az ősi tétel, hogy „a bölcs uralkodik a csillagzatokon“, vagy ahogyan Aquinói Szt. Tamás mondja: „a csillagok csak az olyan emberre hatnak, aki szenvedélyeinek még rabja, de aki ezeket legyőzte, azon nem uralkodnak többé.“ A lélek, ha felismerte és követi a Törvényt, már nem rabja ennek, hanem fölébe magasodik. S így érthetjük meg az asztrológiának azt a másik, sokat hangoztatott tételét is, amely szerint „a csillagok nem kényszerítik az embert“. Nem a csillagok irányítják a sorsunkat, nem bábokként engedelmeskedünk a Nagy Játékmester kezében rángatott fonalaknak, nem külső, idegen erők tehetetlen eszközei vagyunk, hanem *mi ma-*

gunk halmoztuk fel a bennünk érvényesülő hatásokat, mi magunk hordozzuk lényünk rejtelmes mélységeiben azokat az elemeket, amelyek a kozmikus rendnek megfelelően, öntevékenyen kapcsolatba lépnek a velük egybehangzó erőkkel, sugárzásokkal. A születés pillanatában mutatkozó konstellációk azért fejtenek ki döntő hatásokat az egész élet folyamán, mert az illető ember belső összetétele pontosan egyezik velük; a kettő — a kozmosz és a mikrokozmosz — úgy viszonylik egymáshoz, mint a tárgy és a tükörképe. „Ahogy odafönn, úgy ideleinn” tartja a misztikusok ősi mondása, s ez megfelel a valóságnak. De az indíték, a sors gyökere *bennünk lakozik*, nem a csillagokban. A csillagok azonban, akárcsak a tükör, pontosan mutatják a bennünk munkáló elemek mivoltát. Ezért olvashatunk az Ég Könyvében és ezért ismerhetjük meg önmagunkat a mennyei tükörben.

Ha kézzelfoghatóbban, anyagiasabban akarjuk ezt a gondolatot érzékelteni, azt mondhatnók, hogy az ember, miután az égi helyzetnek a maga belső mivoltával való egyezése lehetővé tette a testetöltést, a születést, az életbelépés pillanatában úgy veszi fel magába a kozmikus sugárzásokat, mint a lágy viasz a befogadó forma minden apró részletét, vagy mint valami ezerszeresen komplikált fotocella-szerkezet állítódik be a pillanat sugárhatásaira, hogy azután mindig ezeknek engedelmeskedjék, ezeknek megfelelően reagáljon. Ám ez csak kísérlet az ésszerű magyarázatra. A lényeg az marad, amit fentebben kifejtettünk: a multakból eredő tartalom, amely egybehangzik a születéskor érvényesülő kozmikus erőegyüttessel. Nem a Nap, a Jupiter vagy a Szaturnusz okozza ezt vagy azt a folyamatot bennünk, hanem a bennünk magunkban élő Nap-, Jupiter- vagy Szaturnusz-elem, s ezek munkálkodása párhuzamos a külső sugárerők tevékenységével. Felmérhetetlen egység, tökéletes egybehangzás van mind-ebben s eszünkbe jut a „Bhagavad-Gítá” igéje: „Itt egy törvény uralkodik, míg a balgák sokféle szabályt követnek”.

Így kell felfognunk a „csillaghatásokat”. De nem fűzhetünk minden egyes mondatunkhoz hosszas bölcselkedéseket, s ezért köznapi kifejezésekkel élünk az alábbi fejtegetésekben. Azt mondjuk, hogy ez vagy az a planéta jótékony vagy kártékony, ez vagy az a „csillaghatás” ezt vagy azt „idézi fel”. De sohase feledjük, hogy mindez csak az asztrológia gyakorlati „egyezményes nyelve”. A szavak mögött mélyebb értelem rejlik.

1. A planéták természete.

A planéták jellegét és hatástartalmát a kozmikus hovatartozásuk dönti el. Sugárzásuk aszerint tetszik jótékonynak vagy kártékonynak, hogy milyen módosulásban közvetítik a központi erőforrás, a Nap sugárzását.

A viszonylatot szemlélhetővé tehetjük az úgynevezett „világhoroszkóp” rajzával (18. ábra). Ezt a diagrammot igen tanulságosnak fogjuk találni: az ősi mítoszok és vallásos szimbólumok mind ezen a titokzatos rendben alapulnak. A világhoroszkóp sarkalatos pontjait a Szentírásban is ismételtelen előtérbe lépő négy jegy — az Oroszlán, a Bika, a Vizöntő és a Skorpió — jelöli.

Az asztrológiai szemlélet az egyes állatövi szakaszokat a planéták házáinak, otthonainak (domicilium) tekinti s azt tanítja, hogy mindegyik planéta a maga házában fejti ki legnyilvánvalóbb erejét. A tapasztalat igazolja ezt, mert az egyéni horoszkópokban mindig találóan nyilatkozik meg a tétel, hogy a maga „égi házában”, a saját jegyében tartózkodó planéta fokozottan és töretlen jelleggel érvényesül.

Vegyük figyelmesen szemügyre a „világhoroszkóp” rajzát. *)

18. ábra. A planéták uralma a jegyekben. (A planéták „égi háza”.)

*) Ezekben a fejtegetésekben a szöveg főleg Vehlows felfogására támaszkodik.

Látjuk, hogy a függőleges tengely bal- és jobboldalán felül a Nap és a Hold helyezkedik el, az Oroszlánban, illetve a Rákban. A két „égi szövétnek” csak egyszer szerepel az állatövi jegyekben, mindegyiknek csak egy háza van. A többi planétának már két-két ház jut, mégpedig egészen szabályosan: a két oldalon ugyanabban a sorrendben következik egymás után a Merkúr, a Vénusz, a Mars, a Jupiter és a Szaturnusz, mindegyik a maga jegyében. Meg kell tanulnunk, hogy melyik planétának melyik jegy az otthona, melyik jegyben melyik planéta „uralkodik”. Ha ezzel tisztában vagyunk, a továbbiakat könnyen megérthetjük.

A planéták, mondtuk, csupán a Nap központi erejének közvetítői és átalakítói. Természetük szerint attól függ, miképpen, milyen módosulásban kapják és adják tovább a Nap erősugárzását. Ezt pedig a sugárzás *fényszöge* — aspektusa — dönti el. Itt csak a nagy, erős fényszögeket vesszük figyelembe. Ezek: a hatodfény (sextil), a negyedfény (quadrat), a harmadfény (trigon) és a szembenállás (oppozíció). Közülük *a hatod- és a harmadfény harmónikus, jótékony sugárzás; a negyedfény és a szembenállás diszharmónikus, kártékony sugárzás*. A fényszögek hatásairól majd a megfelelő helyen bővebben szólnunk, de ennyit már most meg kell jegyeznünk.

Nézzük most, milyen fényszögben állnak a világhoroscóp planétái a Nappal és a Holddal. Előre kell bocsátanunk, hogy a Hold a Nap-sugárzás legerősebb felfogója és közvetítője a Föld számára: mint valami sugárgyűjtő tükör vagy lencse vetíti reánk a Nap sugárzó erőit, de ugyanakkor a földi sugárzást is felfogja és visszaveri, tehát a Nap erőit földies erőkkel keveri s ebben a módosulásban közvetíti felénk: hatásai a legszembeesőbbben földies jellegűek és nagy erővel befolyásolják a földi életfolyamatokat. A Nap pozitív, férfias erőivel szemben a Hold negatív, nőies jellegű; mintegy kiegészíti a Napot. A planéták ősi, eredeti kozmikus helyzetének vizsgálatában tehát elsősorban a Napnak, másodsorban a Holdnak rájuk irányuló sugárzásait kell figyelembe vennünk.

A Nap házából, az Oroszlántól kiindulva balfelé követhetjük a Nap elsődleges hatásait, a világhoroscópnak ez a fele úgyszólván a Nap „tere”. A Hold házából, a Ráktól jobbfelé haladva a Hold „terében” követhetjük a fényszögeket. A „vi-

lághoroscóp”-ban a Nap és Hold *elsődleges* sugárzásai a saját terükre áradnak, ezek döntőek. Természetesen úgy a Nap, mint a Hold az ellentétes irányba is fényszög-sugárzásokat vetít; ezeket azonban csak *másodlagosaknak* tekintjük. A Nap — balfelé, a maga terében — a mellette lévő Szűz-ben uralkodó Merkurral nem áll erős fényszögben, mert egy jegytávolság csak 30° . Ugyanígy a Hold — jobbfelé — szintén nem vet erős fényszögsugárzást a mellette lévő jegybe, az Ikrekbe, s az itt is uralkodó Merkurra. Ezért *a Merkúr jellege semleges, neutrális*. Az ellentétes irányban azonban a Merkúr harmónikus, bár csak másodlagos hatodfényt kap a Naptól és a Holdtól is; ezért a Merkúr, noha alapjában semleges, inkább hajlik a jótékony hatás felé, semmiesetre sem nevezhető kártékonnak. A Vénusz a Mérlegben uralkodva elsődleges hatodfényben áll a Naphoz, ugyanígy a Bikában uralkodva hatodfényben áll a Holdhoz; viszont megfordítva a Mérleg-Vénusz másodlagos diszharmónikus negyedfényt kap a Holdtól, a Bika-Vénusz pedig a Naptól: ezért a Vénusz elsődleges értelemben túlnyomóan jótékony; a Vénusz az asztrológiai hagyomány szerint a „fortuna minor”, *a kis szerencse*. A Skorpióban uralkodó Mars elsődleges diszharmónikus negyedfényt kap a Naptól, a Kos-Mars pedig a Holdtól. Ezért a Mars túlnyomóan kártékony planéta: az „infortuna minor”, *a kis szerencsétlenség*. A Jupiter azonban a Nyilasban kitűnő elsődleges harmadfényt kap a Naptól, a Halakban pedig a Holdtól; megfordítva viszont a Nyilas-Jupiter nem áll erős másodlagos fényszögben a Holddal, a Halak-Jupiter pedig a Nappal. Ezért itt csak a harmónikus sugárzás érvényesül, keveretlenül, s a Jupiter a „fortuna maior”, *a nagy szerencse*, a határozottan jótékony planéta. Végül a Szaturnusz erősen diszharmónikus elsődleges fényszögben, szembenállásban van a Nappal és a Holddal, a Vízöntőben, illetve a Bakban. Megfordítva, a Bak-Szaturnusz nem áll semminő erős másodlagos fényszögben a Nappal, a Vízöntő-Szaturnusz sem a Holddal. Tehát a kártékony, diszharmónikus sugárzások töretlenül jutnak benne érvényre: a Szaturnusz az „infortuna maior”, *a nagy szerencsétlenség*, a határozottan kártékony planéta.

A Hold maga nem kap határozott jellegű fényszög-sugárzást a Naptól, tehát féligmeddig szintén alkalmazkodó, változékony, mint a Merkúr, de mint legnagyobb hatású erőközvetítő

s a Nap kozmikus tükörképe, mégsem lehet semleges, hanem negatív, magnetikus, nőies jelleggel egészíti ki a pozitív, elektrikus, férfias naphatást.

Az újabban felfedezett planétákról az asztrológia azt tartja, — s véleményét a tapasztalat is támogatja, — hogy az ősidők óta ismert planéták úgynevezett *felsőbb oktávjai*. Így az *Uránusz* a Merkúr felsőbbfokú megjelenése, a *Neptun* a *Vénuszé*, a *Plutó* a *Marsé*. De finomabb, magasabb rezgésszámuk révén hatásuk sem olyan nyilvánvalóan egynemű és egyjellegű, mint a többi planétáé; bonyolult hatások keverednek bennük, az *Uránuszban* pl. a Merkúr, a *Szturnusz* és a *Mars* jellege vegyül össze, a *Neptunban* a *Vénusz* és a *Jupiter* hatáselemei keverednek. A *Plutóról* még igen keveset tudunk, de az bizonyos, hogy itt a *Mars* felsőbb oktávja nyilvánul meg. Mint majd látni fogjuk, az új planéták is beillenek az „égi házak” rendszerébe: az *Uránusz* a *Vízöntőben* fejti ki legnyilvánvalóbb hatását, a *Neptun* a *Halakban* van otthon, a *Plutó* pedig a *Skorpió* felsőbb *Mars*-jellegű jegyében talál a természetnek megfelelő házra. Az asztrológusok többsége *mind a hármat kártékonynak* tartja, de a *Neptun* nem lehet lényegileg kártékony, erre mutat alaptermészete és az is, hogy a *Halak* *jupiteri* jegyében van „otthon”. A felsőfokú planéták kártékony, zavaró hatása — s így a *Neptuné* is — főleg onnan ered, hogy sugárzásaikra az emberiség aránylag még kevéssé van „behangolva”, az emberek nagy többsége nem reagál kellően a jó hatásaikra, míg *diszharmónikus* sugárzásuk erősen érvényesül bennük. Talán egy-két évszázad múlva a *Neptunt* a jótékony planéták közé fogják sorolhatni. Egyelőre azonban kártékony hatása lép előtérbe.

2. A planéták jelentéstartalma.

☉ Nap.

Pozitív, tevékeny, tüzes, férfias, szétáradó erejű.

A teremtmény erőit képviseli, az élet elvét általában, az erők forrását. Az emberben ☉-elem az egyéniség, a felsőbbrendű öntudat, az életerő (vitalitás), a férfiasság elve.

Jellemformáló hatása: *harmónikusan*: nemes, egyenes, határozott, nagyvonalú és nagylelkű, nyílt, őszinte, öntudatos, méltóságteljes, önérzetes, melegszívű, jóindulatú, bátor, szabad-

ság- és függetlenségszerető, parancsoló, imponáló, tiszteletreméltó, ember- és társaságkedvelő, pompaszerető, igazságos, bőkezű, adakozó, segítségre kész, gyors felfogású, intuitív. — *Diszharmónikusan* ezek a vonások véglelessé válnak, vagy elmentetükbe csapnak át: dölyfös, önhitt, ellenmondást nem tűrő, túlzó, nagyhangú, kérkedő, bántóan nyílt, hiú, zsarnokoskodó, fölfelé alázatos, lefelé fölényeskedő és kemény, élvhajászó, fecsérlő, érzéki, szenvedélyek rabja, nyakas, hajthatatlan.

A szervezetben a szív, az ütőerek, a hát, elsősorban a hátgerinc, s a nagyagy áll a ☉ hatásával közvetlen kapcsolatban. A hagyomány szerint a férfi jobbszeme, a nő balszeme, s általában a test jobboldala áll különösen a ☉ hatása alatt.

A ☉ a Teremtőeszme, a tiszta Gondolat (Logos) jelképe. Napjellegű minden, ami első helyen, magasán áll: uraikodók, államfők, nagybefolyású, előkelő emberek, magasrangú köztisztviselők, főpapok, vezetők; általában az állam maga, a hatóságok, a felsőbbség.

☉-természetű fém az arany, a drágakövek közt főleg a gyémánt és a rubin.

Férfi-horoszkópban a ☉ a horoszkóp tulajdonosát magát, női horoszkópban az élettárs-férfit; minden horoszkópban az apát és a tudatos Ént jelképezi.*)

☾ Hold.

Negatív, önátadó, passzív, nőies, vizes-nedves jellegű, koncentrált erejű, kifelé gyöngének látszó.

Szoros kapcsolatban áll az élet anyagi dolgaival, termékeny, életformáló. A ☾-elem az emberben a lelkeséget, a pszichét, a gondolkozásmódot és a személyiséget fejezi ki, s szorosan összefügg az anyasággal.

Jellemformáló hatása: *harmónikusan*: finomérzésű, gyöngéd, érzékeny, ösztönös, hullámzó hangulatú, alkalmazkodó, változékony, félénk, nyughatatlan, távoli dolgokra vágyódó, munkálkodó, szolgálatkész, élénk képzeletű, jó emlékezőtehetségű, befolyásolható, résztvevő, kellemes, szívélyes, utazást-

*) A legtöbb asztrológiai munkától eltérően, itt nem soroljuk fel a planétákkal kapcsolatba hozott foglalkozási ágakat és egyéb egyezéseket, mert ezek a kezdőt inkább félrevezetik és megzavarják. Alább ezekről is szó lesz.

kedvelő, lelki élményeket kereső, érdeklődik az érzékfölötti dolgok iránt, álmodozó, normális mértékben hiú. — *Diszharmónikusan*: szeszélyes, képzelgő, következetlen, tétova, határozatlan, ingátag, változékony és megbízhatatlan, túlzottan hiú, gyáva, kicsinyes, álszemérmes, érzéki, idegesen nyughatatlan, önhitt, túlérzékeny és érzelmeskedő, önállótlan, elpuhult, hazudozó, pletykálkodó, hizelgésnek könnyen engedő, túlságosan befolyásolható, gyöngé emlékezőképességű.

A szervezetben a ♀ hatása alatt állnak: a tüdő alsó része, a gyomor, az emésztőszervek általában a diafragmáig, az agyállomány, a női nemiszervek, főleg az anyaméh, a mell, különösen az emlő, a női szervezet általában, a női szervezet funkciói (havi tisztulás, fogamzás, szülés), a nő jobbszeme és a férfi balszeme.

A ♀ az észszerű gondolkozás és képzelet, a pszihikus (lelki) élet elsőrendű befolyásolója. Holdjellegű minden, ami kiegészítő, általában a nők, főleg asszonyi mivoltukban; azután a növekedés, a termés, az érés, a vizek; a közösség életében a nép, általában azok, akiken uralkodnak, akik valamit vagy valakit követnek, engedelmeskednek; s végül a nagy nyilvánosság.

Hold-természetű fém az ezüst, a kövek közt főleg a berill, az opál, a holdkő (selenit), a smaragd; azonkívül a gyöngy, a kristály és az üveg is.

Női horoszkópban a ♀ magát a horoszkóp tulajdonosát férfi horoszkópban az élettárs-nőt; minden horoszkópban az anyát, az észszerű gondolkozást és képzelőerőt jelenti.

♂ Merkúr.

Pozitív, tevékeny, légies jellegű, szétáradó erejű, sokoldalú; a férfias és nőies elem összevegyül benne.

Az értelem, az értelmi felfogás, a logikus ész, fogékonyság, áttekintés és tapasztalatszerzés planétája; változékony, alkalmazkodó, mindennel kapcsolódó, mozgékony. Az emberben mindazza összefügg, ami kapcsolatokat hoz létre, ami az érintkezést, forgalmat, összeköttetést, közvetítést szolgálja, úgy szellemi, mint anyagi értelemben. Tehát merkuri a gondolatközlés, az írás, különösen az újságírás, a közlekedés, a postaszolgálat, aztán az anyagi javak közvetítése és elterjesztése, a kereske-

delem, az üzlet és a kölcsönös érintkezés és értécsere főszköze, a pénz és a banküzlet.

Jellemformáló hatása: *harmónikusan*: tehetséges, tanulni-vágyó, érdeklődő, mozgékony, gyors felfogású, körültekintő, kritikus szellemű, okos, ötletes, sokoldalú, szellemes, értelmes, logikus, szorgalmas, talpraesett, ügyes, fogékonny, alkalmazkodó, találékony, utazástkedvelő, jó beszélő, jó emlékezőképességű, jól ír, világosan fogalmaz, keresztüllát másokon. — *Diszharmónikusan*: féltehetség, rendszertelen tudásvágy vagy érdeklődéshiány, kíváncsi, kolnyeles, fecsegő, vagy beszédhibával megvert, nem jó előadó, mindenáron szellemeskedő, szórazott, magát szétforgácsoló, elhamarkodott, önző, makacs a véleményeiben, bántóan és rosszindulatúan kritikus, gúnyozódó, élesnyelvű, hazug, szélhámoskodó, feledékeny, szeszélyes és megbízhatatlan, alacsony gondolkodású, zavarosan ír és fogalmaz, illetéktelenül próbálja kilesni mások dolgait.

A szervezetben ♀-jellegű az idegrendszer, különösen a központi és a mozgató idegrendszer; az agy, mint a gondolkodás szerve, a beszélő szerv, nyelv, száj, a tapintás szervei, a kar, kéz, ujjak, általában a bőr, a lélekzés és a tüdő, főleg ennek felső része, pl. a tüdőcsúcsok.

A ♀ jellemzi az értelmi (intellektuális) képességet, az eszt, a logikát és ítélőképességet, az emlékezőtehetséget.

Merkuri fém a higany, kövei főleg a topáz és a tarka fél-drágakövek.

A horoszkópban a fenti vonatkozásokon kívül még a testvérekkel és közeli hozzátartozókkal, rokonokkal áll kapcsolatban; általában az észbeli képességeket és a mozgékonyt jellemzi.

♀ Vénusz.

Negatív, passzív, földies, nőies, koncentrált erejű.

A szeretet és szerelem, a vonzalom, a harmónia, a szépség, a művészi érzék, a társasélet, a kellemes és szép dolgok, pl. művészet, zene, tánc, a finom szórakozások mind a ♀ behatása alatt állnak. Különösen a fiatal nők és általában a nőiség (mint vonzó, delejes elem) vénuszi jellegű.

Jellemformáló hatása: *harmónikusan*: kellemes, vonzó, vidám, barátságos, életszerető, szeretetreméltó, társaságkedvelő,

tisztaságra törekvő, együttérző és segíteni kész, kiegyensúlyozott és harmónikus, rendszerető, erkölcsi értékeket becsülő, művészi hajlamú, szépérzéssel bíró, ízléses, alkalmazkodó és simulékony, odaadó és megbízható, gyöngéd, igazságszerető, csak a szépérzék határáig hiú, önzetlen tud lenni, ha szeret valakit, hűséges, kedélyes, mulattató és szórakoztató, kedvesen pajzán, bizakodó, egészségesen érzéki, kedveli a szép környezetet, és a megengedhető fényűzést. — *Diszharmónikusan*: el-lenszenves, vagy mindenáron kellemeskedő, követelő, renyhe vagy lusta, tisztátalan, rendetlen, önző, ízléstelen, akaratos, megbízhatatlan, túlzottan hiú, vagy elhanyagolja magát, hűtlen, meggondolatlan, ügyetlen, túlságosan érzéki, kicsapongó, mohón vágyakozó, mulatsághajszoló, féltékeny és gyanakvó, erkölcstelen, pazarló.

A szervezetben a ♀ hatása alatt állnak a vesék, a vese-medence, a deréktáj, a mirigyek, a nyak, a torok, a női nemi-szerv (de az anyaméh kevésbé), a női kebel, a nedvek; általában a testformák, a külső szépség.

Általános vonatkozásai: a szerelmi élet, a szépérzék, a képzőművészetek, sőt tágabban a művészek mind, különösen a zene és tánc, a ritmus, a szép szórakozások, színház, stb.

♀-természetű fém a réz; kövei főleg az ahát, zafir, a koráll, jade (dzséd).

Női horoszkópban a horoszkóptulajdonos nőiségével, női külsejével, szerelemre és szeretetre irányuló hajlamaival áll kapcsolatban, férfi horoszkópban azzal a nőtípussal és azokkal a nőies vonatkozásokkal, amelyek leginkább hatnak rá és legjobban vonzzák; általában a nővérekre, különösen a fiatalabb nővérekre is utal.

♂ Mars.

Pozitív, fokozottan tevékeny, tüzes, férfias, szétáradó erejű.

Az erőt, a tetterőt, a törekvést, az elszántságot, a küzdőképességet, az érvényesülési képességet, aztán az indulatot, a vágykielégítő ösztönöket, a szenvedélyt és célratörő lendületet képviseli.

Jellemformáló hatásai: *harmónikusan*: erőteljes, bátor, merész, elszánt, határozott, törekvő, bizakodó, tevékeny, szor-

galmas, igyekvő, erélyes, harcrakész, küzdelmet kedvelő, önbi-zalommal teljes, öntudatos, nagylelkű, nemesérzésű, nyílt és őszinte, igazságszerető, szabadsághoz és függetlenséghez ra-gaszkodó, lelkesedő, gyors, mindenütt megállja helyét, élre tö-rekszik, vezetni, irányítani, de megfelelő, vezetőnek engedelmes-kedni is tud. — *Diszharmónikusan*: elbizakodott, durva, vak-merő vagy leplezetlen gyáva, nyakas, önfejű, heves, indulatos, nyers és brutális, erőszakos, kegyetlen, követelő, zsarnokoskodó, békétlen, veszekedő, és összeférhetetlen, hebehurgya, és elha-markodott mértéktelen, szenvedélyes, kicsapongó, erőit fe-csérő, pusztító hajlamú, bosszúálló, nagyhangú, ravasz, türel-metlen, tolakodó, kihívó és agresszív.

A szervezetben a ♂ hatása alatt állnak az izomzat, a fej és az arc, az epe, az erek, a vörös vérsejtek, általában a vér, a férfi nemiszervek.

Az ösztönélet tevékeny erőit, az indulatokat, a férfiassá-got és az emberi természet nyersebb, állatiasabb vonásait jel-lemzi.

♂-jellegű fém a vas, kövei főleg a gránát, karneol, delej-érc, obszidián.

Férfi-horoszkópban az illető férfiasságát, nemiségét, tevé-keny erőit és ösztönéletét, női horoszkópban a férfit általában, de különösen nemi vonatkozásban jellemzi; minden horoszkóp-ban a fenti vonásokra és főleg a tetterőre és céltudatosságra utal.

4 Jupiter.

Pozitív, tevékeny, tüzes, férfias, kiegyensúlyozott, szét-áradó erejű.

A 4 a belátás, bölcsesség, törvényes rend, emberszeretet, igazságosság, istentisztelet, hit és jóindulat elveivel áll benső-séges összefüggésben.

Jellemformáló hatásai: *harmónikusan*: nemesérzésű, be-látó, méltányos, bölcs, igazságos, hívó, résztvevő, emberszerető, segíteni kész, törekvő, önmagában és másokban bízó, jóindu-latú, derűs, kedélyes, őszinte, becsületes, nagylelkű, bőkezű, békés, bölcselkedésre hajlamos, eszményekben hívó, szereti az élet örömeit, a kellemes életet, de mértéket tud tartani. — *Diszharmónikusan*: nagyhangú, önhitt, hiú, vakbuzgó vagy

jámborkodó, képmutató, kevély, önző és követelő, kérkedő, pazarló, anyagi, igazságtalan, hitegető, szofista, álerköcsös, élvhajszoló, kicsapongó, gyomorimádó, mértéktelen és túlzó.

A szervezetben a ♃ hatása alatt állnak a máj, részben a vér, a csipőtáj, a zsírréteg, a láb, különösen a felső lábszár.

A ♃ általában a vallással, az igazságszolgáltatással, a társadalmi renddel, a felsőbbrendű törvényszerűség átélésével, az etikus erkölccsel, magasállású irányító személyekkel, különösen papokkal és bírakkal áll lényegi kapcsolatban.

♃-jellegű fém az ón (cin), kövei főleg az ametiszt, jaspis, lapislazuli, türkiz.

A horoszkópban a fenti vonatkozásokon kívül különösen a szerencsére, a sikerek lehetőségére és az anyagi jólétre utal.

♄ Szaturnusz.

Negatív, passzív, földies, férfias, nem mozgékony, állandó jellegű, koncentrált erejű.

Mint elv, az öncélúságot, a saját érdekkörbe zártságot, a zárkózottságot, az akadályokat, gátló hatásokat, a megpróbáltatást, az elmélyedést, a megmerevedést és összezsugorodást fejezi ki.

Jellemformáló hatásai: *harmónikusan*: kiegyensúlyozott, nyugodt, csendes, céltudatos, lelkiismeretes, kötelességtudó, megbízható, kitartó, szívós, kemény és határozott, szorgalmas, körültekintő és előrelátó, meggondolt és óvatos, türelmes, szilárd, egyszerű, igénytelen, takarékos, tartózkodó, igazságosan szigorú, mértékletes; félrehúzódozó; magánytkedvelő, elmélyedő, elmélkedő, gazdálkodnitudó, anyagi értékeket méltányoló, koncentrált, szerény, megingathatatlan és rendíthetetlen, meggyőződésből ragaszkodó. — *Diszharmónikusan*: merev, rideg, szófukar, szűkkeblű, önző, kicsinyes, kákán is csomót kereső, számító, nehézkes és lassú, nehéz felfogású, görcsösen ragaszkodik a véleményeihez, makacs, megátalkodott, aggodalmaskodó vagy gyáva, bizalmatlan, pesszimista, fanatikus, vakhívó, babonás, vagy hitetlen és istentagadó, búskomorságra hajló, emberkerülő, vagy embergyűlölő, igazságtalan és kritikus, ravasz, csalfa, tunya, fukar, irigy, kérlelhetetlen vagy határozatlan.

A szervezetben a ♄ hatása alatt állnak: a csontrendszer,

az ízületek, különösen a térdtáj, az inak és kötőszalagok, fogazat, lép, hallószervek.

A ♄ általánosságban az idősebb emberekre, főleg idősebb férfiakra, így a ☉ mellett az apára is, az idősebb fivérekre utal; ♄-jellegű általában a sorstendencia, a karmikus adottság, mindaz, ami az életben végzetszerűnek látszik. A ♄ a nagy akadályozó, a kibontakozás és az eredmények gátlója, de igazi értelme az, hogy mindezzel próbára tegye az embert és az anyagi életcéloktól a magasabbrendű célok felé terelje. Ősi asztrológiai kifejezéssel: a ♄ „A Küszöb Őre“, az alacsonyrendű embert távoltartja a magasabb világ küszöbétől és csak azt bocsátja át, aki megállotta a kemény próbákat és a szerencsétlenségben felismerte a megtisztító, felemelő törvényszerűséget.

♄-jellegű fém az ólom, kövei általában a nyers kő, a kristályos közetek, a malahit, az ónix és a turmalin.

A horoszkópban a fentieken kívül még a katasztrófákra, betegségekre, az ellenálló erőre, szegénységre, gátoltatásokra utal, de kapcsolatban áll az ingatlantulajdonnal, földbirtokkal, bányákkal is.

♅ Uránusz.

Pozitív, tevékeny, légies, férfias, szétáradó erejű.

Mint elv, a magasabbfokú értelmiséget, az intuitív felfogóképességet, a függetlenséget és kötetlenséget, az újítást, a forradalmian újat, a rendkívüliséget, az átalakulást, a végleteket és az eredetiséget képviseli.

Jellemformáló hatásai: *harmónikusan*: okos, szellemes, logikus, tehetséges, langeszü, találékony, ötletes, eredeti, ösztönös indítékokat követő (impulzív), lelkesedő, alkotószellemű, érzékeny és finomérzésű, átélő, jóindulatú, barátságos, ember-szerető, eszményekben hívő, erélyes, gyors, törekvő, nagyvonalú, erősakarátú, kitartó, hirtelen és váratlan fordulatokra hajlamos, önálló és független, szereti a változást, és a változatlanságot, a rendkívüliséget, a szokatlan dolgokat; érzékfölötti, szellemi dolgokra fogékony, nem ragaszkodik a hagyományokhoz, az újat akarja. — *Diszharmónikusan*: csavaros eszű, furfangos, furcsaságokat hajszoló, önfejű, ideges, ingerlékeny, kapkodó, heveskedő, kirobbanó indulatú, felforgató és pusztító hajlamú, túlzó, túlfeszített idegzetű, túlérzékeny, rajongó, vég-

letes, excentrikus, feltűnést kereső, nyughatatlan, dacos, ellentmondó, vitatkozó, erkölcstelen, féktelen, kicsapongó, perverz, nem tűr semmi gátlást vagy felsőbbiséget, lázadó, tekintélyromboló, meggondolatlanul újító és forradalmár, képzelődő, fantasztikus terveket szövő, utópiákban hívő, rögeszmés, bogaras, érthetetlen és gyökértelen célokat követő.

A szervezetben ☯-hatás alatt állnak: a központi idegrendszer, az idegerő, a gerincvelő, az alsó lábszár.

Az ☯ általánosságban összefügg mindennel, ami hirtelen, váratlan és meglepő; rossz értelemben katasztrófális hatású. A szellemiséget, a felsőbbrendű gondolkozást, az új értékeket teremtő értelmet képviseli, így a modern fejlődésre különösen rányomja bélyegét: a robbanómotor, a repülőgép, a nagyhatású robbantószerkezetek, de a széles rétegek jólétét szolgáló találmányok (villamosság) és társadalmi törekvések is ☯-jellegűek. Az érzékfölötti dolgok pozitív szellemű kutatása is az ☯ hatása alatt áll.

☯-jellegű fém a platina; kövei főleg a borostyán, a hegyi kristály és a topáz.

A horoszkópban a fenti vonatkozásokon kívül elsősorban az idegéletre és a magasabbrendű szellemiségre utal, jellemző a napjainkban előtérben álló szociális mozgalmakban elfoglalt álláspontra, a velük való viszonylatra is.

♄ Neptun.

Negatív, passzív, vizes-nedves jellegű, a nőies és férfias elem keveredik benne, de a nőiesség túlsúlyban van.

Mint elv, az egyetemességben való felolvadást, a mindenre kiáradó szeretetet, Isten átélését, az áldozatkészséget és önfeláldozást, de ugyanakkor az egyéniség kereteinek szétolvadását, a határtalanságba áradást, s a khaoszt, a ködös bizonytalanságot fejezi ki.

Jellemformáló hatásai: *harmónikusan*: érzékeny, felfogóképes, finomérzésű, érzékfölötti benyomásokra fogékony, művészi hajlam, különösen festői és zenei hajlamú, nagy képzelőerejű, ihletett, magasrendű ösztönzéseket követő, inspirált, tiszta, hívő, vallásos, erkölcsös, emberszerető, nagyvonalú és nagylelkű, önzetlen az önmegtagadásig, résztvevő, mindig szolgálni és segíteni kész, emberszerető, odaadó, önfeláldozó,

mély, túláradó érzésű, egyetemességre törekvő. — *Diszharmónikusan*: közönyös, nemtörődöm, ingatag, változékonny, ízléstelen alacsony hajlamú, szeszélyes és kiszámíthatatlan, végletesen változó kedélyű, túlérzékeny, aggodalmaskodó vagy gyáva, rajongó, képzelődő, túlzó, khaotikus, szétfolyó, tétova, zavaros gondolkodású, pesszimista, ideggyöngye vagy túlfeszült idegzetű, betegesen fogékony minden hatásra, kritikátlanul hisz minden titokzatosban, rejtelmeskedő, kizökkent nemi hajlamú, hazudozó, szélhámoskodó, zavarosban halászó, betegesen szenvedélyes, ivásra és bódítószerek használatára hajlamos.

A ♄ általánosságban a határtalanság, tehát egyben a khaosz planétája. Hatása alá tartoznak a szellemi megnyilatkozások, az okkult tanulmányok és kísérletek, minden, ami az érzékfölötti világgal áll kapcsolatban, de ugyanakkor az önámító képzelgés is, mint ahogy a mindenség mélyebb értelmét az érzéksalódás fátyla — a hinduk *Májája* — leplezi el. Diszharmónikusan eltorzulva a ♄ megtévesztő hatása csalásra, szélhámosságra, hamisításokra vezet.

♄-jellegű fém az alumínium; kövei főleg a khalcedon, a tűzopál s általában az irizáló kövek.

A horoszkópban elsősorban a tudatalatti ösztönéletre, általában az ösztönösségre és a nemiség normális vagy rendellenes voltára utal.

♅ Plútó.

Pozitív, tevékeny, kettősjellegű, a tüzes és nedves sajátosság, valamint a férfias és nőies elem keveredik benne, de a tüzes és férfias jelleg van túlsúlyban.

Mint elv, a gyökeres átalakulást, a sokrétűséget, a kiegyenlítésre törekvő ellentétes erők ütközését, a megoldást követelő válságokat, széleskörű és nagyarányú átalakító hatásokat, a veszedelmes melléktermékekkel járó, de kíváncsi erjedést, általában a nagy és éles ellentétek szembeállítását s ezzel egyensúlybáhozását képviseli.

Jellemformáló hatásai: *harmónikusan*: elszántan merész, mindennel szembeszálló, vakmerő, nem tér ki a problémák és válságok elől, hatalmas lendületű, fokozottan tevékeny, magávalragadó, nagyszabású, mindent magas szempontból, összegezve lát és a végső célnak rendel alá, önmaga fölé igyekszik kerekedni, legyőzi saját lényének alantasabb vonásait, életörő, ve-

zetésre hivatott, messzetekintő, előrelátó, sokszor szinte prófétai értelemben, nemcsak akarja az újat, nem csupán felforgat, hanem óriási erővel dolgozik az új rend létrehozásán, átfogó rendszereket alkot vagy ilyenek szolgálatába állítja erőit, egységsítő és kiegyenlítő társadalmi felfogású, mágikus képességei vannak, de azokat jó értelemben alkalmazza. — *Diszharmónikus*: romboló, fanatikusan elszánt, ellenérvre nem hallgató, dacos, lázadó, ellentmondó, kíméletlen, kegyetlen és durva, erőszakos, bosszúálló, túlzottan érzéki, minden cél nélkül keresi a harcot és az összeütközést, sötétkedélyű, zárkózott, betegesen önös, kielégíthetetlen, gátlásokat és meggondolásokat nem ismerő, nem válogat az eszközökben céljai elérésére, engesztelhetetlen és hajthatatlan, zsarnoki, vadul féltékeny, titokzatoskodó, fekete mágiára hajlamos.

Általánosságban a nagyszabású, óriási méretű dolgokkal, mozgalmakkal, az összeütköző végletekkel, a kettősséggel (duális elvekkel), a válságokkal és az ellentéteknek minden áron való kiegyenlítésével áll kapcsolatban. Napjaink hatalmas népmozgalmi \neg -jellegűek. A \neg -hatás nem tűr megalkuvást: „vagy — vagy!” Miután nemcsak súlyos válságokat idéz fel, hanem a megoldást is kikényszeríti, végeredményben jótékonyhatású is lehet, bár hatásainak lefolyása kártékonynak, katasztrófálisnak tetszik.

A szervezetben a \neg hatása alatt állnak a tobozmirigy (amelyet Schleich a lélek, az emberi lényeg székének tart), a belső kiválasztású (endokrin) mirigyek, amelyek működéséről még igen keveset tudunk, de sejtjük már, hogy rajtuk keresztül kapcsolódik az anyagias, mechanikus életfolyamat az érzékfölöttné nevezhető szellemi kvalitásokkal és erőkkkel; a hindu bölcsélet „csakrá”-i — rejtelmes erőközpontjai — is idetartoznak, s megjegyezzük, hogy több modern kutató ezeket a belső kiválasztású mirigyekkel és a szimpatikus idegrendszer fő idegszövetékeivel, pl. a soláris plexussal hozza kapcsolatba. A \neg egész hatásterületével és természetével még nem vagyunk tisztában, mint a fönti vonatkozásokkal sem, de éppen a \neg felfedezése és megnyilvánuló hatásai korunkban utalnak arra, hogy ezek a kérdések felszínre kerültek, megoldásra várnak és megoldást is fognak nyerni.

\neg -jellegűek a ritka és új fémek, de ezekről és a \neg -jellegű

közetekről is nagyon bizonytalan még az asztrológiai vélemény.

A horoszkópban a fenti vonatkozásokon kívül a felsőbbrendű képességek jelenlétére vagy hiányára, az új mozgalmakkal szemben elfoglalt álláspontra, a válságokban tanúsított magatartásra utal; férfi vagy nő horoszkópjában felfokozott értelemben hasonló vonatkozásokra mutat, mint a σ .

*

A planétáknak a horoszkópban kifejtett hatásait aszerint ítéljük meg, hogy milyen a kozmikus és a lokális helyzetük és milyen természetű fényszögekkel állnak a többi planétával. E szempontokra később kerül sor, amikor az olvasó a jegyek és házak szerepével is tisztába jött már.

3. Az állatövi jegyek jelentéstartalma.

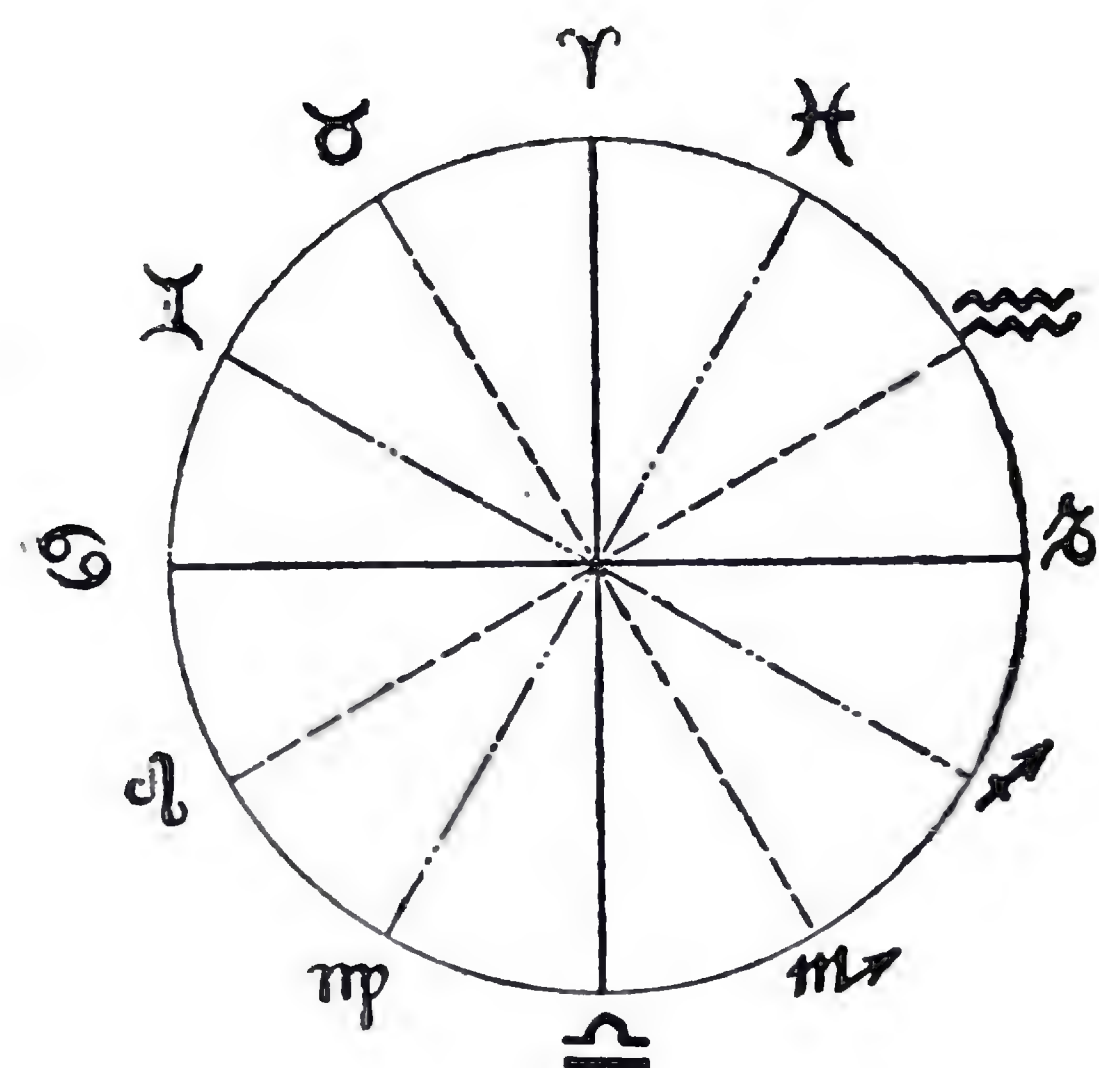
Az állatövi jegyek összetettebb hatásúak, mint a planéták; jelentéstartalmuk szorosan összefügg a bennük uralkodó planétákkal. Láttuk, hogy a planéták maguk is csak a Nap központi erőinek módosulásait fejezik ki; ugyanígy a jegyek hatásösszege is végeredményben a Nap módosuló erőinek felel meg. Így érvényesül sokszerű változatban újra és újra, mindenütt a Nap központi, szétáradó ereje.

A jegyek, természetüknek megfelelően, bizonyos rendszerekben foglalhatók össze. Aszerint, hogy milyen szempontból vizsgáljuk a jegyek hatástermészetét, többféle felosztás kínálkozik. A 19/a. ábra az úgynevezett *minőségi* (kvalitív) felosztást szemlélteti, s ez a jegyek *erőkifejtésének* módjára (dinamikájára) jellemző.

4. Minőségi felosztás: a „három kereszt”.

A tizenkét jegyet *négyzetesen* felosztva, az egymástól 90°-ra lévőket tengelyekkel kötjük össze. Így három négyescsoportokat kapunk, s az összekötő tengelyek kereszteket alkotnak. Ezt a felosztást a *három minőségi keresztnek*, röviden a *három keresztnek* nevezzük. (19/a. ábra)

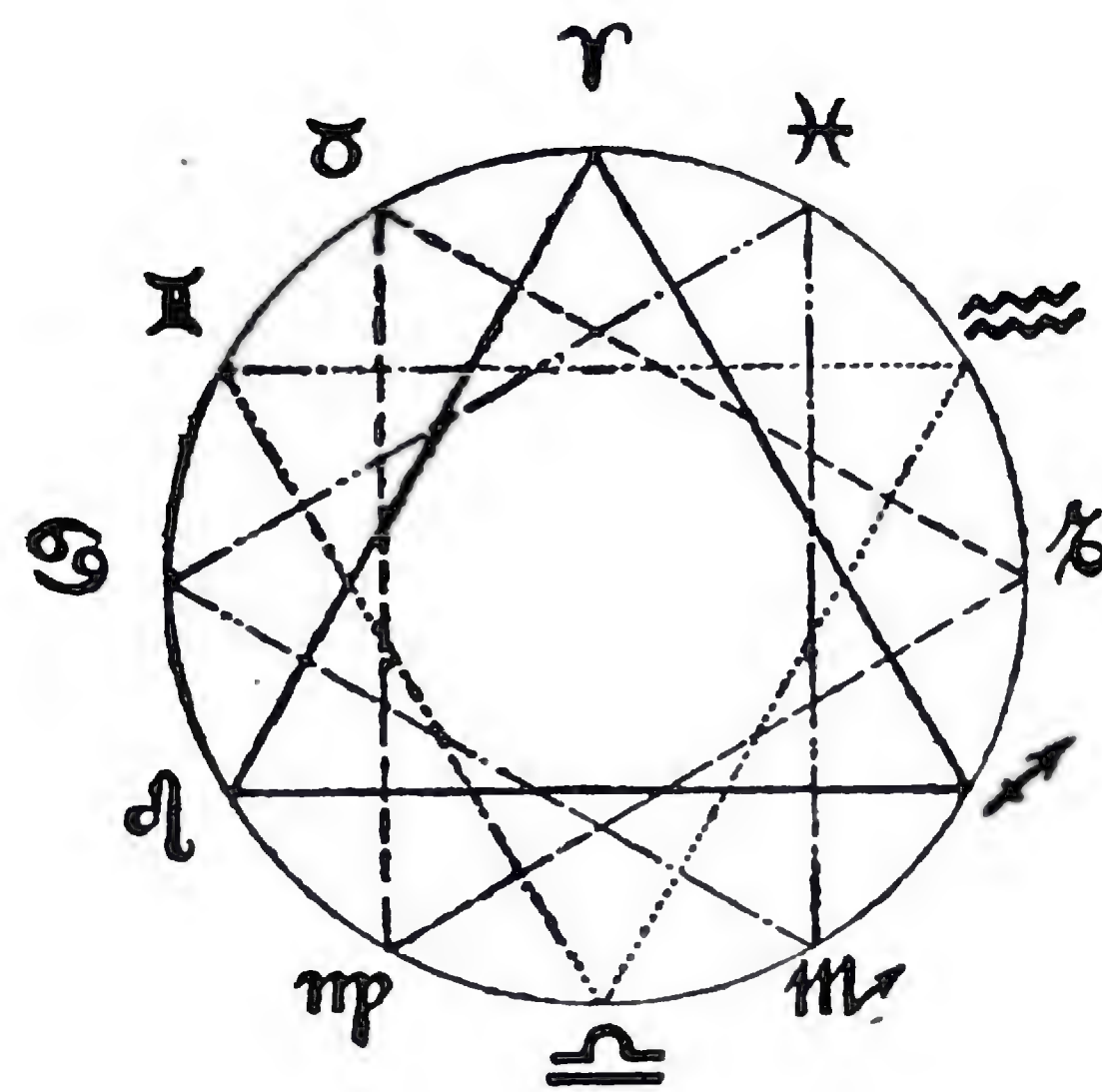
Az első jegy, a *Kos*, ilyen módon a *Rákkal*, a *Mérleggel* és a *Bakkal* jut kapcsolatba. Ez a négy jegy — akárcsak a *Kos* — bizonyos elsőrendű jelentést kap; mindegyikük a maga körnegyedének élén áll, kiemelkedő helyzetet foglal el, ezért *jó* vagy

♈♉♊♋ — FŐ v. KARDINÁLIS: ♈
 ♌♍♎♏ — SZILÁRD: ♌
 ♐♑♒♓ — VÁLTOZÓ v. MOZGÉKONY: ♐

19/a. ábra.

A jegyek minőségi, dinamikus felosztása. (A három „kereszt“.)

♈♌♐♒ — TŰZ: ♈
 ♉♍♑♓ — FÖLD: ♉
 ♊♎♒♓ — LEVEGŐ: ♊
 ♋♏♐♓ — VIZ: ♋

19/b. ábra.

A jegyek felosztása az elemek szerint. (A négy „háromszög“.)

kardinális jegyeknek nevezzük. Kiemelkedő helyzetük a hatásaikban is érvényesül: kezdeményező szellem, akarat, határozott irányzat, tevékeny, aktív magatartás, életörekvő ösztönzés jut bennük kifejezésre.

A Kos után sorban következő jegyet, a Bika-t ugyanígy négyzetesen összekötve a megfelelő jegyekkel, a szilárd keresztet kapjuk, amelynek tagjai: a Bika, az Oroszlán, a Skorprió, és a Vízöntő. Jellegük és hatásuk más, mint a fő-kereszt jegyei; a szilárd minőség fejeződik ki bennük: szilárdság, kitartás, lassúbb, de állandóbb és szívósabb tevékenység, több egyensúllyal, kimértiséggel, türelemmel. Az erőfeszítés itt nem olyan szembe- szökő és kezdeményező, mint az előző keresztben, de nem is futja ki olyan gyorsan a lendületét.

Az Ikrek-ből kiindulva a következő kereszt-csoportosításban az Ikrek-et, a Szűzet, a Nyilast és a Halakat találhatjuk együtt. Ez a változó kereszt, s a hozzátartozó jegyek minőségi jellege elüt mindkét megelőző keresztétől: változékonyság, mozgalmasság, sokoldalúság, többirányú érdeklődés, ennek megfelelően eleven értelmi tevékenység, jó felfogás, alkalmazkodóképesség, kapcsolatokat kereső hajlam jut bennük kifejezésre.

A minőségek jeleit a 19/a. ábra alatt láthatjuk; meg kell ismerkednünk velük.

Aszerint, ahogyan az egyik vagy másik kereszt-csoport előtérbe lép és túlsúlyra jut a horoszkópban, következtethetünk az illető ember összetételében uralkodó minőségi vonásokra, a főntebb kifejtettek értelmében.

5. Az elemi felosztás: a „négy háromszög“.

A 19/b. ábra ismét új szempontból osztja fel a jegyeket. Az egymástól 120—120 fokra lévő jegyeket kapcsoljuk össze s ilyenképpen négy, egyenkint három-három taggal bíró csoportot kapunk. Ez az úgynevezett elemi felosztás, az ősi asztrológiai szemlélet négy „alapeleme“ szerint. Ez a négy „elem“ a tűz, a víz, a föld és a levegő. A régi bölcsek és természetkutatók — éppen az asztrológiai szemlélet alapján — mindent aszerint osztályoztak, hogy a négy elem közül melyik uralkodik a vizsgált jelenségben vagy anyagban, vagy hogyan keverednek el azokban az egyes elemek. Ezeket a fogalmakat azonban nem szabad összetévesztenünk a tudományos vegytan elemeivel! Csak a szó azonos, az elv és a tartalom egészen más. Az „elem“ kifejezésnek itt használt értelmezése az ősi, gyökeresebb, már akkor alkalmazták a bölcsek, amikor az embereknek a vegytani elemekről még fogalmuk sem volt, vagy csak bizonytalan képet alkottak róluk. A négy asztrológiai elem alatt nem szabad a szó szerint vett tüzet, vizet, földet vagy levegőt érteni, hanem azokat a sajátságokat, amelyek ebben a négyben a legjellemzőbben, leg-szembe- szökőbben nyilvánulnak meg. Jelképes kifejezésekkel van dolgunk, nem természettudományos, racionális osztályozással. A jelkép, éppen sűrített, összegezett, sokrétűsége utaló tartal-mával, sokkal többet mond, mint egy-egy szabatos, észszerű meghatározás, csak tudnunk kell helyesen értelmezni.

Az asztrológiai „tűz eleme“ azt fejezi ki, amit mindnyá-jan a közbeszédben „tüzes“-nek mondunk; tehát a tűz hevét, lobogó, hőtárasztó és világító erejét, a heves, gyors égés folya-matát, az emberben a lángoló, tüzes, meleg érzést és indulatot, a gyors, fellobbanó tevékenységet; a tüzes elemhez pedig mindig a meleg és száraz jelleg járul. Tüzes jegyek tehát ilyen érte-lemben a Kos, az Oroszlán és a Nyilas. Azt is látjuk, s ezt ter-mészetesnek találhatjuk, ha a fentieket megértettük, hogy a tű-

zes jegyek hatástarmalma pozitív jellegű, amint azt a 22. ábra feltünteti. A pozitív jegyekben villamos feszültség (elektricitás), a negatív jegyekben delejes vonzás (magnetizmus) érvényesül.

Haladjunk most tovább az állatövön az elemi beosztás szerint, a Kostól tovább, akkor a „földrelem“ háromszöge következik: *Bika, Szűz, Bak*; ezek a „földies“ jegyek. Lassúság, nehézkesség, állandóság, az anyaghoz, anyagiassághoz való ragaszkodás jellemzi őket; a mozgékonyság, gyors tevékenység háttérbe szorul és a helytállásnak, a meglévő megóvásának ad helyet. Tartósság, sűrűvérűség, meggondoltság és hagyományokhoz való ragaszkodás kíséri mindezt. Jellemző és érthető, hogy a földies jegyek negatív jellegűek, s a hideg és száraz sajátosság járul hozzájuk.

A következő háromszög a levegő-elemé; *légies jegyek az Ikrek, a Mérleg és a Vízöntő*. Könnyedség, mozgékonyság, szétáradó kötetlenség, mindenfelé forduló érdeklődés áthatolás, ezek révén fokozott értelmi képességek, szellemi rátermettség, fölemelkedő irányzat, a röghözkötöttségnek ellentmondó hajlamok járulnak hozzájuk. Találó és helyénvaló, hogy ezek a jegyek pozitív jellegűek, s a légies elemet a meleg és nedves sajátosság jellemzi.

A negyedik háromszögbe a „víz-elem“ jegyei tartoznak: *a Rák, a Skorpió és a Halak vizes jellegűek*. Szétterjedés, útkeresés és a törekvéseknek alkalmas medret alakító képesség jellemzi őket; átfogó, betöltő, magabazáró hajlam, csirázgató, termést előmozdító, eleven erők nyilvánulnak meg bennük, de elősegítik a felbomlást, a szétolvadást és erjedést is. Egyenletes, feltartóztatathatatlanság, de nem hirtelen és fellobbanó tevékenység felel meg a természetüknek. A vizes jegyek negatív jellegűek, a nedves és hideg sajátosság járul hozzájuk.

Az általánosító jellemzések nem merítik ki a jegyek bonyolult jelentéstartalmát, de egyelőre meg kell értenünk és jól meg is kell jegyeznünk az elemi felosztást, értelmezésével együtt. Nyilvánvaló, hogy a pozitív jegyek általában ellentétesek a negatív jegyekkel, de a „meleg, száraz, hideg és nedves“ sajátosságokkal kapcsolódva még hangsúlyozottabb ellentét-párok állnak elő. Így legélesebb ellentétben állnak a tüzes jegyek a vizes jegyekkel, s a földies jegyek a légies jegyekkel. Viszont a tüzes jegyek nincsenek ellentétben a szintén pozitív légies je-

gyekkel, s a vizes jegyek a velük egynemű, negatív földies jegyekkel; sőt, bizonyos rokonszenv és harmónikus kapcsolat van köztük. Ha a fentebbieket megértettük, akkor mindezt nyilvánvalónak, természetesnek és nagyon jellemzőnek találjuk.

Az elemek jeleit a 19/b. ábra alatt láthatjuk, ezeket is meg kell tanulni.

6. Az elemek és minőségek kapcsolata.

Ha a fentebb kifejtett két osztályozást, a minőségit és az elemi kapcsolatot hozzuk egymással, a 19/a. és 19/b., valamint a 21. ábrát egybevetve, akkor az egyes jegyek hatástartalmát összetettebben, természetükre még jellemzőbben csoportosíthatjuk.

Pl. a tüzes jegyek közül a *Kos* egyúttal fő- vagy kardinális jegy, az *Oroszlán szilárd* jegy, a *Nyilas* pedig változó jegy, ha minőségi osztályozásukat is figyelembe vesszük. Ugyanígy minden elem-csoportban találunk egy fő, egy szilárd és egy változó minőségű jegyet.

Vegyük sorra ebből a szempontból az egyes csoportokat:

A tüzes jegyek minőségi változatai:

Mind a három pozitív, villamos-feszültséggel telített.

♈ *Kos, fő- vagy kardinális jegy, Mars-jelleggel.* A tüzes elem itt a fő- vagy kardinális minőség erő kifejtésének jellegével kapcsolódik és marsi színezetet kap. A lendület, a kezdeményezés, a küzdőkészség és az akaraterő tehát kétszeresen előtérbe lép; fokozódik a célratörő igyekezet, a vezetésre irányuló hajlam és képesség, de a feszítő erők könnyen túlzásba csaphatnak.

♌ *Oroszlán, szilárd jegy, Nap-jelleggel.* A tüzes elem itt a mérséklő hatású szilárd minőséggel kapcsolódik: a tüzes elem lendületét, az uralkodásra, vezetésre, az akarat keresztülvitelére irányuló hajlamot a szilárd jelleg olyképpen módosítja, hogy meggondoltabbá, kimértébbé válik, s mindehhez a Nap-hatás is hozzájárul. Az önbizalom bizonyos egyensúlyt ad a feszülő erőknek, nem ösztönöz gyors, elhamarkodott tevékenységre, az Oroszlán-típus kényelmesebb és türelmesebb, erőit nem csak a tevékenységre fordítja, mintegy öncélt látva ebben, mint a Kos, hanem az élet örömeire és önmagára is gondol, bár

ezekben is tüzes hajlamai vezérlik. A mérséklés fokozott öntudatot ad, önérzet és méltóságteljes magatartás lép a Kos nyersebb, vadabb lendületének helyére.

♂ **Nyilas, változó jegy, Jupiter-jelleggel.** A tüzes elem itt a változó minőséggel lép kapcsolatba; a tüzes elem ismert vonásait a változó minőség erősen átszínezi. Az értelmi, szellemi törekvések előtérbe lépnek és a tüzes lendülettel, valamint a jupiteri hatással párosulva magas célok felé fordulnak: tanulmányok, bölcsesség, világnézet, vallás, igazság, a fennálló rendnek alapul szolgáló jog, a szellemiség kérdései jelentik a célokat, s ezeket a Nyilas-típus tüzes lelkesedéssel, de a változó-minőség körültekintő, értelmes, kapcsolatokat létrehozó hajlamával követi; mozgékony, eleve, széleskörű érdeklődések járulnak mindehhez, az élet egészséges örömei kiegyensúlyozott szerephez jutnak, a mozgékony és az értelmi megismerés ösztönzése távoli kapcsolatok létrehozására, hosszú utazásokra készíti.

A földies jegyek minőségi változatai:

♄ **Bika, szilárd jegy, Vénusz-jelleggel.** A föld-elem nehézkes, lassú, röghöztapadó hatásai a szilárd minőség hasonló hajlamaival kapcsolódva, fokozottan érvényre jutnak: meggondolt, kimért, de határozott és kitartó tevékenység származik ebből, amely elsősorban anyagi célokat tűz maga elé, a hasznos és hasznosságot értékeli. Az anyagiasság és az itt negatív jellegű Vénusz-hatás a testiség örömeire is fokozottan hajlamossá tesz, de az anyagformálásra, formaalkotásra való hajlamot, tehát a művészi törekvést is felszínre hozza. A két kapcsolódó hatás megbízhatóságot, nyugalmat és egyensúlyt ad.

♊ **Szűz, változó jegy, Merkúr-jelleggel.** A föld-elem nehézkesége a földies, anyagi célok felé terel, de a változó minőség könnyedsége és értelmi hatása, az itt negatív Merkúr hatásaival együtt, a szellemi törekvést is kihangsúlyozza. Ez azonban főleg gyakorlatias, anyagi feladatokra irányul: az anyag, tágabban az anyagi világ megismerése és kutatása, az anyagi dolgok rendszerezése, általában a rendtartás, pontosság és aprólékosság lép előtérbe; a mozgékony, kötetlen szellemi ösztönzés, amely a változó minőséggel együttjár, a nehézkes, megkötött földiességgel kapcsolódva sokat veszít könnyedségéből, másrészt megemészteti az anyagot, a földies dolgokat bizonyos mértékben „átszellemíti“.

♈ **Bak, fő- vagy kardinális jegy, Szaturnusz-jelleggel.** A sűrű, nehézkes, kemény földies elem a fő-minőség akaraterejével és célratörő lendületével párosul, a Szaturnusz-hatás azonban fokozza az anyagiasságot és merevséget. Az akaratörő nagy, de nem kirobbanó, mint pl. a Kosban, hanem egyenletes, kitartó, szívós tevékenységben jut kifejezésre; ez előre tör, vezetésre, irányításra, rendelkezésre törekszik, de célja földies és anyagi: az anyagon való uralom. Az uralomra törekvéssel együtt jár az önuralom, sőt az önmegtagadás is, de a Bakban mindez nem szellemi gyökerű, hanem a célt, az anyag meghódítását, az uralom biztosítását szolgálja. Határozottság, megingathatatlan céltudatosság és a kézzel fogható célok magasra értékelése jár mindezzel.

A légies jegyek minőségi változatai:

Mind a három pozitív, villamos feszültségű.

♊ **Ikrek, változó jegy, Merkúr-jelleggel.** Itt a légies elem mozgékony, könnyedsége és értelmi hajlama a változó minőség hasonló hatásaival párosul, amit az Ikrekben pozitív-jellegű Merkúr még jobban kiemel. Az eredmény fokozott mozgékony, könnyedség, szétágazó értelmi érdeklődés, sok, bár nem mélyreható kapcsolat létesítésére, ezzel gyakori, de rövid utazásokra való hajlam, alkalmazkodóképesség, ügyesség, gyorsaság, de változékonyság is; a könnyed hatások összefogása túlságosan kötetlenné teszi az Ikrek-típust, nem ad szilárdságot, sem egy-célra törekvő koncentrációt, ezért a csapongás, felszínesség és megbízhatatlanság is nagy szerephez jut.

♎ **Mérleg, fő- vagy kardinális jegy, Vénusz-jelleggel.** Itt az életörő, vezetésre hajlamos fő-minőség hatása a légies elem könnyedségével, mozgékony, értelmi-szellemi irányítással kapcsolódik, amelyekhez az itt pozitívvá átszínezett Vénusz hatása is hozzájárul. Becsvágy, előtérbe igyekvő törekvés, hatni-akarás, s az ezekhez szükséges akarat jelen van a fő-minőség révén; mindez azonban légies, értelmi-szellemi célokra irányul, vénuszi módszerekkel: kiegyenlítés, harmóniához, az ellentétek összhangbához, az életnek széppé, zavartalaná és kellemessé tétele itt a cél; eszközei a tapintat, belátó és mérlegelő érzék, a diplomatai képesség, a meggyőzés és elhíttetés. E hatások a jogérzékkel, igazságossággal és a politikai munkálkodással teremtenek kapcsolatot, más oldalról, a vénuszi hatás folytán,

művészi, esztétikai kifejezésre is törekszenek, különösen az értelemre és szépérzőkre legközvetlenebbül ható színművészetben.

≈ **Vízöntő**, szilárd jegy, Szaturnusz, illetve Uránusz-jelleggel. A légies elem könnyedsége, értelmisége és sokoldalúsága itt a szilárd minőség hatásaival keveredik; a szellemi törekvések és az értelmi-szellemi hajlamok szilárdabb, határozottabb és céltudatosabb jelleget nyernek. A kötetlenség és felszínesség helyébe nagyfokú öntudatosság, elmélyedő szemlélet és komolyság lép; az értelmi-szellemi célok magasabb régiókba emelkednek, a törekvés kitartóvá lesz, bár lendületéből sem veszít, sőt elszánttá, merésszé válik. A Szaturnusznak itt pozitívre átszínezett hatása fokozza a határozottságot és kitartást, de az Uránusz hatása hangsúlyozottan érvényesül és rendkívüliséggel, eredetiséggel, szokatlan vonásokkal ruhazza fel a fentebb kifejteti hajlamokat és képességeket.

A vizes jegyek minőségi változatai:

Mind a három negatív, delejes vonzerejű.

☉ **Rák**, fő- vagy kardinális jegy, Hold-jelleggel. A víz-elem mindenbe behatoló, befogadó és érzéshullámzásokat keltő hatása itt a fő-minőség akaraterejével, vezető hajlamával kapcsolódik. Az inkább érzelmi életre beállított víz-elem nem engedi, hogy az akaratérő és célkitűzés szétáradó, kifelé nagy eredményeket felidéző módon érvényesüljön; befelé, zártabb körben kell megtalálnia helyét. Ezért a Rák-típus is kisebb körben, például a családban találja meg igazi vezetés szerepét; a Hold-jelleg ehhez az anyaság elemét adja; az anyaság a Rák legjellegzetesebb megnyilvánulása. Az anya központban áll, vezető szerepet tölt be az otthonban, tevékenysége mégis befelé, kis körre irányul, s az érzés uralkodik benne. A Rák-jelleggel általában velejár a szeretetteljes, gondoskodó, otthonias hajlam, a kisebb körben való vezetés szereppel együtt, sok érzés, képzelőerő és vágyódás a távoli, a kis körből nehezen elérhető dolgok után.

♏ **Skorpió**, szilárd jegy, Mars-, illetve Plutó-jelleggel. Az érzésekre fogékony, érzelmi átélésekre, lelki élményekre hajlamos víz-elem itt a szilárd minőség hatásaival, a kitartó törekvéssel, a megszerzett eredményekhez való ragaszkodással és az egyensúlyra törekvéssel kapcsolódik. A víz-jelleg szétfolyó, túláradó hatásait korlátok közé zárja a szilárd minőség; az érzés

és a lelki-élet még határozottabban a belsőség, az élet mélységei felé fordul, mint a Rákban; ezzel sok önösség, de nagy elmélyülés jár. A lelkiség a külső és belső élet, a földi és a túlvilág határaihoz közelít, szilárd hajlama révén még a megfoghatatlannak látszó dolgokat is mintegy kézzelfoghatóknak érzi, otthon találja magát a lélek titkaiban, erős misztikus hajlamok és képességek élnek benne. De a víz-elem eleven képzelete és erős érzései, amint a megragadásra, birtokolásra irányuló szilárd minőséggel keverednek, az érzékiséget, a szenvedélyeket is felfűtik, a nemiség pedig, amelyben az élet és halál, a kezdet és vég misztériuma nyilvánul meg, a Skorpió-típus igazi területévé, de egyben veszedelmévé, esetleg végzetévé válik; a Marsnak itt negatívvá színezett behatása pedig erős ösztönzést, sok erőt, de kétes és erőszakos, egyenetlen módszereket hoz felszínre, míg a Plutó mindent válságossá fokozza, de ugyanakkor nagyszabásúságot, végső kiegyenlítésre törekvő elszántságot ad: a Skorpió feladata az alacsonyabbrendű ösztön-én átélése és legyőzése, hogy a válságokon keresztül feltámadhasson benne a felsőbbrendű öntudat.

♊ **Halak**, változó jegy, Jupiter-, illetve Neptun-jelleggel. A víz-elem érzésekre, érzelmi-lelki átélésre, s ezeken keresztül a dolgokkal bensőséges kapcsolatra irányuló hajlama a változó minőség kötetlenségével, szétáradó, értelmi-szellemi kapcsolódást kereső jellegével párosul. Ezért nem lehet meg benne sem a Rák kisebb körre koncentrálódó ragaszkodása, sem a Skorpió belső összeütközéseken keresztül kibontakozni akaró lelkisége; a változó minőség fokozza a szétáradást, mondhatni a szétfolyást, a határokon és gátakon való áthömpölygést: a Halak-típus lelkiisége szétterjed, a határtalanság, teljes kötetlenség és korlátozatlanság felé irányul; értelmi-szellemi törekvése az egyetemességet, a mindent-átérzést, a lelki feloldódást érzi céljának. Krisztusi egyetemes szeretet felé igyekszik, határtalan közösségérzetében felajánlja, sőt feláldozza önmagát, az „én“ határain is túlrad az önzetlenségben és a szolgálatkészségben. De mindezzel a teljes szétfolyás és korlátatlanság kétségesebb hatásai is együttjárnak; a Halak-típus könnyen elvesztheti lába alól a biztos talajt, lelkisége ködös, kaotikus bizonytalanságba torkol, s mert énjét szinte semmire sem tartja, nincs kellő ereje az önuralomhoz sem; ebben az esetben rendellenes, gátlásokat nem ismerő szenvedélyek jutnak uralomra benne, amelyekre igen

jellemző példa az ital mánia, melyben az öntudat feloldódik és szédült határtalanságba látszik kiterjedni.

7. Az állatövi jegyek, mint a fejlődés állomásai.

Ha az eddig megértettek alapján most egymásután következő sorrendjükben vizsgáljuk az állatövi jegyeket, emelkedő, fejlődő vonalat fedezünk fel bennük. Mindegyik jegy jelentés-tartalma bizonyos értékeket, bizonyos sajátságokat foglal magába, s a velük járó testi-lelki, értelmi-szellemi magatartást fejezi ki; a következő jegy jelentés-tartalma pedig olyan további lépésre, fejlődési fokra utal, amelynek eléréséhez szükség volt a megelőző jegy tapasztalataira és élményeinek összegezett vég-eredményére. Így vizsgálva a jegyek sorát, elvont, magvas értelmezéseit kapjuk a fokozatoknak, olyan összegezésben, amelyben minden jellegzetes vonás megvan. Természetes, hogy ilyen „ideális” típusok a való életben nem akadnak, de mindenkiben felismerhetjük a jellegzetességek kisebb-nagyobb fokú megnyilvánulását.

Kos.

♈. A Kos a kezdet, az elindulás, az ébredés. Az erők kibontakozva kelnek életre, tele frissességgel, nagy feszültséggel, az Én érzi a benne dagadozó erőket és célt keres, amelyek felé azokat fordíthatja. Az erő kifejtés szinte öncél még, az, amit elérhet vele, alárendelt jelentőségű. Az Én még nem ébredt teljes öntudatra, kifelé, a tevékenység határtalan tere felé fordul és nem foglalkozik önmagával, ezért egyáltalán nem, vagy csak kevéssé önző vagy önös (egocentrikus). Léteének értelmét az erő kifejtésben, az erők felhasználásában látja, öntudatát és akaratát az erők szolgálatába állítja, igyekszik azokat tevékeny irányba terelni, ezért hajlamos arra, hogy összegezett erők irányítójává, mások vezetőjévé legyen. Az élet még új a Kos-ember számára, minden még megismerésre és felfedezésre vár, ezért kész az úttörő szerepére és merészen, nagy lendülettel vág neki a kifizérhetetlen, tehát nem mérlegelhető feladatnak is. Úgy érzi, hogy élete nem egyéb, mint a benne feszülő erők kifejtésére rendeltetett eszköz, ezért inkább az erőfeszítésre, a küzdelemre irányítja figyelmét és keveset törődik önmagával vagy az életével: a kitűzött célért folytatott harcban készségesen feláldozza

magát. Mindehhez éppen a kezdeti, mondjuk, kezdetleges állapot egyszerűsége és naivitása járul. A Kos nem szereti a bonyolult kérdéseket, a felmerülő kételyeket és ellenvetéseket, mindez csak eltereli az erőket a tétlől, az eredményes tevékenységtől; kevesebbet gondolkodik, mint inkább cselekszik. Ellenvetésekkel, gátló idegen erőkkel szemben türelmetlen, összeütközik velük, hogy az erők maguk döntsék el a vitát. Elszántságában dacos és nyakas, de lényegében jóindulatú, jóérzésű, amit lelki egyszerűsége és frissességében rejlő ártatlansága is megmagyaráz. Mint a jegy és a benne uralkodó pozitív jellegű Mars, a Kos-típus is feltétlenül pozitív s tevékenysége kifelé ható és szétáradó. Természetének a kemény, küzdelmes munka felel meg: legjellemzőbb hivatása a katonai, aztán a nagy ellenállású anyagokkal, pl. vassal való munkálkodás; minden, amiben a vasnak és tűznek szerepe van, Kos-jellegű munkásság, de pl. az orvosi, különösen a műtőorvosi tevékenység is. A Kos-típus jó sportember is, de az erő és ügyesség kifejtése öncél nála.

Az állatöv körén pozitív jegyek negatív jegyekkel váltakoznak: a tovahaladás, fejlődés útján az előző pozitív állomás nagy, szétáradó erő kifejtései után természetes visszahatásként következik a befelé forduló, koncentrációra és a már biztosított eredmények megóvására irányuló negatív jelleg. A lélek minden nagy erőt kifejtő állomás után kissé megpihen és ellentétes területen gyűjt új tapasztalatokat. Az egyensúly így áll helyre és a végletek találkoznak, hogy kiegyenlítsék egymást.

Bika.

♉. A Kosra következő jegy, a negatív Bika, csakugyan megállapodást, nyugalmat és megóvást fejez ki az előző jegy jellegével szemben. A harcot a lélek megvívta az előző fokozaton, figyelme most már a kiküzdött eredményekre irányul. Tevékenysége elcsöndesül, de annál állandóbb és tartósabb jellegű. Koncentrálódik, befelé és önmaga felé fordul. Az Én jelentősége és érdeke előtérbe lép, de ezúttal először; a Bika még nem hatolt bele az Én mélységeibe, egyszerűen és egészségesen önös, természetes határig önző. Nem kíván kezdeményezni és vezetni, sem az ismeretlen messzeségek felé törni; megelégszik önmagával és környezetével, tevékenysége pedig otthon érzi magát a megszerzett és birtokolt területen. Az anyag érdekli és megtalálja benne azt az értéket, amely önérdekét szolgálhatja. Nem

keres új, járatlan utakat, hanem gondosan továbbépíti a tört ösvényeket és arra törekszik, hogy a maga körében mindent alá vessen a földies és anyagi érdekek szolgálatának. Termel, létesít, fogyasztja és elraktározza a termelt vagy létrehozott javakat, egyrészt, mert a termelt javakat ellenértékekre válthatja be. Ily módon becses szolgálatot tesz a közösségnek, mert a termelés és a termelt javak kicserélése szorosabb kapcsolatokat hoz létre az emberek közt és a termelő munkálkodás az általános jólétet, a közérdeket is szolgálja. Mindebben a Bika magától értetődő módon találja meg helyét, nem vezetik magasröptű, eszményi megfontolások, munkáját nem érzi önfeláldozásnak; ellenkezőleg, gyakorlatiasan fog fel mindent, s hajlamos kissé lenézni azokat a lelkes és szerinte élheterlen Kos-típusokat, akik messzekalandozó célokat követve utat törnek az utánuk jövőknek, de nem állnak meg, hogy a feltárt területet hasznosítsák. A Bika a szó szoros értelmében jól megveti lábát a földön, a kézzelfogható bizonyosságban gyökerezik. Mindent, ami a gyarapodást és gyarapítást, a termelést és létrehozást szolgálja, nagyratart, s erőit ezek szolgálatába állítja: családot alapít, utódokról gondoskodik, biztosítja az anyagi javakat családja és utódjai részére, termel, megműveli a földet, a termelt nyersanyagokat használható és hasznosítható dolgokká alakítja át, a megszerzett vagy létrehozott javak biztosítására, megóvására is gondot fordít; szeret jól élni, s ezt elsősorban az étel és ital jelenti nála. A Bikában negatív jelleggel megnyilvánuló Vénusz azonban mindehhez a formálókészséget is adja; a magasabb Bika-típus az anyagban ösztönzést talál, hogy azt formákba kényszerítse és a szépség vénuszi elemével is felruházza. A képzőművészetek — különösen a mintázás, szobrászat és a dekorálás —, sőt az emberi testben rejlő lehetőségeket szép formákban kifejező művészetek, pl. a tánc és az ének is Bika-jellegű tevékenységek. De még a szellemi-művészi tevékenységben is megnyilatkozik a Bika anyagi, hasznotváró hajlama; ritka itt az elragadtatott, szent hitben égő szellemiség s az alkotás anyagi ellenértéke fontos és ösztönző szerepet játszik. A Kos heves, nagyfeszültségű hatásaival szemben tehát a Bika a békés, egyenletes és egyensúlyra, ritmusra törekvő tevékenység jegye.

Ikrek.

II. Az *Ikrek* következő fokozatában az előző létszakaszban

sok erőt gyűjtött, sok tapasztalatot szerzett lélek ismét az ellenkező véglet felé fordul. A felhalmozott erők és javak a mindig kiegyenlítésre, nivellálódásra törekvő természet-törvény hatása alatt a szétszóródásra, a kiáradásra irányulnak. Az Ikrek embere nem takarékoskodik, nem ragaszkodik a meglévőhöz, nem tapad a röghöz vagy az anyaghoz. Lendülete pozitív irányt vesz és tevékenysége megint kifelé, a messzeségek felé fordul. Az előző létfokon megszerzett tapasztalatok és ismeretek nem elégitik ki többé, egész erejével arra törekszik, hogy tevékenyen, mozgékonyan irányítsa érdeklődését minden felé, ami megközelíthető és megismerhető. Ellentétben az előző fokozat befelé irányuló, koncentrált magatartásával, az Ikrek embere szétáradó erőfeszítésben igyekszik kapcsolatot teremteni mindennel, ami elébe kerül. A meglévővel szemben inkább az új, a még ismeretlen érdekli, e tekintetben a Kosra emlékeztet, de míg ez az erő kifejtésben öncélt látott, addig az Ikrek embere az új és feltáratlan dolgokkal kapcsolatokat létesít és igyekszik ezeket a kapcsolatokat minél szélesebb körre kiterjeszteni. Öntudata már összetettebb, az előző két jegy tapasztalattartalma összegeződik benne, mozgékonyasága és szétáradó hajlama az öntudatot gazdagabbá teszi, értelmével és szellemével is megtanul bánni. De ez a kísérlet még új élmény neki, nem tud gazdálkodni értelmi képességeivel, rendszertelenül fordítja érdeklődését minden felé, főleg az újat, a meglepőt keresve. Mint a Kosban az erő kifejtés, úgy az Ikrekben az értelmi kapcsolódás válik mintegy öncélúvá. Mindenről tudomást kíván szerezni, mindenről meg akar tudni valamit. Nem hatol a mélységekbe, nem törekszik a dolgok lényegének feltárására, megelégszik azzal, hogy tudomást szerez és kapcsolatlétesítő hajlamával hírt ad másoknak róluk. Az önösség és önzés is változáson ment át, az Ikrek önössége nem annyira anyagi, mint inkább értelmi-szellemi: nagyra tartja ezeket a képességeit, büszke a mozgékony ügyességére, s ha mindezt önző módon hasznosítani is igyekszik, a megszerzett javakat nem halmozza fel, nem óvja meg, hanem szétszórja, vagy újabb kapcsolatok szerzésének szolgálatába állítja. Mindenhová behatol és mindent észrevesz, ami a felszínen végbe megy. Látja a hiányokat és szükségleteket, ez a képessége kritizálónak teszi, de egyben azon igyekszik, hogy a hiányokat betöltse és a szükségleteket kielégítse. Az anyagi javak főleg azért

érdeklik, mert azokat szét lehet osztani, messzire eljuttatni és általuk újabb kapcsolatokat létrehozni. Értelmi-szellemi kapcsolatteremtő hajlama a gondolatokat is közvetíti, írói, még inkább újságírói tevékenységben nyílik erre a legtöbb alkalom; az anyagi dolgok közvetítésében pedig a kereskedelem, a forgalom kiépítése, a közlekedés megszervezése felel meg természetének. S ilyen értelemben mintegy beteljesíti az előző jegy munkálkodását, mert gondoskodik a termelt javak és értékek elhelyezéséről, mindenhová eljuttatásáról. Kapcsolatkereső hajlama sok utazásra készíti, de ezek többnyire rövidebb utak.

Rák.

☉. A rákövetkező jegyben, a Rákban, a továbbhaladó lélek ismét új tapasztalatokat szerez. Kipiheni előző, szétáradó és mozgékony tevékenységét, erő kifejtései negatív irányba, ismét befelé fordulnak. Öntudata már több fokozaton ment keresztül, most már határozottabban kezd énjével foglalkozni, de ennek minden lehetőségével még nincs tisztában. Éppen ezért önösségét és önzését nem állítja előtérbe, hanem azonosítja szűkebb környezetének érdekeivel, amelyekre koncentrálódó, befelé forduló hajlama irányítja figyelmét. Az előző jegy szétárasztó, mondhatni javakat fecsérő igyekezete is meghozta visszahatását: a Rák-ember ismét gyűjt, felhalmoz, megóv. De ezt már nem az anyag öncélú értékelésével teszi, mint a Bika, hanem azért, hogy hasznát és előnyét lássák azok, akik felé szeretetével és gondoskodásával fordul. Mert a Bikának még erősen anyagi és önérdektől átszőtt ragaszkodása a sajátjához a Rákban már meg-nemesedik: itt a kis kör tagjaihoz és dolgaihoz való ragaszkodás szeretetté válik. De a szeretet eleme ezúttal először lép előtérbe, ezért még kissé kezdetleges, bár őserő él benne. A szeretet a Rák esetében még öncél; szeretnie kell, mert ez a természete, de a szeretet bonyolultabb, további fokozatait még nem ismeri. A Rák szeretetének legjellemzőbb kifejezése az anyai szeretet, másodsorban a családapa gondoskodó jósága. Önzés és önzetlenség keveredik benne, mert a Rák embere a szeretett lényt teljesen azonosítja önmagával. A szeretet és a gondoskodás szűkebb körre koncentrálódik, de éppen ezért erős és teljes. Minden, ami ennek a szűkebb körnek az érdekeivel együtt jár, drága és fontos a Rák szemében. Odaadó gondoskodás, a testi és lelki szükségletek, hiányok kielégítése, betöltése, a szűkebbkörű élet ke-

retének rendben és tisztán tartása, csinosítása jelentik az elsőrendű tevékenységet. Ezért a Rák-ember szereti otthonát, tágabb otthonát, a hazáját is, érdeklődése az otthon és a család felé fordul, gondoskodik a tőle függőktől, a konyha igazi munkatervé válik; nagy erőfeszítésre, sőt önfeláldozásra kész, ha övéinek érdekéről van szó, s általában szorgalmas, munkás életet él, egyrészt, mert erkölcsi felfogása is arra készíti, hogy ezzel követendő jópéldát adjon. A Rák-ember tehát az eszményi polgár és családfő, s mint ilyen, a társadalom egyik legértékesebb fenntartója, támasza. De érzései, s az előző fokozaton megszerzett széleskörű tapasztalatok is követelik a magukét: értelmi-szellemi érdeklődése a távoli dolgok, messzeségek felé fordul és a képzelet világában éli át azt, amit a valóságban nehezen érhet el. A Rák-típusban — már a víz-jelleg révén is — erős képzelet él és ezzel az elérhetetlen messzeségek felé kalandozik. Ragaszkodása és életfeladata többnyire a maga szűkebb köréhez, legtágabb értelemben is szülőföldjéhez vagy hazájához köti, de vágya a messzeség, az utazás, főleg a tenger, amely a maga határtalanságában a legélesebb ellentét a szűk környezettel, s ezért mindennél gazdagabb tápot ad a képzeletnek. A Rákban uralkodó negatív-jellegű Hold mindezt a vonatkozást erősen hangsúlyozza és változékonyságával a Rák-emberben is hullámozó hangulatokat, változó kedélyállapotokat idéz fel. Diszharmonikus hatások a Rákban odavezethetnek, hogy a Rák-ember kiszakad szűkebb köréből, s akkor a képzeletben kifestett távoli utazások valóra is válnak; de a messzevetődött Rák-ember alaptermészete és képzelete ilyenkor az otthont állítja lelki szeme elé és senkiségre érez olyan erős honvágyat, mint az otthonától elszakadt Rák-típus, noha minden vágya az volt, hogy messze földeket bejár-hasson.

Oroszlán.

♌. A következő jegyben, az Oroszlánban, a lélek ismét az ellenkező végletbe veti magát, pozitív erőit kifelé irányítja és szétáradó erő kifejtésben találja meg kifejezését. Az Én már elég fokozaton és tapasztalaton ment keresztül és itt ébred teljes öntudatra, olyannyira, hogy az Oroszlánban az önérvényesítés, az Én előtérbehelyezése, s a velejáró, bár még mindig normális határok közt maradó önösség és önzés válik szinte öncéllá. A Rák-

ban megismert és tudatossá vált szeretet megmarad, de az Oroszlánban uralkodó Nap szétsugárzó erőivel kapcsolódva kiterjed, szerteárad és nagy kört von hatása alá. A szeretet és az önösség különös módon keveredik: az Oroszlán jóságos, jóindulatú, melegszívű, mindig kész két kézzel adakozni, de csak annak, aki megnyerte rokonszenvét, s azért, mert mindebben a maga énje és jelentősége léphet előtérbe. Bizonyos családfői gondoskodás is él benne, de ez eltér attól, amit a Rákban láttunk. Nem elégti ki már a szűkebb kör, a család, nagyobb, szélesebb kört akar látni maga körül, főleg azért, hogy természetének megfelelően annak középpontjában állhasson és mint a Nap, fényét, erejét a tőle függőkre, a hozzá folyamodókra sugározhassa. Örömmel ad minél többet, minél bőkezűbben, mert így méltó ez öhozza, s ezzel hangsúlyozza hatalmát, erőforrásait. Önérvényesítő hajlama a hatalomban, a központi irányító tekintélyben találja meg igazi helyét, uralkodnia kell a maga körében, s ezt a kört tágítani igyekszik, hogy hatalmának is tágabb érvényesülése legyen. Az Oroszlán a szó legszorosabb értelmében királyi jegy, az igazi Oroszlán-típusban mindig van valami fejedelmi önérzet, büszkeség és parancsolni tudó tekintély, még akkor is, ha mindez csupán gátoltan, kis körre szorítkozva érvényesülhet. Fölfelé tör, erőit a maga érvényesülésére fordítja, de arról sem feledkezik meg, hogy híveit magával együtt felemelje. Erős életérzése és túlaradó erői, teljes öntudatra ébredt énjének önösségével együtt az életörömök értékelésére vezeti, szeret jól élni, de az örömeiben másokat is részesít: vendégszerető, gazdagon ellátja azokat, akik megfelelő módon közelítenek hozzá és éreztetik vele, hogy magasabban állónak tekintik. Az életörömök kedvelésében hajlandó túlzásba is csapni, a szerelmet önmagáért élvezi, s ebben szinte kimeríthetetlen Nap-erői is támogatják, de ha szerelmi kapcsolataiban önös is, azért nem hitvány és kicsinyes módon önző; az felel meg természetének, hogy örömét megossza és élvezze, mennyi örömet tud adni másnak. Önösségében és büszkeségében hiú, de hiúsága magátólértetődő és tényleges értékeiben gyökerezik. Ezért jobban szereti a kellemes szót, akár a hízelgést is, mint a nyers intelmet, de tisztában van a hízelgés értékével. Az anyagi dolgokat azért becsüli, mert örömet szerezhetnek és mert másoknak is juttathat belőlük, ezzel is fokozva a maga jelentőségét. Nem gyűjt, nem óv meg, hanem

széteszt, ad, de igyekszik igazságosan mérlegelni. Az igazi Oroszlán-ember mindig igazságos, főleg azért, mert méltóságában ezt tartja magához illőnek. Oroszlán-jellegű hivatás mindaz, amely az embert előtérbe, központba állítja és nagyvonalúságot követel. Elsősorban az államfő, aztán a nagy köznek, az államnak és közösségnek jelentékeny polcát betöltő személyek, de Oroszlán-típusok pl. a nagy szállodák igazgatói, a tűz-elem folytán magasrangú katonák, stb. is. Az életérzés teljessége művészi irányba is terelheti az Oroszlán-embert, művészete mindig életigenlő és nagyvonalú.

Szűz.

mp. A következő jegyben, a Szűzben, a lélek megint befelé fordulva, koncentrált irányban igyekszik pótolni az előző fokozatban szétárasztott erőket és megóvó, összetartó hajlammal fejti ki tevékenységét. Mint minden negatív jegyben, az érdeklődés itt is az anyagi, földies dolgok felé fordul, a gyűjtés és a meg-lévőkről való gondoskodás lép előtérbe. Az Oroszlánban már öntudatra ébredt Én itt is követeli a magáét, de a visszahatás is kiütözik: a Szűz-típus erősen önös és önző, de ezt elleplezi. sőt kész önmagát mások szolgálatába állítani, mintha ösztönösen le akarná bontani önösségének várát. Míg az Oroszlán két kézzel szórta a javakat, a Szűz takarékoskodik az anyagiakkal és a maga erőivel is. Erre szüksége van, mert az előző létszakasz túlságosan fecsérrelte az erőket és a Szűznek meggondoltan kell gazdálkodnia a megmaradt energiákkal. Ez a visszahatás és a jegy negatív jellege hozzák magukkal, hogy a Szűz élet-ereje csekélyebb, betegsége könnyebben hajlamos, s óvatos, aggodalmas természete még ezt is túlbecsüli, fél a bajtól és elővigyázatosan igyekszik elkerülni minden betegséget, sőt odáig megy, hogy képzelt betegségek rabjává válik. Gondos, szorgoskodó mivoltában minden figyelmét az anyagi dolgokra irányítja, de a benne uralkodó negatív Merkúr-jelleg folytán értelmi-szellemi érdeklődéssel fordul feléjük. Az anyagot már nem önmagáért becsüli, mint a Bika, nem is a felhasználásával törődik, mint a Rák, hanem mélyebb természetével igyekszik tisztába jönni. Ráeszmél, hogy az anyag nem is olyan egyszerű és nyersen kézzelfogható valami, aminőnek pl. a Bika tartja, hanem rejtelmes titkokkal teljes; értelmi-szellemi hajlama kutató törek-

vással párosul, kritikának vet alá mindent és igyekszik ismereteket szerezni, — kifürkészni a dolgok mivoltát. Ebben a tekintetben a másik merkurijegy, az Ikrekre emlékeztet, de nem felszínes és csapongó, hanem mélyreható és megfontolt, sőt nehézkes és aprólékos. Kutat, tapasztal és a megismerteket rendszerbe foglalja, hogy könnyebben áttekinthesse. Az anyag természete mindennél jobban érdekli, ezért a kémia kifejezetten Szűz-jellegű tudomány. De nemcsak az anyagot igyekszik megismerni, hanem az ember viszonyát is az anyaghoz, általában az anyagi létformát; gondolkozóvá, bölcselkedővé és vizsgálódóvá válva keresi mindezek értelmét és az eredményeket megint csak rendszerbe foglalja. A rendszeresség mintha az Oroszlán rendszertelen szétáradásának visszahatása volna a Szűzben. Aggodalmas gonddal tart rendet, pontos, pedáns, kínosan ügyel a rendre és a tisztaságra, mindennek áttekinthetően, sorbarakva kell rendelkezésére állania, cédulákkal látja el a dolgokat, ellenőrzi a kiadást és a bevételt. Ezzel a hajlamával az amúgyis merkurijegy jellegű kereskedelemben a magasabbfokú, fejlettebb ágazatot képviseli, a szabályozott, megszervezett kereskedelmet és a banküzletet. A dolgok megismerésére törekedve tudományos, rendszerező munkásságban is megtalálja a helyét. Rendet teremt a világ dolgaiban, amelyeket az előző jegy, az Oroszlán olyan kedves könnyelműséggel és adakozó kedvvel szórt szét. S éppen ezért nagyon szigorú a kritikájában, amikor rendszertelenséggel és nagyvonalú könnyedséggel találkozunk. Az Oroszlán uralkodni-vágyásának is megvan a maga visszahatása: a Szűz készségesen szolgál, alárendeli magát a felsőbbségnek és erőit meggyőződéssel bocsátja mások, irányító tekintélyek rendelkezésére. Ezért legjobban alárendelt állás, az alkalmazotti minőségben való munkálkodás felel meg természetének, ha pedig mégsem így helyezkedik el, akkor legszívesebben magányosan, félrevonulva tevékenykedik, anélkül, hogy másokat a maga szolgálatába állítana.

Itt lezárul a ciklus első fele; az Én teljesen magáraeszmélt, úgy pozitív, mint negatív értelemben, s a következő jegyek magasabb, átfogóbb tevékenység és fokozódó szellemi öntudat fejlődésének, s az Én fokozatos feloldásomnak állomásai. A következő jegyek mindegyike poláris ellentétben, poláris kiegészítő kapcsolatban áll a vele szembenlévő jegy tartalmával.

Mérleg.

☿ A *Mérlegben* a lélek megint ellentétes irányt vesz és pozitív visszahatással indul új tapasztalatok felé. Megtanulta már a rendtartást és ennek értékeivel is tisztában van, de felázad a túlzott rendszeresség és főleg az aprólékosság ellen. Nagyvonalú és széleskörű az érdeklődése, s ezt az itt pozitív Vénusz hatásai festik alá. Tevékenysége ismét kifelé irányuló, szétterjedő lesz, s a multból magával hozott tapasztalatok alapján a sok ellentét közt igyekszik egyensúlyt teremteni. Öntudata, mely az Oroszlánban magára ébredt, a Szűzben pedig már korlátozni próbálta az Én túlzó követeléseit, a *Mérleg* önösségének új szintet ad: öntudatos, önérzetesen büszke, de kevésbé önző, s ebben is arra törekszik, hogy egyensúlyt találjon önmaga és a külvilág érdekei közt. Általában mindennél jobban a kiegyenlítésre, a harmónia helyreállítására irányítja figyelmét, tevékenységét is ennek a célnak a szolgálatába állítja. A rendet és rendszerességet már nem anyagi és szűkebb határok közé zárt területen igyekszik átélni, hanem a magasabbrendű rend keresésében: törvényt, ellenértéket áthidaló és összehangoló nagy rendet akar, amelyben az arányosság vénuszi elve, az értelem és a szellem uralkodjék. Erői új célok felé fordulnak, mint a vele szembenálló, őt polgáriasan kiegészítő Kosban, de a lendület nem marsi módon öncélú és heves, hanem kimért, meggondolt és célkitűző. Míg ott a nyers erők leküzdésére irányul az erőfeszítés, a *Mérlegben* értelmi-szellemi eszközökkel megy végbe az igyekezet a szembenálló erők leküzdésére, elsősorban a kiegyezés, a kiegyenlítés módszerével. Nincs itt éles és kemény szembefordulás, hanem alkalmazkodó, behízlgő, megnyerő meggyőzés jut szerephez, amely azonban nem feledkezik meg céljáról. Diplomatisztikus hajlékonyság, rábeszélőképesség társul a kellemes, tetszetős, egyensúlyozott érintkezési formákkal, amelyek vénuszi eredetűek. Jog és igazság, becsület és mások megbecsülése lép előtérbe, s a formák nagy jelentőséget kapnak. A formák azonban nem üres formaságok, hanem értelmet nyernek és határozott céljuk van, amely szintén a harmóniát, az éles ellentétek áthidalását szolgálja. A szépség eleme már nem az anyagformáló készségből ered itt, mint a negatív vénuszi jellegű Bikában, hanem világosan látott és tudott szellemi törekvések táplálják, magasszínvonalú művészet, „grand art“ az ered-

mény. A rend és a szépség a Mérlegben mindig az egybehangolást és az éles ellentétek elsímítását igyekszik megvalósítani, eszközei finomak és szelídek, okosak, de éppen ezért az eredmény sokszor csak ideiglenes, nem gyökeres és mélyreható. A Mérleg-típus jó, harmóniára törekvő élettárs; jogi, igazságszolgáltatással kapcsolatos hivatásra alkalmas, de kiváló diplomata és magasabb állami tisztviselő is lehet. Művészek és színművészek gyakran állnak Mérleg-hatás alatt.

Skorpió.

m A következő jegyben, a Skorpióban aztán meggyilatkozik az előzők visszahatása, de az odáig szerzett tapasztalatok és eredmények összege is. A Mérleg kifelé irányuló, szétterjedő tevékenysége után itt is befelé fordulás, koncentrálttság következik, de kiütözik az előző jegyben még csak kiegyezéssel, elsímítással elintézettnak vélt ellentétek egész ereje is. A Skorpió víz-eleme elmélyülő érzést és lelkeséget ad, s ehhez az itt negatív Mars, sőt a Plútó nagy feszültségű ereje járul; a léleknek szembe kell néznie mindazzal a feladattal, amelyek megértésére és átélésére az előző fokozatok megérlelték, s amelyeket azok a maguk módján próbáltak megoldani. A Skorpió nem elégzik meg a rend és összhang kedvéért mindenképpen létrehozott kiegyenlítéssel, az ellentétek ideiglenes áthidalásával, sem az előző fokozatban érvényesülő szelíd és meggondolt eszközökkel. Újraértékel mindent és próbának veti alá az előző fokozatban elért eredményeket. Az ellentétek legélesebb és legvégletesebb formában merülnek fel újra és nem maradnak meg a normális élet síkján, hanem a magasabb régiókba emelkednek. A negatív jegyek módjára a Skorpió is visszamerül az anyagba, de ezt nem találja kielégítőnek. Erőit arra irányítja, hogy az anyagság és testiség legrejtettebb természetét is megismerje, de nem kívülről szemlélve és rendszerezve, mint a Szűz, hanem a legközvetlenebb, legszemélyesebb módon, az átélésben. Ugyanekkor a lelkeség és a Mars-Plútó előrehajtó, ösztönző feszültsége a testiség mélységeiből a tisztult szellemiség felé vezető útra irányítja figyelmét és megsejti, hogy az ellentétek és ütköző végletek gyökeres megoldása csak egy magasabb létsíkon válhat lehetővé. Mindez fokozza a végletességet, a legerősebb testiség és a legmagasabb cél felé törekvő lelkeség összeütkö-

zik és nagy válságokat idéz fel. A Skorpió az a pont, ahol a „lenn” és „fenn”, a testiség és a szellemiség, a véges és végtelen, az alacsonyrendűség és magasrendűség, a mohó életszomj és a megtisztult felemelkedés találkoznak, hogy megvívják csatájukat. A Skorpió érzi, hogy le kell mondania mindenről, ami kézzelfogható és testies, el kell szakadnia a véges kötelékektől, de egyúttal azt is tudja, hogy igazi áldozat csak az lehet, ha az ember azt áldozza fel, amit a magáénak mondhat. Ezért ösztöne arra hajtja, hogy mélyen belemerüljön a testiségbe, a szenvedélyekbe, a végletek fizikai átélésébe, mert tudja, hogy útja ezen keresztül vezet, s csak akkor emelkedhet fel, ha megismerte és leküzdötte a véges, de rendkívül erős kötelékeket. Feladata: megölni önmagában az alacsonyrendű, testi embert, hogy feltámadhasson benne a magasrendű, tisztult ember. Útja azonban nem elméleti, vagy értelmi-szellemi út, hanem az áthatolás, sőt átgázolás a leküzdendő területen. Éppen ezért vonzza és tartja fogva a szenvedély, s mindennél erősebben a testiségben gyökerező legitokzatosabb valami, a nemiség, amelynek felsőbb értelme mégis kiemelkedik a testiségből és egyetemes törvényre mutat, A földi élet egyéb anyagi kötelékei, a birtok, a tulajdon, az otthon, a család, a hatalom, a jólét, az anyag értékelése, az ellentétek ideiglenes kiegyenlítése, amelyekkel az előző jegyekben találkoztunk, már mind mögötte vannak, már csak egyetlen rendkívül erős kötelék tartja fogva, a nemiség rejtelve, a kettősség misztériuma, amely mögött titokzatos egység biztatása int. Faust problémája ez, aki szintén végigjárta a megismerés különböző útjait, de arra az eredményre jutott, hogy bele kell vetnie magát a beteljesülő átélésbe, a szerelem misztériumába, mert útja csak ezen keresztül vezethet tovább, s kész volt az ördöggel is szövetkezni, hogy elindulhasson a neki rendelt úton, bizakodva abban, hogy a törekvő lélek előbb-utóbb eléri igazi célját, a felszabadulást és felemelkedést. (Goethe Skorpió-típus volt és a Faustban tökéletesen kifejezte a Skorpió problémáját.) A Skorpió-ember számára a szerelem és a nemiség nem kényelmes öröm, mint például az Oroszlánnak, hanem egész valóját felrázó élmény, pokol, vagy tisztító tűz s minél több gyönyört talál benne, annál inkább rádöbben arra, hogy amit kap, az csak látszat, véges jelképe valami végtelennek és a múló egyesülés mámoros önfeledése csak hiányos elő-

képe a végtelenbeolvadás teljes üdvösségének. És ha keresztül tud törni ezen a végső akadályon, akkor rátalál önmagára és a kínzó ellentétek végső kiegyenlítésére: újjászületik, valami meghal benne és feltámad a magasba szárnyaló lélek, amely a rög kötelékei fölé emelkedik. Ezek a hajlamok és adottságok a Skorpió-embert a misztériumok felé hajtják, misztikus és mágikus erőkkel lép kapcsolatba, s ezek mind hidat mutatnak neki a véges és a végtelen közt. Amíg azonban a testiség kötelékei meglazíttatlanul fonódnak reá, a fekete mágia veszedelmei környezik. Nemisége öntudatlanul is tele van mágikus erőkkel és ezek könnyen csapnak át bizonytalan területekre. De mindig él benne a meggyőződés, hogy a legmélyebb bukásból is fel tud emelkedni és érzi az erőt, hogy ne adja fel a küzdelmet. Szelleme végletek közt csapong, szinte egyik napról a másikra át tud lendülni a testiségből az elmélyedő, misztikus átélésbe, vagy ebből megint vissza az előzőbe. Itt van az „élet és a halál” határa, a nagy átmenet, a szellemi újjászületés legnagyobb lehetősége. Itt kínálkozik a legmagasabb felemelkedés és a legmélyebb bukás. Itt kísért a sátán és itt győzheti le a kísértőt az, aki fölébe tud kerekedni. A Skorpió, ha erőit felszabadította az érzéki testiség béklyói alól, óriási energiákat bír latbavetni és mágikus képességeit is magasabbrendű céljainak szolgálatába állíthatja. Nagy átalakítók, új rend hirdetői, misztikusok és bölcsék, az élet és halál kérdésével szembenéző kiváló orvosok, de az alantas, romlott változatban szörnyű gonosztévők is akadnak a Skorpió-emberek közt.

Nyilas.

↗ A következő jegy, a *Nyilas*, elfordul az előző fokozat felkavaró és mindent végletesen élére állító problematikájától; erői pozitív irányba, kifelé fordulnak és szétáradó tevékenységben jutnak kifejezésre. Ha a lélek a Skorpióban sikeresen felszabadult, legyőzte önmagát, akkor átugorhatja a következő fejlődési fokozatokat, de ha csak okult és tapasztalt, akkor a Nyilasban összegezi az előző eredményeket és a visszahatásoknak engedelmeskedve kerekedik a válságok fölé. A magasabb, tisztultabb világot már előző gyötrődéseiben megismerte, megközelítette; nem emelkedett ugyan beléje teljesen, nem szakadt ki végleg minden földi kötelékből, de tisztábbajött ezek értékével és erőit immár arra fordítja, hogy a magasabbrendű

törvényt szolgálja, ennek átélésére törekedjék s másokat is az egyetemesség elveinek megismerése felé tereljen. A Skorpió vívódó, belső problémák felé forduló hajlamával szemben, a Nyilas a világban, a külső kapcsolatokban, az életben igyekszik érvényt szerezni törekvéseinek. A Nyilasban megnyilvánuló harmónikus Jupiter-hatás kiáradó emberszeretetet és jóindulatot ad, jupiteri, joviális vonások lépnek előtérbe: jókedély, barátkozó, életörömöket kedvelő hajlam, amely mind a társas közösség céljait szolgálja. A Nyilas-típus a fehér asztal mellett is az emberi együttérzés és együttműködés magasabbrendű célját tudja előmozdítani, s ha közben a maga jólétére és az élet kellemességeire is gondol, ez nem alacsonyrendű vonás benne, hanem csak természetéből ered. A szélesebbkörű rend, az emberi élet tevékenységeinek közös feladatok felé fordítása, az egészséges erő kifejtésre való hajlam sportkedvelővé teszi a Nyilast; a sport nemcsak életigenlő öröm és az erőket értelmes célra irányító törekvés benne, hanem alkalom arra is, hogy a hasonló hajlamúakat egyesítve, megszervezve, ismét a tevékeny és pozitív irányba ható erők közösségét, rendjét teremtsen meg. De érdekli minden, ami a közösség és a társadalom együttes munkálkodásával összefügg, s mindebben a kiegyensúlyozott rendet, az államfenntartó és főleg a már meglévő rendszert akarja szolgálni. A Nyilas ezért bizonyos mértékben konzervatív; nem igyekszik újítani, csak hosszas mérlegelés után hajlandó elfogadni, többnyire csak részben az újat, miután ezt összeegyeztette a már meglévő értékekkel és lefaragta róla az érdes, éles szögleteket. A fennálló, szentesített rendet olyan nagyra becsüli, hogy hajlamos a világegyetem nagy rendjével azonosítani, olyan értelemben, hogy a kiegyensúlyozott rendet az isteni rend és törvény megnyilatkozásának és földi képviselőjének tekinti. A vallás, az emberek egyöntetű és harmónikus vezetését megkönynyító vallásos hit, a világi törvény, a hagyományokon alapuló és a nagy többségnek megfelelő világnézet kérdései első helyen állnak a Nyilas érdeklődésében. Belső alkatának semmi sem felel meg jobban, mint ha ezeket az értékeket szolgálja hivatásában is: bíró, jogász, törvényhozó, állami tisztviselő, a rendfenntartó szervezetek tagja, politikus, társadalmi kérdésekkel foglalkozó közíró lesz belőle, sőt katona is, de ebben a hivatásban inkább a felsőbb vezetés, az értelmi munkálkodás-

sal kapcsolatos feladat, például vezérkari tevékenység, katonai nevelés, hadtörténeti irodalom, hadbírói pozíció felel meg neki. A papi hivatás mindennél inkább Nyilas-jellegű; különösen a magasabb egyházi méltóságok reprezentáló, a nagyvilágban is előkelő szerepet játszó tevékenysége felel meg itt, mert a Nyilasban több a pozitív életigenlés, mint a világtól elforduló aszkétai hajlam. sőt az utóbbi rendszerint hiányzik belőle. Mindezek a vonások a Nyilas-típus külső életében is megnyilatkoznak: kedveli a finomult formákat, a szertartásosságot, az ünnepies külsőségeket, a népes gyülekezetet, az ilyen alkalmakkor való szereplést és előtérbe lépést: Nyilas-jellegű a ragyogó ornátusban, díszes környezetben istentiszteletet celebráló, vagy ajtatos menetet vezető főpap, az ünnepélyes aktusok középpontjában álló, díszruhás államférfi, a komoly és méltóságteljes, sok államban ma is ünnepélyes talárt viselő bíró, aztán köznapibb változatában a szervező, irányító sportember, a vörös kabátban nyargaló falkavadász, s az elegáns, sportszerű „fair“ fel fogású vadászember, aki a sporttevékenység után el nem engedné a lakomát és a pohárköszöntőket, vagy a csillogó egyenruhában szemlét tartó magasrangú tiszt. A Nyilas életigenlése és életszeretete még az állatvilágra is áttérjed, de itt is a hasznos, mozgékony és nemesebb állatokat kedveli, elsősorban a lovat — jelképe is a nyilazó kentaur! — aztán a kutyát, főleg a jólidomított vadászebet, s mint vadász, a büszke „trófeát“ jelentő nagyvadat. (Az egyszerű „húsvadászat“ inkább a világ minden dolgát hasznosítani és birtokolni kívánó Bika-típushoz illik.) Emberszeretetében adakozó, de adományainak mindig vagy jóvális, barátok szerzésére irányuló színezete, vagy alamizsna jellege van. Nagyon megfelel neki a bőkezű adakozás az ünnepélyesebb alkalmakkor, gyűjtésben, jótékony célú aláírásokban. A Nyilas általában kerüli a problémákat, ezeknek a konzervatív rend fenntartásával igyekszik elejét venni, s ha mégis felmerülnek, mindenképpen kiküszöbölni. Így aztán sokszor csak a rendelkezésre álló hatalommal biztosíthatja a rendet és az egyensúlyt, amely éppen ezért gyakran csak látszólagos, mert a Nyilas nem hajlandó tudomásul venni a forrongó, feszülő, robbanással fenyegető, megoldatlan problémákat; ezekben csak lázadást lát, szerinte elkerülhetők volnának, ha mindenki elfogadná a fennálló rend szépen kidolgozott elveit.

Bak.

ő A következő jegy, a *Bak*, ismét más irányba, önmaga felé, s a legkézzelfoghatóbb anyagi célok felé irányul, negatív jellegének megfelelően. Az előző fokozat eredményeit, éppen ennek vázolt hiányosságai miatt, nem tartja eléggé megbízhatónak és biztosaknak. A főleg szellemi-értelmi célkitűzések, amelyek a Nyilast vezették, nem elégítik ki. A Bak már kézzelfoghatóbban és keményebben, szilárdabban akarja biztosítani a földi javakat és az ezeken örökődő rendet. A tágabb, általánosabban értelmezett rend nem érdekli, csak azt tartja biztosnak, amit ő maga tud összefoglalni és a maga erejével uralma alatt tartani. Földies jellegével a leganyagiasabb dolgokra veti magát, s ebben az itt negatív Saturnusz is támogatja. Az anyagvilág azonban már nem csak az egyszerű és igénytelen birtoklást, vagy az anyagi dolgok értelmi-szellemi rendszerezését jelenti számára, mint a Bikának vagy a Szűznek, hanem fő-jegy jellegének megfelelően egész erejét latbaveti, hogy az anyagot uralma alá hajtsa. Minden gondolata, minden célkitűzése erre irányul, s mert az anyag merev és hajlíthatatlan formája a legnagyobb mértékben kihívja erejét és uralmi törekvését, az akadályok csak annál jobban ösztönzik. Az anyag természetében rejlő akadályok, nehézségek és gátlások folyton elébe tornyosulnak, egyetlen típusnak sem kell olyan súlyos küzdelmet folytatnia az anyagvilággal, mint a Baknak. De ez az ő igazi területe. Nem nyugszik addig, amíg sorra le nem küzdötte az akadályokat, hallatlan szívósság, kitartás és elszántság él benne. Ereje ezekben nyilvánul, koncentráltan, önös módon; nem árad szét, nem pezseg és feszül, mint a pozitív jegyek, különösen a tüzes jegyek erő kifejtése. Meggondolt és mérlegelő, körültekintő és előrelátó, mert mindig készen van arra, hogy bármerről újabb akadályok állhatnak elébe. Ereje nagy, de egyetlen kitűzött feladatra irányítja. Annyira egyvonalú ebben, hogy céljának követésében szinte megszállottként veti magát tevékenységébe, nem lát, nem hall mást, csak ami terveit előmozdíthatja. Makacs és hajthatatlan a határozottságában, de az uralom vágya annyira eltölti, hogy a cél érdekében még önmagát is aláveti, nem másoknak, hanem a maga akaratának: nagy önuralom, fegyelmezettség származik ebből, amely odáig mehet, hogy a Bak-típus szinte sanyargatja önmagát, mindent megtagad magától, de má-

soktól is: diszharmónikus végletben zsugorivá, fősvennyé lesz és a minden erővel megszerzett anyagi javakat öncélnak tekintve, a merő, pusztia birtoklásban találja kielégülését, nem gondolva arra, hogy az ilyen vagyon teljesen haszontalan még neki magának is. Harmónikus megnyilatkozásban a Bak nem esik ilyen végletbe, de akkor is nagyon takarékos és véteknek tekinti az anyagi javak fecsérletét. A gondolataiban sem keres fel messze távlatokat, ragaszkodik a meglévőhöz, mert az egyszer elért megismerést meg akarja tartani. Ezért nem ismer ellenérvet és egyezkedést: dogmatikus, kemény őrzője a betűszerrinti törvénynek, de maga is ilyen értelemben követi. Szigorú és lelkiismeretes, a hatalma alá kerített, vagy akár csak rábízott értékek fölött éberén őrködik; ezért különösen alkalmas olyan hivatásra, ahol anyagi javak kezeléséről, a velük való sáfarkodásról van szó, magasabb formában pedig nagyarányú anyagkitermelő, anyagi javakat kezelő és őrző vállalkozások vezetésére alkalmas. Legjellemzőbb tevékenysége azonban, amikor egyedül, a maga uralmi célját követve küzdök az anyag legyőzésével, meghódításával. A kitartás, szilárdság, hűség, megbízhatóság és megvesztegethetetlenség előnyös vonásaival szemben nagyon hajlamos a ridegségre, kemény önösségre, megátalkodott hajthatatlanságra, s az akadályokkal szemben nem válogat az eszközökben, kíméletlen, durva és bosszúálló tud lenni. Amilyen nehéz feladatok állnak elébe, olyan nehéz és rideg a sorsa is. De mindebben megállja a helyét és kielégülést talál az anyagvilág biztosított uralmában, bezárkózik önös és anyagi életcéljainak eredményébe és ha a sors mindent kiragad is a kezéből, van szívós ereje ahhoz, hogy újrakezdje a harcot.

Vízöntő.

≈ A következő jegy megint a legélesebb ellentéte az előzőnek: a *Vízöntő* fokozatában a lélek ismét pozitív irányba fordul, erői kifelé és szerteszét áradnak. Ennek megfelelően, s a légieselem hatása alatt, a *Vízöntő*-típus értelmi-szellemi téren találja meg legmegfelelőbb megnyilatkozását. Az előző fokozatban elért anyagi uralom és az ehhez szükséges kitartás feloldódik: a jó eredmény megmarad és szilárdságot, szívós erőt ad a szilárdminőséghez tartozó *Vízöntő*-nek, de az anyagi világ nem érték többé a szemében. Megismerte a törekvést, hogy szembeszáll-

jon az akadályokkal a célért, de pozitív-légies mivoltában most már nem is törődik az akadályokkal, egyszerűen szétveri a gátakat, hogy ereje korlátlanul áradhasson előre. Az anyagvilág azonban elválaszthatatlan a nehézségektől és akadályoktól; amikor a *Vízöntő* szétrobbantja a gátakat, magát az anyagot is mintegy megsemmisíti; ez nem jelenthet többé kíváncsi célt számára. Erejének tudatában egyenesen örül a kötetlenségnek, a gátak hiányának és ahol akadályt talál, szétfeszíti a korlátokat. A szabad tér, a határtalanság felel meg természetének, de ezt még el kell érnie, nem kapja készen. Ezért irányítja erőit arra, hogy lerombolja a gátakat, az útjába álló sorompókat. Önálló és független, nem tűr kötelékeket és bilincseket. Szeretlen és merész, s mert új úton szeret járni, eredeti és különös is. Szellemi-értelmi adottságával a gondolat területén is szabad teret követel: a hagyományok, a fennálló és kiegyensúlyozott rend az ő számára csak nyűgöt jelentenek; mindez érték lehetett egy előző fokozatban, de most már csupán tehertétel, amely a szárnyalást, a messzeségek felé néző előretörést gátolja. Gyanakvással néz mindent, ami már megvan, amit az emberek megszoktak s ezért mérlegelés nélkül elfogadnak; neki csak az az érték, ami valóban megáll minden próbát, minden egyéb csak idejétmúlt. Az új többet jelent, hiszen tele van lehetőséggel, nem is sejtett tartalommal. Így lesz a *Vízöntő*-ember forradalmárrá, de mert céljaiból hiányzik az anyagiasság és az ezzel járó alacsony önzés, mindig eszményi, magasztos, nemes feladatokért küzd. A Bak rideg magabazárkózásának ellenhatásként a *Vízöntő*-ben nagy emberszeretet él, de ellentétben a vele polárisan kapcsolódó Oroszlán elégedett, derűs, önös és testies bőkezűségével, a *Vízöntő* a világ minden javában szeretné részesíteni embertársait, s a jót mindenekelőtt szellemi értelemben véve, az embert az embertől elválasztó korlátokat akarja lerombolni, hogy az emberiség szabadon élhessen és értelmi-szellemi belátással igazságosan osztozzék meg a javakon. A társadalmat nagy, átfogó egységbe formáló gondolatrendszerek *Vízöntő*-jellegűek; a francia forradalom eszményei, aztán a szociális forradalom még átfogóbb törekvései mind ide tartoznak. De a *Vízöntő* annyira megveti az anyagot, a gyakorlatias realitást, hogy a szellemiségéből eredő rendszerek is csak nehezen valósulhatnak meg, sőt eredeti formájukban és egészükben meg

sem tudnak valósulni. Ehhez még kell valami: a keresztülvitel, a megvalósítás hatalmas ereje, tehát marsi elem, amelyet a legújabb világmozgalmak, a nagy népi összefogások, a „totális“ irányzatok adtak többletként a Vízöntő eszményiségéhez. De a Vízöntő úttörő szerepe is fontos: meglazítja a mozdíthatatlannak vélt korlátokat és a szellemet óriási, merész erőfeszítésre ösztönzi. Ez a feladata. Ezért keresi a meglepően újat és veti meg mindazt, ami elavult és ósdi. Mint a Skorpió, bizonyos értelemben a Vízöntő is fordulópont: a lélek itt szakít az anyagi kötelekkel és emelkedik a tiszta szellemiségbe. A reálisnak nevezett, földies és korlátozott megfontolások nem állják útját: a végtelenségbe emelkedik s az érzékfölötti világban találja meg az annyira keresett határtalanságot és eszményi beteljesülést. De itt már nincs belső küzdelem és önmarcangoló vívódás: a lélek szárnyal és a magasba tör. A korlátlanság és kötetlenség azonban könnyen végletbe csap: szertelenség és a lehetségestől elrugaszkodó excentricitás jár ezzel, az értelem bukfencet vet, hogy függetlenségét és eredetiségét bizonyítsa. Az igazi inspirált lángelmétől a kacagtató, valószínűtlen fitorokban megnyilvánuló eszelősségig terjed a Vízöntő útja. A bohóc, a clown, a képtelenségekben tobzódó, váratlan fordulatokkal meglepő bolondéria is igazi Vízöntő-hatás, s ebben rejlik rokonszenves és vonzó volta. Don Quixote a kizökkent Vízöntő mintaképe: eszményekben hívó, mások javáért önfeláldozó, vakmerő, akadályt nem ismerő lovag, aki szertelenségében fantasztikus szellemi bukfeneket vet és szélmalomokat rohamoz meg, de mégis nemes és becsülésreméltó. A valóságok korlátjai nem zárják szűk térre a Vízöntő-enbert. Otthon van minden tevékenységben, ahol új, meglepő utakat kell törni, ahol új vívmányokat kell létrehozni vagy felhasználni, merész gondolkodók, eredeti, különös, sajátos zamatú írók, művészek, feltalálók, vakmerő repülők és a holnapba néző társadalmi újtók kerülnek ki a Vízöntő-típusok közül. Diszharmónikus kizökkenésben aztán a Vízöntő-típus a természetszabta normákban sem találja helyét, pl. a nemiségben homosexualitásra, perverzitásokra hajlik, de pozitív értelemben. Kizökkenve általában hóbortos fantaszta, vagy veszedelmes felforgató, örült romboló lehet belőle.

Halak.

♈. A rákövetkező, utolsó jegy, a *Halak*, ismét végletes ellen-

tétbe fordul, negatív irányba tér és koncentrálja erőit. De az előző fokozatokon már mindent végigpróbált és átélt a lélek; a Halak embere nem talál többé határozott, kézzelfogható, anyagi vagy földies, vagy akár értelmi-szellemi célt, amely új feladatot állíthatna elébe. Erőit tehát befelé irányítja, önmaga létének legmélyébe száll alá, s koncentrált figyelme a lelkiesség végső titkaiba mélyed. De ugyanakkor ráeszmél, hogy létünk végső gyökere és a mindenség lényeges tartalma — egy és ugyanaz. „Mint odafönn, ugyanúgy idelenn“ — határtalan azonosság, a legnagyobbnak és a legkisebbnek egybeolvadása az az élmény, amelyben a Halak lelkiessége legjellemzőbben jut kifejezésre. Koncentrált erői nemcsak befelé, hanem ugyanakkor kifelé is áradnak, mert nincs többé különbség a „benn“ és „künn“ közt; a lélekben minden találkozik, minden egyetlen nagy értelmet kap, s ez olyan határtalan, hogy az ész előtt már khaósszá folyik szét. A Halak emberében a mindenség ébred öntudatra, s a maga tudata szétárad a mindenségbe. Mély lelkiesség és örök tényekben gyökerező ösztönösség születik ebből: a Halak embere már nem értelemmel, mérlegeléssel és osztályozással közelít a világhoz, mint poláris ellenlábasa, a Szűz, hanem érzéssel, szinte öntudatlan azonosulással kapcsolódik bele a világba, s többé nem az anyagba zárt világgal, hanem az anyagon keresztül is megnyilvánuló, minden korlátozáson túlterjedő szellemvilággal lép kapcsolatba. Megérzések, látnoki felismerések, titokzatos sugallatok szólnak hozzá, s a legmagasabb fokon prófétai elhivatottságot adnak a Halak emberének. A mindenségbe kiáradó érzés mellett eltörpül, szinte megsemmisül az Én és az önösség, a lélekben határtalan emberszeretet ébred, amelynek gyökere az a felismerés, hogy egyek vagyunk, testvérek vagyunk mindnyájan, az Én és a Te közt nincs többé válaszfal. Krisztusi életfelfogás és krisztusi magatartás ered mindebből; szeretet, jószág, önzetlenség, sőt önmagáról megfélelmező odaadás, amely a nagy egységben átéli Istent. Míg a Vízöntőben a lélek még a korlátozások lerombolására törekedett, addig a Halakban már kijutott a határtalanságba, az egyetemességbe. Így ment végbe a nagy kör, a lélek fejlődésének hatalmas ciklusa: ahogy a kezdő fokozaton az Én még alig-alig ébredt öntudatra, ugyanúgy a végső fokozatban ismét feloldódik, szétárad és megsemmisül az önösség, az Ego. De a Halak-típus, ha nem érthette el a töké-

letes révbejutást, a kör végét, akkor szétterjedő, feloszló hajlama szintén érvényesül, de olyan formában, amely a fejlődésnek újabb ciklusát követeli, hogy a lélek újra keresztülmenjen a nagy iskolán. Mert az ilyen Halak-típus annyira elveszti a lába alól a talajt és annyira khaotikussá olvad szét, hogy ha negatív és maga felé forduló érzésvilágában mégsem tud elszakadni a földtől, akkor kapcsolatai a földies dolgokkal határozatlanokká, szétfolyókká és visszásakká válnak. Az Én elmosódásával így jár együtt az önuralom hiánya, az érzések és a vágyak úgy hanyják-vetik a Halak emberét, mint a tenger hullámai a kormányavesztett sajkát. Emberi hajótörés következik ebből: az érzések elvesztik a biztos irányt, eltévelyednek, beteges hajlamok lépnek fel, az Én és Te polaritásának feloldódása a nemiség terén is megnyilatkozik és perverzításokra vagy homoszexualitásra vezet, negatív értelemben, míg a Vízöntő visszás hatása, a normák megtagadásával, inkább pozitív értelemben okoz ilyen hajlamokat. Vagy más szenvedélyek jutnak uralomra a szinte gazdátlanúvá vált értelem fölött: iszákosság, kábítószeres használata következik ebből. A bizonytalanságba és khaoszba fulladt ember ítélőképesége is elernyed, a megtévesztő látszatokat összekeveri a valóságokkal, csalás és ámítás áldozatává lesz, vagy ő maga csal és hamisít. A magasabb élményekre hajlamos, de mégis diszharmónikus Halak-típus a szellemvilággal kapcsolatos jelenségekben veszti el útját, csaló szellemidézők és médiumok ejtik hatalmukba, vagy túlvilági megnyilatkozások vezetnek tévútra, egészen a megszállottságig vagy az értelem teljes felbomlásáig. A harmónikus Halak-típusok mindenütt megállják helyüket, ahol a lelkeségnek, a szeretetnek és a magától értetődő önfeláldozásnak jut szerep: szerzetesek, apácák, jóságos betegápolók, mások szolgálatában önzetlenül fáradozók, a szellemiség és az érzékfölötti dolgok odaadó kutatói, a hit próféta-lelkű hirdetői és kitűnő médiumok kerülnek ki közülük.

*

A fentebbiekben leírt ciklus, a fejlődés köre abban nyilatkozik meg, hogy az egymásra következő fokozatok élménytartalma kiegészíti egymást, kiegyenlíti az előző fokozatok ellentéteit, s csodálatosan mély értelmű kapcsolatokban vezet végig a lelket a formálódás, kialakulás lépcsőfokain. Ám mindez nem

annyit jelent, hogy akkor valamelyik következő jegy típusa szükségképpen magasabbrendű és fejlettebb is, mint a megelőzőké. Az átélés és tapasztalatgyűjtés fokozatainak köre ismételt sorakerülhet az újrászületések sorában, a lélek a maga fejlettségének megfelelő fokozatban ismerkedik a léttel és vizsgázik, de a ciklus örök és meg lehet, hogy egy látszólag alantasabb fokozatban született ember magasabbrendű és fejlettebb, mint a másik, aki a sorrendben magasabban álló jegyben jött a világra. *A fejlődés ismérve az, hogy milyen mértékben ismeri fel és valószínűsíti meg valaki a maga fokozatának harmónikusan értelmezett feladatait:* a jó és eredményesen törekvő Kos-típus esetleg sokkal különb ember, mint akár a ciklus végső fokozataiban született másféle ember, ha ez esetlő-botló lábbal, hiányos megismeréssel járja a maga fokozatának útját. A fejlettség és magasabbrendűség tehát a lélek magatartásától és benső mivoltától függ és súlyos tévedés lenne az embereket a horoszkópjuk alapján aszerint osztályozni rangsorba, hogy a körben hátrább vagy előbb álló jegyben született-e.

Az ember alapodottságait és belső szerkezetét mindenestre a születési jegy határozza meg, tehát az a jegy, amelyikbe az ascendens, a horoszkóp felkelő pontja jut; de ez magában még nem elég. A horoszkóp többi elemeinek együttes hatása fogja jellemezni az illetőt, hogy lényének összessége mennyire harmónikus vagy diszharmónikus. Ezt szem előtt kell tartanunk, s a főnti fejtegetések csak arra szolgálnak, hogy a jegyekben megnyilvánuló örök-alaptípusokat s az ezeknek megfelelő létfeladatokat megismerjük, megismerve egyúttal azt a lenyűgözően nagyszerű rendet és törvényszerűséget is, amely a lét egész ciklusán uralkodik.

A jegyek jelentéstartalmát úgy jellemeztük a fentebbiekben, mintha az egyes jegyek jellemző vonásai keveretlenül, teljes összességükben s a kibontakozás legteljesebb formájában jelennének meg. Ez a valóságban sohasem fordul elő! De meg kell ismerkednünk az egyes jegyek jelentéstartalmával, hogy tudjuk, mi az alapvető jellegzetességük, mi a feladatuk és milyen életformák járnak velük, mert csak így mérlegelhetjük a jegyek hatását a horoszkópban. Elsősorban a felkelő jegyet, amelyikbe az ascendens jut, kell majd figyelembe vennünk. Aszerint, hogy ez hogyan kapcsolódik a többi horoszkópelemmel, megítélhetjük, mi-

Ilyen mértékben érvényesülhet a jegy főtebb kifejtett eszményi jellege. A planétahatások kapcsolata a felkelő jeggyel rámutat, hogy a jegy melyik vonásai kapnak tápot és lépnek előtérbe akár harmónikus, akár diszharmónikus értelemben, s mely vonások csökevényesednek el, vagy nyilatkoznak meg gyengébben, esetleg egyáltalán nem. A jegyek jellemzésében nem térünk ki részletesen összes diszharmónikus vonásaikra is, de ha megértettük a jelentéstartalmakat, akkor könnyen ráésmélhetünk a visszás, diszharmónikus elváltozásokra: ezek vagy ellentmondanak a jegyek törvényszerű és lényeges vonásainak, az ellenkező végletbe mutatva, vagy a jegy jellegéhez járuló amúgy is kétes vonásokat fokozzák fel egészen diszharmónikusan. A kifejtésnek ezekre a szempontjaira még kitérünk és példákkal világítjuk meg.

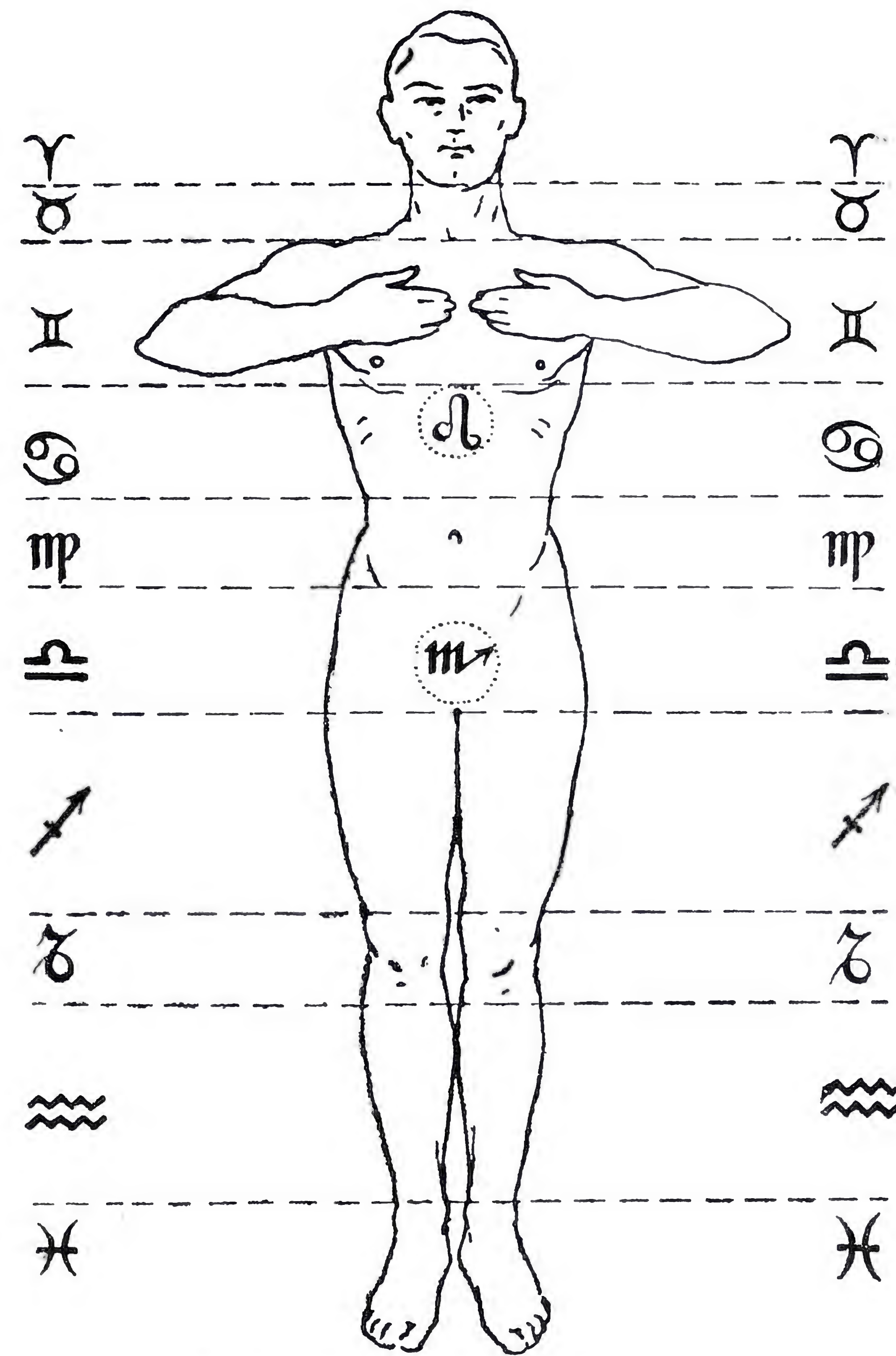
8. A jegyharmadok (dekanátusok).

A jegyek három-három alszakaszra, jegyharmadra, dekanátusra oszlanak; mindegyik jegyharmad 10° -ot foglal magába. A jegyharmadokban más és más planéták uralkodnak, ezek a dekanátusok urai. Minden jegy első jegyharmadában (0° — 10°) az illető jegy ura uralkodik, ebben a harmadban tehát a jegy jellege osztatlanul jut kifejezésre. A második harmadban (10° — 20°) az a planéta uralkodik, amelyik az illető jeggyel *elemi* hovatartozás tekintetében megegyező, sorban *előtte* álló jegy ura; a harmadik dekanátusban (20° — 30°) az ugyanazon elemhez tartozó, de az illető jegy *után* következő jegy ura az uralkodó. Pl.: az Ω 1. harmadának ura a \odot , 2. harmad ura a σ , a 3-iké a \nearrow ; a \mathfrak{m} 1. harmadában a σ , a 2-ban a \mathbb{C} , a 3-ban a \mathbb{H} uralkodik, stb.

A harmadokat úgy kell értelmezni, hogy azokban a megfelelő dekanátus-uralkodó hatása is belekeveredik a jegy általános jelentéstartalmába, tehát a kifejtésben ezt is figyelemre kell méltatni, bár sok asztrológus nem tulajdonít túlzott jelentőséget a dekanátusoknak, Vehlow pedig egészen más elv szerint osztja be a jegyharmadokat.

9. Az állatövi jegyek és az emberi szervezet kapcsolatai.

Ahogy az állatövi jegyek, mint főtebb láttuk, az általános emberi lét nagy fázisaira, területeire, fokozataira és fel-

20. ábra. A testrészek összefüggése az állatövi jegyekkel.

adataira mutattak rá, ugyanúgy az ember testi mivoltával is bensőséges kapcsolatban állnak. A gyakorlati asztrológia lépten-nyomon igazolja ezt a felfogást és aki valóban ért a horoszkóp kifejtéséhez, a jegyek és házak viszonyából, a bennük mutatkozó planétahatásokból stb. meglepő biztonsággal tud következtetni a horoszkóp tulajdonosának testi fogyatkozásaira, betegségére vagy betegséghajlamaira is. Az ember nem egyéb, mint

az egyetemes erők összességének vetülete itt a szűkebb földi élet körében, s egyáltalán nem elfogadhatatlan az elv, hogy minden vonatkozásában kapcsolatai vannak a kozmikus tényekkel.

Láttuk fentebb, hogy a planéták hatásai a testrészekre is kiterjednek. Minthogy az állatövi jegyekben szintén egy-egy planéta jellege válik uralkodóvá, a jegyek ezen keresztül jutnak kapcsolatba a szervezet részeivel, de a kozmikus hatások a jegyekben részletesebben mutatkoznak.

A jegyek uralma és hatása következőképpen terjed ki a test és a szervezet részeire (20. ábra):

Kos: a fej, másodsorban az izomzat.

Bika: a tarkó és a nyaktáj, a torok, hangképző szervek.

Ikrek: a váll, a karok, kezek és ujjak, a mellkas felső része, a tüdő, különösen felső része, a tüdőcsúcsokkal. Másodsorban a bőr, az idegzet, főleg a mozgató idegek és a nagy agy.

Rák: a mell alsó része, tüdő, gyomor, másodsorban a női ivarszerv, főleg az anyaméh.

Oroszlán: a szív, a hátgerinc, gerincvelő, másodsorban a hát.

Szűz: hastáj, belek, főleg a vastagbél, általában az emésztőszervek.

Mérleg: deréktáj, vesemedence, vesék, hólyag, másodsorban a női ivarszerv alsó traktusa.

Skorpió: ivarszervek, különösen a férfi ivarszerve, másodsorban a bél végső traktusa, valószínűleg a belső kiválasztású mirigyek és a szimpatikus idegrendszer, legalább részben.

Nyilas: csípőtáj, felső lábszár.

Bak: térdtáj, csontrendszer, ízületek.

Vízöntő: alsó lábszár a bokáig, másodsorban az idegrendszer, főleg az érzőidegek.

Halak: lábfej, másodsorban valószínűleg a szimpatikus idegrendszer, legalább részben.

A jegyeknek a szervezet részeivel való összefüggéseiben tartsuk ismét szem előtt, hogy az egymással szemközt lévő jegyek poláris kapcsolatban állnak egymással, s ezért másodlagosan kihatnak a szemközti jegy hatása alá tartozó testrészeire is.

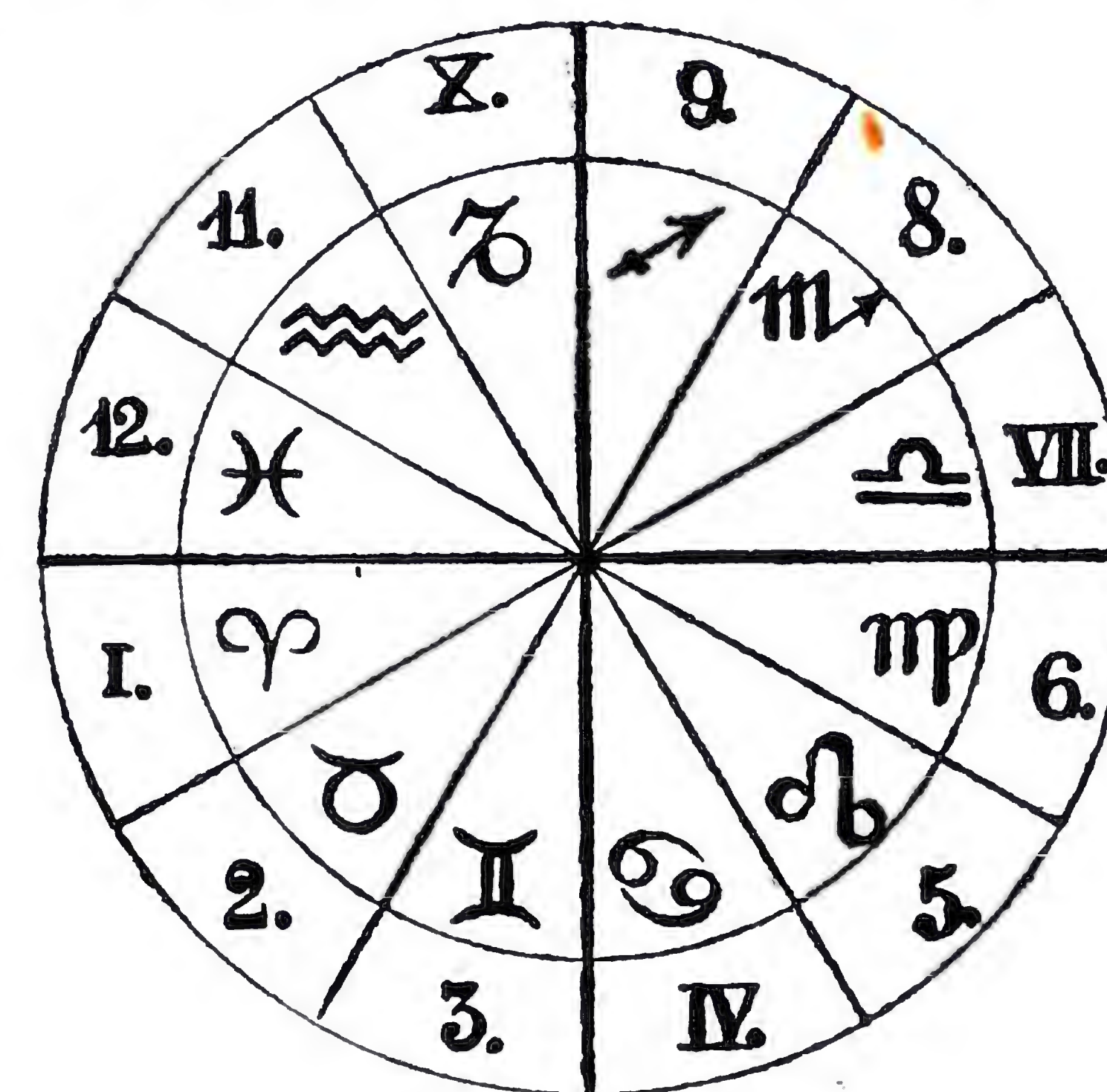
A planétahatások folytán egyes szervek más, a fenti fel-

osztásban nem szereplő kapcsolatokat is felmutatnak, így pl.: a Nyilas a Jupiter uralma révén a májra is kihat, stb.

Ezeknek a vonatkozásoknak részletes, orvosi szempontú taglalása nagyon érdekes lenne, de kereteink nem engedik meg. Külföldön sok munka jelent meg, amelyek az asztrológia orvosi és gyógyászati vonatkozásait tárgyalják. Amennyit azonban közölhetünk, azt az olvasónak különös figyelmébe ajánljuk, mert a horoszkóp kifejtésében a jegyek és planéták szervezeti kihatásaira is tekintettel kell lenni.

10. A horoszkóp-házak és a jegyek összefüggése.

Láttuk, hogy az állatövi jegyek mindegyike valami határozott irányzatot és tartalmat mutatott fel. Mindegyik az életnek egyik vagy másik tevékenységét, az ember egyik vagy másik érdeklődési körét és feladatát állította előtérbe. A jegyek kezdőpontja a Kos, s utána szervesen következnek, belső összefüggésekben is nagy rendbe foglaltan, a többi jegyek. Ahogyan az Állatöv kezdőpontja a Kos, ugyanúgy az *emberi élet kisebb körének kezdőpontja az ascendens*. Itt indul el a földi élet köre, hogy végigjárva a maga ciklusát, megint visszatérjen a kiinduláshoz. A földi körre vonatkoztatott beosztást, amely az Állatöv

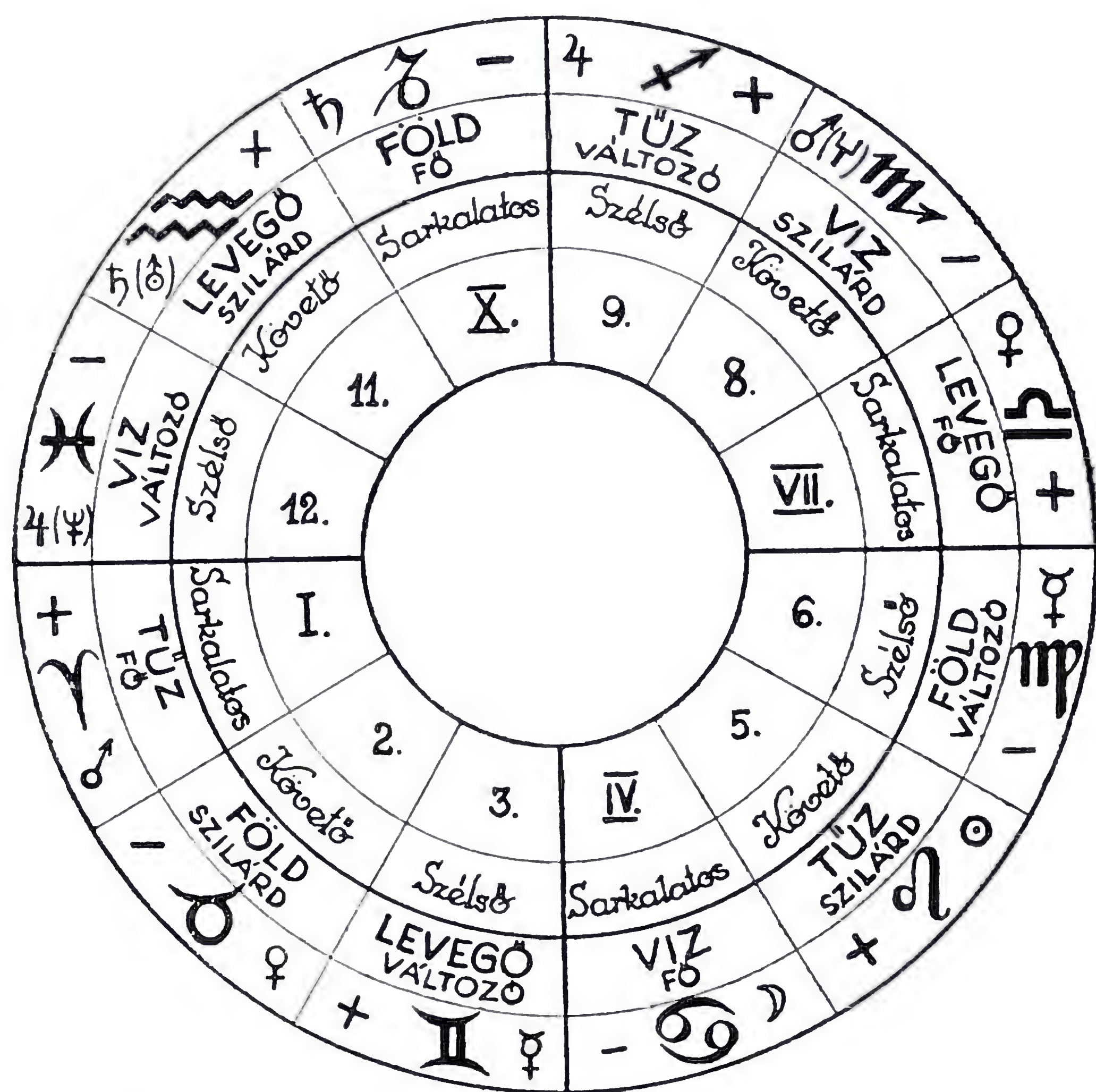

21. ábra. A házak egyezése a jegyekkel. A házak erő kifejtése.

I. IV. VII. X. = Sarkalatos házak.
2. 5. 8. 11. = Követő házak.
3. 6. 9. 12. = Szélső házak.

körének felel meg a horoszkópban, a *házak* fejezik ki. A *házak* tehát lényegi kapcsolatban állnak a jegyekkel: az 1. ház az 1. jegynek, a Kosnak lényegi mivoltával kapcsolatos, a 2. ház a Bikaéval és így tovább. A jegyeknek ezt az egyezését a *házak*kal a 21. ábra szemlélteti. A Kos jegye, minthogy egybeesik az első házzal, itt a rajz baloldalán, az ascendensnek megfelelő ponton kezdődik. Jól jegyezzük meg, hogy melyik ház melyik jeggyel áll kapcsolatban. Ha megtanultuk már a jegyek sorrendjét és azt is, hogy melyik jegy melyikkel áll szemközt, polárisan összekapcsolva, valamint azt is tudjuk, hogyan oszlanak meg a jegyek a négy minőségi keresztben és a három elem-háromszögben, akkor a *házak* megfelelő vonatkozásaival is hamar tisztába jöhettünk. A jegyek és a *házak*, planéták, minőségek, elemek stb, szerves kapcsolatát a 22. ábra mutatja.

A minőségi beosztásnak a *házak*ban is megvan a tükörképe; ahogyan a ♈, ♊, ♋, ♎ a fő- vagy kardinális jelleget adták, ugyanúgy a nekik megfelelő 1. 4. 7. és 10. ház is hasonló saját-

22. ábra. A jegyek, uralkodó bolygók, elemek, jellegek, *házak*, minőségek összefüggéseinek áttekintése.

ságot tartalmaz: ez a négy *sarkalatos* ház. A horoszkópban alapvető, döntő szerepük van; az ember *Énjét*, legszemélyesebb, legjellemzőbb mivoltát (1.); az *Ént* kiegészítő leglényegesebb kapcsolatokat (7.), eredetét (4.) és célját (10.) fejezik ki.

A *szilárd* keresztnek a 2. 5. 8. és 11. ház felel meg; ezeket *követő* *házak*nak nevezzük, mert a legfontosabb *sarkalatos* *házak*at követik a sorban. Jellegük hasonló a *szilárd* minőségű jegyek, a ♈, ♊, ♋, ♎ jellegéhez, s azt fejezik ki, milyen kapcsolatban áll az ember a megszerzett (2.), a vágyott (5.) dolgokkal, az ezektől való elszakadással (8.), és a tisztultabb értékek megszerzésével (11.).

A *változó* minőség keresztjének a 3. 6. 9. és 12. ház felel meg; ezeket *szélső* *házak*nak nevezzük, mert egy-egy horoszkópnegyed végén, szélén állnak, legtávolabb a *sarkalatos* *házak*tól. Jelentésük is rokon a *változó* jegyek, a ♉, ♍, ♏, ♑ tartalmával s az értelmi-szellemi (3.), anyagi (6.), magasabbrendű szellemi (9.) és az *Ént* feloldó vagy elszigetelő (12.) vonatkozásokat jellemzik.

Az elemek szerinti felosztás *tűz*-jegyeinek az 1., 5. és 9. ház felel meg, azok jellegében is részesülnek, tehát a törekvő kezdeményezést (1.), a törekvés önösebb, testies céljait (5.) és magasabbrendű szellemi céljait (9.) jellemzik.

A *föld*-jegyekkel a 2. 6. és 10. ház áll szerves kapcsolatban, s az anyagi dolgok birtoklását (2.), az anyagi célok értelmes szolgálatát (6.) és az elérhető földi célt (10.) fejezik ki.

A *levegő*-jegyeknek a 3. 7. és 11. ház felel meg; az értelmi-szellemi kapcsolatkeresést (3.), az általános külső kapcsolatokat (7.) és az elérni vágyott kapcsolatokat (11.) fejezik ki.

A *víz*-jegyekkel a 4. 8. és 12. ház áll összefüggésben, kifejezésre juttatva az élet szűkebb körét és határoltágát (4.), az életvéget, a halált (8.) és a világi dolgoktól való kényszerű elszakadást. (12.)

A *házak* sorrendje, a jegyekkel egyező irányban haladva, az ascendensnél kezdődik, vagyis annál a pontnál, amely a születéskor a keleti láthatáron éppen felemelkedik. A házbeosztás eszerint állandó; a 10. 11. 12. 1. 2. és 3. ház mindig a M. C.-t az I. C.-vel összekötő tengelytől, vagyis a délkörtől balra, a keleti oldalon van, ezek a *keleti* *házak*; a 4. 5. 6. 7. 8. és 9. ház mindig a jobb, azaz nyugati oldalon van, ezek a *nyugati* *házak*; a 12.

11. 10. 9. 8. és 7. ház az Asc.-t a Desc.-sel összekötő tengely, vagyis a láthatár fölött van, ezért *földfeletti házak*; az 1. 2. 3. 4. 5. és 6. ház pedig a láthatár alatt van, tehát *földalatti házak*.

Amíg azonban a házbeosztás állandó, mert a Földhöz, illetőleg a születés helyéhez viszonyulnak, addig az ekliptika állatöv körének minden jegye és pontja 24 óra alatt átvonul a Föld bármely adott pontja fölött, s így nyilvánvaló, hogy a jegyek és házak sokféleképpen kapcsolódhatnak egymással. Itt tehát már sok kombinációs lehetőség áll elő. A jegyek és a házak értelmezése aztán rávilágít, milyen összefüggések és vonatkozások érvényesülnek a horoszkópban, hogyan keverednek egymással a jegyek és a házak jelentései. Már ebből igen sok mindenre lehet következtetni.

A házaknak a jegyekkel való egyezése folytán az egyes jegyekben uralkodó planéták hatása, s a jegyek pozitív vagy negatív jellege szintén áttérjed a megfelelő házakra. Pl.: az 1. ház pozitív jellegű, minthogy a Kossal rokon, s a Mars hatása lép előtérbe benne; ugyanígy a 2. ház negatív és a Vénusz-hatás érvényesül benne különösen, stb. Mindezt a 22. ábra világosan szemlélteti.

11. A házak jelentéstartalma.

1. ház: Az *Én*, az *egyénség és személyiség*; a fizikai alkat s az ehhez járuló értelmi-szellemi összetétel, mint az egyéni lélek eszközei a megtestesülésben. Külső megjelenés, vérmérséklet (temperamentum), az emberrel veleszületett erő és életképeség, a jellem alapvető mivolta, az élet sorsszabja feladata.

2. ház: Az *anyagi eszközök*, amelyeket az ember megkaphat, vagy meg tud szerezni. Tulajdon, főleg ingatlan, jövedelem, kereset, pénz. Nyereség és veszteség ezekkel kapcsolatban. Személyes függetlenség vagy korlátozottság, elsősorban az anyagiak révén, s az ezzel összefüggő belső nyugalom, vagy nyugtalanság.

3. ház: Az *Én első kapcsolatbalépése a külvilággal*: testvérek, közeli rokonság, szomszédok, az ezekhez való viszony; szellemi-értelmi kapcsolatok; észbeli képességek, irodalmi és tudományos hajlamok vagy érdeklődések, kisebb utazások, írások, okiratok, dokumentumok, szerződések, levelezés, viszony a sajtóhoz, a névvel összefüggő dolgok.

4. ház: Az *eredethez és a multhoz kapcsolódó viszonylatok*;

otthon, szülőház, a szülők általában, de elsősorban az apa, az átöröklött javak, hagyományok, kapcsolatok a szülőhelyhez és a hazához, belföldhöz; a saját otthon és házas élet; visszatérés az eredethez, tehát életvég, öregkor, az élet utolsó szakasza, az ember anyagi helyzete ebben.

5. ház: Az *vágyélet tárgyaival való kapcsolatok*; az elképzelések megvalósítására irányuló törekvések; érzelmi, szerelmi, nemi élet, az élet örömei; gyermek, utód lehetősége, gyermekek száma és mivolta; vállalkozások, kockázatok, spekulációk, kalandok, a vágyélettel kapcsolatos szenvedélyek, élmények; tanulmányok, amelyek az ember vágyainak megfelelnek; tanítás, nevelés; szerencse és szerencsejáték; művészi hajlamok és képességek; a művészet és szórakozás, főleg színház és mulatóhelyek szerepe. Női horoszkópban a fogamzás és terhesség lehetősége és lefolyása is összefüggésben áll ezzel a házzal.

6. ház: Az *kötelezettségek és válságok fellépése*: munka és munkaviszony, szolgálat, alárendeltség, alkalmazás, a vállalt vagy vállalni kényszerült kötelesség, s az ezekhez való viszony. Sorsszerű korlátozások, betegség és betegség-hajlamok, testi fogyatkozások; a táplálkozás kérdései; alantasabb társadalmi állásúakhoz, alkalmazottakhoz stb. való viszony. Tágabb értelemben a *karma* teherlétélei.

7. ház: Az *Én kiegészítése, a társulás területe*: házasság, élettárs, az ezekhez való viszony; társulás általában, a társadalommal, egyesületekkel, egyénekkal; társas viszony, szövetkezés. A külvilággal, a nyilvánossággal, a „nem-Én“-nel való kapcsolatbalépés és ennek visszahatásai: nyílt ellenfelek és ellenségek, összeütközések, pörös ügyek.

8. ház: Az *Én alárendelése a nagyobb törvénynek*: sorszerű áldozathozatal, veszteségek, az Én alámerülése: halál, a halál mikéntje, a halállal kapcsolatos körülmények és dolgok; hagyaték, örökség, végrendelet, az ezekhez való viszony, előny vagy veszteség mások halála révén; a család, a közelállók rejtetett dolgai, titkai. Az élet és a halál nagy kérdéseivel való kapcsolat, okkult érdeklődések és képességek. Az élettárs anyagi helyzetére, a nő hozományára, a férj vagyonára, vagy keresetére is utal.

9. ház: Az *Én és a világ ellentéteinek kiegyenlítése*: magasabbrendű szellemi-értelmi törekvések, belső fejlődés, nevelés,

elmélyedés, vallás, bölcsélet, világnézet s az ezekhez való viszony; a fejlettebb gondolkodás, elvont érdeklődések és tanulmányok, magasabb színvonalú irodalom s az ezekkel való kapcsolat; igazságos kiegyenlítésre való törekvés, jogi dolgok, hatóságok, törvénykezés, pörök alakulása és kimenetele. A szélesebb külvilággal, külfölddel való kapcsolat, nagyobb utazások.

10. ház: Az *Én világi érvényesülésének területe*: elérhető célok és eredmények, hivatás, állás, pozíció, társadalmi helyzet, rang, emelkedés és előrejutás; elismerés, becsülés, hírnév, az elérhető hatalom mértéke. Szereplés a nagy nyilvánosság előtt, népszerűség, sikerek, a törekvések beteljesülése. Ezeken kívül az anyára és a vele való kapcsolatra is utal, s összefüggésben áll az ember erkölcsi felfogásával és magatartásával, amennyiben ezek kihatnak az életben elérhető eredményekre.

11. ház: Az *életben várható segítség, támogatás*: barátok, jóakarók, a barátsághoz való viszony; vágyak, remények és tervek, ezek valóra válásának lehetősége és körülményei; a társaság, a társaságban játszott szerep, előnyök és eredmények a társaság folytán; a tágabbkörű lehetőségek és a korlátozások förlengedése, „nyílt pálya” az élet útján.

12. ház: A *nagy áldozat, az Én elszigetelődése vagy feloldódása*: magány, befelé fordulás, elhagyatottság, titkos ellenlábasok és ellenségek; elzártság és elszigeteltség: kórház, gyógyintézetek, zárt intézetek, pl.: menház, elmebetegek intézete, börtön, fegyház, az ezekhez való viszony; bűnhődés vagy súlyos próbatét, bűnperek és büntetések, üldöztetés, kolostor, remeteség, belső felemelkedés a magányban és önkéntes áldozathozatal, az élet javairól és örömeiről való lemondás, vagy kényszerű megfosztottság. Okkult hajlamok és képességek, s az ilyenekhez való viszonylat.

A házak, aszerint, hogy velük harmonizáló vagy nem harmonizáló, más és más természetű jegyekkel kapcsolódnak, aztán aszerint, hogy a planétákkal vagy ezek fényszögeivel milyen viszonylatban vannak, rámutatnak arra, hogy a bennük kifejezett vonatkozások jó, előnyös, vagy rossz, ártó módon érvényesülnek-e az életben. A házak jelentéstartalmának fenti ismertetésében csak az általános vonatkozásokról szoltunk; magától értetődik, hogy harmónikus összhatásban a vonatkozásokból, előnyösen, előmozdító értelemben nyilatkoznak meg, disz-

harmónikus hatásokban pedig ártó, kártékony, visszatartó értelemben. Az utóbbi esetben tehát a jelzett vonatkozások ellentétei, vagy azok súlyos változatai lépnek fel. Pl.: a 2. ház diszharmónikus színezete arra mutat, hogy az anyagi segédeszközök megszerzése nehézségekbe ütközik, a pénzügyek rosszul alakulnak, a megszerzett eszközök elfecsérelődnek, vagy veszendőbe mennek, s az ember személyes függetlensége mindezt megszenvedi. Ugyanígy kell értelmezni a többi ház esetében is a megfelelő vonatkozások ellentétes, negatív érvényesülését.

A házak jelentéstartalmában világosabban meglátjuk a belső összefüggéseket, ha figyelembe vesszük, hogy — mint a jegyeknél is láituk — az egymással szembenlévő, egymást polárisan kiegészítő házak szerves összefüggésben állnak. Ez különösen a 7. háztól kezdve válik feltűnővé; a 7. ház az 1. ház ellenlábasa s egyben kiegészítője, a 8. a 2.-nak, stb. és természetesen megfordítva is. Az összefüggésnek és az ellentétnek ez a szerepe szembeszökővé válik, ha meggondoljuk, hogy pl. az egymással szemközt lévő házakban álló két bolygó szükségképpen szembenállásba, oppozícióba, vagyis erősen ártó fényszögbe kerül egymással. Ugyanígy azok a házak, amelyek egymástól 90—90 fokra vannak, szintén éles ellentéteket tartalmaznak, hiszen ezek közt a negyedfény ártó kapcsolata áll fenn. Viszont az egymástól 60—60 vagy 120—120 fokra lévő házak kifejezetten harmonizálnak, mert ez a fényszöglávolság a jótékony harmadfénynek felel meg. Gondoljunk majd erre, amikor a fényszögek hatásairól lesz szó.

A főntebb már ismertetett helyzeti (keleti, nyugati stb.) felosztáson kívül más szempontokból is szokás osztályozni a házakat. Így pl. az 1. 3. és 9. házat *értelmiségi* házaknak nevezzük, mert főleg értelmi-szellemi adottságokra és erkölcsi hajlamokra mutatnak rá; a 6. 8. és 12. házat *szerencsétlen, vagy sötét* házaknak tekinthetjük, a bennük kifejezésre jutó karmikus tehertételek miatt; de ez az utóbbi három, a 4-ikkel együtt az *okkult, rejtelmes megismerések háza* is, mert hajlamot és képességet adhatnak az érzékfölötti szellemiséggel való foglalkozásra. A 7. 9. 10. és 11. házat *világos* házaknak nevezzük, mert jelentéstartalmuk elsősorban előmozdító és beteljesítő; ezek, mint majd alább látni fogjuk, különös jelentőséget kapnak, ha a Nap vagy a Hold bennük tartózkodik.

12. A fényszögek hatásai és természetük.

A horoszkópelemeknek idáig ismertetett kapcsolódásaihoz hozzájárul még a planéták hatása, sőt éppen ez ad betetőző és világos, határozott értelmet a vonatkozások kombinációinak.

A planéták kétféleképpen kerülhetnek kapcsolatba a házakkal és a jegyekkel. Elsőrendű, legkiemelkedőbb kapcsolatuk az a jeggyel és házzal van, amelyikben a születéskor állanak; másodsorban pedig aszerint lépnek kapcsolatba velük, hogy milyen fényszöget vetnek az egyes jegyekbe és házakba.

A planétáknak a horoszkópban érvényesülő hatásait eszerint *kozmosz* (jegy-beli), *lokális* (ház-beli) helyzetük és fényszögeik döntik el.

A fényszögek egyikét-másikat főntebb, a jegyekben uralkodó bolygók rendszerét és a „világhoroszkópot” ismertetve, röviden már jellemeztük, ezúttal azonban a fényszögek természetét és hatásait behatóbban fogjuk vizsgálni.

Láttuk, hogy az egymástól 90 vagy 180 fokra lévő jegyek ellentéteket, ütközéseket mutatnak fel jellegük és tartalmuk szerint; ugyanígy az egymástól 60 és 120 fokra lévők közt harmónikus viszonylat áll fenn. Ez a jegyek elemi beosztásán alapszik: egymástól 90 fokra ellentétes, diszharmónikus elemekhez tartozó jegyek állnak, pl. a tűz- és levegő-jegyek föld- és víz-jegyekkel kerülnek ilyen szöghatárokba és megfordítva. A 90 fokos szög, a negyedfény tehát erősen diszharmónikus. Az egymással szembenlévő jegyek elemi hovatartozásuk szerint rokonszenveznek ugyan, de poláris elhelyezkedésük mégis feszültséget, ellentétet idéz elő köztük; ezért a 180 fokos szög, az oppozíció szintén diszharmónikus fényszög-sugárzás. Az egymástól 120 fokra lévő jegyek azonban tökéletesen harmonizálnak, hiszen így mindegyik jegy a maga eleméhez tartozó jeggyel kerül kapcsolatba: tűz-jegy tűz-jeggyel, föld-jegy föld-jeggyel, stb. Ez tehát a legjobb, leginkább egybehangzó szögállás s a harmadfény a legjótékonyabb, legkedvezőbb fényszög. Az egymástól 60 fokra lévő jegyek szintén harmonizálnak egymással; nem tartoznak ugyan egyazon elem-csoportba, de mindig rokonszenvező elemek kerülnek így kapcsolatba egymással: tűz-jegy levegő-jeggyel, föld-jegy víz-jeggyel és viszont. Ezért a hatodfény szintén előnyös, jótékony fényszög, ha nem is olyan erőteljes, mint a harmadfény.

Az elmondottakból következik, hogy a planéták fényszögkapcsolatában is a * és a Δ jótékony, előnyös; a \square és a \circ pedig ártó, hátrányos fényszög-sugárzás.

Ezen a négy fényszögon kívül még az együttállás sorolható az erős fényszög-kapcsolatokhoz. Az együttállás aszerint ítélandó jónak vagy kártékonnak, hogy milyen természetű planéták kerülnek össze. Ez szabja meg az egyébként határozottan előnyös vagy előnytelen fényszögek értékét is. Ezért ismernünk kell a planéták természetét. Láttuk főntebb, a planéták természetéről szóló részben, hogy

a \odot , \odot , ♄ jótékony planéták,

a ♁ és a ♂ változó hatású, illetve semleges, de inkább jóindulatú planéták és

a ♂ , ♁ , ♂ , ♂ , ♂ kártékony, ártalmas hatású planéták.

Ezek egymással a következő változatokban léphetnek fényszög-kapcsolatokba:

1. Jótékony planéta jótékonnal, előnyös fényszögben;
2. Jótékony planéta kártékonnal, előnyös fényszögben;
3. Kártékony planéta kártékonnal, előnyös fényszögben;
4. Jótékony planéta jótékonnal, ártalmas fényszögben;
5. Jótékony planéta kártékonnal, ártalmas fényszögben;
6. Kártékony planéta kártékonnal, ártalmas fényszögben.

Nyilvánvaló, hogy ezek a kapcsolódások a hatás minőségének sorrendjét is kifejezik; az első a legjobb, legelőnyösebb, aztán a csökkenő értékű fokozatok következnek, s a hatodik, utolsó kombináció a legártalmasabb.

Az együttállásban hasonló érték-rangsort állapíthatunk meg:

1. Jótékony planéta jótékonnal együttállásban;
2. Jótékony planéta kártékonnal
3. Kártékony planéta kártékonnal

Az első feltétlenül jó; a másodikban annak a planétának van döntő, értéket meghatározó szerepe, amelyik kozmoszban, vagyis jegy és ház szerint erősebb, előnyösebb, harmónikusabb helyzetben van, de a hatás általában vegyes és inkább diszharmónikus; a harmadik feltétlenül ártó: veszedelmes kapcsolódás.

Ugyanez vonatkozik a párhuzamos (parallel) \parallel fényszögre

is, amelynek hatása az együttállásával rokon. Mondottuk már fentebb, hogy a születési horoszkópban nem érdemes különösebb figyelemre méltatni a \oslash fényiszögeket, kivéve az együttálló planéták esetét, mert ha ezek még \oslash fényiszögben is állnak egymással, akkor az együttállás jelentősége és hatása fokozódik.

Láttuk a megfelelő helyen, hogy a nagy, erős fényiszögeken kívül még kisebb, másodrendű fényiszögek is szerepelnek. Ezek közül a \sphericalangle harmónikus, a ∇ harmónikus vagy diszharmónikus, aszerint, hogy milyen planéták kapcsolódnak benne; a \angle és a \sqsupset diszharmónikus. Hatásaik azonban gyengék. Úgy értelmezzük őket, mint az előnyös és előnytelen fényiszögeket, de jelentésüket csak félig, csökkent mértékben értékeljük, kivéve a \angle (félnegyed) fényt, amelynek hatása a félerejű, másodrendű fényiszögek közt a legerősebb, diszharmónikus értelemben majdnem megközelíti a harmónikus * erejét.

A * mindig ♀-jellegű hatás, a Δ ♀-jellegű; a \angle ♂-jellegű, a \sqsupset ♀-jellegű; az \odot ♂-jellegű, a \oslash pedig ☾-jellegű. Ezt úgy kell értenünk, mintha a szóbanforgó fényiszögben egymással kapcsolódó planéták hatásához még bizonyos értelemben a fényiszögnek megfelelő planéta-jelleg hatása is hozzájárulna. A fényiszögek így értelmezett jellege megmagyarázza, hogy a * szelíden, enyhén, előmozdítóan jótékony, mint a ♀, a Δ erőteljesen, határozottan, nagyvonalúan jótékony, mint a ♀; a \angle diszharmónikus feszültséget okoz, mint a ♂, s ezért a leghatékonyabb a másodrendű fényiszögek közt; a \sqsupset gátlásokat, összeütközéseket, válságokat idéz fel, mint a ♀; az együttállás erőteljesen, szembe-szökően kihangsúlyozza a benne szereplő planéták hatását, összesítve az erőket, mint a \odot , a \oslash pedig erős feszültséget és ellentéteket, de egyben poláris kiegészítést is jelenthet, mint a ☾ a \odot -pal szemben, s ezért nem feltétlenül kártékony és súlyos hatású, mert pl. a jótékony bolygók szembenállása sokszor — legalább részben — előnyös is, mert a feszültségben felfokozza a tevékeny erőket.

Ha mindezt szem előtt tartjuk, akkor már lényegében megértettük a fényiszögek hatásainak természetét.

Figyelembe kell vennünk azonban, hogy a planéták akkor is fényiszög-kapcsolatban állhatnak egymással, ha foktávolságuk nem egyezik meg pontosan az illető fényiszög fokhosszával, de a két planéta hosszfokainak különbsége még a kölcsönös ható-

körön belül marad. Így előfordulhat, hogy harmonikus, előnyös fényiszög áll elő két planéta közt, noha ezek egymással nem harmonizáló jegyekben állanak, s megfordítva, diszharmónikus fényiszögek állhatnak elő két planéta közt, noha ezek egymással harmonizáló jegyekben vannak. Pl. álljon a ♀ $2^\circ \Omega$ -ban, a ♂ pedig $28^\circ \mathfrak{m}$ -ban; a hatókörök szerint ez még Δ , tehát erősen harmónikus, jó fényiszög, de a jegyek szerint mégsem harmónikus, mert az Ω és a \mathfrak{m} egymástól 90 fokra, \square -távolságban vannak és elemeik is éles ellentétben állnak: tűz és víz! Az ilyen előnyös fényiszög természetesen veszít tiszta és határozottan jó hatásából és némi diszharmónia is keveredik belé. Vagy vegyük, hogy a ♂ $28^\circ \odot$ -ban, a ♀ pedig $3^\circ \mathfrak{m}$ -ban áll: a hatókörök szerint ez még \square , vagyis ártalmas, diszharmónikus fényiszög, viszont mindkét bolygó olyan jegyben van, amelyek egymással harmonizálnak: víz-jegy víz-jeggyel. Az ilyen ártó fényiszögnek tehát a rossz hatása némileg csökken és a harmóniának némi eleme járul hozzá. Az ilyeneket *tökéletlen* fényiszögeknek nevezzük. A megítélésben mindig figyelemmel kell lennünk arra, tökéletes vagy tökéletlen fényiszögekről van-e szó, s következtetéseinket ennek megfelelően módosítjuk.

Ha két planéta közt, amelyek az együttállás hatókörén kívül vannak, tehát egymással nincsenek együttállásban, egy harmadik planéta van, együttállásban a másik kettővel, akkor ezek hatásait egyesíti, úgyhogy ezeket — némileg csökkentett értékeléssel — szintén egymással együttállásban lévőeknek tekinthetjük.

A közeledő (applikációs) fényiszögek erősebben hatnak, jelentékenyebbek, mint a távolodó (szeparációs) fényiszögek. Ez érthető, mert a gyorsabban haladó planéta mozgása folytán a közeledő fényiszög egyre pontosabbá válik, vagyis hatása gyarapodik, teljesebb lesz; míg a távolodó fényiszögben a hatás egyre csökken. Különösen erős az olyan közeledő fényiszög, amelyben mindkét planéta további mozgása hozzájárul a fényiszög pontosává válásához; pl. a ♀ a jegy 3. fokában, a ♀ pedig ugyanama jegy 8. fokában áll, de a ♀ hátráló mozgásban van: így a ♀ továbbhaladása, de a ♀ hátráló mozgása is szorosabbá, pontosabbá fogja tenni az együttállást, ennek jelentősége tehát még nagyobb, mint hogyha csak a ♀ tovahaladása szerepelne a közeledő fényiszögben. Ugyanez áll minden más fényiszögre is. Harmónikus

fényszögekben előnyösebb a közeledő, diszharmónikusokban a távolodó és megfordítva.

A jegyekkel való összefüggéseik alapján a planétákat, mint már fentebb láttuk, az elemek szerint is csoportosíthatjuk:

- a ☉, ♈ és a ♂ tüzes jellegűek,
- a ♀ és a ♎ levegő-jellegűek,
- a ♋ és a ♍ földies jellegűek,
- a ♊ és a ♏ víz-jellegűek.

Tudjuk, hogy a tűz- és a levegő-elemhez mindig a pozitív és villamos (elektrikus) jelleg, a föld- és a víz-elemhez a negatív és delejes (magnétikus) jelleg járul, eszerint

- a ☉, ♈, ♈, ♂ és ♀ pozitív és elektrikus,
- a ♊, ♏, ♋ és ♍ pedig negatív és magnétikus planéták.

A ♋ jellege még nincs egészen tisztázva, a ♂-sal való rokonsága tüzes jellegre mutat, de a ♋-ban való uralma a vízelemmel hozza kapcsolatba. A két jelleg valószínűen keveredik benne, de inkább tüzes planétának tekinthetjük.

A ☉ és a ♊, valamint az új planéták kivételével, láttuk, mindegyik planéta egy-egy negatív jegyben is uralkodik. de ez a jellegváltozás csak módosítja alaptermészetüket. A ♈, ♂ és ♀ tehát alapjában véve pozitív és elektrikus, a ♋ és ♍ pedig negatív és magnétikus marad, s amikor alaptermészetüktől eltérő jegyben uralkodnak, mint pl. a ♀ a ♏-ben, vagy a ♍ a ♋-ben, akkor hatásaikban is kifejezésre jut a megváltozott, eredendő mi-voltából többé-kevésbé kikökönt jelleg.

A fényzőgek értékelésében tehát a planéták elemi jellegét és azt is figyelembe kell venni, egymással rokonszenvező, harmónikusan kapcsolódó, vagy ellenszenvet tanúsító, diszharmónikusan kapcsolódó planéták közös fényzőgéről van-e szó. Mindez még finomabb árnyalatokkal bővíti a fenti kapcsolódás-lehetőségeket a jótékony és kártékony planéták közt.

Villamos, elektrikus planéták erőket árasztanak magukból, míg a delejes, magnétikus planéták erőket vonzanak magukhoz. Kapcsolódásaikban ezt is szem előtt kell tartanunk.

Planétáknak a házcsúcsokra vetett fényzőge igen jelenté-keny: az ilyen fényzőgek megállapításában a házcsúcsok ható-körét 5°-ra lehet venni, az Asc.-ét 6°-ra.

13. A planéták „méltóságai“ és „gyengeségei“.

Így nevezzük a planéták hatásainak fokozódásait, illetve csökkenéseit. Ezeket az értékelésnél figyelembe kell venni.

A ☉ kiemelkedő, legnagyobb erejű hatását tekintve, a vele való együttállást is többféleképpen értékeljük. Az alapelv az, hogy a ☉ közelében lévő planéta hatásai fokozódnak, erősödnek. De nem mindegy, hogy milyen közel kerül a ☉-hoz. Ha pl. a ☉-tól való távolsága 0° 16' és 7° közt van, akkor azt mondjuk, hogy „a Nap elégeti“, s ez a helyzet az illető planéta hatását csökkenti; ha a távolság a ☉ és a planéta közt nem nagyobb 15°-nál, akkor az utóbbi „a Nap szívében“ áll, s ez a szoros együtt-állás erősen felfokozza a planéta hatását.

Kevésbé jelentékeny erőfokozódás az, ha valamely planéta több mint 15°-ra áll a ☉-tól, ekkor azt mondjuk, hogy „a Nap sugaraitól szabadon“ áll; s ugyanígy kevésbé jelentékeny erő-csökkenés az, ha egy planétának a ☉-tól való távolsága 7° és 15° közt van, amikor is azt mondjuk, hogy „a Nap sugaraiban“ áll.

Viszont igen *lényeges erőfokozódást vagy csökkenést je-lent, hogy egy planéta egyenes vagy hátráló mozgásban van-e.* Egyenes (direkt) mozgásban a planéta normálisan fejti ki a ter-mészetének megfelelő hatást, míg hátráló (retrográd) mozgásban a planéta jó hatásai csökkentve, előnytelen hatásai fokozóttan érvényesülnek. Nyilvánvaló, hogy ezért a kártékony planéták hát-ráló mozgása súlyosabban értékelendő, mint a jótékonyaké.

Amikor egy-egy planéta az egyenes mozgásból átmegy a hátrálóba, és megfordítva, rövid ideig *helyben állani* látszik. A „mozdulatlanság“ erősen fokozza a planéta eredendő hatását. Ez különösen a gyorsmozgású planétákra, tehát a ♀, ♍ és ♂-ra érvényes. Lassú planéták a ♈, ♋, ♎, ♏ és ♊.

Hagyományos szabály, hogy a *keleti* oldalon (a horoszkóp délkör-tengelyétől balra) elhelyezkedő planéták általában *gyor-sabban fejti ki hatásaikat*, mint azok, amelyek a horoszkóp nyugati felében állnak.

A planétákat még *alsó* vagy *belső* és *felső* vagy *külső* pla-nétákra osztjuk fel, aszerint, hogy Nap-körüli pályájuk a Föld és a Nap közé, vagy a földpályán kívül esik-e. Alsó vagy belső planéták a ♀ és a ♍, felső vagy külső planéták a ♂, ♈, ♋, ♎, ♏, ♊, ♌. A ♊-at a Földhöz való közelsége miatt az alsó planéták-hoz sorolják. A hagyomány azt tartja, hogy az alsó (belső) pla-

néták hatása fokozódik, ha a Nap mögött állnak az Állatövön; a felső (külső) planétáké pedig, ha a Nap előtt állnak, a jegyek sorrendjének irányában. Megfordítva, az alsó planéták hatását csökkenti, ha a Nap előtt állnak, a felsőket pedig az, ha a Nap mögött állnak. Különösen a ♀ helyzetét érdemes így figyelembe venni, mert ha a Nap mögött áll, ez az értelmi képesség fokozott voltára enged következtetni és viszont.

A Hold hatása fokozódik, ha növekvően van és csökken, ha fogyóban van.

Fontos erőfokozódást jelent az úgynevezett eleváció (emelkedettség). Valamely planéta akkor van elevációban, ha a 10. ház csúcsához közel áll. A többi planétához viszonyítva eleváltnak, emelkedettnek tekintjük azt a planétát is, amely a 10. ház csúcsához általában közelebb áll, mint valamely másik planéta. Ez az utóbbi eset azonban nem jelent különösebb erőfokozódást, míg az igazi eleváció nagy mértékben erősíti a planéta hatását.

Általában az dönti el elsősorban a planéták erejét, hogy természetüknek megfelelő vagy nem megfelelő jegyekben tartózkodnak-e.

A legnagyobb és legfontosabb erőfokozódás az, ha a planéta maga jegyében áll, amelyikben uralkodik; legnagyobb erővesztés, gyengeség pedig az, ha az uralma alatt lévő jeggyel szemközt fekvő jegyben áll. Az előbbit *domicilium*-nak („otthon”), magyarul leghelyesebben „uralom”-nak mondjuk, míg az utóbbi az *exilium* (száműzetés), helyesen „rangvesztés”. Eszerint

⊙ uralkodik az Ω jegyében; rangját veszti a \approx jegyében,

☾	☿	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
☿	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿
♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿	♈
♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿	♉	♊
♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿	♊	♋	♌
♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿	♋	♌	♍	♎
♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿	♌	♍	♎	♏	♐
♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿	♍	♎	♏	♐	♑	♒
♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿	♎	♏	♐	♑	♒	♓	♈
♏	♐	♑	♒	♓	☿	♏	♐	♑	♒	♓	♈	♉	♊
♐	♑	♒	♓	☿	♐	♑	♒	♓	♈	♉	♊	♋	♌
♑	♒	♓	☿	♑	♒	♓	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎
♒	♓	☿	♒	♓	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐
♓	☿	♓	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒
☿	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓	☿

Uralkodásban a planéta erői a legfisztabban, teljes, eredmény mivoltukban jutnak érvényre, a jótékonyak a legerősebben fejtik ki jó hatásaikat, a kártékonyak pedig kevésbé diszharmonikusak és jó hatásaik előtérbe lépnek. Rangvesztésben viszont

a jótékony planéták hatásai csökkennek, csak erős gátlásokkal tudnak érvényesülni, a kártékonyak ellenben fokozottan kifejűk ártó, diszharmónikus hatásait.

Az asztrológiai hagyomány és tapasztalat szerint a planéták egyes jegyekben előnyösebben, fokozottabban érvényesülnek, bár ez az erőfokozódás nem egyenrangú az uralommal. Ezt a rangban második erőfokozódást *exaltációnak*, „felmagasztaltság”-nak, helyesebben „erő”-nek nevezzük, az ilyen helyzetben lévő planétáról azt mondjuk, hogy „erőben van”. Az *exaltáció* („erőben lét”) az illető jegyek bizonyos fokában érvényesül teljes mértékben, de kihat azért az egész jegyre is. A rangban második *erőcsökkenés*, az úgynevezett *casus* („bukás”, helyesebben „romlás”), aztán abban a jegyben következik be, amelyik az illető planéta *exaltációs* jegyével szemközt van. Vagyis

☉	„erőben van“ a ♀-ban	(19°);	„remlásban van“ a ♀-ban	(19°)
☾	„	♂ „ (3°);	„	♂ „ (3°)
♂	„	♂ „ (15°);	„	♂ „ (15°)
♀	„	♂ „ (27°);	„	♂ „ (27°)
♂	„	♂ „ (28°);	„	♂ „ (28°)
♂	„	♂ „ (15°);	„	♂ „ (15°)
♂	„	♂ „ (20°);	„	♂ „ (20°)
♂	„	♂ „ (?°);	„	♂ „ (?°)

A Neptun és a Plutó exaltációja és casusa (erőbenléte és romlása) még tisztázatlan. ..

A Hold csomópontjainak is van „erejük“ és „romlásuk“:
 A ♀ erőben van az II jegyében, romlásban van a ♀ jegyében;
 a ♀ „ „ a ♀ „ „ az II „ „

Ha valamely bolygó semmi néven nevezendő erőfokozást nem nyer abban a jegyben, amelyikben éppen áll, akkor „*idegen*“-nek (*peregrinus*: vándor) mondjuk. Ez is erőcsökkenésnek számít, de jelentéktelenebb, mint a rangvesztés vagy a romlás.

Komoly hatáscsökkenés az, ha egy planéta egyetlen más planétával sem áll fényszögben. Ilyen esetben csak a jegy és ház jellege dönti el a planéta szerepét, ennek eredendő természetével kapcsolatban.

Figyelemreméltó erőfokozódás az, ha két planéta „*uralmi cserében*“ (*receptió*-ban) van egymással; ez annyit jelent, hogy a szóbanforgó két planéta mindegyike a másik uralmi jegyében

áll, pl. a ☉ a ♀-ban, a ♂ az Ω-ban. Ilyen felcserélődésben előállhat, hogy a két planéta mindegyike a másik jegyében állva egyúttal rangvesztést is szenved (pl. ♀ a ♀-ban, ♂ a ♂-ban); ilyen esetben az „uralmi csere“ meglehetősen ellensúlyozza a rangvesztés hátrányos hatását.

A hagyomány szerint az állatövi jegyeknek *kritikus pontjai* vannak, s ha valamelyik planéta ezekről a pontokról 3°-nál nem áll messzebb, akkor hatása különös, kiemelkedő jelentőséget nyer a horoszkópban, a helyzetének és fényszögeinek megfelelő értelmezés szerint. Ezek a kritikus pontok:

A főjegyek: ♀, ☉, ☿ és ♄ 0., 13. és 26. foka;

a szilárd-jegyek: ♋, ♌, ♍ és ♎ 9. és 21. foka;

a változó-jegyek: ♏, ♐, ♑ és ♒ 4. és 17. foka.

Az asztrológiai hagyomány, a felsoroltakon kívül még egész sereg úgynevezett „méltóságot“ és „gyengeséget“, vagyis erőfokozódást és erőcsökkenést ismer, de ezek legnagyobb részének nem sokkal több az értéke, mint a fentebb említett „érzékeny pontok“-nak. A különféle erőfokozásoknak és gyengeségeknek + és — pontértékeket tulajdonítanak, s ezeket összegezve számszerűleg fejezik ki egy-egy planéta erejét vagy gyöngeségét. Nézetünk szerint ez olyan aprólékos spekulációra vezet, amely eltereli a figyelmet a lényeges szempontokról és a kvalitatív, minőségi értékelésnek mindennél elsőrendűbb módszerét kvantitatív, mennyiségi mérlegeléssel próbálja pótolni. A felsorolt „erők“ és „gyengeségek“ figyelembevételre és értékelésre a horoszkópban éppen elég körültekintést igényel és ha mindet figyelembe vesszük, kielégítő véleményt alkothatunk a planéták helyzeti és viszonylagos hatóerejének mivoltáról.

A legfontosabb, feltétlenül figyelembe veendő erőfokozódásokat és csökkenéseket a 8. sz. táblázaton feltüntettük: s ezeket a horoszkópba is ajánlatos bejegyezni, a planéták jelei elé vagy mellé, mint az a példahoroszkópunkban is látható (17. ábra).

14. Hyleg és anaréta.

„Hyleg“ arab eredetű szó, *életadót, életet támogatót* jelent. Csak a ☉ vagy a ☿ lehet hyleg, s a horoszkóp tulajdonosának életében támogató, erőt adó, emelő szerepet játszik. A hyleg meghatározása következőképpen történik:

Ha a ☉ az első, tizenegyedik, tizedik, kilencedik, vagy hetedik házban áll, akkor a ☉ a hyleg. Vagyis az első házban kívül csak a horizon felett lévő házak jöhetnek tekintetbe, a nyolcadik és tizenkettedik, úgynevezett „sötét“ házak kivételével.

Ha a ☉ ezeknek a házaknak egyikében sem tartózkodik, akkor a ☿ a hyleg, feltéve, hogy a fentebb felsorolt „hylegiális“ házak egyikében áll.

Ha sem a ☉, sem a ☿ nem áll ezekben a házakban, akkor az *ascendenst* tekintjük hylegnek.

Anaréta az életet leginkább fenyegető planéta elnevezése. Azt tekintjük anarétának, amelyik a legkártékonyabb, legdiszharmónikusabb fényszögben áll a hyleggel.

Erős, jó helyzetben álló, jó fényszögben részesülő hyleg tartós életerőre, egészséges vagy szívós szervezetre mutat; gyengén álló vagy súlyos fényszögekkel megtámadott hyleg esetén az életerő csökken. A hyleg, illetve az anaréta helyzete rámutat az életerő, illetve az életerőt támadó hatás természetére, gyökerére és érvényesülésének mikéntjére.

A horoszkóp felvázolása után megállapítjuk a hyleget és az anarétát, ezeket feljegyezzük a vázlatra: példánkban a ☉ a hyleg, a ☿ pedig az anaréta, mert a ☉ legdiszharmónikusabb fényszögkapcsolata a hozzá legközelebb lévő ☿-vel való együttállás. (L. 17. ábra.)

15. Az antisciaák: a planéták kozmikus tükörképei.

Némely asztrológus nagy jelentőséget tulajdonít ezeknek, mások éppúgy megtagadnak tőlük minden értelmet, mint a sokféle érzékeny ponttól. Mindamellet az azt tapasztalhatjuk, hogy van hatásuk a horoszkópban és különös, finom utalásokra mutatnak rá, a prognózisban pedig nyilvánvalóan szerephez jutnak. Ezért ismerkedjünk meg velük.

Az ekliptikát két félkörre osztjuk, olyképpen, hogy átmérő tengellyel kötjük össze a ☉ 0°-át a ♋ 0°-ával. Ezt bizonyos értelemben szintén világtengelynek tekinthetjük, hiszen tudjuk, hogy a ☉ 0°-a és a ♋ 0°-a sarkalatos pontok, a nyári és a téli napfordulót jelölik. Ezt a tengelyt mintegy kozmikus tükörnek fogva fel, megállapíthatjuk a planéták antisciait, úgynevezett „kozmosz tükörképeit“. Egy-egy planéta tükörképe éppoly messze lesz a hozzá közelebb eső tengelysárponttól (0° ☉-tól, vagy

0° 30'-tól), mint amilyen távol áll ettől az illető planéta; azzal a különbséggel, hogy az antiscia a tengely túlsó oldalára jut.

Például a tanulmányi horoszkópunkban a ☉ antiscijája (☉; antiscia☉) a ♄ 21° 33'-be kerül, mert a ♄ 8° 27' II-ben álló ☉-tól a tükörkép-tengely közelebbeső sarokpontjáig, a ♄ 0°-ig a foktávolság 21° 33': ugyanilyen messze jut az antiscia ☉ a ♄ 0°-tól az ellenkező irányban, mint tükörkép. Az antisciaák megállapítása tehát legegyszerűbben a következő módon történik:

Az ekliptika első negyedében (♈, ♉, ♊) álló planéták antisciai az ekliptika második negyedébe (♊, ♋, ♌) jutnak és megfordítva; az ekliptika harmadik negyedében (♌, ♍, ♎) álló planéták antisciai a negyedik negyedbe (♏, ♐, ♑) kerülnek és megfordítva. Az antiscia fokhosszát az így megállapított jegyben úgy kapjuk meg, hogy a szóbanforgó planéta fokhosszát kivonjuk a 30°-ból, illetve a 29° 60'-ből.

Némi gyakorlattal könnyen elsajátíthatjuk az alapjában véve egyszerű szabály alkalmazását.

Az antisciaák úgy viszonyulnak a planéták eredeti helyzetéhez, mint az ember (a mikrokozmosz) a nagyvilághoz (a makrokozmoszhoz). Arra mutatnak, hogyan alakul át a kozmikus planétahatás az egyénben, milyen vonatkozásban reagál az egyén a maga sajátos módján a kozmikus hatásra. Példánkban a ☉ hatásai az antiscia révén áttévednek a ♄-ba és a 12. házba; N. ősztönös reakciói a ☉-hatásokra ezekben a vonatkozásokban is kifejezésre jutnak. Minthogy az antiscia-planéták ugyanolyan fényszögkapcsolatban állnak egymással, mint a valóságos planéták a horoszkópban, ezek a hatáskapcsolatok ugyanazok maradnak az antisciaák esetében is, de más házakba és más jegyekbe jutnak s ezzel újszerű jelentéstartalmat nyernek.

Az antisciaákat csak haladottabb fokon érdemes figyelembe venni, főleg a prognózishoz.

16. Az állócsillagok hatásai.

Az állócsillagok természetét a planétahatásokhoz hasonlítják s ezekkel jelölik. Így pl. van ♀-jellegű, ♀-jellegű, stb. állócsillag, de rendszerint több planéta hatásjellege keveredik bennük, pl. ♀ 4, ☉ ♀, stb. Az állócsillagok táblázatában (7. táblázat) fel vannak tüntetve a planéták, amelyek az illető állócsillagot jellemzik. Az állócsillagokat csak akkor vesszük figye-

lembe, ha valamelyik planétával, az ascendenssel, vagy a házcsúcsokkal együttállásban vannak s e pontoktól való távolságuk nem nagyobb 1° 30'-nél.

Az állócsillagoknak a planétajelekkel jellemzett hatását úgy kell értelmezni, mintha pl. a ♀ 4-hatású állócsillagnak valamely planétával stb. való együttállása az utóbbihoz még a ♀ és a 4 hatását is hozzáadná.

Az állócsillagok szerepét a horoszkópban következőképpen ítéljük meg: figyelembe vesszük az állócsillag hatásjellegét, azután a vele együttálló planéta vagy házcsúcs jelentéstartalmát, planéta esetében a házat, amelyben áll, s az elfoglalt jegyet is. Kozmikus és helyzetileg jól hangolt jótékony planétához járuló kártékony állócsillag is kifejti ártó hatását, de csak abban a vonatkozásban, amelyre a planéta helyzete utal; a planétának a többi jegybe és házba jutó jó fényszögeivel jelzett hatásokba nem szólhat bele. Megfordítva, rosszul hangolt planétával kapcsolódó jóhatású állócsillag csak a planéta eredeti helyzetével jellemezhető vonatkozásokban fejt ki előnyös hatást, a planéta fényszögeinek helyein nem.

Az állócsillagok hatásának természetét betűrendben itt adjuk:

Alcyone, ☉♂ (Plejád): rosszul álló, ☉ mellett szembajt, súlyos esetben vakságot okoz, egyébként fokozza az érzékiséget, kicsapongásra, játékszenvedélyre tesz hajlamossá. ☉ planétakapcsolatban előmozdítja a sikert, de ebbe is diszharmónikus mellékhatások vegyülnek.

Aldebaran, ☉♂ 4: ártalmas, veszélyes hatás, különösen kártékony planétáknál. Veszteségek, válságok, kikökönt érzések, perverzítás, szembaj főleg a ☉ vagy a ☉ mellett.

Algenib, ☉♀: siker, emelkedés, nagy eredmények, főleg jótékony planétáknál, de küzdelmek árán. Irodalmi, zenei képesség és siker.

Algol, ☉♂ 4 ☉: veszedelmes, súlyos, válságos hatások; felfokozza a vak indulatokat, végzetes lépésekre ösztönöz, vagy végzetes események felé hajt. Erőszakos halállal — gyilkossággal, öngyilkossággal — gyakran áll összefüggésben. Megítélésében nagyon behatóan kell vizsgálnunk, mutat-e a horoszkóp egyébként is ilyen lehetőségekre.

Almak, ♀: előnyös, segítő hatás, különösen a ☉, ☾, ♀, ♃ mellett; főleg anyagiakban nyilvánul.

Alphard, ♄ ♀: többnyire kártékony; balesetek, szerencsétlenségek, mérgezés, vérmérgezés, rejtelmes halál, magasrendű embereknel inspiráció, misztikus elmélyedés, de gyakori életvesztés.

Altair, ♂: fokozott tevékenységre ösztönöz, megfelelő együttes hatások mellett sikert és eredményt biztosít, egyébként kétséges vagy ártó hatású.

Anilam, ♃ ♂: az értelmi képességeket fokozza, az emlékezőtehetséget élesíti, megfelelő kapcsolatokban anyagi előnyöket, örökséget ad.

Anitak, ♃ ♀: előnyös, jó hatás, szerencsésen előmozdítja a vele együttálló planétával stb. jelzett vonatkozásokat.

Antares, ♂ ♃: veszedelmes, túlnyomóan kártékony; marsi típusoknál fokozza a harcias indulatokat s a lendületet, de a veszedelmeket is. Jó kapcsolatokban az értelmi-szellemi erőket feszíti magas fokra, bár ártalmas mellékhatásokkal, pl. elősegíti az emelkedést, de erre visszaesés következhet.

Arcturus, ♃ ♂: eleinte jól, szerencsésen induló hatás, amely utóbb rosszra fordul; általában inkább kártékony.

Bellatrix, ♀ ♂: a harcos, küzdő típusoknak nagy lendületet ad, magasra fejleszti a marsi képességeket, háborús sikereket biztosít, de sérülések veszélyével; a ☉ vagy a ☾ mellett az egyik szem elvesztésével fenyeget; nagy szervezőtehetséget, hadvezéri képességet, szellemi törekvésekben fokozott átható erőt ad.

Benetnatsch, ♂ ♄: veszedelmes, romboló hatás; ház- és planétakapcsolat szerint veszteséget, torzulásokat, megnyomorodást vagy hirtelen halált (szélütés) okozhat.

β (Béta) Centauri, ♀ ♃: szerencsés, elősegítő, erősen jó hatás; szellemi törekvésű embereknek vezető, irányító képességet ad, emelkedést, közbecsülést biztosít.

Beteigeuze, ♀ ♂: a Bellatrixéhez hasonló hatás, de kedvezőbb, különösen ♃ mellett; sok veszélyt, de hírnevet és emelkedést jelez.

Bungula, ♀ ♃: hatása hasonló a β Centauriéhoz.

Canopus, ♄ ♃: a hajósok csillaga, hosszú utazásokkal áll kapcsolatban; egyébként sok ártalmas hatása is van, jó ♄ mel-

lett azonban erőteljes segítő, fejlesztő. Szellemileg fejlett embereknel magasrendű harmónia elérésére vezet.

Capella, ♃ ♂: fokozott tudásvágyat ébreszt, ismeretgyarapításra ösztönöz, de alacsonyabbrendűeknel ez csak mohó kíváncsiságban nyilvánul; jó ♃ vagy ♀ mellett megfelelő házakban okkult dolgokra tesz fogékonnyá; rosszul álló ♀ vagy ♂ mellett, főleg a 12. házban, elmebetegséget hozhat.

Castor, ♂ ♄ ♀: vegyes, de többnyire előnyös hatás, elsősorban a kedélyt és erkölcsiséget befolyásolja, főleg a ♃ és a ♀ mellett.

Déli Serpenyő, ♄ ♀: ártalmas hatás az egészségre; hirtelen halál lehetősége szerencsétlenség következtében, megfelelő planéta mellett és házban.

Déli Szamár, ♂ ☉: ártalmas hatás, balesetek, szerencsétlenségek, tűzveszedelem, gyulladáisos betegségek, főleg az arccal kapcsolatban, szembaj, esetleg vakság.

Deneb, ♂ ♂: szellemi erőfeszítésre ösztönöz, eredetiséget ad, de diszharmóniát is, hirtelen indulatok, stb. révén. (Vehlow szerint vénuszi hatás, művészi és műkereskedői hajlam és képesség jár vele.)

Deneb Algedi, ♄ ♃: szigorúságra, keménységre tesz hajlamosná, de ezzel nagy igazságérzet jár; megbízhatóság és lelki ismeretesség; bíraknál igen előnyös hatás.

Denebola, ♂: nagy feszítőerő, amely nagy eredményekre vezethet, de nagy veszélyeket is idéz fel; rossz planéta- és ház-helyzet mellett katasztrófák állhatnak be, rossz ♀- vagy ♂-nál elmebetegség; államférfiakat merénylettel fenyeget.

El Nath, ♂ ♄: erősen ártó, még jó planéták mellett is, különösen a ☾-dal ☉-ban, ezért női horoszkópban még veszedelmesebb. Az életerőt támadja és általában romboló jellegű.

Északi Serpenyő, ♃ ♀: jótékony, felemelő hatás, különösen szellemi törekvésűeknek hozhat sikert, elismerést, főleg a ☉, ♃, ♀, ♀ mellett és a 10. házban.

Északi Szamár, ♂ ☉: hatása hasonló a Déli Szamáréhoz.

Fomalhaut, ♀ ♀: előnyös hatás értelmi és művészi foglalkozásban vagy hasonló törekvésekben; megfelelő planéták mellett sikert, hírnevet hozhat.

Gemma, ♀ ♀: szellemi törekvésekben előnyös hatás, de

rossz kapcsolatban fokozza az érzékiséget és perverzításokra tesz hajlamossá.

Markab, ♂ ♀ : ártó hatás, főleg az elmére nézve; rossz kapcsolatban elmebaj lehetősége, jó kapcsolatban az értelmi eszközök sikeres felhasználását segíti elő, de diszharmónikus módon, pl. megtévesztő propaganda, stb.

Menkhib, ♀ : gátló, akadályozó, a jelzett vonatkozásokban késleltető, előnytelen hatás.

Mintaka, ♀ : előnyös, szerencsés hatás a megfelelő vonatkozásokban.

Mirach, ♀ : a szellemiségre nézve erősen jótékony hatás, felsőbbrendű megismeréshez segít, a ☉-pal vagy a ♀-nal kapcsolatban szellemi tisztánlátást és okkult képességeket ad.

Plejádok, I. Alcyone.

Pollux, ♂ : ártó, diszharmónikus hatás; balesetek, szerencsétlenségek, hirtelen halál; jó kapcsolatokban is diszharmónikus, pl. ♀ vagy ☾ mellett éleseszű ravaszságra, agyafurtságra vezet.

Praesepe, ♂ ☾ : kiegyensúlyozatlan kedély, erős indulatosság és hirtelen csüggedés; mérgezések veszélye, hajlam kábítószerek használatára, ☾-dal szembej, súlyos esetben vakság.

Procyon, ♂ ♀ : a marsi képességeket fokozza, katonai tehetséget ad, de veszélyes, mert veszteségeket, vereségeket idéz fel, összezavarja az értelmet.

Ras Algethi, ♂ ♀ : merészség, bátor célratörés, nagy hatalomvágy, ezekhez szükséges szellemi-értelmi képességekkel.

Ras Alhague, ♀ : diszharmónikus hatás, betegsége, mérgezésekre, kábítószerek használatára való hajlamosság, zavaros gondolkodás; de erősen jó kapcsolatokban a szellemi képességeket is fokozza.

Regulus, ♂ ♄ : nagy emelkedést és sikereket biztosít, vezető pozícióba segít, nagy hatalomvágyat ébreszt, de mindez veszéllyel jár, a rendkívüli emelkedést bukás követheti. Hódítók, uralkodók, népvézérek horoszkópjában kiemelkedő szerepet szokott játszani.

Rigel, ♄ ♂ : hasonló hatás, mint a Regulusé, de inkább szellemi téren érvényesül.

Sadalmelek, ♀ ♀ : erős szellemi-értelmi hatás, a gondolko-

zásnak határozottságot ad, az elmélyedést és a magasrendű megismerést előmozdítja.

Sadnaschira, ♀ ♄ : vegyes hatás, erkölcsi, szellemi tekintetben gátló, de jó ♀ vagy ♄ mellett fokozza a magasabbrendű képességeket.

Sarkesillag, ♀ ♀ : magasrendű szellemi hatás, amely azonban csak fejlett lelkeségű emberekre van befolyással; elősegíti a tiszta megismerést, az egyetemes valóságok átélését.

Scheat, ♀ ♂ (Vehlow szerint ♀-jellegű): szellemi-értelmi hatás, de alantasabb embereknel, vagy megfelelő rossz kapcsolatban veszély, szerencsétlenségek lehetősége.

Sirius, ♄ ♀ ♂ : nagy szellemi-értelmi erőfeszítésekre ösztönöz, megfelelő képességekkel; emelkedés, siker a nagyszabású célok követésében, de sok veszéllyel, mint a Regulusnál láttuk.

Sirah, ♄ ♀ : értelmi-szellemi tekintetben elősegítő, jótékony hatás, kiváló képességeket ad.

Spica, ♂ ♀ : művészi képességek, szellemi törekvések; emelő, sikerekre vezető hatás; Vehlow szerint kiváló repülők horoszkópjában feltűnően szerepel, vagyis ☊-hatás is járul hozzá.

Unuk, ♀ ♂ : veszedelmes, ártó hatás, hasonló a Déli Serpenyőéhez.

Vindematrix, ♀ ♀ : szellemiekben vegyes hatás; jó kapcsolatokban előmozdít, diszharmónikusan kedélybetegsége, lelki depressziókra tesz hajlamossá.

Véga, ♀ ☉ : művészi képességek, szokatlan, rendkívüli utakon járó szellemiség; megfelelő jó és erős kapcsolatban lángész, kivételes tehetség.

A HOROSZKÓP KIFEJTÉSE.

Az eddigiekben megismertük az asztrológia alapelemeit, a horoszkóp lényeges alkotórészeinek mivoltát és értelmét. Ha az elmondottakat megértettük és emlékezetünkbe vésztük, sor kerülhet a horoszkóp kifejtésére.

Ez az asztrológia legnehezebb, de egyben legérdekesebb része. A feladat az, hogy a sok alapelemet, amelyek számtalan változatban kombinálhatók egymással, helyesen értelmezve, úgy hangoljuk egybe, hogy az adott esetre vonatkozó hatások összességét áttekinthessük és végeredményül egységes, személyesen jellemző, találó képet kapjunk.

Az eljárás két részből áll: az alkotóelemek értelmének részletes boncolásából, az *analízis*ből; s az így nyert megismerések és adatok szerves összehangolásából, a *szintézis*ből. Az analízisben felhasználhatjuk az előző részben ismertetett jelentéstartalmakat, segítségül véve a mérlegelő és következtető logikát; a szintézisben aztán megtartjuk és összeegyeztetjük az adott esetre érvényes következtetéseket, kizárjuk az egységes képbe nem illő elemeket, s összegezzük a végeredményt. Ehhez csaknem nélkülözhetetlen követelmény a különös rátermettség, az a képesség, hogy az észmunkát intuicióval, szinte inspirált művészi megérzéssel támogatva, megalkossuk az összefüggő, egységes képet.

A kifejtésben alkalmazható szabályokat alább foglaljuk össze, de hangsúlyozzuk, hogy *ezek csak vezérfonalul szolgálnak* és rávezetik a komoly tanulót arra, hogy módszeresen igyekezzék eljárni. *A szabályok távolról sem meríthetik ki azt a végtelen sok lehetőséget, amely a horoszkópban rejlik.* Ha azonban a tanuló már otthonosan mozog az asztrológia területén, magától rájön majd a további árnyalatokra és lehetőségekre, s haladotabb fokon bizonyára kialakul a maga sajátos eljárása is. Az asztrológia nemcsak ismeretrendszer, hanem többé-kevésbé

művészet is; ezt nem lehet eléggé hangsúlyozni. S ezért az egyéni módszereknek, a személyes gondolkozásmódnak nagy szerep jut benne.

1. A horoszkópelemek sorravétele és értékelése.

Alábbiakban előbb mindig az általános elvet adjuk, aztán megvilágítjuk az alkalmazott példával. Ajánlatos, hogy a tanuló rajzolja le a 17. ábrán látható példahoroszkópot, akkor az alábbiakban nem kell folyton hátralapoznia.

A horoszkóp kifejtésében ajánlatos a következő sorrendet követni:

a) *Először is megállapítjuk, melyik minőségi kereszt lép előtérbe a horoszkóp négy sarkalatos pontjával kapcsolatban, s ebből következtethetünk az illető ember*) alapvető összetételére, szellemi és testi konstitúciójára.*

A fő- vagy kardinális kereszt jegyei, láttuk, akaraterőre, célratörő lendületre, elhatározóképessegre mutatnak; a szilárd kereszt jegyei érzésben gyökerező, szilárd kitartásra, elszántságra, erős ragaszkodásra, szívós céltudatosságra utalnak; a változó kereszt jegyei az engedékenyebb, de szellemi-értelmi módszereket alkalmazó, kiegyenlítésre és egyensúlyra törekvő magatartás jellemzői. Röviden: a fő-keresztre az *akarát*, a szilárd-keresztre az *érzelem*, a változó keresztre az *értelem* jellemző első sorban.

Ha mind a négy sarkalatos pont (Asc., I.C., Desc., M.C.) ugyanahhoz a minőségi keresztbe tartozó jegyekbe jut, akkor ennek irányzata alapvető módon érvényesül. Ha a két-két sarkalatos pontot összekötő tengely mindegyike más-más minőségi keresztbe jut, akkor ennek a kettőnek hatásai elkeverednek, de az a tengely lép előtérbe, amelyik az Asc.-hez tartozik.

Példahoroszkópunkban a négy sarkalatos pont egyazon minőségi keresztbe, még pedig a szilárd keresztbe jut: Ω , γ , \approx , \mathfrak{M} . Itt tehát a szilárd, kitartó, a célokat szívósan megragadó és az eredményekhez erősen ragaszkodó alaphajlam jut kifejezésre; N. testi konstitúciójában is a szilárd kereszt vonásaira, a szívós, ellenálló, nagy tartalékokkal rendelkező életerőre következtethetünk.

*) A következőkben a horoszkóp tulajdonosát, rövidség kedvéért, N-nel fogjuk jelölni. (Nativus: született).

Az előbbi szempont még csak nagyon vázlatosan tárta fel az alapadottságokat; most

b) *megvizsgáljuk, hogy az Asc. és a planéták milyen jegyekben állnak a minőségi és elemi felosztás szerint.* Hogy ezt áttekinthetőbbé tegyük, értékpontokat adunk nekik: az Asc., a ☉, ☾ és ♀ 2—2 pontot, a többi planéta 1—1 pontot jelent majd az összegezésben. Lejegyezzük, hogyan helyezkednek el a jegyekben, előbb minőségi, aztán elemi felosztás szerint és mindegyik csoport mellé odajegyezzük a planéták pontértékének összegét. Így megállapítjuk, hogy a horoszkóp dinamikus tartalmát jelentő Asc. és planéták révén melyik minőség és melyik elem jut kiemelkedő jelentőséghez, s *ebből következtetünk arra, milyen adottságok és hajlamok lépnek majd előtérbe az illető ember alapvető magatartásában.*

Példánkban ez az osztályozás így alakul:

	(összegezett pontérték)
♈ (Fő-jegyekben) ☾, ♂	3
♌ (Szilárd-jegyekben) Asc., ♀, ♄, ♋, ♂	6
♊ (Változó-jegyekben) ☉, ♀, ♀, ♋	6
♌ (Tűz-jegyekben) Asc., ♂, ♄	4
♊ (Levegő-jegyekben) ☉, ♀, ♀, ♋	6
♈ (Föld-jegyekben) ☾, ♀	3
♊ (Víz-jegyekben) ♋, ♂	2

(A pontok összege mindig 15.)

Itt a szilárd és a változó minőség egyforma pontszámmal, vagyis egyforma erővel lép előtérbe; ha ezt összeegyeztetjük az a) pont eredményével, azt találjuk, hogy a szilárd minőség áll első helyen, a változó minőség pedig mindjárt utána következik, megközelítően erős hatással. N.-ben tehát a szilárd jelleg ismert alapadottságai fognak uralkodni, de ezekhez tekintélyes mértékben hozzájárulnak a változó jelleg vonásai is. Megállapíthatjuk, milyen vonatkozásokban jut inkább szóhoz az első és milyenekben a második minőség jellege, ha az illető planéták hatástartalmát és az általuk elfoglalt házak jelentését is figyelembe vesszük.

Az elemi felosztás szerint azt látjuk, hogy a levegő-jelleg lép leginkább előtérbe, mindjárt utána pedig a tűz-jelleg; a kettő harmonizál egymással, tehát e tekintetben az erők jól össze vannak hangolva, megvan a lehetőség az egészséges egyen-

súlyra. A lég-elemek előtérbe lépése, különösen ha figyelembe vesszük a ☉ kapcsolatát a tudatos Énnel, az II-ét pedig az értelmi-szellemi képességekkel, a gondolkodás hajlékonyságára és sokoldalúságára mutat; az Én nem merev és makacs, hanem mérlegelő és hajlékony, az értelem mozgékony és könnyed. Az elemi felosztásban szereplő planétákat vizsgálva még részletesebb ismeretekre juthatunk, figyelembevée, hogy az illető planéták a természetüknek megfelelő jegyekben tartózkodnak-e vagy sem. Egyelőre azonban megelégedhetünk azzal, amit az eddigiek feltártak s így az alapvető vázlat máris részletesebbé vált.

A vázlatos áttekintésről most rátérünk a horoszkóp részletes vizsgálatára.

c) *Elsősorban az ascendenst vesszük figyelembe. Ez dönti el a horoszkóp alapjellegét, hogy az illető ember melyik főtípushoz tartozik.* A jegyet, amelyikbe az Asc. jut, *felkelő jegynek* nevezzük, figyelmünket elsősorban erre irányítjuk. De nem csupán a felkelő jegyet vesszük számításba, hanem az Asc.-hez tartozó egész 1. házat. Ugyanis a felkelő jegy nem mindig érvényesül a horoszkópban egészen keveretlenül. Ez csak akkor következhet be, ha az 1. ház egésze, vagy legnagyobb része a felkelő jegybe jut. Ha azonban a felkelő jegy után következő jegyből számbavehető rész kerül az 1. házba, akkor ezt az utóbbit is fokozott figyelmünkre kell méltatnunk mert hatásai kisebb-nagyobb mértékben összekeverednek a felkelő jegy jelentéstartalmával, aszerint, hogy mekkora területet foglal el az 1. házból.

Ha megközelítően számszerűleg akarnók kifejezni a felkelő jegynek és az 1. házban esetleg vele együtt szereplő következő — „együtt felkelő“ — jegynek a viszonyát, következőképen járhatunk el: megállapítjuk, hány fokot foglal el az 1. házból a felkelő jegy és mennyit a következő jegy; tekintettel arra, hogy a felkelő jegy a horoszkóp legfontosabb eleme, az 1. házra jutó fokhosszúságát kétszeresen vesszük; ennek az összegnek az aránya a következő jegy 1. ház-beli fokhosszához körülbelül jellemezni fogja a két jegy hatásának keveredését.

Példánkban az Asc. 21° 26' ♌, tehát az ♌ jegyéből még 8° 34' jut az 1. házba, a következő jegyből, a ♍-ból pedig 11° tartozik oda. A 8° 34' kétszer, kikerekítve: 17°. Az arány tehát így alakul: 17 aránylik a 11-hez. Azt mondhatjuk, hogy

az Ω jellege uralkodik, feltétlenül túlsúlyban van N. egész külső-belső összetételében és sorsirányzatában, de másodsorban, eléggé tekintélyes mértékben, a \mp jellege is szóhoz jut mind-
ebben.

Ismerjük az Ω és a \mp jelentéstartalmát*) s most már tudunk annyit, hogy ez a kettő a fentti arányban fog érvényesülni N. jellemében és életében olyképen, hogy az Ω marad alapvető és döntő. Ha az 1. ház egésze vagy túlnyomóan nagy része az Ω -ban volna, akkor ennek jelentéstartalma minden egyéb másodlagos hatást elnyomva jutna érvényre.

Tudjuk, hogy az egymásra következő jegyek közt szerves összefüggés, fejlődési fokozat kapcsolata áll fenn, de ugyanakkor erős ellentétben is vannak egymással. Az olyan horoszkópban tehát, ahol az 1. házban a felkelő jegy után más jegy is figyelembevehető szerephez jut, mindig többé-kevésbé belső ellentétekre és összeütközésekre, kiegyensúlyozatlanságra következtethetünk! De ez egyúttal arra is rámutat, hogy az ellentétek sorsszerű feladata a tudatos kiegyenlítés, s az illetőnek törekednie kell, hogy a felkelő jegy alapvető mivoltából a következő jegy legjobb tartalma felé fejlődjék. Ez sokszor igen nehéz és nem sikerül mindig. Annyit azonban a mi példánk kapcsán megállapíthatunk, hogy az illető alapjellege és hajlandóságai az Ω jellegében gyökereznek, de megvan benne a felszín alatt a hajlam és a lehetőség, hogy a \mp jellege felé törekedjék, vagy öntudatlanul felé forduljon. Az Ω erős életérzése, önös életigenlése, az örömök keresése, az előtérbelépés hajlama, a fokozott öntudat és a szétáradó erő kifejtés, az Ω összes többi alapvonásaival együtt, kénytelen-kelletlen arra fognak irányulni, hogy többé-kevésbé kiegyezzenek vagy elvegyüljenek a \mp megfontoltabb, alaposabb, aprólékosabb, lelkiismeretesebb és alázatosabb vonásaival, s jól teszi az illető, ha ennek tudatára ébredve, a fejlesztő kiegyenlítést szándékosan előmozdítja. Hogy ez mennyire sikerül, azt majd a horoszkóp többi elemeinek vizsgálata mutatja meg.

A felkelő jegy hatásai sokféleképen módosulhatnak az egyéni horoszkópokban;

d) hogy a felkelő jegy vonatkozásaival tisztába jöjjünk,

*) Ajánlatos, hogy a tanuló olvassa át újra azokat a részeket, amelyekre utalás történik.

meg kell vizsgálnunk az ascendesnek és a felkelő jegy uralkodó planétájának helyzetét és fényszög-kapcsolatait. A felkelő jegy uralkodóját a születés uralkodó planétájának nevezzük.

Példánkban az Asc. két fényszöget kap: $\ast \text{ ♀, } \square \text{ ☉}$. Az első jó szellemi-értelmi képességekre, ilyen irányú tevékenységben jó eredményre mutat; a második azonban változékonyságot, hirtelen, kiszámíthatatlan fordulatokat, ideges, nyugtalan hajlamokat jelent és szintén belejátszik N. alaptermészetébe. A jegyek a horoszkópban úgyszólván a kép alapszíneit szolgáltatják, a háttérrel, amelyből a jellegzetes és egyéni formák kiemelkednek. A jellemző és részletes formákat, s az ezeket kitöltő tartalmat a planéták jelentik. Valahányszor egy-egy jegynek a horoszkópban betöltött szerepéről akarunk tájékozódni, az illető jegy uralkodójának helyzetét, kapcsolatait és összes vonatkozásait kell vizsgálat alá vetnünk. A jegyeknek megvan a maguk jelentéstartalma, de ez jóformán sohasem érvényesülhet maradéktalanul, vagy teljes eredeti mivoltában. Minden hatás, amely a planéták részéről belekeveredik a jegyek hatásösszességébe, módosítja, átalakítja ezt.

A jegyek uralkodó planétái, ahogyan a horoszkópban elhelyezkednek, lényegbevágó módon utalnak az illető jegyek hatásainak módosulásaira, más jegyekkel és házakkal, stb. való kapcsolataira. Mindamellett

e) Figyelnünk kell arra, nem áll-e planéta az 1. házban, vagy az Asc. közelében. Ha ez az eset, akkor az ilyen planétának olyan kiemelkedő szerep jut, hogy jelentősége esetleg a jegy uralkodó planétáját is háttérbe szorítja.

Példánkban az Asc.-en, vagy az 1. házban nem áll planéta, ezért a születés uralkodójához, ez esetben az Ω -ban uralkodó \odot -hoz kell fordulnunk.

Horoszkópunkban a \odot az Π -ben és a 10. házban áll, de a ház vége felé. A \odot hatásai eszerint teljes mértékben keverednek az Π jelentéstartalmával, de a 10. ház vonatkozásaival már csökkentett mértékben. A \odot mint tüzes planéta, jól harmonizál az Π légies jegyével; ebben a jegyben tehát nem veszti el hatásának eredendő jellegét, ez nem is torzul el, vagy módosul hátrányos értelemben, mint hogyha természetével ellentétes jegyben, pl. föld- vagy vízjegyben állna. A \odot az Π -ben jól kifejtheti a maga hatásait, de ezek mindenesetre elkeverednek az Π hatás-

tartalmával. Az Én, az öntudat, az életerő, a pozitív irányú tevékenység, az akarat, a központi szerepre törekvő hajlam az II könnyedségével, sokoldalúságával, mozgékonyásával, értelmi-szellemi hajlandóságával párosul, az önösség pedig az II hasznos kapcsolatokat kereső hajlama folytán némileg az önzés felé hajlik. A központi irányító szerepre való törekvés, amely a ☉-ot és otthonos jegyét, az Ω-t jellemzi, még támogatást is kap azáltal, hogy a ☉ a 10. házban áll. A 10. ház a társadalmi pozícióval, ranggal, emelkedéssel, eredményekkel és sikerekkel áll kapcsolatban: a ☉ helyzete a föntebbiekkel együtt tehát arra mutat, hogy N. hajlamai, alaptermészete és jellemvonásai irányító központi pozícióra teszik őt alkalmassá, energiáit ilyen célra irányítja és a pozíciót előbb-utóbb el is éri, még pedig az II hatásainak értelmében: értelmi-szellemi rátermettséggel és igyekezettel, mozgékony, gyors felfogású gondolkodásával, tevékeny, sokoldalú magatartásával, széleskörű kapcsolatok létrehozására irányuló figyelmével.

Tekintettel kell lennünk azonban arra, hogy a születés uralkodója — ez esetben a ☉ — milyen helyzetet foglal el a házban, ahol tartózkodik. Mondottuk, hogy példánkban a ☉ a 10. ház végefelé áll. Tudjuk, hogy a házak hatásai legerősebben a házcsúcson, aztán a ház elején érvényesülnek. A ☉ nem áll közel a 10. ház csúcsához, ezért csak mérsékelten részesül a 10. ház vonatkozásaiban. A pozíció, a központi irányítószerep aligha lesz egészen magasrangú, feltűnően előkelő és elsőrendű, vagy még más erős hatásokra van szükség, hogy elsőrendűvé válhasson. Egészen kiemelkedő, elsőrendű hatásról akkor lehetne szó, ha a ☉ a 10. ház csúcsán vagy ehhez közel állana. Esetünkben azt látjuk, hogy a 10. ház csúcsa a ♀-ban van, más jegyben, mint a ☉. A 10. ház vonatkozásaira tehát elsősorban a ♀ és vonatkozásai lesznek jellemzők. Erre majd rátérünk, egyelőre még csak a felkelő jegy urát, a ☉-ot vizsgáljuk.

f) Most soravesszük a felkelő jegy urának fényzőg-kapcsolatait.

Példánkban a ☉ fényzőgei: ♂ ♀, * ♂, * ♄, ♄ ♂ ♀, ♄ ♄. Látjuk, hogy a fényzőgek túlnyomóan jók. A ☉ ♂ ♀ a 10. házban fokozza a ☉ föntebb leírt jó hatásait s ezekkel együtt N. kitűnő lehetőségeit a magas pozícióra és sikeres eredményekre, hiszen a ♀ a 10. ház ura, minthogy

a 10. ház csúcsa a ♀ vénuszi jegyében van. A ☉ * ♂ arra mutat, hogy N. öntudata, Énje, akarata, életörekvő hajlama nagy támogatást kap a ♂-tól: erőt, lendületet, fokozott energiát, munkaképességet, ösztönző feszültséget, amely azonban jótékony értelemben érvényesül. A ☉ * ♄ viszont N. öntudatát, gondolkozásmódját, akaratát és törekvéseit a ♄ erkölcsi, etikus tartalmával hozza előnyös, harmónikus kapcsolatba, ehhez aztán még a „nagy szerencse“ jupiteri segítsége is hozzájárul, biztosítva részére a ♄-rel jelzett magasállású, befolyásos személyek támogatását, jóakarátát is.

A jótékony fényzőgeken kívül azonban a ☉ kártékony planétákkal is kapcsolódik. A ☉ ♂ ☾ gyöngé, félerejű fényzőge nem sokat ronthat a föntebb megállapított sok jótékony hatáson. Arra mutat, hogy N. tudatos Énje, gondolkozásmódja és célratörekvő akarata nincsen egészen összehangolva tudatalatti lelkiségével, pszihikus mivoltával és ösztönösségével. Hogy ez milyen vonatkozásokban jut kifejezésre, azt a ☾ helyzetéből olvashatnánk ki, de egyelőre még ne térjünk át a részletesebb analízisre, csak általánosságban vizsgáljuk a felkelő jegy urának, itt tehát a ☉-nak kozmikus helyzetét és állapotát.

A ☉ ♂ ♀ és ☉ ♂ ♄ N. énjét, öntudatát, törekvéseit diszharmónikus elemekkel hozza kapcsolatba. Az ♂ ugyan nem feltétlenül olyan kártékony, mint hogyha pl. ☐ vagy ♂ állna fenn a ☉ és a kártékony planéták közt, de azért a diszharmónikus hatás mégis jelen van. A ♀ szétfolyó, khaotikus, minden határokon túlterjengő hatása a határozott, logikusan értékelt célokra irányuló II jegyében amúgyis diszharmónikus színt kap, azonfelül a ♀ víz-jellege sem fér össze jól az II levegő-jellegével. Bizonyos khaotikus, zilált érzésvilág, tudattalatti konfúzió is belekeveredik a ☉-nak föntebb jellemzett hatásaiba. Ehhez járul még a ♄ együttállása úgy a ☉-pal, mint a ♀-nal. A ♄ csak fejlettebb, magasabbrendű ember esetében fejti ki lényeges hatásait, egyébként inkább csak zavaró, feldúló hatásokat vált ki. Annyit azonban már eddig látunk, hogy az adott horoszkóp nem vonatkozhat alacsonyrendű, fejletlenlelkű és korlátolt szellemiségű emberre. A ♄ hatásaival tehát behatóbban kell foglalkoznunk. A ☉ „elégeti“ a ♄-t: ez tehát némi erőcsökkenést szenved. Mégis merészséget, nagyfeszültségű bátorságot ad, amit a ☉ * ♂ is aláhúz, de a ♄ szereplése kockáza-

tos, válságos és diszharmónikus irányba terelheti a bátorságot, ez vakmerőségbe csaphat. Széleskörű, messzetekintő, újszerű felfogások, a legújabb törekvések felé hajló érdeklődés, átalakító, újraszervező hajlam jár mindezzel, a ♄ hatása révén, s feltehető, hogy a diszharmónikus elem nem fog feltétlenül s az egész élet folyamán előtérbe lépni, mert a ♅ erősebben és jobb kapcsolatokkal szerepel az együttállásban, mint a ♄ . Mindezekhez még hozzávesszük az Asc. főtebb említett fényszögeit, s a diszharmónikus hatások vizsgálatában nem felejtjük el, hogy az Asc. $\square \hat{\odot}$ N.-et fogékonnyá teszi a zavaró, nyugtalanító ideghatásokra.

N. lelkiakata és egyénisége már élesebb körvonalakat kezd kapni előttünk. Menjünk tovább egy lépéssel.

g) Amennyiben az 1. házban a felkelő jegyen kívül még a rákövetkező jegy is figyelemreméltó mértékben szerephez jut, ennek uralkodó planétáját — a születés „társuralkodóját” — vizsgáljuk meg, mert éppoly fontos jelentősége van, mint a felkelő jegy után következő jegynek, s ennek szerepét világítja meg.

Példánkban a felkelőre következő jegy a ♍ , ennek uralkodója a ♄ . A ♄ az II -ben, tehát másik saját jegyében, még hozzá pozitív jellegű uralmi jegyében áll. Itt a helyzete rendkívül erős, jelentéstartalma — ha csak zavaró planétahatások nem befolyásolják — töretlenül bontakozhat ki. Állása a 11. ház elején szintén kedvező, ez „világos ház” és az életben várható segítségekre utal: N. értelmi-szellemi alkata, gondolkozása, tevékeny, sokoldalú érdeklődése különösen a 11. ház vonatkozásaiban érvényesül: barátokkal, tervekkel kapcsolatban. A ♄ helyzete szerint mindez igen előnyös hatásokkal és eredményekkel bíztatna, de azt látjuk, hogy a ♄ csupán egy planétával, a ♄ -nal van fényszögben, még pedig ♅ -ban; aztán meglehetősen hatodfényt vet az Asc.-re. Az utóbbi igen előnyös, de tág volta miatt nem fejthet ki olyan döntően erős hatást, hogy a ♄ -nal való együttállás zavaró jellegét teljesen ellensúlyozza. Az II -ben gyengén álló ♄ együttállása a ♄ -ral, minthogy nem kapnak erős harmónikus fényt más planétáktól, oda fog irányulni, hogy khaotikus, zavaros elemek, miszticizmusra hajló tudatalatti ösztönzések keveredjenek a ♄ világos, logikus, tu-

datos észszerűségével, ezt az utóbbit csökkentve, vagy konfúzióval fenyegetve.

Szerencsére csökkenti ezt a hatást az, hogy a $\text{♄} \text{♅} \text{♄}$ távolodó fényszög.

Nem szabad azonban elfeledkeznünk a főtebb említett körülményről, hogy amikor két planéta közt egy harmadik áll, amelyik az előbbi kettőnek valamelyikével ♅ -ban van, akkor ez bizonyos mértékben azt a planétát is bevonja az együttállás hatáskörébe, amelyik egyébként kívül jut az ♅ -on. Esetünkben a ♄ van ♅ -ban a ♅ -pal, ugyanakkor a ♄ -ral is, köztük állva, tehát a ♄ -t együttállásszerű kapcsolatba hozza a ♅ -pal. Ez a zavaró, khaotikus hatást csökkenti, mert a ♄ így, közvetve bár, a ♅ határozott, öntudatos, erőteljes jó sugárzásában is részesül. Viszont ugyanennek az elvnek az alapján kapcsolatba kerül a ♄ -nal együttálló ♄ hatásaival is. Ugy összegezhetjük véleményünket, hogy N. belső alkatában az értelmi-szellemi beállítás erősen és nagy öntudatossággal szerepel, s mikor a tudatos törekvések irányítják, igen kitűnő eredményeket biztosíthat, de megvan a hajlam arra, hogy a ♄ és a ♄ zavaró, válságos hatásainak érvényesülésekor az észszerű, világos és határozott gondolkodás khaotikus eszmékkel, túlfeszített világjavító tervekkel, nem egészen világosan átértett új, vakmerő rendszerekkel foglalkozzék, s konfúziókba keveredjék. Az ellentmondások feloldására azonban N. jó segítséget kaphat a ♅ hatásától, vagyis, ha tudatos felismeréssel igyekszik féken tartani a bizonytalan indítékokat és ösztönzéseket, ezek nem fognak súlyos mértékben felléphetni, annál inkább, mert a $\text{♅}-\text{♄}-\text{♄}-\text{♄}$ csoport nem kap ártalmas fényszöget, \square -t vagy ♅ -t egyik más planétától sem. Ha kapnának, akkor ítéletünk is módosulna, a helyzet kritikusabbá válna, s figyelembe kellene vennünk a rossz fényt vető planéták helyzetét a jegyek és házak szerint.

A horoszkóp kifejtésében gyakran akadunk egymással éles ellentétben álló elemekre. Ez ne keltsen bennünk kételyeket. Az ilyen ellentétek és ütközések arra mutatnak, hogy a megfelelő vonatkozásban valóban jelen vannak a belső ellentmondások. Hiszen tapasztalhatjuk, hogy a legtöbb emberben sok belső ellentmondás él és majdnem mindnyájunknak küzödnünk kell hasonló összeütközésekkel. Legtöbbünkben „két ember él”, s életünk feladata sokszor éppen abban áll, hogy a

bennünk élő „két ember“ közül az egyik, a külön, uralomra jusson a másik fölött. A horoszkópban mutakozó igazi vagy látszólagos ellentmondásokat alaposan és lelkiismeretesen le kell mérnünk, s azt állítjuk előtérbe, amelyiket erősebb, hatalmasabb hatások támogatják.

h) A felkelő jegy s az esetleg együtt-felkelő jegy, valamint ezek uralkodói után a ☉ helyzetét és fénysszögeit vizsgáljuk meg.

Az Asc. után a horoszkóp legfontosabb eleme a ☉, hiszen az Ént, az egész, szerves egyéniséget jelenti. Jelentősége olyanira kiemelkedő, hogy sokszor már abból az egyetlen adatból, hogy valaki melyik hónap melyik napján született, meglepően találó jellemzést nyerhetünk, holott az adat csupán annyit tár fel, hogy a ☉ melyik jegyben s ennek hányadik foka körül állt a születéskor. Természetesen, ez egymagában nem elegendő, s azok a túlzottan népszerű, de lényegükben teljesen komolytalan „asztrológiai“ könyvek, amelyek csupán a születésnap, vagyis a ☉ helyzete alapján jellemzik az embereket, egészen haszontalanok.

Példánkban a ☉ egyúttal a születés uralkodója is, s már ebben a vonatkozásban megvizsgáltuk: az adott horoszkópban tehát kétszeres a jelentősége.

i) A ☉ után a ☾ helyzetét és fénysszögeit vetjük alá vizsgáltnak.

A ☾ a személyiség, a lelkiesség, az ösztönélet, a gondolkozásmód jellemzője, kifejezi ezeken kívül a szervezet működéseinek mivoltát. Női horoszkópban fokozott jelentőséget tulajdonítunk a ☾-nak, mert mint elv, a legszorosabb kapcsolatban áll a nőiséggel. Női horoszkópban a ☾ szerepe szinte egyenrangú a ☉ jelentőségével, sőt amikor a kifejezetten női vonatkozásokat vizsgáljuk, fontosságban felülmúlja a ☉-ot.

Példánkban a ☾ a ♉-ban rangvesztést szenved, s ehhez a diszharmónikus elemhez még hozzájárul a ♈ ártó ☐-e, valamint az is, hogy a ☾-nak csupán egy fénysszöge van, azonban ez is kártékony planétával, a ♋-szal hozza kapcsolatba. A ☾ az 5. házban áll, bár elég távol a házcsüctől. Vonatkozásai tehát, bár nem erősen kihangsúlyozva, az 5. ház jelentésével függnek össze. N. a tanulmányaiban változó hangulatoknak van alávetve, s a ♈ ☐ folytán a kedélyhullámzás sokszor megakadályozza

energiájának ezirányú harmónikus kifejtését, sőt heves, ártalmas indulatosságra vezet. Szerencsére a ☾ diszpozitora, (annak a jegynek az uralkodója, melyben a ☾ áll), a ♋, jó fénysszögben áll a ☾-dal és a ♈ ☐ ellenére is bizonyos szívósságot, kitartást ad, amely a lelkiességet is szilárdabbá teszi. Feltehető, hogy a kedélyhullámzásokat és indulatos, feldúlt lelkiállapotokat lehangadás és meg-megújuló összeszedettség váltja fel és N. igyekszik helyrehozni az egyensúlyt. Az 5. ház további vonatkozásainak megfelelően a ☾ helyzete és fénysszögei a nővel, s az érzelmi-nemi élettel kapcsolatban is vegyes hatásokat fejtenek ki. Ezekről alább még külön szó lesz.

A felkelő jegy, az esetleg együtt-felkelő jegy, ezek uralkodói, diszpozitoraik, aztán a ☉ és ☾ ismertetett vizsgálatával már nagy vonásokban körvonalazhatjuk N. alaptermészetét, jellemének, egyéniségének és személyiségének, énjének és lelkiességének fundamentumát. A további vizsgálatban erre az állandó, az egész életen át érvényesülő alapra építünk tovább.

j) Megállapítjuk, melyik planéta a legerősebb a horoszkópban. Ezt a horoszkóp domináló, előtérbe lépő planétájának, dominánsának nevezzük. Szerepe jelentőségben közvetlenül a születés uralkodója után következik, s ha az utóbbi kozmikusan gyengén állna (diszharmónikus jegyben és rossz fénysszögekkel), akkor a domináló planéta vele vetekedő szerephez jutna a horoszkóp megítélésében. Természetesen előfordulhat, hogy a domináns planéta egyben a születés uralkodója; akkor az utána következő legerősebb helyzetű planétát vesszük figyelembe.

Példánkban két planéta jöhet számításba, mint domináns; a ♈ és a ♈. A ♈ saját jegyében (♈), s a világos, nagyjelentőségű 9. ház csücsán áll, tehát igen erőteljes kozmikus helyzetben. Két igen erős, kitűnő fénysszöge van: * ☉ és △ ♈, de van egy erős ártó fénysszöge is: ☐ ☾. A ♈ az ♋-ban jó kozmikus helyzetet fogal el, mert a ♋ uralkodója lévén, a szintén tüzesjellegű ♋ nem mond ellent a természetének, két kitűnő fénysszöge van (* ☉ és △ ♈), minden ártó fénysszög nélkül. De a sötét 12. házban áll. Ez csökkenthetné jó hatásait, bár figyelembe kell vennünk, hogy a 12. ház a ♋ jegyével van benső rokonságban, a ♋ uralkodója pedig szintén a ♈; ez a vonatkozás enyhíti a ♈ 12. házbeli helyzetét és az egyébként sötét ház jelentéstartalmának harmónikusabb, biztatóbb jelleget ad. A két leg-

erősebb planéta egymással is kétszeresen kapcsolatba jut: először a köztük fennálló kitűnő és erős Δ folytán, másodszor azért, mert a ♂ a 9. házzal kapcsolja össze hatásait, a 9. ház viszont a ♂ jegyével lévén rokon, ennek uralkodója, a ♂ , a 9. házzal is rokonságot tart fenn. Itt tehát nehéz eldönteni, a kettő közül melyiket tekintjük dominálónak a horoszkópban. A ♂ azonban lényegileg kártékony, egy ártó fényszöge is van, tehát kellő mérlegelés után mégis a ♂ -re eshet a választásunk, de utána majd mindjárt a ♂ -ot méltatjuk fokozott figyelemre.

Ha a ♂ -t tekintjük a horoszkóp dominánsának, akkor vizsgálata újabb értékes, személyes adatokhoz fog vezetni. Helyzete a 12. ház vonatkozásaira utal, hatásai itt érvényesülnek legnyilvánvalóbban. A 12. ház jelentéstartalmából ezúttal a legjobbakat kell vennünk, hiszen a kozmikusán jól hangolt és természeténél fogva is szerencsés, jótékony ♂ azokat fogja felszínre hozni. A 12. ház mindenképpen valami izoláltságra, zárt jellegre mutat: jó értelemben valami olyan intézetre gondolhatunk, amelyben a ♂ áldásos hatásai kitűnően érvényesülhetnek. Mi lehet ez? Kórház, gyógyintézet, amelyben N. a neki megfelelő és a fönntebbiekben már felismert vezető, központi pozíciót, pl. az igazgatói tiszteet foglalhatná el, s a ♂ jótékony, nemes és emberbaráti tevékenységét fejthetné ki? Hogy tájékozódhassunk, a ♂ kozmikus kapcsolataitól kell tanácsot kérnünk. Látniuk, hogy a ♂ uralmi jenye, a ♂ , az 5. házzal kapcsolódik, mert ennek a háznak a csúcsa — vagyis hangsúlyozott, legerősebb pontja — a ♂ jegyében van. A ♂ eszerint kapcsolatban áll az 5. ház hatásaival. Ezek közül ki kell választanunk azokat, amelyek összhangba hozhatók az eddig feltárt elemekkel, főleg a ♂ és a 12. ház jellegével. Esetleg gondolhatunk művészi intézményre, múzeumra, vagy színházra. De ezek ellentmondának a 12. háznak, hiszen ez a széleskörű nyilvánosságot kizárja. Az 5. ház egyik eleme a tanulmányokkal, a tanítással és neveléssel, a gyermekkel való kapcsolat. Ez már közelebb jár a lehetőséghez! Valószínűleg olyan intézményről lesz szó, amely ugyan el van zárva a zajos nyilvánosság elől, de elzártága nem komor, vagy fenyegető értelmű, azonfelül pedig tanulmányokkal, tanítással, neveléssel függ össze. Előkelő tanintézet, konvik-tussal egybekötött kollégium, vagy más hasonló intézmény látszik megfelelni. A ♂ a 12. házban, de ugyanakkor az ♂ jegyében áll;

az ♂ jellege is belekeveredik a kérdésbe. A 12. ház csúcsa a ♂ -ban van, ennek hatása tehát szintén beleszól a dologba. Az ♂ előkelő, fontos szerepre utal, az intézet tehát igen előkelő, tiszteletreméltó feladatokra képezné ki növendékeit. A ♂ ennek ugyan némileg ellentmond, de minthogy a 12. házban a ♂ -ban nem áll planéta, ez a jegy nincs annyira hangsúlyozva, mint az ♂ . A ♂ uralkodója, a ♂ viszont megint az 5. házzal vet fel kapcsolatokat, mert ebben áll, de kozmikusan gyengén, mert a ♂ a ♂ -ban rangvesztést szenved. A ♂ és a ♂ így csak alárendelt szerephez jut a most kutatott vonatkozásokban. A ♂ azonban fényszögei révén a ♂ -pal és a ♂ -szal kapcsolódik erősen és előnyösen. A ♂ aláhúzza a kiemelkedő, központi pozíciót, amire a ♂ utal a 12. házban, a ♂ pedig a jupiteri 9. ház csúcsán marsi elemet vegyít a jupiterivel, kétszeresen is. A 9. ház ♂ -jellege szintén szellemi-értelmi, erkölcsi törekvésekre utal, s a ♂ hatásával együtt azt a benyomást keltheti bennünk, hogy a ♂ 12. házbeli helyzete és kapcsolatai esetleg magasrendű és előkelő *katonai* (♂) intézetre engednek következtetni. Katonai akadémia, vagy különleges, magasfokú kiképzésre előkészítő katonai intézet jöhet szóba. N. tehát ilyen intézményben foglalhat el központi irányító pozíciót. (Ha a ♂ -ban jelentékenyebb hatások, planéta, stb. volnának, akkor kiemelkedő papi vagy jogászi hivatás lehetőségére következtethetnénk, a ♂ -nak a 9. házcsúcsán való helyzete és fényszögei magasrangú katonai felkészítést, vagy hadbírói pozíciót tenne lehetővé, stb.)

Ha már itt tartunk, nézzük meg, milyen *munkásságot*, *munkaviszonyt*, *foglalkozást* mutat a horoszkóp. Erre két ház utal: a 6. a munkaviszonyra, a 2. a keresetre. A 6. ház csúcsa a ♂ -ban van, ennek uralkodója, a ♂ , a ♂ -ban és a 4. ház elején áll. A ♂ marsi jegy, tehát ismét marsi irányba tereli vizsgálódásunkat, s visszamutat a ♂ főntebb kifejtett vonatkozásaira, vagy ha a ♂ -t tekintjük, ennek helyzete a pozícióra, s a ♂ -ra mutat. A ♂ -nak két fényszöge van: ♂ és ♂ . Az első ismét az 5. házat emeli ki, mert a ♂ itt áll, de a jó fényszög a ♂ gyenge kozmikus helyzetén is javít. A ♂ víz-jegybeli helyzete és a vizes-jellegű ♂ még a vízzel való vonatkozást is felveti: kissé merész, de nem képtelen következtetés, hogy az intézet tengerészeti, vagy általában vízi szolgálattal kapcsolatos katonai intézmény lehet. Ez azonban már túl messze megy és egyelőre nem kell ténynek

tekintenünk. Elég annyi, hogy a munkaviszonyt jellemző 6. ház megerősítette a marsi és 5. házbeli vonatkozásokat, amelyeket már fentebb jellemzőknek találtunk. — A 2. ház csúcsa a π -ben van, ennek uralkodója, a ♄ , már előbb kiemelkedő szerephez jutott; értelmi-szellemi tevékenységre mutat, fentebbi kapcsolatai révén a 10. házbeli \odot -pal is érintkezik, tehát arra enged következtetni, hogy N. keresete, megélhetése merkuri, értelmi-szellemi munkásságból ered. Mindez jól összegyeztethető az eddigi eredményekkel.

Íme, már igen sok és lényeges elemet sikerült felderítenünk és N. jelleme, alaptermészete, tevékenységének hivatott területe már éles körvonalakban jelenik meg, sőt a körvonalakat határozott tartalmak kezdik kitölteni.

Az eddig követett módszer egyúttal példa arra is, hogyan járunk el a horoszkóp kifejtésében az egymásután felmerülő elemekkel:

k) Minden újabb elemet sorra megvizsgálunk, állása, kozmikus helyzete, jegy- és ház-kapcsolatai, fényszögei szerint s a vonatkozásokat jelző újabb elemeket is tovább nyomoncsozunk ugyanezen elvek alapján. A jegyekre nézve azok uralkodó planétáinak helyzete ad felvilágosítást; a házakra nézve a házcsúcson lévő jegy s ennek uralkodója; a planétákra az elfoglalt jegy és ház, úgyszintén a maguk uralmi jegye, ha a planéta nem a saját jegyében áll. A kapcsolatok és vonatkozások hosszú, de logikusan összefüggő sora áll így elő és amint a tanuló egyre jobban belemélyedik a horoszkóp illetően vizsgálatába, meglepetve fedezi fel a csodálatosan mélyértelmű és találó adalékokat. De óvatosan kell eljárni!

l) Csak azt tekintjük bizonyosnak, amit több horoszkóp-elem egybehangzó értelemben alátámaszt. Amit csupán egyetlen elem mond, azt egyelőre kétellyel fogadjuk és ha nem találunk hozzá többirányú támogatást, akkor vagy elvetjük, vagy alárendelt, járulékos jelentőséget tulajdonítunk neki.

A fentebbiekben a domináló planéta feltűnően a hivatásra is utalt, ezért merült fel ez a kérdés. Általánosságban ez a szempont csak később kerül sorra, amikor az élet különféle tevékenységeit, vonatkozásait, területeit és korszakait vizsgáljuk.

m) Minden horoszkóp-elem, planéta, jegy, fényszög, stb. kihat minden vonatkozásra, s hatásaikat különböző szempontok-

ból mérlegethetjük, de az elemek elsőleges, legnyilvánvalóbb érvényesülését a ház jellemzi, amelyben az illető elem van.

Minden horoszkópelem közrejátszik az egész élet alakításában; ugyanaz a planéta, vagy ház, stb. többféle szempontból vizsgálható, pl. a fizikai alkatra és külsőre, a jellemre, a szellemi vagy lelki életre, a külvilággal való kapcsolatokra, az életkorokra, s még sok másra való vonatkozásaiban. Így példánkban a 4. helyzete az Ω -ban és a 12. házban, figyelembevételre kitérő fényszögeit, N. jellemére is enged következtetni: bölcs belátásra, mérlegelésre, a törvény és a fennálló rend becsülésére, jólelkűségre, becsületességre, egyenességre, joviális kedélyre; N. egészségére is utalásokkal szolgál, hiszen a 12. ház, mint a 6. ház poláris kiegészítője, a súlyos betegségekkel és más sorsszerű gátlásokkal kapcsolódik. Esetünkben a 4. jó helyzete és fényszögei, valamint a 12. házban az Ω révén uralkodó \odot túlnyomóan jó kozmikus beállítása a 12. ház sötét, baljóslatú jelentés-elemeit háttérbe szorítják, s inkább jó, magasrendű elemeket támogatják: a világ dolgain való felülemelkedés lehetőségét, a kötelek-ből való szabadulást szellemi-lelki úton, stb. Ugyancsak a 12. ház vonatkozásaihoz tartozik a nagyobb állatokhoz való viszonylat: a jó helyzetből arra is következtethetünk, hogy N.-nek szerencséje lehet ebben a vonatkozásban, a 4. pedig, mint a sportszellemű és a lóval jelképesen amúgyis kapcsolatos ♄ ura, különösen arra mutat, hogy N. valószínűleg nagy örömét leli a lovakban, a lósportban és maga is jó lovas. Fentebb szó volt arról, hogy a keleten álló planéták és jegyek korán érvényesülnek; ennek alapján azt mondhatjuk, hogy N. fentebb jellemzett hajlamai és képességei már fiatalon kialakulnak és határozott irányba fejlődnek.

Ez a megállapítás az életkorokra tereli figyelmünket:

n) A házak az életkorokkal, az élet szakaszaival is kapcsolatban állnak, még pedig olyképen, hogy az Asc.-től kezdve a jegyek sorrendjével ellentétes irányban következnek egymásra a házakkal jellemzett életszakaszok.

A 12. ház a gyermekkorra is vonatkozik, az M. C. felé haladva — a jegyekkel ellentétes irányban — figyelemmel kísérhetjük az életkor előrehaladását. Az M. C. tája az élet határozott kialakulását, a hivatásválasztást, a pozíció felé tett lépéseket, vagyis az élet kibontakozását jellemzi, innen tovább ha-

ladva a Desc. felé az életben létrejövő és elmélyülő kapcsolatok, önként vállalt vagy kényszerű áldozatok és a külvilággal való szoros, szerves kapcsolódás teljes kiépítése következik, amely a Desc. táján éri el tetőpontját, majd az élet vonala lassanként hanyatlóra fordul és az életvéget az I. C. tája jellemzi.

A házaknak ez a régen tapasztalt összefüggése az életkor előhaladásával az asztrológiai prognózisban is kiválóan felhasználható; Glahn német asztrológus erre alapította rendszerét, az úgynevezett „életkört“, amely szinte évről évre feltárja az akkor érvényesülő elsődleges hatásokat. Erről később még szó lesz.

Példánkban a 12. ház jó beállítása tehát arra is mutat, hogy N.-nek jó gyermekkorra volt, annak ellenére, hogy a szülői házat, az otthont jellemző 4. házban visszas hatások is mutatkoznak: itt áll az $\hat{\odot}$, \odot -ban a \mathfrak{h} -szal, s az $\hat{\odot}$ távolodó \odot -ban van a 10.-házbeli \mathfrak{f} -szal. A 4. ház csúcsa a \mathfrak{m} -ban van, a \mathfrak{m} hatásai, az itt erőben (exaltációban) lévő $\hat{\odot}$ -szal kapcsolódva, szintén bonyolult, olykor válságos viszonyokra mutat a szülői házban, az otthonban; s mivel a 4. ház az apára is vonatkozik, azt mondhatjuk, hogy a szülői házban valószínűleg az apa révén léptek fel zavaros, hirtelen változásokkal ($\hat{\odot}$) járó, válságos dolgok, amelyek károsan hatottak ki az anyára. Erre az utóbbira abból következtethetünk, hogy a 10. ház az anyát is jelzi, esetünkben a 10. ház még külön kiemeli a női elemmel való összefüggést, mert a \mathfrak{v} vénuszi jegyében kezdődik, sőt a \mathfrak{f} is benne áll. A \mathfrak{f} 10. házbeli helyzete, a 4. és 10. ház közt mutatkozó \mathfrak{f} \odot $\hat{\odot}$ feltűnően utal az apa és az anya közt fellépett zavarokra, feszültségekre, talán még arra is, hogy N. szülei a jelzett okok miatt elváltak. A főntebb már megvizsgált kapcsolatok a 12. házzal — intézettel, izolációval — és a 12. házban mutatkozó planétahatások, a gyermekkorra vonatkoztatva, nagyon valószínűvé teszik, hogy N. a legutóbb kifürkészett szülő-házbeli helyzet miatt korán valami előkelő nevelőintézetbe került, s így a szülői ház zavaros válságai nem nehezédtek reá súlyosan, sőt igen előnyös körülmények közt töltötte gyermekkorát.

Látjuk, hogyan nyer minden horoszkóp-elem új szint és jelentést, aszerint, hogy milyen szempontból és milyen más horoszkópelemekkel kapcsolatba hozva vesszük vizsgálat alá. Hasonlóan járunk el tehát a horoszkóp minden egyes elemével és a felmerülő vonatkozásokat mind végignyomozzuk. De hogy

ez ne találomra történjék, bizonyos rendszert és sorrendet követünk:

o) A horoszkóp részletes vizsgálatában a házakat csoportos összefüggésekben vesszük sorra: az 1. 5. 9. ház az élet legszemélyesebb, legközvetlenebb vonatkozásait, 2. 6. 10 ház a tevékenységet, a munkásságot, a 3. 7. 11. ház az emberekkel és dolgokkal, röviden a külvilággal való kapcsolódást, a 4. 8. 12. ház pedig a feloldódást, az élettől s az élet dolgaitól való eltávolodást, vagy elszakadást tárja fel.

Ezt a sorrendet követve megyünk végig a házakon és ház-csoportokon, az illető vonatkozásokat fürkészve és a felismert elemeket ismételten kapcsolatba hozva az előzőekben feltárt adatokkal. Így fokról fokra kialakul az egész horoszkóp, aztán amikor már világosan látjuk az adott egyéni életben legjobban kiemelkedő vonásokat és utalásokat, ezeket újra végignyomozzuk és összhangba hozzuk.

Az első csoport tagjai közül az 1. házat példánkban már több szempontból vizsgáltuk, itt még egyszer figyelembe vesszük: az 1. ház jellemzi a testi-szellemi alkatot, tehát azt az eszközt, amelyet a lélek a születésben megkap, hogy általa a világgal kapcsolódjék és különleges feladatait megoldani igyekezzék. Az alapalkat, láttuk, az \mathfrak{z} és a \odot , másodsorban a \mathfrak{m} és a \mathfrak{f} hatásain nyugszik, általános értelemben ezekből rekonstruálhatjuk N. testi és szellemi mivoltát. Mindezt már főntebb kifejtettük. — Az 5. házat vizsgálva a következő megállapításokra jutunk: csúcsa a \mathfrak{z} -ban van, ezért a 4. helyzete és fényszögei adhatnak utalásokat reá, de benne áll — bár elég távol a csúcstól, tehát csökkentett erő kifejtéssel — a \mathfrak{c} ; a 4. jó helyzete és kapcsolatai előnyösen hatnak ki az 5. ház jelentéstartalmára, a \mathfrak{c} -nak főntebb már tárgyalt helyzete és fényszögei azonban diszharmónikus elemet kevernek ebbe. Az 5. ház az érzelmi- és vágyéletre, a nemiségre, aztán a tanulmányokra, a kedvtelésekre, kockázatokra és vállalkozásokra, stb. vonatkoznak. A jupiteri elemek alapján N. normális nemiségű volna, de azért ezen a téren mégis zavarok mutatkoznak. A \mathfrak{c} \square \mathfrak{z} a lelkiéletet, a pszichét többé kevésbé diszharmónikussá teszi. A \mathfrak{c} a gondolkozásmódot is jellemzi, előnytelen fényszöge az impulzív, heves, feszültségekkel telt \mathfrak{z} -szal arra mutat, hogy N. hajlamos hevesen, indulatosan, elhamarkodva, meggondolatlanul vi-

selkedni, elsősorban az 5. és a 9. ház jelentésének értelmében, mert a ☾ ☐ ♂ ezt a két házat hozza egymással kapcsolatba. N. szexuális ösztönei és impulzivitása diszharmónikusan törnek elő, kiegyensúlyozatlan, túlfeszült hatásokkal, amelyek a nővel való kapcsolatait egyenetlenné, zavarossá teszik. A ☾ maga is változandóságra utal, helyzete az 5. házban arra enged következtetni, hogy N. a fentebbi indítékok folytán gyakran változtatja vonzalmának tárgyait, s az őt érdeklő nők is szeszélyesek, változékonyak, ingatagok. Az egésztest enyhíti némileg az, hogy a ☾ s vele együtt a ♂ ☐-e az 5. ház csúcsától elég távol esnek, tehát nincsenek olyan erőteljesen hangsúlyozva, mintha a házcsúcs közelében volnának. Viszont súlyosbítja a dolgokat az, hogy a ♀ ♂-a pontosan az 5. ház csúcsára esik, s a házcsúcsához közel kerül a ♀ ♂-a is. Ez khaotikus, bizonytalan, szélfolyó elemet kever az 5. ház vonatkozásaiba, s a ♀ diszharmónikus fényszöge annyiival inkább előtérbe lép, mert a ♀ amúgy is a pszichikus, érzelmi, tudatalatti élere, tehát a vágyéletre hat ki. Ez az elem már igen kétséges hatásokat hozhat felszínre az 5. házban, Az előbbiekhöz még határozatlanságot, nehezen ellenőrizhető és fékezhető ösztönöket ad, amelyek arra irányulnak, hogy átesapjanak a normális határokon. Túl merész lenne mindjárt kizökkent nemiségre következtetni, de annyit feltehetünk, hogy a nemiségbe khaotikus hatások keverednek, amelyek legalább időközönként erősen megzavarják N. szerelmi és érzelmi életét. Feltehető, hogy a főntebb megismert magasabbrendű értelmi-szellemi vonások előbb-utóbb felülkerekednek és ellensúlyozzák a nemiségben mutatkozó zavaros ösztönzéseket, de ezeket aligha küszöbölhetik ki maradék nélkül az egész élet folyamán. Kétségtelen, hogy N.-nek a nővel való kapcsolata harmónikusabbá válhat, ha leküzdi változékony hangulatait és érdeklődését a szeszélyes, változékony nők iránt, mert a ☾ jó fényszöget, *-t kap a ♄-tól, amely a 4. házban áll. Megvan tehát a lehetőség arra, hogy meggondoltabb természetű, állandósultabb nő szerepeljen N. életében, s a 4. házzal való kapcsolat arra utal, hogy a saját otthonnal, az otthonalapítással, házassággal való kapcsolatban a nőiségnek előnyösebb, szilárdabb, megbízhatóbb típusára talál. A házasságra majd a 7. ház ad felvilágosítást. — A 9. ház a szellemi életet és a lelki élményeket, a belső fejlődést jellemzi, A ♃-ban kezdődik és csúcsán áll ennek ura, a

♂. A marsi jelleg eszerint kidomborodik. A ház csúcsához közel jut a ☉ előnyös *-e, s a ♂ elemmel rokon ♃ *-e is; ezek a hatások nagy lendületre, előretörő, megvalósító akaratra mutatnak a szellemi-értelmi törekvésekben; N. nagy energiával igyekszik fejleszteni képességeit és érdeklődéseiben a marsi, s általában a tüzes jellegű elemekkel jelzett hajlamok előtérbe lépnek. A tevékeny erők távoli kapcsolatok felé terelik figyelmét, külföldi dolgokkal és személyekkel kerül összeköttetésbe és nagy utazásokat tesz. A 9. ház vonatkozásaiba csak egy diszharmónikus hatás szól bele: a ☾ ☐-e, mely a házcsúcs közelébe jut, tehát erősen érvényesül, annál inkább, mert a ☾ ☐-ben áll a ♂-szal. Ez előnytelen változásokra, balesetekre, betegségekre, elhamarkodott cselekvésekre utal, még pedig a fenti vonatkozásokban: N.-nek az utazások közben kellemetlenségei támadhatnak, meggondolatlan, elsietett lépések miatt kisebb-nagyobb bajok, úti balesetek érhetik, betegség támadhatja meg; s mivel a ☾ az 5. házból veti rossz fényét, külföldön kalandok, nők révén is kellemetlen élményekre tehet szert. A 9. házban mutatkozó erős jó hatások azonban túlsúlyban vannak és ezért bizvást következtethetünk arra, hogy a szellemi-értelmi törekvések, a lelki élet kibontakozása a zökkenők ellenére is nagy lendülettel megy végbe, s a visszas hatások idővel csökkenni fognak, mert a ☾ ☐ ♂ fényszög távolodó.

Még sok mindent kiolvashatnánk az első házcsoporthoz, de nem szándékunk kimerítő, teljes horoszkópkidolgozást adni; ez maga egész kis kötetet tölthetne be. Csak a módszert, az utat kívánjuk megmutatni s rávezetni az olvasót arra, hogyan mélyedjen el a horoszkóp vizsgálatába.

A következőkben már csak sommásan mutatunk rá az érvényesülő hatásokra.

A második házcsoporthoz, a 2. 6. és 10. ház vonatkozásait, amint előző vizsgálataink folytán felmerültek, részben már tárgyaltuk, most azonban egybefüggően tekintjük át őket. Mondottuk, hogy a 2. ház merkuri jellegét még hangsúlyozza a ♄ urának, a ♀-nak az II-ben elfoglalt helyzete. A 2. ház csúcsát érő fényszögek közül a ☉ ☐-t vet ide, ez hátrányosan befolyásolja a kereset, a jövedelem kilátásait, s arra mutat, hogy N. tudatos törekvései és egyéni hajlamai olyan irányúak, amelyek nem nagyon alkalmasak pénzszerzésre, viszont a ☉ kiterjedő, túl-

áradó hatásai folytán igen hajlamos a költekezésre, a túlzott bőkezűsége, a mértéktartásról való megfélelkezésre. Ezzel szemben a \mathbb{C} Δ -t vet a 2. ház csúcsára, s ide jut a \mathfrak{h} *-e is; ezek a kereset és jövedelem jó lehetőségeit biztosítják, sőt a \mathfrak{h} * ezeknek tartósságot, állandóságot ad. Összegezve benyomásainkat, azt mondhatjuk, hogy N. a tanulmányai és vállalkozásai (\mathbb{C} az 5. házban), valamint otthoni, hazai kapcsolatai (\mathfrak{h} a 4. házban) révén jó és állandó jellegű keresetre, jövedelemre tesz szert, azonban hajlamos költekezni, olykor eszközeinek határán túl is és olyan egyéni, személyes hajlamai vannak, amelyek hátrányosan hatnak ki anyagi helyzetére. — A 6. ház csúcsa a \mathfrak{z} -ban van, de a házban tekintélyes szerephez jut a \approx is; mindkettőnek ura a \mathfrak{h} , a \approx -é ezenkívül még az $\hat{\sigma}$; a két planéta a 4. házban és a \mathfrak{m} -ban áll. A munkaviszony és a vállalt kötelesség tehát a 4. házbeli vonatkozások révén az otthonra, a szülőföldre utal: N., sok külföldi kapcsolata mellett is, hazájában talál állandó jellegű (\mathfrak{h}) munkásságot, munkakötelességet és jóllehet ebben időnként hirtelen változások állnak be, ezek nem ártalmasak, mert a változásokat felidéző $\hat{\sigma}$ -nak *-e esik a 6. ház csúcsára, s így a \mathfrak{h} állandósult hatása (\mathfrak{h} * \mathbb{C}) felülkerekedik. A 4° σ -a viszont a 6. házba jut, s arra mutat, hogy N. a hivatalos érintkezésben összeütközésbe, feszült viszonyba kerülhet a följebbvalóival, s ha ő maga kerül vezető pozícióba, akkor alárendeltjeivel állhat elő hasonló diszharmónikus viszonylat. De az előnyös változásokat lehetővé tevő $\hat{\sigma}$ *, a σ -nak a 6. házba jutó *-e, a \mathfrak{z} -nak ugyanide sugárzó jó Δ -e, valamint a \odot Δ -e arra mutatnak, hogy ezekben a vonatkozásokban az előmozdító hatások túlsúlyban vannak. — A 10. házról fentebb már bővebben szoltunk, ha az akkor felismerteket most a tevékenység házcsoportjára vonatkoztatjuk, a benyomás túlnyomóan kedvező lesz, legfeljebb a 10. házban lévő \mathfrak{z} -nak az $\hat{\sigma}$ -szal való σ -a utal ismét hirtelen változásokra, amelyek a tevékenység területén hátrányosan is érvényesülhetnek, s valószínű, hogy ezekben női hatások, nőkkel való kapcsolatok is szerephez jutnak.

A harmadik csoport (3. 7. 11. ház) a kapcsolódásokra mutat. A 3. ház csúcsa kitűnő Δ -t kap a \odot -ból, de ebbe a házba jut a \mathfrak{r} , Ψ és \mathfrak{z} Δ -e is; a házcsúcsokhoz közel jut a 4° *-e; ez mind jó, előmozdító hatás. Viszont a 3. ház jegye a \mathfrak{z} , s

ennek ura, a \mathfrak{z} diszharmónikus elemeket hoz a ház vonatkozásaiba, a \mathfrak{z} σ $\hat{\sigma}$ és a \mathfrak{z} \mathbb{C} folytán. A legközelebbi rokonsággal, testvérekkel való kapcsolatban ez úgy érvényesül, hogy N. valószínűleg nővéreivel vagy nővéreivel, még pedig húgaival (\mathfrak{z} inkább fiatal nőkre mutat) feszült, diszharmónikus viszonyba kerül, aminek oka az otthonból eredő hatásokban ($\hat{\sigma}$ a 4. házban, \mathfrak{z} σ -ban az $\hat{\sigma}$ -szal) gyökerezik. A \mathbb{C} \square -t vet a 3. ház csúcsára, ez részben szintén előnytelen hatásokra mutat nőkkel kapcsolatban, részben a rövidebb utazásokon is kellemetlenségeket, baleseteket tesz lehetővé, annál inkább, mert a σ σ -a is a 3. ház csúcsához közel jut. A sok jó fényszög a 3. házban viszont más tekintetben jó családi kapcsolatokra mutat, s a \mathfrak{z} σ \odot még azt is lehetővé teszi, hogy a közeli nőrokonokkal adódó gyakori, hirtelen diszharmóniák utóbb feloldódjanak, még pedig N. tudatos, belátó, jóindulatú magatartása (\odot) révén. Jó irodalmi és előadói képességek mutatkoznak a fenti jó hatások folytán, de inkább az akaraterőből és az észbeli indítékokból táplálkoznak (\odot , \mathfrak{z}), semmint a képzeletből (\mathbb{C}), s ezért nem fordul művészi, kimondottan szépirodalmi irányba, aminek különben a ház urának, a \mathfrak{z} -nak előnytelen fényszögei is ellentmondanak. A sajtóval való viszony is vegyes, mint a többi 3. házbeli vonatkozás: részben jó, olykor azonban összeütközések, támadások adódhatnak a \mathbb{C} , σ , \mathfrak{z} és $\hat{\sigma}$ visszás hatásának következtében. — A 7. ház a házasságra, az élettársra és a nyilvánossággal, a külvilággal való kapcsolódásra utal. Bár ebben a házban áll a szerencsés, 4° -jellegű \mathfrak{z} , s a házcsúcs közelébe kitűnő Δ -t vet a \mathfrak{z} , azért diszharmónikus hatások is érvényesülnek, az $\hat{\sigma}$ \square a házcsúcsra jut és hirtelen, felforgató változásokra mutat, a \mathfrak{z} \square -e a 7. házban az érzelmi házasságot nehézé teszi, ilyesmi aligha jön létre, s ezt látszik igazolni a \mathfrak{z} Δ -e is, amely az észokoknak, a mérlegelő meggondolásnak juttat szerepet a házasság létrejöttében. A 7. ház ura a \mathfrak{h} , ennek *-kapcsolata a \mathbb{C} -dal ugyan a házasságra nézve nem előnytelen hatás, de a \approx társuralkodója, az $\hat{\sigma}$, mint láttuk, zavaróan befolyásolja a házasságot és felforgató, diszharmónikus hatásával éles összeütközéseket és valószínűleg válást eredményez. A külvilággal, társulatokkal, egyesületekkel, szervezett csoportokkal való kapcsolatokban is ugyanezek a hatások érvényesülnek; úgy összegezhethetjük véleményünket, hogy N.-nek szerencséje lehet mind-

ebben (♂) és ezt észszerű magatartása, értelmi képességei és meggondolt igyekezete (♀, △) előmozdítja, de zavaró, visszás hatások mindannyiszor károsan lépnek előtérbe ezekben a vonatkozásokban, amíg a tudatos, belátó, mérlegelő észszerűség nem keveredik a diszharmónikus ösztönzések és indítékok fölébe. — A 11. ház a baráti kapcsolatokra utal, s ezeken át az élettől várható támogatásokra. Itt is vegyes hatásokat találunk: a ház ura, a ♀ erősen áll a 11. házban és jó lehetőségeket ígér, egyben arra mutatva, hogy a barátságokban is az észszerűségnek és a szellemi-értelmi elemeknek van nagy szerepük, de a 11. ház társuralkodója, a ☾ az ♂ fényzőgét veti a házba, arra utalva, hogy nők, nőkkel való kapcsolatok zavaróan befolyásolják a barátságokat, N. aligha talál őszinte női barátokat és jóakarókat, s miután a ☾-dal rosszul kapcsolódó ♂ is ártó ☐-t vet a 11. házba, bár a házcsúcsától meglehetősen távoli pontra, az előbbi vonatkozások összeütközéseket idézhetnek elő N. és barátai közt. A vágyak, remények és tervek területén is ilyen vegyes befolyások érvényesülnek; mindezekben N.-nek a ♀-ra kell támaszkodnia, vagyis ésszel, belátással, meggondoltsággal elejét venni a zavaró elemek fellépésének, vagy küzdeni ellenükben.

Az utolsó házcsoporth (4. 8. 12.) a dolgoktól és a világtól való elszakadásra mutat; a 4. az élet utolsó szakaszára s az életvégre, a 8. a halál mikéntjére és a mások halála folytán előálló vonatkozásokra, a 12. az önkéntes vagy kényszerű elszigetelésre, a világtól való eltávolodásra. A 4. ház a ♀-ban kezdődik, ennek ura, a ♂, arra mutat, hogy az élet utolsó szakaszában is sok energiára, életerőre lehet számítani, s a ♀ △ ♂ révén az is feltehető, hogy N. csöndes, elmélyedő visszavonultságban fejezi be életét, hiszen a ♀ a 4. háznak is társuralkodója (♂). A 4. házban álló ♀ és a ☾ jó kapcsolata arra mutat, hogy a ☾ más, diszharmónikus, hatásaival szemben a konstitúció és működései a jó ♀-hatás folytán az élet végső szakaszában kiegyenlítődhetnek és türehető egészséget biztosíthatnak, bár ezt az ☾ időnként változásokkal, hullámozásokkal zavarja. — A 8. ház ura a ♀, másodsorban a ♀. Az előbbinek jó helyzete és fényzőgei előnyösen hatnak ki a halál körülményeire; N. valószínűleg elvonulva (♀ a 12. házban), esetleg előkelő gyógyintézetben, aránylag kellemes körülmények közt és símán, nagy szenvedések nélkül hal meg, de ezt nem vehetjük teljes mér-

tékben figyelembe, mert a ♀-nak is szerep jut a 8. házzal kapcsolatban s ez diszharmónikus, khaotikus dolgokra utalva, arra mutat, hogy N. halálának körülményei titokzatos homályba burkolóznak. Másrészt a 8. ház csúcsára jut a ♀ ☐-e, közel hozzá a ☾ ☐-e is, ami szintén ellentmond a harmónikus hatásoknak, amelyeket a ♀ jelölt. A ♀-nak idejutó rossz fényzőge még az erőszakos halál némi lehetőségét is felveti, bár ehhez nem járulnak más bizonyító adalékok. A ♀, mint az orvosi hivatásban gyakran és erősen szereplő ♀ társuralkodója, esetleg azt a feltevést támaszthatja alá, hogy a halált orvosi beavatkozás sietteteti, tévedésből, helytelen, bizonytalan diagnózis folytán (♀-hatás a 8. házban), vagy határozott, észszerű meggondolásból (♀ az II-ben), hogy a reménytelen és céltalan szenvedés véget érjen. A kérdés részletes, beható, minden egyes elemet alaposan mérlegelő vizsgálata megvilágíthatná ezeket a körülményeket. Összegezve mégis feltehetjük, hogy a ♀ jó vonatkozásai annyi hatást mindenestre kifejtene, hogy N. a visszás, diszharmónikus hatásokból keveset érez, azokat már alig veszi tudomásul és belső megnyugvással, lelki egyensúlyban válik meg az élettől. A 8. házzal jelzett hagyatéki, örökségi dolgokban ugyanazok az elemek jutnak szerephez, mint fentebb láttuk: khaotikus zavarosság, bizonytalanságok, viták, amelyek N.-t (♀ ☐ 8.) hátrányosan érintik, de végeredményben szerencsés, bár csökkentett kifejezéssel, amire a ☾ * 8. mutat. — A 12. ház vonatkozásaival már sokat foglalkoztunk és itt megismételhetjük az ott már felismerteket: a ♀ 12. házbeli helyzete, a ♀ * ☾ és a többi harmónikus elem mind a jó lehetőségeket emeli ki, s arra mutat, hogy N. nemcsak életében találja meg a legmegfelelőbb helyet az önkéntes izoláltságban, hanem végül belsőleg is felülemelkedik, elmélyedve, bölcs felülemelkedésben távolodik el a világ kapcsolataitól és nemes, tisztult magányban, majdnem remetei félrevonultságban talál önmagára.

p) Ha egy jegyben vagy házban több bolygó áll, akkor az illető jegy vagy ház szerepe nagy jelentőséget nyer s esetleg még a felkelő jegy hatását is többé-kevésbé elnyomja. Elsőrendűbb jelentőségű azonban, ha több bolygó áll egyazon jegyben, mint az, ha egyazon házban állnak. Természetesen, ha az egyazon jegyben álló több planéta egyetlen házon belül marad, ez utóbbi jelentősége is elsőrendűvé válik.

A planéták csoportosulása bonyolulttá teszi a horoszkópoi, mert sokrétű, gyakran elágazó, sőt egymásnak ellentmondó hatásukat összekeverik. Az olyan horoszkópot a legnehezebb kifogástalanul értelmezni, amelyikben hasonló planétahalmazódások mutatkoznak. Mindenesetre tudnunk kell, hogy az egy Jegyben összeverődött planéták közül az játssza a főszerepet, az dominál, amelyik az illető jegyben vagy uralkodó, vagy kozmikus és helyzetileg legerősebb. Ez a maga jellegzetességével a többi, vele egy jegyben álló planétát is átfesti, még akkor is, ha egyébként nem volna köztük határozott együttállás.

Példánkban ilyen halmazódást látunk az II-ben; itt áll a ☉, ♃, ♀, és ☿. A ☿ a jegy uralkodója, tehát hatása belefolyik a többi planétába, s mindegyik fokozottan részesül az II hatás-tartalmában. Az egész annyit jelent, hogy az II jegye kiemelkedő szerepet játszik a horoszkópban, hatása a felkelő jegyével vetekszik és a szellemi-értelmi megalapozás az élet minden területére rányomja bélyegét. Ha az II-ben nem állna benne a ☿, vagyis a jegy uralkodója nem venne részt a planéták halmazódásában, akkor a ☉-ot kellene domináló planétának tekintenünk a csoportban és a jegy hatásán kívül a ☉ hatásai festenek át elsősorban a halmazódó planéták szerepét.

r) A planéták fényszögei a jegyekben és házakban akkor is hatnak, ha az illető planéta nem áll fényszögkapcsolatban más planétákkal.

A planéták minden lehető fényszöget vetnek az ekliptika különböző, tőlük megfelelő fényszögtávolságra lévő pontjaira. Ha e pontokon, vagy közelükben a hatókörön belül, planéta vagy házcsúcs van, akkor ezek az utóbbiak nyilvánvaló fényszögekbe kerülnek az illető planétával. Ha azonban a fényszögponthokon vagy közelükben nincsen más planéta vagy házcsúcs, akkor a fényszöget látensnek, „lappangó“-nak nevezzük. Az ilyen fényszög is hat, s hatását a fényt vető planéta természete, aztán a jegy és a ház jellemzi, amelybe a fényszög esik. A látens fényszögek nem érvényesülnek olyan erősen, mint a nyilvánvaló, kölcsönös fényszögek, de azért a jelzett vonatkozásban mégis többé-kevésbé kifejtik hatásukat. Ez különösen az egy csomóban halmazódó planéták esetében lép előtérbe; az ilyenek fényszögei szintén egy-egy jegyben vagy házban halmazódnak, s abban épen a csoportosulás folytán feltűnő hatást fejtenek ki.

Ezért kell figyelembe venni a látens fényszögeket is, mert különben fontos tények sikkadhatnak el a horoszkópból.

Példahoroszkópunkban a ☉ egyetlen planétával sem áll □-ben vagy △-ben, de látens □-ei a ♍-be és a ♋-ba jutnak, még pedig meglehetősen közel a 2., illetve a 8. ház csúcsához. Ezekben a vonatkozásokban tehát a ☉-nak □-jellegű diszharmonikus hatása fog érvényesülni, annál is inkább, mert a vele ♎-ban lévő ♃ és ♀ □-ei szintén odajutnak. Ugyanígy a ☉ △-ei a ♊-be, a 3. ház csúcsára és a ♋-be, a 6. ház közepetájára jutnak, s ugyanide kerülnek a vele ♎-ban lévő ♃ és ♀ △-ei is. Itt tehát úgy a ☉ jó hatásai, mint a ☉ ♎ ♃ és ☉ ♎ ♀ előnyös vonásai is érvényesülni fognak. Példánkban az ilyen látens fényszögek azért is fontosak, mert az II-ben planétahalmazódás van, tehát az II-ben álló planéták mind a ♍-be és a ♋-ba vetik □-üket, a ♊-be és a ♋-be pedig a △-eiket. Az ilyen jegyek vonatkozásai a megfelelő értelemben mindig érvényesülnek.

Más példa: egy súlyos vesebajjal operált beteg horoszkópjában a vesével kapcsolatos jegy, a ♊, üres volt, nem állt benne planéta. De a ♋-ban és ♌-ban lévő, — s e jegyek egyikében halmazódó — több planéta □-ei természetesen a ♊-be és a ♋-ba estek. Mindkét jegy vonatkozásai a beléjük jutó ártó fényszöghalmazódás miatt erősen és diszharmonikusan érvényesültek, a ♊ betegségvonatkozásai pedig különösen előtérbe léptek, mert a horoszkópban a 6. házzal, vagyis a betegségek házával állt összefüggésben.

Természetesen a jól álló planétáknak inkább a jó látens fényszögei fejtik ki hatásukat, az ártók kevésbé; a rosszul álló planéták esetében viszont inkább az ártó látens fényszögek érvényesülnek, semmint a jótékonyak. Ez különösen az együttálló planéták látens fényszögeiben válik feltűnővé. Együttálló jótékony planétáknak a harmónikus látens fényszögei érvényesülnek erősebben; a kártékony együttállásnak az ártó fényszögei erősebbek; a vegyes (egy kártékony, egy jótékony) együttállásnak úgy a jó, mint a rossz látens fényszögei egyaránt kifejtik hatásukat az illető jegyben és házban.

s) A horoszkópelemek vizsgálatában az állócsillagokat is figyelembe vesszük, de csak azokat, amelyek planétával vagy fontos pontokkal, pl. az ascendenssel vagy házcsúccsal együttállnak s az együttállás határa nem több, mint 1° 30'.

Példánkban a vegyes hatású *Aldbaran* (♂ 4) a ☉-pal
♂-ban nagy feszítőerőt és lendületet ad még hozzá a ☉ erőihez,
azért, mert a ☉ az állócsillagot jellemző mindkét planétával
harmónikusan kapcsolódik; ha ezekkel előnytelen kapcsolatban
volna, az Aldebaran vegyes, elsősorban diszharmónikus hatása
is erősen érvényesülne és fokozná az ártó befolyások erejét. Az
alapjában diszharmónikus állócsillaghatás azonban még így is
érvényesül, olykor válságos helyzeteket idéz fel és tekintve a
☉-nak kapcsolatát a szemmel, szembántalmat okozhat. Erre az
utóbbira mutat a 4-rel együttálló két állócsillag a *Praesepe*
(♂ ☾) és az *Északi Szamár* (♂ ☉) is, ezek kifejezetten kapcsola-
tosak a szembajokkal, igen súlyos esetben a vaksággal. A 4
jól áll a horoszkópban, de a 12. ház mégis karma-okozta korlá-
tozásokat, izolációt jelez, ezért az itt a 4-rel együttálló két, fő-
leg diszharmónikus állócsillag arra enged következtetni, hogy N.
látása meggyengül, szembaja korlátozásokra kényszeríti és való-
színűleg hozzájárul ahhoz, hogy idővel önként félrehúzódjon a
világ zajos, mozgalmas életétől; de mivel a 4 általában jó vo-
natkozásokban emeli ki a 12. házat, mindez N. lelki-szellemi
tisztulását, befelé fordulását és elmélyedését fogja elősegíteni.
Az ☿-szal együttálló Unuk (♂ ♄) és β Centauri (♀ 4) vegyes
hatásokat eredményeznek; az Unuk fokozza a ♄-♄ diszhar-
móniáját, mert ártó módon hangsúlyozza a ♄-hatást s ebbe még
kártékony marsi elemet vegyít; viszont a β Centauri jótékony
hatása mindezt enyhíti, de egészen nem küszöbölheti ki, mert
együttállása az ☿-szal tágabb, mint az Unuké. Mindezt figye-
lembe vesszük és összeegyeztetjük a horoszkópkifejtés előző
eredményeivel.

Ismételjük, hogy a *főntebbi horoszkóp kifejtés csak vázlatos* és a tanulóknak arra kell törekednie, hogy a megismert és a példával illusztrált módszerek segítségével önállóan hatoljon be a horoszkóp elemeibe és a felmerülő kérdésekbe. *Egyedül a gyakorlat vezet tudásra és eredményre*; kötetnyi példa és szabály sem pótolhatja ezt!

2. Az élet különféle területei és kérdései a horoszkópban.

A horoszkóp általános, egységbefoglalt kifejtésén túl az élet különböző területeire és részletkérdéseire nézve is felvilágosítást nyerhetünk a születési képletből. Aszerint, hogy mi-

lyen vonatkozás szempontjából akarjuk vizsgálni a horoszkópot, mindig szem előtt kell tartanunk azokat a horoszkópelemeket, amelyek az illető kérdéssel természetüknél fogva szerves kapcsolatban állnak és vonatkozásaira elsősorban jellemzőek. Ezeket a szóbanforgó kérdés vagy vonatkozás *szignifikátor*ainak, *jelölő*inek nevezzük.

Alább a legfontosabb kérdések vizsgálatára vonatkozó általános szabályokat adjuk.

a) Élet és halál.

Az életképesség az első kérdés, mely a horoszkópban felmerül. Ez különösen újszülött esetében fontos, hiszen ha azt látjuk, hogy a gyermek aligha életképes, akkor nem sok értelme van egész életre szóló jellemzést kidolgozni. Itt természetesen fokozott gondossággal és lelkiismeretességgel kell eljárni.

Az élet és életképesség jelölői a \odot , a \mathbb{C} és az *ascendens*. Mérlegelnünk kell a jegyeket, amelyekben ezek a fontos szignifikátorok állnak. Az életerő szempontjából a jegyek így csoportosíthatók:

♄ ♁ ♃ ♀ nagy életerő,

♂ II m m közepes életerő,

☉ ♄ ≈ ♀ gyöngé, csökkent életerő.

Az erős jegyek arra mutatnak, hogy ha az életerő jelölői bennük állnak, akkor még ártó fényszöghatások mellett is nagy ellenállást tudnak kifejtetni, s a siker reményében vehetik fel a harcot a kártékony hatásokkal, míg ha az erős jegyekben még jó fényszögeik is vannak, akkor az életerő egészen elsőrendű és alig fenyegeti valami.

A közepes erejű jegyekben egyébként jól álló jelölők kielégítő életerőt biztosítanak, a gyakran mutakozó egészségzavarok ellenében meglehetősen ellenálló és leküzdő hatást fejtenek ki; ha azonban maguk is gyengén állanak, akkor sok baj, betegeskedés áll elő és az életerőnek folyton küzöldnie kell, hogy az egyensúlyt valahogy helyreállíthassa.

A gyenge jegyekben jól álló jelölők még több küzdelem és veszély közepette fejtik ki többé-kevésbbé eredményes ellenhatásaikat a bajokkal szemben, míg ha maguk is kártékony hatásokkal kapcsolódnak, akkor az életerő annyira csökkent, hogy felülkerekedésre kevés remény vagy semmi kilátás sincsen.

A ☉ az alapvető szervezeti alkat jelölője, a ☾ inkább a

szervezet működéseire jellemző. Ezért döntőbb, ha a ☉ jói és erősen áll, mert akkor az alapjában erős és szívós szervezet leküzdheti a funkcionális zavarokat; megfordítva, a gyengén, vagy rosszul álló ☉-pal szemben a jól álló ☾ csak másodszorban jelent segítséget.

Az életerő jelölőit vizsgálva, a legsúlyosabban fenyegető hatásokat a kártékony bolygók ártó fényszögei mutatják, a jótékonyak rossz fényszögei nem olyan veszélyesek. Azt is figyelembe kell venni, milyen házakból erednek a fényszöghatások és milyen házakban állnak az életerő jelölői. Az ártó hatásokat erősen felfokozza, ha ezek a 8. 6. és 4. házakkal kapcsolódnak. Ha e házak csúcsai súlyosan ártó fényszögeket kapnak kártékony planétáktól, az is majdnem olyan súlyos dolog, mint hogyha az életerő jelölőit érnék a rossz hatások.

Az életerő nagy támogatói a ♀ és a ☿; ha ezek jó fényt vetnek a jelölőkre, fokozzák az életképességet, még akkor is, ha azok egyébként rossz fényszögeket is kapnak kártékony planétáktól; természetesen meg kell vizsgálni, a segítő vagy az ártó planéták állnak-e kozmikusán és helyzetileg erősebben, s ebből következtethetünk arra, melyik hatás kerekedik felül.

A születési képletből a halál okára és körülményeire következtethetünk, de egyelőre még nem fürkészhetjük a halál beálltának időpontját. Ez már a direkciós számítások, s az asztrológiai prognózis területére tartozik, de már itt jó lesz szabályként megtanulni, hogy *a lelkiismeretes asztrológus nem kutatja és főleg nem közli az illetővel a halál dátumát.* Ez senkinek sem szolgál javára, nincs is rá szükség. A horoszkóp értékes tanulságai az életre vonatkoznak és az élet határain belül használhatók fel! Az életerőre vonatkozó fentebbi megállapítások csak arra szolgálnak, hogy azok alapján legfőljebb annyit derítsünk ki, hogy N. hosszú, közepes vagy rövid életű lesz-e. Annak sincs értelme, hogy ha kétségtelenül rövid életre lehet következtetni, ezt így nyersen az illető tudomására hozzuk.

b) Külső megjelenés.

A jegyek és planéták domináló hatása a külső alkaton is meglátszik; a test és az arc színe, formái, stb. jellemzően fejezik ki az előtérbe lépő hatásokat. De egy-egy horoszkópban annyi elem keveredik, hogy egy bizonyos jegy és planéta ritkán jelenik meg olyan minden más elemet háttérbe szorító módon,

amely azonnal szembeszökövé tenné jellegzetességeit. Ezért a horoszkópelemeknek a külsőre vonatkozó szabályait a gyakorlatban kevésbé lehet felhasználni, s a tankönyveknek erre utaló szabályait alig-alig alkalmazhatjuk. Mint bevezetőben mondtuk, nincs is komoly szükség arra, hogy valakiről a horoszkóp alapján megmondhassuk, hogyan fest a külseje. Az asztrológia feladata nem az, hogy ilyen másodrendű találós meséket és rébuszokat oldjon meg.

Amellett a jegyek és bolygók külsőt alakító hatásai is módosulnak égvőnként. A tankönyvek szerint ennek vagy annak a jegynek és bolygónak domináló szerepe szőke hajat és kék szemet ad, de pl. Indiában azok is feketehajúak és fekete vagy barna szeműek, akiknek a horoszkópjában mindent elnyomó erővel érvényesülnek azok a bizonyos elemek. A legtöbb német vagy más nyugateurópai asztrológiai munkának a külsőre vonatkozó megállapításai már Magyarországon sem alkalmazhatók fenntartás nélkül. S általában, a faji jelleg, az éghajlat, stb. mind belejátszanak a külső alakulásába. Éppen ezért ismételjük véleményünket, hogy az asztrológiának ez a pontja egészen harmadrendű jelentőségű. De a teljesség kedvéért nagy vonásokban ismertetjük az elveket, főleg azért, mert mégis adódnak esetek, amikor a jegyek és bolygók hatásai jellegzetesen és feltűnően kifejezésre jutnak a külsőben.

A külső megjelenés jelölői a felkelő jegy és maga az ascends, aztán az ascendenshez közel álló, felkelő planéta. Másodszorban azok a jegyek és planéták is figyelembe veendőek, amelyek a többi három sarkalatos ponton vagy közelükben helyezkednek el.

A planéták és a jegyek, amennyiben domináló szerepet játszanak, következőképpen hatnak ki a külső megjelenésre:

☉: erőteljes, izmos, telt alak, erős csontozat, kerekded arc, erős áll, hangsúlyozott sasorr, erőteljes, némileg domború homlok, ragyogó, többnyire kék, vagy világos zöld szem, világos, esetleg vörösbejátszó haj, üde, piros arcszín.

☾: zömök, puha, hízásra hajló alak, széles, olykor lapos arc, kicsiny, gyakran tömpe orr, halvány arcszín, szürke, vagy barna, lágytekintetű szem, barna haj.

♂: Magas, nyúlánk alak, hosszú végtagok, sárgás vagy halvány arcszín, sötét haj és szem.

♀: Puha, inkább kis termet, lágy vonalakkal és formákkal, kerekded, gyakran gödröcskés arc, kék vagy barna szem, mosolygós kifejezés, világosbarna vagy szőke haj, tiszta, üde arc-bőr.

♂: közepes termet, erős izomzat, erős csontozat, éleste kin-tetű, tüzes barna vagy szürke szem, kiálló homlokdu-dorok, ke-mény áll, fekete vagy vörös haj.

4: jó, gyakran magas termet, teltségre vagy hízásra való hajlammal, tojásdad arc, magas homlok, kék vagy barna szem, barna haj, üde, pirospozsgás arcszín.

h: sovány, szikár alak, erős, gyakran horgas, éles orr, nagy fül, sötét haj és sötét, mélyen ülő szem, komor vagy szigorú tekintet, halvány vagy fakó arcszín.

ô: magas, nyúlánk, szikár termet, éles tekintetű, rendszerint tágranyított kerek szem, határozott vonások és kifejezés, makrancosan göndörödő világos haj, halvány arcszín.

ψ: közepes termet, puha, szétterjedő formák, ideges, nyugtalan tekintet, lágy, sima sötét haj, álmodozó szemkifejezés, világos arcszín.

*

γ: Közepes vagy ennél magasabb termet, inas nyak, csontos arc, kemény áll, kidudorodó homlokesont, előreugró pofacsont, sűrű szemöldök, éles tekintet, sötét vagy szürke szem, pirosas vagy barnás arcszín, gyakran forradás az arcon.

ϝ: zömök, alacsony, vagy közepes termet, szögletes, széles formák, vagy hízásra való hajlam, rövid, vastag nyak, széles homlok, rövid, széles orr, erős széles áll, sötét szem és barna vagy szőke haj.

π: Magas, karcsú, gyakran vékony termet, hosszú kar és láb, hosszúkás ujjak, éles, hosszú orr, barna haj és szem, halvány arcszín.

⊙: Közepes vagy alacsony termet, hízásra való hajlammal, gyakran túl súlyos felsőtest, széles, kerek arc, haladottabb korban toka, széles, sokszor alacsony homlok, pisze orr, lomha járásmód, sötét vagy szürke szem, barna haj, halvány arcszín, gyakorta szemölcsök az arcon.

Ω: magas, egyenes, büszke tartású termet, határozott járásmód, erőteljes alkat, kerek, telt arc, erőteljes, de nem éles

vonásokkal, világos, gyakran aranyszőke haj, szürke vagy kék szem, rózsás arcszín.

mp: közepes vagy közepesnél magasabb termet, egyenes orr, szabályos arcvonások, magas, széles homlok, keskeny, összeszorított száj, kopaszodásra hajlamos ritkás barna haj, halvány vagy barnás arcszín.

≡: közepes vagy ennél magasabb, arányos termet, jó formákkal, tojásdad felé hajló kerek arc, lágy, harmónikus, sokszor kimondottan szép vonásokkal, egyenes orr, sima, szőke vagy barna, hullámos haj, üde arcszín, de pattanásokra hajlamos bőr.

m: közepes, zömökségre hajló, erőteljes termet, gyakran túl erős felsőtesttel és aránylag rövid lábbal, szögletes vagy kerek, de erőteljes arc, sokszor kemény és éles vonásokkal, átható tekintetű sötét vagy szürkés szem, sötét, göndörödő haj.

♂: magas, nyúlánk termet, jó mozgás, hosszúkás vagy tojásdad arc, domború homlok, nyugodt, derűs tekintet, barna vagy kékesszürke szem, halántékon hamar őszülő vagy ritkuló, sima barna haj, jó, gyakran pirospozsgás arcszín; a kor előhaladtával hízásra, pocakosodásra hajlamos.

♂: Közepes, vagy alacsony, csontos, szikár termet, hosszúkás, élesvonású, erőteljes arc, erős, hajlott orr vagy éles, vékony sasorr, mély redők a száj mellett, keskeny, nagy száj, keskeny, széles, kiugró áll, vékony nyak, sötét, mélyenülő szem, ritkás sima sötét haj, halvány vagy barnás arcszín.

≈: közepes vagy magas termet, hajlékony arányos alak, hosszúkás vagy tojásdad arc, szőke vagy lenszínű haj, kék vagy szürke szem, lobogó, göndörödő, könnyű, de sűrű haj, érdeklődő élénk tekintet, tágranyított, csodálkozó szem.

℥: közepes vagy alacsony, hízásra hajló termet, gyakorta hajlott hát, rövid végtagok, vaskos kéz, kerek, vízenyős kék szem, barna haj, halvány vagy fakó arcszín.

Aszerint, hogy mi a felkelő jegy, milyen planéta van felkelőben és milyen jegyek vagy planéták jutnak sarkalatos pontokra, az ismertett jellegzetességek előtérbe lépnek; a jelölő pontokhoz legközelebb álló és erősen kihangsúlyozott jegyek vagy planéták hatása leginkább érvényesül, a többi a helyzeti erejének megfelelően. Itt is figyelembe kell venni a jegyet,

amelyben több planéta halmozódik, mert ennek a jegynek és a benne hatékony planétáknak feltűnő hatásuk van a külsőre.

Ismételjük azonban, hogy néhány, nagyon feltűnően kihangsúlyozott esettől eltekintve, ritkán lehet valakinek a külsejét a horoszkópból találóan jellemezni; viszont, ha már ismerjük az illető horoszkópját, a tanulságosan jellemző vonásokat már könnyen megállapíthatjuk külsejében. Ismert személyiségek arcképei jó tanulmányul szolgálnak, így pl. Savonarola jellegzetes Kos-típus volt, Hoover, egykori amerikai elnök Bika-típus, de jellemzően az volt néhai Gömbös Gyula is. Dante és Wagner Ikek-típusok, feltűnő Oroszlán-típust mutatnak Nagy Sándor, a macedón hódító mellszobrai, jellegzetes Oroszlán aztán Bismarck; Szűz-típus volt a tragikus végű II. Miklós cár; Mérleg-típus I. Ferenc József, ami különösen fiatalkori képein szembezők, jellegzetes Skorpió Mussolini, de az volt Goethe is; Nyilas-típus volt a jovialis, életvidám VII. Edward, stb.

c) Jellem és lelkeség.

Mondottuk, hogy minden planéta és horoszkópelem kihat minden vonatkozásra; a jellem általános alapja lévén az embernek, ezt az összes horoszkópelemek fokozottan befolyásolják.

Láttuk a horoszkóp kifejtésekor, hogy elsősorban a sarkalatos pontokkal összefüggő jegyeket vizsgáltuk meg minőség és elemi hovátartozás szempontjából, aztán összegeztük a planéták s az ascendens pontértékeit úgy a minőségi, mint az elemi felosztás szerint. Már ez körvonalozza N. jellemét és alapvető lelkeségét. A fő-jegyekkel tevékenység, törtetés, akarat és nyughatatlanság jár; a szilárd-jegyek jellemző vonásai a szívósság, kitartás, ragaszkodás és a változásokkal szemben kifejtett ellenállás; a változó-jegyek alkalmazkodóképességet, határozatlanságot, kételyeket és idegességet adnak. A tüzes jegyeket határozottság, lelkesedés, ösztönösség, értelmesség és életerő jellemzik; a föld-jegyekkel gyakorlatiasság jár; a légies jegyek szellemi-értemi irányba, az eszmények és művészetek felé terelnek; a víz-jegyek érzéshullámozást, változékonyságot, képzelőerőt és távoli dolgok felé irányuló vágyakat adnak.

A minőségi és elemi felosztás révén nyert körvonalak után a *felkelő jegy* s a benne lévő *felkelő planéta* ad felvilágosítást a jellemre vonatkozólag. Robson találó hasonlatával „a

horoszkóp olyan, mint valami ház, amelyben sok szoba van, s ami ezekben történik, az többnyire rejtve marad a világ szemé elől; de a felkelő pont és jegy a ház ajtaja, s az ember mindig ezen keresztül lép ki a világ elé“.

A felkelő jegy után a *születés uralkodó planétájához* fordulunk további jellemzés végett, ez a horoszkóp tulajdonosának legfőbb jelölője, szignifikátora. Ha a születés uralkodója gyengén áll vagy hátráló mozgásban van, akkor N. egyéniségében gátló hatások érvényesülnek, nem tud kellően kibontakozni, nem találja meg énjének erőteljes kifejezését. A születési uralkodó fényszögei sorra feltárják a jellemben előtérbe lépő jó és rossz, erős és gyenge vonásokat. Valaki lehet kiváló és erős egy és más vonatkozásban, s ugyanakkor hibás vagy gyenge más vonatkozásokban.

A születés uralkodója után az esetleg *együtt felkelő jegyet* és ennek uralkodóját vesszük figyelembe, mint N. énjének másodlagos jellemzőit.

A ☾ és fényszögei szolgáltatják a következő adatokat. A ☾ a személyiség, az ösztönös magatartás, a szokások és az eredendő gondolkozásmód jelölője. A ☼ a tudatos ént jelöli és fényszögeivel a belső törekvésekre, az egyéniség érvényesüléseinek irányára mutat rá. Férfi horoszkópjában a ☼ elsőrendű fontosságú, mert őt magát jelöli, míg nő esetében a ☾ nyer központi jelentőséget és válik N. jelölőjévé.

Ezután a ☽-t vizsgáljuk meg, hogy az egyéni jellemhez járuló értelmiség mivoltával is megismerkedjünk. A ☽ a vele legszorosabban együttálló, vagy vele legerősebb fényszögben lévő planéta jellegzetességeit veszi fel, s így élesen jellemző az értelmiség mivoltára. Legvégül a *domináló planéta* tanúságát vesszük figyelembe, s egész vizsgálatunkban mindig szem előtt tartjuk az így előtérbe lépő jegyek és házak jelentéstartalmát.

d) Egészség és betegség.

Ezekben a vonatkozásokban legfőbb jelölő a ☼, mely az életerőt és a szervezet megalapozását jellemzi, aztán a ☾, amely alá a szervezet működései tartoznak. Az *ascendens* a testi alkatra és fizikai adottságokra nézve jellemző, a 6. ház és ennek uralkodója pedig a betegség hajlamokra mutat rá.

E jelölők feltárják az egészség alapjait, harmónikus fény-

szögkapcsolataik mind erőt adnak és rámutatnak, milyen vonatkozásokban lehet leginkább számítani ellenálló erőre és jól megalapozott egészségre. A rossz fényszögkapcsolatok viszont megannyi gyenge pontra utalnak és feltárják, honnan, milyen formában érheti baj az egészséget, vagy fenyegeti betegség az embert. A jelölőkkel és fényszögekkel együtt természetesen figyelembe kell venni a jegyeket és házakat is, amelyekben azok találhatóak. A jegyek, amelyekben az asc., a ☉ és a ☾ állnak, azokra a szervekre és testrészekre mutatnak rá, amelyek különösen érzékenyek. Ha ezekben a jegyekben túlnyomóan jó fényszögek vannak, s maguk a jegyek, s a velük kapcsolódó házak is jók, akkor az egészség erős, a szervezet szívós és ellenálló. Minden rossz fényszög ezekben a jegyekben gyenge pontokat tár fel, aszerint, hogy milyen szervekkel kapcsolódnak azok a jegyek, amelyekből az ártó fényszögsugárzás kiindul.

e) Foglalkozás, hivatás.

A hivatás és foglalkozás megállapítása egyike a horoszkóp legnehezebb feladatainak, hiszen a modern élet bonyolult és sokrétű tevékenységei a foglalkozásoknak szinte áttekinthetetlen szövevényét hozta létre. Mindenesetre tájékozódhatunk abban a tekintetben, hogy milyen természetű, milyen jellegű a horoszkóp tulajdonosának foglalkozása vagy hivatása. Így pl. szó lehet jupiteri, marsi, merkuri, vénuszi foglalkozásokról, stb. vagy a jegyek szerint: tűz-, víz-, föld- és lég-jellegű hivatásokról. A jegyek és a planéták jellemzésekor nagy vonásokban kitértünk már azoknak a hivatásokkal való összefüggéseire.

Elsősorban azt kell kiderítenünk, egyszerűbb, alantasabb típus-e N., vagy fejlettebb, szellemi-értelmi tekintetben magasabb állóval van-e dolgunk. Minden planéta és minden jegy alantasabb és magasabbrendű vonatkozásokban is érvényesülhet, ez az egész horoszkóp jellegétől függ. Így pl. marsi és tüzes-jellegű tevékenység a kovácsé, a közkatonáé, de magasabb fokon az orvosé, különösen a sebészé, a gépészmérnöké, stb. is. Vénuszi foglalkozás alantasabb fokon a szabóság, különösen a női divatban, a fodrász, vagy akár a szobafestő mestersége, de a képzőművész, vagy az iparművész is vénuszi hatás alatt áll magasabb fokon; az előbbieket inkább a föld-jegyekkel (pl. ♉; ♋), az utóbbiak inkább a lég-jegyekkel (pl. ♊; ♋) állnak

kapcsolatban. Ha alaposan megismerkedtünk a jegyek és planéták hatástartalmával és jellegével, akkor már kellő gyakorlattal, legalább nagyjából helyesen következtethetünk a N. foglalkozására is. Alább csak néhány szempontot hangsúlyozunk.

A hivatást férfi-horoszkópban a ☉-hoz, nőiben a ☾-hoz legközelebb, vagy vele legszorosabb fényszögben álló planéta jelöli, aztán a 10. ház, a benne lévő planétákkal, vagy ilyenek híján a 10. ház uralkodójával, mert a 10. ház az elérhető eredményeket és a pozíciót jellemzi. Figyelembe kell még venni a 6. házat, s a 2. házat is, amely a kereset, a jövedelem jelölője. Sokszor ellentmondásokat találunk, N. mintha több hivatásra vagy foglalkozásra volna hajlamos; de ha helyesen értelmeztük a jelölőket, akkor az ellenmondás is helytálló: a legtöbb ember két vagy több hivatásra érez hajlamot és pl. akinek a horoszkópjában az erősen jelzett hivatás jelölői rossz helyzetben és fényszögekben állnak, az mintegy kényszerűen követi foglalkozását és úgy érzi, hogy „ő voltaképpen egészen más feladatra volna hivatva“, s ezt a vágyott hivatást más, de valószínűleg gyengén álló jelölők fogják jellemezni.

A jelölőkkel kapcsolatos jegyeket is mérlegelünk kell: ha fő-jegyek lépnek előtérbe, N. vezető, irányító hivatásra alkalmas, különösen, ha sarkalatos házak dominálnak; szilárd-jegyek és követő házak hangsúlyozottsága csendesebb, kevésbé feltűnő foglalkozásoknak kedveznek és a munkálkodásnak állandóbb jelleget adnak; változó jegyek és szélső házak, ha erős planétaállások nem ellensúlyozzák, jelentéktelenségre és ismeretlen, szerény foglalkozásra ítélik a horoszkóp tulajdonosát.

f) Anyagi helyzet.

Az anyagi helyzet fő jelölői a ☾, a ♀ és a ♄, a 2. ház jegye, a 2. házban álló planéta vagy a ház uralkodója, aztán a 8. ház, a benne álló planéta vagy a ház uralkodója, végül az 5. ház, ugyancsak a benne álló planétával, vagy a ház uralkodójával.

A ☾ az általános anyagi életvonatkozásokkal függ össze; ha jól és erősen áll, jó fényszögeket kap, akkor előnyös, biztató anyagi helyzetre lehet következtetni, még pedig olyan vonatkozásokban, amelyeket jegyek és házak szerint a ☾ helyzete és jó fényszögei kiemelnek. Rosszul álló, ártalmas fényszögek-

kel megtámadott ☾ már magában nehéz és változó anyagi helyzetre mutat. Mindamellet a többi tényezőt is figyelembe kell venni.

A 2. ház kapcsolatai — benne álló planéta, vagy a ház uralkodója — a keresetre, a jövedelemre és az anyagi függetlenségre jellemző. A jelölők jó helyzete és jó fényszögei előnyösen, az ellenkezők hátrányosan befolyásolják mindezt, még pedig azokban a vonatkozásokban, amelyeket a szóbanforgó planéták, vagy ezek fényszögei, jó vagy rossz értelemben a jegyek és házak szerint kihangsúlyoznak.

A 2. ház a saját igyekezetünkkel biztosított keresetet vagy anyagi függetlenséget jellemzi; a 8. ház a mások révén nyert anyagi előnyökre vagy mások miatt elszenvedett veszteségekre mutat rá. Ide tartozik a hagyaték, az örökség, a hozomány, a társulásokból eredő jövedelem, stb. Ezekre vonatkozólag tehát a 8. házat, az esetleg benneálló planétát, máskülönben a 8. ház uralkodóját vetjük vizsgálat alá, a már többször említett módon, helyzetét és fényszögeit véve figyelembe.

Az 5. ház a kockázatok, vállalkozások, spekulációk révén nyerhető anyagi eredményeket, vagy az ezek folytán előálló veszteségeket jelzi. Az 5. házzal kapcsolatban előtérbe lépő planéták, helyzetük és fényszögeik mutatnak rá, hogy a ház jelentéstartalmából főként melyik elem jut érvényre; szenvedélyes jegyek és planéták szerencsejátékra és vakmerő kockázatokra, meggondoltságra ható jegyek és planéták észszerű, okos vállalkozásokra és spekulációkra mutatnak, stb.

g) Összeköttetések, kapcsolatok.

Ezeket a házak a következőképen jelölik:

3. ház: *szomszédok.*

6. ház: *alkalmazottak, alárendeltek.*

7. ház: *üzlettársak, nyílt ellenfelek és ellenségek.*

10. ház: *feljebbvalók, előljárók.*

11. ház: *barátok.*

12. ház: *titkos ellenségek.*

Az illető ház, ennek jegye, a házban álló planéta, máskülönben a ház jegyének uralkodója, ez utóbbi helyzete jegy és ház szerint, valamint az így kiemelt planéta fényszögei jellemzik a ház vonatkozásainak jó vagy ártó jellegét. A jó planéta-

hatások az illető ház előnyös jelentéstartalmát, az ártók a kártékony vonásokat emelik ki, sőt kellő gyakorlattal még a barátok, ellenfelek, stb. személyes mivoltára, jellemzésére is utalást találunk.

Ha meg akarjuk állapítani, milyen viszony és kapcsolat lehetséges két ember közt, összehasonlítjuk horoszkópjaikat. A kölcsönösen mutatkozó jó jegy-, ház- és planéta-kapcsolódások a két horoszkóp közt a fenti ház-vonatkozásokban jó viszony lehetőségére mutatnak, ellenkező esetben azt jelzik, hogy a viszony előnytelen, vagy egyáltalán nem jön létre. Pl., ha az egyik horoszkóp ♄-e a másik ☉-jával kerül össze, ez annyit jelent, hogy a két ember közt igen előnyös kapcsolat állhat elő, a ♄ anyagi és erkölcsi segítséget, a ☉ jóindulatot és hathatós támogatást fejez ki. Ha az ilyen kölcsönösen kapcsolódó planéták mindkét horoszkópban jó fényszögekkel találkoznak, a viszony különösen kedvező lesz; ha rossz fényszögek támadják meg őket, akkor a viszony szintén előáll, de a következmények nem felelnek meg a várakozásnak, vagy egyenesen károsak lehetnek. Számtalan változat mutatkozhat így, s mindig szem előtt kell tartani az általános elvet: minden horoszkóp-elemet, amely az adott esetben előtérbe lép, meg kell vizsgálnunk jegy, ház és fényszögek szerint, tovább nyomozva az uralkodók helyzetét, stb. Az utalásokat összegezve, meglepő eredményekre juthatunk, s azt tapasztaljuk, hogy két ember közt valóban úgy alakul a viszony, ahogyan azt az összehasonlított horoszkópok mutatják.

h) Szerelem és házasság.

A fő jelölők itt a ☉ és a ☾, a ♂ és a ♀, aztán az 5. és 7. ház. A ☉ a férfi-horoszkópban az illetőt magát, női horoszkópban a tartósabb hatású, komoly lehetőségeket ígérő férfit általában jelenti; női horoszkópban a ☾ az illetőt magát, férfiben a tartósabb hatású, élettársnak alkalmas vagy ilyennek kinálkozó nőt általában jelöli. Ahogyan ezek a jelölők a N. horoszkópjában állanak, rámutatnak, milyen kilátásai vannak az élettárs kiválasztásával és a házassággal kapcsolatban; a ☉ és a ☾ jó fényszögkapcsolatai arra mutatnak, hogy N.-ben megvan a hajlam és a jellembeli adottság arra, hogy megfelelő élettársat találjon és ezzel harmónikus életet éljen; ellenkező esetben N. nehezen talál megfelelő párt, vagy, ha igen, a házasság nem

lesz „fenékgig tejfel“. A fényszögek, amelyek a ☉-ot és a ☾-at érik, a fényszöget vető planéták, ezek jegy- és házbeli helyzete, stb. jellemzik a vonatkozásokat, hogy milyen elemek segítik elő, vagy akadályozzák az élettárs megtalálását és a vele való együttélést.

Eszményi persze az, ha nemcsak a ☉ és a ☾, hanem a ♂ és a ♀ is kitűnően kapcsolódnak a horoszkópban, mert akkor az érzelmi és nemi viszonylat is harmónikusan járul hozzá az élettárs megválasztásának magasabb szempontjaihoz. Az olyan ember, akinek a horoszkópjában úgy a ☉ és a ☾, mint a ♂ és a ♀ erősen és jó helyzetben, jótékony fényszögekben áll, „szerencsés a szerelemben“ és ez harmónikusan érvényesül, boldog házasságra vezet. Akinél mind a négy planéta gyengén áll és rossz fényszögekben kapcsolódik, az bizony nem várhat sokat a szerelemtől és a házasságtól, sőt súlyosan gátló hatások esetében magányos életre van kárhóztatva.

Ha a ☉ és a ☾ jól vannak összehangolva, de a ♂ és a ♀ nem, akkor N. alkalmas arra, hogy józan, rendes házasságot éljen, de ebben, s életében általában, a szerelmi és érzelmi életnek nem sok szerepe lesz, vagy ha igen, akkor ez diszharmónikusan, kevésbé szerencsésen alakul. Megfordítva, ha valakinél a ☉ és a ☾ gyengén vagy rosszul kapcsolódik egymással, de a ♂ és a ♀ jól van egybehangolva, akkor az illető sokat várhat az érzelmi, szerelmi élettől, de bajosan találja meg igazi, tartós élettársát, vagy ha igen, a házasság nem alakul harmónikusan, kielégítően.

A ♂ és a ♀ erős ártó fényszögkapcsolatai túlfeszítik, felfokozzák a nemiséget és ez aligha vezet harmónikus, szép kapcsolatokra a másik nemmel, különösen, ha a két planéta kozmikus és helyzetileg is gyengén vagy rosszul áll. Voltaképpen a ♂ és a ♀ jó fényszögkapcsolatai sem egészen harmónikusak, mert a nemiséget szintén felfokozzák, bár nem beteges módon; ez a fényszög azonban túlságosan erős vágyéletet, a szerelmi élmények túlzott keresését, s ezekben sikert jelent, ha tehát nem járul hozzá a ☉ és a ☾ jó kapcsolata, a nemiségnek vidám és kellemes, de öncélú és szabados kielésére vezet. Legszerencsésebb az, ha a ♂ és a ♀ nem állnak egymással fényszögben, de mindegyikük jól helyezkedik el jegy és ház szerint, s úgy a ☉-pal mint a ☾-dal jó fényszögekben kapcsolódnak, különösen,

ha ez a két utóbbi egymással is jól van összehangolva. Ilyen esetben a nemiség és a tartós, egészséges egyesülés (házasság) elemei túlzott feszültség nélkül, normálisan és harmónikusan érvényesülhetnek. Természetesen figyelembe kell venni, mint mindig, a jelölők helyzetét a jegyekben és a házakban, ezek jelentéstartalmát, aztán a jelölők féyszögeit, a velük fényszögben álló planéták helyzetét, stb.

Minthogy az ☽ erősen kihat az indulatokra, ösztönzésekre, a ♀ pedig a vágyéletre és a tudatalatti hajlamokra, e két planétának is lényeges szerep jut a szerelmi élet és a házassági viszonylat megítélésében. Legszerencsésebb, ha az ☽ egyáltalán nem jut szóhoz ezekben a vonatkozásokban, mert még jó kapcsolódás esetében is nyughatatlanságra és változásokra mutat. A ♀ jó kapcsolódása előnyös lehet, de rossz kapcsolódása a fenti jelölőkkel vagy az idevágó házakkal nagyon veszélyes. Mindkét planétában túlnyomó a kártékony, összezavaró hatás, ezért rossz fényszögek károsan befolyásolják a szerelmi és nemi életet, s a házasság dolgát is. Rossz ☽-kapcsolat pozitív irányú nemi eltévelyedéseket okozhat, rossz ♀ negatív jellegű perverzításokra, beteges elfajulásokra tesz hajlamossá; rossz szereplésük a szerelemmel vagy házassággal összefüggő házakban válást, hirtelen szakítást vagy lappangó, betegesen kiegyensúlyozatlan, kaotikus állapotot okoz.

A szerelmi és nemi életre az 5. ház, a házasságra és tartós, erős hatású kapcsolatra a 7. ház tartalmaz utalásokat. Azért ezekben a vonatkozásokban behatóan figyelembe kell venni az 5. és 7. házat, a velük kapcsolatos jegyeket, a bennük álló planétákat, ilyenek hiányában az uralkodókat, s a fényszögeket, stb. Minden jó planéta- vagy jegy-hatás előnyösen emeli ki a két ház vonatkozásait, az ártó hatások károsan befolyásolják azokat. Kártékony planéta az 5. házban diszharmónikusan hat ki az érzelmi, szerelmi és nemi életre, különösen, ha rossz a helyzete és ártó fényszögeket kap. A ♂ túlzott feszültséget, fokozott szendvedélyt és indulatokat, a ♀ gátlásokat, a kiélés akadályozó hatásokat, az ☽ rendellenes hajlamokat és hirtelen szakításokat, válságokat, a ♀ beteges elfajulásokat és érthetetlen kaotikus zavarokat hoz a szerelmi és szexuális életbe. A ♄ is hatványra emelt ♂-hatást képvisel, s ilyen értelemben hat. A 7. házban ezek a planéták a házassági vonatkozásokban ér-

vényesülnek ártó, zavaró módon; a ♄ a 7. házban, rossz helyzetben és ártó fényszögekkel, megakadályozza a házasságot, sőt ha nem áll itt, de a 7. ház csúcsához közel eső fényszögei rosszak, akkor is akadályozó, rontó hatást vált ki.

A gyermekekre az 5. ház utal. Jó, előnyös, gyarapodást előmozdító jegy-, planéta- és fényszög-kapcsolatok gyermekáldást ígérnek, természetüknek megfelelően több vagy kevesebb gyermeket; a ☉ azonban, noha jótékony, túl erős hatás az egyébként természetének megfelelő 5. házban, úgyhogy ez a helyzet rendszerint gyermektelenségre mutat, ha csak nem kap kitűnő fényszögeket a szaporodást és gyarapodást előmozdító jegyekben álló jótékony planétáktól.

A férfi és nő közt lehetséges érzelmi, szerelmi és házassági kapcsolatokra nézve igen jellemző, ha a horoszkópjaikat összehasonlítjuk. Ezt legszemléltetőbben úgy tehetjük, ha a férfi planéta- és házcsúcs-állásait másszínű írónnal belerajzoljuk a nő horoszkópjába és megfordítva, aztán megfigyeljük, hogy ezek hogyan kapcsolódnak az eredeti horoszkóp elemeivel. Ha a kapcsolatok túlnyomórésze kölcsönösen jó, a két horoszkóp viszonya egymáshoz a jegyek és házak szerint is harmónikus, akkor szerelmi, illetve házassági viszony létrejöttére következtethetünk. Természetesen a gátló hatásokat is figyelembe kell vennünk. Súlyos, kölcsönösen szereplő ♄-hatások még a más elemek közt mutatkozó jó kapcsolatokat is ellensúlyozhatják és vagy nem engedik létrejönni az egyesülést, vagy nehezen leküzdhető akadályokat gördítenek elébe. A horoszkópoknak ilyen összehasonlításában is mindenekelőtt a kérdés jelölőit, a ☉-ot, ☾-at, ☿-t és ♀-t, aztán az ♂-t és a ♀-t, s természetesen az 5. és 7. házat kell vizsgálnunk.

Megjegyzendő, hogy a 7. ház általában a tartósabb, bensőségesebb társulást jellemzi férfi és nő közt, tehát az olyat is, amely esetleg nem házastársi kapcsolat. Ilyen esetben többnyire a ♄ előnytelen hatásai szerepelnek, amelyek nem engedik a törvény és a rend jupiteri hatásait érvényesülni, vagy más hatások okozzák, hogy az egyébként tartós és bensőséges viszonyból nem lesz házasság. Összegezve: az 5. ház a szerelmi, nemi kapcsolatokat, rövidebb viszonyokat, a 7. az életre mélyebben kiható, tartósabb, erősebb gyökerű egyesülést jellemzik.

A felkelő jegy és a születés uralkodója megmutatja, mi-

lyen N. alaptermészete; ez érzelmi, szerelmi és nemi téren is rányomja majd bélyegét magatartására. A jelölőkön kívül tehát itt is, mint minden más vonatkozásban, sohasem szabad elfeledkezni a felkelő jegy és a születés uralkodójaiak alapvető, döntő szerepéről.

i) Rokonság.

A rokonok a következő házakhoz tartoznak:

- 4. ház: az apa, unokatestvérek apai ágon.
- 10. ház: az anya, unokatestvérek anyai ágon.
- 3. ház: testvérek (fivérek és nővérek).
- 6. ház: apai nagybátyák és nagynénék.
- 12. ház: anyai nagybátyák és nagynénék.
- 9. ház: a házasság révén szerzett rokonság.

A planéták is lehetnek a rokonság jelölői, így pl. a ☉ az apát, a ☾ az anyát, ☿ a fivéreket, a ♀ a nővéreket, a ♄ a nagybátyákat, a ♄ az idősebb rokonokat, az ♂ a nagyszülőket jelöli. A 4. és a 10. ház uralkodóinak fényszögkapcsolata, vagy az ezekben a házakban álló planéták jelölik meg, milyen viszony áll fenn N. szülei közt, vajjon harmónikus vagy diszharmónikus volt-e együttélésük. Az 1. ház uralkodója és a rokonok jelölő planétái közt fennálló fényszögek arra mutatnak, milyen viszonyban van N. az illető rokonnal.

j) Otthon és külföld, utazások.

Az otthon jelölői a 4. ház és a ☾, valamint ezek uralkodói. A 4. házban álló planéta, vagy ilyen híján a 4. ház uralkodója, a 4. ház jegyével, s a vonatkozó fényszögkapcsolatokkal együtt, rámutatnak, hogy N. élete a szülőhelyén, tágabb értelemben a hazájában folyik-e le, vagy pedig gyakran változtatja-e lakóhelyét, otthonát, esetleg külföldre is kerül. Változást okozó hatások — pl. a ☾, ☿, ♂, vagy fényszögeik — a 4. házban arra utalnak, hogy N. nem marad helyben, jön-megy, változtatja tartózkodási helyét.

A rövidebb utazásokat a 3. ház, a hosszabb, tehát főleg külföldi utazásokat a 9. ház mutatja. Ha ezek mozgékony jegyekbe jutnak, a bennük álló planéta, vagy ennek híján az uralkodó planéta, a fényszögekkel együtt, előmozdítja a változatosságot,

a mozgalmas életet, akkor utazásokra következtethetünk. A 3. házsal különösen jelentékeny összefüggésben áll a ♀, a 9-ikkel a 4; ezek helyzete és fényzögei is utalnak az utazások lehetőségére és természetére. Gátló hatások, pl. a ♄-éi, megakadályozzák az utazásokat, más ártó hatások bajokat, kellemetlenségeket, baleseteket hoznak utazások közben, a maguk természetének, helyzetének és fényzögeinek megfelelő értelemben.

Nagyon gyakorlott és intuícióval dolgozó asztrológus még azt is kiolvashatja a horoszkópból, hogy N. utazásai főleg melyik égtáj, melyik ország vagy világrész felé irányulnak. Az „utazó házak” uralkodó planétáinak helyzete a horoszkópban rámutat az irányra: tudjuk, hogy az asc. a keletet, az M. C. a délt, a desc. a nyugatot, az I. C. az északot jelöli. Aszerint, hogy az illető utazási ház uralkodója melyik ponthoz áll közel, következtethetünk az utazások legkiemelkedőbb, leggyakoribb irányára; a sarkalatos pontok közei a délkeletet, illetve délnyugatot, északnyugatot és északkeletet jelzik.

A jegyeket is összefüggésbe hozzák az égtájakkal: ♀ kelet, ☾ észak, ☿ nyugat, ♁ dél; a közöttük lévő jegyek a megfelelő közbenső égtájakat jelzik. A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy a jegyekkel jelzett irányok ritkán válnak be, s a jelentékenyebb utazások irányára nézve mégis az utazási házak uralkodó planétáinak helyzete ad legmegbízhatóbb felvilágosítást, aszerint, hogy melyik házban állnak.

Az országok és városok is az állatövi jegyek uralma alá tartoznak. Ez ősrégi hagyományokon alapszik és általában találónak bizonyul, de nem mindig, hiszen a régi, főleg ptolemaeusi hagyomány nem gondolhatott olyan területekre, amelyeket az ókorban nem is ismertek, vagy olyan országokra és városokra, amelyeket azóta alapítottak. Az országok horoszkópjait bajos felállítani, hiszen ehhez tudni kellene az ország vagy állam létrejöttének, megalapításának időpontját. A jegyek szerinti hovatartozás sok esetben nem látszik megfelelni; így pl. a hagyomány úgy Németországot, mint Angliát egyaránt a ♀-hoz osztja be, ami a maga marsi hatásaival a németiségre még találó lehet, de az angolokat kevésbé jellemzi. A teljesség kedvéért mégis közöljük a beosztást, amely feltünteti, melyik jegyhez tartoznak a jelentékenyebb országok és városok; az áttekintés Brandler-Pracht munkájából való. Más asztrológusok könyveiben sok-

szor eltérő adatokat találunk, ami arra mutat, hogy ezen a téren is még sok a tisztázatlan, bizonytalan kérdés.

♂

Németország, Angolország, Dánia, Burgundia, Szíria, Palesztina részben, Japán. — Firenze, Napoli, Verona, Padova, Marseille, Kraków, Utrecht, Birmingham.

♂

Svédország, Írország, Perzsia, Kis-Ázsia, a Görög szigetek, Cyprus, Kaukázus, Svédország, Lengyelország, Lothringen. — Leipzig, Luzern, Zürich, Palermo, St. Louis, Dublin.

♂

Északamerikai Egyesült Államok, Belgium, Lombardia, Alsó-Egyiptom, Nyugat-Anglia, Örményország, Sardinia, Tripolis, Flandria, Wales, Palesztina részben. — Nürnberg, Mainz, Brügge, London, Plymouth, Versailles, San Francisco, Melbourne, Cordoba.

♂

Hollandia, Skótország, New Zealand, Nyugat-Afrika, Alger, Anatolia, Paraguay. — Amsterdam, Bern, Magdeburg, Lübeck, Milano, Venezia, Tunis, New-York, Stockholm, Manchester, Genova.

♂

Franciaország, Olaszország, Sicilia, Csehország, Észak-Románia, az Alpok, Kalifornia, Baden. — Róma, Prága, Linz, Bristol, Portsmouth, Philadelphia, Damaszkusz, Chicago, Bombay.

♂

Horvátország, Törökország, Szejc, Görögország, Nyugat-India, Mezopotámia (Irak), Kréta, Virginia, Brazília, — Heidelberg, Strassburg, Lyon, Toulouse, Páris, Boston, Brindisi, Basel, Jeruzsálem, Baghdád, Riga.

Ausztria, Kína, Japán részben, Indo-Kína, Tibet, Kaspi tó, Felső-Egyiptom, Savoya, Burma, Argentina, Livland. — Frankfurt a. M., Bécs, Graz, Antwerpen, Lisboa, Johannesburg, Köbenhavn, Wiesbaden.

Poroszország, Bajorország, Marokkó, Norvégia, Transvaal, Queensland, Észak-Szíria, Lappföld. — München, Danzig, Genf, Davos, Baltimore, Hull, New Foundland, Cincinnati, Nottingham.

Magyarország, Spanyolország, Toscana, Provence, Dalmácia, Morvaország, Arábia, Ausztrália, Madagaszkár. — Budapest, Kassa, Köln, Laibach, Rotenburg o. T., Stuttgart, Avignon, Toledo, Sheffield.

Brandenburg, Thüringen, Hessen, Posen, Stájerország, Brit-India, Afghánisztán, Trácia, Macedónia, Illiria, Albánia, Bosznia, Bulgária, Mexico, Island, — Augsburg, Ulm, Brüsszel, Oxford, Port Said, Moszkva, Warszawa.

Arábia részben, Oroszország, Románia (Moldva), Abesszinia, — Berlin, Hamburg, Bremen, Salzburg, Pisa, Los Angeles, Brighton,

Portugália, Málta, Normandia, Nubia, a Szahara, Batavia, Brazília, Ceylon, — Regensburg, Sevilla, Isztambul, Alexandria, Lancaster.

3. Napházak a horoszkópban.

Ismételten hangsúlyoztuk, milyen elsőrendű, döntő szerepet játszik a ☉ úgy az egész földi életben, mint a horoszkópban. Ahogyan az állatövi jegyeket mindenkor a ☉ tavaszpontjától kezdve számítjuk, ugyanúgy a horoszkópban is kiemelkedő pontot jelent a ☉ állása, s ebből kiindulva a horoszkóp

körét szintén 12 szakaszra, az úgynevezett napházakra oszt-hatjuk, amelyek mindegyike 30° hosszú. Itt azonban az 1. napház kezdete nem a ☉ elfoglalt pontja lesz, hanem a ☉ az 1. napház közepén fog állani, s ennek a háznak a kezdete 15°-kal előbbre jut az ekliptikán. Példánkban a ☉ 8° 27' II-ben áll, ez lesz az 1. napház közepe, kezdete pedig 23° 27' 8. A 2. napház eszerint 23° 27' II-ben kezdődik és így tovább.

A napházakat épen úgy értelmezzük, mint a horoszkóp- (másképen mundán-) házakat; mindegyiknek ugyanazt a jelentéstartalmat tulajdonítjuk, mint a rendes horoszkópházaknak. *)

Igy újabb kombinációk állnak elő, mert a napházak különbözőképpen esnek össze a horoszkópházakkal, s ezek az egyezések újabb kapcsolatokra és viszonylatokra mutatnak rá. Példánkban az 1. napház a 10. házzal kerül kapcsolatba, ebből arra következtethetünk, hogy N. egyénisége, tudatos énje (1.) főként a hivatásában, a maga elé tűzött életcél követésében (10.) találja meg kifejezését. A 2. napház a 11. házba jut; ez annyit jelent, hogy N. keresete, jövedelme, anyagi függetlensége (2.) nagy mértékben a baráti támogatásnak, jóakarató barátok közreműködésének is (11.) köszönhető. És így tovább. A napházak, miután a ☉ helyzetén épülnek fel, elsősorban az ember egyéni mivoltára, az őt legszemélyesebben érintő dolgokra vonatkoznak, s ilyen értelemben hozhatók kapcsolatba a horoszkópházakkal. Azt is figyelembe vesszük, hogy ily módon a planéták melyik napházakba jutnak; ezzel megint újabb vonatkozásokra bukkanunk és sok értékes adatra tehetünk szert.

A napházakra alapozott horoszkópnak különösen akkor látjuk hasznát, ha nem tudjuk valakinek a pontos születési idejét (az órát és percet); ilyenkor a születés dátumának greenwichi délidejét véve alapul, az efemeridából egyszerűen kijegyezzük a planéta-állásokat és berajzoljuk a horoszkópba, aztán a ☉ helyzetéből kiindulva a fent ismertetett módon csináljuk meg a házbeosztást. Azt fogjuk tapasztalni, hogy az ilyen vázlatos horoszkóp is nagyon sok jellemző vonást derít fel és ha nem is enged meg részletekbe ható, finomabb analízist, azért

*) A napházak jelentőségét Vehlouw fejti ki munkájában, s ha módszerét (az egyenlő házak módszerét) az asztrológusok többsége nem fogadja is el, megállapításai a napházakra vonatkozólag rendkívül érdekesek.

az alapvető tényekre rávilágít. A planéták egy nap alatt nem tesznek meg nagy utat, egyedül a ☾ halad igen gyorsan, s ezért a ☾ állása a napház-horoszkópban igen bizonytalan, hiszen 6-7 fok eltérés is mutatkozhat a greenwichi déli helyzet s az előtünk ismeretlen, valóságos születési időben elfoglalt helyzet közt. Leghelyesebb bejegyezni a ☾ egész aznapi útját, a déli állást véve ennek közepéül. Ha ismerjük az illető ember életét, vagy néhány fontos, kiemelkedő eseményre támaszkodunk, akkor a ☾ feltételezhető fényszögeinek alapján még arra is következtethetünk, mi lehetett a ☾ tényleges helyzete a születéskor, s ennek alapján megközelítően megállapíthatjuk a feltételes ascendenst, vagy legalább a felkelő jegyet.

Hogy a napház-horoszkópból is milyen jellemző módon tűnnek ki e fontos alapelemek és vonatkozások, arra nézve szomorú, de meggyőző példa néhai miniszterelnökünk, a tragikus sorsú Teleki Pál gróf napház-horoszkópja. Nem sikerült megtudni Teleki Pál gróf születési adatait, ezért csak napház-horoszkópot készíthettem róla, születésnapjának déli planétaállásait véve alapul. S a következőket állapíthattam meg: a ☿ a 8. napház csúcsára jut; ☿ a 8. házban öngyilkosságra vagy általában erőszakos halálra mutat, ha csak nem kap erős harmónikus fényszögeket. Teleki Pál gróf esetében a ☿ retrogád, s a ♄-ban áll, tehát rangvesztést szenved; ehhez a két diszharmónikus hatáshoz még hozzájárul a ♀ ☿-a s a ♄ ☿-e, legsúlyosabb tehertétként pedig az, hogy a ☿ együtt áll az Algol állócsillaggal, amelyről fentebb mondtuk, hogy erőszakos halált, gyilkosságot, vagy öngyilkosságot jelez. Látjuk tehát, hogy a napház-horoszkóp is feltűnően rámutat a kiváló államférfi tragikus végére. A progressziók aztán még élesebben megvilágítják az eseményt. (A progressziók mibenlétéről eddig még nem esett szó, majd csak később fogunk beszélni róluk, a prognózis-számítások kapcsán.)

Ez a példa, s az asztrológiai gyakorlat általában azt bizonyítja, hogy a napházak figyelembevétele értékes segítség még az egyébként pontosan kiszámított horoszkóp kifejtésében is, de különösen hasznos, sőt hézagpótló szerephez jut, amikor a születés pontos ideje ismeretlen.

4. Magasrendű, közepes és átlagos horoszkóp.

A horoszkópról sokszor igen nehéz eldönteni, milyen fej-

lettségű emberre vonatkozik, vajjon magasrendű, közepes, átlagos, vagy jelentéktelen ember rejlik-e mögötte. Könnyen megtevesztheti az ítéletet, ha pl. egy horoszkópban sok jó fényszöget találunk. Míg a tapasztalat meg nem győz bennünket az ellenkezőről, hajlandók vagyunk azt hinni, hogy sok jó, harmónikus fényszög már magában „jó” horoszkópra vall, s az ilyen horoszkóp tulajdonosa kitűnő ember. Említettük fentebb, hogy feltétlenül szükség van néhány diszharmónikus hatásra is, hogy az ember kiemelkedhessen a szürke átlagból, mert a kártékony fényszögek nagy feszítőerőt és a gátlások révén nem megvetendő ösztönzést adnak. Természetesen, ha az ártó hatások óriási túlsúlyban vannak, akkor a feszültség és a gátlás annyira elhatalmasodik, hogy szinte tehetetlenül ragadja magával a diszharmónikus erőknek alávetett embert.

Eszerint az sem kívánatos, hogy a horoszkópban csupa jó és harmónikus elem szerepeljen, de az sem, ha túl sok ártó hatás tömörül. A kellően kiegyensúlyozott horoszkóp, amelyben kitűnő, nagy erőket mozdító jó hatások mellett épen elegendő feszültség és akadályozó hatás mutatkozik ahhoz, hogy a jó erőket tevékenységre serkentse, mutat magasrendű, az átlag fölé emelkedő emberre.

Gondoljuk csak meg, hogy a világ legkiemelkedőbb, legnagyobb hatású embereinek élete mindig tele volt súlyos küzdelmekkel, összeütközésekkel, harcokkal és a legkiválóbbak közül oly sokan értek tragikus véget. Ennek mind meg kell látszania a horoszkópjukban is! Gondoljunk arra, hogy a legtökéletesebb Lény, aki emberi testben a földre született, szinte születésének pillanatától ezernyi veszély közt élt, majd amidőn nyilvános tevékenysége megkezdődött, az ellenzésnek, az ellenséges indulatoknak olyan fenyegető erőivel került összeütközésbe, amelyek — legalább testi értelemben és véges szempontból — végül győzedelmeskedni látszottak fölötte: a Megváltó horoszkópjában bizonyára benne kellett lennie mindezeknek: a szegénység, a kitaszítottság, az üldöztetés, a gyötrelmek, az erőszakos és szegényteljes halál jeleinek, de ugyanakkor a szellemi diadalnak, a mindenben felülemelkedő nagyságnak is...

A milliárdnyi emberi élet mindegyike különbözik a többitől és köztük a magasrendűség fejlett fokától a jelentéktelenség legszürkébb fokozatáig minden változat megvan. Hogyan

állapíthatjuk meg, hogy miféle emberről van szó, amikor magunk elé terítjük születésének égi képletét?

Kétségtelen, hogy a felkelő jegynek alapvető szerepe van; már ez magában sokat elárul. Láttuk, hogy vannak jegyek, amelyeknek már természetükben rejlik a nagyvonalúság, s ezzel magasabb elhivatottság és rendeltetés jár együtt. Vannak aztán jegyek, amelyek szerényebb munkálkodásra, szűkebb körre szorított érvényesülésre mutatnak. De azt is mondtuk, hogy a felkelő jegy egymagában még nem dönti el a magasabbrendűséget. Alapszinezetet ad, s ha a jegy különösebb, jelentékenyebb feladatokra utal, akkor meg kell vizsgálnunk, hozzájárulnak-e a szükséges elemek, hogy a jegy legfejlettebb jelentéstartalmát aláhúzzák és kiemeljék. Láttuk, hogyan járunk el a horoszkópelemek vizsgálatában. A felkelő jegy uralkodójának jegy- és házbeli helyzete már világosabban kifejezi, mennyi érvényesülhet a felkelő jegy tartalmából.

Ha a felkelő jegy magasabbrendű jelentéseit a születés uralkodójának jegy- és házbeli helyzete, valamint fényezői mind hangsúlyozzák és erős hatásokat mutatnak fel, akkor N. kiemelkedik az átlagból; akkor is, ha a hatások vegyesek, jótékonyak ártalmasakkal keverednek. A fontos itt az, hogy a hatások erőteljesek legyenek. Ha a planéták többsége erőteljes helyzetben és kapcsolatokban a láthatár fölött áll, ez is arra mutat, hogy N. kilép a szűkebb körből és a nagyobb nyilvánossággal kerül kapcsolatba; hogy miképpen, azt a horoszkópelemek vonatkozásai tárják fel. A tapasztalat azt tanítja, hogy a jelentékeny emberek horoszkópjában az állócsillagoknak is nagy szerep jut: ha tehát a horoszkópban több és erőteljes hatású állócsillag van a planétákkal, az ascendenssel vagy más sarkalatos pontokkal együttállásban, ez is az átlag fölé emeli a születettet. Az állócsillagok természete, a velük együttálló horoszkópelemek mivolta, helyzete és fényezői döntik el, előnyös vagy kétes értelemben lép-e ki az átlagból az illető, Mert egy gonosztévő vagy tömeggyilkos is nevezetességre tehet szert és kiütözik az átlagból; az ilyen előtérbelépés természetesen egészen más alapon nyugszik, mint a jó és értékes értelemben vett kiemelkedés.

A nagy feszítőerejű planéták helyzete és fényezői különösen rámutatnak a várható erő kifejtésre: Az ☊, ♀ és a ♃

korunkban fokozott szerephez jut. Ha ezek erősen állnak és erőteljes fényzőgekben kapcsolódnak olyan planétákkal, amelyek előmozdíthatják hatásaikat, akkor nagyfeszültségű tevékenységre és jelentőségre számíthatunk, akkor is, ha a fényzőgek közt ártalmasak vannak. De bizonyos, hogy az ilyen ártalmas fényzőgek nem lehetnek túlsúlyban; erős jó kapcsolódások is kellenek, hogy lendületet adjanak a zavaró, gátló hatások ellenében.

A legvisszásabb, leggátlóbb hatás mindig a ♄-tól ered. Ennek természete a merev, mozdulatlan, inerciás ellenállás, a legsúlyosabb akadályoztatás és gátlás. Ha a ♄ nem kap segítő, szívós, kitartó erőre mutató fényzőget valamelyik jelentékeny, erős hatású planétától, akkor semmiképpen sem következethetünk eredményes, nagyvonalú életre. A ♄ ártó kapcsolatai más planétákkal ez utóbbiaknak — főleg a kártékonyaknak — legártalmasabb hatásait hozzák felszínre, s ezekkel szemben igazán nagyon jelentékeny előmozdító erőknek kell érvényesülniük a horoszkópban, hogy N. élete mégis lendületessé, átlagon felülivé és eredményessé váljék.

A ♃ áldásos, jótékony segítő hatásaira mindig szükség van, de nem szabad félre értenünk ezeket. Csupa jó, enyhe, szerencsés ♃-hatás arra mutat, hogy N. életében sok a könnyítés, túl egyenes és síma a pálya, s ez azzal a veszéllyel jár, hogy erői ellanyhulnak, készen kapja a „sült galambot“ s ez nem ösztönöz rendkívüli erőfeszítésekre. Jó és erős ♃ mellett mindig keresnünk kell megfelelő ellenhatásokat, feszültséget és ösztönzést adó ártó fényzőgeket a többi planéta közt, hogy lássuk, vajjon olyan természetűek-e ezek, hogy a ♃ előnyös segítségével kellőképpen szembeszállhat velük.

A ☉ jelentősége, mondtuk, elsőrangú. Ha a ☉-nak egyáltalán nincs erőteljes kapcsolata a horoszkópban, már bizonyosra vehetjük, hogy N. nem fogja érvényesíteni egyéniségét és háttérben marad. Erős ☊ nélkül sincs emelkedés, előrejutás, mert hiányzik a lendület és az energia. Erős ☉ és erős ☊, ha egy-két erős és jótékony fényzőg támogatja, sok eredményt ígér, még súlyos ellenhatásokkal szemben is, különösen, ha a ♄ nem szól közbe túlságosan gátló módon.

Az új planéták csak akkor fejtik ki magasabbrendű hatásukat, ha a felkelő jegy, a születés uralkodója és a ☉ jelenté-

keny, fejlett egyénre vallanak, s marsi lendület is hozzájuk járul. Más, átlagos, vagy alacsonyabbrendű horoszkópokban az új planétáknak még a jó fényszögei is inkább zavaró módon érvényesülnek, ártó fényszögeik pedig felforgató, zűrzavaros hatásokat okoznak.

Egymással diszharmónikus kapcsolatba kerülő planéták esetében különös gondot kell fordítanunk arra, kapnak-e ugyan-ezek a planéták más, erős planétáktól jótékony fényszöget is, mert ezek fognak rámutatni azokra az erőkre, amelyek az ártó hatások ellenében eredményesen felhasználhatók.

Jelentékeny ember horoszkópjában az egyébként is erőteljesen álló planéták többsége a házcsúcsok közelében áll; különösen a négy sarkalatos pontnál álló planéták s az oda eső fényszögek mutatnak az átlagból való kiemelkedésre.

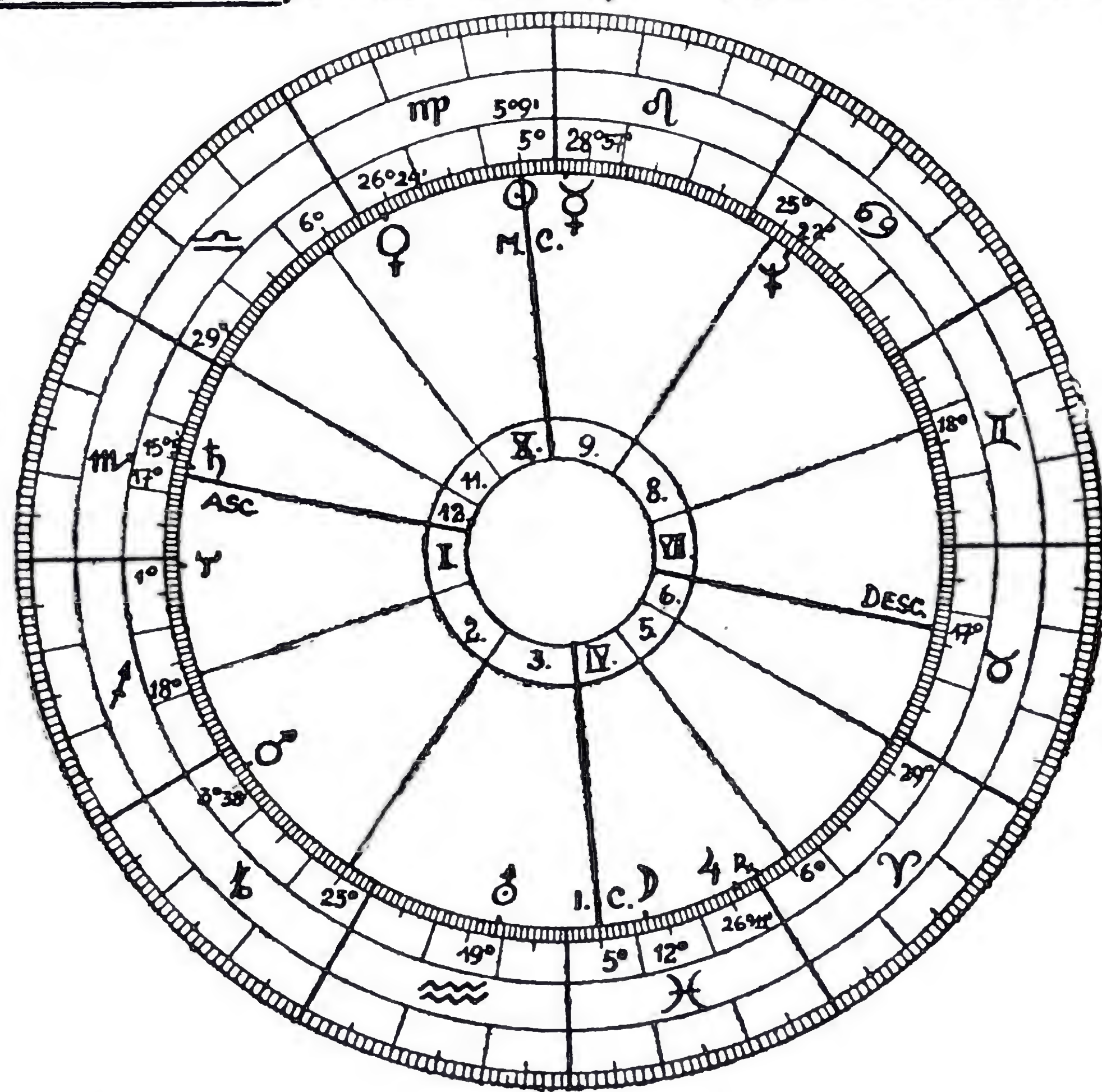
Kevés fényszög, gyenge helyzetű, láthatár alatt vagy sötét házakban tartózkodó planétákkal, amelyek többsége nem áll a sarkalatos pontok, vagy házcsúcsok közelében, szürke, jelentéktelen horoszkópra vall.

Képtelenség részletes szabályokat felsorakoztatni arra nézve, mi dönti el egy-egy horoszkóp értékét. A fentiek, s általában a horoszkópelemek értékelésére és mérlegelésére vonatkozó szabályok szolgálhatnak segítségül, hogy mindent figyelembe véve megalkothassuk véleményünket. Ezért ismételt hangsúlyozzuk, hogy mindig az egész horoszkópot kell vizsgálnunk, minden egyes elemet a maga helyzete és kapcsolatai szerint értékelve, s a végsőkéig nyomozva minden vonatkozásukat.

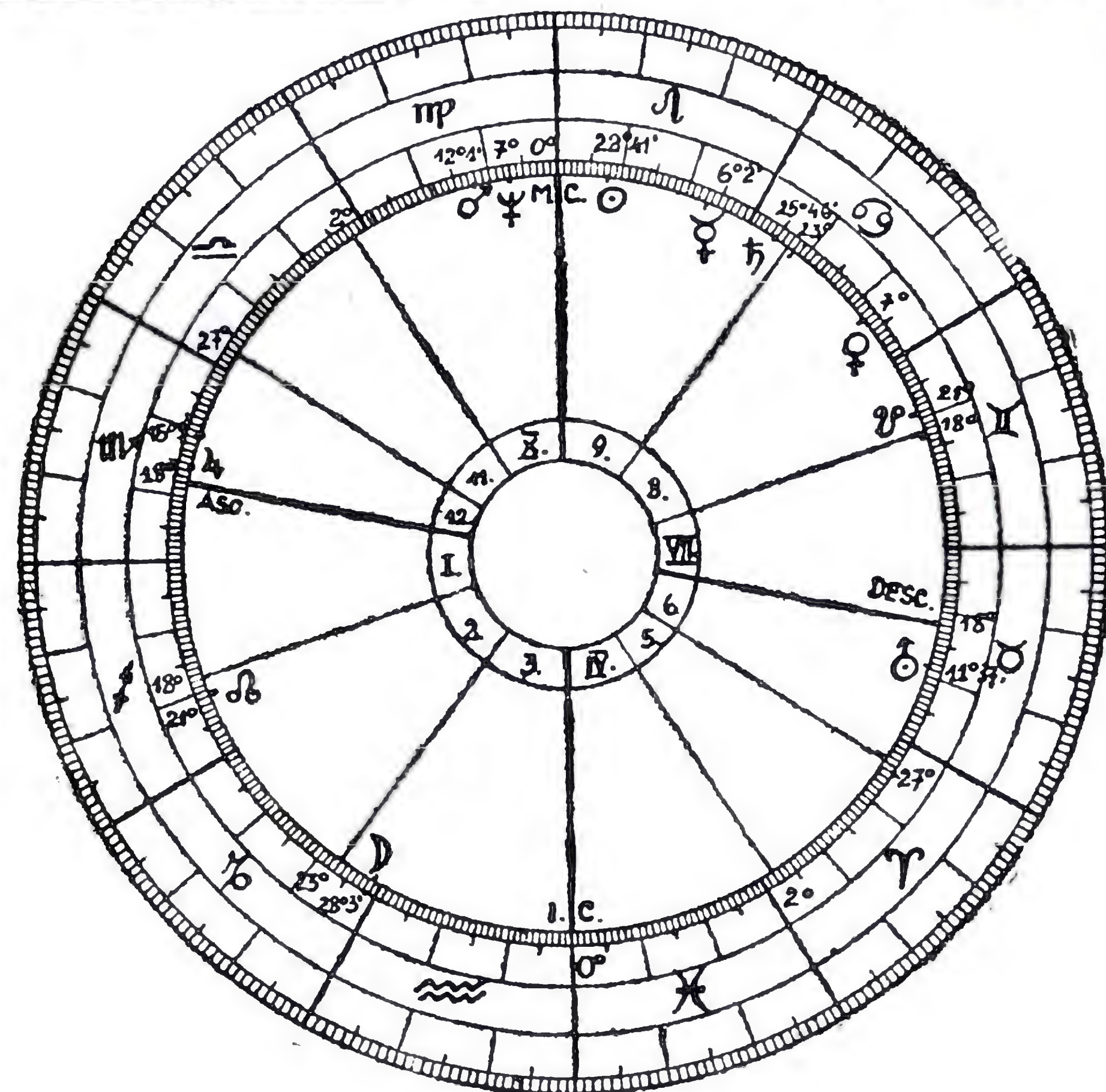
Mindennél tanulságosabb az, ha jelentékeny, kiváló emberek horoszkópját tanulmányozzuk. Ezért alább néhány ilyen horoszkópot közlünk, minden magyarázat nélkül. Az olvasó alapítsa meg a fényszögeket, a planétáknak állócsillagokkal való kapcsolódását stb. és igyekezzék belemélyedni a képletekbe. Aztán vesse össze a tapasztaltakat a köznapibb, egyszerűbb emberek horoszkópjaival; ha megtanulja az asztrológiát és maga is fog horoszkópokat készíteni, bőven lesz alkalma megismerkedni a szürke és szerény életek sokaságával, mert ahogy az emberek nagy többsége nem lép ki az átlagból, ugyanúgy az élénk kerülő horoszkópok többsége sem fog rendkívüli jelentőségre utalni. De ne becsüljük le az egyszerű, köznapit életet! Ezek épúgy a nagy célt, az örök törvényt szolgálják és a legszerényebb éle-

tekben is megtaláljuk az egyetemesen emberi értékeket, épúgy, mint a hibákat és fogyatékosságokat, ha mindez nem érvényesül is szembeszökő, kiemelkedő módon. Az egyszerű életeknek épúgy megvannak a maguk emelkedései és bukásai, szépségei és sötét foltjai, nemes törekvései és kizökkent botlásai, mint a legkiválóbbaknak. Az egyszerű köznapit ember életében viszonylag épen olyan súlyos tragédiák játszódhatnak le, a körülményekhez arányítva éppoly fontos sikerek állhatnak elő, mint a jelentékeny emberében. Minden viszonylagos. S az egyszerű életek, épen óriási számuknál fogva, összegezett értelemben mégsem lehetnek jelentéktelenek, hiszen minden egyes ember születése új, folyton megújuló csoda és a világ folyamatos életének szerves része. Senkisé születhet csak úgy véletlenül és a legszürkébb, ismeretlen életre rendelt szerény sors mögött is a lét eonjai állnak. És nem tudhatjuk, hogy a ma észrevétlen jelentéktelenségben élő ember nem vizsgál-e ebben az életben úgy, hogy legközelebbi születésében mostani eredményei napfényre lépnek és egyéni mivolta kiemelkedik az átlag szürke ködéből. Alázattal és Isten műve iránt érzett tisztelettel közelítsünk hát minden élethez és a legszerényebb ember horoszkópjában is igyekezzük meglátni az örök törvényt, az isteni Gondviselést és a határtalan multból a messze jövő felé ívelő életvonalat.

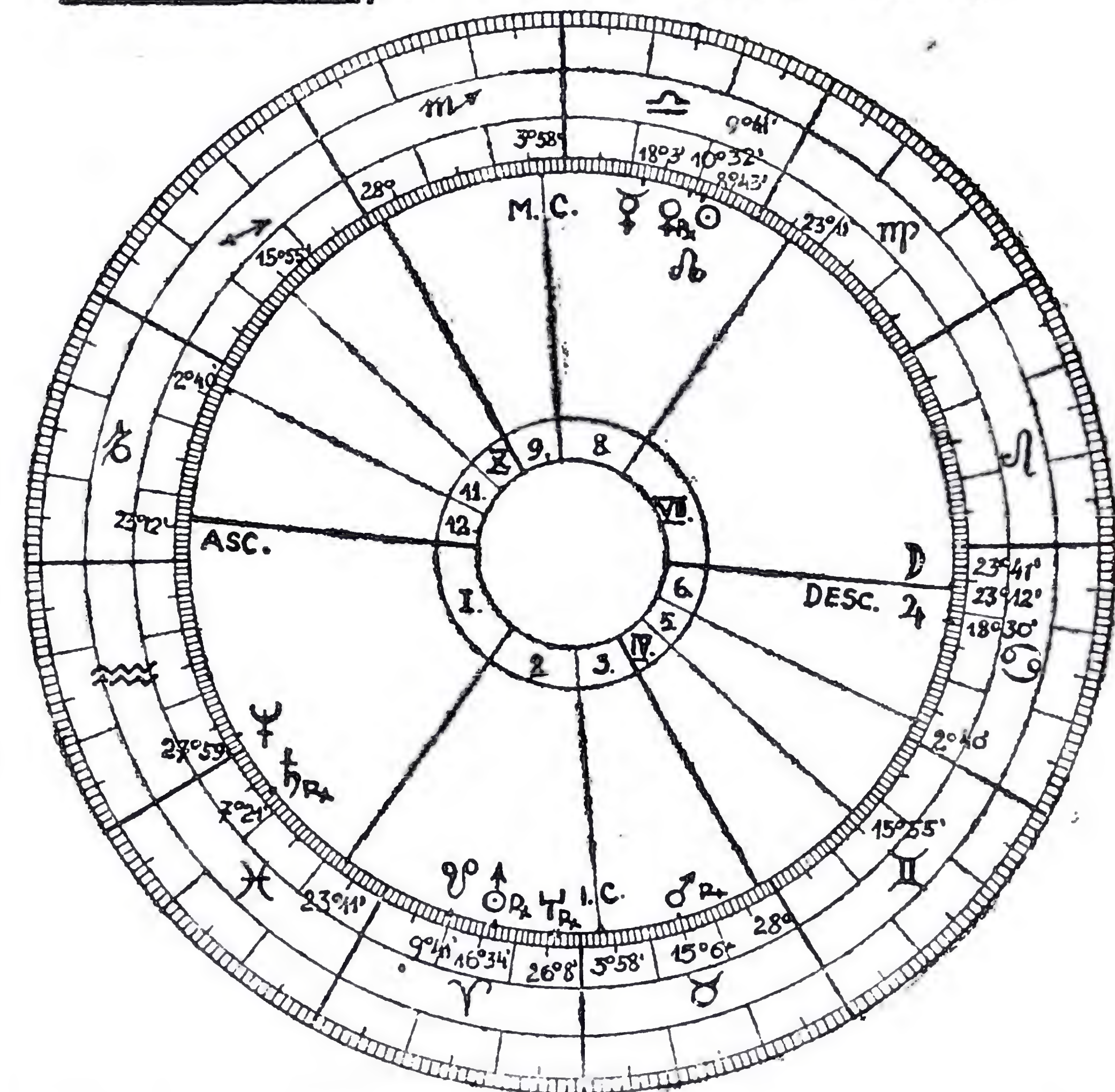
J. W. GOETHE, FRANKFURT a/M. 1749. AUG. 28. DELBEN.

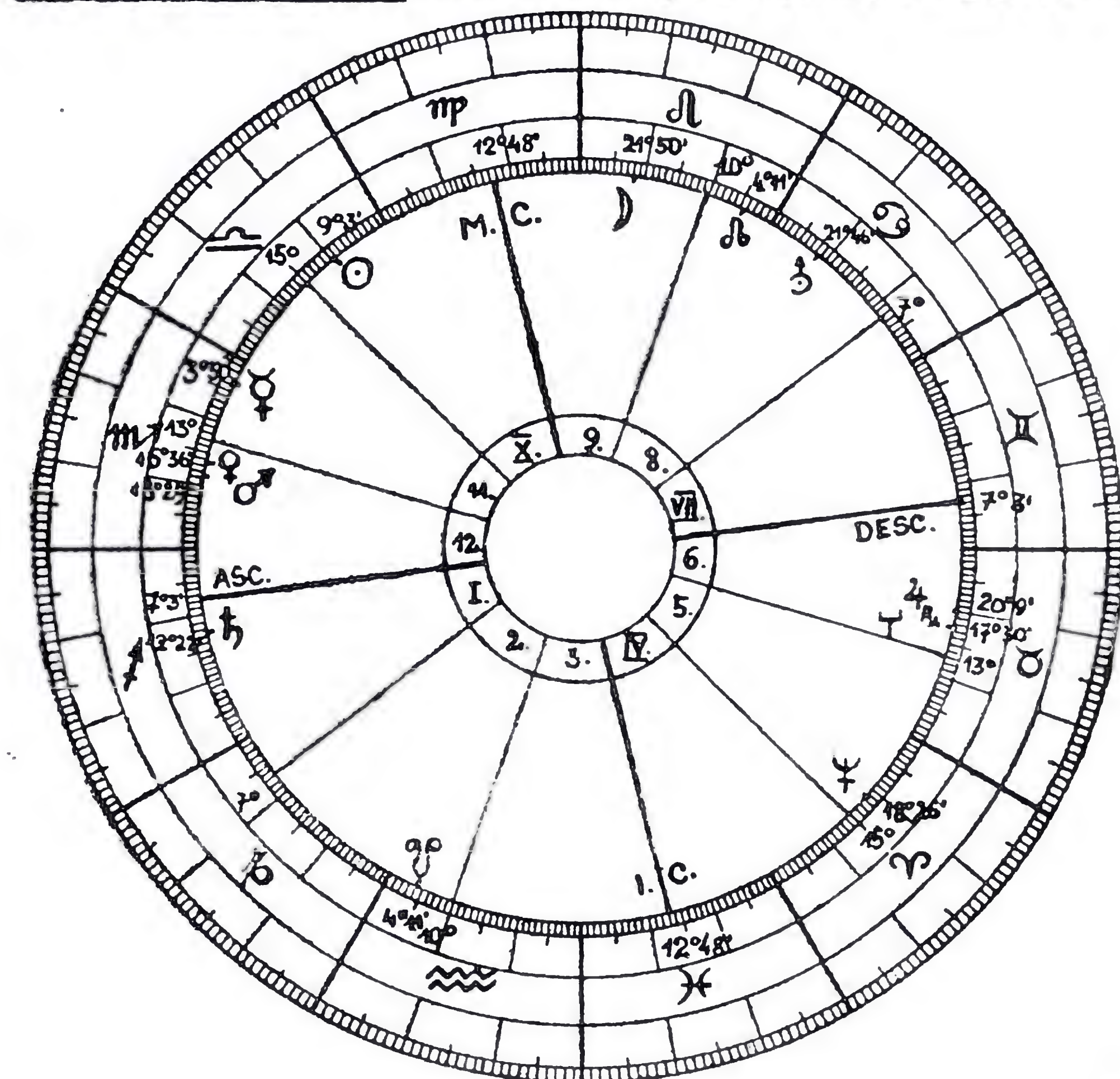
BONAPARTE NAPOLEON, AIACCIO. 1769. AUG. 15. DELTAJEAN.

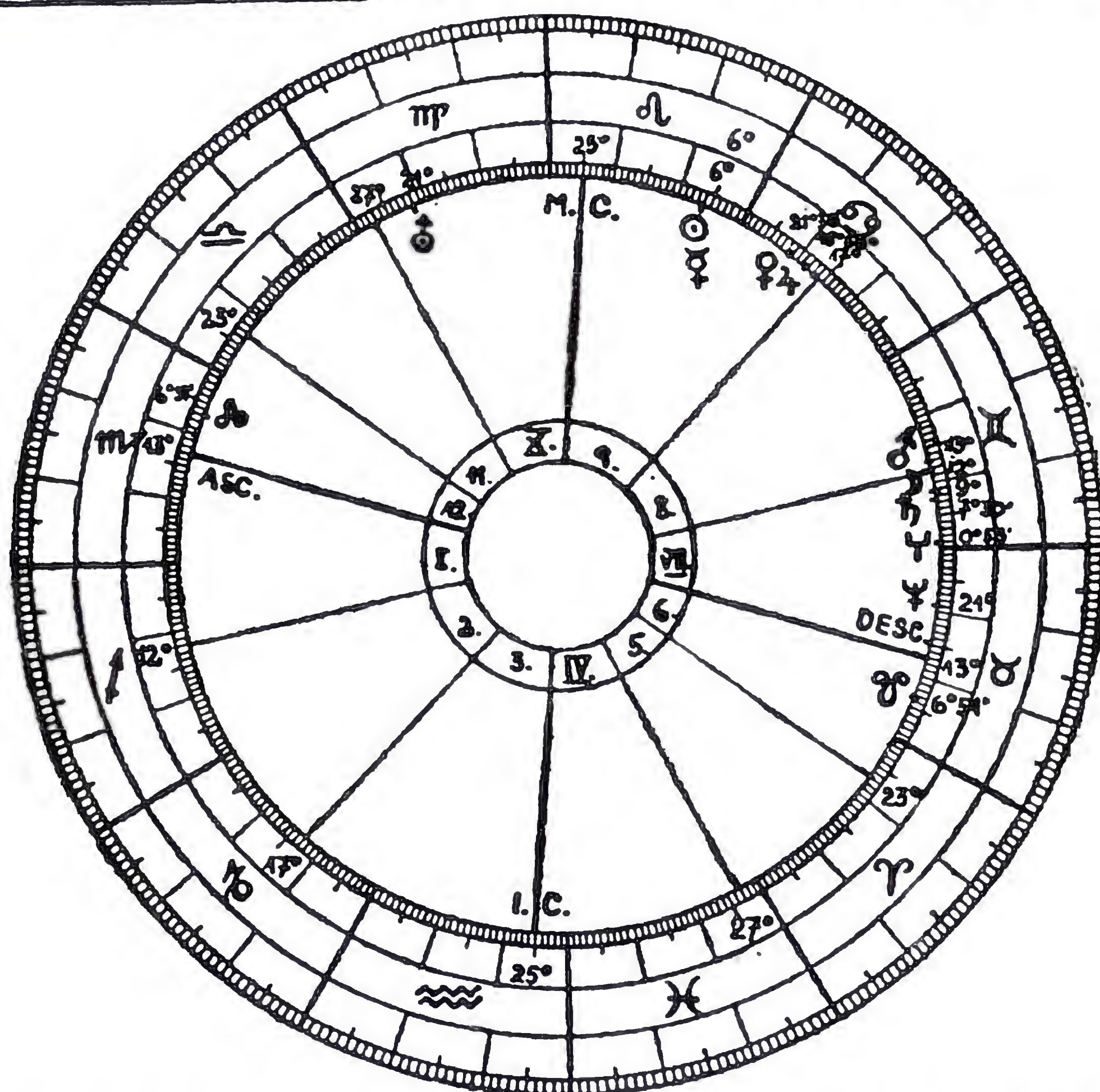

HINDENBURG, POSEN, 1847. OKT. 2. DUT. 3.

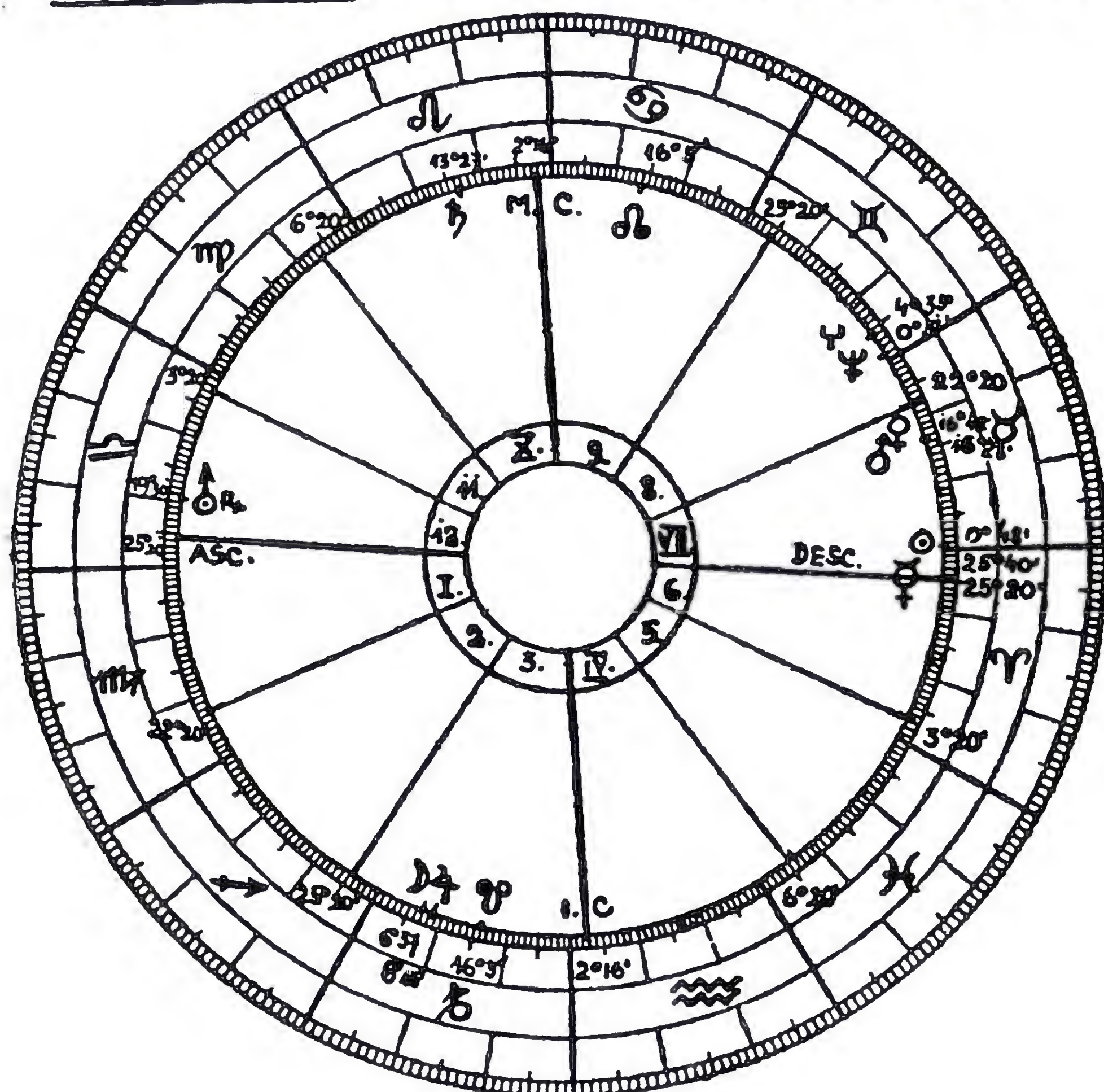

MAHATMA GANDHI PORBANDAR, 1869. OKT. 2. H. 1: DEL 11^h 12^m.

HITLER ADOLF, BRAUNAU, 1889. APR. 20. DUT. 6. 30

VI.

A PLANÉTÁK ÉS FÉNYSZÖGEIK.

— A jelentések rövid összefoglalása. —

Alábbiakban tömör jellemzéssel összegezzük a planéták jelentéstartalmát a jegyekben és a házakban, valamint a planéták egymással alkotott fényszögeinek jelentését. *Azonban óva intjük a kezdőt attól, hogy ezeket a rövid jellemzéseket egyszerűen felhasználja és módosítások nélkül alkalmazza a kifejtendő horoszkópokban!* Főntebb ismételtén rámutattunk a kifejtésben követendő elvekre és szabályokra, a kapcsolatok mérlegelésének szükségére. Az alábbiak csak arra valók, hogy az emlékezést támogassák és a lényegi jelentéstartalmakat áttekinthetővé tegyék. Az alkalmazásban mindig figyelembe kell venni, hogy a planéták milyen szerepet töltenek be a vizsgált horoszkópban és pl. a fényszögek értékelésében mindenkor gondolnunk kell arra, melyik házból melyik más házba jut az illető fényszög, s a házak jelentésével kell kapcsolatba hoznunk a fényszög tanúságát.

A planéták helyzeti jellemzésében *H.*-val jelezzük a harmonikus, *Dh.*-val a diszharmónikus érvényesülésre vonatkozókat. *Dh.*-ban, ha nem is említjük meg, a *H.*-ban mutatkozó hatások ellenkezőjére, vagy káros, ártó túlfeszítésükre következtethetünk.*)

1. A planéták a jegyekben és a házakban.

☉ Nap.

Az öntudat, az egyéniség a magasabbrendű Én, az életerő.

A jegyekben:

☉ ♈. Gyors, tevékeny, kezdeményező; előretörő, sok életerő; erős vágyélet. Hajlam gyulladáshoz és lázas bajokra és fejfájásra, de gyors gyógyulással.

*) Az alábbiakban főleg *Sebottendorf* jól áttekinthető és tömör összefoglalására és *Brandler-Pracht* adataira támaszkodtunk.

⊙ ☿. Határozott, kitartó, türelmes, megtartó, megóvó, takarékos; gyakorlatiasság, együttérzés, kimért, lassú gondolkodás és cselekvés. Erős vonzódás a másik nemhez, hajlam vagyongyűjtésre, gazdálkodásra.

⊙ II. Eleven értelem, szellemesség, szellemi törekvések, mozgékony; sok, de inkább kis utazás, előny és szerencse az utazásokban, újságírói, írói, közvetítő kereskedelmi hajlam.

⊙ ☾. Csökkent életerő; nehéz munkától húzódó, jóindulatú, ártalmatlan, házias, békés. Érdeklődés érzékfeletti dolgok iránt. Siker inkább az élet második felében.

⊙ ♀. Nagyvonalú, nagylelkű, bőkezű, szenvedélyes, becsületes, önérzetes, törekvő, jóindulatú; a sikerhez erőinek összpontosítására van szüksége.

⊙ ♀. Értelmes, ügyes, pontos, pedáns, meggondolt; hajlam rendszerező munkára, jó közvetítő és kereskedő, jó alkalmazott; hajlam betegápolásra.

⊙ ☿. Érzékeny, igazságszerető, nem részrehajló. Jó élet-társ. Hajlam művészetekre, egyensúlykeresésre, kiegyenlítésre.

⊙ ♀. Sok erő és kitartás, bátorság, függetlenség, hajlam a rejtett és rejtelmes dolgok kutatására, de szertelenségre is.

⊙ ♂. Nagyvonalú, eszményekben hívő, vallásos, belátó, igazságszerető; közhivatalok betöltésére, egyházi és állami méltóságokra alkalmas.

⊙ ♂. Szívós, nagyon kitartó, céltudatos, becsvágyó, szorgalmas; erős akaratát anyagi célokra irányítja; hűséges, megbízható. Hajlam misztikára, elmélyedésre. Magasabban állók segítségére számíthat.

⊙ ≈. Jóindulatú, emberszerető, nagyon becsvágyó, értelmes, ösztönösen megértő, nyughatatlan, rendkívüli célokat kitűző. Hajlam érzékfölötti megismerésre. Magasállásúak barátságára számíthat.

⊙ ♀. Emberszerető, csöndes, visszahúzódó, félrevonuló, magányt kedvelő, becsületes, áldozat- és szolgálatkész. Rátermettség olyan munkálkodásra, amelyhez sok türelem és elnéző-jóság kell.

A házakban:

⊙ I. H.: Életerő, küzdőképesség, akadályok legyőzése; vezetésre alkalmas, nyílt és becsületes. Jó fiatalkor. — Dh.: Csök-

kent életerő, félénkség, könnyen visszariad a nehézségektől; kevés becsvány.

⊙ II. H.: Biztos jövedelem, vagy kereset, jó állás, ingó tulajdon, szerencsés pénzügyi műveletek, hajlam költekezésre, hosszas, tartós vállalkozások, tevékenységek. Dh.: Bizonytalan kereset, túlságos költekezés, beosztás hiánya, sikertelen kísérletek anyagi megszerzésére.

⊙ III. H.: Világos ész, hajlam írói vagy más értelmi-szellemi foglalkozásra; jó viszony a testvérekkel és közeli rokonokkal, utazások, szerencsés eredményekkel. Dh.: Kevésbé jó viszony a közeli hozzátartozókkal, előnytelen utazások, balesetek kilátásával.

⊙ IV. H.: Így se különösen előnyös; siker inkább csak az élet második felében, a szűkebb otthoni vagy hazai körben; jó, kellemes otthon, háztulajdon, birtok. Dh.: Csekély, szerény sikerek, korlátozások, összhang hiánya az otthonban, bajok ingatlannal.

⊙ V. H.: Sikerek az érzelmi és nemi életben férfinél; erős vonzódás a férfiakhoz nőnél; művészi hajlamok, tanítótevékenységre irányuló képesség, szerencse a vállalkozásokban és kockázatokban. Gyermektelenség, vagy kevés gyermek. Dh.: Sikertelenség vállalkozásokban, s a többi fentti vonatkozásokban; még és jó eredmények az alkalmazottakkal, alárendeltekkel. Vezető kevesebb kilátás gyermekekre.

⊙ VI. H.: Ritkán beteg, de ha igen, lassan gyógyul. Siker és jó eredmények az alkalmazottakkal, alárendeltekkel. Vezető állás alkalmazásban, hivatalban, munkahelyen. Dh.: Gyakori betegség, még nehezebb gyógyulás, Bajok, kellemetlenségek alárendeltekkel, alkalmazottakkal és a feljebbvalókkal, a munkahelyen.

⊙ VII. H.: Jó házasság, különösen nőnek, szerencsés társulások, jó kapcsolatok magasállásúakkal, a nyilvánossággal, egyesületekkel, anyagi eredmények ezek révén. Dh.: Nézeteltérések, feszült viszony a házastárssal, összeütközések a nyilvánossággal, stb.

⊙ VIII. H.: Anyagi előny a házasság vagy társulások révén, hagyaték, örökség kilátása; hajlam elmélyedésre, misztikára; szenvedésmentes halál. Dh.: Veszteségek a fentiekkel kapcsolatban, anyagi nehézségek az élettárs miatt, pereskedés, nehéz halál.

⊙ IX. H.: Szellemi, világnézeti érdeklődés, nagy utazások, külföldi kapcsolatok, jó eredmények az igazságszolgáltatással kapcsolatban, előnyök az élettárs rokonsága révén. Dh.: Mindezekben sikertelenség, sok baj.

⊙ X. H.: Bizonyos sikerek, emelkedés a társadalmi helyzetben és hivatásban, a nyilvánosság előtt, Előnyök a szülők révén, följebbvalók támogatása. Dh.: Sikerekre így is van kilátás, de nehézségek árán és az emelkedést könnyen visszaesés vagy bukás követheti.

⊙ XI. H.: Előnyös baráti kapcsolatok, támogatás, protekció, mindezek révén a tervek sikerülnek, remények, vágyak beválnak. Dh.: Megbízhatatlan barátok, felületes vagy káros barátságok, sikertelenségek, vágyak, tervek megghiúsulása.

⊙ XII. H.: Akadályok és gátló hatások legyőzése, diadalmaskodás az ellenségekkel szemben, siker peres ügyekben, az életerő leküzdí a betegségeket. Dh.: Mindezeknek az ellenkezője.

⊕ Hold.

A személyiség, az ösztönösség, a képzelet; termékenység, a szervezet működései. Nőknél különösen fontos, nagy behatása van a női szervezetre. Növekvő ⊕ gyorsabb, előnyösebb hatásokkal jár, mint a fogyó.

A jegyekben:

⊕ ♀. H.: Becsvágyó, független érzésű, önérzetes; jó gondolkodó képesség, de hajlam elhamarkodott cselekvésre. Dh.: Sok sikertelenség, bizonytalan magatartás, kapkodás; hajlam fejfájásra, depresszióra.

⊕ ♂. H.: Jó egészség, szeretetreméltó magatartás, határozottság, kitartás, derűs életfelfogás; jó anyagi viszonyok. Dh.: Ezek ellenezője; hajlam a nyak, a torok és nyelőcső megbetegedéseire.

⊕ II. H.: Talpraesett, találékony, élénk képzeletű; irodalmi és művészi hajlamok, fogékonyság a behatásokra. Dh.: Túlzott fogékonyság, tétovázás; egyszerre sok mindenbe belefog, különcködésre hajlik; a lélekzöszervek könnyen megbetegedhetnek, ideges zavarok állhatnak be.

⊕ ☿. H.: Érzékeny, jóindulatú; erősen ragaszkodik az otthonhoz és családjához, társaságkedvelő és élénk képzeletű. Dh.: Közönyös, tunya, sodródó, vagy túlérzékeny és nyughatatlan; vérszegénység, gyomorbántalmak.

⊕ ♁. H.: Nagy becsvágy, független érzés, szervező, irányító képesség. Dh.: Fokozott önösség vagy önzés, önhittség és a képességek túlbecsülése; szívzavarok, hátfájás, gerincbajok.

⊕ ♃. H.: Jó emlékezőtehetség, meggondoltság, szerény és tartózkodó viselkedés, tanulmányok iránti érdeklődés; alárendelt állásban jobban megtalálja helyét, mint vezető pozícióban. Dh.: Önállótlanág, hiányos ítélőképesség; gyomor- és bélbajok.

⊕ ☊. H.: Rokonszenves, jóindulatú, derűlátó, társaságkedvelő; művészi, zenei hajlamok, jó izlés. Dh.: Hanyag, rendetlen, ellenszenves; nemi betegségek, vesebajok, nőknél a női szervezet megbetegedései.

⊕ ♈. H.: Független érzés, bátorság; határozott és saját útjain járó, fejlett érzékiségű. Dh.: Túlzottan érzéki, akaratos, tétova, erős ellentmondó hajlam; nemi betegségek, különösen férfiaknál; nőknél zavarok a terhességgel kapcsolatban, nehéz szülés.

⊕ ♉. H.: Tevékeny, derűs, bizakodó, emberszerető, sokoldalú, erkölcsi alapon álló; erős természet- és sportszeretet. Dh.: Erkölcsileg megbízhatatlan; emésztési zavarok, májbaj.

⊕ ♊. H.: Tartózkodó, szívós, tevékeny, de hajlammal a félnélségre és önbizalom hiánya. D.: Sötétenlátó, bizalmatlan, határozatlan, irigy, kapzsi vagy zsugori; hajlam rheumás megbetegedésekre, hűlésre, a női szervezet bajaira.

⊕ ♋. H.: Érzékeny, fogékony; hajlam bölcselkedésre, irodalomra, okkult tanulmányokra; előzékeny magatartás, emberszeretet, jóindulat. Dh.: Ideges zavarok, túlfeszült képzelet, nyughatatlanság, különcködés.

⊕ ♌. H.: Szerény, csöndes, magábavonuló, áldozatkész, segítő. Dh.: Közönyös, álmodozó, félnék, emiatt sok sikertelenség; hajlam vérszegénységre, meghűlésre; gyenge vérnyomás, fázós lábak.

A házakban:

⊕ I. H.: Nyughatatlan, mozgékony, távoli célokra vágyó; erős érzelmi élet; siker a nyilvánossággal kapcsolatban. Dh.: Zavarok a házasságban, házassági tervekben, a másik nemmel való kapcsolatokban.

⊕ II. H.: Siker olyan dolgokban, amelyek gyorsaságot, mielőbbi megoldást kívánnak; változó, de többnyire jó anyagi

helyzet. *Dh.*: Sűrűn változó, többnyire előnytelen anyagi körülmények, sok gond.

☾ III. *H.*: Hajlam irodalmi vagy tudományos munkásságra, sok képzelőerő, sikeres és gyakori utazások, főleg a beföldön. *Dh.*: Határozatlanság, kapkodás, egyszerre többirányú foglalkozás, szétszóródottság.

☾ IV. *H.*: Jó otthon, előnyös szülői hatások, gyakori, de előnyös lakhelyválttatás, kellemes öregség, hajlam misztikára és okkult tanulmányokra. *Dh.*: Nem tud sehol gyökeret verni, még öregkorában is bizonytalan, zavaros a helyzete.

☾ V. *H.*: Termékenység, gyermekek kilátása, főleg, ha a ☾ termékeny jegyben (♄, ☿, ♍, ♋) áll; vállalkozószellem, hajlam merész kockázatokra, siker, vonzó hatás a másik nemre. *Dh.*: Veszélyes, meggondolatlan vállalkozások és kockázatok, veszteségek; zavarok nőikkel kapcsolatban, nőnél veszélyes terhesség és szülés.

☾ VI. *H.*: Csökkenti a belegségek veszélyét, de nem zárja ki teljesen; alkalmazottnak jobb, mint feljebbvalónak. *Dh.*: Változó munkaviszonyok, általános betegség-hajlam, gyakori gyengélkedés, hülések.

☾ VII. *H.*: Jó házasság és előnyös társulás kilátása, siker a nyilvánosság előtt, peres ügyekben is siker. *Dh.*: zavarok a házassággal kapcsolatban, károk a nyílt ellenségek révén, gyakori pereskedés, veszteségekkel.

☾ VIII. *H.*: Előnyös változás az anyagi helyzetben házasság vagy társulás folytán; hagyaték, örökség kilátása. *Dh.*: Az előzők ellentéte; halál betegség vagy gyöngye szervezet miatt.

☾ IX. *H.*: Siker nyilvános pályán, közhivatalban; gyakori utazások a külföldön; szellemi, világnézeti érdeklődések. *Dh.*: Vallás-válttatás (ugyanez sokszor H.-ban is), bajok, zavarok a hatóságokkal, a többséggel; veszteségek, károk utazások közben.

☾ X. *H.*: Siker, szerencse a hivatásban, társadalmi emelkedés, népszerűség, nők támogatása mindezekben. *Dh.*: Sikertelenség, becsületvesztés lehetősége, nyilvános megszégyenülés, bukás; nők ártó hatása.

☾ XI. *H.*: Sok jó barát, főleg barátnő, ezek révén támogatás, jó eredményekkel, tervekben, remények valóra-

váltásában. *Dh.*: Változó szerencse, állhatatlan barátok és barátnők, kár és veszteség miattuk.

☾ XII. *H.*: Előnyös olyan tevékenységekben, amelyek a nyilvánosságtól elzárva mennek végbe. *Dh.*: hajlam titkolódzásra, rejtett úton való járásra, titkolt viszonyokra, általában nem jó egészség, gyakori kórházi kezelés szükségessége, súlyos esetekben szabadságvesztés.

☿ Merkur.

Az értelmi képesség, logika, észszerű gondolkodás, beszéd és írás jelölője. Ha a ☉ előtt kel föl a horoszkópban, ez meggondolt, előrelátó magatartásra vall, ellenkező esetben elhamarkodásra, „eső után köpönyeg“-meggondolásra lehet következtetni.

A jegyekben:

☿ ♈. *H.*: Széles látókörű, találékony, tanulmánygőz, türelmes és gyors felfogású. *Dh.*: Tétova, nem őszinte, görbe úton jár, ingerlékeny; szédülési rohamok, a fej szerveinek ideges megbetegedései.

☿ ♉. *H.*: Meggondolt, kimért, megbízható, helyesen ítélő. *Dh.*: Nehéz felfogású, makacs, kicsinyes, alattomos; torokbajok, esetleg beszédhiba.

☿ ♊. *H.*: Éles ítélőképesség, jó logika, gyors áttekintés, sokoldalúság, érdeklődés az új dolgok iránt. *Dh.*: Változékony, határozatlan, újdonsághajhász, szétforgácsoló, felületes; fejfájások, ideges zavarok, a lélekzőszerv megbetegedései.

☿ ♋. *H.*: Jó emlékezőtehetség, alkalmazkodnitudás, világos gondolkodás, erős képzelet. *Dh.*: Állhatatlan, megbízhatatlan, kedélyhullámzásoknak alávetett, hízélgést kedvelő; ideges gyomor-bántalmak.

☿ ♌. *H.*: Boncoló, kritikus ész, nyelvtelenség, jó kifejező-képesség, irodalmi vagy tudományos hajlam, kézügyesség. *Dh.*: Megbízhatatlan, szószátyár, önző, kicsinyes; az emésztőszervek megbetegedései.

☿ ♍. *H.*: Kiegyenlítést, kiegyezést kereső, okos és meggondolt; sok szépérzék, hajlam a művészetekre; jó kifejezőké-

pesség, színészi tehetség, kiegyensúlyozottság. *Dh.*: Rendszer-
telen, széthúzó; áltehetség; hajlam a vesék megbetegedésére.

☿ m. *H.*: Éles, boncoló, kritikus értelem, merész gondol-
kozás, gyors következtetés, eredeti gondolkozásmód, okkult ér-
deklődés. *Dh.*: Csípősnyelvű, bántóan polemizáló, bizalmatlan,
gyanakodó, gúnyolódó; nemi bajok veszélye, rheumatikus za-
varok.

☿ ♄. *H.*: Egyenes, őszinte, érdeklődő, utazástkedvelő, de
nem kitartó és könnyen felfingerül. *Dh.*: Meggondolatlan, fölé-
nyeskedő, nemtörődöm; ideges zavarok, agybajok lehetősége.

☿ ♀. *H.*: Meggondolt, gyakorlatias, céltudatos, szigorúan
logikus; különös hajlam rejtett dolgok kifürkészésére; takaré-
kos, kitartó és megbízható. *Dh.*: Zsörtölődő, bizalmatlan, önző,
haszonleső; hajlam köszvényre, rheumára és az agy megbete-
gedéseire.

☿ ≈. *H.*: Jóindulatú, független érzésű, eredeti, embersze-
rető, emberismerő, eredeti felfogású. *Dh.*: Elhamarkodott, szét-
forgácsolódó, fanatikus; hűléses bajok, ideges túlfeszültség.

☿ ♀. *H.*: Csöndes, szerény, lassú gondolkozású, de ösztö-
nös; titokzatos dolgok iránti érdeklődés. *Dh.*: Felületes, tagadó-
szellemű, kezdetleges, fejletlen értelmiségű; vágyélete elnyomja
a mérlegelő ész; hajlam a légzőszerv megbetegedésére, nemi ba-
jokra és megfázásra.

A házakban:

☿ I. *H.*: Koraérett, tudományos érdeklődésű, élénk szel-
lemű, éles ítéletű, mozgékony, nyughatatlan. *Dh.*: Megbízhatatlan,
fecsegő, kritizáló, ócsároló és gyanúsító hajlammal.

☿ II. *H.*: Sikeres értelmi foglalkozásban, irodalmi vagy tudomá-
nyos téren, irodalommal kapcsolatos tevékenységekben. *Dh.*:
Változó anyagi helyzet, sok nehézséggel; nem való értelmi fog-
lalkozásra.

☿ III. *H.*: Sokoldalú érdeklődés, jó ítélőképesség, helyes
gondolkodás, komolyság és bizakodó felfogás; irodalmi vagy
tudományos hajlam, újságírói tehetség, sikeres gyakori utazások-
ban, jó kifejezőképesség írásban és szóban. *Dh.*: Zavarosság,
tétovázás, nem találja meg a helyét, kóborló hajlam, felületes-
ség.

☿ IV. *H.*: Mozgékony, nehezen marad helyben; sok lak-

helyváltoztatás; szerencse közvetítőüzletben, telekeladásban. *Dh.*:
Állhatatlanság, gyökértelenség, gondterhes öregség.

☿ V. *H.*: Szellemi érdeklődés, hajlam komoly tanulmá-
nyokra, szerencse a kockázatokban, vállalkozásokban és sze-
relmi dolgokban, amelyekben az észszerűségnek is szerep jut.
Dh.: Baj a gyermekekkel, gondok, veszteségek meggondolatlan
kockázatok és kalandos viszonyok miatt, játékszenvedély vesz-
teséggel, hűtlenség, felületesség.

☿ VI. *H.*: Jó alkalmazott, de nem való vezetőnek; kedvező
munkaviszonyok, megbízhatóság, hűség a fölöttesek iránt. *Dh.*:
Hajlam ideges megbetegedésekre, az emésztőszervekkel és az
aggyal kapcsolatban, súlyos esetben elmebaj.

☿ VII. *H.*: Jó házasság, esetleg rokonnal vagy alkalmazot-
tal; nyilvános tevékenység, siker irodalmi és tudományos körök-
ben, előnyösen végződő peres ügyek. *Dh.*: Sok ellenség, veszte-
ségek társulások és perek révén, sikertelen házasság. A házas-
ságban H. esetén is északok szerepelnek.

☿ VIII. *H.*: Hajlam okkult tanulmányokra, elmélyedésre,
irodalmi és tudományos eredmények, a halál teljes öntudatnál
éri. *Dh.*: Pörösködés hagyaték vagy hozomány miatt, idegbaj
veszélye.

☿ IX. *H.*: Kitűnő értelmi és szellemi képességek, világnézeti
érdeklődés, siker irodalmi vagy tudományos munkásságban, sok
nagy utazás, nagyvonalúság, alkalmazkodóképesség, kiegyenlítő
törekvés. *Dh.*: Összeütközések a felsőbbbséggel és a törvénnyel,
nyughatatlanság, sikertelenség, amelynek főoka a kitartás
hiánya.

☿ X. *H.*: Sokatígérő elsőrangú hatás, siker, emelkedés a
hivatásban, értelmi-szellemi hivatás, jó eredményekkel, bár haj-
lammal arra, hogy egyszerre több dologgal foglalkozzék és szét-
forgácsolja magát. *Dh.*: Az utóbbinak fokozott kilátása, akadá-
lyoztatás a hivatásban, sikertelenség helytelen gondolkodás és az
alkalmazkodás hiánya miatt.

☿ XI. *H.*: Jó felfogás, kritikus ész, jó kifejezőképesség, sok,
főleg fiatal barát. *Dh.*: Bántóan éles, elidegeníti magától a ba-
rátaikat, rideg, kritizáló és bizalmatlan.

☿ XII. *H.*: Hajlam okkult tanulmányokra, rejtelmes meg-
ismerésekre és elvonult szellemi tevékenységekre. *Dh.*: Betege-
sen túlfeszült hajlam mindezekre, a józan ész nem fejt ki kellő

ellenállást; ideges bajok, elmebaj, gyógyintézetben való elhelyezés kilátása.

♀ **Vénusz.**

A szeretet, szépség, vonzalom, egyensúly és harmónia kifejezője.

A jegyekben:

♀ ♀. *H.*: Vonzó, de nem könnyen talál megfelelő élettársat; hajlam elhamarkodott, korai házasságra; forróvérűség, kedves könnyelműség, kevés hajlam a takarékosagra. *Dh.*: Könnyelmű, érzéki dolgokban meggondolatlan, pazarló, szenvedélyes.

♀ ♀. *H.*: Sokat ad a külsejére s általában a csínra, nem zsugori, de okosan bánik a pénzzel; kitartó munkakedv, eredmény a munkásságban; egészségesen érzéki, vonzó, különösen a nő. *Dh.*: Sikertelenség, bánat érzelmi dolgokban, anyagiasság, mandula- és fülgyulladásra való hajlam.

♀ ♀. *H.*: Fínomult ízlés, művészi hajlam, jó értelmi és kifejező képesség, jó kapcsolatot a testvérekkel; hajlam korai házasságra vagy viszonyra, *Dh.*: Hajlam egyidejűleg több érzelmi viszonyra, elaprózódásra; körömhibák, szemölcsök a kézen, gyenge lélekzőszerv, súlyos esetben tüdőbaj.

♀ ♀. *H.*: Álmodozó, érzékeny, könnyen befolyásolható; erős képzeletű, jó elbeszélő, vallásos érzésű. *Dh.*: Tétova, határozatlan; zavarok az otthonban és a házasságban; gyomorbetegségek, emésztési zavarok, a női szervezet rendellenességei.

♀ ♀. *H.*: Jóindulatú, emberszerető, finomérzésű, gyöngéd; alkalmas a nevelő munkásságra, siker a vállalkozásokban és a társaságban. *Dh.*: Fokozottan érzéki, hajlam korai házasságra vagy viszonyra; szív működési zavarok, szívbaj.

♀ ♀. *H.*: Résztvevő érzés, elmélyedő hajlam, művészi és intellektuális képességek, erkölcsi tisztaság. Kitűnő betegápoló; hajlam a vegyész, gyógyszerész pályára. Szerencse az alkalmazottakkal. *Dh.*: Az előbbieket ellentéte; bélbajok, gyenge emésztés, helytelen táplálkozásra való hajlam.

♀ ♀. *H.*: Fínomság, helyes erkölcsi felfogás, szépérzék, művészi és zenei hajlam, jóízlés, választékos modor; társaságszerető, siker az emberekkel való érintkezésben és a nyilvános-

ság előtt; korai házasság, esetleg rokonnal. *Dh.*: Az ellentéteken kívül hajlam a hólyag és a vese zavaraira, megbetegedéseire.

♀ ♀. *H.*: Szenvedélyesség, erős nemiség, bátor fellépés, jó értelmi képesség, ösztönösség. *Dh.*: Önuralomhiány a nemiségben, feszült szenvedélyesség, kicsapongás; féltékenység, rossz hírnév; nemi bajok, betegség a nemiség túlzott kiélése folytán, nőknél menstruációs zavarok. Mérgezések veszélye.

♀ ♀. *H.*: Emberszerető, derűlátó, együttérző, nemes gondolkodású; előny magasállású emberek jóindulata révén; művészet- és természetszerető. *Dh.*: Könnyelműség, az örömek léha keresése; daganatok, izületi bajok.

♀ ♀. *H.*: Becsvágyó, törekvő szellem; siker az emberekkel való érintkezésben, de bukás lehetőségével; hajlam arra, hogy aránytalanul fiatalabbal vagy idősebbel lépjen házasságra; érzelmi és házassági dolgokban józan megfontolás. *Dh.*: Gátlások a szerelmi életben, házassági akadályok, csalódások; szaggatás, derék- és lábfájás.

♀ ♀. *H.*: Független, eredeti, nyílt, jóindulatú; a maga útján jár, nem törődve mások véleményével; sok barát, sikerek a barátok révén. *Dh.*: Kihívóan önálló, érzelmi életben minden dekórumot felrúg, kikökönt nemiségű; hajlam érelmeszesedésre, érgörcsökre.

♀ ♀. *H.*: Erős, mély érzések; csöndes, jóindulatú, résztvevő magatartás; zenei érzék, segítőhajlam; jó betegápoló. *Dh.*: Hajlam titkos viszonyokra, sok csalódással és megcsalással; könnyen csalók áldozatává válik; lábfájás, bokasüllyedés, fázós lábak.

A házakban:

♀ I. *H.*: Jó ♀ különösen az asc. közelében vonzóvá, szép-pé, kedvessé tesz; megnyerő egyéniség, sok szépérzék és művészi hajlam, de kevés akaraterő; kitűnő gyermekkor. *Dh.*: Túlzott hajlam szórakozásra, mulatozásra, könnyelmű kalandokra, elpuhultságra és felületességre.

♀ II. *H.*: Siker barátok révén, sok előnyös ismeretség, jó eredmény vénuszi foglalkozásokban, jó anyagi körülmények. *Dh.*: Az erők és az anyagi eszközök fecsérlésére való hajlam, meggondolatlanság.

♀ III. *H.*: Vidám kedély, derűlátó; művészi, zenei és iro-

dalmi hajlam vagy érdeklődés, jó kifejezőképesség írásban és beszédben, jó kapcsolat a testvérekkel. *Dh.*: Az előbbiek ellenkezője, balszerencse és kellemetlenségek írásokkal, levelezéssel kapcsolatban.

♀ IV. *H.*: Jó otthon, kellemes öregkor, kedvező viszonyok közt; nyereség ingatlanok, vagy ingatlanokkal való üzlet révén. *Dh.*: Kedélytelen otthon, kedvezőtlen öregkor, szomorú életvég.

♀ V. *H.*: Nagyon vonzó, szenvedélyes; sikeres szerelmi élmények, jó házasság, egészséges gyermekekkel. Siker a vállalkozásokban, színpadi vagy színpaddal kapcsolatos siker lehetősége. *Dh.*: Az előbbiek ellenkezője; állhatatlan, csapodár; könnyelműség folytán sok veszteség.

♀ VI. *H.*: Jó egészség, bár a szervezet nem túl erős; jó alkalmazottak, előnyös helyzet alkalmazotti viszonylatban. *Dh.*: Hajlam az erők elfecsérelésére és arra, hogy bajait túlozza.

♀ VII. *H.*: Korai házasság jó eredménnyel; siker társulások, egyesületek révén, a nyilvánosság előtt és a társaságban; jó kimenetel pörös ügyekben. *Dh.*: Az előbbiek ellenkezője.

♀ VIII. *H.*: Anyagi gyarapodás házasság, társulás vagy hagyaték folytán. *Dh.*: Veszteségek ezekben; csalódások a szerelmi életben; az élettárs pazarló hajlamú.

♀ IX. *H.*: Mély lelkeség, fokozott és finom szellemi élet, gyakori nagy utazások, kellemes élményekkel és jó eredményekkel, művészi és irodalmi hajlam. *Dh.*: Utazások és vállalkozások rosszul ütnek ki; zavaros szellemi törekvések.

♀ X. *H.*: Általános siker, ösztönös képesség mindenben jó eredményt elérni, társadalmi emelkedés, esetleg házasság révén. *Dh.*: A könnyelműség és felületesség megakadályozza a sikert; férfiaknál veszteség és hátrány nő vagy házasság miatt.

♀ XI. *H.*: Sok jó barát, sikerek ezek támogatásával; a tervek, remények beválnak. *Dh.*: Előnytelen barátok, főleg barát-nők, sikertelenségek, csalódások.

♀ XII. *H.*: Sikeres munkálkodás a világtól elzárt feladatkörökben, kórházban, intézetekben, hajlam titokzatos tanulmányokra. *Dh.*: Titkos viszonyok, elszigetelődés, magány, valószínűleg nő miatt.

♂ Mars.

A tevékenység, mozgás, erő, lendület, erőfeszítés és küzdelem kifejezője.

A jegyekben:

♂ ♄. *H.*: Nagy erő, tevékeny igyekezet, célratörés, lendület az akadályok leküzdésére; természetszeretet, sportkedv; mindent szívvel-lélekkel tesz. *Dh.*: Hebehurgyaság, indulat, agresszív magatartás; balesetek, sérülések, főleg a fejen és az arcban; fejfájások, álmatlanság.

♂ ♃. *H.*: Szívós, kitartó, türelmes, egyenletesen tevékeny; az erőfeszítés főleg anyagi célokra irányul; korán ébredő nemiség. *Dh.*: Makacs, ravasz, mértéktelen; kevés szerencse szerelemben és házasságban; a torok, a bőr és a vese gyulladásos megbetegedései.

♂ ♀. *H.*: Éles értelem, nagyvonalúság; megbízható, mozgékony, találékony; jó kifejezőképesség, hatásos szónok. *Dh.*: Elhamarkodott, kapkodó, szétszóródott; élesnyelvű, gúnyolódó; anyagi zavarok, úti balesetek; hajlam a lélekzöszerv gyulladásos megbetegedésére.

♂ ☿. *H.*: Nyughatatlan, változó hangulatú, bátor, messze-ségbe vágyó; hajlam és lehetőség nagy tengeri utazásokra; gyakori lakhelyváltogatás. *Dh.*: Zavarok a családban, az otthonban, anyagi nehézségek, nehéz öregség; gyulladásos gyomorbajok, emésztési zavarok.

♂ ♁. *H.*: Törekvő, becsületes, jellemes, merész, független, büszke és önérzetes; hajlam elhamarkodott cselekvésre, erős érzelmi élet és nemiség. *Dh.*: Dölyfös, rátarti, kérkedő, hencegő, arrogáns, kicsapongó; szívburokgyulladás, érlemeszesedés.

♂ ♋. *H.*: Becsvágyó, gyors felfogású, igyekvő, kritikus; gyors gyógyulás a betegségekből, kalandkereső kedv, szerelmeskedő hajlam. *Dh.*: Képzelt betegségek, sűrű változás a viszonyokban, bántóan éles kritizálás; bélbajok, dugulás.

♂ ☊. *H.*: Erős vonzódás a másik nemhez, sok szerelmi élmény, művészi hajlamok, jó egészség. *Dh.*: A nemiség túlzottan fontos szerepet játszik, balszerencse spekulációkban és vállalkozásokban; balesetek, vesegyulladás.

♂ ♍. *H.*: Szenvédélyes, heves, előretörő, harcrakész; rendkívül erős nemiség, magasfeszültségű tetterő; végére jár mindennek, amihez hozzáfog. *Dh.*: Nyughatatlan, indulatos, elvakítja a szenvedély, sok ellenséget szerez, betegesen túlzgatott nemiségű; hólyagbajok, nemi betegségek; nőknél rendetlen menstruáció, komplikációk a szülésnél.

♂ ♄. *H.*: Világos gondolkozó, logikus ítélőképesség, impulzivitás, tevékeny szellem; önérzetes és sokat ad arra, mit tartanak róla mások; sportkedvelő, természetszerető. *Dh.*: Elhamarkodott, békétlen; daganatok, derékfájás, balesetek sportban, csonttörések.

♂ ♋. *H.*: Elszánt, merész, célratörő, becsvágyó, lelkesedő, némi meggondolatlansággal. *Dh.*: Indulatos, makacs, kegyetlen, alaptomos; köszvény, ízületi gyulladások, balesetek, bélbajok.

♂ ≈. *H.*: Elmélyült világnézet, tevékeny vallásosság, éles értelem, találékonyság, független érzés. *Dh.*: Extravagáns, ellentmondó, indulatos, rendszertelen, lázadozó; szívzavarok, szem-baj.

♂ ♏. *H.*: Büszke, igazságos, magánytkereső, önérzetes. *Dh.*: Hajlam titkos viszonyokra, szenvedélyekre, pl. ivásra és bódítószerek használatára; dölyfös, igazságtalan, nincsen önuralma; lábfájás, balesetek a lábbal, a lélekzöszerv megbetegedései, emésztési zavarok, sokszor a mértéktelenség miatt.

A házakban:

♂ I. *H.*: Jó egészség és életerő, még akkor is, ha az asc. gyöngye jegybe jut; bátorság, sok önbizalom, lendület, elszántság. *Dh.*: Vakmerő, rideg, indulatos; balesetek, gyulladásos betegségek.

♂ II. *H.*: Anyagi eredmények a munkásság és tevékenység révén, de a ♂ ebben a házban nem előnyös, kölkekező, fecsérő hajlamot ad. *Dh.*: Az anyagiak megszerzése nagy erőfeszítést, sok gondot okoz; a nehezen megszerzett pénzt könnyen adja ki.

♂ III. *H.*: Mozgékony, ügyes, talpraesett; jó észbeli képesség, éles logika. *Dh.*: Bántóan kritizáló; támadó indulat, feszült viszony a testvérekkel; balesetek utazásokban, összeütközések irások és levelezés miatt.

♂ IV. *H.*: Jó egészség még az öregkorban is, jó otthon, a tevékenység igazi területe az otthon vagy a szülőföld. *Dh.*: Balszerencse a szülőföldön, inkább idegenben találja meg helyét; feszült viszony az apával, szerencsétlen életvég; az otthonban tűzveszély.

♂ V. *H.*: Erőtéljes és sikeres tevékenység a tanításban, nevelésben; vezető és irányító képesség, céltudatosság; erős szerelmi élet és nemiség. *Dh.*: Játékszenvedély, sikertelen kockáza-

tok, veszteségek vállalkozásokban és spekulációkban; állhatatlanság a szerelmi életben, válások.

♂ VI. *H.*: Fokozott ellenálló képesség a betegségekkel szemben; szerencse az alkalmazottakkal, jó eredmény alkalmazásban. *Dh.*: Gyakori állásváltogatás, veszekedő hajlam, nehezen fér össze másokkal, különösen a munkatársaival. Általános betegséghajlam, főleg gyulladásos bajokra.

♂ VII. *H.*: Korai házasság, tevékeny, talpraesett, erélyes élettárs; eredményes tevékenység a nyilvánossággal kapcsolatban. *Dh.*: Elhamarkodott, korai házasság; veszekedő, hatalmaskodó élettárs; sok nyílt ellenfél és ellenség, káros pörösködések, válás kilátása.

♂ VIII. *H.*: Nyereség társulás révén, pörös ügyekben szerencse, hagyaték vagy örökség folytán gyarapodás. *Dh.*: Veszteségek; nézeteltérések az élettárssal vagy üzlettárssal, kicsapongó vagy indulatos élettárs; gyakran foglalkozik öngyilkosság gondolatával; igen súlyos esetben öngyilkosság, vagy hirtelen, esetleg erőszakos halál.

♂ IX. *H.*: Tevékeny, igyekvő, nagyvonalú, utazástkedvelő, megbízható; jogi, közhivatali pályára alkalmas, de általában mindenütt megállja helyét. *Dh.*: Veszekedő, összeférhetetlen, nyughatatlan, nem találja a helyét; utazásokon veszélyek, feszült viszony a házasságban szerzett rokonsággal, vallásváltogatás erkölcsi meggyőződés nélkül.

♂ X. *H.*: Minden vonatkozásban siker, emelkedés, jó állás, közbecsülés, eredményes munkásság többnyire marsi hivatásban, jó hírnév, kitüntetések. *Dh.*: A ♂ így is nagy lendületet ad és eredményeket hoz a hivatásban, de sok meggondolatlansággal és hiányos ítélőképességgel, ennek folytán aztán bajok, veszteségek állnak elő.

♂ XI. *H.*: Vezető szerep baráti körben, sok jó barát, ezek tevékeny közreműködése a tervek, remények megvalósításában. *Dh.*: Szintén vezetőszerp a baráti körben, de káros hatásokkal és visszahatásokkal, elidegenedésekkel; hajlam az erők és képességek túlbecsülésére, barátok helytelen megítélése.

♂ XII. *H.*: Tevékenység a nyilvánosságtól távol, zárt intézetekben, kórházakban stb. *Dh.*: Betegségek, elszigeteltség, gyakori kórházi ápolás szükségessége, súlyos esetben börtön, száműzetés.

24 Jupiter.

A becsület, törvénytisztelet, vallásos hit és jószerencse kifejezője.

A jegyekben:

24 ♃. *H.*: Büszke, önérzetes, erélyes, becsvágyó, rokonszenves, őszinte, igazságos; hajlam irodalmi és jogi tevékenységre; természet- és sportszeretet. *Dh.*: Dölyfös, hatalmaskodó, rosszindulatú; fejfájások, hajlamosság trombózisra, cukor-bajra.

24 ♄. *H.*: Melegszívű, együttérző, bőkezű, családjához ragaszkodó, áldozatkész; jó mód kilátása, képesség a vagyron megszerzésére és megóvására. *Dh.*: Anyagias, túlzottan szórakozást kedvelő; nem tud bánni az anyagi eszközökkel, többet költ, mint amennyit keres; imádja a gyomrát; kiütések, furunkulusok, hajlam gutaütésre, aszthmára.

24 ♀. *H.*: Barátságos, sokoldalú érdeklődésű, jóindulatú, tevékeny; eredményes munkálkodás értelmiségi foglalkozásokban, találékonyság, mozgékonyosság; hajlam elvont és okkult tanulmányokra. *Dh.*: Balesetek utazás közben, összeütközés a felsőbbbséggel és a törvénnyel, feszült viszony a testvérekkel és közeli rokonokkal; tüdőbajok, a vér megbetegedései.

24 ☉. *H.*: Jóindulatú, előzékeny, megnyerő; álmodozó, ábrándozó; hajlam okkult tanulmányokra; gyakorlatias érzék, ragaszkodás a családhoz; de siker inkább csak az élet második felében. *Dh.*: Gyenge akaratú, lanya, sodródó; szeret sokat és jól enni, inni; hajlam elhízásra, gyomorbajokra, a máj és a bőr megbetegedéseire.

24 ♁. *H.*: Vezetésre, irányításra hivatott, szerencsés, sikeres; előny és nyereség a vállalkozásokban, kockázatokban; életkedv, erős nemiség, sok élmény, de nem erkölcstelen úton. *Dh.*: A 24 még így is inkább jót jelent az ♁-ban, de hatásai csökkentett mértékben érvényesülnek; alacsony vérnyomás, szív-elhíjasodás.

24 ♀. *H.*: Óvatos, megdönt, körültekintő, gyakorlatias, boncolgató, kutató hajlamú; jó eredmény hivatali pályán, alkalmazásban. *Dh.*: Előbb beszél, azután gondolkozik, élesen kritizál, mindebből károk érik; hajlam kedélydepressziókra, bél- és máj-bajra.

24 ☿. *H.*: Jóindulatú, rokonszenves, lelkiismeretes, becsületes, emberszerető, társaságkedvelő; művészi és irodalmi hajlam vagy érdeklődés; siker a másik nemnél, előnyös házassága, eredményes nyilvános tevékenység. *Dh.*: Kalandhajhász, élvágyó, rendetlen, felületes, önhitt; tisztátlan vér, kiütések, vese-baj, cukor-baj.

24 ♀. *H.*: Önérzetes és öntudatos, heves, lelkesedő, elszánt; siker a gyakorlatias foglalkozásokban, de irodalmi és tudományos munkásságban is, hajlam titokzatos dolgokkal való foglalkozásra; jó házasság, sok gyermek. *Dh.*: Belső ellentmondások és összeütközések, kellemetlenségek a felsőbbbséggel; hólyagbaj, nemi betegségek, magas vérnyomás, orrvérzések, nőknél méh-bajok.

24 ♂. *H.*: A 24 összes jó vonásai fokozottan előtérbe lépnek; vallásos és bölcselkedő hajlam, kiegyensúlyozott kedély, derűs életfelfogás, bölcs humor; vezetőképeség és siker a vállalkozásokban, a feladatok megoldásában; anyagi jólét. *Dh.*: Túlzásokra való hajlam, léhaság, szeret dűskálni minden jóban, túlzottan csüng az asztal örömein; képmutató, költekező; anyagi nehézségek; vértisztatlanság, köszvényes és rheumás bajok; asztma, máj-baj.

24 ♂. *H.*: Erős becsvágy, öntudat és önérzet; megdönt, körültekintő, mérsékelt, takarékos; élre tör, hatalomra igyekszik szert tenni; ügyes, talpraesett, erős önuralma van, fegyelmezett; méltányos és igazságos. *Dh.*: Makacs, minden áron érvényesülni akaró, kétszínű, kiegyensúlyozatlan, sok gátlással és akadályoztatással; bőrbajok, az emésztőszervek megbetegedései.

24 ≈. *H.*: Emberszerető, derűs életfelfogású, eredeti, független érzésű, bölcselkedő; jó barát, sok barát-ra tesz szert, befolyásos állás kilátása, jó anyagi helyzet, gyakori, de előnyös változások. *Dh.*: Türelmetlen, lázadó, forradalmár; szív-bajok, asztma, lábfájás, ideges zavarok.

24 ♀. *H.*: Jóságos, résztvevő, könyörületes, odaadó, mindig segíteni kész; művészi, irodalmi hajlam; meleg érzés, finom ösztönösség, önzetlenség, de némi hajlam arra, hogy érzéseiben szinte személytelenné olvadjon fel. *Dh.*: Gyökértelen, gerinctelen, szétfolyó, élödi; nincsen határozott életcélja, teng-leng; máj-baj, bél-bajok, lábfájás, dagadt lábak.

A házakban:

4 I. H.: Jóindulatú, emberszerető, kedélyes; jó egészség, hajlam a hízásra; sok siker az életben. Dh.: Hajlam arra, hogy könnyen vegye a dolgokat, elhagyja magát; szeret túlságosan jól élni, étel-ital rabjává lesz; víz-jegyekben hajlamos az iszákosságra; tisztátalan vér és májbajok.

4 II. H.: Kitűnő kereseti viszonyok, jó anyagi helyzet, ezek révén egyéni függetlenség, sikerek. Dh.: Így is sok jót hoz, de visszahatásokkal, veszteségekkel; időnként anyagi nehézségek; költekező, fecserlő hajlam.

4 III. H.: Jó kedély, kiegyensúlyozott gondolkozás, széleskörű szellemi érdeklődés, sok és eredményes utazás, jó kapcsolat a testvérekkel és közelállókka, irodalmi hajlam és siker. Dh.: Balesetek, hátrányok utazásokon; hanyavetiség, közöny a szellemi törekvésekkel szemben.

4 IV. H.: Jó, kellemes otthon, sok szerencse a szülőföldön, a maga hazájában; ingatlanvagyon kilátása; szerencsés öregkor és jó életvég. Dh.: Idegenben, külföldön több lehetőség mutatkozik, mint szülőföldjén vagy hazájában; veszteségek, előnytelen viszonyok az öregkorban.

4 V. H.: Szerencse a gyermekekkel, harmónikus érzelmi élet, kiegyensúlyozott nemiség; szerencsés vállalkozások, szerencse a játékos kockázatokban; siker nevelői, tanítói munkásságban, tanulmányokban. Dh.: Játékszenvedély, kalandorhajlam, veszteségekkel; baj és zavar gyermekekkel, stb.

4 VI. H.: Jó egészség, megbízható, hű alkalmazottak, jó viszony a följobbvalókhoz; szerencse a társadalmilag alacsonyabb állókkal kapcsolatban. Dh.: Az előbbiek ellenkezője, hajlamosság betegsége, főleg májbajokra.

4 VII. H.: Szerencsés, boldog házasság, erkölcsileg és szellemileg magasrendű élettárs; siker a társulásokban, a nyilvánossággal kapcsolatban; pörös ügyekben. Dh.: Kár és veszteség pörök és nyílt ellenfelek révén, csalódás a házasságban, anyagi nehézségek az élettárs és a társulások folytán.

4 VIII. H.: Békés, szenvedéstől mentes halál; anyagi előnyök házasság, társulás, hozomány, hagyaték révén. Dh.: Veszteségek, csalódások mindezekben.

4 IX. H.: Melegszívű, békeszerető, emberséges, jókedélyű; magas szellemi törekvések, vallásos, tudományos és világnézeti

érdeklődés, némi hajlammal a hagyományokhoz való túlzott ragaszkodásra; siker hosszú utazásokban. Dh.: Önhitt, megbízhatatlan, felületes, túlzott hajlammal a szórakozásokra és költekezésre, veszély és veszteség utazáson.

4 X. H.: Emelkedés, siker a hivatásban, kitűnő társadalmi helyzet, közbecsülés, hírnév. Dh.: Ugyanezek, de visszaesésekkel; az eredmények végül beállnak, de nem olyan mértékben, mint főntebb. Ha súlyosan dh., akkor magasállású személyek akadályozzák az előrejutást.

4 XI. H.: Kedélyes, társaság- és szórakozástkedvelő; jó és megbízható barátok; tervek, remények beválnak. Dh.: Az előbbiek ellenkezője, túlzott szórakozáskeresés, felületesség.

4 XII. H.: Siker és szerencse a nyilvánosságtól elzárt hivatásokban és életfeladatokban, magános munkálkodásban, félrevonuló tudományos munkában, stb. Hajlam elmélyülésre, magasrendű szellemi törekvésekre. Dh.: Ezek ellenkezője.

♄ Szaturnusz.

A komolyság, szilárdság, állandóság, meggondoltság és kitartás kifejezője, de egyben az akadályok, gátoltságok, gondok jelölője is; a ♄ a sorsszerű megpróbáltatásokra és vizsgatésekre utal.

A jegyekben:

♄ ♈. H.: Törekvő, meggondolt, tapintatos, türelmes, kitartó, Dh.: Indulatos, makacs, féltékeny, alattomos, szívtelen; krónikus gyulladáshas bajok, fülbaj, sükettség, rossz fogak.

♄ ♉. H.: Lassan gondolkozó, kimérten cselekvő, de megbízható és kitartó; nyugodt, hallgató, határozott, tapintatos. Dh.: Közönséges hajlamok, kétes emberek és nők társaságát keresi; anyagi nehézségek, túlzott, sőt nyers anyagiasság; beszédhibák, torokbajok, nemi betegségek.

♄ ♊. H.: Mélyen gondolkozó, szigorúan logikus, alkalmazkodó, mérsékelten mozgékony; jó irodalmi és tudományos képesség, matematikai hajlam. Dh.: Veszélyek utazások közben, utazások akadályoztatása; összeütközések a sajtóval és a hatóságokkal; tüdőbajok, rheumás megbetegedések.

♄ ♋. H.: Jó ítélőképesség, takarékos, mértékletesség; előny ingatlanokkal kapcsolatban, jó és szilárd alapokra helye-

zett, de egyhangú családi élet. *Dh.*: A családi élet zavaros, akadályozó hatású; kellemetlen élettárs; gyomorbajok, rossz emésztés, vérszegénység, súlyos esetben rákos megbetegedések.

♂ ♀. *H.*: Tapintatos, rendszerető, csendes; jó szervezőképesség, magasabbállásúak révén előnyök; az egészség azonban közepes. *Dh.*: Önző, hirtelenharagú, igazságtalan, irigy és féltékeny; szívzavarok, érelmeszeesedés, szívbénulás.

♂ mp. *H.*: Takarékos, mértékletes; megbízható, jó munkás; de aprólékos, pedáns; alárendelt alkalmazásban jobb, mint vezető állásban; tudományos hajlamok, gyakorlatias érzék. *Dh.*: Hajlam arra, hogy túl sokat foglalkozzék önmagával, bajaival, valóságos és képzelt betegségeivel: hipochondria; emésztési bajok, vakbélgyulladás.

♂ ☿. *H.*: Itt a ♂ igen erősen áll, minden jó vonása előtérbe lép; jó házasság, hűséges élettárs, szerencse és siker a társulásokban, a nyilvános életben, pörös ügyekben. *Dh.*: Így sem túlságosan súlyos hatások; nőknél inkább árt: hűtlen élettárs, esetleg a férj korai halála vagy elvesztése; hólyag- és vesebajok.

♂ ♍. *H.*: Kézügyesség, műszaki képességek, mérnöki hajlam. Jó egészség, hosszú élet, eredmények kitartó munkában. *Dh.*: Önzés, sok sikertelenség; a nemiszervek megbetegedései, aranyér, dugulás; nőknél rendetlen menstruáció, magtalanság.

♂ ♎. *H.*: Emberszerető, jótékony; elismerés, közbecsülés; hajlam és képesség közpályára, nyilvános tevékenységre. *Dh.*: Kétszínű, cinikus, önző, rideg; sikertelen pörös ügyek; hülések, tüdőbajok, izületi bajok, csúz, stb.

♂ ♏. *H.*: A ♂, minden jó vonása erősen érvényesül; becsvágy, nagy törekvés, sikerek, eredmények. *Dh.*: Búskomor, alattomos, bizalmatlan, gyanakodó; krónikus rheumás bajok, bőrbetegségek, sárgaság, májbaj.

♂ ♐. *H.*: Emberszerető, alapos, komoly, mélyen gondolkozó, jóindulatú, határozott, nagy meggyőzőképességgel; sok idősebb barát és támogató, a társadalmilag alacsonyabban állók közt is. *Dh.*: Félnk, aggodalmaskodó, túlóvatos, számító, alattomos; szívbjok, érelmeszesedés, hibás vagy gyenge térd, izületi gyulladások, főleg a térdtájon.

♂ ♑. *H.*: Mély gondolkozás, érdeklődés a rejtelmes dolgok és tanulmányok iránt, félnkség, hallgatagság, hajlam a félrevonulásra, remeteségre. *Dh.*: Rágódó, önmagát gyötrő; könnyen

megcsalják, esetleg ő maga is hajlamos a csalásra és megtévesztésre; fogság, elzárás veszélye; hosszas betegségek, tüdőbajok, csúz és köszvény, fázós láb.

A házakban:

♂ I. *H.*: Szorgalmas, türelmes, kitartó; sok önuralom, önfenyelemzés, mérséklet, s ezek révén sikerek. *Dh.*: Aggódo, félnk vagy gyáva, gyanakodó, bizalmatlan, titkolózó, mogorva, félrehúzódo; általában gyöngé egészség.

♂ II. *H.*: Szívós; lankadatlan munkálkodásból eredő jó anyagi helyzet; a megszerzett anyagi eszközöket jól meg tudja őrizni és gyarapítani. *Dh.*: Anyagi zavarok, veszteségek, szegénység.

♂ III. *H.*: Mély gondolkozás, őszinteség, komolyság és igazságosság, siker irodalmi, főleg tudományos munkásságban, kutatásokban. *Dh.*: Balesetek, akadályoztatások utazásokon, összeköttetések a testvérekkel és közelállókka, gátlások és akadályoztatások kora ifjúsága óta; irigy, féltékeny, bizalmatlan, nyakas.

♂ IV. *H.*: Magányos öregség, de jó anyagi viszonyok közt, a sikerek és eredmények a kor előrehaladtával növekednek: szerencse ingatlannal, örökséggel kapcsolatban. *Dh.*: Sokat foglalkozik önmagával és bajaival, mindentől fél, elzárkózik; magányos öregség, szegénységben, nélkülözések közt; a szülők korai halála; zavarok, egyenetlenségek az otthonban és családban.

♂ V. *H.*: Így sem kedvez a vállalkozásoknak, kockázatoknak. Szerencse birtokkal, gazdálkodással kapcsolatban; állás, hivatal kilátása; mérsékelt érzelmi és nemi élet. *Dh.*: Gond a gyermekekkel, ezek betegsége, súlyos esetben halála; gátlások az érzelmek és a nemiség kiélésében, hajlam arra, hogy idősebbekkel lépjen érzelmi viszonyra.

♂ VI. *H.*: Komolyság, nyugodt magatartás, jó följobbvalók, de küzdelmes élet, sok nehézség az állás megszerzésében és megtartásában. *Dh.*: Megbízhatatlan alkalmazottak, kár és veszteség ezek miatt; csak nagy nehézségek árán tud álláshoz jutni; súlyos és tartós betegségek.

♂ VII. *H.*: Jó, derék, de idősebb élettárs; az anyagi helyzet javul a házasság folytán; jó társulás, eredmények, idősebbekkel kapcsolatban. *Dh.*: Önző, szeszélyes, valószínűleg idősebb élettárs; veszteségek pörök és társulások révén.

♄ VIII. H.: Nyereség és előny házasság vagy örökség folytán; hosszú élet, a halál végelgyengülésben áll be. Dh.: Sok és súlyos betegség; az anyagi helyzet rosszabbodik a házasság következtében; szegény élettárs; egyenetlenség örökség, hozomány, stb. miatt.

♄ IX. H.: Mély, komoly gondolkozás, türelem, szorgalom; hajlam tanulmányokra. Dh.: Kritikus, gúnyolódó, visszahúzó, aggodalmaskodó; veszély utazásokon, veszteség pörös ügyekben.

♄ X. H.: Erős önbizalom és becsvágy, kitartó, szívós munkálkodás, célratörő akarat; sok siker az életben, emelkedés. Dh.: A ♄ így is magasra emel, de aztán visszaesés, súlyos esetben bukás következik; az anya beteges.

♄ XI. H.: Sok jó, idősebb barát, ezek révén előnyös és eredményes támogatás. Dh.: Megbízhatatlan barátok, akik ki akarják használni és a háta mögött ártanak neki.

♄ XII. H.: Siker és eredmény a nyilvánosság elől elzárt tevékenységekben. Dh.: Sok betegség, titkos ellenségek; bűnpörök és szabadságvesztés kilátása.

♄ Uránusz.

Az önzetlenség, a magasabbrendű szeretet, barátság jelölője; a hirtelen események és fordulatok felidézője, felforgató és megújító hatással.

A jegyekben:

♄ ♈. H.: Független érzésű, eredeti, szókimondó, találékony, erőteljes, nyughatatlan, vándorkedvű; sok lakhely- és állásváltoztatás. Dh.: Lázadozó, dacos, felforgató; ideges bajok, szemfájás.

♄ ♉. H.: Nyakas a meggyőződésében, szenvedélyes; nagy erővel tör a célja felé; művészi érzék; változó, sokszor bizonytalan anyagi viszonyok. Dh.: Válságos anyagi helyzet, hirtelen beálló veszteségek.

♄ ♊. H.: Nagy tevékenység, mozgékony, fokozott szellemi érdeklődések és képességek, irodalmi és elvont tudományos hajlam, eredetiség, találékony, intuició. Dh.: Nyughatatlanság, zavaros kapkodás; veszélyek utazásokon; szétszóródottság, különcködés.

♄ ♋. H.: Érzékeny, jószívú, álmodozó, fantasztá; médiumi

képességek. Dh.: Kóborló hajlamú, gyökértelen, túlérzékeny, könnyen sértődő, beteges álmok rabja; ideges gyomorhaj.

♄ ♌. H.: Rendkívül önálló, független, szabadságszerető; szembeszáll a hagyományokkal; erős érzelmi és nemi élet. Dh.: Felforgató, forradalmár, tekintélyromboló, emiatt folytonos összeütközések; túlfűtött nemiség, zavaros hatásokkal; ideges szív-zavarok.

♄ ♍. H.: Éles ész, átható értelem, eredetiség, nagy kutató hajlam és képesség, irodalmi és tudományos törekvés, de ki-elégíthetetlen becsvágy. Dh.: Túlzottan kritikus és boncoló, beteges becsvágygal; összeütközések a nyilvánossággal, kemény kritikát hív ki maga ellen; ideges emésztési zavarok.

♄ ♎. H.: Nagy képzelőerő, finom szépérzék, intuició, alkotókészség, művészi hajlamok és képességek, sok eredetiséggel; a házasságban is nagy szerep jut az esztétikai szempontoknak. Dh.: Zavarok és összeütközések a házastárssal, munkatársakkal; vetélytársak, ellenhatások, kritika, támadások révén sok gond és veszteség.

♄ ♏. H.: Nagy vonzóerő, különösen a másik nemre, rendkívüli hajlamok és képességek, nagy szellemi koncentráció, nem mindennapi célkitűzések, sok akaraterő, kitartó célratörés. Dh.: Lázongó, agresszív hajlam, nyakasan ragaszkodik elgondolásaihoz, magát mindenki másnál különbnek tartja, a legtöbb emberrel összekülönbözik.

♄ ♐. H.: Magasrendű erkölcsi és szellemi törekvések, nagy képzelőerő, találékonyság; hajlam vallásos elmélyedésre, misztikával vagy okkult dolgokkal való foglalkozásra, minden dogmatikus megkötöttség nélkül. Dh.: Túlzott hajlam mindezekre, de rendszertelen, forradalmias magatartással, romboló törekvésekkel minden hagyománnyal szemben; sok nehézség és összeütközés.

♄ ♑. H.: Komoly, tartózkodó, szívós, állhatatos, becsvágyó, mélyen gondolkodó; törekvése a nyilvános szereplésre irányul, felelősségteljes állásba igyekszik jutni; hajlam a villamos-sággal, repüléssel kapcsolatos tevékenységekre. Dh.: Sok állás-változtatás, bajok és veszteségek a fentemlített törekvések folytán, összeütközések a feljebbvalókkal; nyughatatlanság, gyakori lakhelyváltoztatás.

♄ ♒. H.: Független szellem, nagy önállóság, találékonyság, eredetiség, éles értelem, könnyű felfogás, jó emlékezőtehetség.

zsenialitás; különös hajlam művészi, szellemi munkásságra, nem köznapi hivatásokra; nagy érzék a szociális és kollektív törekvések iránt. *Dh.*: Forradalmi módon önálló, lázadozó, mindenáron új utakat keres, de hibásan értékeli; rajongója minden új mozgalomnak, szélsőséges és felforgató hajlammal.

⌘ *H.*: Erős hajlam okkult, rejtelmes tanulmányokra és élményekre; élénk, rendkívüli álmok; hasonló érdeklődésű és lelki összetételű emberek társaságának keresése; elmélyedés, átfogó emberszeretet, nagy önzetlenség. *Dh.*: Beteges, kritikátlan hajlam a misztikus dolgokra; furcsa, a rendes kerékvágásból kiközlent érzésvilág és magatartás, ennek folytán elidegenedés az emberektől; gyenge jellem és erkölcsiség, hirtelen, váratlan fordulatok, fejetetejére állított helyzetek; idegbaj, súlyos esetben elmebaj.

A házakban:

⌘ *I. H.*: Eredetiség, excentrikus felfogás, határozott, rendkívüli fellépés, szellemi erő, zsenialitás; szokatlan dolgokkal való foglalkozásra, okkult megismerésekre irányuló hajlam. *Dh.*: Extravagáns magatartás, furcsa nézetek, amelyek miatt mások nem tudják megérteni; makacsság, önfejűség, ellentmondó természet, nehezen fér össze másokkal; önuralomhiány, szenvedélyek, indulatosság, kicsapongó hajlam.

⌘ *II. H.*: Szellemi, elvont értelmi munkásság révén jó anyagi viszonyok; hajlam régi dolgokkal, régiségekkel, történelmi vonatkozásokkal való foglalkozásra, ebből eredő jó kereseti lehetőségekkel; sok képzelőerő, zenei képesség, műszaki rátermettség, talpraesett ügyesség, amely mindig megszerzi a szükségeset. *Dh.*: Bizonytalan, ingadozó, hirtelenül változó anyagi körülmények, veszteségek és hátrányok az excentrikus felfogás és hajlamok folytán.

⌘ *III. H.*: Gyakori utazások és lakhelyváltogatások; eleven értelem, sokoldalú érdeklődés, irodalmi hajlam és tehetség. *Dh.*: Balesetek, váratlan, kellemetlen fordulatok utazásokon, nyughatatlanság, az értelmi erők szétforgácsolása; váratlan bajok, összeütközések írások, levelezés, okmányok miatt; hirtelen elidegenedés a testvérektől.

⌘ *IV. H.*: Még így is zavaró hatású, nyughatatlanná tesz, megakadályozza, hogy az ember valahol gyökeret verjen; magá-

nyosság, de erős hajlam elmélyült szellemi tevékenységre. *Dh.*: Hányttvetett élet, örökös lakhelyváltogatás, gyökértelenség; hirtelen, tragikus események az élet végfelé; sok zavar a szülői házban, a saját otthonban, zavaros viszony a szülőkhöz; ideges bajok, lelki depressziók.

⌘ *V. H.*: Regényes hajlam az érzelmi és nemi életben, sok és változatos érzelmi kapcsolat, erős függetlenségérzettel. *Dh.*: Kalandhajhász, meggondolatlan kockázatok, szerencsétlen spekulációk; túlfeszített nemiség, amely folytonosan új tárgyat keres vágyainak; hirtelen fordulatok, szakítások, hűtlenségek; furcsa excentrikus nézetek a szabad szerelemről; bajok a gyermekekkel.

⌘ *VI. H.*: Betegségekből való hirtelen gyógyulás, eredmény olyan alkalmaztatásban, ahol a munkakör villamossággal, repüléssel, stb. áll kapcsolatban. *Dh.*: Gyakori, hirtelen változások a munkaviszonylatban, nem alkalmas önálló, szabad foglalkozásra; betegeskedés, főleg ideges bajok és anyagcserezavarok; nyughatatlanság, szélsőséges hajlamok.

⌘ *VII. H.*: Regényes szerelmi élet, a házasság is regényes alapon jön létre, szokatlan körülmények közt, excentrikus természetű élettárrsal. Hirtelen házasság, váratlanul előálló társulás és kapcsolatok. Az élettársban jó, megértő barátot talál. *Dh.*: Meggondolatlan, romantikus házasság, amelynek époly hirtelenül vége szakad, előnytelen hatás a nyilvános szereplésben, társulásokban; excentrikus magatartás, rossz eredményekkel, sok nyílt ellenség, elidegenedés a környezettől.

⌘ *VIII. H.*: Váratlanul előnyös fordulat az anyagi helyzetben házasság, társulás, hagyaték vagy örökség folytán; erős hajlam okkult dolgokkal való foglalkozásra, rendkívüli, elmélyült élményekre. *Dh.*: Hirtelen hatások, amelyek az egészséget fenyegetik és életveszéllyel járnak; váratlan anyagi veszteségek házas-ság, társulás és hagyaték révén; zűrzavaros lelkiállapotok; általában előnytelen hatások.

⌘ *IX. H.*: Kitűnő értelmi-szellemi képességek, intuició; tanulmánygyó, eredeti, haladószellemű; sok és sikeres, eredményes utazás. *Dh.*: Szélsőséges, zavaros felfogás világnézeti, szellemi dolgokban, lázadozás a felsőbbbség ellen, összeütközések a hatóságokkal; előnytelen, káros utazások és külföldi kapcsolatok.

⌘ *X. H.*: Találékony-ság, zsenialitás, eredetiség, mindez a

hívásban is kifejezésre jut, eredményekkel, sikerekkel és közbecsüléssel; újtó szerep, rendkívüli törekvések, jó hatásokkal. *Dh.*: Változó helyzet a társadalomban, hitelvesztés veszélyével; feszült viszony a feljebbvalókhoz; pályatévesztés, különö törekvések a hívásban, ezek miatt összeütközések és sikertelenségek; a belső zűrzavar és feszültség megakadályozza az érvényesülést.

♁ XI. *H.*: Sok jó barát, eredeti és nagyvonalú emberekkel, támogatás ezek részéről; szokatlan tervek és remények valóra válnak. *Dh.*: Meggondolatlan, hirtelen fellobbanó barátságok, megbízhatatlan barátok, károk ezek révén; hirtelen elhidegülése a megalapozatlan barátságoknak, gyökértelenül regényes viszonyok; sok csalódás.

♁ XII. *H.*: Különös, nem mindennapi tevékenység a nyilvánosságtól távoleső vagy elzárt környezetben, intézményben, jó eredményekkel. Magasrendű szellemiség, elmélyülés, s ennek következtében eltávolodás az emberek átlagától, nemes értelemben vett magányosság. *Dh.*: Sok titkos ellenség, ártalom ezek révén, elszigetelődés, kényszerű magányosság; az illető magatartása többnyire szintén okot szolgáltat arra, hogy bajok, támadások, veszteségek érik; kórházi, ideggyógyintézeti tartózkodás, szabadságvesztés veszélye.

♄ Neptun.

Az egyéniség feloldódásának kifejezője, lelkiesség, kifinomult érzés, egyetemes szeretet; káosz, zavaró hatások a kevésbé fejlett emberekre.

A jegyekben:

♄ ♈. *H.*: Kifinomult szellemiség, éles értelem, nagy képzelőerő, költői hajlam, rendkívüli gondolatgazdagság. *Dh.*: Nyughatatlanlás, nehezen bír egy helyen megmaradni; hajlam arra, hogy fantasztikus terveket kovácsoljon, amelyek sohasem valósulnak meg.

♄ ♉. *H.*: Jó izlés, érzékiség, amely azonban inkább a gondolatokban, szellemi magatartásban nyilvánul meg; nagy fogékonyság, természetszeretet, művészi érzék, hajlam festészetre, zenére, színészetre, táncra. *Dh.*: Túlzott, beteges érzékiség, különös, gyökértelen izlésbeli felfogás, művészkedő hajlamok, igazi tehetség nélkül; zavaros anyagi helyzet.

♄ ♊. *H.*: Találékonyság, sokoldalúság, irodalmi és költői hajlam; gyors felfogás. *Dh.*: Szeszélyes, nyughatatlan, lelki depressziókra hajló; az idegzet túlfeszítésének vagy elernyedésének veszélye.

♄ ♋. *H.*: Jó emlékezőtehetség, fokozott érzékenység és fogékonyság, erős ragaszkodás a családhoz, finomult érzésekkel. *Dh.*: Folyton változó, kiszámíthatatlan kedélyhullámzás, túlzott érzékenység, makacs ragaszkodás az egyébként zavaros felfogáshoz, hajlam búskomorságra; nehezen megállapítható betegség a gyomorral, emésztéssel kapcsolatban.

♄ ♌. *H.*: Sok vállalkozószellem, regényes hajlamok, eszményi szerelemre való hajlam. *Dh.*: Zavaros hajlam kockázatokra, szerencsejátékokra, furcsa, gyökértelen vonzalmakra.

♄ ♍. *H.*: Fokozott érzékenység, művészi, értelmi-szellemi képességek, hajlam misztikus dolgokkal való foglalkozásra, de azért bizonyos fokú gyakorlati érzék is járul mindehhez. *Dh.*: Beteges érzékenység, hajlam visszahúzódásra, félrevonulásra és bizalmatlanságra.

♄ ♎. *H.*: Fokozott érzékiség, finom izlés, szeretetreméltó természet, költői, irodalmi és művészi képességek. *Dh.*: Beteges érzékiség; zavaros álmok, látomások, jelenések gyötrik; ezeknek általában a rejtelmes dolgoknak túlzott jelentőséget tulajdonít.

♄ ♏. *H.*: Büszke, nehezen hozzáférhető, hallgatag természet, erős, mély érzésvilággal, nagy érzéssel a mágia és misztika iránt. *Dh.*: Beteges érzékiség, ravaszság, kiszámíthatatlanul bonyolult és zavaros érzésvilág, gyökértelen önhittség.

♄ ♐. *H.*: Rokonszenves, sok képzelőerővel, hajlammal az inspirált lelkiállapotra. *Dh.*: Túlfeszült érzések, rajongó, betegesre fokozott vallásos hajlam, zavaros fogalmak a szellemiekben.

♄ ♑. *H.*: Kitartó igyekezet a szellemi-lelki törekvésekben, érzék a titokzatos dolgok kifürkészéséhez. *Dh.*: Erős önzés, ravaszság, alattomoság; a fönlebbiek zavaros, bizonytalan irányban jutnak kifejezésre.

♄ ♒. *H.*: Nagy emberszeretet, együttérzés, az emberi természet ösztönös megértésére irányuló hajlam, érző jóság; mély gondolkodás. *Dh.*: Zavaros eszmék az emberiség megjavítására, kritika nélkül megnyilvánuló jóindulat; sok csalódás és megcsalás; esetleg hajlam kétszínűsködéssre, ámitásra.

♄ ♓. *H.*: Rendkívüli emberszeretet és önfeláldozó jóság,

amely szinte személytelenné teszi magatartását; felolvadás az egyetemességben, de sok excentricitás. *Dh.*: Gerinctelenség, szétfolyó érzések, ítélőképesség hiánya, zűrzavaros gondolatvilág, hajlam ámításra, szédelgésre, vagy arra, hogy csalók áldozatává legyen.

A házakban:

Ψ I. *H.*: Intuición, magasrendű szellemi képességek, lelki finomság; erős hajlam misztikára, titokzatos dolgokkal való komoly foglalkozásra; művészi képességek, zsenialitás. *Dh.*: Változékony, gyenge jellem; kedélyhullámozások, lelki depressziók; megfelelő jegyekben és hatások mellett káros szenvedélyek, ivás, kábítószeres használata; médiumi képességek, amelyeket azonban helytelenül, esetleg csalásra használ fel, vagy magát is megteveszti velük.

Ψ II. *H.*: Kitűnő érzék, intuición az anyagiak megszerzésében, nagyarányú, rendkívüli vállalkozások révén jó anyagi helyzet, de változásokkal. *Dh.*: Állandó aggodalom az anyagiak miatt; ha egyébként vagyonos, folyton vagyona elvesztésétől retteg; zavaros anyagi viszonyok, súlyos esetben képtelenség az anyagi eszközök megszerzésére, szegénység; megcsalás folytán elszegényedés, vagy nagy veszteségek.

Ψ III. *H.*: Fokozott szellemi-értelmi élet, kitűnő intuición; költői véna, irodalmi képességek, rendkívüli célkitűzésekkel; hajlam misztikus dolgokkal való foglalkozásra, nagy képzelőerő. *Dh.*: Itélőképesség és logika hiánya, zavaros gondolkodás, bizonytalan irodalmi és költői ízlés, önámító áltehetség, beteges képzelet.

Ψ IV. *H.*: Csendes, békés otthon, ugyanilyen életvég, önkéntes visszavonultságban. *Dh.*: Különös hatások az öregségben, magány, kényszerű elvonulás, sok érthetetlen betegség, anyagiakban is zavaros hatás, főleg az élet utolsó szakaszában. Ingatlan birtok elvesztése.

Ψ V. *H.*-ban sem előnyös hatás, túlzott érzékiséggel jár, de ha nagyon *H.* a Ψ helyzete, akkor kilátás van arra, hogy lelki-szellemi úton fölébe kerekedjék a feszült ösztönzéseknek. *Dh.*: Sajátságos nézetek a nemi erkölcsre vonatkozólag, hajlam szabadosságra a nemi dolgokban, nagy érzékiség, zavaros, bizonytalan, esetleg kizökent nemiséggel; válások, zavarok az érzelmi

viszonyokban, kalandorhajlam, perverzítások; súlyos esetben a nemi vágyak túlfeszültsége.

Ψ VI. *H.*: Így is közepes egészség; hajlam szellemi elmélyülésre, kissé bizonytalan munkaviszonyok. *Dh.*: Helytelen életmód, különös, zavaros szokások, ezek miatt sok betegeskedés, érthetetlen betegségek, bizonytalanság a munkaviszonyban, nehezen kap állást, vagy nehezen tudja megtartani a pozíciót. Egyenetlenség az alárendeltekkel.

Ψ VII. *H.*: Különös, eszményi alapokon nyugvó házasság, szokatlan lelkeségű élettárs, sok finomság és rajongás az együttélésben, de mindenképpen bizonytalan, kevésbé megalapozott kapcsolatok a házastárssal és a nyilvánossággal. *Dh.*: Zavaros, elhibázott házasság, vagy házasságot megakadályozó, khaotikus hatások. Hajlam házasságtörésre, hűtlenségre, féltékenykedés, botrányok; válás zavaros körülmények közt. Bonyolult pörös ügyek, veszteségekkel; bizonytalan kapcsolatok a társakkal, a nyilvánossággal.

Ψ VIII. *H.*: Békés, szép életvég, lelki elmerülés, a túlvilágba való beleéléssel; előnyök örökség, hagyaték révén, amely sokszor egészen érthetetlen módon jut osztályrészéül. *Dh.*: Titokzatos halál, érthetetlen, bizonytalan körülmények közt; beteges hajlam a túlvilági dolgokkal való helytelen, zavaros foglalkozásra.

Ψ IX. *H.*: Erős érzékenység, finom megérzések, hajlam tisztánlátásra, misztikus megismerésekre, sajátos álmokra; a gondolkodás a távoli, rejtelmes dolgok felé irányul. *Dh.*: Gyakorlati érzék hiánya, túlzott belemerülés a fantasztikus és titokzatos dolgok világába, ítélőképesség nélkül; képzelt világban él, elszakad a valóságoktól. Sok baj és összeütközés, esetleg a felsőbb-séggel is; előnytelen utazások.

Ψ X. *H.*: Siker és eredmény szokatlan, különös életpályán, nem mindennapi törekvésekkel; művészi hivatásra való hajlam, sikerekkel, elismeréssel, hírnévvel; lelkesedés, odaadás, önfeláldozó hűség. *Dh.*: Sok gond, nehézség a pozíció megszerzésében; az elért eredmények érthetetlen, zavaros hatások közt veszendőbe mennek; bukás, hírnév csorbulása, becsületvesztés.

Ψ XI. *H.*: Különös barátságok, szokatlan emberek társaságának keresése; előnyök, eredmények sajátos emberekkel való társulás révén, de sok bizonytalansággal. *Dh.*: Megbízhatatlan,

excentrikus barátok, megcsalás ezek részéről, barátok hűtlensége, veszteségek, bajok ezek miatt.

♄ XII. H.: Titkos, rejtelmes foglalkozásokban, vagy a nyilvánosságtól elzárt tevékenységben siker és eredmény; hajlam elmélyülésre, a köznapi világtól való eltávolodásra. Dh.: Titkos ellenségek, akik kifürkészhetetlen módokon ártanak, elárulják, megcsalják vagy nehéz helyzetekbe sodorják cselszövényeikkel. Fettegés ismeretlen veszedelmektől; kényszerű elszigetelődés, hosszas kórházi tartózkodás, elmeógyógyintézeti kezelés, esetleg szabadságvesztés.

♄ Plutó.

A megújulás és megújítás, a gyökeres átalakulás vagy átalakítás planétája; végleges, határozott, éles hatásokkal; válságokat idéz fel, de azokat meg is oldja.

A ♄ hatásairól még igen keveset tudnak az asztrológusok, aránylag kevés adat és tapasztalat áll rendelkezésre. Az alábbiak sem feltétlenül helytállóak, vagy csak hiányosan jellemzik a ♄ hatásait. A horoszkópban behatóan tanulmányozni kell a ♄ helyzetét és kapcsolatait, hogy felderíthessük, milyen hatásokat idéz fel; saját horoszkópban vagy előttünk jól ismert személyek képletében alkalom nyílik arra, hogy a ♄ hatásait a tapasztalat és az események, stb. alapján fűrkésszük és elemezzük.

A jegyekben:

♄ ♈. H.: Nagy lelkesedés, elszántság, határozott célratörés, nagyvonalú feladatok szolgálata, úttörő hajlam, képesség az akadályok leküzdésére. Dh.: Forradalmár, felforgató hajlam, végletes indulatok, túlfeszített tetterő, amely a rombolásban éli ki magát.

♄ ♉. H.: Nagy kitartás; kitűzött célok szolgálatában nem ismer akadályt, lankadást; nagy kifejezőerő, ennek révén erőteljes művészi érzék. Dh.: Hajthatatlan elszántság és nyakas ragaszkodás a követett úthoz, ha ez mégoly helytelen is; éles, feszült nemiség, erős élvágy, amely nem ismer gátlást vagy megfontolást.

♄ ♊. H.: Gyors felfogás, éles ítélőképesség, talpraesettség, merész szellemi célok lelkes követése, új eszmék megértése. Dh.: Elhamarkodottság, hebehurgyaság, meg nem emésztett újszerű

gondolatok megvalósítására irányuló elvakult törekvés; ravaszság, bántó, támadó szellem.

♄ ♋. H.: Nagy képzelőerő, rajongó lelkesedés, erős hajlam a nagy átalakításokra, átalakulások szolgálatára, merész és messzetekintő vezetőszellem, irányítóképesség, vakmerőségig menő bátorság és elszántság. Dh.: Vezetésre irányuló akarat, de kérlelhetetlen, igazságtalan és káros magatartással; végletesség, éles önzés és önfejűség, megbízhatatlanság; hűtlenség, árulás a célok elérésének kedvéért.

A többi jegyben kifejtett hatásairól még nincs tapasztalat.

A házakban:

♄ I. H.: Erős egyéniség, kiemelkedő személyiség, nagy öntudatossággal és feszülő tetterővel; sok megpróbáltatás és kísértés, de ezek megedzik és magasra lendítik fejlődését. Dh.: Romboló hajlam, fékezhetetlen indulatok, durvaság; nincsen tekintettel senkire és semmire; súlyos esetben bűnöző hajlam.

♄ II. H.: Nagyvonalú tevékenységek és vállalkozások révén nagy anyagi sikerek, gazdagság. Dh.: Súlyos, katasztrófaszerű anyagi veszteségek, vagyon elvesztése, szegénység vagy elszegényedés.

♄ III. H.: Nagyvonalú értelmiség, sokoldalúság, találékony ész, feltaláló hajlam, sok utazás, szokatlan tevékenység, szokatlan, de értékes törekvések. Dh.: Sokoldalúság, de az erők fecsérlésével és szétforgácsolással; megvalósíthatatlan tervek hajhászása; ravaszkodás, megtévesztő, félrevezető hajlam.

♄ IV. H.: Nagy függetlenségérzet, szabadságszeretet; a még ismeretlen dolgok kifürkészésére, felkutatására irányuló hajlam és törekvés; érzék felsőbbrendű dolgok iránt, szellemi megismerés képessége; nehezen marad helyben, sok lakhelyváltogatás. Dh.: Súlyosan előnytelen hatások a szülői házban, az otthonban; veszélyek a lakóhelyen, házbeomlás, árvíz, stb. folytán; balesetek, hirtelen halál veszélye.

V. H.: Feszült érzékiség, erős nemiség, kalandosság, változó érzelmek, de mindehhez kitűnő szellemi-értelmi képességek és sok eredetiség járulnak. Dh.: A fentebbiek súlyos, káros kihatásokkal; nagyarányú spekulációk és kockázatok, veszteségekkel; káros játékszenvedély; veszély a gyermekekre nézve; nők

nél veszély a terhességben, szüléskor; esetleg hajlam egyidejűleg sok viszonyra.

⌞ VI. *H.*: Kitartó munkaerő, nagy kötelességtudás, fokozott lelkiismeretesség; orvosi, gyógyító hajlam és képesség, mágikus gyógyító hatás, különös hajlam a táplálkozás szabályozásának útján való gyógykezelésre. *Dh.*: Fanatizmus, összeférhetetlen természet, amely a munkaviszonyokra károsan hat ki; betegeskedések, hajlam válságos megbetegedésekre, fertőzésekre; a mágikus képességek káros felhasználására.

⌞ VII. *H.*: Nagyvonalú, magas szellemi-értelmi alapon álló házaselet, ilyen jellemű házastárssal; hasonló kapcsolatok a társulásban és a nyilvánosságban. *Dh.*: Összeütközések, válságok az együttélésben, úgy a házastárssal, mint más társulásokban; erőszakos, veszedelmes nyílt ellenfelek, válságos pörök.

⌞ VIII. *H.*: Erős hajlam az érzékfölötti megismerésekre, nagy lendület a szellemiség átélésében, különös, rendkívüli halál, de nem rossz értelemben. *Dh.*: Káros hatású szellemi törekvések, visszaélés a misztikus, mágikus képességekkel; életveszélyek, esetleg erőszakos halál, vagy öngyilkosság, válságos körülmények közt.

⌞ IX. *H.*: Nagy tudásvágy, eszményies gondolkodás, magasrendű világnézeti érdeklődés; újító, reformáló munkásság, bensőséges vallásosság, intuición, esetleg lángész; sok utazás, főleg szellemi céllal. *Dh.*: Túlzott világnézeti törekvések, minden áron való újító törekvések, káros hatásokkal; nyughatatlanság, istentagadás, tekintélyrombolás, elvakult anyagiasság, kétszínűség, képmutatás.

⌞ X. *H.*: Nagy lendület az életcélok megvalósításában, törekvő szellem, vállalkozókedv, erős önérzet és öntudat, nagy akaraterő az érvényesülésben; válságos fordulatok a hivatásban, de helytáll és eredményt ér el. *Dh.*: Sok küzdelem és válság a hivatásban, nehezen ér el eredményt, szétforgácsolja erőit; veszteségek, a hírnév csorbulása, esetleg becsületvesztés.

⌞ XI. *H.*: Áldozatkész jóérzés, elszánt kiállás a barátok mellett, jó, bátor és áldozatkész barátok; eszményi emberszeretet és igazságszeretet. *Dh.*: Barátok elvesztése, azok hűtlensége és álnoksága, vagy haláluk folytán.

⌞ XII. *H.*: Még így sem kívánatos helyzet; hátrányos hatás a jellemre; különös támadások érik, üldöztetést szenved, eset-

leg megokolatlanul. *Dh.*: Törvényellenes magatartás, összeütközés a renddel és a többséggel, balesetek, támadások életveszéllyel, súlyos betegségek, elszigetelődés, megfelelő hatások mellett börtön, szabadságvesztés, vagy száműzetés.

2. A planéták fényszögkapcsolatainak jelentése.

Itt szintén csak néhány jellemző szóban összegezzük a kölcsönös fényszögek hatásait; a részletes hatásokat aszerint kell megállapítani, milyen a fényszögben résztvevő planéták helyzete a jegyekben és házakban, amelyeket elfoglalnak, aztán figyelembe kell venni az egyes planéták egész jelentéstartalmát és minden vonatkozását, úgyszintén a jegyek és házak jelentését, amelyekbe akár nyilvánvaló, akár rejlő (látens) fényszögek jutnak.

A planétákat a szokott sorrendben hozzuk fényszögkapcsolatba egymással: a ☉ az összes többi planétával való fényszögeivel szerepel, a többiek már csak az utána következőkkel, de az előtte lévőkkel nem. Ha tehát pl. a ♂ * ♄ fényszöget keressük, ezt mint ♄—♂-t fogjuk megtalálni a *H.* jelzés alatt, stb.

Itt is csak *H.* és *Dh.* kapcsolatokról beszélhetünk; magától értetődik, hogy ha erős *H.* vagy *Dh.* fényszögekről van szó, akkor a hatások fokozottabban érvényesülnek, mint ha félerejű fényszögek szerepelnek. Az ♂ hol jó, hol rossz, erre megfelelő módon minden esetben utalunk.

☉—♄

H.: Törekvő, becsvágyó, őszinte, nyílt, becsületes, népszerű, rokonszenves. Jó egészség, általánosan sikeres, eredményes élet, jó házasság; támogatás magasabban állók részéről.

Dh.: Gyenge egészség; a tudatos én és az ösztönös lelkiség nincsen jól összehangolva; nehézségek az életben, bajok, zavarok a házasságban, a másik nemmel való kapcsolatokban.

Az ♂ vegyes hatású, aszerint, hogy a két égitest milyen jelben és házban áll és milyen fényszöget kap.

☉—♀

(A ♀ sohasem távolodik el a ☉-tól 28°-nál messzebbre.)
♌ vagy ♎: Jó emlékezőtehetség. tanulmánygó, gyors felfogású, értelmes. Ha a ☉ „elégeti“, a hatás csökkentett. Jobb, ha a ♀ a ☉ előtt kel fel, azaz alacsonyabb fokszáma van, vagy a ☉ jegyét megelőző jegyben áll.

(A ♀ sohasem jut tovább a ☉-től 48°-nál.)

♂ vagy ♃: Művészi hajlamú, jóindulatú, ragaszkodó; társaságkedvelő, barátkozó, kellemes; az élet örömeit keresi; jó anyagi viszonyok.

Dh.: (Csak ∠ lehetséges.) Hajhássza az örömeit, de gát-lásokkal küzd, vagy túlzásba csap; fecsérli az érzelmeit, költe-kezésre és különködésre hajlik.

H.: Erélyes, tetterős, bátor, önálló, vállalkozószellemű; nagylelkű, önérzetes; erős test és sok életerő.

♂ vagy Dh.: Elhamarkodott, makacs, veszekedő, indulatos; heves; így is sok az életerő, de hajlamos szélsőségekbe esni, fecsérelni az életerőt; gyulladásos és lázas megbetegedések áll-nak elő. Az ♂ részben jó lehet, ha sok jó fényzőget kap más planétáktól.

♂ vagy H.: Becsületes, derűs életfelfogású, nagylelkű, jó-indulatú, emberbarát; okosan tevékeny, sok siker, eredmény, jó-mód; jó hírnév; befolyásos barátok támogatása; jó egészség, siker a hivatásban.

Dh.: Pazarló, könnyelmű, felületes, önhitt, dölyfös, kép-mutató; rossz anyagi viszonyok vagy nagy veszteségek; általá-ban kevés szerencse; összeütközések a felsőbbbséggel, bajok uta-zásokon, a vallással és ellenségekkel kapcsolatban.

H.: Szilárd, kitartó, szívós, célralörő, becsvágyó; kemény munkás; megbízhatóság, lelkiismeretesség, felelősségérzet; idő-sebb személyek támogatása; hajlam ingatlanbirtok megszerzé-sére, anyaggal való gazdálkodásra.

♂ vagy Dh.: Önző, rideg, ellenszenves; betegesen becsvágyó vagy közönyös, kielégítetlen vágyai miatt rosszindulatú, zsör-tölődő; sok sikertelenség, eredménytelenség, akadályoztatás és gátlás; bajok az apával és idősebb emberekkel; gyenge egész-ség. Házasságban is gátló hatás, főleg nőknél.

H.: Találékony, ötletes, eredeti, becsvágyó, független érzésű; nyilvános tevékenységre hajlamos; felsőbbrendű és okkult ta-

nulmányokra alkalmas; váratlan, előnyös fordulatok, sikerek, eredmények. Női horoszkópban: hajlam regényes szerelemre.

♂ vagy Dh.: Makacs, túlfeszült idegzetű, excentrikus, per-verz; összeütközések a felsőbbbséggel; hirtelen fordulatok ká-ros értelemben, veszteségek, összeütközés az apával; kötelékek elszakadása.

♂ vagy H.: Fínom, sok szépérzéssel, művészi, főleg zenci hajlam, elmélyült lelkiesség, hajlam a fényűzésre, szép környe-zetre.

Dh.: Ravaszkodó, alattomos, gyakorlatiatlan, önhitt, er-kölcstelen; sikertelenségek, ellenszenv a feljebbvalók részéről, megcsalás és árulás veszélye.

H.: Erős öntudat és önérzet, nagy erély, tevékenység, hatá-rozottság; fokozott, nagyfeszültségű szellemi-értelmi élet, esz-ményesítő hajlammal; siker, jó eredmények nagyvonalú tevé-kenységben.

Dh.: Zsarnokoskodásra hajló uralmi vágy, túlzások, elha-markodás, vakmerőség, önteltség, fékezetlen indulatok; fecsérli az erőit; balesetek, meggondolatlanságok; szertelenségek; hajlam szívbajra.

♂ vagy H.: Mozgékony, gyors felfogás, jó értelmi képes-ségek, erős képzelet, változékonyság, jó nyelvtelenség; irodalmi hajlam, utazókedv; tanulnivágyó természet.

Dh.: Ügyes, független, de nyughataatlan; hajlamos szétfor-gácsolni értelmi erőit; fecsegő, pletykálkodó, hazudozó és rossz-akarátú; sok kellemetlenség éri rágalom és megrovó kritika foly-tán.

♂ vagy H.: Szelíd, finom, rendszerető, ízléses, művészi haj-lamú; jó anyagi viszonyok; népszerűség; jó házasság, eredmé-nyes művészi tevékenység; támogatás, előmozdító hatás nők ré-széről.

Dh.: Hanyag, rendetlen, felületes, balga, extravagáns. Veszteség nők miatt, botrányok; zavarok az otthonban és a há-zaséletben; nem kedvelt a társaságban.

☾—♂

H.: Bátor, vállalkozószellemű, gyakorlatias, talpraesett, tevékeny, dolgos; nagy életerő, az elgondolást tette tudja váltani; sikerek személyes erő kifejtés útján.

♂ vagy *Dh.*: Nyakas, önfejű, fegyelmezetlen és önfegyelem nélküli, gyors felfogású, de indulatos és hebehurgya, hajlam balesetekre és lázas megbetegedésekre; sikertelen házasság vagy érzelmi kapcsolat; feszült viszony az anyához vagy az anya betegessége.

☾—4

♂ vagy *H.*: Becsületes, nagylelkű, rokonszenves, vendégszerető; anyagi sikerek, vagyon kilátása, közkedveltség, népszerűség; jó egészség, boldog otthon és házasság; szerencsés vállalkozások.

Dh.: Hanyag, képmutató, extravagáns; kár és veszteség rágalom folytán; sikertelen spekulációk, hajlam tisztességtelen eljárásokra; zavarok az otthonban és a házasságban; gyomorba-jok, a máj és a vér betegségei.

☾—♂

H.: Türelmes, szívós, kitartó, ügyes, takarékos; állhatatos; sikeres üzleti tevékenység; előnyök a szülők révén; felelősségtudat, jó eredmény felelősségteljes állásban.

♂ vagy *Dh.*: Túlzottan becsvágyó, törtető, ravasz, önző, gyanakvó, alantas gondolkodású; üzleti veszteségek, szegénység kilátása, általános sikertelenség; szerencsétlen házasság; küzdelmes élet; gyenge egészség, emésztési zavarok.

☾—♂

H.: Tevékeny, mozgékony értelem, sok eredetiség, független érzés, szellemi, okkult érdeklődés; gyakori utazások; szokatlan, redkívüli érzelmi kapcsolatok, némi állhatatlansággal.

♂ vagy *Dh.*: Változékony, megbízhatatlan, excentrikus; túlfeszült idegzet; zavar a házasságban, válás; hirtelen, váratlan fordulatok, változások, előnytelen értelemben.

☾—♀

♂ vagy *H.*: Nagy képzelőerő, sok érzés, álmodozó hajlam, zenei érzék; különös lelki képességek, érdeklődés szellemi, okkult dolgok iránt; előny az anya révén; vízi, tengeri utazások.

Dh.: Lagymatag, sodródó, gyenge erkölcsű, ravaszkodó, cselszövő, gyakorlatiatlan, csavaros észjárású; veszteségek nők

folytán; bajok, zavarok magasabb életkorban; sajátságos, nehezen megállapítható betegségek.

☾—♀

H.: Erős érzelmi élet, nagy képzelőerő, mozgalmas élet, gyors elhatározás, hajlammal az elhamarkodásra.

Dh.: Türelmetlen, indulatos; változó hangulatok, határozatlanság, végletesség; hajlamos túlbecsülni erőit és önnön értékét; alantas szenvedélyek, túlfeszült nemiség, fékezhetetlen idulatok, súlyos esetben bűnöző hajlam.

♂—♀

(Legföljebb 76°-nyira távolodnak el egymástól.)

♂ vagy *H.*: Vidámkedélyű, társaságkedvelő, jóízű, előzékeny; kellemes és rokonszenves; jó értelmi képességek, művészi hajlamok, irodalmi érzék; főleg fiatalok társaságában érzi jól magát; előnyök a közeli rokonság révén; esetleg rokonnal lép házasságra.

Dh.: Akadályoztatás, zavarok a társaságban, a rokonsággal, művészi és irodalmi törekvésekben.

♂—♂

H.: Gyors felfogás, értelmi tevékenység, eredetiség, gúnyos szellemesség; jó logikai képesség az érvelésben, vitában; matematikai hajlam, kezűgyesség; rátermettség marsi foglalkozásokban.

♂ vagy *Dh.*: Szintén jó értelmi képességek, de túlzó, békétlen, törtető; hajlamos túlfeszíteni az idegerejét; veszteségek mások tisztességtelensége miatt; zavarok a rokonsággal.

♂—4

♂ vagy *H.*: Türelmes, megértő, méltányos; becsületes; széles látókörű, nagylelkű; bölcselkedő hajlam, jó ítélőképesség; általában sikeres, szellemi-értelmi hivatásnak kedvező hatás; eredmények irodalmi munkában, jó kapcsolatok a rokonsággal.

Dh.: Kedélyes, de felületes, hebehurgya, meggondolatlan, változékony; gyenge ítélőképesség; kételkedő, hitetlen vagy vakon hívő; veszteség a törvény vagy feljebbvalók folytán; bajok utazásokon és alárendeltek révén.

♂—♂

H.: Kitartó, állhatatos, komoly, meggondolt, elmélkedő, lelkiismeretes; jó logikai képességek, szervezőtehetség, keresztül tudja vinni terveit; felelősségteljes állásra alkalmas.

♂ vagy Dh.: Gyanakvó, bántóan kritikus, öntelt, önző, szűk látkörű, rideg, rosszindulatú, könnyen csüggedő; hiba a hallószervben, vagy beszédhiba; bizonytalan anyagi helyzet, nehéz érvényesülés; elszakadás a rokonságtól; megbízhatatlan barátok.

♀ — ♂

♂ vagy H.: Találékony, ötletes, talpraesett, független szellemű; kitűnő, eredeti észbeli képességek; hajlam tudományos, irodalmi és okkult tanulmányokra.

Dh.: Eredeti, de extravagáns, élesen kritikus, csípősnyelvű, nyughatatlan, ezek miatt sok összeütközés és kellemetlenség; károk mások kritikája, irodalmi dolgok és ellenfelek miatt; zavarok a rokonsággal; ideges bajok, súlyos esetben elmebaj.

♀ — ♀

♂ vagy H.: Intuición, mély lelki élet, változó hangulatok, nagy ösztönösség, fokozott érzelmi élet, zenei, művészi érzék, hajlam a misztikára, okkult dolgokkal való foglalkozásra.

Dh.: Gyakorlatiatlan, álmodozó, rendetlen, könnyelmű, csalafinta; veszteségek rágalom és hűtlenség miatt; gyötrődés, félelemérzetek, sokszor minden ok nélkül; ideges kimerültségre való hajlam.

♀ — ♀

H.: Nagy értelmi-szellemi képességek, gyors felfogás, kitűnő ítélőképesség, nyughatatlanság, mozgékony, tevékenység; ötletes, jó rábeszélő, diplomatikus érzékkel.

Dh.: Önfújás, nyughatatlanság, türelmetlenség, indulatosság, ellentmondó hajlam, csalás; ideges bajok.

Az ♂ vegyes hatású, a kapott fényszögek szerint.

♀ — ♂

H.: Sokat ad a külső megjelenésre, nagylelkű, élvágyó, társaságkedvelő, erősen vonzódik a másik nemhez, ő maga is vonzó; erős nemiség, korai nemi élmények, esetleg korai házasság; előnyök a másik nem révén.

Dh.: Túlzottan érzéki, erkölcstelenségre hajló, túlzó, extravagáns; könnyen izguló; veszteségek a másik nem és hamis barátok folytán; zavarok a szerelmi életben vagy a házasságban.

Az ♂ a kapott fényszögek szerint változó hatású; többnyire meggondolatlansággal, indiszkrécióval jár együtt.

♀ — ♀

♂ vagy H.: Emberszerető, társaságkedvelő, finomérzésű,

kiegyensúlyozott, tehetséges; szereti a szépet mindenben, sokat ad a külső megjelenésre és a környezetre; bőkezű, nagylelkű; sok siker, szerencse, közkedveltség, népszerűség; jó anyagi viszonyok.

Dh.: Nem őszinte, szereti a hízelt, túlzó, extravagáns, indiszkrét, önhitt; költséges hajlam; külsőségekhez túlzottan ragaszkodik. Az ♂ nem súlyos hatású.

♀ — ♀

H.: Szilárd, hűséges, kitartó az érzésekben; hűséges barát; jó kapcsolatok idősebbekkel; késői házasság, esetleg idős házastárs; nyereség, előny beruházások, házasság, idősebb személyek révén.

♂ vagy H.: Önző, másokat is csak önmagáért szeret; bánat és baj érzelmi dolgok vagy házasság miatt; elhagyás kilátása; izléstelen vagy kizökkent érzésű; anyagi veszteségek és nehézségek; bajok idősebb személyek folytán.

♀ — ♂

H.: Regényes hajlam, művészi érzék; emberszerető, eredeti, vonzó; sok barát, korai nemi élmények, korai házasság.

♂ vagy Dh.: Túlzottan regényes, féltékeny, szenvedélyes; nehezen tud uralkodni érzékein; korai, rendezetlen nemi élet; állhatatlanság, sok, zavaros viszony; különösen női horoszkópban hátrányos hatás.

♀ — ♀

H.: Érzékeny; fokozott érzelmi élet, regényes hajlam, költői és művészi érzék; sok érzelmi kapcsolat; előny és nyereség művészi tevékenység és barátok révén.

Dh.: Állhatatlan, csapodár, sűrűn változó érzelmi kapcsolatok; csalás és megcsalás a szerelemben vagy házasságban; botrányok veszélye; veszteség csalás, megtévesztések folytán.

Az ♂ vegyes hatású, a kapott fényszögek szerint.

♀ — ♀

H.: Nagy művészi érzék, művészetszeret; rajong a szépért; finomult, magasrendű nemiség, de erős szenvedéllyel; derűs természet, fokozott vágyélet, jóindulat és eszményi célokért való lelkesedés.

♂ vagy Dh.: Túlérzékeny, betegesen túlfűtött nemiség, túlzott szenvedélyesség, kicsapongásokra való hajlam; erkölcstelenség, közönséges, durva hajlamok, betegségek, az életerő csökke-

nése kicsapongás folytán; kellemetlenségek, bajok a szerelmi életben és házasságban, hűtlenség miatt.

♂ — 4

H.: Nagylelkű, bőkezű, lelkesedő, vállalkozó szellemű; erős test, jó életerő; költekezésre irányuló hajlam; bátor kiállás a vállalt ügy vagy barátok mellett.

♂ vagy *Dh.*: Itélőképesség nélkül lelkesedik, túlságosan bizakodó; szélsőséges nézetek; extravagáns, szenvedélyes, kiegyensúlyozatlan; hajlam szerencsejátékra és tisztességtelen magatartásra; lázas betegségek az életerő fecsérzése miatt.

♂ — 7

H.: Komoly, becsvágyó, elszánt, bátor, célratörő; kiegyensúlyozott energia, kitartó tevékenység, gyakorlatiasság; előnyök feljebbvalók és idősebbek révén.

♂ vagy *Dh.*: Kemény, rideg, lázadozó, szeretetlen, bosszúálló, esetleg szívtelen és kegyetlen; gátlások, akadályok az érvényesülésben; összeütközések feljebbvalókkal, súlyos esetben a törvénnyel; hitelvesztés, botrányok veszélye; megfelelő hatások mellett szabadságvesztés és erőszakos halál lehetősége.

♂ — 8

H.: Merész, önálló, határozott, impulzív, erőteljes, büszke, eredeti, gúnyolódó kedvű; technikai érzék, ügyesség, tudományos hajlamok.

♂ vagy *Dh.*: Erőszakos, indulatos, hirtelen haragú, nem tud uralkodni magán, kiegyensúlyozatlan, vakmerő; balesetek, hirtelen előnytelen fordulatok, katasztrófák veszélye.

♂ — 9

H.: Fokozott érzelmek, nemes érzés, lelkesedés, de önteltség is; orvosi rátermettség, utazókedv, tengeri utazások.

♂ vagy *Dh.*: Túlzottan öntelt és elbizakodott, rosszindulatú, ravasz, betegesen érzéki; veszteségek nők miatt, botrányok kilátása; veszélyek vízen, mérgezés lehetősége.

♂ — 10

H.: Nagy életerő és testi szívósság; sok erély, átütő akarat-erő; erős szenvedélyek; kevés, vagy semmi gátlás; fokozott impulzivitás, semmitől vissza nem riadó bátorság; sikerek erőteljes vagy erőszakos eszközökkel, célratörő lendület révén.

♂ vagy *Dh.*: Vakmerő elszántság, veszélyes ösztönök, durvaság; nincsen tekintettel senkire és semmire; erőszakos és kímé-

letlen, nem válogat az eszközökben, indulatos és féktelenül szenvedélyes; pazarló hajlam, anyagi zavarok; összeütközés a törvénnyel erőszakosságok miatt.

4 — 11

♂ vagy *H.*: Meggondolt, kimért, komoly, állhatatos, figyelmes, hívő, igazságos; sikerek kitartó, becsületes munkásságban, ingatlannal, vagyonnal kapcsolatban.

Dh.: Sikertelenség, gátlások, akadályok; merev dogmatizmus; kielégítetlen becsvágy, fanyarság, keserűség; súlyos esetben tisztességtelenség; veszteség anyagiakban, birtokkal kapcsolatban, összeütközések a feljebbvalókkal és a törvénnyel; számító az érzéseiben, pénzért házasodik.

4 — 12

♂ vagy *H.*: Eredeti, hívő, vallásos vagy bölcséleti hajlamú; szerencsés; hirtelen, váratlan előnyös fordulatok; jó pozíció kilátása, előny hagyaték révén.

Dh.: Nyakas, gyakorlatiatlan, lázadozó; összeütközések a felsőbbsséggel, esetleg a törvénnyel; túlzó nézetek a vallásra, társadalmi rendszerekre vonatkozólag; balesetek, veszély kilátása rendkívüli tevékenységben vagy foglalkozásban.

4 — 13

♂ vagy *H.*: Rokonszenves, együttérző, odaadó, hívő, vallásos, emberszerető, szíves vendéglátó, de némileg öntelt; hajlam misztikus és okkult élményekre, tanulmányokra; művészi érzék, szereti a szépet; anyagi sikerek, vagyon kilátása.

Dh.: Túlzottan érzelmes, önhitt, kétszínű, vakon impulzív, extravagáns, feltűnést hajhászó; furcsa, szélsőséges vallási vagy világnézeti felfogás, esetleg közöny a szellemi dolgok iránt; veszteség megcsalás folytán, veszély a vízen.

4 — 14

H.: Fokozott életkedv, szellemi törekvések, nagy becsvágy. lelkesedő természet, kitart az eszményei mellett; sportkedvelő, törekvő, sokoldalú érdeklődésű; siker, emelkedés, közbecsülés kilátása.

♂ vagy *Dh.*: Túlzott élvágy, kicsapongó hajlamok, mértéktelenség; kalandor természet, békétlen, nyughatatlan, elégületlen, lázongó; sikertelenségek és összeütközések a felsőbbsséggel meggondolatlanság és tiszteletlenség miatt.

h — ⑥

H.: Komoly, elmélyedő, önzetlen, erős akaratú; felelősségtudat, lelkiismeretesség; kitartó munkában siker; jó pozíció.

♂ vagy Dh.: Nyakas, excentrikus, hajthatatlan, rosszindulatú; közönyös, esetleg bűnöző hajlamú; gyenge egészség; veszteségek meggondolatlan magatartás és hirtelen, előnytelen fordulatok miatt.

h — ♀

H.: Intuitív, fegyelmezett, meggondolt, igyekvő, elmélyedő; hajlam szellemi, okkult dolgokkal való foglalkozásra; anyagi sikerek és eredmények.

♂ vagy Dh.: Hideg, közönyös, számító, bosszúálló; izléstelen; kizökent hajlamok; botrányok és hitelvesztés kilátása; veszteségek, vagyonvesztés.

h — ♀

H.: Nagy becsvágy, kitartás, szívósság a lankadatlan törekvésekben; vállalkozókedv, meggondoltság; hajlam magányosságra, visszavonult életmódra; bölcselkedő, elmélyedő gondolkodás; kiegyensúlyozott kedély, nyugalom és rendszeresség.

♂ vagy Dh.: Erős önzés, ridegség, rosszindulat, alantas hajlamok, durvaság, erőszakosság; erkölcstelen indulatok, esetleg bűnöző hajlam; súlyos betegségek.

⑥ — ♀

H.: Nagy szellemi-értelmi képességek, hajlam elmélyült szellemi életre, misztikus és okkult tanulmányokra vagy élményekre; inspirációk; különös, szokatlan életformák, sajátos történések az életben.

♂ vagy Dh.: Nyughatatlan, bizonytalan magatartású, kiszámíthatatlanul ingadozó; gyenge jellem és akaraterő, sodródó hajlam; különös, furcsa történések, sok baj és gátlás; akadályok a siker útján.

⑥ — ♀

H.: Magasrendű szellemiség, találékonyság, feltalálói hajlam, nagy öntudat és önérzet, fokozott ellenállóerő, határozottság; kirobbanó energia, mindenáron célratörő akarat, amely legyőzi az akadályokat és eközben az erőszaktól sem riad vissza.

♂ vagy Dh.: Önféjű, féktelen, romboló hajlamú, erőszakos, indulatos, gyűlölködő, elvakult; balesetek az indulatosság és

meggondolatlanság folytán, erőszakoskodások, összeütközések, súlyos idegzavarok.

♀ — ♀

H.: Nagy képzelőerő, kalandos hajlam, szokatlan, nem mindennapi érzésvilág; okkult és mágikus képességek.

♂ vagy Dh.: Ugyanaz, de zavaros hatásokkal; khaotikus, rendezetlen gondolkodás, megtévesztő hajlam, megbízhatatlanság, visszaélés az esetleges okkult képességekkel.

*

Ismételten hangsúlyozzuk, hogy ezek a rövid jellemzések csak emlékeztető segítségül szolgálhatnak, de a horoszkóp kifejtésében minden egyes elemet behatóan és részletesen kell értékelni. A tanuló olvassa el újra és újra a planéták, jegyek, házak jelentéstartalmát és a fényszögek hatásait ismertető részeket és minden egyes esetben vegye figyelembe az arra vonatkozó adatokat, jelentéseket és hatásokat, mindezt értelmesen kombinálva.

A tanulásra, gyakorlásra, majd később a nagy belső összefüggések gyökeres megismerésére nincsen jobb eszköz, mint a saját horoszkópunk tanulmányozása. A magunk életének eseményeit, dátumait ismerjük, s ha mind hajlandók vagyunk is többé-kevésbé hízog véleményyt alkotni magunkról, azért a horoszkópunkban mutatkozó tényekkel szemben legalább önmagunk előtt beismerhetjük fogyatékoságinkat és hibáinkat is. Horoszkópunk tanulmányozásával egyre gyarapíthatjuk asztrológiai tudásunkat, s ezzel nem okozhatunk bajt, mint akkor, ha csekély és hiányos tudással másoknak készítenk horoszkópokat és esetleg téves közlésekkel előnytelen szuggeszciókat adunk ismerőseinknek. De saját horoszkópunk vizsgálatában is ügyeljünk arra, hogy a felismert tények és hatások ne befolyásoljanak bennünket hátrányosan: beteges dolog, ha valaki rabjává válik a horoszkópjának és kiszámítva előre minden hatás érvényesülését, úgyszólván már egyetlen lépést sem mer tenni anélkül, hogy előbb meg ne nézze: „szerencsés“ vagy „szerencsétlen“-e az arra az időre éppen mutatkozó asztrális helyzet! Ne akarjunk kifogni a sorson és a Gondviselésen, hanem — tanuljunk! Gyűjtsünk tapasztalatokat, megfigyeléseket, ismereteket, s akkor talán elérkezik az az idő is, amikor már bizonyos mértékben urává válhatunk sorsunknak, mert csakugyan látjuk, milyen hatások se-

gíthetik terveinket vagy nehezítik meg akcióink eredményét. Ezen a fokon a horoszkóp már valóban olyanná lesz részünkre, mint a térkép az utazónak vagy a tengerésznek: figyeljük az irányt, igyekszünk kikerülni a zátonyokat és éber gondossággal vezetjük életünk hajóját. De nem állunk meg, nem vonjuk be aggodalmaskodva vagy gyáván a vitorláinkat, nem menekülünk reszkelve a tétlenség kikötőjébe a viharok elől!

Bízzunk Istenben és az Ő törvényében, s lássuk a horoszkópban mindig az isteni törvény megnyilatkozásának halvány visszfényét!

VII.

AZ ASZTROLÓGIAI PROGNÓZIS.

A jövőben bekövetkezendő események előre történő megállapítása, az *asztrológiai prognózis*, nagyon fontos része az asztrológiának, s alapos ismertetése önálló kötetet kívánna. Ebben az alapvető tankönyvnek szánt munkában nem foglalkozhatunk a prognózis módszereinek részletes ismertetésével, csupán nagy vonásokban jellemezhetük a teljesség kedvéért a leggyakrabban alkalmazott eljárásokat. Aki kellő igyekezettel belemélyedt az eddig közölt ismeretekbe s már otthonosan mozog az asztrológiának eddig feltárt területén, a rövid jellemzésekből is tájékozást szerezhet a főbb prognózis-módszerekre vonatkozólag.

A bekövetkezendő események, más és más hatású időszakok, stb. beálltának megállapítása a születési (alap- másképen radix-) horoszkóp alapján történik. *Elv, hogy az élet folyamán mindenkit csak olyan természetű dolgok, események, behatások érhetnek, sorsa csak olyan irányba térhet, amint azt a születési horoszkóp mutatja.* Ha pl. az alaphoroszkópban semmisem utal vagyonszerzésre, akkor az élet folyamán beálló asztrális változások sem hozatnak ilyesmit. A feladat tehát az, hogy az alaphoroszkópban mintegy lerögzített, kilátásba helyezett lehetőségek bekövetkezésének időpontját megállapítsuk.

A bekövetkezések megállapítására szolgáló eljárásokat *irányító (direkciós)* számításoknak nevezzük. Ezt úgy kell érteni, hogy az egymással kapcsolatban álló planétákat elméletben, vagy valóságos mozgásuknak megfelelően, bizonyos szabályok szerint tovább visszük, vezetjük az ekliptikán, amíg el nem érik azokat a pontokat, — más planétákat, ezek fényszögpontjait, vagy saját fényszögpontjaikat, házcsúcsokat, stb. — amelyeken a kapcsolatjelezte hatások kiváltódhatnak, érvényesülhetnek. Ezt a továbbvezetést nevezzük *irányításnak, dirigálásnak.*

Az irányított, továbbvezetett planétát *jelölőnek, szignifikátornak* mondjuk, mert ez jelöli meg, hogy milyen természetű hatás fogja kiváltani a bekövetkezendő eseményt; azt a plané-

tát vagy pontot pedig, amelyhez a jelölőt irányítjuk, *ígérőnek*, *promisszornak* nevezzük, mert ez mutat rá, hogy a jelölő hatására milyen jellegű és irányú esemény következhetik be.

Többféle irányító eljárás ismeretes, Ezek közül legáltalánosabban használtak a következők:

1. Az úgynevezett *elsőleges irányítás* (primaer direkcio). Ez azon a régi hagyományon alapszik, hogy a planéták, pontok stb. tovahaladásában *1° egyenlő 1 évvel*. Ha tehát a horoszkóp valamelyik planétáját egy bizonyos hatópontig, pl. a vele kapcsolatban lévő másik planétaig vagy ennek fényszögpontjáig irányítjuk, akkor az irányítás ívének fok- és perchossza az „1° = 1 év” kulcs alapján időben fejezi ki a várható hatás beteljesülését. Ez az irányító módszer nem alapszik a planétáknak semmiféle valóságos, természetes mozgásán, hanem csupán az irányításban szereplő két elemnek egymástól való távolságán. Mi több, ezt a távolságot nem is a ekliptikán mérik, hanem az egyenlítőn. Mindez nagyon bonyolult és hosszadalmas számításokat követel, amelyek gömbháromszögtani elveken alapulnak; a számítás még megkönnyítő táblázatok segítségével is túlságosan körülményes.

Ma már igen sok komoly asztrológus kétségbevonja az elsőleges irányítás feltétlen érvényességét és értékét. A hosszas és tekervényes számításokkal nyert eredmények sokszor helytelennek bizonyulnak, vagy legalább is ritkán tárnak fel olyan eredményeket, amelyeket más, egyszerűbb irányító eljárásokkal nem lehetne kiszámítani. Ezért itt mi is mellőzzük az elsőleges irányítás részletes ismertetését, mert több más asztrológussal együtt azt tartjuk, hogy a „játék nem éri meg a gyertyát”, a fáradságos számítások nem érnek fel az elérhető eredményekkel.

A hagyományokhoz mereven ragaszkodó asztrológusok többsége ugyan szinte „szentségtörésnek” tekinti, ha valaki kétségbe meri vonni az elsőleges irányítás értékét, de a tapasztalat tényleg azt bizonyítja, hogy a *többi, egyszerűbb eljárás legalább annyi megbízható eredményt biztosít* és ha valamennyit kellő ítélőképességgel alkalmazzuk, nem fogjuk érezni az elsőleges irányítások hiányát.

2. A *másodlagos irányítás* (secundaer direkcio), vagy *előhaladás* (progresszió).

Ez szintén régi hagyományokon alapszik, azon, hogy *egy*

nap egyenlő egy évvel. Erre már a Szentírásban is utalás történik. A születés utáni minden nap egy-egy életévnek felel meg; pl. a második nap a második életévnek, és így tovább. Ha tehát a 30. életévre vonatkozókat akarjuk megtudni, a születés utáni 30. nap megváltozott planétaállásait vesszük vizsgálat alá.

Az eljárás aránylag könnyű, hiszen az efemerida napról napra feltünteti a planéták tovamozgását, előhaladását, progresszióját. Amint a planéták a születéskor elfoglalt helyzetükből ki-mozdulva tovahaladnak, sorra elérik a többi planéta fényszög-pontjait, más planétákat, házcsúcsokat, vagy saját fényszög-pontjaikat. Egy élet folyamán persze csak bizonyos számú ilyen pontot érhetnek el, hiszen az átlagos életkor 60—70 év, s az ennek megfelelő 60—70 nap alatt még a sebesen mozgó planéták sem tesznek meg két-három jegyhossznál nagyobb utat, a lassan mozgók pedig aránylag csak igen rövid utat hagynak hátra.

Az efemerida mindennapi déli helyzetei közt 24—24 óra telik el, s ez egy-egy életévnek felel meg. Eszerint 24 h = 12 hónappal; 2 h = 1 hónappal; 1 h = 15 nappal, 4 m = 1 nappal. Egyszerű elsőfokú egyenlet és a napi (diurnális) logaritmus-tábla segítségével kiszámíthatjuk, hogy azon a napon, amikor valamely irányított planéta eléri egy másik planéta helyzetét, fényszögpontját, vagy saját fényszögpontjainak egyikét, stb. mennyi idő telik el az efemeridában jelzett greenwhichi déltől a bekövetkezés időpontjáig. Ezt az időt hónapokra és napokra átszámítva, s figyelembe véve az évszámot (vagyis, hogy hányadik napról van szó a születés után), megkapjuk a keresett esemény bekövetkezésének dátumát.

Ez azonban csak akkor ilyen egyszerű, ha a születés pontosan az efemeridában jelzett greenwhichi délidőben történt volna, ami nagyon ritka eset. Hogy a másodlagos irányítás-számításokat egyszerűen végezhesük el, megállapítjuk, milyen dátumnak felelne meg az efemeridában jelzett greenwhichi dél. A születés helyi idejét greenwhichi időre átszámítva, ezt az első életév kezdetének tekinthetjük. Ha a születés délelőtt történt, akkor a greenwhichi dél a születésnapnál későbbi dátumot fejez ki, ha azonban délutáni születésről van szó, akkor a greenwhichi dél a születésnapot megelőző dátumot jelöli. Ha így megállapítottuk, hogy a greenwhichi délnak milyen dátum felel meg, akkor ezt tekintjük a másodlagos irányítás (progresszió) alapdátumának.

kumának, s az életéveket nem a születésnaptól születésnapig, hanem a greenwichi délnek megfelelő dátumtól ismét eddig a dátumig számítjuk. Ily módon az efemerida adataival könnyen dolgozhatunk, mert mindig csak a déli állások közt mutatkozó helyzetváltozásokat kell figyelembe vennünk.

Példánkban a születés délelőtt történt, tehát az efemerida greenwichi délideje a születésnapnál későbbi dátumot fejez ki. Példánkban a születés greenwichi ideje 20 h 45 m; miután délelőtről van szó, ezt az időadatot kivonjuk a 24 h-ból, vagyis délidőből: 1 h 15 m. A greenwichi dél tehát 1 h 15 m-mel több, mint a születés gr. ideje. Ezt átszámítjuk hónapokra és napokra, azon az alapon, hogy 24 h = 1 évvel, vagyis 12 hónappal:

$$\begin{array}{rcl} 1 \text{ h} & = & 15 \text{ nap} \\ 15 \text{ m} & = & 3 \text{ és } \frac{3}{4} \text{ nap, kereken } 4 \text{ nap} \\ \hline \text{összesen} & & 19 \text{ nap.} \end{array}$$

Ezt hozzáadjuk a születés dátumához:

$$\begin{array}{rcl} 1896 \text{ május } 29. & & \\ + & & 19 \text{ nap.} \\ \hline 1896 \text{ június } 17. & & \end{array}$$

A progressziók alapdátuma eszerint június 17., ennek felel meg 1896 május 29-ének az efemeridában közölt greenwichi délideje. 1896 május 30-ikának efemeridabeli délideje már a következő, második életév kezdetét, tehát 1897 június 17-ét jelenti és így tovább.

Ilyen módon bármelyik életévre megtaláljuk az esedékes progressziókat, vagy megfordítva, bármely progresszióról megállapíthatjuk hogy a fenti kulcs szerint hányadik életévre, melyik hónap melyik napjára jut.

Úgy a *jelölő*, mint az *ígérő* jelentéstartalmát, hatásösszegét kell figyelembe vennünk, aztán a jegyet és a házat, ahol a promisszor áll, hogy az eseményt jellemezhesük.

Különösen nagy jelentőségű a \odot előhaladása. A haladó (vagy progresszív) \odot naponta aránylag nagy utat, 12—15 fokot tesz meg és 28 nap alatt bejárja az egész ekliptika körét. A másodlagos irányításban ez annyit jelent, hogy az egy napnak megfelelő egy év alatt féljegynyi utat, 28 év alatt pedig az egész ekliptika körútját megteszi és gyors haladásában sorra érinti a többi planétát, saját és a planéták fényszögpontjait, megfelelő hatásokat váltva ki. Maga az, hogy a haladó \odot melyik jegyben

és házban jár a kérdéses életévben, már nagy mértékben jellemzi annak az évnek az általános jellegét, hatásainak irányát. Ennek megítélésében figyelembe kell vennünk a \odot jelentéstartalmát és hatását, s ezt egybe kell vetnünk az illető jegy és ház jelentéstartalmával; mindez aszerint érvényesül jótékony vagy ártalmas értelemben, hogy a \odot eredetileg harmónikus vagy diszharmónikus kapcsolatban állt-e az illető promisszorokkal. Példánkban a haladó \odot előnytelen periódusokat fog felidézni, valahányszor a progresszió folyamán eléri a vele eredetileg rossz kapcsolatban álló \odot -ot, vagy ennek ártó fényszögeit, s a saját diszharmónikus fényszögpontjait; viszont jótékony hatásokat idéz fel, valahányszor eléri a vele eredetileg jó kapcsolatban álló \odot harmónikus fényszögeit, vagy magát a \odot -t, vagy a saját jó fényszögpontjait. Látjuk a képletből, hogy a haladó \odot jó hatásokat vált ki, amikor pl. a \odot -ban és a 8. ház elején jár, mert ide jó fényszögei esnek, de hátrányos hatásokat idéz fel, amikor a 9. ház elején és a \odot -ban jár, mert itt áll a \odot -dal rosszul kapcsolódott \odot és a \odot saját rossz fényszögpontja. stb.

A legtöbb másodlagos irányítást a \odot után a gyorsabban haladó planétákkal, a \odot -ral, \odot -szal és a \odot -pal lehet elvégezni; könnyen kiszámíthatjuk az irányítások esedékességét. Megállapítjuk először, melyik napon éri el a haladó planéta a kiszemelt promisszort; az esemény annak a napnak megfelelő életévben fog bekövetkezni. A közelebbi dátumot így állapítjuk meg:

A haladó planéta 24 h alatt megtett útja úgy aránylik a haladó planétának a greenwichi déli állásától a promisszorig megtett útjához, valamint 24 h aránylik az x-hez, vagyis a keresett időhöz.

Az efemeridából kivesszük, mekkora utat tett meg a haladó planéta a szóbanforgó nap 24 órája alatt, aztán kiszámítjuk, mekkora utat kell megtennie, hogy a greenwichi déli helyzetből elérje a promisszor pontját. Miután a diurnális logaritmusokban 24 h d. logaritmusa 0, a fenti egyenlet megoldásához elegendő, ha a planétának a promisszorig megtett útját d. logaritmusban kikeressük, s ebből levonjuk a planéta 24 h alatt megtett útjának d. logaritmusát. Az eredmény már időadat; a fenti kulcs szerint átszámítjuk hónapokra és napokra, ezt a dátumot aztán hozzáadjuk az előző délnek megfelelő progresszív

alaptáblához és megkapjuk az esemény bekövetkeztének napját.

A másodlagos irányítás eredményeit egybe kell vetnünk az alábbi irányításokkal nyert eredményekkel, mert az a tapasztalat, hogy a jelzett események bekövetkezéséhez több egyidejű hatásra van szükség.

3. Segédhoroszkópok.

A másodlagos irányítással függ össze az úgynevezett *előhaladó — progresszív — horoszkóp*. Ez a segédhoroszkópok közé tartozik, amelyeket a születési horoszkóp alapján szokás elkészíteni. Az „egy év egyenlő egy nappal” elv szerint a születést követő bármelyik napra, mely a megfelelő életévet fejezi ki, progresszív horoszkópot állíthatunk fel, olyképen, hogy a planétahelyzeteket a születés idejére számítjuk ki, mintha a kérdéses nap a születés napja volna, tehát ugyanúgy járunk el, mint a születési horoszkóp kiszámításakor, csak épen nem a születés napját, hanem a keresett életévnek megfelelő napot vesszük alapul. Természetesen a progresszív horoszkóp házállásai is eltérnek majd a születési képlet házaitól. A progresszív horoszkópban is megállapíthatjuk az előhaladó planéták, stb. egymással alkotott fényszögeit, de aztán a képletet egybevetjük a születési, vagy alap-horoszkóppal. A progresszív horoszkóp az illető életévet jellemzi; a benne mutatkozó fényszögek és helyzetek akkor mutatnak valóban bekövetkező tényekre, ha analógiában vannak a születési horoszkóp helyzeteivel és fényszögeivel. Nem kell az eredeti helyzeteknek megismétlődniük; analógiát találunk akkor is, ha pl. az alaphoroszkópban egymással fényszögben álló két planéta egyike az előhaladás folytán eléri a másik planétának radix-helyzetét, s ezzel fokozottan kiváltja az eredetileg megrögzített hatást, stb.

Másik fontos segédhoroszkóp az úgynevezett *szoláris* vagy *Nap-horoszkóp*. Ezt a tényleges életévre számítjuk ki, vagyis itt nem a másodlagos irányítás alapelve szerepel, hanem a pl. 1941-ben kezdődő valóságos életévre vonatkozó Nap-horoszkópot az 1941-es efemerida segítségével számítjuk ki. A Nap-képlet alapja a Nap helyzete: arra a pillanatra számítjuk ki, amikor a Nap ismét pontosan a születéskor elfoglalt helyzetébe jut. Ez nem mindig a születésnapon történik, hanem esetleg egy nappal előbb,

vagy egy nappal utóbb. A keresett év efemeridájában megállapítjuk, melyik napon éri el a Nap a születési horoszkópban elfoglalt helyzetét és kiszámítjuk, mennyi idő telt el az efemeridában jelzett greenwichi déltől (vagy éjfélről) odáig, amikor a Nap pontosan a születési helyzetét ismétli meg. Az így megtalált időpontra az ismert módon építjük fel a képletet, s ez lesz a szóbanforgó életév Nap-horoszkópja. Itt is figyelembe vesszük egyrészt a Nap-képletben mutatkozó fényszögeket, de főleg abból következtetünk az eseményekre az illető életévben, hogy a benne mutatkozó planétahelyzetek és fényszögek mennyiben ismétlik meg a születési képlet helyzeteit, vagy mennyiben mutatnak analógiát ezekkel. — Ujabb felfogás szerint a Nap-horoszkópban nem kell a házállásokat is kiszámítani, hanem a születési képlet házállásait használjuk fel, tekintet nélkül arra, hogy az az adott időpontnak tényleg megfelel-e.

4. A profekció.

Az úgynevezett profekciós irányítás alapja az a tétel, hogy *30° egyenlő egy évvel*. A profekciókban tehát a planéták vagy a sarkalatos pontok egy év alatt 30 foknyi utat tesznek meg, nem a valóságban, hanem elvont, irányított értelemben. Eszerint minden planéta vagy sarkalatos pont két év alatt eljut a saját hatodfény-pontjára, három év alatt eléri saját negyedfény-pontját, négy év alatt saját harmadfény-pontját, ezeknek megfelelő hatásokat váltva ki. Ugyanígy eléri közben a vele eredetileg fényszögkapcsolatban álló planétákat vagy ezek fényszögpontjait, s megfelelő hatásokat vált ki. Tizenkét év alatt mindegyik planéta vagy pont eljut ismét a maga eredeti helyzetéhez, s a profekció köre újra kezdődik. Könnyű dolog kiszámítani, hogy valamelyik életévben hol járnak a profekciók, illetve, hogy azévi 30 fokos útja melyik ponttól melyik másik pontig halad a profekcióban.

Az évi profekció kezdőpontját a születésnap dátumának tekintjük, kiszámítjuk, hány fokot és percet kell megtennie a jelölőnek a megfelelő ígérőig, s ezt a fok- és perctávolságot átszámítjuk időre. Ebben a következő kulcsot használjuk:

$$30^{\circ} = 1 \text{ év, vagyis } 12 \text{ hónap;}$$

$$2^{\circ} 30' = 1 \text{ hónap;}$$

$$5' = 1 \text{ nap.}$$

A profekciók esedékessége meglepően találó szokott lenni; a jelzett esemény bekövetkezésére olyankor számíthatunk különösen, amikor egy vagy több másodlagos irányítás és profekció hasonló értelemben ugyanarra, vagy közeli dátumra jut.

A profekcióban bármelyik planétát és horoszkóppontot (pl. házcsúcsot) irányíthatjuk, de többnyire csak a ☉, ☾, Asc. és M. C. profekcióit szokták kiszámítani.

5. Elsőleges irányítás az ekliptikán.

Ez is azon alapszik, mint a fentebb ismertetett, de az egyenlítőn mért elsőleges irányítás (primaer direkción), vagyis *1 fokot 1 évvel egyenlőnek tekintünk*. Az eljárás azonban igen egyszerű, mert a távolságokat az ekliptikán mérjük. A jelölő távolsága fokokban és percekben az igérő pontjától adja az irányítás ívét, ezt átszámítjuk időre:

$1^\circ = \text{év, vagyis } 12 \text{ hónap;}$

$5' = 1 \text{ hónap;}$

$1' = 6 \text{ nap;}$

$10'' = 1 \text{ nap.}$

6. Átvonulások (Tranzitok).

A planéták folyton mozgásban vannak és amint valóságos mozgásukat végzik az égbolton, újra meg újra végighaladva az ekliptika körén, ismételten átvonulnak a maguk eredeti horoszkópbeli helyzetén, saját fényszögpontjaikon, a többi planétának a születési horoszkópban elfoglalt helyzetén és azok fényszögpontjain. Ezt nevezzük *átvonulásnak*, *tranzitnak*. Az asztrológiai tapasztalat azt tartja, hogy a többi irányítással jelzett események bekövetkezéséhez rendszeren még megfelelő átvonulás is szükséges. De a lassan haladó planéták a többi irányítástól függetlenül is hatásokat váltanak ki, amikor a többi planétának, ezek fényszögpontjainak, saját eredeti helyzetüknek vagy fényszögpontjaiknak a születési horoszkópban meg rögzített helyzetein átvonulnak. Ezért érdemes figyelemmel kísérni az átvonulásokat, egyrészt, hogy kitapasztaljuk, mennyiben járulnak hozzá a többi irányításban jelzett események bekövetkezéséhez, másrészt, hogy lássuk, mennyiben váltanak ki önálló hatásokat.

Az átvonulások érvényesülése már előbb kezdődik, mi-

előtt a planéta magát a kérdéses pontot elérné, s miután áthaladt ezen, hatása még tovább tart. Az átvonulás hatóköre általában 3° , tehát a hatás már érvényesül, amikor az átvonuló planéta $1^\circ 30'$ -nyire jut a kérdéses ponthoz, legerősebb a hatás, amikor pontosan átvonul rajta, aztán csökkenő mértékben eltart még addig, amíg $1^\circ 30'$ -nyire nem távolodik el tőle. A planéták sebessége szerint egy-egy átvonulás különböző ideig tart; pontos időtartamukat az efemeridából megállapíthatjuk.

A ☾ napi átvonulásai olyan gyorsan történnek, hogy hatást alig fejtenek ki; a ☉, ☿ és ♀ átvonulásai kisebb, jelentéktelenebb hatásúak, a ♂-éi már észrevehetőbbek, de ritkán kiemelkedő jelentőségűek; ellenben a ♃ átvonulásai már határozott hatásokkal járnak, még inkább a nála is lassúbb járású ♄, ♅, ♆ és ♇ átvonulásai. A három utóbbira azonban a legtöbb ember hiányosan, zavarosan reagál és az átlagos vagy alantas típusokra még jó fényszögeken való átvonulásukkal is inkább zavaróan hatnak, betegséget, bajokat okozhatnak.

A lassú planéták fokozott hatása annak is betudható, hogy ezek huzamosabb ideig járnak a pontok körül, amelyekkel kapcsolatban hatásuk érvényesülhet. Az időtartamnak kétségtelenül szerepe lehet a hatás mértékében; olyasmi ez, mint a fényérzékeny lemez vagy film exponálása: rövid megvilágítás nem hagy olyan nyomot rajta, mint a tartósabb expozíció. A ♃ átvonulásai hetekig, a ♄-éi hónapokig, az ♅-éi félévig is eltartanak, a ♆-éi évekig, a ♇-éi még tovább. Az időtartamot még megnyújtja az is, hogy a lassújárású planéták átvonulásaik közben hátrálókká, majd megint egycses futásúakká válnak, esetleg ismételten is, s újra meg újra átvonulnak a hatékony pontokon. Aki alaposan megfigyeli az átvonulásokat, különösen a lassú planétákét, nem tagadhatja, hogy ezek bizony észrevehető, sokszor nagyon is szembeszökő, sőt súlyos hatásokat váltanak ki. Akinek a horoszkópjában pl. az ♅ vagy ♆ rossz kapcsolatokkal szerepel, a maga bőrén érezheti ártó hatásukat, amikor saját negyedfénypontjaikon s a velük rosszul kapcsolódó planéták ártó fényszögpontjain vagy magukon ezeken a planétákon átvonulnak. Ezek kritikus, válságos időszakok, betegséget, gondot, sok bajt hozhatnak. Viszont a lassú planéták jótékony átvonulásai rendszeren észrevehető jó hatásokat hoznak magukkal, pl. akinek az alaphoroszkópjában a ♃ jól és erősen áll, jótékony fényszögek-

ben más planétákkal, az feltétlenül tapasztalni fogja, hogy amikor a 4. átvonul saját jó fényszögpontjain s a vele harmónikus kapcsolódó planéták jó fényszögein, akkor előnyös, szerencsés dolgok érik, aszerint, hogy melyik jegyben és házban jár a jó pontokon a 4. Az ilyen hatásokhoz többnyire megtalálhatjuk még a többi irányítást is, de ismételjük: a nagy, vagy lassúmozgású planéták átvonulásai kisebb-nagyobb mértékben maguk is kiváltják a megfelelő hatásokat.

A kezdő azonban vissza szokott élni az átvonulások túlértékelésével. Az átvonulásokat a legkönnyebb megállapítani és a kezdő hajlandó ezekre részletes prognózisokat felépíteni, amelyek aztán csak ritkán, részben válnak be, vagy egyáltalán nem. Itt is óvatosság ajánlatos és főleg: ne csináljunk prognózisokat mások részére, amíg kellő tapasztalatkinccsel nem rendelkezünk!

7. Az „életkör“.

Említettük a horoszkóp kifejtésekor, hogy a házak az életkorokkal is összefüggésben vannak, s hogy Glahn német asztrológus ennek az elvnek alapján kidolgozta a maga „életkör“-rendszerét. A Glahn-féle „életkör“ valóban zseniális gondolat, s egyike az utóbbi évek legérdekesebb asztrológiai eredményének. Több száz horoszkópban — s nagyon behatóan a magaméban is — megfigyelhettem, hogy ennek az életkörnek az elvei a gyakorlatban ellenőrizhetően beválnak. Mindamellet ajánlatos, hogy a tanuló szintén alapos kísérleteknek vesse alá ezt a módszert, pl. a maga és a hozzátartozói horoszkópjában. A Glahn-féle életkör csak akkor bizonyul találónak, ha az *asc.*, vagyis a születés ideje pontos.

Az „életkör“ azon alapszik, hogy Glahn szerint az élet folyamát az *asc.*-től visszafelé, — tehát az *M. C.* majd a *desc.* és az *I. C.* felé haladva, — követhetjük, olyképen, hogy egy-egy ház hossza kereken 100 hónapnak, vagyis 8 évnek és 4 hónapnak felel meg; egy-egy horoszkópnegyed eszerint kereken 25 évet fejez ki. Mondottuk, hogy az életkör számítása az *asc.*-nél kezdődik, hátrafelé; a 12. ház tehát az élet első 8 évét és 4 hónapját tartalmazza, a 11. ház a következő 8 éves és 4 hónapos periódust, az *M. C.* pedig pontosan a 25. születésnapnak felel meg; így haladva tovább házanként, a *desc.* az 50. születésnapkal esik egybe,

az *I. C.* pedig a 75-ik évet jelzi. Glahn 75 évet vesz átlagos életkornak, de ha valaki tovább él, akkor az *I. C.*-től továbbhaladva az *asc.* felé, a következő 8 éves és 4 hónapos periódusokat kapjuk meg a házakban; az *asc.*-hez visszajutva az életkörtől, az a 100-ik évet fejezné ki.

Készítsünk még egy rajzot a könyvünkben közölt példahoroszkópról — vagy saját horoszkópunkról — és osszuk be azt a Glahn-féle életkör elveinek alapján. Pédahoroszkópunkban az *asc.* mellé odaírhatjuk a születés dátumát: 1896, V. hónap. A 12. ház csúcsához az ezt 8 évvel és 4 hónappal követő dátumot írjuk: 1896, V. + 8 év és 4 hónap = 1904, IX. A 11. ház csúcsához a következő ilyen periódus véghatárát jegyezzük oda, az előző dátumadathoz hozzáadva 8 évet és 4 hónapot: 1912, XIII. azaz 1913, I. Így járunk el továbbra is: *M. C.* (10. házcsúcs): 1921, V.; 9. házcsúcs: 1929, IX.; 8. házcsúcs: 1938, I.; *desc.* (7. házcsúcs): 1946, V. Ha akarjuk, még tovább kiszámíthatjuk a házcsúcsoknak megfelelő dátumokat.

Ha most mindegyik házat, fok- és perchozossága szerint, négy egyenlő részre osztunk, akkor mindegyik ilyen beosztás 2 évnek és 1 hónapnak fog megfelelni, s melléjük írhatjuk a vonatkozó dátumot. Pl. a 12. ház négy beosztásánál ezek így következnek egymásután: 1898, VI.—1900, VII.—1902, VIII.—1904 IX., ez az utóbbi már a 12. ház csúcsán van. Így oszthatjuk be az egész életkört. A beosztások hossza persze nem lesz egyenlő, hiszen a házak sem egyenlő hosszúak; de az időközök mindig egyenlőek lesznek. A Glahn-féle életkör-módszert csak egyenlőtlen házakra lehet alkalmazni.

Ha az időbeosztás elkészült, rajzoljuk ki a horoszkóp kör külső szélére, mindenütt a megfelelő fok és perc helyére, a planétákat s ezek összes látens fényszögpontjait. Ezzel az életkör folyamán mutatkozó hatásokat szemléltetővé tettük. Csak azt kell megállapítanunk, hogy egy-egy planétahelyzetnek vagy fényszögpontnak az életkörtől milyen időpont felel meg, s akkor máris látjuk, hogy ebben az időben miféle planétahatás érvényesült N. életében. A hatást az ismertetett módon jellemezhetjük, figyelembevétel a szóbanforgó planétának a horoszkópban mutatkozó helyzetét, kapcsolatait és eredeti jelentéstartalmát, a fényszögek esetében pedig azt, hogy az ezt vető planétának mi a helyzete és hatástartalma a horoszkópban.

Ha a planéta- vagy fényszögpontokkal jelzett hatások a valóságban nem egyeznek a tényekkel, a tapasztalt időpontokkal, akkor a születési idő, s vele az asc. nem pontos. Az asc.-t és vele az egész házbeosztást eltolhatjuk, úgy, hogy az élet főbb eseményeinek időpontjaira megfelelő planétahatások jussanak az életkörön. *Igy a születési időt is korrigálhatjuk.*

Példahoroszkópunkban, ha a beosztást és a planéták, fényszögek kivétítését elvégeztük, többek közt azt láthatjuk, hogy a ☉ pontja 1915 elejére jut; ebből arra következtethetünk, hogy N. életében ekkor fontos periódus állt be, hiszen a ☉ a legszemélyesebb vonatkozásokra utal, s a horoszkópban erősen, túlnyomóan jól áll. A ☉ idevágó vonatkozásait figyelembe véve, valószínűnek tartjuk, hogy N. értelmi-szellemi törekvésében (II) pályájára vonatkozó kihatással (10. ház) olyan esemény következett be, amely előtérbe állította egyéniségét, sikert és jelentékeny eredményt hozott, amire mind a ☉ utal. Bizonyára fontos vizsgát tett le, ennek az életkor is megfelel: kitűnő eredménnyel leérettségizett, vagy ami még valószínűbb: fontos felvételi vizsgát tett valami tanintézetben. Ugyanekkor — a ☉ hatásai folytán — személyisége is kibontakozott, ekkor vált tudatosan felnőtté, férfivé, s valószínűleg érzelmi élmény is mutatkozott életében. Még határozottabban következtethetünk kiemelkedő érzelmi élményre, női hatás fellépésére a ♀-nak az életkörhöz viszonyított pontján, ami 1917 második felében következhetett be. Ugyanígy nemcsak a planéták pontjait, hanem a közben érintett összes fényszögpontokat is hasonlóképen értelmezhetjük és kapcsolatba hozhatjuk az esedékes időponttal.

Az életkörnek ilyképen kiemelkedő dátumai nem annyira egyes, határozottan körvonalazott eseményeket, mint inkább bizonyos *periódusokat* jeleznek, amelyeken belül az épen érvényesülő hatások lépnek előtérbe. Egy-egy ilyen hatásperiódus különböző ideig tarthat, átlag addig, míg újabb jelzett periódus nem váltja fel; az egyes periódusok határait az életkörön szintén megállapíthatjuk.

Glahn nemcsak az eredeti planétaállásokat és fényszögpontjaikat veszi figyelembe az életkörön, hanem a planéták antisciait s ezek antiscia-fényszögpontjait, mi több, az úgynevezett *mundán-planétákat* és a *mundán-antisciaikat* szintén, fényszögpontjaikkal együtt. Így olyan sok jellemző pontot nyerünk, hogy

minden életévre több periódust vagy eseményt jelző hatás mutatkozik, ami megfelel a tapasztalati valóságnak. Az antisciaikkal már megismerkedtünk, alkalmazzuk hát ezeket és fényszögpontjaikat is az életkörrel kapcsolatban. Azt fogjuk találni, hogy az antiscia-pontok is meglepően jellemzik a velük egybevágó időpontokat; az antisciaik főleg olyan hatásokra mutatnak, amelyek magából N.-ből, az ő kezdeményezésére indulnak ki.

A *mundán-planétaállások* és a *mundán-antisciaik* mibenléte már bonyolultabb dolog, s ezért nem is térhetünk ki beható ismertetésükre, csak annyit jegyzünk meg, hogy a *mundán-viszonylat* azon alapszik, hogy *minden ház egy-egy jeggyel áll összefüggésben*. Láttuk, hogy az 1. ház lényegileg kapcsolatban áll az 1. jeggyel, a ♈-sal, s így tovább. Ha tehát egy planéta a horoszkópban az ♎-ban (5. jegyben) áll, akkor ugyanennek a planétának *mundán megjelenése* az 5. házba kerül; *aránylag* époly távol e ház csúcsától, mint amilyen távol áll az eredeti planéta az elfoglalt *jegy* kezdetétől. Minthogy a házak nem egyenlő hosszúak, mint a mindig egyforma hosszú, 30°-os jegyek, a *mundán helyzetet* át kell számítani a következő formula szerint:

Mundán planéta foktávolsága a ház csúcsától úgy aránylik az illető ház fokhosszához, valamint az eredeti planéta jegybeli fokhossza aránylik a 30°-hoz.

Az egyenlet kiszámításával megállapíthatjuk a *mundán planétaállásokat*, de ha ezek *mundán fényszögeit* is meg akarjuk állapítani, nem szabad elfelednünk, hogy *a mundán viszonylat nem a jegyekre, hanem a különböző hosszúságú házakra vonatkozik*, s egy-egy *mundán planéta fényszögei* aránylag époly távol esnek az illető ház csúcsától, mint amilyen messze áll a *mundán planéta* az általa elfoglalt ház csúcsától. Végül a *mundán-planéták antisciait* is megállapítjuk, úgy, ahogyan fentebb az antisciaikról szólva ismertettük, de a ☉-♌ tengely helyett az ennek *mundán-értelemben* megfelelő, I. C.—M. C. tengelyt véve alapul. A *mundán-antisciaik fényszögeit* is kiszámítjuk és feltüntetjük.

Ezt a bonyolult és hosszadalmas *mundán-átszámítást* azonban elkerülhetjük a következő módon: a *mundán életkört*, a fentebb ismertett életkörtől függetlenül, a ♈ 0°-tól számítjuk, ezáltal azonban *nem a házakban, hanem a jegyekben*, épúgy hátrafelé haladva, mint fentebb a házakkal tettük. Eszerint a ♏ jegye fog megfelelni a 12. háznak, a ♏ a 11. háznak, a ♏ 0°-a

az M. C.-nek, s így tovább. A már előzőleg kivetített eredeti planétákat és fényszögpontokat ezen az életkörön *mundán* planétáknak és *mundán*-fényszögeknek tekintjük; ha pedig az eredeti antisciaákat is kivetítettük (másszínű ceruzával jelezve), akkor ezeket most *mundán*-antisciaáknak fogjuk fel. Ezután a *mundán*-életkörön ugyanúgy kísérhetjük végig a *mundán*- és *mundán*-antiscia-pontok időbeli érvényesüléseit, mint föntebb az eredeti életkörön tettük. A *jegyeket*, visszafelé haladva, ugyanúgy négy-négy részre osztjuk be és mindegyik beosztáshoz egymásután odajegyezzük a megfelelő dátumot, $0^\circ \cap$ -ból kiindulva.*)

A *mundán*-planéták és fényszögek olyan hatásokra utalnak, amelyek a külvilág folytán érnek bennünket, hiszen nem vagyunk függetlenek a világ befolyásától. Ezek az igazán „sors”- vagy mondjuk „végzetszerű” hatások, amelyek anélkül érhetnek minket, hogy magunk látszólag hozzájárultunk volna felidézésükhöz. Magasabb értelemben persze ezek a hatások is bennünk gyökereznek, mert a mikrokozmosz elválaszthatatlanul egybeforrt a makrokozmosszal. A *mundán*-antisciaák és fényszögek hatásai ugyanúgy viszonyulnak a *mundán*-planétákhoz, mint az eredeti antisciaák az eredeti planétákhoz. Ezekről föntebb már beszélünk.

Mindez így leírva és elolvasva elég bonyolultnak látszik, de ha kísérletet téve, gyakorlatban megpróbáljuk alkalmazását, megismerkedhetünk az eljárással.

*

Különben is ismételjük, hogy ennek a könyvnek nem lehet feladata, hogy az asztrológia egész területét ismertesse; s az irányításoknak, majd az asztrológia további területeinek ismertetése újabb munkát igényel. Amit ezekről itt elmondtunk, inkább csak általános tájékoztatásul szolgál.

*) Ezt az eljárást tudtommal elsőül alkalmaztam; maga Glahn sem látszik tudomást venni erről, hogy így egészen könnyű eljárással lehet az ő bonyolult módszerét helyettesíteni, mert a különböző hosszúságú házak helyett a jegyek mindig azonos (30°) hosszával számíthatunk a *mundán*-életkörön.

VIII.

ASZTROLÓGIAI VILÁGSZEMLELET.

1. A Nagy Napciklus.

A csillagászati részben már említés történt a *precesszióról*, a Tavaszpont tovahaladásának jelenségéről. A Nap évről évre a tavaszi napéjegylenlőség idején nem ugyanazon a ponton áll, hanem évente kb. $50''$ -cel hátrább, mint az előző évben. Ennek oka a földtengely elmozdulásában áll. A tavaszpont tehát lassan végigvándorol az ekliptika körén, még pedig a jegyek sorrendjével ellentétes irányban, hátrafelé.

A Nap a tavaszpont *precessziós* útján 72 év alatt tesz meg egy fokot, 2160 év alatt halad át egy állatövi szakaszon (30°), 25920 év alatt pedig bejárja az ekliptika egész körét.

Az egész kört, a 25920 éves ciklust *Nagy Napév*-nek nevezzük, az egy-egy jegyre terjedő 2160 éves szakaszok a Nagy Napév hónapjai, a „világhónapok”; az egy fokra jutó 72-esztendő út pedig egy-egy „világnap”-nak felel meg.

Ezeknek az időegységeknek rendkívül nagy a jelentőségük a Föld és az emberiség életében. Az egészséges, normális ember életkora 72 év, vagyis a *precesszió*nak egy foknyi útja. Az ember normális hőmérséklete 36 fok, ez 72-nek a fele; az egészséges ember érverése percenként átlag 72; percenként 18-szor veszünk lélekzetet, vagyis négypercenként 72 a lélekzések száma. Tudjuk, hogy a forgó Föld kb. 4 perc alatt fordul el 1° -ot, tehát a Föld 1° -nyi elmozdulásának 72 lélekzetvétel felel meg, mint ahogy a *precesszió*ban 72 év egyezett 1° -kal. Ha az ember egy perc alatt 18 lélekzetet vesz, akkor egy nap — 24 óra — alatt 25920-szor lélekzik; ugyanennyi a Nagy Napévben lepergő földi évek száma. Ezek a számok tehát igen mélyen gyökereznek a lét törvényében és rejtelmes, örök összefüggéseket tárnak fel.

A régi hindu felfogás az élet hosszát lélekzetvételekben ál-

lapítja meg; minden embernek, karmája szerint, bizonyos számú lélekzetvételekre van kilátása egy élet folyamán, s amikor halála elérkezik, a szó szoros értelmében „utolsót lélekzik“. A lélekzet-szabályozás a hindu vallásban és bölcséletben, de a hindu életben is nagy szerepet játszik; egyrészt azt tartják róla, hogy a szabályozott, egyenletes, kimért lélekzés meghosszabbítja az életet, másrészt a szellemi elmélyedést segíti elő. A hagyományos hindu időszámítás — a bráhmani időszámítás — nagy földi korszakokról tud, az úgynevezett *jugákról* és *kalpákról*, ezek pedig mind a precessziós időszakokon alapulnak. A bráhmani időszámítás a földi lét kezdetétől számítva mai napig több mint kétmilliárd évet ír, s ez megfelel a modern tudományos felfogásnak, amely ennyi időre teszi a Föld kialakulásának korszakait, mindet összegezve.

A Nagy Napév a Föld életében egy-egy hatalmas ciklust fejez ki. Amint a Nap a precessziós úton sorra áthalad az állatöv csillagképein, hatásait a csillagképek hatásösszegével egyesíti, más- és másképpen módosult sugárzással befolyásolja a földi életet. Tudjuk, hogy az *évi* Nappálya kezdetét a mindenkori Tavaszponttól számítjuk, s ezt tekintjük az évi Nappályán a Υ 0°-ának. De a valóságban, a csillagképek állandó állatövéit tekintve, a Nap a precessziós zodiákuskörön másutt jár; manapság némelyek szerint a Halak csillagképének elején, egyre jobban közelítve a Vízöntőhöz; mások szerint már elérte a Vízöntőt és már ennek 27. foka körül halad. Élesen meg kell különböztetnünk az *állandó* állatövet, az állócsillagképek körét, az *évi* Nappálya állatövétől, s nem szabad elfelednünk, hogy a precessziós Nap a csillagképek s a jegyek sorrendjével ellentétes irányba, hátrafelé halad, évenkénti Tavaszpontját tekintve.

A bölcsek már igen régen megfigyelték a precesszió jelenségét, s azt is tudták, hogy ennek következtében, amint az elmozduló földtengely az égbolt más pontja felé mutat, időszakonként más és más állócsillag lesz Sarkcsillaggá. A földtengely eltolódása, s vele a precesszió jelensége, olyan lassan megy végbe, hogy hosszú évezredekbe telik, amíg az egyik Sarkcsillag helyét másik foglalja el. A régi egyiptomiak teljesen tisztában voltak mindezzel és a Nagy Napév titokzatos jelentőségével is; ma már bizonyosra vehető, hogy a legrégebb gúla, a híres Kheopsz-piramis, többek közt azt a célt szolgálta, hogy a precessziót figyelem-

mel kísérhessék. A központi kamrájából rézsútosan a gúla északi oldalára nyíló akna egyenesen a mindenkori Sarkcsillag felé mutat. A Kheopsz-piramis sokkal régebben épült, mint ahogy az archeológusok a legújabb időkig vélték; évezredekkel idősebb, mint a többi, királýsíroknak szolgáló, kisebb gúla. Brunton „Egyiptom titkai“ c. munkájában részletesen feltárja a Kheopsz-piramis egykori szerepét és jelentőségét. Ez az építmény az egyik legjelentékenyebb ősműveltség kultuszát szolgálta és fennnemlített jellegzetességén kívül minden méretarányával csillagászati, kozmikus méreteket foglalt körébe.

A precessziós Nap útját a régi bölcsek világkorszakokkal hozták kapcsolatba, s aszerint, hogy a Tavaszpont melyik állatöv csillagképben járt, a földi eszmélést, a vallást és a bölcséletet is összhangba hozták a precessziós Napnak az illető csillagképben kifejtett hatásaival. A régi kultúrák és kultuszok félreérthetetlenül kifejezik ezeket az összefüggéseket. Az ősi mithoszok és kifürkészhetetlen eredetű hagyományok a történelemelőtti korszakok emlékét is megőrizték; minden ősi műveltségű nép mithoszai tudnak az „aranykorról“, amikor a földi élet még összhangban volt az égi törvényekkel, az ember még nem szakadt el a természet egyszerű, de tévedhetetlen útjának követésétől. Ez az aranykor arra az időszakra vonatkozik, amikor a Tavaszpont, vagyis a precessziós Nap a maga égi házában, a természetének legjobban megfelelő Oroszlán csillagképében vándorolt 2160 esztendőn keresztül. A rákövetkező korszakban a precessziós Nap 2160 évig a Rák csillagképében járt, s ebben az időben az „aranykor“ ősi tisztasága és egyensúlya már veszendőbe ment. Helyét a Rák hatásai váltották fel: az embereket elfogta az ismeretlen utáni vágyódás, nyughatatlanokká váltak, vándorolni kezdtek, kialakult a család, majd a nemzetség csoportszövetsége, ezekből törzsek alakultak és a megnehezedett, bonyolultabbá vált életben megindult az emberi szervezkedés. Ebből a korszakból származnak a minden ősi népnél ismeretes Hold-kultusz emlékei, hiszen a bölcsek már akkor is tudták, hogy a Rák csillagképe épúgy a Hold égi háza, mint az évi Nappálya állatövében a Rák jegye. A matriarchátus — anyauralom — is valószínűleg ennek a korszaknak a csökevénye, s némely kezdetleges népnél ma is fennáll. Mindez a Rák hatásának felel meg.

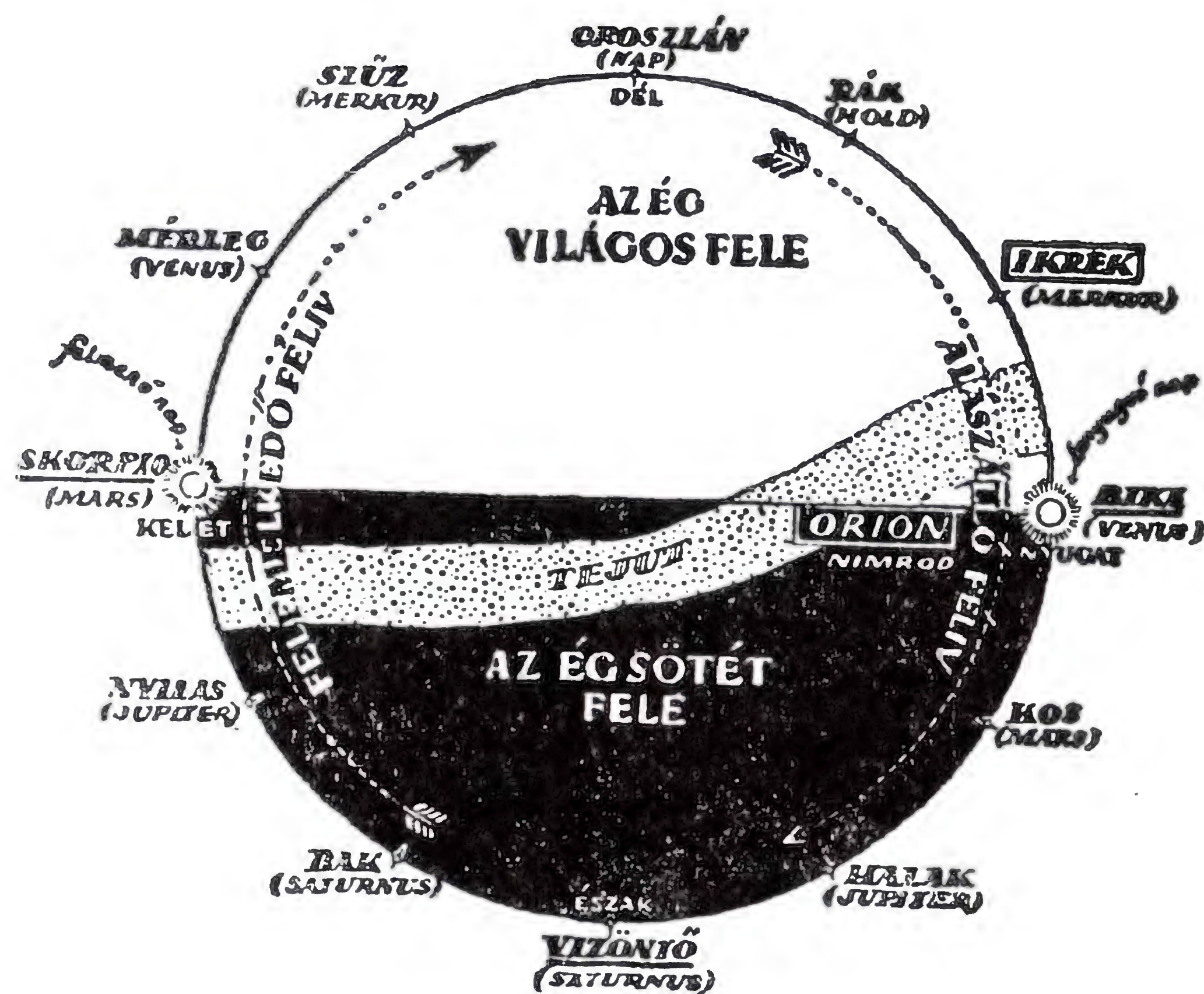
A precesszió a Rákból átlépett az Ikrekbe, s ebben ismét 2160 évig vándorolt; a földi élet szintén megfelelően átalakult ekkor. Az emberi gondolkodás nagy fejlődésnek indult, szellemi-értelmi téren felvette az Ikrek ismert hatásait. Az elágazás, a szétszóródás és ennek kapcsán a fokozott ismeretszerzés is megkezdődött. A szétszóródott embercsoportok tudatos kapcsolatba léptek egymással, megindult a szellemi és anyagi javak kicserélése. A vallásos kultuszokban mindenütt megjelent a kettősség elvének gondolata, a Kettő, amely egymást kiegészítve Egységet fejez ki. A mithoszok Iker-elemei ebből a korszakból valók: ikrek voltak Ozírisz és Izisz, a görög mitológiában Kasztor és Pollux, Indiában a két isteni Asvin, stb. Mindez még a történelmi kor előtt ment végbe.

A történelmileg is már többé-kevésbé ismert korszak akkor kezdődött, amikor a precessziós Nap az Ikrekből a Bika csillagképébe jutott. A Bika hatásaira az élet sokat veszített szellemiségéből, a földies, anyagias elemek előtérbe kezdtek lépni; a gazdaság, kereskedelem, pénzforgalom fejlődésnek indult, a szellemiség pedig szintén anyagi formában kereste kifejezését: magasra lendült a művészi alkotás, még pedig elsősorban mindenütt a Bika lényegének leginkább megfelelő anyagformálás: a plasztika, a szobrászat. A kultuszok jelképei is megváltoztak és a régebbiekhez a Bika szimbólumai járultak.

S itt rá kell mutatnunk, hogy az őskultúrák, amikor a precessziós csillagképnek épen érvényesülő hatásait felismerték, egyúttal azzal is tisztában voltak, hogy minden jegy, illetve csillagkép titokzatos, belső kapcsolatban áll az öt polárisan kiegészítő, vele szemközt álló csillagképpel, vagy jeggyel. Erről is már beszéltünk a megfelelő helyen. Már a régebbi kultuszokban jelentkezett ez a szimbólikus kettősség, poláris kiegészítés. A Rák precessziós korszakában a vele szemközt lévő Bak jelképei is megjelentek; az Ikrek korszakában pedig a Nyilas szimbóluma szintén szerephez jutott: példa rá a kentaurosز félig-ló, félig-ember alakja, aztán a sok ősi nép kultuszában fontos helyen álló loáldozat (a régi hinduk is ismerték az *Asvamédhát*, a kultikus loáldozatot), stb. Valószínűleg ebben a korszakban alakult ki a rendszerezett, intézményes papság és a törvénykezés kezdete is, a Nyilas tartalmának megfelelően. — A Bika

korszakban, amelynek kultúráját igen sok műemlék és alkotás őrzi, már egészen nyilvánvalóan élénk lépnek úgy a Bika, mint az ezt polárisan kiegészítő Skorpió jelképei és vonatkozásai. Gondoljunk csak az egyiptomiak szent bikájára, az Apiszra, amely a Napkorongot viselte szarvai közt: a precessziós Nap a Bikában! Immár Iziszt is szarvakkal ábrázolták! De ábrázolták a precesszióban tovahaladó Napot sasszárnyakkal is, körülötte a titokzatos Uraeus-kígyóval; ez már a Skorpió szimbólikája, mert a Skorpiót kettős jelkép fejezte ki: a kígyó és a sas. Az előbbi a Skorpió sötét erőire utal, amíg az emberlélek még nem született új életre a Skorpió nagy válságában, a sas pedig a magasba szárnyalást, a fény felé emelkedést jelöli, amidőn a lélek már átélte a halál és újraszületés misztériumát. Mindennek nagy szerepe volt az egyiptomi kultuszban, de ugyanabban a korszakban más ősi műveltségű népek kultuszaiban is: Siva, a hindu isteni Háromság egyik kiemelkedő személye, *bikán* nyargal, fején *kígyót* visel, phallikus kultusza is a Skorpió szexuális jellegét hangsúlyozza ki. Ennek a kultikus korszaknak az emléke mainapig is él Indiában, pl. a hinduk szarvasmarha-tiszteletének képében. A kisázsiai Mithrasz-kultuszban is megjelenik a Bika; Mithrasz maga a Nap, ki ifjú képében legyűri, megöli a Bikát; az „ifjú“ már az eljövendő Vízöntő-korszak jelképe, amikor a Nap elindul felemelkedő útjára, s kiszabadul a sötétségből, amelybe a Bikában hanyatlott.

Mielőtt továbbmennénk a precessziós korszakok során, emlékeztetünk a „világhoroszkóp“ rajzára. Ebben a négy sarkalatos pontot az *Oroszlán*, a *Bika*, a *Vízöntő* és a *Skorpió* foglalja el. Ezek a világhoroszkóp és a precessziós ciklus, a Nagy Napévfordulópontjai, s ezért különösen kiemelkedő jelentőségük van. Láttuk, hogy a precesszió az Oroszlánban a Nap-erők töretlen, tiszta érvényesülését, az „aranykort“ fejezte ki; amikor aztán a precesszió eléri a Bikát, újabb fordulóponthoz érkezik. A Bikát a Skorpióval összekötő tengely választja el a Nagy Napciklus világos félívét, az ég világos felét, a sötét, éjszakai félívtől, amely a Bikától a Skorpióig terjed. (L. 22. ábra.) A Nap égi háza, az Oroszlán, a tetőponton van, az ég világos felének csúcsán; vele szemben, az éjszakai félív mélypontján a Vízöntőt látjuk. Az Oroszlántól a Vízöntőig terjedő precessziós út a Nagy Napcik-

22. ábra. A precesszió, vagy Nagy Napciklus vázlata.

lus alászálló félíve, a Vízöntőtől az Oroszlánig terjedő rész pedig a felemelkedő félív. Amikor a precessziós Nap elhagyja égi házát, az Oroszlánt és lefelé ívelve a Bika felé halad, misztikus értelemben hanyatlóra fordul, alászáll. A Bikában aztán eléri a világéjszaka félívének határát, jelképesen sötétségbe merül, elbukik. A Bika anyagi erői látszólag elnyelik, leigázzák a Napot, amely itt az éjszakába hanyatlak. De a Nap tovább folytatja útját, eléri idővel a Vízöntőt, s ezzel újabb fordulópont-hoz jut a Nagy Ciklus útján. A Vízöntő egyben a hanyatlás mélypontját, de a felemelkedés, az újjászületés felő ívelő út kezdetét is jelenti. S amint a Nap a Nagy Ciklusban a felemelkedő íven továbbhalad, végül eléri a Skorpiót, amelyben kiemelkedik a halál, a sötétség éjszakájából és a világosságba, az ég világos felébe szárnyal, mint a sas, hogy aztán ismét felmásgasztosulva elérje égi házát, trónját, a dicsőség teljességét az Oroszlánban.

Ennek a négy sarkalatos pontnak mélységes értelme van, titokzatos, örök törvényszerűséget hordoznak, s a világ minden ősi eszmélése, minden vallásos, bölcséleti, költői és művészi kez-

deményezése a bennük rejlő szimbolikán épült fel. Említettük, hogy úgy az Ó-, mint az Újszövetségben ismételt találkozunk a négy sarkalatos jelképpel; Szt. János „Jelenéseiben” már hatalmas világtörténetekre utalnak. Alább majd látni fogjuk, hogyan jut kifejezésre a Nagy Napciklus, s ezen belül kiemelkedő szerephez a négy sarkalatos pont, minden ősmítoszban és mesében.

Folytassuk most útunkat a korszakokon át, a Nap precesszióját követve. A Bika korszaka után a Kos 2160 esztendő korszaka következett. Ekkor mindenütt új, merész és úttörő szellemiség kezdett kibontakozni, s ezzel együtt új jelképek foglalták el a régebbiek helyét, vagy járultak ezekhez. A kos, a *bárány* jelképeivel találkozunk a kultuszokban; a szelíd pásztordillek poézisa éppúgy idetartozik, mint a kosáldozat véres színjátéka. A Kos-korszak kultikus értelme a legvilágosabban és legtudatosabban az ószövetségi zsidóságban jutott kifejezésre. Már a zsidók őse, Ábrahám, koszt áldozott az Úrnak, a Kos jelképesen megváltja az embert, Ábrahám halálraszánt fiát. Pedig Ábrahám idejében a földön még a Bika-korszak uralkodott. A zsidóság így mintegy már előre megsejtette kultikus feladatát, a Kos-korszak beteljesítését. Ez határozottan lép elénk akkor, amikor Mózes megszervezi és kivezeti népét az egyiptomi rabságból; a zsidóság tudatosan rálép a közben kozmikus is beállott korszak kultikus útjára. Mózes tanácsára a zsidók *bárány* vérével kenik be az ajtófélfákat, hogy az Úr angyala felismerje otthonukat; intézménnyé válik a bárányáldozat és a húsvéti bárány elfogyasztásának jelképes, kultikus szokása, mely szintén a megváltás gondolatára utal.

A Kos poláris kiegészítője a Mérleg, a kiegyenlítő *törvény* eszméjével: a zsidóság kultuszában a Kos-bárány jelképeihez a Törvény járul, mint vallásuk lényege és alapja. Amikor Mózes a törvény tábláit kapja az Úrtól, az elvakult zsidóság lázongáni kezd és vissza akar térni az elhagyott, régebbi kultuszhoz, a Bika jelképehez: aranyborjút állít fel és ezt imádja. Mózes összetöri az aranyborjút; a Bika korszaka immár letűnt s ő az új éra hirdetője! A megtévedteket a Bika poláris, mélyebb értelmű ellenképének (Skorpió) szimbólumával, a rézből készült kígyóval gyógyítja meg. Más ősi népeknél szintén felszínre kerültek a Kos-Mérleg jelképei; hogy csak a germánokat említsük: Frig-

ga, Wotan főisten felesége, a rend és erkölcsi törvény őre, *Kosok* vontatta szekéren jár, Wotan maga pedig a *Törvény* rúnáit — titokzatos ígeit — viseli lándzsáján, amely a világ rendjén öröklik. De ismételjük: a Kos-éra egész kultikus tartalma a zsidó vallásban jutott legteljesebb, legnyilvánvalóbb kifejezésre. Valóban Isten nagy kozmikus rendjébe kapcsolódtak bele, s ők voltak a Kos-korszak igazi megtestesítői.

Am a Nagy Ciklus továbbhaladt és elközelgett a Halak korszaka. A precessziós Nap a Bika óta már a sötét félívben jár, az emberiség tévelyeg, értelme és szellemisége elhomályosodott. A bölcsek, a próféták, a látnokok vezetik az embereket a sötétben, fel-felvillantják előttük az isteni törvény örök igazságait. S a Kos-korszak előkészíti a homálybasüllyedt emberiséget arra, hogy az ős Igazság magasrendű tanait megismerhesse. A Halak korszaka — a Halak ismert hatásainak megfelelően — a lelkiség, az elmélyülés, az egyetemességbe visszavágyó megismerés elemeit hozta. Még mielőtt a precesszió elérte volna a Halakat, Indiában megjelent Buddha és új, tisztult erkölcsiség, egyetemes világnézet tanait hirdette, mint a Halak előfutára. A 2160 éves Halak-érájának folyamán hírhirdetők és vallásalapítók egész sora lépett fel; a régi kultuszok mindenütt elmélyülnek, új, univerzális elemekkel gazdagodnak. De a Halak korszakát kifejező legmélyebb és leggyökeresebb igazság elhivatott, Istentől rendelt hirdetője — Jézus. Ő valóban az egyetemesség eszméjét hozza, szeretete mindenekre kiterjed, újat ad a régi helyébe, de hangsúlyozza, hogy nem akarja lerombolni a *Törvényt* — a Kos-korszak nagy eredményét — mert azért jött, hogy ezt beteljesítse. S valóban, Jézus tevékenysége tele van mindkét korszak jelképeivel: magát *jó pásztornak*, majd Isten *báránynak* nevezi, elfogyasztja tanítványaival a jelképes bárányt az utolsó vacsorán, de a Kos-szimbólumok az ő tanításában már megtisztulnak, elfordul a véres bárányáldozattól, s az ősi jelképet önmagával helyettesíti: ő maga az isteni Bárány, amely felajánlja magát az örök áldozatra, hogy vérével megváltsa a sötétségbe merült, bűnös emberiséget. De párhuzamosan a Kos-szimbólumokkal, sőt ezeknél hangsúlyozottabb értelemben jelennek meg Jézus életében és tanításaiban az új, a krisztusi Halak-korszak jelképei: *halakkal* lakatja jól az ígéretehesekeket, halakkal és *kenyerekkel*, mert a Halak poláris kiegészítőjének,

a Szűznek ősi jelképe az „arató szűz“, aki *búzakalászt* tart a kezében. Az utolsó vacsorán Jézus örök és mélységes misztériumot ad híveinek, megáldván a kenyeret, amely az Ő szent testévé válik, hogy az, aki azt eszi, örök életet nyerjen... A Szűz kultusza, látjuk, kozmikusán kapcsolódik a Halak-érájához, a krisztusi tanhoz; csak a racionális, értetlen hitújítás tartotta lehetségesnek azt, hogy a Szűz kultuszát elválassa a kereszténységtől, amellyel szervesen, elválaszthatatlanul összefügg. Az első keresztények még nem használták a kereszt jelképét, jelük a *Hal* volt, tudatosan kifejezve a kultusz kozmikus vonatkozását. A püspöksüveg *halfejet* ábrázol, mint ahogy Jézus első tanítványai is halászok voltak és Péternek azt mondotta, hogy „ezentúl majd emberekre halászol“.

A Halak-korszaka, mely isteni, kozmikus törvényszerűséggel elhozta Jézust és a krisztusi hitet az emberiségnek, ezidőszent végefelé jár, némelyek szerint már véget is ért és eljött a Vízöntő korszaka, óriási változásokat idézve fel a földi életben, a Vízöntő ismert hatásainak értelmében felforgatva, fejetetejére állítva mindent, hogy a régi világból megszülethessen az új.

A csillagképek határait nem lehet olyan pontosan és félreérthetetlenül megállapítani, mint az évi Nappálya állatövi jegyeinek határait. Ezért bajos volna pontosan, határozott évszámmal megjelölni egy-egy világéra kezdetét vagy végét. Csak megközelítőleg határozhatjuk meg ezeket a döntő időszakokat. Mondottuk, hogy némelyek szerint a precesszió jelenleg a Halak első fokában, tehát a Halak érájának végefelé jár; mások viszont azt állítják, hogy már elértük a Vízöntő korszakát, s ennek a végétől számított harmadik foka (elejétől számítva 27-ik foka) körül jár a Tavaszpont.

Hentges német asztrológus fejtegetéseire támaszkodva ismertetjük azt a felfogást, hogy már ránkköszöntött a Vízöntő korszaka. *Volney* és *Bailly* francia csillagászok még a XVIII. század vége felé, régi adatokra támaszkodva, egymástól függetlenül arra az eredményre jutottak, hogy a Tavaszpont Kr. előtt az 1447-ik évben a Kos csillagképének közepén, annak 15. fokán állt. Ez az év jelezte volna tehát a Kos érájának közepét, s innen számítva 1080 évvel később lépett át a Tavaszpont a Halakba. Eszerint a Halak korszaka Kr. előtt 367-ben kezdődött volna. Ősi hagyomány, mely valószínűleg tapasztalaton alap-

szik, hogy egy-egy világkorszak uralkodó, jellemző hatásai nem egyszerre állnak be, hanem az előző korszak végső szakaszában már felderengenek a következő éra eszméi, (l. Buddhát), s ezek csak később érlelődnek meg, hogy teljes értelmükben kifejezésre jussanak. 367 év nem hosszú idő egy világkorszakban, vagy világhónapban, hiszen 72 esztendő felel meg a világhónap egyetlen napjának. A precessziós Nap a Halak szakaszának 5. foka körül járhatótt Jézus születésekor, a fokokat a precesszió értelmében a szakasz végétől számítva. A Halak érájának szellemi tartalma ekkor érett meg arra, hogy Jézus egyetemes értelemben tudtára adja az embereknek. Ha ez az időszámítás megfelel a valóságnak, akkor 367-et levonva 2160-ból, megkapjuk a *Vízöntő-korszak kezdetének évét*: Kr. u. 1793.

Ez az év csakugyan hatalmas átalakulást jelez: a francia forradalom ekkor állt tetőfokán, egy új korszak vajúdott és született meg a véres vajúdásban. Nem sokkal előbb már végbement egy másik, szintén óriási kihatású átalakulás: az amerikai Unió megszületése, amely eszméivel mintegy előkészítője és érlelője volt az európai forradalomnak. Néhány évvel előbb fedezték fel az Uránuszt is, s tudjuk, hogy az Uránusz a Vízöntő jelentéstartalmával rokon hatásokat fejt ki. Az emberiség tehát akkoriban fejlődött arra a fokra, hogy legjobbjai már erősen reagáltak az addig ismeretlen planéta hatásaira, s ez magyarázza meg a felfedezést épen a Vízöntő-korszak küszöbén. A Vízöntő-éra beállta tényleg gyökeresen felforgatta a régi világot; évezredes kiváltságok mentek veszendőbe, egészen új emberréteg került felszínre, s a földi élet nagy problémái jelentékeny átértékelésen mentek keresztül. Egyrészt hatalmas szellemi-értelmi fellendülés kezdődött, a természettudományok elindultak diadalmas útjukra, a racionális ész mindenek fölé igyekezett kerekedni, de másrészt megindult egy veszedelmes bomlási folyamat is, a szabadságból szabadosság lett, az erők egyenlő versenyéből ijesztő társadalmi egyenetlenségek születtek, az új eszmék ledöntötték a régi ideálokat, de nem elégítethették ki az emberiség magasabb törekvéseit, s ezért új és újabb gondolatok kezdték kergetni egymást, szinte minden nemzedéket szembeállítva a megelőzővel. Óriási válságok és problémák merültek fel, s az emberi alkotószellem hihetetlen erőfeszítéssel tett, hogy megoldja azokat. Haladás és hanyatlás, fejlődés

és visszafejlődés zürzavarosan keveredett össze és olyan mozgalmakat, összeütközéseket idézett fel, aminökhöz foghatót nem ismert Földünk azelőtt. Minden óriási arányokat öltött és világunk minden része közelebb jutott egymáshoz, hogy ugyanakkor ez a közelség éles összeecsapásokra vezessen. Úgy forr, kavarog, vajúdik az emberi élet, mint soha azelőtt: valóban a Vízöntő-korszak hatalmas átalakulása ez, hiszen láttuk, hogy ezen a ponton rendkívüli dolognak kell végbemennie: a földi lét mikéntjét jelző precessziós Nap eléri az állászálló, hanyatló félív végpontját, hogy onnan ismét emelkedőre forduljon. Ez a legválságosabb, de egyben legígéretesebb korszak a Nagy Ciklusban, mert a precessziós Nap a Vízöntőben indul el jövőendő újraszületése, magasha szárnyaló diadala felé.

Ha a Vízöntő-korszak 1793-ban állt be, akkor jelenleg ennek a világhónapnak harmadik napját éljük. A Vízöntő-korszak minden jellegzetes hatása és forrongó átalakulása szemünk előtt megy végbe. A földi élet válsága, népek és életformák problémái itt vajúdnak előttünk és példátlan méretű, eddig elképzelhetetlen feszültségű próbálkozások történnek, hogy megszülessen az új világ a lassan összeomló régi helyén. S ha azoknak van igazuk, akik szerint még csak úgy 1950 vagy 1960 táján fogja a Tavaszpont elérni a Vízöntőt, a jelenségek akkor is már ennek a korszaknak a közelségére, kibontakozó erő kifejtéseire mutatnak, hiszen mondtuk, hogy a világhónapok határai elmosódnak, nem válnak el élesen egymástól. Csupán az átmenet ténye marad meg, s ezt a magunk szemével, sőt „a magunk bőrén” tapasztalhatjuk.

Milyen lesz a teljesen kialakult, valódi életformáját elnyert Vízöntő-korszak? Nem tudjuk, csak sejtethetjük. A válságok ma *plutói* jellegűek, fenekestől felkavarnak mindent és nagyarányú módon állítják élére az életbevágó problémákat, de épen mert *plutói* a hatás, nem elégedhet meg félmegoldással, hanem előbb-utóbb meg is oldja a kérdéseket. Új világkorszak jön, amelyben a ma még forrongó, megoldatlan problémák tisztázódnak és a földi élet kiegyensúlyozottan indul meg fölfelé emelkedő útján.

Mi ennek a korszaknak a szellemi tartalma, kultikus jelképe és célja? A Vízöntő poláris kiegészítője az Oroszlán, a feltétlen, de áldásos uralom szimbóluma, melyből a Nap éltető erői áradnak. A totális rendszerek, a tekintélyuralmak megfelelnek

ennek a hatásnak, s feltehető, hogy kigyógyulva a kezdeti nehézségekkel együttjáró gyermekbetegségeikből, nagyszerű fejlődésre fognak lendülni, olyan életformát hozva, mely valóra váltja a ma még csak remélt eredményeket. A Vízöntő gyökeres átalakító, megújító hatásai minden téren új, ígéretes lehetőségekre mutatnak.

Mi a Vízöntő ősi jelképe? Az ifjú, aki kezében sajtárt tart és terméshalkasztó vizet önt a föld rögére. Az egyetlen jegy, amelynek jelképe egy fiatal férfi, ifjú ember. Önkéntelenül az evangéliumi szavakra kell gondolnunk: AZ EMBER FIA, aki eljövendő... Jézus Krisztus, akinek műve nem korlátozódhatott egyetlen világérára, a Halakra, hiszen ő maga mondta, hogy ismét el fog jönni! A Vízöntő a jézusi irányítás beteljesítője, amikor Jézust, akit „egy időre nem láttunk“, „ismét látni fogjuk“. Nem kell ezt betűszerint érteni, nem kell apokaliptikus Világvégre gondolnunk. Jézus igehirdetése és igazsága beteljesülhet anélkül, hogy Földünk megszűnnék létezni. Hiszen az Evangélium is azt ígéri, hogy „új föld és új ég lesz“... A Vízöntő forrongó vajúdása végetvet a réginek, de nem úgy, hogy utána ne következzen új életforma, hanem előkészíti az emberiséget az „új földre és új égre“. Krisztus újrakezdetével sokkal mélyebb misztérium, semhogyan racionális, józan, kézzelfogható értelmezéssel magyarázhatjuk. Hogyan, miképpen, nem tudjuk, — de tagadhatatlan és kétségtelen, hogy Jézus megjósolta a nagy változás eljövételt és a Jelenések Könyvének jelképes, világalakító víziói meglepően emlékeztetnek korunk forrongó eseményeire... Krisztus mondta, hogy „Én az Élet vizét hozom nektek“ — íme az Ifjú, az Ember Fia, az Élet vizének hozója: — a Vízöntő!

Egy bizonyos: ha a világérák folyamatát a múltban annyira találónak, mély gyökerekre és valóságokra világítóknak találtuk, akkor a máris beállott, vagy a közeljövőben beálló Vízöntő korszaka is meghozza a maga törvényszabta, titokzatos, de nyilvánvalóvá érlelődő hatásait, abban az értelemben, ahogyan az asztrológia ősi tanai az asztrális és kozmikus tényeket magyarázza. Megpróbáltatásokon, szenvedéseken, katasztrófákon keresztül vezet a Vízöntő útja a kibontakozás felé, de bizakodhatunk, mert a földi lét útját jelző Nagy Napciklus nemsokára

felfelé ível és emelkedőre fordul, egyre közelebbjutva az isteni Világossághoz. És Jézus a jobbra felől gyűjti majd azokat, akik a nagy próbát megállották, hogy így szóljon hozzájuk: „Vegyétek ezt a Földet, amely nektek készített a világ kezdete óta!“

2. Az ősmithoszok, mint a nagy Napciklus kifejezői.

Minden művelődéskör ősi mithoszában a leggyökeresebb kozmikus tények jutnak kifejezésre; a még pre-logikusnak, vagy legalább részben pre-logikusnak nevezhető szemlélet meglátja a nagy kozmikus folyamatok összefüggését a földi, emberi történetekkel s ezeket mithikus, jelképes, „rejteki“ módon mondja el. Ez egyúttal a költészet eredete is, mert az első költők mindig váteszek, bölcsék, látnokok. Amikor a költő már nem az egyetemességben, nem a kozmikus folyamatok keretében látja az emberi dolgokat, akkor elérkezik a szó szoros értelmében vett „szépirodalom“ kora, s az ilyen irodalomban az ősi, gyökeres kapcsolatok már csak félig öntudatlanul, mintegy a háttérben jelennek meg. Az első nagy szellemi eszmélést a mithosz hordozza, s ebben minden jelképes, a szimbólumok általános és egyetemes tényekbe kapcsolódnak. Ez az oka, hogy a mithoszok az egész világon hasonló alapelemeket mutatnak. Voltaképpen minden mithosz csupán egyetlenegy témával foglalkozik, s ez a téma nem egyéb, mint — a Nagy Napciklus jelképségében rejlő kozmikus történet, a földi életre vonatkoztatva. A mithosz középpontja mindig a hős, a hős pedig mintegy magának a Napnak a megtestesítője. A történet egymáshoz követoző fázisai sorra megegyeznek a precessziós Napciklus állomásaival, elsősorban és legkiemelkedőbb módon a négy sarkatos ponttal, az Oroszlán, Bika, Vízöntő és Skorprió szimbólikus jelentéstartalmával. Ez annyira általánosan helytálló a mithoszokra nézve, s annyira mélyen gyökerezik az egyetemes szemléletű ősköltészetben, hogy ugyanez az egyetlen „örök téma“ aztán a népmesékben is folyton megismétlődik, mi több, a már „irodalminak“ nevezhető korszak alkotásaiban is akaratlanul, legalább a sorok közt újra meg újra kifejezésre jut. Az úgynevezett „örök könyvek“ mindegyikében kisebb-nagyobb mértékben ez a sajátosság lép előnk, s talán éppen ez teszi az ilyen műveket időtállókká, hogy sem a divat, sem a közfelfogás változásai nem árthatnak meg nekik.

De maradjunk az igazi, eredeti mithoszoknál, amelyekben

a Napciklus jelképes eszmevilága legnyilvánvalóbban jelentkezik. Minden nép ősmíthoszában ugyanazok az elemek szerepelnek, a különbség csupán a látásmódban és a kifejezés jellegzetességeiben mutatkozik. Minden míthosz hőse *Nap-hős*, szoláris hős, aki magát a Napot személyesíti meg. Olykor ugyan találunk a míthoszok közt Hold-vonatkozásokat is, s tény, hogy az egyetemes Napmíthosz mellett a legtöbb művelődésben a Holdmíthosznak is szerep jut, de a Holdmíthosz rendszerint csak kísérője, kiegészítője a Napmíthosznak, hiszen minden művelődés felismerte a Hold természetében a Naptól való függést, amely alárendeli a központi, legnyilvánvalóbb hatású égitestnek.

Így például a legrégebb, teljes egészükben fennmaradt míthoszok, a hindu *Mahábhárata* és *Rámájana*, szintén tartalmazzanak Holdmíthosz-elemeket, de a központi hős és a központi történés bennük is — főleg a Rámájana-ban — a Nappal áll kapcsolatban. Napmíthosz Heraklész regéje, a bibliabeli Sámson története, az Aranygyapjú mondája, stb. Mindegyikben végigkísérhetjük a Nagy Napciklus egyes fázisait, ezek félreérthetetlenül felismerhetők bennük. Heraklész tizenkét munkája nem egyéb, mint a precessziós Nap diadalmas útja a tizenkét állatövi szakaszon keresztül; Sámson lobogó haja a napsugarak glóriáját fejezi ki; mindketten a nő révén buknak el, vesztik el erejüket: a precessziós Nap a Bika vénuszi, nőies szakaszában merül a sötétségbe, hanyatlik a mélybe. Jázon az egykor élő valóságnak, az arany- (Nap-) fényű Kosnak már csak holt emlékét, a gyapját hozza el, s ő is elbukik a Bika-Vénusz (Medea) hatása alatt.

Vegyük szemügyre a nálunk is meglehetősen ismert époszok egyik legjelentékenyebbikét, a germán *Siegfried-Sigurd* regét. Ebben pontról-pontra, állomásról-állomásra kísérhetjük a Napciklus fázisait, még pedig nem az évi Nappálya, hanem a precessziós Nap útjának sorrendjében, vagyis visszafelé az állatövi szakaszok során, mint a míthoszokban általában. De ne a „Niebelung-ének“ történését vegyük alapul; ez az eredeti germán regének késői, már keresztény korban létrejött változata s az ősi elemek jórésze vagy hiányzik belőle, vagy nagy változáson esett át. A rege eredeti formáját a skandináv *Edda-dalok* őrizték meg, s Wagner, aki maga is misztikus volt, ennek alap-

ján írta meg zenedrámaínak mélyértelmű szövegét. Wagner teljesen tisztában volt a rege jelképes jelentésével, s ezt tudatosan hangsúlyozta is művében! Kövessük a regét végig ebben a tolmácsolásban.

A germán Napmíthosz fázisait a 22. ábrán könnyen végigkísérhetjük, ez az ábrázolás általában illusztrálja a míthoszok történéseinek örökön ismétlődő körét. Tudjuk, hogy a precessziós Nap a dicsőség teljességéből, az Oroszlán égi házából kezdi jelképes vándorlását. A Nap a míthoszban mindig a központi hős, a hős. Sigurd-Siegfried is égi eredetű. Apja, Siegmund, Wotannak, az égi királynak, az uralkodó istenségnek a fia. A ciklus még a Siegmund-regében indul. Siegmund az istenség fia, a Nap-hős. De a ciklus magával hozza, hogy a Nap elhagyja égi dicsőségének házát és elinduljon a kalandos, bizonytalan úton, amely kérlelhetetlenül a Bika, a bukás felé vezet. Wotan, miután elhagyta égi házát, fiával együtt kalandozik, elrejtve eredeti mivoltát, mint ahogy a Nap is elveszti erejének teljes és töretlen kifejezését a Rákban. Az Ikrek jelentése is felmerül: Wotannak földi nőtől — erre a Rák utal — két gyermeke van, egy ikerpár: Siegmund és Sieglinde. Az istenség kénytelen magukra hagyni, sorsukra bízni őket, annál inkább, mert azért hozta létre fiát, hogy ez a szabad, korlátozásokat nem ismerő Nap-hős elvégezze azt a feladatot, a megváltás művét, amelyet ő maga, a Törvénnyel megkötött istenség nem vállalhat. Siegmund elszakad Sieglindétől, s ez az utóbbi a Bika vénuszi tartalmának kifejezőjévé válik. Az anyagiasság, a testiség rabságába süllyed itt, a Bika értelme szerint, s a Bika utolsó — de a precessziós úton első — harmadában (dekanátusában) uralkodó Szaturnusz gátló, merev, sötét uralma alatt senyved. Ezt Hunding testesíti meg. A Nap-hérosz, Siegmund, elkerülhetetlenül a Bika hatása alá kerül, belép Hunding házába, s ott ráalál a Bika-Vénuszra, Sieglindére. A nőiség vonzása, a testi szerelem, a szaporodás földies parancsa megejti és a Nap-hős, a kozmikus törvénynek megfelelően, elbukik, elhanyatlik a Bikában. Sötétségbe merül, s a sötétség küszöbének szaturnuszi öre, Hunding elejti. A Siegmund-ciklus itt végetér, de a Napmíthosznak még csak első sarkalatos pontjáig jutottunk. A Nap folytatja útját, de most már Siegfried a megtestesítője. A Nap sötétségbe merült a Bikában, most a Bika-Vénusz méhében rejtezik: Sieg-

fried, a jövő Nap kifejezője, Sieglindétől születik meg, de mint ahogy a precessziós Nap a következő fázisokban a sötét félív homályában bujdosik, Siegfriednek is rejteznie kell. Mime, a törpe neveli fel az ifjút, a sötétség honában, az erdő mélyén. Siegfried, az ifjú, itt a Vízöntőbe jutott precessziós Nap. A Vízöntő nemcsak a sötét félív mélypontján van, Mime barlangját fejezve ki, hanem maga Mime is szaturnuszi elemet képvisel: a Vízöntő ura a Szaturnusz, s Mime maga *kovács*, a kemény, merev anyag megmunkálója, ami szintén szaturnuszi elem. De a Nap és megtestesítője, Siegfried nem maradhat az ismeretlenség homályában és Mime szaturnuszi rabságában: átéli ennek a fázisnak egész jelentéstartalmát, maga is elsajátítja a kovács mesterséget, sőt megteszi azt, amihez Mimének nincsen hatalma: újrakovácsolja apjának isteni eredetű kardját, amelyet Wotan maga tört szét. Mit jelent ez a motivum? A ragyogó kard nem egyéb, mint a napsugár, a Napereő jelképe. Amikor a Nap-hős a Bikában elhanyatlott, erejét is el kellett vesztenie. De amikor az új Nap-hérosz, Siegfried, a Vízöntő mélypontján az emelkedő félív útjára fordul, akkor a Nap lassan kiemelkedik a sötétség börtönéből és visszanyeri erejének egy részét; ezt fejezi ki az újrakovácsolt, visszaszerzett kard. Siegfried valóban kilép a Vízöntő szaturnuszi börtönéből, még pedig egészen vízöntői lendülettel: fellázad Mime ellen, sőt meg is öli ezt, hogy ne állhassa útját az emelkedésben. A precessziós Nap tovább halad, a Skorpió felé igyekszik, ahol valóban kiemelkedhetik majd a homályból és kibontakozó ragyogással törhet a magasságba. Siegfried is ezt az utat követi, de hogy a Skorpió sarkalatos fordulópontján újra születhessen és naphősi mivoltában kiléphessen a dicsőség fényébe, előbb meg kell küzdenie a sötét félív végén örökdő erővel, amelyet a Skorpió alantasabb jelképe, a kígyó fejez ki. A *sárkány* ez, a mithoszok elmaradhatatlan eleme. Siegfried, a Nap, visszanyert Nap-erejével, győzhetetlen kardjával legyűri, megöli a sárkányt; ezzel végleg fölébe kerekedik a sötétség hatalmának és mint a Nap, kiléphet az ég világos felének dicső ragyogásába, mintegy újraszülve a homályban való hosszas veszteglés után. A mithoszban hiányozni látszik a Skorpió másik jelképe, a *sas*, amely az új életre születést, a magasba szárnyalást fejezi ki. De a *madár* eleme megvan: Siegfried, miután legyőzte a sárkánykígyót, megérti a ma-

dár szavát, s ez további útja és feladata felé irányítja: el kell érnie a Szűzet, Brünhildét, aki magányosan, titokzatos álomba zárkozva — akárcsak a másik ősi mesealak, Csipkerózsza — várja az ébresztő Nap-hős érkezését. Azonban Siegfriednek, mielőtt elérhetné a Szűzet, át kell hatolnia a *Mérleg* szakaszán. Láttuk fentebb, hogy a Mérleg jelképes értelme a ciklusban a Törvény elvével kapcsolatos. Wotan áll útjába, sorompóként fektetve keresztül előtte gerelyét, amelyre a világon uralkodó isteni Törvény rúnái állnak bevésve. Siegfried azonban azért Nap-hős, hogy a Nap kötetlen, szabad erejét testesítse meg; nem riadhat vissza még a szentesített törvény parancsától sem, hiszen magában hordozza a legfelsőbb kozmikus törvény erejét: Siegfried kettévágja kardjával — Naperejének jelképével — a Törvény gerelyét, amely szabad útján korlátozza. Most már tovább haladhat és eléri a Szűzet, Brünhildét. A Szűz rejtekhelyét tűz övezi, s ennek a tűznek nincsen nyilvánvaló egyezése a Napciklus idetartozó fázisával. Ez a tűz még a Skorpió *marši* elemére utal, s az alantas vágyat fejezi ki, amely magában a Nap-hősben, Siegfriedben lobog. Ezt is le kell győznie, mielőtt érdemessé válna a Szűzre, a tiszta gondolatra, az istenség eszméjének hordozójára. Siegfried áttör a lobogó lángokon, legyőzi önmagát, a benne égő tüzet, s eléri a Szűzet, aki érintésére életre kél. A Nap-hős beteljesítette feladatát, s miután elnyerte a Szűzet, eléri dicsőségének teljességét, felemelkedik az Oroszlán diadalmas házába.

De a ciklusnak az a természete, hogy ennél a látszólagos betetőzésnél sem állhasson meg. Siegfriednek, a Nap-hősnek tovább kell mennie: elhagyja Brünhildét és elindul a kalandos vándorúton, mint egykor apja, az előző Nap-hős, Siegmund. Wagner ezt a fázist is tudatosan jeleníti meg: Siegfried a *holdfényes Rajnán* halad pályájának újabb állomása felé: a Rák útja ez, hiszen a Rák jelentéstartalma a vízzel kapcsolódik, s a Hold uralkodik benne. Így jut el végül az Ikrekhez: Gunther király és testvére, Krimhild-Gutrun palotájához. De Krimhild-Gutrun voltaképpen már a Bikában van otthon; ő jeleníti meg a vénuszi hatást, amely a Nap-héroszra örökké végzetes, mert amidőn belémerül a testiségbe, a Bika sötétségébe, el kell buknia. Ez kérelhetetlen törvény a mithoszban; s a Napciklus értelme szerint, látjuk, nem is lehet másképen. Krimhild-Gutrun, a Bika-Vénusz, akarva-nemakarva, kénytelen Siegfried bukásá-

nak okozójává lenni. Siegfried, a Nap, elhagyta égi fényességének otthonát és belemerült a sötétségbe. A Bika végén, amelyet az alászálló precessziós Nap elsőnek érint, ismét ott leselkedik — az egész szakaszban uralkodó Vénusz-Gutrun mellett — a harmadik dekanátus ura, a Szaturnusz sötét, gátló, gáncsotvető ereje, amelyet ezúttal Hagen testesít meg. A Szaturnusz a Nap örök ellenfele s ellenlábása, Gutrun-Krimhild, a Bika-Vénusz, akaratlanul előkészíti Siegfried halálát, elárulja sebezhető pontját a leselkedő Hagennek, hiszen a Nap-hős, amikor vénuszi hatásának ölelő karjaiba merült, egészen a hatalmába jutott.

S itt meg kell említenünk, hogy a Nagy Napciklus misztériumában a Tejútnak is megvan a maga szimbolikája, amint nagyjából a Bika és a Skorpió sarkalatos pontjait összekötve átnyúlik az égbolton. Már alakzatánál fogva is rendesen mint *fa* vagy mint *folyóvíz* jelenik meg a mithoszokban. A hinduk a Tejutat az „égi Gangesznek“, tehát folyónak tartják. A Siegfried-regében mindkét jelképes megjelenésében szerepel: a Bika-ban elhanyagolt Nap, a Nap-hérosz, *fák közt, erdőben* éri el végét. Hagen akkor dőli le, amikor egy *patak*, tehát folyóvíz partján *lehajol* — elhanyaglik — hogy vizet igyék. (Ez az elem a Niebelung-énekben is megmaradt.) A Nap alámerült, elbukott a Bika-ban. Itt végetér a mithosz köre. Wagner azonban — egészen az ősi germán hitrege szellemében és a Napciklus értelmében — utal Siegfried halálának megváltásszerű jellegére is: a Nap-hős mintegy feláldozza magát, hogy az istenek megszabadulhassanak a rájuk nehezedő végzettől és megtisztulhassanak az Istenek Alkonyában.

Láttuk, hogy erőltetés, kényszeredett belemagyarázás nélkül végighaladhattunk a mithosz kapcsán a Nagy Napév ciklusának fázisain. Nyilvánvaló, hogy a mithosz a nagy kör szimbolikus és kozmikus történéseinek költői kifejezése. S ugyanígy, minden igazi ősmithoszban felismerhetjük ugyanezt az örök ciklust, a kozmikus folyamat költői mását, amelyet a nagy látókók szavakba, formákba öntöttek. Valóban csak egyetlenegy örök költői téma van a világon...

Ugyanezek az elemek lépnek eléink az ősi eredetű mesékben is. Hófehérke története ugyanezen a fázisokon halad végig, ugyanazokkal a jelképekkel. Walt Disney, amikor remekművét, a „Hófehérke“ rajzosfilmjét megalkotta, a kedves és

szükséges humor elemén kívül félreérthetetlenül belevitté abba az ősi kozmikus vonatkozásokat is: *tudta, miről van szó*. Hófehérke az égi eredetű napsugár, a *tiszta lélek*; ellenfele, üldözője pedig a Bika-Vénusz testies, sötét hatalma, amelyet a királynő személyesít meg; a lélek azonban csak látszólag bukhat el. Hófehérke maga is a sötétbemerült Napot fejezi ki, s vándorlásában szintén eljut a Vízöntő mélypontjára, ahol szaturnuszi erők megtestesítői, a törpék közt kell rejteznie. Hiába üldözi a gonosz és kérlelhetetlen ellenség, meg kell találnia örök párját, a lélek urát, Istent; kiemelkedik a homályból, s a herceg — az égi vőlegény — felvezeti mennyei házába. Disney határozottan ezt a gondolatot fejezte ki: a film végén a herceg *nem földi* kastélyba viszi Hófehérkét, hanem *égi* várába, mely napsugaras glóriában magasan a föld felett ragyog...

Igen, az örök mithosz ősi elemei újra meg újra eléink lépnek a költők műveiben, olykor csak töredékekben, a gondolatok sejtelmes háttérében, de valahányszor igazi költő nyúl a tollhoz, akarva-nemakarva ebből a hervadhatatlan szépségű és kozmikus valóságokban gyökerező témakörből merít. S ezért a legfenségesebb emberi alkotásokban mindig van valami egyáltalán nem újszerű, hanem mérhetetlen múltakban gyökerező elem, az öröklét tartalmának egy-egy nektárként üdítő cseppje...

3. A magyar regevilág és a Nagy Napciklus.

Néhány évvel ezelőtt, amikor a mithoszoknak az asztrális folyamatokkal való összefüggésével foglalkoztam, felötlött bennem a gondolat: vajjon kimutatható-e az ősmagyar mithoszelemek egyezése is a nagy Napciklus jelképeivel? Sorra vettem az ismert magyar mithoszelemeket és azt találtam, hogy ezek minden részletükben pontosan fődik a mithoszokra vonatkozó fentebbi megállapítást: a nagy Napciklust fejezik ki, ugyanúgy, mint minden más ősi hitrege.

Az, hogy a mithoszok asztrális, kozmikus folyamatokat fejeznek ki a maguk jelképes nyelvén, nem az a következtetést vonja maga után, hogy akkor a mithoszok merő „légbőlkapott“ mesék. Ellenkezőleg, a kozmikus folyamatokkal való egyezés épen arra utal, hogy az ősi regék tényeket tartalmaznak. A mithikus szimbólumok mögött valóságok rejtőznek. „Haj regő rejtöm...“ — énekelték a régi igricek, mert misztériumokat, rejtett értelmű, jelképes mondákat vezettek be ezekkel a szavak-

kal. Dalaikat „rejteki régi regéknek“ is nevezték. E szavak mélyebb tartalma nem holmi kitalált, s a valóságokkal egyáltalán nem kapcsolatos elbeszélésekre vonatkozik, hanem arra, hogy a *rege régi*, öreg dolgokat, messze multból eredő tényeket mond el, mégpedig „rejteki“, vagyis mithikus, jelképes módon.

A magyarság elődeinek hitvilágában kétségtelenül szintén megvolt az asztrális mithoszok minden eleme. Sajnos, a régi magyar világkép mithológikus emlékei, a „rejteki régi regék“ szinte nyomtalanul elvesztek. Az első keresztény térítő nagy buzgalommal irtották a régi magyar hit minden hagyományát. Ebben főleg az idegen hittérítők játszottak fontos szerepet. Jól tudták ezek, hogy egy nép faji istene valójában nem egyéb, mint az illető nép lelkében, vérében, idegszálaiban élő faji *gon-dolat* misztikus, mágikus ereje, ez pedig a mithoszokban lakozik. A X—XI. század formai vallásosságának vakbuzgó harcosai már nem értették meg azt, amit a Kereszt régebbi, első hirdetői világosan láttak és tudtak: hogy *a különböző fajok és népek Napmithoszai mögött ugyanaz a kozmikus valóság rejtezik*. Ezért vehették át aránylag könnyűszerrel a keleti, hellén-római és germán hitvilág jelképeit, a keresztény kultusz értelmezésével ruházva fel ezeket. De ami a kereszténység korai kialakulásában végbement, az nálunk már nem következhetett be. A magyar hitvilág ősi jelképei csak egészen csekély mértékben, vagy egyáltalán nem olvadhattak a keresztény világképbe, mint ahogy pl. a germán Jul-ünnep napmithoszi jelképei egybeforhattak a keresztény Karácsony misztikus jelentésével.

Az a néhány regetöredék, amely mégis fennmaradt az utókor számára, feltétlen bizonyossággal rámutat a Napmithosz szerepére az ősmagyarok hitvilágában. S ebből arra következtethetünk, hogy a teljes magyar mithológiában a Napmithosznak központi, teljesértelmű kifejezése is megvolt. Hiszen a Napmithosznak főntebb ismertetett elemei mind, kivétel nélkül, anélkül, hogy erőszakolnók, még a fennmaradt regetöredékekre is alkalmazhatók. Csak éppen a teljes mithoszkör zárt egysége hiányzik, mint ahogyan pl. a Sigurd-Siegfried mondában elejétől végig követhető. A rokonnépek mithoszainak hasonló vagy egyező elemeivel ugyan nagyrészt kiegészíthetnők a magyar mondatöredékeket, de nem szándékozunk a feltevések területére csapni. Ezért megelégszünk a rendelkezésre álló, magyar

feljegyzésekből ismert regetöredékekkel, hogy rámutassunk a bennük világosan felismerhető Napmithosz-elemekre.

Hunor és Magyar a regehagyomány szerint Ménrót (Nemrót) fiai. Ez tudvalévően azonos Nimróddal, aki „nagy vadász vala az Úr előtt“. Ismert tény, hogy az Orion csillagképét a megfelelő művelődéskörök területén másképpen Nimródnak nevezték. Az Ikrek csillagképe az ősmagyar mithológiában nyilván Hunort és Magyart jelentette. Nem vitás, hogy a magyar mithikus szemlélet a regés hősöket kapcsolatba hozta a csillagképekkel, a csillagos égbolttal: elég, ha a Hadak Útjára vagy Csaba Nyilára utalunk.

Vegyük ismét figyelmesen szemügyre a nagy Napciklus rajzát. A Nimród-Orion csillagképe a Bika szakaszában áll, vagyis az égbolt látszólagos körforgásában az Ikrek csillagképe előtt jár. Nimród tehát az Ikrek *elődje*; az Ikrek pedig Nimród követői, *utódai*, fiai.

Ha a rege minden részletét, előzetes elemeit ismernők, még könnyebb lenne a mithikus egyezéseket kimutatni. De kövessük csupán az egészen nyilvánvaló egyezésekben a mithosz útját.

A *Csodaszarvas* — *maga a Nap*. A mithoszban nyilván a nemzetség, a faj alászálló, hanyatló dicsőségét is jelképezte, hiszen a rege — az Ikrek és az Orion-Nimród helyzetének megfelelően — az alászálló félívre mutat. A vadászó Hunor és Magyar *elől* tovafut, továtűnik a Csodaszarvas: a precessziós Nap az Ikrek szakaszából a Bika felé siet. Láttuk, hogy a Tejút csaknem minden ősi Napmithoszban szerepel s legtöbbször mint *víz* vagy *fa* jelenik meg jelképesen. A Csodaszarvas-regében (mint akár a Siegfried-regében is) a két jelkép együttesen jelenik meg s így a szimbólikus egyezést még jobban hangsúlyozza. A Csodaszarvas ingoványos, tehát *vizes erdőségbe* veszi útját; a Nap az Ikrek előtt áthatol a Tejúton a Bika felé vezető útjában, mint azt a rajzon is megfigyelhetjük. Ott aztán *eltűnik* Hunor és Magyar *elől*: a Nap alámerült a sötétségbe, elrejtezett. A Nap-Csodaszarvasnak a Bika-ponton el kellett tűnnie, alá kellett merülnie, hogy az ismeretlen, „rejteki“ sötétségben sejtelmesen vezesse követőinek útját. Hunor és Magyar — az Ikrek — a továtűnő Nap-Csodaszarvas helyett csupán a Bika csillagképét érik el. (Az Ikrek csillagképe határos, összeér a Bikával.) A Bika

Vénusz-hatását a Csodaszarvas-regében az erdőben táncoló, csábos, kíváncsi leányok testesítik meg. Az Ikrek és a velük járó vadászok (a Nimród-népe: Nimród a Bika szakaszában) egybe-
kelnek a Bika-Vénusz leányaival. Tudjuk, hogy az asztrológia a Bika hatásával hozza összefüggésbe az énekhangot és a kifejező művészeteket is: a leányok *énekelnek és táncolnak*, amikor Hunor és Magyar rájuk akadnak.

Látjuk, hogy minden erőltetés, kiagyalt ráfogás nélkül végigmehettünk a Csodaszarvas-rege fennmaradt elemeinek Napmithosz-kapcsolatain, egészen odáig, hogy Hunor és Magyar, azaz Nimród népe az ingoványos erdőn túl talált nőkkel egybe-
kelvén, elszaporodott, számban és erőben gyarapodott. A Bika után következő szakasz, a Kos, *marsi* jellegű, mégpedig a durvább, kezdetlegesebb marciális férfiasságot fejezi ki, s ezzel itt a hún-magyar nép kezdeti állapotára utal. A jelképek egyben megmagyarázzák azt a rege-elemet is, hogy miért nem találhat-
nak vissza eredeti hazájukba Hunor és Magyar, miután a Csodaszarvas kivezette őket onnan. A nagy Napciklusban csak előre, a precessziós Nap útjának irányában halad a rege, nin-
csen visszatérés!

A rege megszűnik, megszakad, az említett ponton. De fel-
tételezhető, hogy az összefüggés megvolt az egész magyar —
vagy hún-magyar — mithoszkörrel, s a Napmithosz további ciklusrészei is bizonyára megvoltak.

Más, fennmaradt mondatörödékeinkben azonban megtalál-
hatjuk a mithosz felemelkedő ívére, a Nap dicsőséges felszál-
lására vonatkozó elemeket is. Lehet, sőt nagyon valószínű, hogy
ezek az elemek a honfoglalást jóval megelőző időkben még más,
régőbbi, ősi hőszokrokra vonatkoztak és a magyarok ezeket a
mondaelemeket csak később vitték át újabb hőseikre. Az
Attila-rege még a germán mondában megjelenő formájában is
tagadhatatlanul magánviseli a Napmithosz jellegét. Példa erre
— hogy legalább egy elemre utaljunk — Attila halála: a Nap
lehanyatlása, bukása, sötétségbe merülte a Bika-Vénusszal való
érintkezés pontján, a Krimhilddel töltött *nászéjszakán*. (Láttuk
főntebb, hogy Krimhild-Gutrun a Siegfried-mondában is ugyan-
ezt a Bika-Vénusz hatást testesíti meg.) De maradjunk csak a
közvetlen magyar vonatkozásoknál. Az *Álmos születéséről* szóló
rege — mely bizonyára egy sokkal régebbi regének Álmosra

való alkalmazása — nyilvánvaló módon csatlakozik a Nap-
mithosz ciklusához.

Hunor és Magyar leszármazottjai földies, anyagi érte-
lemben ugyan megsokasodtak és marsi, férfias erőben is gyara-
podtak (Bika-Kos), de dicsőségük napja mégis a sötétségbe (a
ciklus éjszakájába) merült. Ám éppen a Napmithosz kör-jellege
hozza magával a jövődő felemelkedés bizonyosságát is. Lás-
suk hát, milyen kapcsolatban áll a dicsőség és emelkedés felé
vezető Álmos születése a Napmithosszal.

Álmos anyja álmában *sast* (turult, karvalyt) lát a magasba
szárnyalni s a táltosok ebből megjövendölik, hogy a szíve alatt
hordott magzat nagy hős lesz és dicsőségre fogja vezetni népét.
Álmos anyjának neve *Emese*; ebben a névben már az eddigi
kutatás is a mai *Emse* szó régies alakját látta. Különösnek tetsz-
hetik, hogy a rege dicső asszonya — az anyasértés nevét viseli!
De legott más színben látjuk a dolgot, ha tudomásul vesszük,
hogy a *kínai-mongol* Állatövben a Bikának megfelelő jegyet és
csillagképet nem bika, hanem *sértés* jelképezi. A sertés, szapo-
raságával, testi gyarapodásra való hajlamával, földhöz, sárhoz
húzódo természetével a kínai-mongol világképben éppúgy ki-
fejezőjévé vált a már ismételt említett asztrológiai jellegnek,
mint a déli kultúrkörökben a Bika. Ez az egyezés még más
irányban is értékes eredményekkel biztató művelődéstörténeti
kutatás alapjául szolgálhat, mert arra enged következtetni, hogy
a magyarság elődei csillagismeretük egyrészét, valószínűleg an-
nak régebbi elemeit, Kína (Mongolország) felől kapták.

Az újabb rege kiindulása egybevág a Csodaszarvas-rege
befejezésével. Emese vagy Emse, láttuk, a Bika-Vénuszt jelké-
pezi. Amikor nyugaton a Bika csillagképe alámerül (az anya
mindig *feláldozza*, alárendeli magát a megszületendő sarjadék-
nak), keleten felemelkedik a *Skorpió*. Ismételt is rámutattunk,
hogy amikor a precessziós ciklus felemelkedő Napja a Skor-
pióban felszál a sötét, éjszakai félívből, akkor a Skorpió jel-
képe már a *sas*. A sas, a turul, a magyarság jelképes madara.
Emese álmában is ez a madár hirdette a megszületendő gyer-
mek dicsőségét, felemelkedését. Itt Álmos a Nap, a faj dicsősé-
gének, diadalmas szellemének hordozója. A Nap, amidőn a Bi-
kában sötétségbe merült, mintegy ígéretes magvává, csírájává
vált az eljövendő *újjászületésnek*. Az ég sötét, alsó fele a rejtezés

jelképe: az *anyaméh*, amelyből — a Sas-Skorpióban — kiszáll és felívelő pályáján a dicsőség magassága felé emelkedik a Nap. Az anyaméh (a sötét félív) mélyén rejtezett az *Iffjú*, a Vízöntő ősi jelképe, s ez jelenti azt a pontot, ahol az odáig hanyatló Nap ismét emelkedőre fordul. A Sas-Skorpió, a Koshoz hasonlóan, szintén *marsi* jellegű, de ellentétben a kossal — a magasabbrendű, önfeláldozó, nagy célokra tekintő harcos jelképe.

Napmithosz-jellegű Álmos halálának hagyománya is. Álmost, aki valóban a felemelkedés felé vezette népét, az új haza határán megölik, feláldozzák. Kultikus, szakrális áldozat ez, mely ezúttal a Napmithosz alászálló fázisához kapcsolódik. Álmosnak, a felemelkedés után immár alászálló Napnak el kell tűnnie, homályba kell merülnie, hogy az új Nap ismét megszülethessen és beragyogja a győzelem, a dicsőség útját. *Árpád*, az újjászületett Nap, valóban a dicsőség kulmináló pontjára, fejedelmi rangra emelkedik. A *pajzson való felemelés is Napmithosz-jelkép*; a kerek, csillogó pajzs — a Napkorong — *Árpád*-dal, a Napot megtestesítő hőssel fölemeltetik, felmagasztaltatják, a fejedelmi méltóságot jelképezve, mint amikor a Nap felszáll az Oroszlán *uralkodói* házába.

Felvetjük még az ötletet, vajjon nem eredhet-e a régi magyarok kultikus *lóáldozata* is a Napmithosz asztrális összefüggéseiből? A *Nyilas* jelképe a mediterrán kultuszokban is kapcsolatos a lóval (nyilazó Kentaurusz), a kínai-mongol zodiákus pedig egyenesen *ló* képében ábrázolja a Nyilast. Az emelkedő íven fölfelé szálló Napnak, mielőtt a Skorpió-Sas pontját, vagyis újjászületésének helyét elérné, előbb a Nyilas csillagképén kell áthaladnia. Képletesen úgy lehet ezt értelmezni, hogy a Napnak mintegy le kell küzdenie, maga alá kell gyűrnie a Nyilast, a lovat. A ló feláldozása tehát mithikus értelemben könnyen jelenthette a megszületendő dicsőség küszöbét, hajnalát, azt az elkerülhetetlen fázist, amelynek *meg kell előznie*, a diadal napkeltét. Ez lehetett az oka, hogy a magyarok minden fontos, döntő vállalkozásuk előtt bemutatták a lóáldozatot, ezzel képletesen előkészítve, biztosítva a sikert, a diadalt, a nép Napjának jelképes felemelkedését. Az ősi kultuszok minden cselekményének „rejteki” értelme volt! A Nyilasnak különben is kiemelkedő szerep jutott a magyarság kultuszában, hiszen tudjuk, hogy a Nyilas a hűnság és magyarság eredetével kapcsolatos

Ikrek polárisan kiegészítő csillagképe, s a magyarságot az asztrológiai hagyomány is valóban a Nyilas alá osztotta be.

Mindebből arra következtethetünk, hogy a táltosok, az „igazlátók” époly mély, kozmikus ismereteken alapuló bölcseséggel rendelkeztek, mint bármely régi műveltségű nép papjai, váteszei és csillagtudósai, s ez újabb adalék annak bizonyításához, hogy a magyarság ősei nem lehettek kezdetleges barbárok, mint aminőknek a nyugati krónikások szerették őket feltüntetni!

A felsorolt egyezéseket még sok érvel, részletekbe hatoló adattal és utalással lehetne támogatni, ez azonban már terjedelmes, önálló tanulmányt igényelne. Az elmondottak csak nagy vonásokban világítják meg a kérdést, de mindenesetre ösztönzésül szolgálhatnak a nagyrészt elveszett magyar mithológia új szempontú kutatására és az ilyen természetű kutatásokban nélkülözhetetlen asztrológiai tanulmányok iránti érdeklődés felkeltésére.

ZÁRSZÓ

Nem ismételhetjük elégszer, hogy könyvünk csak az asztrológia alapismereteit közölheti, de nem térhetett ki a magasabbfokú ismeretek részletes tárgyalására. Alapvető tankönyvnek szántuk, s a benne foglaltak bőségesen elegendők arra, hogy az érdeklődő valóban megtanulhassa mindazt, amire szüksége van, hogy az asztrológiával komolyan foglalkozzék.

Ha a könyv szíves fogadtatásra talál és kellő érdeklődés mutatkozik iránta, akkor majd egy következő munkában ismer-tetjük az asztrológia további, magasabbfokú módszereit és el-járásait, például a részletes prognózist, a segédhoroszkópok ki-számítását és kifejtését, az úgynevezett mundán-asztrológiát, stb. Ennek azonban elengedhetetlen előfeltétele, hogy a tanuló ala-posan elsajátítsa az ebben a könyvben foglaltakat.

1. Táblázat.

AZ EGYSÉGIDŐ (ZÓNAIDŐ) BEVEZETÉSE ÉS AZ EGYSÉGIDŐ-KÜLÖNBSÉGEK.

Ország	Bevezetés dátuma	Elnevezés	Egys. időkül. Greenwichhez viszonyítva
Alger (Francia)	1911 III/10.	Nyugateurópai idő	0 h 0 m
Amerika Új-Skócia Kelet Közép Hegyvidék Ny. Partvidék	1883 XI/18.	Maine Standard Time Eastern Stand. Time Central Stand. Time Mountain Stand. Time Pacific Stand. Time	+ 4 0 + 5 0 + 6 0 + 7 0 + 8 0
Angolország és Skócia	1880 I/1.	Nyugateurópai idő	0 0
Argentina		Cordobai idő	+ 4 17
Ausztrália Kelet Közép Nyugat	1889 IV/1.	Eastern Austr. Time Central Austr. Time Western Austr. Time	— 10 0 — 9 0 — 8 0
Ausztria	1891 X/1.	Középeurópai idő	— 1 0
Belgium	1891 V/1. 1914 VIII—1918 X.	Nyugateurópai idő Középeurópai idő	0 0 — 1 0
Brazília Kelet Közép Nyugat		Eastern Stand. Time Central Stand. Time Western Stand. Time	+ 3 0 + 4 0 + 5 0
Bulgária	1891 X/1.	Keleteurópai idő	— 2 0
Canada Partvidék Közép Hegyvidék	1883 XI/18.	Atlantic Stand. Time Central Stand. Time Mountain Stand. Time	+ 4 0 + 6 0 + 7 0
Csehszlovákia	(L. Ausztria, ill. Magyarország)		
Chile	1910 I/1.	Bogotai idő	+ 5 0
Columbia, Brit	1880 I/1.	Pacific Stand. Time	+ 8 0
Columbia köztárs.		Bogotai idő	+ 5 0
Dánia	1894 I/1.	Középeurópai idő	— 1 0
Ecuador	1891 III/15.	Quito	+ 5 14
Egyiptom	1893 X/1.	Keleteurópai idő	— 2 0
Elsass-Lotharingia (Saar-vidékkel)	1918 XI/1-ig I. Német- ország; attól 1940 V-ig I. Franciaország; azóta megint Németo.		
Finnország	1921 V/1. Azelőtt I. Oroszország	Keleteurópai idő	— 2 0
Franciaország	1891 II/15. 1911 III/10.	Párisi idő Nyugateurópai idő	— 0 9 0 0

1. Táblázat.

AZ EGYSÉGIDŐ (ZÓNAIDŐ) BEVEZETÉSE
ÉS AZ EGYSÉGIDŐ-KÜLÖNBSÉGEK.

Ország	Bevezetés dátuma	Elnevezés	Egys. időkül. Greenwichhez viszonyítva
Görögország	1920 X/1. Azelőtt	Keleteurópai idő Athéni idő	— 2 h 0 m — 1 35
Hollandia		Amsterdami idő	— 0 19
India	1882	Indian Standard	— 5 0
Irország	1880 1929	Dublini idő Nyugateurópai idő	+ 0 25 0 0
Japán	1886 VII/12.		— 9 0
Korea	1. Japán		
Litvánia	1919 X/10, azelőtt 1. Oroszország	Keleteurópai idő	— 2 0
Lettország	1919 I/1, azelőtt 1. Oroszország	Keleteurópai idő	— 2 0
Magyarország	1891 X/1. Erdélyben a megszállás ideje alatt 1. Románia	Középeurópai idő	— 1 0
Mexico		Mexicói idő	+ 6 36
Németország	Észak-N. 1893 IV/1. Dél-N. 1892 IV/1.	Középeurópai idő	— 1 0
New-Zealand	1895	11. és 12. zóna	— 11 0 — 12 0
Norvégia	1895 I/1.	Középeurópai idő	— 1 0
Olaszország	1893 XI/1.	Középeurópai idő	— 1 0
Oroszország	1919 Azelőtt	Keleteurópai idő Pulkowai idő	— 2 0 — 2 1
Palesztina	1910 X/1.	Keleteurópai idő	— 2 0
Panama	1909	Eastern Stand. Time	+ 5 0
Peru		Eastern Stand. Time	+ 5 0
Perzsia (Irán)		Teheráni idő	— 3 0
Portugália	1912 Azelőtt	Nyugateurópai idő Lisboai idő	0 0 + 0 37
Románia	1891 X/1.	Keleteurópai idő	— 2 0
Spanyolország	1901 I/1.	Nyugateurópai idő	0 0
Svédország	1895 I/1.	Középeurópai idő	— 1 0
Szerbia	1891 X/1.	Középeurópai idő	— 1 0
Törökország	1910 I/1.	Keleteurópai idő	— 2 0

1/a. Táblázat.

A GREGORIÁNUS NAPTÁR BEVEZETÉSE.

OR SZ Á G	A BEVEZETÉS DÁTUMA a régi naptár szerint	A BEVEZETÉS DÁTUMA az új naptár szerint
Bulgária	1920 IX/17.	1920 X/1.
Görögország	1920 III/18.	1920 IV/1.
Graubünden (Svejc)	1910 XII/18.	1911 I/1.
Lengyelország	1915-től, hivatalo- san 1919 XI/1.	1919 XII/14.
Oroszország	1918 III/18.	1918 IV/1.
Szerbia és Montenegró	1920 II/14.	1920 III/1.

Greg. naptár = Jul. naptár + 12 nap 1800 II/29. és 1900 II/28. közt.
 „ „ = „ „ + 13 nap 1900 II/29. és 2000 II/28. közt.

1/b. Táblázat.

NYÁRI IDŐSZÁMÍTÁS

MAGYARORSZÁGON, AUSZTRIÁBAN ÉS NÉMETORSZÁGBAN.

Kezdeté:

Vége:

1916 ápr. 30. D. u. 12 h.

1916 szept. 30. D. e. 1 h.

1917 ápr. 15. D. e. 3 h.

1917 szept. 17. D. e. 3 h.

1918 ápr. 15. D. e. 3 h.

1918 szept. 17. D. e. 3 h.

1941 ápr. 7. D. u. 12 h.

— — — — —

Ezekben az időközökben tehát a nyári időben kifejezett adatból
1 h-t le kell vonnunk, hogy a normális egységidőt megkapjuk.

1916 és 1917-ben Dániában, Norvégiában és Svédországban
a nyári időszámítás megegyezett a nálunk is érvényben volt nyári
időszámítással.

Több országban, pl. Angliában, Franciaországban, Belgium-
ban és Hollandiában 1916 óta évről-évre nyári időszámítás van
érvényben, de a kezdő és befejező dátumok országoként és
évenként változó; ilyen születési adat esetében tehát gondosan
utána kell járni, nem esett-e a dátum a nyári időszámításba.

Az 1941 ápr. 7-én bevezetett nyári időszámítás ezidő sze-
rint a német megszállás alatt lévő területekre is érvényes.

2. Táblázat.

ÍV ÁTSZÁMÍTÁSA IDŐRE.

Fok °	Idő h m	Ív- perc ,	Idő m s	Ív- perc ,	Idő m s	Ív- másod- perc "	Idő s	Ív- másod- perc "	Idő s
1	0 04	1	0 04	31	2 04	1	0,07	31	2,07
2	0 08	2	0 08	32	2 08	2	0,13	32	2,13
3	0 12	3	0 12	33	2 12	3	0,20	33	2,20
4	0 16	4	0 16	34	2 16	4	0,27	34	2,27
5	0 20	5	0 20	35	2 20	5	0,33	35	2,33
6	0 24	6	0 24	36	2 24	6	0,40	36	2,40
7	0 28	7	0 28	37	2 28	7	0,47	37	2,47
8	0 32	8	0 32	38	2 32	8	0,53	38	2,53
9	0 36	9	0 36	39	2 36	9	0,60	39	2,60
10	0 40	10	0 40	40	2 40	10	0,67	40	2,67
11	0 44	11	0 44	41	2 44	11	0,73	41	2,73
12	0 48	12	0 48	42	2 48	12	0,80	42	2,80
13	0 52	13	0 52	43	2 52	13	0,87	43	2,87
14	0 56	14	0 56	44	2 56	14	0,93	44	2,93
15	1 00	15	1 00	45	3 00	15	1,00	45	3,00
16	1 04	16	1 04	46	3 04	16	1,07	46	3,07
17	1 08	17	1 08	47	3 08	17	1,13	47	3,13
18	1 12	18	1 12	48	3 12	18	1,20	48	3,20
19	1 16	19	1 16	49	3 16	19	1,27	49	3,27
20	1 20	20	1 20	50	3 20	20	1,33	50	3,33
30	2 00	21	1 24	51	3 24	21	1,40	51	3,40
40	2 40	22	1 28	52	3 28	22	1,47	52	3,47
50	3 20	23	1 32	53	3 32	23	1,53	53	3,53
60	4 00	24	1 36	54	3 36	24	1,60	54	3,60
70	4 40	25	1 40	55	3 40	25	1,67	55	3,67
80	5 20	26	1 44	56	3 44	26	1,73	56	3,73
90	6 00	27	1 48	57	3 48	27	1,80	57	3,80
100	6 40	28	1 52	58	3 52	28	1,87	58	3,87
200	13 20	29	1 56	59	3 56	29	1,93	59	3,93
300	20 00	30	2 00	60	4 00	30	2,00	60	4,00

3. Táblázat.

IDŐ ÁTSZÁMÍTÁSA ÍVRE.

Óra h	Fok °	Idő perc m	Ív- fok °	perc ,	Idő perc m	Ív- fok °	perc ,	Idő másod- perc s	Ív- p ,	mp "	Idő másod- perc s	Ív- p ,	mp "
1	15	1	0	15	31	7	45	1	0	15	31	7	45
2	30	2	0	30	32	8	00	2	0	30	32	8	00
3	45	3	0	45	33	8	15	3	0	45	33	8	15
4	60	4	1	00	34	8	30	4	1	00	34	8	30
5	75	5	1	15	35	8	45	5	1	15	35	8	45
6	90	6	1	30	36	9	00	6	1	30	36	9	00
7	105	7	1	45	37	9	15	7	1	45	37	9	15
8	120	8	2	00	38	9	30	8	2	00	38	9	30
9	135	9	2	15	39	9	45	9	2	15	39	9	45
10	150	10	2	30	40	10	00	10	2	30	40	10	00
11	165	11	2	45	41	10	15	11	2	45	41	10	15
12	180	12	3	00	42	10	30	12	3	00	42	10	30
13	195	13	3	15	43	10	45	13	3	15	43	10	45
14	210	14	3	30	44	11	00	14	3	30	44	11	00
15	225	15	3	45	45	11	15	15	3	45	45	11	15
16	240	16	4	00	46	11	30	16	4	00	46	11	30
17	255	17	4	15	47	11	45	17	4	15	47	11	45
18	270	18	4	30	48	12	00	18	4	30	48	12	00
19	285	19	4	45	49	12	15	19	4	45	49	12	15
20	300	20	5	00	50	12	30	20	5	00	50	12	30
21	315	21	5	15	51	12	45	21	5	15	51	12	45
22	330	22	5	30	52	13	00	22	5	30	52	13	00
23	345	23	5	45	53	13	15	23	5	45	53	13	15
24	360	24	6	00	54	13	30	24	6	00	54	13	30
		25	6	15	55	13	45	25	6	15	55	13	45
		26	6	30	56	14	00	26	6	30	56	14	00
		27	6	45	57	14	15	27	6	45	57	14	15
		28	7	00	58	14	30	28	7	00	58	14	30
		29	7	15	59	14	45	29	7	15	59	14	45
		30	7	30	60	15	00	30	7	30	60	15	00

4. Táblázat.

NAPI KÖZÉPIDŐ ÉS CSILLAGIDŐ EGYENLEGE.

Napl középido		Csillag-ido		Napl középido		Csillag-ido		Napl középido		Csillag-ido		Napl középido		Csillag-ido	
h	m/n. sec.	m	sec.	m	sec.	s	sec.	s	sec.	s	sec.	s	sec.	s	sec.
1	0 9,8565	1	0,1643	31	5,0925	1	0,0027	31	0,0849						
2	0 19,7130	2	0,3285	32	5,2568	2	0,0054	32	0,0876						
3	0 29,5694	3	0,4928	33	5,4211	3	0,0082	33	0,0904						
4	0 39,4259	4	0,6571	34	5,5853	4	0,0109	34	0,0931						
5	0 49,2824	5	0,8214	35	5,7496	5	0,0137	35	0,0958						
6	0 59,1388	6	0,9857	36	5,9139	6	0,0164	36	0,0986						
7	1 8,9953	7	1,1499	37	6,0582	7	0,0192	37	0,1013						
8	1 18,8518	8	1,3142	38	6,2424	8	0,0219	38	0,1046						
9	1 28,7083	9	1,4785	39	6,4067	9	0,0246	39	0,1068						
10	1 38,5647	10	1,6428	40	6,5710	10	0,0274	40	0,1095						
11	1 48,4212	11	1,8070	41	6,7353	11	0,0301	41	0,1123						
12	1 58,2777	12	1,9713	42	6,8995	12	0,0329	42	0,1150						
13	2 8,1342	13	2,1356	43	7,0638	13	0,0356	43	0,1177						
14	2 17,9906	14	2,2998	44	7,2281	14	0,0383	44	0,1203						
15	2 27,8471	15	2,4641	45	7,3924	15	0,0411	45	0,1232						
16	2 37,7036	16	2,6284	46	7,5566	16	0,0438	46	0,1259						
17	2 47,5600	17	2,7927	47	7,7209	17	0,0465	47	0,1287						
18	2 57,4165	18	2,9569	48	7,8852	18	0,0493	48	0,1314						
19	3 7,2730	19	3,1212	49	8,0495	19	0,0520	49	0,1342						
20	3 17,1295	20	3,2855	50	8,2137	20	0,0548	50	0,1369						
21	3 26,9859	21	3,4498	51	8,3780	21	0,0575	51	0,1396						
22	3 36,8424	22	3,6140	52	8,5423	22	0,0602	52	0,1424						
23	3 46,6989	23	3,7783	53	8,7066	23	0,0630	53	0,1451						
24	3 56,5554	24	3,9426	54	8,8708	24	0,0657	54	0,1478						
2 n.	7 53,0668	25	4,1069	55	9,0351	25	0,0684	55	0,1506						
		26	4,2711	56	9,1994	26	0,0712	56	0,1533						
		27	4,4354	57	9,3637	27	0,0739	57	0,1561						
		28	4,5997	58	9,5279	28	0,0766	58	0,1588						
		29	4,7640	59	9,6922	29	0,0794	59	0,1615						
		30	4,9282	60	9,8565	30	0,0821	60	0,1643						

5. Táblázat.

HÁZTÁBLÁZATOK
az északi szélesség 46°, 47° és 48°-ára.

Csillag-ido	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz
H M S	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o
0 0 0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
0 3 40	1	8	19	23	7	11	1	8	19	23	50	11	1	8	19	23	51	11
0 7 20	2	9	20	23	50	11	2	9	20	24	32	12	2	9	20	24	33	12
0 11 1	3	10	21	24	33	12	3	10	21	25	15	12	3	10	21	25	15	12
0 14 41	4	11	22	25	16	13	4	11	22	25	57	13	4	12	22	25	57	13
0 18 21	5	12	22	25	58	14	5	12	23	26	39	14	5	13	23	26	39	14
0 22 2	6	13	23	26	41	14	6	13	24	27	21	15	6	14	24	27	20	15
0 25 42	7	14	24	27	23	15	7	14	25	28	3	16	7	15	25	28	2	16
0 29 23	8	15	25	28	6	16	8	15	26	28	45	16	8	16	26	28	44	16
0 33 4	9	16	26	28	48	17	9	16	27	29	27	17	9	17	27	29	25	17
0 36 45	10	17	27	29	30	18	10	17	27	0	9	18	10	18	28	0	48	18
0 40 27	11	18	28	0	13	19	11	18	28	0	51	19	11	19	29	1	30	19
0 44 8	12	19	29	0	55	20	12	19	29	1	32	20	12	20	0	2	11	20
0 47 50	13	20	29	1	37	21	13	20	29	2	14	21	13	21	1	2	52	21
0 51 32	14	21	0	2	19	22	14	21	0	1	2	22	14	22	2	3	34	22
0 55 14	15	23	1	3	1	23	15	23	1	2	3	23	15	23	3	4	15	23
0 58 57	16	24	2	3	44	23	16	24	2	3	4	19	16	24	4	4	56	23
1 2 40	17	25	3	4	26	23	17	25	3	3	5	1	17	25	5	5	37	23
1 6 23	18	26	4	5	8	24	18	26	4	4	5	43	18	26	6	6	18	24
1 10 7	19	27	5	5	50	25	19	27	5	5	6	24	19	27	7	7	0	25
1 13 51	20	28	6	6	32	26	20	28	6	6	7	6	20	28	8	7	41	26
1 17 36	21	29	6	7	14	27	21	29	7	7	7	48	21	29	8	8	22	26

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó
HMS	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
1 21 21	γ 22	δ 29	ε 7	ζ 7	η 56	ι 27	γ 22	π 0	ε 7	ζ 8	η 29	π 20	γ 22	π 0	ε 9	ζ 9	η 3	ι 27
1 25 6	23	π 1	8	8	38	27	23	1	8	9	11	27	23	1	9	9	45	28
1 28 52	24	1	9	9	21	28	24	2	9	9	53	28	24	2	10	10	26	29
1 32 38	25	2	9	10	3	29	25	3	10	10	35	29	25	3	11	11	8	29
1 36 25	26	3	10	10	46	π 0	26	4	11	11	17	π 0	26	4	11	11	49	π 0
1 40 12	27	4	11	11	28	0	27	5	12	11	59	1	27	5	12	12	31	1
1 44 0	28	5	12	12	11	1	28	6	12	12	41	1	28	6	13	13	12	2
1 47 49	29	6	13	12	53	2	29	7	13	13	23	2	29	7	14	13	54	2
1 51 38	γ 0	7	13	13	36	3	γ 0	8	14	14	6	3	γ 0	8	15	14	36	3
1 55 27	1	8	14	14	19	4	1	9	15	14	48	4	1	9	15	15	18	4
1 59 18	2	9	15	15	2	4	2	10	16	15	30	5	2	10	16	16	0	5
2 3 8	3	10	16	15	45	5	3	11	16	16	13	5	3	11	17	16	42	6
2 7 0	4	11	17	16	28	6	4	12	17	17	56	6	4	12	18	17	24	6
2 10 52	5	12	17	17	11	7	5	13	18	17	38	7	5	13	19	18	6	7
2 14 44	6	13	18	17	54	8	6	13	19	18	21	8	6	14	19	18	48	8
2 18 37	7	14	19	18	38	8	7	14	20	19	4	8	7	15	20	19	31	9
2 22 31	8	15	20	19	21	9	8	15	20	19	47	9	8	16	21	20	14	10
2 26 26	9	16	21	20	5	10	9	16	21	20	30	10	9	17	22	20	56	10
2 30 21	10	17	22	20	48	11	10	17	22	21	13	11	10	18	23	21	39	11
2 34 17	11	18	22	21	32	12	11	18	23	21	57	12	11	19	24	22	22	12
2 38 14	12	19	23	22	16	12	12	19	24	22	40	13	12	19	25	23	5	13
2 42 11	13	20	24	23	0	13	13	20	25	23	24	13	13	20	26	23	48	14
2 46 9	14	21	25	23	45	14	14	21	26	24	8	14	14	21	27	24	32	15
2 50 8	15	22	26	24	29	15	15	22	26	24	52	15	15	22	27	25	15	16

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó
HMS	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
2 54 7	δ 16	π 23	ε 27	ζ 25	η 13	π 16	δ 16	π 24	ε 28	ζ 25	η 59	π 16	δ 16	π 24	ε 28	ζ 25	η 59	π 16
2 58 7	17	23	27	25	58	17	17	24	28	26	21	17	17	25	29	26	42	17
3 2 8	18	24	28	26	43	17	18	25	29	27	5	18	18	25	29	27	26	18
3 6 10	19	25	29	27	28	18	19	26	29	27	49	19	19	26	ζ 0	28	10	19
3 10 12	20	26	ζ 0	28	13	19	20	27	ζ 1	28	33	20	20	27	1	28	54	20
3 14 16	21	27	1	28	58	20	21	28	1	29	18	20	21	28	2	29	39	21
3 18 19	22	28	1	29	43	21	22	29	2	π 0	3	21	22	29	3	π 0	23	21
3 22 24	23	29	2	π 0	29	22	23	ε 0	3	0	48	22	23	ε 0	4	1	7	22
3 26 29	24	ε 0	3	1	14	23	24	1	4	1	33	23	24	1	4	1	52	23
3 30 35	25	1	4	2	0	23	25	2	5	2	18	24	25	2	5	2	37	24
3 34 42	26	2	5	2	46	24	26	3	6	3	4	25	26	3	6	3	22	25
3 38 49	27	3	6	3	33	25	27	4	6	3	50	26	27	4	7	4	7	26
3 42 57	28	4	6	4	19	26	28	5	7	4	35	26	28	5	8	4	52	26
3 47 6	29	5	7	5	5	27	29	6	8	5	21	27	29	6	9	5	38	27
3 51 16	γ 0	6	8	5	52	28	γ 0	7	9	6	7	28	γ 0	7	9	6	23	28
3 55 26	1	7	9	6	38	29	1	8	10	6	53	29	1	8	10	7	9	29
3 59 37	2	8	10	7	25	29	2	9	11	7	40	29	2	9	11	7	55	29
4 3 48	3	9	11	8	12	ε 0	3	10	12	8	26	ε 1	3	10	12	8	41	ε 1
4 8 1	4	9	12	8	59	1	4	11	13	9	13	2	4	10	13	9	27	2
4 12 13	5	10	12	9	47	2	5	12	14	10	0	2	5	11	14	10	13	2
4 16 27	6	11	13	10	34	3	6	13	15	11	46	3	6	12	15	11	59	3
4 20 41	7	12	14	11	22	4	7	14	16	12	21	4	7	13	16	12	32	4
4 24 55	8	13	15	12	9	5	8	15	17	13	8	5	8	14	17	13	19	5
4 29 11	9	14	16	12	57	6	9	16	18	14	17	6	9	15	18	14	19	6

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház
H M S	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
4 33 26	Π 10	Ω 15	Ω 17	mp 13 45	Ω 7	m 6	Π 10	Ω 16	Ω 18	mp 13 55	Ω 7	m 6	Π 10	Ω 16	Ω 18	mp 14	6	mp 7
4 37 42	11	16	18	14 33	7	6	11	17	18	14 43	8	7	11	17	19	14 53	8	6
4 41 59	12	17	19	15 21	8	7	12	18	19	15 30	9	8	12	18	20	15 40	9	7
4 46 16	13	18	19	16 9	9	8	13	19	20	16 18	10	9	13	19	20	16 27	9	8
4 50 34	14	19	20	16 58	10	9	14	20	21	17 6	10	10	14	20	21	17 15	10	9
4 54 52	15	20	21	17 46	11	10	15	21	22	17 54	11	11	15	21	22	18 2	11	10
4 59 11	16	21	22	18 34	12	11	16	21	23	18 42	12	12	16	22	23	18 50	12	11
5 3 30	17	22	23	19 23	13	12	17	22	24	19 30	13	12	17	23	24	19 37	13	12
5 7 49	18	23	24	20 12	14	13	18	23	24	20 18	14	14	18	24	25	20 25	14	13
5 12 9	19	24	25	21 0	15	14	19	24	25	21 6	15	14	19	25	26	21 12	15	14
5 16 29	20	25	26	21 49	16	15	20	25	26	21 55	16	15	20	26	26	22 0	16	15
5 20 49	21	26	26	22 38	16	16	21	26	27	22 43	17	16	21	26	27	22 48	17	16
5 25 10	22	27	27	23 27	17	17	22	27	28	23 31	18	17	22	27	28	23 35	17	17
5 29 30	23	28	28	24 16	18	18	23	28	29	24 20	18	18	23	28	29	24 23	18	18
5 33 51	24	28	29	25 5	19	19	24	29	29	25 8	19	19	24	29	mp 0	25 11	19	19
5 38 12	25	29	mp 0	25 54	20	20	25	Ω 0	mp 0	25 57	20	20	25	Ω 0	1	25 55	20	20
5 42 34	26	Ω 0	1	26 43	21	21	26	1	1	26 45	21	21	26	1	2	26 47	21	21
5 46 55	27	1	2	27 32	22	22	27	2	2	27 34	22	22	27	2	3	27 35	22	22
5 51 17	28	2	3	28 21	23	23	28	3	3	28 22	23	23	28	3	4	28 24	23	23
5 55 38	29	4	4	29 11	24	24	29	4	4	29 11	24	24	29	4	4	29 12	24	24
6 0 0	Ω 0	4	4	Ω 0 0	25	25	Ω 0	5	5	Ω 0 0	25	25	Ω 0	5	5	Ω 0 0	25	25
6 4 22	1	5	5	0 49	25	25	1	6	6	0 49	26	26	1	6	6	0 48	25	26
6 8 43	2	6	6	1 39	26	26	2	7	7	1 38	27	27	2	7	7	1 36	26	27
6 13 5	3	7	7	2 28	27	28	3	8	8	2 26	27	28	3	8	8	2 25	27	28

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház
H M S	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
6 17 26	Ω 4	Ω 8	mp 8	Ω 3 17	Ω 28	m 29	Ω 4	Ω 9	mp 9	Ω 3 15	Ω 28	m 29	Ω 4	Ω 9	mp 9	Ω 3 13	Ω 28	m 29
6 21 47	5	9	9	4 6	29	Ω 0	5	10	10	4 3	29	29	5	10	10	4 1	29	29
6 26 9	6	10	10	4 55	m 0	1	6	11	10	4 52	m 0	Ω 1	6	11	11	4 49	29	Ω 1
6 30 30	7	11	11	5 44	1	2	7	12	11	5 40	1	2	7	12	12	5 37	m 1	2
6 34 50	8	12	12	6 33	2	3	8	13	12	6 29	2	3	8	13	12	6 25	2	3
6 39 11	9	13	13	7 22	3	3	9	14	13	7 17	3	4	9	14	13	7 12	2	3
6 43 31	10	14	13	8 11	4	4	10	15	14	8 5	4	5	10	15	14	8 0	3	4
6 47 51	11	15	14	9 0	4	5	11	15	15	8 54	5	6	11	16	15	8 48	4	5
6 52 11	12	16	15	9 48	5	6	12	16	16	9 42	6	7	12	17	16	9 35	5	6
6 56 30	13	17	16	10 37	6	7	13	17	17	10 30	6	7	13	18	17	10 23	6	7
7 0 49	14	18	17	11 26	7	8	14	18	18	11 18	7	8	14	19	18	11 10	7	8
7 5 8	15	19	18	12 14	8	9	15	19	19	12 6	8	9	15	20	19	11 58	8	9
7 9 26	16	20	19	13 2	9	10	16	20	20	12 54	9	10	16	21	20	12 45	9	10
7 13 44	17	21	20	13 51	10	11	17	21	21	13 42	10	11	17	21	21	13 33	9	11
7 18 1	18	22	21	14 39	11	12	18	22	22	14 30	11	12	18	22	22	14 20	10	12
7 22 18	19	23	22	15 27	11	13	19	23	23	15 17	12	13	19	23	23	15 7	11	13
7 26 34	20	24	23	16 15	12	14	20	24	24	16 5	12	14	20	24	24	15 54	12	14
7 30 49	21	25	24	17 3	13	15	21	25	25	16 52	13	15	21	25	25	16 41	13	15
7 35 5	22	26	24	17 51	14	16	22	26	26	17 39	14	16	22	26	26	17 28	14	16
7 39 19	23	27	25	18 38	15	17	23	27	27	18 26	15	17	23	27	27	18 14	15	17
7 43 33	24	28	26	19 26	16	18	24	28	27	19 14	16	18	24	28	27	19 1	15	18
7 47 47	25	29	27	20 13	18	20	25	29	27	20 0	17	19	25	29	27	19 47	16	18
7 51 59	26	mp 0	28	21 1	18	20	26	mp 0	28	20 47	17	20	26	mp 0	28	20 33	17	19
7 56 12	27	1	29	21 48	19	21	27	1	29	21 34	18	21	27	1	29	21 19	18	20

Csillag- ldő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz
H M S	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
8 0 23	28	np 1	0	22 35	m 19	22	28	np 2	0	22 20	m 19	22	28	np 2	0	22 5	m 19	21
8 4 34	29	2	1	23 22	20	22	29	3	1	23 7	20	23	29	3	1	22 51	20	22
8 8 44	0	3	1	24 8	21	23	0	4	2	23 53	21	24	0	4	2	23 37	20	23
8 12 54	1	4	2	24 55	22	24	1	5	3	24 30	22	24	1	5	3	24 22	21	24
8 17 3	2	5	3	25 41	23	25	2	6	4	25 25	23	25	2	6	3	25 8	22	25
8 21 11	3	6	4	26 27	24	26	3	7	4	26 10	23	26	3	7	4	25 53	23	26
8 25 18	4	7	5	27 14	25	27	4	8	5	26 56	24	27	4	8	5	26 38	24	27
8 29 25	5	8	6	28 0	25	28	5	9	6	27 42	25	28	5	9	6	27 23	25	28
8 33 31	6	9	7	28 46	26	29	6	10	7	28 27	26	29	6	10	7	28 8	25	29
8 37 36	7	10	7	29 31	27	20	7	11	8	28 12	27	20	7	11	8	28 53	26	29
8 41 41	8	11	8	m 0 17	28	1	8	12	9	29 57	28	1	8	12	9	29 37	27	20
8 45 44	9	12	9	1 2	28	2	9	13	9	m 0 42	28	2	9	13	9	m 0 21	28	2
8 49 48	10	13	10	1 47	29	3	10	13	10	1 27	29	3	10	14	10	1 6	29	3
8 53 50	11	14	11	2 32	20	4	11	14	11	2 11	20	4	11	14	11	1 50	29	3
8 57 52	12	15	12	3 17	1	5	12	15	12	2 55	1	5	12	15	12	2 34	20	4
9 1 33	13	16	12	4 2	2	6	13	16	13	3 39	2	6	13	16	13	3 18	1	5
9 5 53	14	17	13	4 47	3	7	14	17	14	4 24	2	7	14	17	14	4 1	2	6
9 9 52	15	18	14	5 31	4	8	15	18	14	5 8	3	8	15	18	14	4 45	3	7
9 13 51	16	19	15	6 15	4	8	16	19	15	5 52	4	9	16	19	15	5 23	4	8
9 17 49	17	20	16	7 0	5	9	17	20	16	6 36	5	9	17	20	16	6 12	5	9
9 21 46	18	21	17	7 44	6	10	18	21	17	7 20	6	10	18	21	17	6 55	5	10
9 25 43	19	21	17	8 28	7	11	19	22	18	8 3	7	11	19	22	18	7 38	6	11
9 29 39	20	22	18	9 12	7	12	20	23	19	8 47	7	12	20	23	18	8 21	7	12
9 33 34	21	23	19	9 55	8	13	21	24	19	9 30	8	13	21	24	19	9 4	8	13

Csillag- ldő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz	hóz
H M S	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
9 37 29	22	np 24	0	m 10 39	9	14	22	np 25	0	m 10 13	9	14	22	np 25	0	m 9 46	9	14
9 41 23	23	25	21	11 22	10	15	23	26	21	10 56	10	15	23	26	21	10 29	9	15
9 45 16	24	26	21	12 6	11	16	24	26	22	11 39	11	16	24	27	22	11 12	10	16
9 49 8	25	27	22	12 49	12	17	25	27	23	12 22	11	17	25	27	22	11 54	11	17
9 53 0	26	28	23	13 32	12	18	26	28	23	13 4	12	18	26	28	23	12 36	12	18
9 56 52	27	29	24	14 15	13	19	27	29	24	13 47	13	19	27	29	24	13 18	12	19
10 0 42	28	0	25	14 58	14	20	28	0	25	14 30	14	20	28	0	25	14 0	13	20
10 4 33	29	1	26	15 41	15	21	29	1	26	15 12	15	21	29	1	25	14 42	14	21
10 8 22	np 0	2	26	16 24	16	22	np 0	2	27	15 54	15	22	np 0	2	26	15 23	15	22
10 12 11	1	2	27	17 7	17	23	1	3	27	16 37	16	23	1	3	27	16 6	16	23
10 16 0	2	3	28	17 49	17	24	2	4	28	17 19	17	24	2	4	28	16 48	17	24
10 19 47	3	4	29	18 32	18	25	3	5	29	18 1	18	25	3	5	29	17 29	17	24
10 23 35	4	5	29	19 14	19	26	4	5	29	18 43	19	26	4	5	29	18 11	18	25
10 27 22	5	6	m 0	19 57	20	27	5	6	m 0	19 25	20	27	5	6	m 0	18 52	19	26
10 31 8	6	7	1	20 39	21	28	6	7	1	20 7	20	28	6	7	1	19 34	20	27
10 34 54	7	8	2	21 22	21	29	7	8	2	20 49	21	29	7	8	2	20 15	21	28
10 38 39	8	9	3	22 4	22	0	8	9	3	21 31	22	0	8	9	3	20 57	21	29
10 42 24	9	10	3	22 46	23	1	9	10	4	22 12	23	1	9	10	3	21 38	22	0
10 46 9	10	10	4	23 28	24	2	10	11	4	22 54	24	2	10	11	4	22 19	23	1
10 49 53	11	11	5	24 10	25	3	11	12	5	23 36	24	3	11	12	5	23 0	24	2
10 53 37	12	12	6	24 52	25	4	12	13	6	24 17	25	4	12	13	6	23 42	25	3
10 57 20	13	13	6	25 34	26	5	13	13	6	24 59	26	5	13	13	6	24 23	26	4
11 1 3	14	14	7	26 16	27	6	14	14	7	25 41	27	6	14	14	7	25 4	26	5
11 4 46	15	15	8	26 59	28	7	15	15	8	26 22	28	7	15	15	8	25 45	27	6

Catalog- Idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó
H M S	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
11 8 28	mp 16	16	m 9	m 27 41	29	8	mp 16	16	m 9	m 27 4	29	8	mp 16	16	m 8	m 26 26	28	7
11 12 10	17	17	9	28 23	0	9	17	17	10	27 46	29	9	17	17	9	27 8	29	8
11 15 52	18	17	10	29 5	1	10	18	18	10	28 28	0	10	18	18	10	27 49	29	9
11 19 33	19	18	11	29 47	1	11	19	18	11	29 9	1	11	19	19	11	28 30	0	10
11 23 15	20	19	12	0 30	2	12	20	19	12	29 51	2	12	20	19	11	29 12	1	11
11 26 56	21	20	12	1 12	3	13	21	20	13	0 33	3	13	21	20	12	29 53	2	13
11 30 37	22	21	13	1 54	4	14	22	21	13	1 15	4	14	22	21	13	0 35	3	14
11 34 18	23	22	14	2 37	5	15	23	22	14	1 57	5	15	23	22	14	1 16	4	15
11 37 58	24	23	15	3 19	6	16	24	23	15	2 39	6	16	24	23	14	1 58	5	16
11 41 39	25	23	15	4 2	7	17	25	24	16	3 21	7	17	25	24	15	2 40	6	17
11 45 19	26	24	16	4 44	8	18	26	25	16	4 3	8	18	26	25	16	3 21	7	18
11 48 59	27	25	17	5 27	8	19	27	25	17	4 48	8	19	27	25	17	4 3	8	19
11 52 40	28	26	18	6 10	9	20	28	26	17	5 28	9	20	28	26	17	4 45	8	20
11 56 20	29	27	18	6 53	10	21	29	27	18	6 10	10	21	29	27	18	5 27	9	21
12 0 0	≈ 0	28	19	7 36	11	22	≈ 0	28	19	6 53	11	22	≈ 0	28	19	6 9	10	22
12 3 40	1	29	20	8 19	12	23	1	29	20	7 36	12	23	1	29	19	6 52	11	23
12 7 20	2	29	21	9 3	13	24	2	29	21	8 19	13	24	2	29	20	7 34	12	24
12 11 1	3	m 0	21	9 46	14	25	3	m 0	21	9 2	14	25	3	m 0	21	8 16	13	25
12 14 41	4	1	22	10 30	15	27	4	1	22	9 45	15	27	4	1	22	8 59	14	26
12 18 21	5	2	23	11 14	16	28	5	2	23	10 29	16	28	5	2	22	9 42	15	27
12 22 2	6	3	24	11 58	17	29	6	3	24	11 12	17	29	6	3	23	10 25	16	28
12 25 42	7	4	24	12 42	18	30	7	4	24	11 56	18	30	7	4	24	11 9	17	29
12 29 23	8	4	25	13 27	19	1	8	4	25	12 40	19	1	8	4	25	11 52	18	30
12 33 4	9	5	26	14 12	20	2	9	5	26	13 25	20	2	9	5	25	12 37	19	31

Catalog- Idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó	hó
H M S	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°	°
12 36 45	10	m 6	m 27	14 56	21	3	10	m 6	m 27	14 9	20	3	10	m 6	m 26	13 20	20	3
12 40 27	11	7	27	15 41	22	4	11	7	27	14 53	21	4	11	7	27	14 4	21	4
12 44 8	12	8	28	16 27	23	6	12	8	28	15 38	22	6	12	8	28	14 48	22	6
12 47 50	13	9	29	17 13	24	7	13	9	29	16 24	24	7	13	9	28	15 31	23	7
12 51 32	14	10	0	17 58	25	8	14	10	0	17 9	24	8	14	10	29	16 18	24	8
12 55 14	15	10	1	18 44	26	9	15	11	1	17 55	26	9	15	10	0	17 3	25	9
12 58 57	16	11	1	19 31	27	10	16	11	1	18 41	27	10	16	11	1	17 49	26	10
13 2 40	17	12	2	20 18	28	11	17	12	2	19 27	28	11	17	12	1	18 35	27	11
13 6 23	18	13	3	21 6	29	12	18	13	3	20 14	29	12	18	13	2	19 21	28	13
13 10 7	19	14	3	21 54	≈ 0	14	19	14	3	21 2	29	14	19	14	3	20 8	29	14
13 13 51	20	15	4	22 42	1	15	20	15	4	21 49	≈ 1	15	20	15	4	20 55	≈ 0	15
13 17 36	21	16	5	23 30	2	16	21	16	5	22 37	2	16	21	15	4	21 43	1	16
13 21 21	22	17	6	24 19	3	17	22	17	6	23 26	3	17	22	16	5	22 31	2	17
13 25 6	23	18	7	25 8	4	18	23	18	7	24 15	4	18	23	17	6	23 19	3	19
13 28 52	24	19	8	26 48	5	19	24	19	8	25 54	5	19	24	18	7	24 57	6	21
13 32 38	25	20	9	27 39	6	20	25	20	9	26 44	6	20	24	19	8	25 47	7	22
13 36 25	26	21	10	28 30	7	21	26	21	10	27 34	7	21	27	20	9	26 37	8	24
13 40 13	27	22	11	29 22	8	22	27	22	11	28 26	8	22	28	21	10	27 28	10	25
13 44 0	28	23	12	0 14	9	23	28	23	12	29 18	9	23	29	22	11	28 19	11	26
13 47 48	29	24	13	1 7	10	24	29	24	13	0 10	10	24	≈ 0	23	11	29 11	12	27
13 51 38	m 0	25	14	2 0	11	25	m 0	25	14	1 3	11	25	1	24	12	0 3	13	28
13 55 27	1	26	15	2 55	12	26	1	26	15	1 56	12	26	2	25	13	0 56	14	29
13 59 18	2	27	16	3 50	13	27	2	27	16	2 51	13	27	3	26	14	1 50	16	30
14 3 8	3	28	17		14	28	3	28	17		14	28	4	27	15		17	31

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.		11.		12.		1.		2.		3.		10.		11.		12.	
	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z
H M S	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o
14 7 0	m 4	m 26	z 15	z 4 45	z 15	z 4 45	z 15	z 4 45	z 15	z 4 45	z 15	z 4 45	m 4	m 26	z 15	z 4 45	z 15	z 4 45
14 10 52	5	27	16	5 41	16	5 41	16	5 41	16	5 41	16	5 41	5	27	16	5 41	16	5 41
14 14 44	6	28	17	6 38	17	6 38	17	6 38	17	6 38	17	6 38	6	28	17	6 38	17	6 38
14 18 37	7	29	18	7 35	18	7 35	18	7 35	18	7 35	18	7 35	7	29	18	7 35	18	7 35
14 22 31	8	z 0	19	8 33	19	8 33	19	8 33	19	8 33	19	8 33	8	z 0	19	8 33	19	8 33
14 26 26	9	1	20	9 32	20	9 32	20	9 32	20	9 32	20	9 32	9	1	20	9 32	20	9 32
14 30 21	10	2	20	10 32	21	10 32	21	10 32	21	10 32	21	10 32	10	2	20	10 32	21	10 32
14 34 17	11	2	21	11 33	22	11 33	22	11 33	22	11 33	22	11 33	11	2	21	11 33	22	11 33
14 38 14	12	3	22	12 35	23	12 35	23	12 35	23	12 35	23	12 35	12	3	22	12 35	23	12 35
14 42 11	13	4	23	13 37	24	13 37	24	13 37	24	13 37	24	13 37	13	4	23	13 37	24	13 37
14 46 9	14	5	24	14 41	25	14 41	25	14 41	25	14 41	25	14 41	14	5	24	14 41	25	14 41
14 50 8	15	6	25	15 46	26	15 46	26	15 46	26	15 46	26	15 46	15	6	25	15 46	26	15 46
14 54 7	16	7	26	16 51	27	16 51	27	16 51	27	16 51	27	16 51	16	7	26	16 51	27	16 51
14 58 7	17	8	27	17 58	28	17 58	28	17 58	28	17 58	28	17 58	17	8	27	17 58	28	17 58
15 2 8	18	9	27	19 6	29	19 6	29	19 6	29	19 6	29	19 6	18	9	27	19 6	29	19 6
15 6 10	19	10	28	20 15	30	20 15	30	20 15	30	20 15	30	20 15	19	10	28	20 15	30	20 15
15 10 12	20	10	29	21 25	31	21 25	31	21 25	31	21 25	31	21 25	20	10	29	21 25	31	21 25
15 14 16	21	11	z 0	22 36	32	22 36	32	22 36	32	22 36	32	22 36	21	11	z 0	22 36	32	22 36
15 18 19	22	12	1	23 49	33	23 49	33	23 49	33	23 49	33	23 49	22	12	1	23 49	33	23 49
15 22 24	23	13	2	25 3	34	25 3	34	25 3	34	25 3	34	25 3	23	13	2	25 3	34	25 3
15 26 29	24	14	3	26 19	35	26 19	35	26 19	35	26 19	35	26 19	24	14	3	26 19	35	26 19
15 30 35	25	15	4	27 35	36	27 35	36	27 35	36	27 35	36	27 35	25	15	4	27 35	36	27 35
15 34 42	26	16	5	28 54	37	28 54	37	28 54	37	28 54	37	28 54	26	16	5	28 54	37	28 54
15 38 49	27	17	6	z 0 13	38	z 0 13	38	z 0 13	38	z 0 13	38	z 0 13	27	17	6	z 0 13	38	z 0 13

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.		11.		12.		1.		2.		3.		10.		11.		12.	
	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z	hó	z
H M S	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o
15 42 57	m 28	z 18	z 7	z 1 35	z 23	z 23	z 1 35	z 23	z 23	z 23	z 23	z 23	m 28	z 17	z 6	z 29 19	z 23	z 3
15 47 6	29	19	8	2 57	24	24	2 57	24	24	24	24	24	29	18	7	z 0 42	25	4
15 51 16	z 0	20	9	4 22	26	26	4 22	26	26	26	26	26	z 0	19	8	2 7	26	5
15 55 26	1	20	10	5 48	28	28	5 48	28	28	28	28	28	1	20	9	3 34	28	6
15 59 37	2	21	11	7 16	29	29	7 16	29	29	29	29	29	2	21	10	5 3	29	8
16 3 48	3	22	12	8 46	z 1	z 1	8 46	z 1	z 1	z 1	z 1	z 1	3	22	11	6 33	z 1	9
16 8 0	4	23	13	10 17	3	3	10 17	3	3	3	3	3	4	23	12	8 6	3	10
16 12 13	5	24	14	11 50	4	4	11 50	4	4	4	4	4	5	24	13	9 40	5	11
16 16 27	6	25	15	13 25	6	6	13 25	6	6	6	6	6	6	25	14	11 17	7	12
16 20 41	7	26	16	15 2	8	8	15 2	8	8	8	8	8	7	26	15	12 56	8	14
16 24 55	8	27	17	16 41	9	9	16 41	9	9	9	9	9	8	27	17	14 26	10	15
16 29 11	9	28	19	18 22	11	11	18 22	11	11	11	11	11	9	28	18	16 19	12	16
16 33 26	10	29	20	20 4	12	12	20 4	12	12	12	12	12	10	29	19	18 5	13	17
16 37 42	11	z 0	21	21 48	14	14	21 48	14	14	14	14	14	11	z 0	20	19 52	15	19
16 41 59	12	1	22	23 35	16	16	23 35	16	16	16	16	16	12	1	21	21 42	17	20
16 46 16	13	2	23	25 23	17	17	25 23	17	17	17	17	17	13	2	22	23 34	18	21
16 50 34	14	3	24	27 14	19	19	27 14	19	19	19	19	19	14	3	23	25 28	20	22
16 54 52	15	4	26	29 6	21	21	29 6	21	21	21	21	21	15	4	25	27 25	22	23
16 59 11	16	5	27	z 1 0	22	22	z 1 0	22	22	22	22	22	16	5	26	29 23	25	25
17 3 30	17	6	28	2 55	24	24	2 55	24	24	24	24	24	17	6	27	z 1 24	25	26
17 7 49	18	7	29	4 53	25	25	4 53	25	25	25	25	25	18	7	28	3 27	27	27
17 12 9	19	8	z 1	6 52	27	27	6 52	27	27	27	27	27	19	8	29	5 32	28	28
17 16 29	20	9	2	8 53	29	29	8 53	29	29	29	29	29	20	9	z 1	7 38	29	29
17 20 49	21	10	3	10 55	z 0	z 0	10 55	z 0	z 0	z 0	z 0	z 0	21	10	2	9 47	z 1	z 0

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház
H M S	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o
17 25 10	♂ 22	♂ 11	≈ 4	♂ 12 59	♂ 1	♂ 1	♂ 22	♂ 11	≈ 4	♂ 12 29	♂ 3	♂ 1	♂ 22	♂ 11	≈ 3	♂ 11 57	♂ 3	♂ 11
17 29 30	23	12	6	15 4	2	2	23	12	5	14 38	4	2	23	12	5	14 9	5	3
17 33 51	24	13	7	17 9	4	3	24	13	7	16 47	6	4	24	13	6	16 22	6	4
17 38 13	25	14	8	19 16	6	4	25	14	8	18 57	7	5	25	14	7	18 37	8	5
17 42 34	26	15	10	21 24	8	5	26	15	10	21 9	9	6	26	15	9	20 52	9	6
17 46 55	27	16	11	23 32	9	6	27	16	11	23 21	10	7	27	16	10	23 8	11	7
17 51 17	28	17	12	25 41	11	7	28	18	12	25 34	12	8	28	17	12	25 25	12	8
17 55 38	29	19	14	27 51	12	8	29	19	14	27 47	13	9	29	18	13	27 42	14	9
18 0 0	♂ 0	20	15	♂ 0 0	14	10	♂ 0	20	15	♂ 0 0	15	10	♂ 0	19	15	♂ 0 0	15	11
18 4 22	1	21	17	2 9	15	11	1	21	17	2 13	16	11	1	21	16	2 18	17	12
18 8 43	2	22	18	4 19	17	12	2	22	18	4 26	18	12	2	22	18	4 35	18	13
18 13 5	3	23	20	6 28	18	13	3	23	20	6 39	19	13	3	23	19	6 52	20	14
18 17 26	4	24	21	8 36	19	14	4	24	21	8 51	20	14	4	24	21	9 8	21	15
18 21 47	5	25	23	10 44	21	15	5	25	23	11 3	22	16	5	25	22	11 23	22	16
18 26 9	6	26	24	12 51	22	16	6	26	24	13 13	23	17	6	26	24	13 38	24	17
18 30 30	7	27	26	14 56	23	17	7	27	26	15 22	24	18	7	27	25	15 51	25	18
18 34 50	8	29	27	17 1	25	18	8	28	27	17 31	26	19	8	28	27	18 3	27	19
18 39 11	9	≈ 0	29	19 5	26	19	9	29	29	19 37	27	20	9	29	28	20 13	28	20
18 43 31	10	1	♂ 0	21 7	27	20	10	≈ 1	♂ 0	21 43	28	21	10	≈ 1	♂ 0	22 22	29	21
18 47 51	11	2	2	23 8	29	21	11	2	2	23 46	29	22	11	2	2	24 28	♂ 0	22
18 52 11	12	3	4	25 7	♂ 0	22	12	3	4	25 48	♂ 1	23	12	3	3	26 33	2	23
18 56 30	13	4	5	27 5	1	23	13	4	5	27 48	2	24	13	4	5	28 36	3	24
19 0 49	14	5	7	29 0	2	24	14	6	7	29 47	3	25	14	5	7	♂ 0 37	4	25
19 5 8	15	7	8	♂ 0 54	4	25	15	7	9	♂ 1 43	5	26	15	6	8	2 35	5	26

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház	ház
H M S	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o
19 9 26	♂ 16	≈ 9	♂ 10	♂ 2 46	♂ 5	♂ 26	♂ 16	≈ 8	♂ 10	♂ 3 37	♂ 6	♂ 27	♂ 16	≈ 8	♂ 10	♂ 4 32	♂ 7	♂ 27
19 13 44	17	9	12	4 37	6	27	17	9	12	5 29	7	28	17	9	12	6 26	8	28
19 18 1	18	10	13	6 25	7	28	18	10	14	7 19	8	29	18	10	13	8 18	9	29
19 22 18	19	11	15	8 12	8	29	19	12	15	9 8	9	29	19	11	15	10 8	10	♂ 0
19 26 34	20	13	17	9 56	9	♂ 0	20	13	17	10 53	10	♂ 1	20	13	17	11 55	11	1
19 30 49	21	14	18	11 38	11	1	21	14	18	12 37	12	2	21	14	18	13 41	12	2
19 35 5	22	15	20	13 19	12	2	22	15	20	14 19	13	3	22	15	20	15 24	13	3
19 39 19	23	16	21	14 58	13	3	23	17	22	15 59	14	4	23	16	22	17 4	14	4
19 43 33	24	17	23	16 35	14	4	24	18	23	17 37	15	5	24	17	23	18 43	16	5
19 47 47	25	19	25	18 10	15	5	25	19	25	19 12	16	6	25	19	25	20 20	17	6
19 51 59	26	20	26	19 43	16	6	26	20	27	20 46	17	7	26	20	27	21 54	18	7
19 56 12	27	21	28	21 14	17	7	27	21	28	22 18	18	8	27	21	28	23 27	19	8
20 0 23	28	22	♂ 0	22 44	18	8	28	23	♂ 0	23 48	19	8	28	22	♂ 0	24 57	20	9
20 4 34	29	24	1	24 12	19	9	29	24	2	25 17	20	9	29	24	2	26 26	21	10
20 8 44	≈ 0	25	3	25 38	20	10	≈ 0	25	3	26 43	21	10	≈ 0	25	3	27 53	22	11
20 12 54	1	27	5	27 3	21	11	1	26	5	28 8	22	11	1	26	5	29 18	23	12
20 17 3	2	27	6	28 25	22	11	2	27	7	29 31	23	12	2	27	7	♂ 0 41	24	12
20 21 11	3	29	8	29 47	23	12	3	29	8	♂ 0 53	24	13	3	28	9	2	25	13
20 25 18	4	♂ 0	9	♂ 1 6	24	13	4	♂ 0	10	2 12	25	14	4	29	10	3 22	26	14
20 29 25	5	1	11	2 25	25	14	5	1	12	3 30	26	15	5	♂ 1	12	4 40	27	15
20 33 31	6	2	13	3 41	26	15	6	3	13	4 47	27	16	6	2	13	5 57	28	16
20 37 36	7	4	14	4 57	27	16	7	4	15	6 2	28	17	7	4	15	7 12	29	17
20 41 41	8	5	16	6 11	28	17	8	5	16	7 16	29	18	8	5	17	8 25	29	18
20 45 44	9	6	17	7 24	29	18	9	6	18	8 29	♂ 0	19	9	6	18	9 38	♂ 0	19

[illegible]

Csillag- idő	46°						47°						48°					
	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.	10.	11.	12.	1.	2.	3.
	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz	hőz
H M S	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o	o
22 23 35	κ 4	γ 7	♊ 21	♊ 2 21	♊ 20	♊ 10	κ 4	γ 8	♊ 22	♊ 3 16	♊ 21	♊ 10	κ 4	γ 8	♊ 23	♊ 4 13	♊ 22	♊ 10
22 27 22	5	8	22	3 12	21	10	5	9	23	4 6	22	11	5	9	24	5 3	22	11
22 31 8	6	9	24	4 2	22	11	6	10	25	4 56	23	12	6	10	25	5 52	23	12
22 34 54	7	11	25	4 52	23	12	7	11	26	5 45	23	13	7	11	26	6 41	24	13
22 38 39	8	12	26	5 41	23	14	8	12	27	6 34	24	13	8	12	27	7 29	25	14
22 42 24	9	13	27	6 30	24	14	9	14	28	7 23	25	14	9	14	28	8 17	26	15
22 46 9	10	14	28	7 18	25	15	10	15	29	8 11	26	15	10	15	29	9 5	26	15
22 49 53	11	15	29	8 6	26	15	11	16	0	8 58	27	16	11	16	0	9 52	27	16
22 53 37	12	17	0	8 54	26	16	12	17	1	9 46	27	17	12	17	1	10 39	28	17
22 57 20	13	18	1	9 42	27	17	13	18	2	10 33	28	18	13	18	2	11 25	29	18
23 1 3	14	19	2	10 29	28	18	14	19	3	11 19	29	18	14	20	3	12 11	29	19
23 4 46	15	20	3	11 16	29	19	15	21	4	12 5	29	19	15	21	4	12 57	0	20
23 8 28	16	21	4	12 2	29	20	16	22	5	12 51	0	20	16	22	5	13 42	1	20
23 12 10	17	22	5	12 47	0	21	17	23	7	13 36	1	21	17	23	7	14 26	2	21
23 15 52	18	24	6	13 33	1	21	18	24	7	14 22	2	22	18	24	8	15 12	2	22
23 19 33	19	25	7	14 19	2	22	19	25	9	15 7	3	23	19	25	9	15 56	3	23
23 23 15	20	26	8	15 4	3	23	20	26	9	15 51	3	24	20	27	10	16 40	4	24
23 26 56	21	27	9	15 48	3	24	21	27	11	16 35	4	25	21	28	11	17 23	4	24
23 30 37	22	28	10	16 33	4	25	22	28	12	17 20	5	26	22	29	12	18 8	5	25
23 34 18	23	29	11	17 18	5	26	23	29	12	18 4	5	27	23	30	13	18 51	6	26
23 37 58	24	0	12	18 2	5	26	24	1	13	18 48	6	28	24	1	14	19 35	7	27
23 41 39	25	1	13	18 46	6	27	25	2	14	19 31	7	29	25	2	15	20 18	7	28
23 45 19	26	3	14	19 30	7	28	26	3	15	20 15	8	30	26	3	16	21 1	8	29
23 48 39	27	4	15	20 14	8	29	27	4	16	20 58	8	31	27	4	17	21 44	9	29
23 52 40	28	5	16	20 57	8	0	28	5	17	21 41	9	0	28	5	18	22 26	10	mp 0
23 56 20	29	6	17	21 41	9	1	29	6	18	22 24	10	1	29	6	19	23 8	10	1
24 0 0	γ 0	7	18	22 24	10	1	γ 0	8	19	23 7	11	2	γ 0	8	20	23 51	11	2

6. Táblázat. I.

DIURNÁLIS (NAPI) LOGARITMUSOK.											
Percel	O R Á K v a g y F O K O K										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
0	3.7584	1.3802	1.0792	9031	7781	6812	6021	5351	4771	4260	3802
1	1584	3730	56	07	53	6798	09	41	52	52	3795
2	2.8573	3660	20	8983	45	84	5997	30	53	44	88
3	6812	3590	0685	59	28	69	85	20	44	36	80
4	5563	22	49	36	40	55	73	10	35	28	73
5	4594	3454	14	12	7692	41	61	5300	26	20	66
6	3802	3388	0580	8888	74	26	49	5289	17	12	59
7	3133	23	46	65	57	12	37	49	08	04	52
8	2553	3258	11	42	39	6698	25	69	4699	4196	45
9	2041	3195	0478	19	22	84	13	59	90	88	37
10	1584	33	44	8796	04	70	02	49	82	81	30
11	1170	3071	11	73	7587	56	5890	39	73	72	23
12	0792	10	0378	51	70	42	78	29	64	64	16
13	0414	2950	45	28	52	28	66	19	55	56	09
14	0122	2891	13	06	35	14	55	09	46	48	02
15	1.9823	33	0280	8683	18	6600	43	5199	38	41	3695
16	9542	2775	48	61	01	6587	32	89	29	33	88
17	9279	19	16	39	7484	73	20	79	20	25	81
18	9031	2663	0185	17	67	59	09	69	11	17	74
19	8796	07	53	8595	51	46	5797	59	03	09	67
20	8573	2553	22	73	33	32	86	49	4594	02	60
21	8361	2499	0091	52	17	19	74	39	85	4094	53
22	8159	45	61	30	01	05	63	29	77	86	46
23	7966	2393	30	09	7384	6492	52	20	68	79	39
24	7781	41	1.0000	8487	68	78	40	10	59	71	32
25	7604	2289	0.9970	66	51	65	29	5100	51	63	25
26	7434	39	40	45	35	51	18	5090	42	55	18
27	7270	2188	10	24	18	38	06	81	34	48	11
28	7112	39	9881	03	02	25	5695	71	25	40	04
29	6960	2090	52	8382	7286	12	84	61	16	32	3597
30	6812	41	23	61	71	6398	73	51	08	25	90
31	6670	1993	9794	41	54	85	62	42	4499	17	83
32	6532	46	65	27	38	72	51	32	91	10	76
33	6398	1899	37	8300	22	59	40	23	82	02	70
34	6269	52	08	8279	06	46	29	13	74	3994	63
35	6143	06	9680	59	7190	33	18	03	66	87	56
36	6021	1761	52	39	74	20	07	4994	57	79	49
37	5902	16	25	19	59	07	5559	84	49	72	42
38	5786	1671	9599	8199	43	6294	85	75	40	61	35
39	5673	27	70	79	28	82	74	65	32	57	29
40	5563	1584	42	59	12	69	63	56	24	49	22
41	5456	40	15	40	7097	56	52	47	15	42	15
42	5351	1498	9488	20	81	43	41	37	07	34	08
43	5249	55	62	01	66	31	31	28	4399	27	01
44	5149	13	35	8081	50	18	20	18	90	19	3495
45	5051	1372	09	62	35	05	09	09	82	12	88
46	4956	31	9383	43	20	6193	5498	4900	74	05	81
47	4863	1290	56	23	05	80	88	4890	65	3897	75
48	4771	49	30	04	6990	68	77	81	57	90	68
49	4682	09	05	7985	75	55	66	72	49	82	61
50	4594	1170	9279	66	60	43	56	63	41	75	54
51	4508	30	54	47	45	31	45	53	33	67	48
52	4424	1091	28	29	30	18	35	44	24	60	41
53	4341	53	03	10	15	06	24	35	16	53	34
54	4260	15	9178	7891	6900	6094	14	26	08	46	28
55	4180	0977	53	73	6885	81	03	17	4300	38	21
56	4102	39	28	54	71	69	5393	08	4292	31	15
57	4025	02	04	36	56	57	82	4798	84	24	08
58	3949	0865	9079	18	41	45	72	89	76	17	01
59	3875	28	55	7800	27	33	61	80	68	09	3395

6. Táblázat. II.

DIURNÁLIS (NAPI) LOGARITMUSOK.											
Percel	O R Á K v a g y F O K O K										
	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
0	0,3010	2663	2341	2041	1761	1498	1249	1015	0792	0580	0378
1	04	57	36	36	56	93	45	11	88	77	75
2	2998	52	30	32	52	89	41	07	85	73	71
3	92	46	25	27	47	85	37	03	81	70	68
4	86	40	20	22	43	81	34	0999	77	66	64
5	80	35	15	17	38	76	29	96	74	63	61
6	74	29	10	12	34	72	25	92	70	59	59
7	68	24	05	08	29	68	21	88	66	56	55
8	62	18	2300	03	25	64	17	84	63	52	52
9	56	13	2295	1998	20	60	13	80	59	49	48
10	50	07	89	93	16	55	09	77	56	46	45
11	44	02	84	89	51	51	03	72	52	42	42
12	38	2596	79	84	07	47	01	69	49	39	39
13	33	91	74	79	02	43	1197	65	45	35	35
14	27	85	69	74	1698	38	93	62	42	32	32
15	21	80	64	69	91	34	89	58	38	29	29
16	15	74	59	65	89	30	85	54	34	25	26
17	09	69	54	60	85	26	82	50	31	22	22
18	03	64	49	55	80	22	78	47	27	18	19
19	2897	58	44	50	76	17	74	43	24	15	16
20	91	53	39	46	71	13	70	39	20	11	13
21	85	47	34	41	67	09	66	35	17	08	09
22	80	42	29	36	62	05	62	32	13	05	06
23	74	36	23	32	58	01	58	28	09	01	03
24	68	31	18	27	54	1397	54	24	06	0498	0300
25	62	26	13	22	49	93	50	20	02	95	0296
26	56	20	08	17	45	88	46	17	0699	91	93
27	50	15	03	13	40	84	42	13	95	88	90
28	45	09	2198	08	36	80	38	09	92	85	87
29	39	04	93	03	32	76	34	05	88	81	83
30	33	2499	88	1899	27	72	30	02	85	78	80
31	27	93	83	94	23	68	26	0898	81	74	77
32	21	88	78	89	18	63	23	94	78	71	74
33	16	83	73	85	14	59	19	91	74	68	71
34	10	77	68	80	10	55	15	87	70	64	67
35	04	72	64	75	05	51	11	83	67	61	64
36	2798	67	59	71	01	47	07	80	64	58	61
37	93	61	54	66	1597	43	03	76	60	54	58
38	87	56	49	62	92	39	1099	72	56	51	55
39	81	51	44	57	88	35	95	68	53	48	51
40	75	45	39	52	84	31	92	65	49	44	48
41	70	40	34	48	79	27	88	61	46	41	45
42	64	35	29	43	75	22	84	57	42	37	42
43	58	30	24	38	71	18	80	54	39	34	39
44	53	24	19	34	66	14	76	50	35	31	35
45	47	19	14	29	62	10	73	46	32	28	32
46	41	14	09	25	58	06	68	43	29	24	29
47	36	09	04	20	53	02	64	39	25	21	26
48	30	03	2099	16	49	1298	61	35	21	18	23
49	24	2398	95	11	45	94	57	32	18	14	20
50	19	93	90	06	40	90	53	28	14	11	16
51	13	88	85	02	36	86	49	24	11	08	13
52	07	82	80	1797	32	82	45	21	08	04	10
53	02	77	75	93	28	78	41	17	04	01	07
54	2696	72	70	88	24	74	37	14	01	0398	04
55	91	67	65	84	19	70	34	10	0597	94	01
56	85	62	61	79	15	66	30	06	94	91	0197
57	79	56	56	74	10	61	26	03	90	88	94
58	74	51	51	70	06	57	22	0799	87	84	91
59	68	46	46	65	02	53	18	95	83	81	88

7. Táblázat.

A FONTOSABB ÁLLÓCSILLAGOK.

A táblázat 1927-re van kiszámítva. A hosszúságot úgy kapjuk meg, hogy 1927 előtti dátumoknál évenként 50"-et levonunk, 1927 utáni dátumoknál évenként 50"-et hozzáadunk.

N É V	HOSSZÚSÁG	SZÉLESSÉG	NAGYSÁG	JELLEG
Algenib	8° 8' 19"	+ 12° 35' 52"	3.3	♂ ♀
Sirah	13° 19' 20"	+ 25° 40' 57"	2.4	4 ♀
Mirach	29° 23' 14"	+ 25° 56' 29"	2.3	♀
El Nath	6° 38' 30"	+ 9° 57' 46"	2.2	♂ ♀
Almak	13° 12' 32"	+ 27° 48' 00"	2.4	♀
Algol	25° 9' 00"	+ 22° 25' 12"	2.3—3.4	♂ 4 ♂
Alcyone (Plejád)	28° 58' 25"	+ 4° 2' 35"	3.0	♂
Aldebaran	8° 46' 8"	— 5° 28' 21"	1.2	♂ 4
Rigel	15° 48' 34"	— 31° 7' 56"	1.0	4 ♂
Bellatrix	19° 55' 39"	— 16° 49' 33"	2.1	♀ ♂
Capella	20° 50' 16"	+ 22° 51' 49"	0.5	4 ♂
Mintaka	21° 20' 34"	— 23° 33' 46"	2.2—2.7	♀
Anilam	22° 26' 38"	— 24° 31' 13"	1.8	4 ♂
Anitak	25° 8' 49"	— 25° 18' 1"	1.8	4 ♀
Sarkcsillag	27° 32' 47"	+ 66° 5' 21"	2.3	♀ ♀
Beteigeuze	27° 44' 24"	— 16° 5' 28"	1.0—1.4	♀ ♂
Sirius	13° 4' 34"	— 39° 28' 48"	1.4	4 ♀ ♂
Canopus	13° 57' 9"	— 75° 50' 30"	0.1	♀ 4
Castor	19° 13' 25"	+ 10° 4' 27"	2.0	♂ ♀
Pollux	22° 12' 30"	+ 6° 44' 7"	1.5	♂
Procyon	24° 46' 43"	— 16° 0' 17"	0.8	♂ ♀

Praesepe	6° 22' 37"	1° 9' 37"	♂ ☾
Északi Szamár	6° 31' 11"	3° 11' 36"	♂ ☾
Déli Szamár	7° 42' 7"	0° 4' 29"	♂ ☾
Alphard	26° 15' 51"	22° 23' 15"	♀ ♀
Regulus	28° 48' 52"	0° 27' 45"	♂ 4
Denebola	20° 37' 5"	+ 12° 16' 9"	♂
Benetnatsch	25° 58' 20"	+ 54° 24' 56"	♂ ♀
Vindemiatrix	8° 56' 38"	+ 16° 12' 34"	♀ ♀
Spica	22° 49' 31"	— 2° 2' 53"	♂ ♀
Arcturus	23° 12' 54"	+ 30° 47' 12"	4 ♂
Genma	11° 15' 57"	+ 44° 19' 53"	♀ ♀
{ Mérleg { Déli Serpenyő	14° 0' 32"	0° 18' 31"	♀ ♀
	18° 21' 11"	8° 30' 16"	4 ♀
Unuk	21° 3' 2"	25° 30' 52"	♂
β Centauri	22° 46' 41"	44° 7' 43"	♀ 4
Bungula	28° 33' 43"	— 42° 34' 10"	♀ 4
Antares	8° 44' 35"	— 4° 33' 37"	♂ 4
Ras Algethi	15° 7' 54"	+ 37° 17' 41"	♂ ♀
Ras Alhague	21° 24' 29"	+ 35° 19' 00"	♀ ♀
Véga	14° 17' 34"	+ 61° 44' 12"	♀ ☾
Al'air	0° 44' 45"	+ 29° 18' 21"	♂
Deneb Algedi	20° 46' 3"	— 2° 33' 1"	♂ 4
Sadnaschira	22° 31' 9"	— 2° 35' 21"	♀ 4
Sadalmelek	2° 20' 3"	+ 10° 39' 55"	♀ ♀
Fomalhaut	2° 49' 55"	— 21° 7' 34"	♂ ♀
Deneb	4° 19' 16"	+ 59° 54' 30"	♂ ♂
Scheat	7° 51' 13"	— 8° 11' 19"	♀ ♀
Markab	22° 28' 7"	+ 19° 24' 27"	♂ ♀
Menkhib	28° 21' 18"	+ 31° 8' 20"	♂ ♀

8. Táblázat.

A PLANÉTÁK HELYZETI ÉRTÉKEI ÉS
A FÉNYSZÖGEK HATÓKÖREI.

	URALOM (Domicilium)		RANGVESZTÉS (Exilium)		ERŐ (Exaltatio)	ROM- LÁS (Casus)	A fényszögekben figyelembevehető hatókörök (Julewno szerint).					
							*	□	△	☿	♂	♀
☉	♈		♊		♈	♈	5°40'	8°30'	11°20'	17°	4°	1°
☽	♏		♋		♏	♏	4°	6°	8°	12°	3°	1°
♂	♈	♏	♏	♈	♏	♈	2°20'	3°30'	4°40'	7°	1°30'	1°
♀	♏	♈	♈	♏	♈	♏	2°40'	3°45'	5°20'	8°	1°30'	1°
♂♂	♈	♏	♏	♈	♋	♏	2°30'	3°45'	5°	7°30'	1°50'	1°
♂	♏	♈	♈	♏	♏	♋	4°	6°	8°	12°	3°	1°
♂	♊	♋	♈	♏	♏	♈	3°20'	5°	6°40'	10°	2°	1°
♂	♊		♈		♏							
♀	♈		♏									
♂	♏		♈									
♈					♈	♏	0°					
♏					♏	♈	0°					

A t. olvasó figyelmébe:
A SZERZŐ NEM VÁLLALJA
HOROSZKÓPOK ELKÉSZÍTÉSÉT.

A kétnapi efemeridakivonatot
a közölt születési dátum alapján,
1 P postabélyeg előzetes beküldése ellenében
a főbizományos megküldi.

Nyomtatott horoszkóp-ürlapok
a főbizományosnál megrendelhetők:

10 drb. 1.— P
50 „ 4.80 P
100 „ 9.— P

Főbizományos:
VÖRÖSVÁRY KIADÓVÁLLALAT
Budapest, IV., Múzeum-körút 13.

345.153

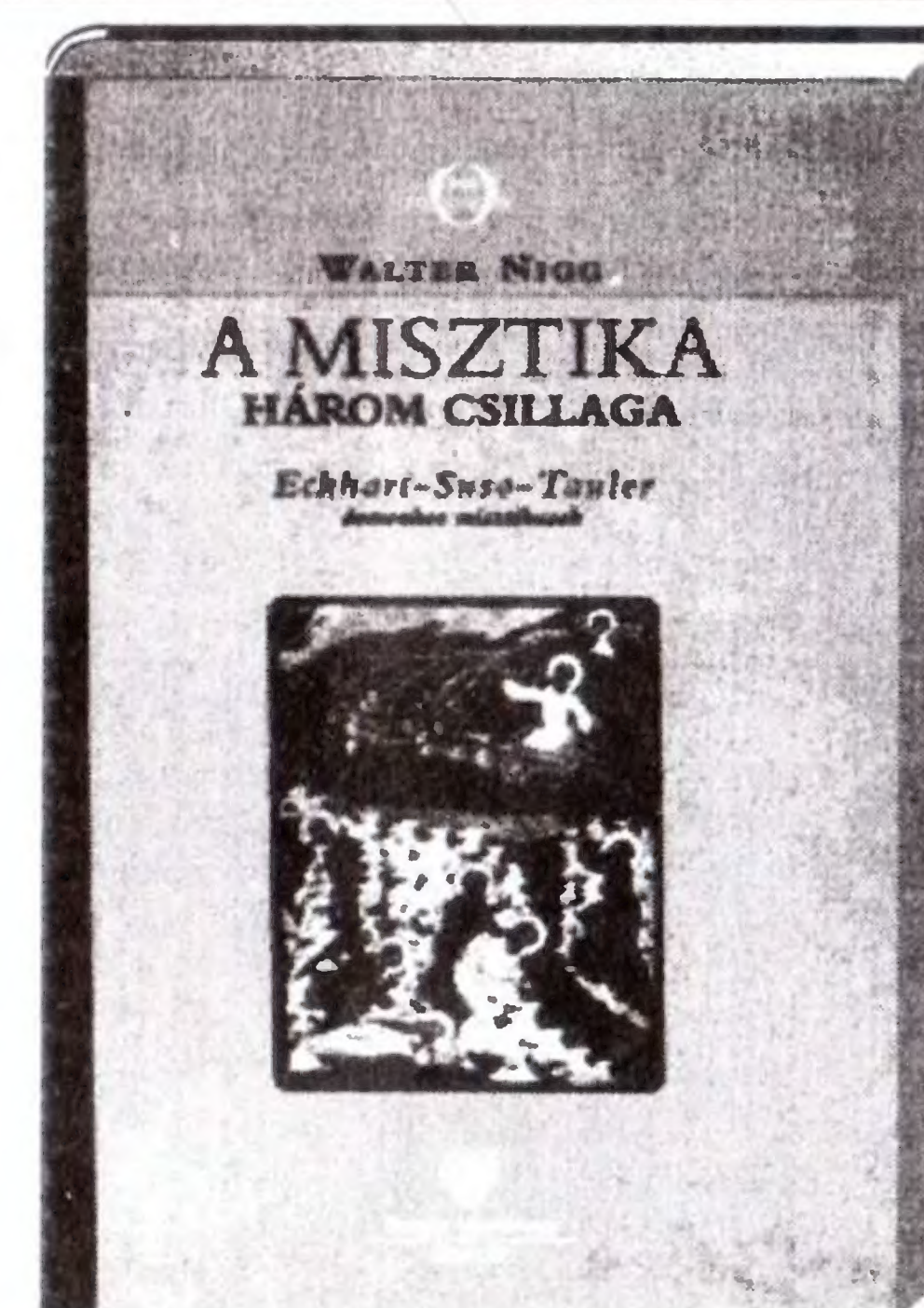
TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés — — — — —	3
I. Miről van szó? — — — — —	5
1. Az asztrológiáról általában — — — — —	5
2. Az asztrológia alkalmazása — — — — —	20
II. Csillagászati alapismeretek — — — — —	33
1. A Föld mozgásai — — — — —	34
2. Fokbeosztás — — — — —	35
3. Számítás fokokkal — — — — —	36
4. Pontok meghatározása a Föld felületén — — — — —	37
5. Pontok meghatározása az éggömbön — — — — —	39
6. A Nappálya (ekliptika) — — — — —	40
7. Állócsillagok. Csillagképek — — — — —	43
8. A Tavaspont tovahaladása. Állatövi jegyek — — — — —	44
9. Pontok meghatározása az égbolton, az ekliptikához és az állatövi jegyekhez viszonyítva — — — — —	47
10. Naprendszerünk tagjai — — — — —	50
11. A planéták helyzetei az állatövi jegyekben — — — — —	52
12. Hátráló (retrográd) mozgás — — — — —	53
13. Csomópontok — — — — —	54
14. A Hold csomópontjai — — — — —	54
15. A Hold mozgása és változásai: nap- és holdfogyatkozás — — — — —	55
16. Fényszögek (aspektusok) — — — — —	57
17. Az égbolt látszólagos körforgása — — — — —	58
18. Látóhatár (horizon) — — — — —	60
19. Időszámítás — — — — —	63

III. A horoszkóp — — — — —	68
1. A négy sarkalatos pont — — — — —	68
2. A házbeosztás. A horoszkóp tizenkét szakasza — — — — —	71
3. A horoszkóp kiszámítása és felvázolása — — — — —	76
4. Születési hely és idő — — — — —	79
5. A születés dátuma és helyi ideje — — — — —	79
6. Egységidő átszámítása helyi időre — — — — —	80
7. A házcsúcsok megállapítása. A születési idő átszámítása csillagidőre — — — — —	83
8. A planétahelyzetek meghatározása — — — — —	88
9. A fényszögek meghatározása — — — — —	96
10. Az állócsillagok a horoszkópban — — — — —	101
11. Az „érzékeny pontok“ — — — — —	103
12. A szabályok összefoglalása — — — — —	104
13. Horoszkóp kiszámítása a déli féltekére — — — — —	105
IV. A horoszkópelemek értelmezése. A planéták, állatövi jegyek és házak jelentéstartalma — — — — —	106
1. A planéták természete — — — — —	111
2. A planéták jelentéstartalma — — — — —	114
3. Az állatövi jegyek jelentéstartalma — — — — —	125
4. Minőségi felosztás: a három „kereszt“ — — — — —	125
5. Elemi felosztás: a négy „háromszög“ — — — — —	127
6. Az elemek és minőségek kapcsolata — — — — —	129
7. Az állatövi jegyek mint a fejlődés állomásai — — — — —	134
8. A jegyharmadok (dekanátusok) — — — — —	156
9. Az állatövi jegyek és az emberi szervezet kapcsolata — — — — —	156
10. A horoszkóp-házak és a jegyek összefüggése — — — — —	159
11. A házak jelentéstartalma — — — — —	162
12. A fényszögek hatásai és természetük — — — — —	166
13. A planéták „méltóságai“ és „gyengeségei“ — — — — —	171
14. Hyleg és anaréta — — — — —	174
15. Az antiscíák: a planéták kozmikus tükörképei — — — — —	175
16. Az állócsillagok hatásai — — — — —	176

V. A horoszkóp kifejtése	— — — — —	182
1. A horoszkópelemek sorravétele és értékelése	— — —	183
2. Az élet különféle területei és kérdései a horoszkópban		208
3. A napházak a horoszkópban	— — — — —	226
4. Magasrendű, közepes és átlagos horoszkóp	— — —	228
VI. A planéták és fényszögek.	— A jelentések rövid összefoglalása	— — — — — 237
1. A planéták jelentése a jegyekben és a házakban	— —	237
2. A planéták fényszögkapcsolatainak jelentése	— —	269
VII. Az asztrológiai prognózis	— — — — —	281
1. Az elsőleges irányítása. (Primaer direkcio)	— — —	282
2. A másodlagos irányítás (secundaer direkcio) vagy előhaladás (progressio)	— — — — —	282
3. A segédhoroszkópok	— — — — —	286
4. A profekcio	— — — — —	287
5. Elsőleges irányítás az ekliptikán	— — — — —	288
6. Átvonulások (tranzitok)	— — — — —	288
7. Az „életkör“	— — — — —	290
VIII. Asztrológiai világszemlélet	— — — — —	296
1. A Nagy Napciklus	— — — — —	296
2. Az ősmithoszok mint a nagy Napciklus kifejezői	— —	307
3. A magyar regevilág és a nagy Napciklus	— — —	313
Zárszó	— — — — —	320
Függelék: Táblázatok	— — — — —	321

Keresse egyéb könyveinket is!

KAIROSZ

Kérje könyveinket az eladótól vagy
rendelje meg közvetlenül!

Kairosz Kiadó

1134 Budapest, Váci út 2/B

Tel./fax: 359-9825

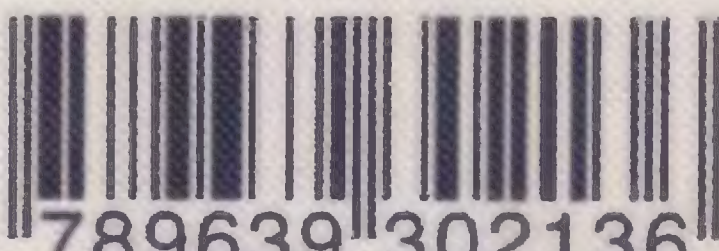
Nyomta és kötötte: Széchenyi Nyomda Kft., Győr
Felelős nyomdavezető: Nagy Iván ügyvezető igazgató

A CSILLAGFEJTÉS KÖNYVE olyan karriert futott be, amiről alighanem Baktay Ervin sem álmodott. Mivel ezt követően majd ötven évig nem jelent meg hasonló mű Magyarországon, több asztrológus generáció is ezen a könyvön nőtt fel, és tankönyv lett belőle. A könyvből megismerhetjük az asztrológiát, mint az egyik legősibb világnézetet. Baktay bemutatja a világkorszakokat is, mely napjainkban a New Age, a Vízöntő kor kezdetén megkülönböztetett figyelmet váltott ki az érdeklődő emberekből. Kellemes és igényes, de közérthető stílusa *A csillagfejtés könyvét* is olvasmányossá tette.

Bár az 1989. évi reprint kiadás óta számos asztrológiai mű jelent meg a magyar könyvpiacra, Baktay Ervin műve ma is „kötelező” olvasmány minden asztrológia iránt érdeklődő számára.

1990 Ft

ISBN 963-9302-13-9

9 789639 302136